

ئىم قورئانە پىرۋزە لە گەل ۋەرگىزەن مائاكان
دېئىرى (خادم الحرمین الشریفین) مەلىكە جىفاڭ كورى جىئالمىزىز ئال سەئىدە
(پەنخۇرايىر ئاپتۇر مەكتۇپات)

كۆمەلگەي مەلىكە قەھد بۇ چاپكردى قورئانى پىرۋز

وَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ أَفْئِدَةً كَافَّةً
وَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ أَفْئِدَةً كَافَّةً
وَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ أَفْئِدَةً كَافَّةً
وَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ أَفْئِدَةً كَافَّةً

مَجْمَعُ الْمَلِكِ فَهْدٍ طَبَاعَةُ الْمَجْمَعِ الشَّرِيفِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَيْكَلِيَّةٌ

بقلم معالي الشيخ صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
الشرف العام على الجميع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
«خيركم من تعلم القرآن وعلمه».

أما بعد:

فإننا إذاً لتوجيهات خدام الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والصل على تيسير نشره وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالمملكة العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم المهمة تسهيلاً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: «بَلِّغُوا عني ولو آية».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية يطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح التياموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لفته وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجروستاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإخراج هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لسندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعتربها ما يعترى عمل البشر كله من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

مهارت‌های خدای به‌خشنودی مهر هسان

پیشہ کی

به پتروس و پاپدار شیخ صالح گوپی عبدالعزیز گوپی محمد نازل شیخ
 دزمیری کاروباری ایلامی و وفات و دانشگاه و وزیر شد و سایر هم نشانی گشتی
 کار مملکتی مملکت نهاد بی چاکر در نورانی پروز

سویاس و مستایش پوخوای یه روزدگاری
جیهالیان که له کتیه پیروزکدی تا قدموینه؛
﴿فَدَجَّاهُ حُطْمُ مِنَ الْكُفْرِ وَصَلَتْ لَيْلُهَا﴾ واته: ییگومان له لایه نخواستی
مکه ورمه نور و کشتیکی روون و ناشکر اتان بی هانومه.

وہ درود و سلاویٰ سہریں تر ہی پیغمبران و نیز در اول پیغمبر مرثیہ
موجہ شد (۳۳) کہ فرمودہ تھی: «خیرکم من تعلم القرآن و علمہ»
والہ : چاکریتان تم کو کہ سہ پہر خوری فیروزان دہکات و خدائیکیش
فیروزہ کاتب

تہ مجاہدہ باطنی :

بوجود چنگیز دلی پشایه کانی (خادم الحرمین الشریفین) مہلیک عبداللہ کوری
عبدالعزیز ثانی سعود (خواجہ یار پیریت) بہ بایہ خ و گرنگی پشدان بہ قورقانی پیروز
و کار کردن پڑ فاساتکاری لہ پشاور ہلاو کردیموہ و دایہ شکر دلی لہ نیو موسلمانان
لہ پڑ ہ لآت و پڑ قورقانی سر زمرید، وہ پڑ پافہ کردن و و مرگشتانی مائاکانی
قورقانی پڑ زمانہ جہڑ اوجوہ کانی جہان

وہزاروں کاروباری ٹیٹاں و تھوڑا سا وینا گھوڑا و تھوڑا سا شیشی
 عمر ہستیاں سمودیدہ، باوہری پتہ وی ہمہ بہ گرنگی و ہر گز ان مانا کاں قورنالی
 پیروز بڑگشت زمانہ گرنہ کانی جیہان، ہمہ پستی ناسانکردن تیگہ پستی
 قورشان پڑشہ و موسیٰ تانی کہ بہ غدیری زمان عمر ہی قہ دہ کانی، تہمیش
 نہ پشاور جیہ جیکردن تہ و فہرمانی کہ لہ فہر مودہی پیغمبر (ﷺ) دا ہانر و
 کہ دہ فہر مروت : « یَقْرَأُ عَنِّي وَلَوْ آتَاةٍ مِّنْهُ » و تہمہ و رابیکہ بہن بہ خالکی
 تہ گہر تہمہ تاکہ تابہ تکیہ پستہ۔

وہك خیر مەئینكیش بۆ ئەو برائەتەمان كە بەز ماڻ كوردی قسە دەكەن، كۆمەلگەى
مەلىك فەھد بۆ چاپكردن قورئان پېرۇز ئە مەدینەى مەو وەرە، خۆشەحالە
ئەم تەر جەمە قورئانپە بەز ماڻ كوردی پېشكەش بەخوێتەرى بەرپىزى پىكات،
كە بەرپىز جەتاي (مامۇستا مەلاھەمە لا صالح پامۇكى) پىشەستارە، وە
ئەلاپەن كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردن قورئان پېرۇزىش ھەرىكە ئە
بەرپىزان : (دكتور كەمال ھادىق پامىن ئەك) و (مامۇستا ئومىد ھەم چىرقىستان)
پېشەچوونەنەو.

وەسەرپاسى خوای گەورە وياك وپىگەرد ويا لا دەست دەكەپن بۆ ئەنجام دای
ئەم كارە مەزە، وە ئومىدەوارپن كەنپاز و مەبەست لىق تەنپا پەزائەندى خوای
گەورە پىشە، و خەلگىش لىق سەروەندەپن ؟

پىنگومان ئىمە دەزانپن كە تەر جەمە و وەرگىپان مائاكان قورئان پېرۇز
- ھەر جەندە وورد پىشە - كەم كوردن ھەر دەپىت و ئاتوانرپت دەقار دەق ئەو مانا
گەورانە پىگەپەپىش كە دەقى قورئان پېرۇز ھەمەخىشپت، كە تەوارى خەلگى
ئەنابست خۆپدا دەستە و سەتكر دوو، وە بەرپاسنى ئەو مائاپەى كە تەر جەمەى
قورئانەكە دەپدات بە دەستە و تەنپا پىشە بە لەكۆزى زانست و پىگەپىشتى
وەرگىپەكە ئە قورئان پېرۇز، وە ئەمەش كارپكە دوو چارى ھە ئەو كەم و كورپى
دەپىت، وەك ھەموو كار و پىشكى ئرى ئادەمپزاد.

و ئە كۆتاپدا داراكانپن ئەھەموو خوێتەرىكى ئەم تەر جەمەى ئەكائ پىشە
ھەر خەلە و كەم كورپىپەك پان زىادپەك ئە گەر ھەسو، ئاگانارى كۆمەلگەى
مەلىك فەھد بۆ چاپكردن قورئان پېرۇز ئە مەدینەى مەو وەرە پىكاتەرە، بۆ سوود
ئى وەرگرتن و چاككر دىيان ئە چاپەكان داھان و دا پەپار مەق و وویسى خوای
گەورە.

وە خوای گەورەش پىشە و پەتاپە و تەنپا ئەو پىشەتەرە بۆ پىنگای
پاست.

ئەى خوای پەر وەردگار ئەم كارەمان ئى قەيول پىگە؛ چوئكە بەرپاسنى ھەر تۆى
پىسەر و زاتە.

سورتي (الفاتحة)

لهم سورته ناوله (الفاتحة) چونكه
قورلانی پیروز لهسره ناوله یو دهست یز
دهکات وده کړیته وه، وه پیشی دوتریت
(المثانی) چونکه لههمو وړ کاتیکس
نویزدا دهخوتریت.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناری خواي
به خشندهی میهره بان ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
همو و سرباس و سناپشیک یو خواي
رَبِّ الْعَالَمِينَ به روره گاري
جهانیان ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾
به خشندهی میهره بان، (الرحمن) به
مانایدهی په حم و به زهیی په روره گار لهم
جهاندها همو و مخلوقاتی گرتو نه وه
بهی باورانه شه وه، وه (الرحیم) په حم
و به زهیی په روره گار، و لك زانیان دملین
نایبه ته بهی وادارانه وه له پژوی دواپیدا
﴿مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ﴾ (ته لها نه وه)
خواهمنی پژوی سزا وپداشت

دانه وه (باورداران له نویزه کانیاندها همو وړ کاتیک ته مه ده شه وه، ناوله کو همیشه پژوی دواپیان
لهیر بیت و به کار و کرده وهی چاکه، غویانی یو ناسانه بکن) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (خواپه)
ته لها توده په رستین (ته لها توست شایستهی په رستن و جگه له تو هیچ کس شپاوی نه وه نیبه)
﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ وه ته لها ته پژوی داوای یارمنی ده که یز (له همو و کار و کرده وه و پید او یسینه کماندا،
چونکه همو و نرمانیک به دهست تویه، جگه له تو هیچ کس به ته ندازهی گه ریدله یهك خواهمنی
هیچ شتیک نیبه) ﴿أَقْرَبَ الْوَقْتِ لَكُمْ﴾ ریتمو و نیسان بکه پوزینگای راستی
(که رینگای راستی نانی پژوی نیسلامه، و به رده و ام بین لهسری همتا شو پژوی ده که یز به دیداری
زانی هق ته علای تو) ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ رینگای نه وانهی که چاکه ت له گه ت کردوون
(له پیغمبران و راستگوین و شهیدان و چاکه کاران) ﴿خَيْرَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ ت لك (رینگای) نه وانهی
خمشسی (تو یان) لیگیراوه (و لك جوله که و هاو کرده و کانیان) ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ وه ت لك (رینگای)
گومریان و لك (گاوه کان و هاو کرده کانیان) له کز تایی هم سورته په پژوی سونه ته موسلمانان
پلین (نامین) واته: نهی خواي گوره ته وای ته تزا و دواپیانمان لی و مریگره.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بەر راستى ئەوانى كە يىن بىر واپىرون ﴿سَوَّغْتَهُمْ﴾ بىن ئەوان چىرون بە كە
 ﴿يَنْذَرْتَهُمْ أَلَمَ لَمْ يَنْذَرْتَهُمْ﴾ يىان تر سىتت يىان تەيان تر سىتت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بىر واناھىن ﴿خَتَرِ
 اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ﴾ خوا مۆرى ناو بەسەر دى و گۇياندا ﴿وَعَنْ أَعْيُنِهِمْ﴾ وە
 بەردە بەسەر چاويانە وەپە ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وە سىزى زۆر گەورەيان بىن ھەپە ﴿وَمِنَ النَّاسِ
 مَن يَقُولُ﴾ وە لە ناو خەلگىدا ھەندى كەس ھەپە كەدەنى: ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بىر واما ھىتاو
 بە خواو بەر مۆرى دوايى ﴿وَمَنْ آمَنَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ لە كاتىكدا ئەوان بىر وادار نىن ﴿يُخَيِّطُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾
 (بە لای خۇيانە وە) خواو ئەو كەسانە دەخەلەنن كە بىر واپان ھىتاو! ﴿وَمَنْ آمَنَ فَلَا يَكْفُرْ﴾
 كەس ناخەلەنن تەلھا خۇيان ئەپىت ﴿وَمَنْ آمَنَ فَلَا يَكْفُرْ﴾ بە لام ھەستى بىن ناكەن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾
 لە دىياندا ئەخوشى (ناپاكى) ھەپە ﴿فَرَزَكَ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش ئەخوشى بە كەى زۆر تر كەردن
 (بە ھاتى قورۇن) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە سىزى سەخىيان بىن ھەپە بە ھۆى ئەو
 درۇيانە وە كە دەپان كەرد (و دەپان وت بىر واما ھەپە) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە كاتىك بىن بان بووتراپە
 ﴿لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مەننە وە لە زموى دا (نازاو بەر يامە كەن لە ولاندا) ﴿قَالُوا إِنَّا فَتْنَنُوا مَقْصُودٌ﴾
 دەپان ووت: نىمە ھەر چا كە كارىن (پىنكەھرىن) ﴿إِنَّا كُنَّا نَمُوتُ﴾ ناگادار بىن كە بە راستى
 ھەر لەوانن ناشوبگىر ﴿وَلَا يَكُنْ لَّيْسُورٌ﴾ بە لام ھەستى بىن ناكەن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە كاتىن بىن
 يىان بووتراپە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بىر واپىن وەك ئەو خەلگەنى كە بىر واپان ھىتاو ﴿قَالُوا الْأَرْضُ
 دەرپان ووت: چۆن نىمە بىر واپىنن ﴿كُنَّا نَمُوتُ﴾ وەك ئەو گىل و ئەفامانى كە بىر واپان ھىتاو
 ﴿إِنَّا كُنَّا نَمُوتُ﴾ بىتەر بىن كە بە راستى ھەر خۇيان گىل و ئەفامان ﴿وَلَا يَكُنْ لَّيْسُورٌ﴾ بە لام
 نازانن ﴿قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە كاتىن (ناپاكان) پگەشتاپە بەوانى كە بىر واپان ھىتاو ﴿قَالُوا إِنَّا
 دەپان ووت: نىمەش بىر واما ھىتاو ﴿قَالُوا إِنَّا شَيْطَانٌ﴾ كاتىكەش بە تەلپا بوونايە لە گەل گەورە
 فېلپازە كاتىبان ﴿قَالُوا إِنَّا نَمُوتُ﴾ دەپان ووت: نىمە ھەر لە گەل نىوە بىن ﴿إِنَّا كُنَّا نَمُوتُ﴾ پىنگومان
 نىمە ھەر گالە كەرىن (بەوان) ﴿إِنَّا كُنَّا نَمُوتُ﴾ خوا گالە بەوان دەكات (لە بەرانبەر گالە
 كەردنە كەبان) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْسُورٌ﴾ وە ماو دەپان دەكات تالەسەر كەشى خۇياندا سەر لىن شىواو
 بىن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەمانە ئەوانەن كە گومر اىيان كرى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بە رىنەمولى
 ﴿فَمَا يَكُنْ لَّيْسُورٌ﴾ جانا بە بازەر گاتى بە كەپان قازانجى كەردو ﴿وَمَا كُنَّا نَمُوتُ﴾ نە پىنازى
 راستىان گرت ﴿

«وَبَشِّرِ الثَّانِيَةَ» (ثانی موحی ص ۳۳۵) مژده باده بهوانی «وَمَوْعِدُهُمْ يُصْحِبُ» که باو در میان
هستاده و گردیده باشد کاتبان گردوده «لَا تُخْزِي» که بنگوستان مؤمنان هدیه به هشتاد
«بِخَيْرٍ مِنْ تَحْتِهَا لَا تَهْتَزُّ» که جوگه نای روز به زیریاند در واث «كُنُوزٌ قَوْمُهُمْ تَمْرٌ
رَدٌّ» هر کاتن لهوی و فریبان بدرنت له میوه هات «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ده لیل نیمه له و به
که له مه و پیش پیمان در (حیاوار له تمام و بود) «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ»
نصیر «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
(به هشتاد) ده هتا هتا بیست «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
«وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
(پاگه و رتر) له و پیش «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
زهر «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
مکرو «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
بهم نموده هیاوه به «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
پنمورسی روز که سبشی پس ده کات «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
هینانه و به به گهر به دکاران به بیت «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
(و هلی ده و شینه و) «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
روص «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
خرابه ده کن «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
باله «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
و گیس به سرد کردن «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
ده کانه و «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
«وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
آسمه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه
به جهوت آسمان «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه «وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ قَبْلِ» ایستاده به بیان هیاوه

«و ده ريك بسمه كه» (بیرسان بینه‌وه) كاتيك كه په‌روه‌دگماری تو به فرشته‌كانی ووت
 «و چیل فی لا من سبعة» به‌راستی من چی نيك دروست ده‌كهم له‌مور ره‌وی «و او اهل دین
 من» (فرشته‌كان) روئیان نیا كه سینی وای نیا دروست ده‌كیت «نیه‌ی به» كه خرابه‌و به‌دین
 نیمه‌سكات «و نيك نده» و ده‌خونی تیا بریوی «و غن سبغ بختك» به‌كاتيكدا كه نیمه
 پادت ده‌كپس به‌ستایش كردنت «و نده نده» و ده‌ه‌پاك رات ده‌گرم «و نده نده»
 (خوا) له‌مور ییگومان نه‌وه‌ی من ده‌یرانم نیه‌وایران «و نده نده» خوا‌یاری
 هم‌و شینکی فیری نادم كرد «و نده نده» له‌پاشان نه‌و شتانه‌ی پشانی فرشته‌كان دا
 «و نده نده» و ده‌خواپی (خواپی) له‌مور وای نه‌مانه‌ی پشانی «و نده نده» نه‌گرم
 راست ده‌كمن، (كه نیه‌و له‌نادم ماشرو) «و نده نده» (هم‌و) ورتیان خویه‌و تو باكیت
 له‌ه‌له «و نده نده» نیمه‌هیچ مارانی، نه‌گرم نه‌وه‌ی كه خوت فیرت گردین «و نده نده»
 «و نده نده» به‌راستی هم‌تویت رانار دانا «و نده نده» (خوا) له‌مور وای نه‌و نده
 پشمانه‌ی «و نده نده» و ده‌شتانه‌ی پشانی «و نده نده» حاكاتيك كه باوه‌كانی پش
 «و نده نده» (خوا) له‌مور وای نه‌و نده «و نده نده» (خوا) له‌مور وای نه‌و نده
 من نه‌گرم به‌پشانی ناسمانه‌كان و ره‌وی «و نده نده» و ده‌گرم به‌وه‌ی كه ناشكرای ده‌كمن
 «و نده نده» و ده‌نه‌و ده‌ش كه ده‌پشانه‌وه «و نده نده» (بهره‌ی بیرت) كاتيك
 ورتیان به‌فرشته‌كان «و نده نده» سوژده‌ی من نادم «و نده نده» (خوا) سوژده‌ی من
 «و نده نده» شیتان به‌پیت كه گری به‌دایه‌و خوی به‌گوره‌رانی «و نده نده» و ده‌و
 من پرویان بو «و نده نده» و ده‌و نده‌مان نه‌ی نادم «و نده نده» خوت و ده‌كیت
 پشته‌چی من له‌م به‌ه‌شته‌دا «و نده نده» و ده‌له‌هم‌و خوارده‌می یه‌کی به‌خون به‌تبرو ته‌سلی
 «و نده نده» له‌ه‌و شونيك كه ده‌كمن «و نده نده» و ده‌ریکی له‌م دره‌خته‌ی ده‌كمن
 «و نده نده» ناله‌ی ته‌مكاران به‌زمیر درین ناله‌ی ته‌مكار «و نده نده» ته‌معا
 شیتان ه‌لی خه‌له‌ناده‌ی به‌ه‌شته‌دا «و نده نده» و ده‌و خوشگوره‌ی به‌ی كه نیه‌و بوون
 ده‌ری به‌راندن «و نده نده» و ده‌و نده‌مان (به‌نادم و ده‌و شیتان) به‌چه‌خوارده‌وه‌ی (بو‌سره‌وه‌ی)
 «و نده نده» ه‌م‌دیکتان دوزمن نمن له‌گمل ه‌م‌دیکتاندا «و نده نده» و ده‌نوتان
 ه‌به‌ی جیگیر بوون له‌سره‌وه‌ی «و نده نده» و ده‌هر ممدی (و ناره‌و وای دویا) تا ماوه‌یه‌ك «و نده نده»
 «و نده نده» ته‌معا نادم چه‌م‌و ته‌یه‌کی (پارانه‌وه‌ی) له‌په‌روه‌دگار به‌وه‌ر گرت «و نده نده»
 نیه‌ی «و نده نده» (نیه‌ی) گراکرد «و نده نده» به‌راستی ه‌ر نه‌و ته‌یه‌گیرا که‌ری به‌ره‌مانه «و نده نده»

﴿فَلْخُذُوا حِذْرًا فَتُحْيُوا﴾ ووتسان هه‌سور بیچه خوار وه له به‌هشت ﴿يَوْمَ تَسْأَلُهُمْ فِي هَٰذِهِ﴾ له‌مجا
 نه‌گه‌ر له‌منه‌وه رنجه‌وونی به‌کتاب بو‌هات ﴿فَمَنْ سِوَاكَ﴾ نه‌و که‌سه‌ی دوا‌ی رنجه‌وونی من که‌وت
 ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ نه‌ترسیان له‌سهر وه به‌خه‌م ده‌خون ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه
 نه‌وانه‌ی که‌مین بر و‌بوون و‌بشانه و‌ناپه‌ته‌کانی نیمه‌یان به‌دروانی ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی هارون
 و‌ه‌اوه‌می ناگه‌ر ﴿فَمَنْ سِوَاكَ﴾ می‌اذا نه‌منه‌وه به‌ه‌تا‌ه‌دای و‌هم‌میشی ﴿فَمَنْ سِوَاكَ﴾ بی‌ی‌ش‌ری‌س
 نه‌ی به‌ی نیرانیل (به‌وه‌ک‌سی به‌عقوب) ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ بیری نه‌و چا‌کانه‌ی که‌سه‌وه که
 رشتور من به‌سهر تاندا ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه به‌یمانی من به‌سهر ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ تا‌میش به‌یمانی نی‌وه
 به‌سهر ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه هه‌ر له‌من ترس ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ هه‌روه‌ها بر و‌ابیش به‌و‌تور نه‌ی
 که‌مار دو‌ومه‌ته‌ حوار وه ﴿فَمَنْ سِوَاكَ﴾ که‌ پشیوانی به‌یامه‌که‌ی لای نی‌وه‌یه (ته‌ورات و‌نیرانی
 ده‌ستکاری نه‌ک‌رو) ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه نی‌وه‌میش به‌یه‌که‌مین بی بر و‌ابه‌و‌تور تانه‌ی ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾
 به‌ناسی نه‌فیدا ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه به‌شانه و‌ناپه‌ته‌کانی من مه‌گور به‌وه‌به‌شتیکی که‌م رخ ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه هه‌ر به
 (بی‌فرمانی) من خوتان پاریز ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ راست و‌ره‌وانیکه‌ل مه‌ک‌دن به‌ما‌ه‌و و
 درو ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ حه‌ق و‌راستی مه‌شار نه‌وه‌ له‌کاتیکدا که‌ خوتان نه‌مه‌ ده‌ران ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾
 ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ نویژ بکه‌دن و‌ره‌کات بده‌ن ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه له‌گه‌ل
 ک‌رسوش به‌راندا ک‌رسوش مه‌رن (بو‌خودا) ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ نایا‌فرمان به‌سهر خه‌ل‌ک‌یدا
 ده‌ده‌ن به‌چا‌که‌هٔ ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه خوتان فراموش ده‌ک‌دن ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ (له‌گه‌ل
 نه‌مه‌شدا) که‌ نی‌وه‌ به‌را‌وه‌که‌ (ته‌ورات) ده‌خو‌سته‌وه‌ ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ ده‌ی نایا‌زیرمان و‌تی ناگه‌هٔ ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾
 ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ به‌ما‌به‌به‌ به‌ر‌ن‌ارام گ‌رنش و‌نویژ ک‌ردن (بو‌به‌مه‌سته‌ک‌اتان) ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه
 بینگ‌ومان نویژ (نه‌ر‌ک‌ینکی) که‌وره‌و‌گرانه‌ی ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ مه‌گه‌ر لای نه‌وانه‌ی به‌ین که‌له‌خو‌ا‌له‌ترس
 (خو‌یان به‌رل ماران) ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ نه‌ر‌م‌م‌ف‌ور به‌ه‌ر نه‌وانه‌ی که‌ دل‌بان به‌خر‌م‌دت به‌ره‌و‌رد‌گ‌ریان
 ده‌گه‌ن ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه نه‌وان دل‌بان سو‌لای نه‌و‌ده‌گه‌ریسه‌وه‌ ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ نه‌ی به‌ی
 نیرانیل (به‌وه‌ک‌سی به‌عقوب) ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ یادی نه‌و به‌حش‌شانه‌ی که‌سه‌وه که
 رشتور مه‌به‌سهر تاندا ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه من (کاتی خو‌ی) بری‌وی نی‌وه‌م ده‌به‌سهر هه‌مو‌اندا ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾
 ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه خوتان پاریز له‌و‌و‌زیک ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ که‌ که‌من هیچ سو‌و‌د‌نک
 به‌که‌سی تر ناگه‌به‌بیت ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه هیچ تک‌ایه‌کی بو‌گیرا ما‌ک‌ریت ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾
 وه به‌ر‌م‌ته‌ی لی و‌ره‌ما‌گیریت ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾ وه نه‌مانه‌ی یار‌م‌ته‌ی ما‌درین ﴿وَلَا تُخَوِّفْهُمْ وَلَا تُخَوِّفْهُمْ﴾

﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه) کاتیک که پرگارمان کردن ﴿مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ له ده ست و پیوه سدی
 بیرعدون ﴿سُوْمُوهُمْ نُوْمُوْهُمُ﴾ که سرای سه ختال پی نه چه شتن ﴿يَمِيحُوْهُمُ﴾
 کوره گانایان سهر دهریس ﴿وَيَسْجُوْهُمُ﴾ وه کهچه گانایان ده هیلمنهوه (بو کاره که ری)
 ﴿وَلَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ وه له ده تاند (لهم سر) سه خته ی به سهر تاند (درا) ﴿بَلَدًا مِنْ رِبْعِهِمْ عَجِبَ﴾ قانی
 کرده وه به کی گه وړه سوو له پهر وړه د گارتانه وه بومان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه)
 کاتیک که دهریامان بولت کردن ﴿وَنَحْنُ﴾ و پرگارمان کردن ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ وه
 ده ست و پیوه سدی بیرعدونمان خیکاند ووقعی (دهریامان) کردن ﴿وَنَحْنُ﴾ له کاتیکدا
 نیوه ته ماشانان ده کردن ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه) کاتیک که به نیسی چل
 شه ومان د به مورس ﴿نَحْنُ﴾ له دوی ته (پروشنس موسا بو کیوی طور)
 گویره که که تان کرد به (خوای خومان و به رستان) ﴿وَنَحْنُ﴾ له کاتیکدا نیوه سته مکار بوون
 ﴿نَحْنُ﴾ له دوی ته (پروشنس موسا بو کیوی طور) ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه)
 کاتیک ته ورت و جیا که روه (له بیون دروست و مادر و ست) مان دابه موسا ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾
 نه وه ی پیوه و بی بن بکهون ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه) کاتیک که موسا به گه به کی
 ورت ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ له دوی ته که له کم به راستی نیوه سته متان کرد له حوتان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾
 به گویره که به رسته که تان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ که واته بکه رسته وه به به شیمانی بو لای به دی
 هینه رتان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ و خومان بکوژن (بی تاوران تاوران بارتان بکوژیت) ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾
 له دوی ته متان داشته بو خوتان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ لای به دی هینه رتان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ ته مچا (خواست)
 به شیمانی به کی لی گبرا کردن ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ به راستی هره خوا به گیراکه ری به شیمانی و
 مپهره بانه ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ کاتی ورتان نه ی موسا ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ پروات پی
 ماهیس ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ ناخوانه نیسی به ناشکرا ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ له پهره وړه تر بشقه یه ک
 لنی دس ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ له کاتیکدا نیوه ته ماشانان ده کردن ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ له پشان رینه وومان
 کرده وه ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ له دوی ته رستان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ بو نه وه ی موسا ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ بکهون
 ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ وه به وړه سیرمان کرد به سمرمانه وه ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ وه گرو
 و بالنده ی شیلانه مان به سهر دپرش وومان ماردن ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (وه پیمان ورتن)
 بحور له و خوارده پاکانه ی که کردمان به ورتان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (له وانه ی موسا یان کرد)
 ستمیان له نیسه به کرد ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ به لکو ستمیان له حومان کرد ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾

﴿لَا يَدْرِي هُوَ لَدَيْنَا مَنْ﴾ په راستي نهواته ي ثماندارن (موسو لمانس) وه نهواته ي جور له كس
 ﴿وَأَنصَرِي أَتَنْصَرِينَ﴾ وه گاورو نه سفيره يان فرشته په رسنه كان ﴿مَنْ مِّنْ يَّاهُوتَ يُنْجِي﴾ هدر گاميك
 له ماته ي پرواي هيد به حواو پر وزي دوايي ﴿وَأَعْيِلْ صَعْدَ﴾ وه كره دوي چاكي كړد ﴿وَيَهْدِ أَخْرَجْنَاهُ
 رَجِيمًا﴾ نه وه پاداشميان بوهه يه له لاي په ورو مرد گاريانه وه ﴿وَلَا حَوْلَ لِيهِ وَلَآ أَنفَ يَخْرُوجُ﴾ نه ترسيان
 له بهر وه به خه هت ده خور ﴿وَأَوْدَحْنَاهُ مَشْقًا﴾ وه (پير كنه وه) كاتيك به پيمانمان لن ورو گر تن
 ﴿وَوَقَّعْتُ فَوْقَ كَعْبِ نُفُورٍ﴾ وه (كيوي) طور مان بهر كرده وه به سهر سهر تانه وه ﴿خُذْ مِائَةَ شَيْئٍ مِّنْ
 يَّأْمُونِ﴾ وه پيمان و تن) نه وه ي پيمان داوون (لته ورت) باش كاري پيكس ﴿وَأَنصَرِي أَتَنْصَرِينَ﴾
 وه پير كنه وه له ودي كه نيديا به ﴿مَنْ يَّهْدِي سُبُلَ الْغَيْبِ﴾ به لكو خوتان پيار ورون له خو بترس ﴿وَأَنصَرِي أَتَنْصَرِينَ﴾
 من بقدر يك ﴿ديسان پستان هه لكر د دواي به پيمان ورو گر نه كه ﴿فَوَلَّصْنَا نِي عِيكَو حَتَّى﴾ نه مچا
 نه گره به حشش و مپهر داني خواته يوايه به سهر تانه وه ﴿يَكْنُزُومُ تَخْفِي﴾ نه وه نيوه له ورو مرد و نه مان
 ده سوون ﴿وَأَنصَرِي أَتَنْصَرِينَ﴾ سوپند به حواي په راستي نشوه (دهسك ويا سي) نه واله تان رانيسو
 ﴿أَنصَرِي أَتَنْصَرِينَ﴾ له خوتان كه دهست درزيان كړد له وزي شه مچا ده ﴿فَتَبَّ هُتَ﴾ نه مچا
 پيمان و تن ﴿كَوْنُ فَرْدٍ حَبِيرٍ﴾ پي به مچمووني دوور خراوه له بهر به ي خوا ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ
 بَنِي إِسْرَءِيلَ وَمِائَةَ أَلْفٍ مِّنْ آلِهَةٍ﴾ نه مچا هم سرايه مان كرده به مچ بو خه لكانني له و سهر دمه و نهواته ي دوي نه وان
 ﴿وَمَوْعِظَةً يَتْلُوهُمْ﴾ وه ناموز گاري ي بو پيار تر كاران ﴿وَأَوْدَحْنَاهُ مَشْقًا﴾ وه (پير كنه وه)
 كاتيك موسا به گه له كهي ووت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ بيگومان خوا هر مانتان پي ده دت
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ كه مانگابه ك سهر پير ﴿وَأَوْدَحْنَاهُ مَشْقًا﴾ وتيان ثابا گالته مان پي ده كه پت ؟
 ﴿فَارْتَدَّ عَلَى كَعْبِهِ﴾ ووتني به مان نه گرم به خوا كه له به لمان سم ﴿فَارْتَدَّ عَلَى كَعْبِهِ﴾
 ريك ﴿وَوَتَّيَانُ دَاوُدَ بِيكَةً﴾ پيمان بلي نه و مانگابه كه مبه به و چونه ؟
 ﴿فَارْتَدَّ عَلَى كَعْبِهِ﴾ ووتني بيگومان خوا ده فخر موسي ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ مانگابه كه بيت
 به ورو پير و به ورو جور ﴿وَأَوْدَحْنَاهُ مَشْقًا﴾ مان ماومدي پي نه ميوان هم دواندها ﴿فَارْتَدَّ عَلَى كَعْبِهِ﴾
 ورو بيكس نه وه ي هر مانتان پندراره ﴿وَأَوْدَحْنَاهُ مَشْقًا﴾ ووتيان داوودن بويكه له پير ورو دگر ت
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ پيمان بلي نه و مانگابه كه چور بي ؟ ﴿فَارْتَدَّ عَلَى كَعْبِهِ﴾ ووتني په راستي خوا
 ده فخر موسي ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ مانگابه كي ورو دي نيري ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ كُنْ﴾ (وهر ديك و)
 دلي ته ماشاكاران خوش بكات ﴿

﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الرُّسُلُ﴾ تايانده وان مړانن ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآيَاتُ﴾ كه به راستي حواله گداره به ودي
كه به بهدي نه كهن و نه ودي ناشكرای نه كهن ﴿وَمِنْهُمْ أَنُصُوتُ﴾ وه همدېكيان به خوينده ورن
﴿لَا يَتَذَكَّرُ﴾ كه به به ودي كه به ورات (به ورات) ناراني به بها ثاوات و هيوای هيچ ويوچ بهيت
﴿وَرَفِيعُ الْبُحُورِ﴾ وه تهران مهر درای گومان ده كهن ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ نه مچا هارارو نياچوون
بو نه وانهي ﴿يَكْتُمُونَ﴾ كه به وراته (نيكندراوه) كه به بهستي خويان نه موسه و
﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآيَاتُ﴾ به شان دهلي ﴿هَدَىٰ مِنْ غَدَقَةٍ﴾ كه به بهستي خويان نه موسه و
ناشنكي كه مي پي مكرن ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ ساهاوارو مياچوون بو نه وانهي كه به بهستي
نه وانهي موسيوتيه و ﴿وَرَفِيعُ الْبُحُورِ﴾ وه هارار بو نه وانهي كه به بهستي خويان نه موسه و
﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ وه (جورنه كه كان) وتيدان ناگري دوره خمان لي ماکه ویت ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
مه كهر چه به ورتني زميرارو بهيت ﴿فَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآيَاتُ﴾ تايانده وديمانان له خواره
وه رگرنوه ؟ ﴿بُوْنَهُمْ﴾ كه به بهستي خويان نه موسه و ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ نا خواش پتجه وانهي به بهستي خويان
به كات ؟ ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآيَاتُ﴾ يان شيكي وه همدېكيان به بهستي خويان نه موسه و كه به بهستي
﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ به بهستي خويان نه موسه و ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ به بهستي خويان نه موسه و
وه نا وانه كي خوي له همدېكيان به بهستي خويان نه موسه و دايگر به بهستي خويان نه موسه و
ته رانه هارولي ناگرن ﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ﴾ تايانده وديمانان به بهستي خويان نه موسه و
﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ وه له وكه سانهي كه به بهستي خويان نه موسه و ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ به بهستي خويان نه موسه و
هارولي به بهستي خويان نه موسه و ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ تايانده وديمانان به بهستي خويان نه موسه و
(وه به بهستي خويان نه موسه و) كاتيك كه به بهستي خويان نه موسه و به بهستي خويان نه موسه و
به بهستي خويان نه موسه و ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ وه چا كه به بهستي خويان نه موسه و به بهستي خويان نه موسه و
﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ وه له گهل خومان ﴿وَالَّذِينَ﴾ وه له گهل هديوان و همدېكيان به بهستي خويان نه موسه و
﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ وه قصدي جوان مكن له گهل خه لكيدا ﴿وَالَّذِينَ﴾ وه به بهستي خويان نه موسه و
وه ره كات به بهستي خويان نه موسه و ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ نه مچا به بهستي خويان نه موسه و
﴿وَالَّذِينَ﴾ وه به بهستي خويان نه موسه و (به بهستي خويان نه موسه و)

﴿وَرِیْضًا مِّنْ مَّوَدَّةِ بَيْنِهِمْ﴾ و ه (بیرنگه‌وه) کاتیک په‌یماتمان لی و ه رگرتس ﴿لَا سَبْکَ لَہُمْ﴾ کہ
 خونسی په‌کتری نه‌ریژن ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِّمَا فَکَّرَ﴾ و ه خزان دهریمه‌ر نه‌کدن له‌وولاتان
 ﴿ثُمَّ فَرَّیْمُ دُسْتِ شَہْدِیْ﴾ پاشان برپارتان دا (لسمه‌ر نعم په‌یمان) و ه نیوه (خون) شابه‌نی له‌سهر
 له‌دن ﴿ثُمَّ اَنْزَلْنَاهُ﴾ تمجعا تنوه همر نه‌وانمن ﴿فَعَثُوْا اَنْفُسَکُمْ﴾ که‌به‌کتری ده‌کوزن
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِّمَا فَکَّرَ﴾ و ه هتلیک له‌خوتان دهریمه‌ر ده‌کدن له‌وولاتان ﴿نَظَرُوْا
 عَلَیْہِمْ﴾ پشتیوانی (بیگانه) ده‌کدن دزی نه‌وان ﴿بِاَنْتِہِمْ اَللّٰہُ وَکِبَ﴾ به‌پدی و دست دریزی ﴿وَن
 بِاَنْوَحْکُمْ اُسْرٰی﴾ و ه نه‌گهر دپاشان بوییش (له‌خوتان نه‌یمانکرمه‌وه) ﴿نَہْ دَعٰہُ﴾ برینی یان بۆ ده‌دن
 ﴿وَهُوَ مَحْرُؤٌ عَلَیْکُمْ یَخْرُجُہُ﴾ له‌گهل تممیش دا که‌ده‌ریمه‌ر کردیان قه‌ده‌ه کمر و ه لیتان (بوچی
 کار په‌وہیان ده‌کدن و به‌میان ماکدن) ﴿فَمَوْسُوْا سَعِیْرَ نَعِیْسٍ وَکُفُّوْا اَنْفُسَکُمْ﴾ جا نایا بر و ده‌نیس
 به‌ه‌مدیک له‌نورات، و بی بر و ده‌ن به‌ه‌مدیکی نری ﴿فَمَحْرُؤٌ مِّنْ یَّقَعُ رِیْثَکُمْ مِّنْکُمْ﴾ جاتوله‌ی
 نه‌وکه‌سه‌به که‌راکدن له‌نیوه ﴿اَحْرٰی اَنْ یَّخْبُوْا بِہٖ﴾ همر ریسوایی و ده‌داری په‌ه‌زیانی دوبادا
 ﴿وَبِیْہِمْ اَنْفُسَہُمْ﴾ و ه هم‌وژی دواپشدا ﴿یُرَدُّوْنَ اِلٰی شَہْدِیْہُمْ﴾ ده‌گهر پسریمه‌وه بو‌ماو سه‌ختریم
 سرا ﴿وَمَا اَنْفُسُہُمْ اِلَّا مَقْتُوْلٰتٌ﴾ و ه خواسی ناگاسی په‌له‌وه‌ی که‌به‌کدن ﴿اَنْہِکُمْ اَنْتِہِمْ﴾
 نه‌مانه نه‌وانمن ﴿ثُمَّ اَنْزَلْنَاهُ﴾ با‌تخرو ﴿کَہْ زِیْنٰی جِبْہٰتِیْاں کِری به‌دوار وژ ﴿فَلَا یَخْفٰ عِہْزُ
 اَللّٰہِ﴾ نیر نه‌سهر یس له‌سهر سووک ده‌کریٹ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و ه به‌یارمندی ده‌دریش و (به‌پشتگیری
 ده‌کرتس) ﴿وَعِیْہِمْ اَنْفُسُہُمْ اَنْ یَّخْبُوْا بِہٖ﴾ سویتند به‌خوا به‌رامستی نیمه‌ه نه‌ورانمان دا به‌مورسا
 ﴿وَقَبْلَ مِّنْ اَللّٰہِ اَنْ یَّخْبُوْا بِہٖ﴾ و ه دوا به‌دوای نه‌و پیغمه‌برانمان مارد ﴿وَهْ مَعِیْہِمْ اَنْ یَّخْبُوْا بِہٖ﴾
 و ه چه‌مد بیشانه‌به کی روشمان دا به‌عیسای کوپری مریم ﴿وَاَنْفُسُہُمْ اَنْ یَّخْبُوْا بِہٖ﴾ و ه پشتیوانیمان
 کرد به‌جوهر نیل ﴿فَعِیْہِمْ اَنْفُسُہُمْ اَنْ یَّخْبُوْا بِہٖ﴾ جا همر کاتس پیغمه‌برانکتان بو‌به‌نایه ﴿یَسْ اَللّٰہُ
 اَللّٰہُ﴾ به‌حوریت که‌به‌دلی خزان به‌بویه ﴿تَسْکِرْہُ﴾ لووت ممر سوون و خوتان به‌گه‌وره
 گرتوود ﴿فَعِیْہِمْ اَنْفُسُہُمْ اَنْ یَّخْبُوْا بِہٖ﴾ جا ده‌سته‌به‌کتان (له‌پیغمه‌بران) به‌درو رانیوه ﴿فَعِیْہِمْ اَنْفُسُہُمْ اَنْ یَّخْبُوْا بِہٖ﴾ و ه
 ده‌سته‌به‌کتان کوشتوون ﴿وَهْ اَنْفُسُہُمْ اَنْ یَّخْبُوْا بِہٖ﴾ و ه (جووله‌که‌کان) و تیان (به‌پیغمه‌بران) دلیمان
 دپوشراوه (قولسراوه و قسہ‌ی قوی ماگاتی) ﴿بِاَنْفُسُہُمْ اَنْ یَّخْبُوْا بِہٖ﴾ (به‌حسروانیه) به‌لکو خوا
 به‌مریسی لیکردن به‌هوی یں بر و ابیاته‌وه ﴿فَعِیْہِمْ اَنْفُسُہُمْ اَنْ یَّخْبُوْا بِہٖ﴾ جا که‌میان ه‌به‌به‌بر و ابیاتس

﴿وَسَاجِدًا لِّهٖ حَكِيْمًا﴾ کاتیک که‌نامه به‌کیان بوقات (که قورانه) ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له‌لایس حواوه
 ﴿مُصَدِّقًا لِّمَعۡيَدِهِ﴾ که به‌سید که‌ری نه‌وراته که‌ی نه‌وانه (پش نه‌وی ده‌ستکاری یکس و یگنورن)
 ﴿وَمَكِّيًّا مِّمَّنۡ هَٔذَا﴾ وه نه‌وان (جووله که‌کان) نه‌و ویش ﴿بِسْمِکَ عَلَی سَیِّدِکَ مُرَرُّ﴾ داوای
 رال بوویان نه‌کرد له‌خوا به‌سور نه‌وانه‌ی که‌ی بروا سوون ﴿وَسَاجِدًا لِّهٖ عَزَّوَجَلَّ﴾ که‌چی کاتیک
 نه‌و (پنه‌م‌بهر) هی ده‌پس باسی بویان هات ﴿کَعۡرَ بِهِ﴾ یز بروا بوون بی ﴿لَمَّا نَهَّی النَّبِیَّ عَنْ تَصَدُّقِ
 کِه‌واته نه‌فریسی حواله‌ی بروایان بی ﴿لَیْسَ لَکَ شَیْءٌ مِّنۡهُ﴾ شتیکی زور خراب بوو که
 خلق بایان بی فروشت ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ (نه‌و خرابه‌ش) بی برویایان سوو به‌و قورانه‌ی
 که‌خوا مار دو به‌تیه خواره‌وه ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ نه‌وی چه‌سو دیانه‌وه سوو به‌وه‌ی که‌خوا مار بزی
 ﴿مِنْ فَسۡدٍ عَلَی مَنۡ یَّشَآءُ﴾ له‌به‌خششی حوی به‌سور هر که‌سیکدا که‌خوی به‌وه‌ی ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾
 له‌به‌نده‌کانی (که موچه‌مده‌ی) ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ له‌مجاتووشی خه‌شم ورفی به‌ک له‌درای
 به‌کی خو بوون ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ وه بو بی بروایان هدی به‌سور که‌ر ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾
 کاتیک بی یان بوو ترابه بروا به‌ش ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ به‌وه‌ی که‌خوا مار دو به‌تیه خواره‌وه (که
 قورانه) ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ نه‌یانووت نیمه بروا به‌وه ده‌هینس که‌بو خومان میر دراره‌وه خواره‌وه
 ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ وه بی بروا نه‌بوون به‌نه‌وه‌ی که‌دوای (نه‌ورات) به‌راوه (وه‌ک قوران)
 ﴿وَمُوَ حَقُّ مَصَدِّقًا لِّمَعۡيَدِهِ﴾ له‌کاتیکدا که‌نه‌و قورانه راسته ویشتیوانی نه‌وراته (بی ده‌ستکاری)
 به‌که‌ی نه‌وامه‌ویه‌راستی ده‌رایت ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ بی بزچی له‌مه‌ویش پنجه‌مبه‌رانی
 خواتان ده‌گوشت ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ له‌گه‌ر بروا دار بوون ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾
 سوید به‌خوا به‌راستی مووساتان بو هات به‌چمد بیشانه‌یه‌کی روشه‌وه ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾
 ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ که‌چی به‌دوای نه‌و گویره که‌تان به‌رست ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ یگومان نه‌وه سته‌مکار ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾
 ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ (وه‌ییر که‌مه‌وه) کاتیک که‌به‌یمانسان لی وهر گرنس ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾
 ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ وه کیوی طورمان به‌رر کرده‌وه به‌سورانه‌دا ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ (وه‌و وتمان) نه‌وه‌ی
 پنجه‌داوون (نه‌ورات) باش کاری بی مکن (وتووند ده‌ستی پیوه‌نگرن) ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ وه‌گوی نگرن
 ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ (به‌رمان) و تیان بیتمان (به‌کر ده‌وه) بی به‌رمانیمان کرد ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾
 ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ وه به‌وه‌ی سی بروایی یانه‌وه دلیان تاو درابو به‌خوشه‌ریستی گویره که‌که
 ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ بی بروا که‌نان چ به‌رمانیکی به‌دتان بی ده‌دات ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾
 ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾ نه‌گه‌ر نه‌وه بروا دار ﴿لَیْسَ لَکَ مِنْ شَیْءٍ﴾

﴿وَيَذَرُكَ يَرْجِعْهُ قَوْمٌ يُبْذَرُ﴾ (بیر نهكروهه) کاتیک که تیراهیم و یسماعیل باغه کانی
 که عبیدان بهر ده کردهه ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ (دهیاموت) خوايه نهك کردهه و بهمان
 لني گیرا پکه بهراستی همر توی بهسری رانا ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ خوايه همر دور کمان
 بکه نه گویرا بهل و همر مان بهرداری خوت ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ وه لهه وه شمس گه لیث بکه
 به همر مان بهرداری خوت ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ وه پیکاکانی خوا بهر مستمان پشان بده ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ وه
 به شیمان گیرا بکه ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ بهراستی همر توی گیرا کوری به شیمان و بهر مان ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾
 ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ خوايه له مان وه کانه اندا بهر سمریک سیره له حویان ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾
 ابیت ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ به سمر دا بهر سینه وه ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ و نجکه ویر کیهز ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ قور نان و
 دانایی یان بیر بکات و پاکیان بکاته وه (له همر و گوماهیك) ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ حیر خیکه ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ بنگومان همر توی
 به تو پای دانا ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ بهر همر ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ کی رو و ور نه گیری له نایی تیراهیم ؟ ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾
 مه گهر که سیک که حوی گیل و به قام کردیت ؟ ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ سوتلین بنگومان تیراهیمان
 هه لیزارد له دوباد ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ (هه لی سزارد) له کاتیک دا خوا پینی همر سوو گویرا بهل و همر مان بهرداری
 ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ (تیراهیمیش) و ونی و اخوم سپارد به بهر و ردگری جهانیان ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾
 ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ تیراهیم و به عقوب ناموزگری کور کانی خوئیان کرد که
 همر مان بهرداری خوین ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ (وه همر به که یان پیان ونی) پر له کانم خو نایی
 به کت به رستی مو هه ن مزار دوون ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ که واته همر به موسو له نایی به بیت ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾
 ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ (نهی خوا و من نامه کان) نایا نیوه ناماده بوون کانی به عقوب
 له سمر همر گداپوو ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ کانی به کوره کانی ووت دوی من کی
 همر رستن ؟ ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ (نه وانیش) وونیان خوا ی ترو باو و با بیر انت دهه رستن
 ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ که خوا ی تیراهیم و یسماعیل و یسماعیل که خوا به کی تاك
 و نه بهایه ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ وه نیمه ش همر مان بهرداری و گویرا بهلی نهوین ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ نهو
 پیچه بهر انه ده ستمیهك بوون تیره رین ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ همر چیدن کرد بو خوئیان
 کردهه (نیوهش) همر چی بکه یز خوتانی ده کهن ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾ وه لیوه بهر پر سپار
 نین له کردهه ی توان ﴿وَبِذَرْتَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ﴾

﴿كَتَبَ لَكُمُ الْيُسْرَٰةَ كُلَّ يَوْمٍ تَخْرُجُ فِي الْحَرْبِ﴾ چور عهد و پیمان دعیت بو هاویمش داتمه کان ﴿عِذًّا لَّكَ نَزَلَتْ﴾ لای خواو پیغمبره که ی ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَتُهُ﴾ ینجگه له وانه ی که په پیمان
له که له منس ﴿عِذًّا تَسْجِدُ تَخِرُّ﴾ لای مرگوتی حمرام (که که عبده ی پسروره) ﴿فَمَا تَسْتَعِينُ﴾
نکته ﴿حَاجِدًا نَهْوَٰهَ رَيْثَ وَرَاسَتِ بَوُوں له که لنان ﴿تَسْتَعِينُ نَهْوَ﴾ یتووش ریک و راست
بس نه که لپان ﴿بِئْسَ الْيَوْمُ الْحَٰثِرُ﴾ به راستی خواخو پاریمران و خواناسنی خوش دعوت ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ چور (په پیمان دهمنه مهر) ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ له کاتیکدا نه که رال بس به مهر تاندا
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ له بهر چارو ماگرن دهر باره ی یتووه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ هیچ خرماپه تی و سوتند
و به مینک ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ به وونه ی دهمیان پارینان ده که من ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ به لام دله کانین
دژتاس و رقیان لیان ده پیموه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ نا نه وانه رو به پان سووره کانی خودا ده به ریس
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ به لکه و نایه نه کانی خواپان گو پیسه ووه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ بهر خپکی روز که م
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ نه مچا بهر گر پان له بریگی خو کرد ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ به راستی
روز حراپ بوو نه ووه ی نه وانه ده بیان کرد ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ له بهر چارو ماگرن دهر باره ی هیچ
بر وادارنک ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ هیچ خرماپه تی و سوتند به لیتیک ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ وه هه
نه وانه ده ست دریزی که رن ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ نه مچا نه که بهر به شیمان بو وده ووه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾
و بوژیان به جن هپا ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ و زه کاتیکدا ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ نه ووه براتاس نه ناپیدا
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ وه نیمه به لکه کان روون ده که پیموه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ بو که لیت که دهر پان
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ به لام نه که سوتند به پمانه که پان هه لو شاندوه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾
پاش به سنی په پمانه که پان ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ وه نه شهورو نانه پاندا له دینه که نان ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ نه ووه بهر مگس له دزی پشه وایانی بی باومر ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ به راستی نه وانه
هیچ جوړه په پمانیکیان می به ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ ملکوتی کومایی بیت (په پمانه وری) ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ نایا نیمه جه مگس نا که من له که لیکد ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ که په پمانه که پان
هه لو شاندوه (په پمانی خوده پیسه) ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ و بیری دهر کردی پیغمبره ریکه پان
کرد ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ هه نه وانش له به که م چارمو دهستان کرد به جه مگس له که ل یتووه دا
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ نپ لیان دهر من ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ (له کاتیکدا) هه خوا شایسته تره که لیس تر من
﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾ نه که ر لوه بر وادارن ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَنَٰكِبَ﴾

﴿فَبُيُوتُهُ﴾ (لهی دوه و دران) یان کورن ﴿يَسْمِعُ تَحْتَهُ دَبِيرَكُم﴾ (خواجه دهنی نیو سرمان دمدت)
 ﴿وَنُخْرِجُهُ﴾ و ریسوایان ده کات ﴿وَنُخْرِجُهُ خَتِيمَةً﴾ و سمرنان ده خات به سمریاندا ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا
 مُّزْمِنِينَ﴾ و (خو) سیه و دلی کومه لی بر وادر خوش ده کات ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و برق
 و خه شمی دله کسان دادمه کیتی و ماهیتیت ﴿وَنُخْرِجُهُ﴾ و ده خوای گه و ره ته و به و ده گری ﴿عَلَى
 مَن يَشَاءُ﴾ به هدر که سفت که به ویت ﴿وَنُخْرِجُهُ خَتِيمَةً﴾ و ده خوارانای دانابه ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا مُّزْمِنِينَ﴾
 دنیا گو مانان و بوو که رازان لن ده هیتیتیت ﴿وَنُخْرِجُهُ﴾ له کاتیکدا هیشتا خوا نا شکر ای نه کرد و ده
 ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ﴾ (له پشاور خوادا) ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و ده نه پان
 کرد و ده هلیان نه بزار دوه جگه له خوا ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا مُّزْمِنِينَ﴾ و پیغه مبره که ی و موسولمانان
 ﴿وَنُخْرِجُهُ﴾ به هدر و از و جیسی هلیان (دلسوزیان) ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و ده خواران که به به هدر چی
 که تیو ده بکه ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ ماییت ها و به ش دانهران ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ مرگه و نه کانی خوا
 نا و ده ان بکه و ده (و سهر به رشتیان بکه) ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ له کاتیکدا خویان شاهید
 له سهر خویان که پیا و ده بر ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ ته و به کرد و ده کانیان هدر و ده و ده و ده ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾
 ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و ده نه و نه له مار ناگردا هه میسه بیس ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ به راستی مرگه و نه کانی
 خوا نا و ده ان ده کانه و ده ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ که سیک که بر وای هینایت به خوا ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و به روزی
 دوا بی ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و بوته کانی به جی هینایت ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و ده کانی دینیت ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾
 آله ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ به که من به تر ماییت بیجگه له خوا ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ جا به لکو نه و نه ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾
 له و که سانه بی که ریسووی کران ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ (لهی پیا و ده ران) دای پنهان وایه نا و ده
 به حاجیسان ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و (سهر به رشتی و) نا و ده ان کرد و ده و ده مرگه و نه جهرم
 (که عبه ی پسر و ده) ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و ده که که سیک که پیا و ده بی هینایت به خوا ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾
 و به روزی دوا بی ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و تیکوشایت له بیس خوادا ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ چوون
 به ک بیس به لای خود و ده (و به کسان بیس) ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و ده خوا ریسووی کومه لی
 سته مکاران ساکات ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ ته و نه ی که بر وایان هینا و ده و کوچیان کرد و ده
 ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و تیکوشا و نه له ریگای خوادا ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ به عالان و نه گمانیان ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾
 رجه عده آله ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ پنهان به رتره لای خوا ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾ و ده نه و نه سهر که و نه و نه (له دویار
 دوا و ده) ﴿وَنُخْرِجُهُ قَوْمًا﴾

﴿لَمْ يُولَدْ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَافُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ له پاشن خوا خوش دميت ﴿مَنْ يَدْرِكْ ذَلِكَ﴾ له پاشن نمود ﴿عَلَىٰ مَنْ شَاءَ﴾ له هر
كه سينت كه يهوديت ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ وه خوالن سوردهي مېهرمانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
نه ي نهوانه ي كه پروان هيتاوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ينگومان هاوېش دانه ران پيسس ﴿فَالْيَوْمَ﴾
الفتحة ﴿خَرَجَ﴾ كه راته ماريكي مرگه موي حرام ته كه وموه ﴿يَقْدِرُ عَلَيْهِ﴾ پاشن هم ساله يان
(نهو ساله ي ده تحي مه ككه كرا) ﴿وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ﴾ وه نه گهر له مېووي ترسان ﴿مَوْفٍ يَتَّبِعُهُ الْكَلْبُ﴾
نهو له موه پاشن خو دموله مېدنان ده كات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له چا كه و نهزل و به موه ي غزي
نه گهر ويستي ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ﴾ نه راستي خواراناي كار دروسته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
جهنگ بكن له گه له نهوانه ي ﴿لَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ كه پروا ماهيس به خوا ﴿وَلَا الْهَوَىٰ﴾
وه به روي دوايي ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ وه به حرامسي دانانيس ﴿مَحَرَّمٌ عَلَيْهِ﴾ له موه ي كه خوا
و پېنه مېره كه ي حراميان كړدوه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ وه ملكه چا كه يو ناپېني راست
و دروست (نابسي نېلام) ﴿مَنْ يَتَّبِعْ الْهَوَىٰ﴾ له نهوانه ي كتيبان پي به خشر اوه (مه به ست
پيني گاور وچوله كه كانه) ﴿حَقٌّ يُحْضَرُ﴾ هه تاج و سهرانه ددهن (به دهر له تي نېلامسي)
﴿عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ مه ده سني خويان و مه ملكه چي ﴿وَيُحْضَرُونَ﴾ له كاتيكدا نهوان سهر شور و پيسس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ چوله كه كان ووتيان ﴿غَيْرِ تَزَوُّجٍ﴾ هور دېر كوري خوايه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾
و گاوره كيش ووتيان ﴿تَسْبِيحٌ تَنْتَبِهْ﴾ مه سېح كوري خوايه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾
نهو ووتنه ي نهوانه مه ده سني خويان ده بليس ﴿يُحْضَرُونَ﴾ وه ووتنه ي نهوانه ده لېسه وه
﴿يُحْضَرُونَ﴾ كه پيشتر يي پروا يوون ﴿يُحْضَرُونَ﴾ خواله ماويان به ريت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
چون درو ده كهن و نه هق و راستي لاده دهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ رانا و نه شه كانين
كردوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مه به روه دگار له جياتي خوا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ هدر وها
مه سېح كوري مه به پيش (مان كړدوه به خوا) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ له كاتيكدا امر مانسان پي به در اوه
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ يېحكه نه موه ي كه يېك خوا يېه رسنيس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ كه هېچ
به رستر او نكي راست سي به يېحكه له نموه ﴿يُحْضَرُونَ﴾ پاك و ينگه ردي مونهو (خوا) به ي
﴿يُحْضَرُونَ﴾ له موه ي ده يكه مه هاوېشي ﴿يُحْضَرُونَ﴾

[illegible]

﴿عَلَيْكُمْ أَنْتُمْ﴾ سوئد نه‌خوا به‌راستی ده‌ستیان دابوونه‌ناژاوه (و مشیوی) ﴿مَنْ قَتَلَ﴾ له‌میر
 پیش ﴿وَقَتْلُكَ الْأَمْرُ﴾ و جورده‌ها به‌رمان و پیلانسان یئو (لاوار کردن) ت به‌کاره‌ب ﴿حَقُّ جَاءَ
 الْحَقُّ﴾ مه‌تار به‌ستی هات ﴿وَصَهْرُ امْرَأَتِهِ﴾ وه کارو به‌رمانی حواسه‌ر که‌ووت ﴿وَعَمَةُ كَفْرِقُوسٍ﴾ که
 نه‌وان پیلان ناخوش سوو ﴿وَمَنْ شَرَّ بَعُولٍ﴾ وه هفتدی که‌س له‌وانه ده‌لئیس ﴿ثُمَّ بَرِيءٌ﴾ انه‌ی
 موچه‌مه‌د ﴿بَرِيءٌ﴾ روخته‌تم بده (نامه‌بهم بو جهاد کردن) ﴿وَلَا تَقِي﴾ و تووشی گودهو خراپه‌م
 مه‌که ﴿لَا يَكُنْ سَفْتُو﴾ ناگاداریس (له‌نیسته‌وه) که‌و توو به‌ته‌س او گودهو خر به‌وه ﴿وَلَا تَجْعَلْ
 نَفْسَ جِدَّةٍ لَّيْطُومٍ﴾ و ینگومان دورج ده‌وری سی باوه‌رانی داره ﴿وَلَا تَجْعَلْ حَسَنَةً
 تَهْ كَرِهَ لَهَا﴾ و سهر که‌وس بته‌رنگات ﴿سَوْفَةً﴾ باره‌محت و قه‌سار ده‌س ﴿وَلَا تُؤْتِكْ
 نَفْسَ لَهْ كَرِهَ لَهَا﴾ و نه‌گهر ناره‌محتی و تیشکات تووش بیت ﴿يَتُورُ﴾ (به‌که‌شخه‌وه) ده‌لئیس ﴿فَدَّ
 الْحَدِيثَ﴾ به‌راستی نیمه‌ کاری حومان کرد ﴿مِنْ قَتْلِ﴾ له‌میر پیش ﴿لَمَّا سَوَّرَ لِقَاءَ فِرْعَوْنَ﴾
 جا پرو و ده‌د گنبرن به‌خوشحالنی و شادمانی به‌وه ﴿فَلَمْ يَجْعَلْ﴾ انه‌ی موچه‌مه‌د
 ﴿بَلَىٰ﴾ بلیس هیچمان تووش نایست ﴿لَا مَكْرَبَ كَذَبٍ﴾ جگه له‌وه‌ی که‌خوا بو سبویه‌نی بومان
 ﴿فَرَمَوْا كَلِمًا﴾ خوا به‌ستیوانی نیمه‌یه ﴿وَعَلَّيْكَ شَوْكٌ تُؤْمِنُ﴾ وه بیرواداران به‌ته‌ها پشت
 به‌خوا به‌ستن ﴿فَلَمْ يَرْفَعُ رَأْسَ﴾ (پیلان) بلی قایا چاوه‌روانی چی ده‌که‌س بو نیمه ﴿لَا يَخْذِي
 الْحَسْبُ﴾ بیحگه‌له به‌گیک له‌دوو شته رور چاکه که‌(سهر که‌وش یاں شه‌ید بوون له‌پنار خوند)
 ﴿وَعَلَّيْكَ رَأْسٌ يَكُ﴾ نیمه‌ش چاوه‌روانیس بو نیوه ﴿لَا تُضِلُّكَ نَفْسٌ﴾ که‌خوا دوو چارتان بکات
 ﴿بَعْدَ بَيْنِ عَمَةٍ﴾ به‌میرایه‌ک له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿وَبَيِّنَاتٍ﴾ یان به‌ده‌سنی نیمه ﴿فَرَمَوْا
 كَهْوَانَهُ﴾ چاوه‌روانیس بکس ﴿لَمْ يَنْفَكْ مَرْحُومٌ﴾ ینگومان نیمه له‌گهل نیوه‌دا چاوه‌روانیس ﴿وَلَمْ
 يَكُنْ﴾ (له‌ی موچه‌مه‌د ﴿بَلَىٰ﴾ بلی ﴿لَمْ يَكُنْ مَرْحُومٌ﴾ مال به‌حشس به‌خوشی خوند ﴿أَوْ كَرَفَ﴾ یان
 به‌رور و ناچاری ﴿لَمْ يَكُنْ مَرْحُومٌ﴾ هدر گیر لیان و مرناگیریت ﴿لَمْ يَكُنْ مَرْحُومٌ﴾ قورانیسیرت
 چونکه به‌راستی نیوه کومه‌لنکی له‌مسوور ده‌ر جوو بوون ﴿وَمَنْ مَعَهُ﴾ وه هیچ شتیک به‌رگری
 نه‌وانه‌ی به‌کر دووه ﴿لَمْ يَكُنْ مَرْحُومٌ﴾ که‌گیرا مکریت لی بان ﴿لَمْ يَكُنْ مَرْحُومٌ﴾ نه‌وه‌ی که‌به‌خشس
 ﴿لَا تَنْهَ كَفَرُ﴾ بیحگه له‌وه‌ی که‌ ینگومان نه‌وانه‌سی باوه‌ر بوون ﴿لَمْ يَكُنْ مَرْحُومٌ﴾ به‌خوا
 و پینه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿وَلَا تَكُنْ مَرْحُومٌ﴾ وه نایه‌ن بو موتر کردن ﴿لَا تَكُنْ مَرْحُومٌ﴾ به‌ته‌مدلی
 به‌بیت ﴿وَلَا يُعْمَلُ﴾ وه (هیچیک) نامه‌حشس ﴿لَا تَكُنْ مَرْحُومٌ﴾ تیللا پیلان ناخوشه
 و ناچارن ﴿وَلَا يُعْمَلُ﴾

﴿لَا تَجْعَلْ لِحِسابِكَ﴾ ح ما سهر بحث پرانه کیشیت (سهر سامت نه کات) ﴿تَوَهَّجْ وَلَا تَوَدَّعْ﴾ (روری) مان و
 دارایی و مندالیان ﴿سَازِ دَنَهَ﴾ ینگومان خوا دهیه ویت ﴿بَعْدَهُنَّ﴾ سر بیان بدات ﴿بِهَافٍ تَخْبِرُ
 نَبِيَّ﴾ نه موی نهو (مال و مندالوه) لم زبانی دوتیا بعدا ﴿وَنَحْنُ نَقُصُّهُ﴾ وه نه سهختی گیایی
 دهر بچنت ﴿وَمَنْ حَبْرُونَ﴾ له کاتیکدا که نهوان من ما ورون ﴿وَنَحْمُورُ بَنِي﴾ وه سونند ده حق
 نه حوا ﴿بِهَافٍ سَكَنَ﴾ که نه راستی نهوان له تیوهی (له ما ورو داران) ﴿وَنَحْمُورُ سَكَنَ﴾ که چی له تیوه پس
 ﴿وَنَحْمُورُ فَرَقَ بَقَرُونَ﴾ به لکو نهوانه کومه لیکن رور دتوس (روایان چووه) ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾
 نه گهر په مایه گیان ده ست که ویت ﴿مَعْرَبَ﴾ بیان نه شکوه و تانث ﴿وَمَدْحَنَ﴾ بان کوی و قوشین
 و به ده قین ﴿بَنُو سَهْ﴾ پهنای بو ده یمن و (رووی تله کهن) ﴿وَنَحْمُورُ نَحْمُورُ﴾ له کاتیکدا رور به پده
 پاده کهن (یا هیچ شتیک جلوه یان ما گرت) ﴿وَمَدْحَنَ مَدْحَنَ﴾ وه همدی که س له وانه به خبه و
 توانحت لی ده گرن ﴿بَنِي عَمِدَةَ﴾ له دابهش کردنی خیره کاند ا ﴿بَنُو عَمِدَةَ﴾ خو نه گهر به و خیر
 و سه ده قه یان پی بدیت ﴿رَمُورُ﴾ راری دهن ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ وه نه گهر بیان نه دری لی ﴿وَدَفْعَ
 يَتَحَطَّوْنَ﴾ لهو کاته نهوان تو ورو و ماراری دهن ﴿وَنَحْمُورُ رَمُورُ﴾ وه بهر سنی له گهر نه وانه راری
 بو وریه ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ به وری خوا و پیعه مبه ره که ی ﴿بَنِي دَابُورُ﴾ وه بیان ووتابه
 ﴿حَتَّابَ مَدْحَنَ﴾ خوا مان به سه ﴿نَبِيَّ مَدْحَنَ﴾ له موه پاش خوا بیجان ده به خشیت ﴿بَنِي مَدْحَنَ﴾
 له لهرن و مبه ره بانی خوی ﴿وَرَمُورُ﴾ هدر و هها پیعه مبه ره که شی (نه شمان دها) ﴿بَنِي مَدْحَنَ﴾
 بَنُو مَدْحَنَ نه راستی نیمه به سور و به روشین بولای خوا ﴿بَنِي مَدْحَنَ﴾ به راستی (ره کات)
 دن نه بها (بولم کومه لانه به که خوی گه ورو ماسی کردون) نه وایش ﴿بَعْدَهُنَّ﴾ سو پینه و پس
 ﴿وَنَحْمُورُ﴾ وه بوقه زاران ﴿وَنَحْمُورُ عَمِدَةَ﴾ وه بوقه بکارانک که نه مبه ره ورن (کوی ده که نه و)
 ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ وه نه وانه ی دلیان دا نه مبه ریت (بو خوشو پستی نسلام) ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ وه بو
 نداد کردی به مده و کویله کان ﴿وَنَحْمُورُ﴾ وه بوقه زاران ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ وه بو جه بگ و رانی پی
 خودا ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ و بو ریوارانی به ککه و ته ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ نه مبه پنیو پست کرد و و مبه ز کرد و
 له لایدن خوا و ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ وه خوارانی کار دروسته ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ وه له و باها که نه دا
 که مسانینک هبه ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ که ناراری پیعه مبه ره ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ و ده لیس ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾
 نه و حوش با ورو گوی گره بو هه مو و شت ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ توش بلی ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ گوی گری چا که به
 (که فارانه) بوتان ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ با وری هبه به خو ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ و با وری به تیسماندار
 هبه ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ و مبه ره بانی به سو نه وانه ی ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ بر وایان هینا و له تیوه
 ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ وه نه وانه ی که ناراری پیعه مبه ره خوا ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾ ده دن ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾
 سراه کی ندر دهر یان بو هبه ﴿وَنَحْمُورُ مَدْحَنَ﴾

﴿يَحْفَظُونَ رَبَّهُمْ﴾ (پساکان) به خوا سویتندان بو دمحور ﴿يَرْضَوْنَ﴾ (بؤ نهودی لیسان
پازی من) ﴿وَرَبَّهُمْ سُبُحًا﴾ وه خواو پیمه مبره که می ﴿تَحْمِلُونَ ثِقَلَهُمْ﴾ شایسته تره نهودی که پاری مکه
﴿فَإِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ ته گهر نهوانه سبر و افارن ﴿لَا يَفْعَلُونَ﴾ تایا نهوانه داران ﴿لَهُمْ مِنْ عَذَابِ
آلِهِمْ﴾ پیگومان هر که من دزایه تی خواو پیمه مبره که می بکات ﴿ذَاتُ بَدَنٍ جَسَدٍ﴾ نهوه
پیگومان (تولهی) نهوه که سه ناگری دزوه جه ﴿حَبِيبٌ مَحَبَّةٌ﴾ بو هه پیشه می نیاید ده مبره ﴿وَالْإِنْفِ
الْحَزَنُ الْعَظِيمُ﴾ نهوه به بر سوایی وره بوونی دور گموره ﴿لَا يَحْدُرُ تَسْفِيفُوتُ﴾ دوو پرووه کان
مه ترسی ده کهن ﴿أَرْشِدُ عَجَبٌ شُورَةٌ﴾ لهودی که سوره تیلک دهر ماره یان سیرینه خواوه وه ﴿لَيْسَ لَهُمْ﴾
که هه و الیان له سه ری دات ﴿بَدَنٌ نَبِيٌّ﴾ بهودی که له دلیان دایه ﴿لَا تَسْتَهْزِئُ﴾ (لهی موحه معدد
بلی گالته و لافرتی بکهن ﴿بِتَّ اللَّهُ مَخْرِبَةٌ مَخْرِبَةٌ﴾ به راستی خواوه دهر خدرو ناشکر اکاری
نهوه که مه ترسی لی ده کهن ﴿وَجِبَتْ لَهُمْ﴾ سوتندی نه گهر پر سیار یان بی بکیت ﴿يَلْقَوْنَ﴾
به پرستی ده لیس ﴿بِتَّ عَفْوَ عَفْوَ﴾ دلیان نیمه ههر ده مده تی و گالته ده که یس ﴿لَا يَشُورُ﴾
بلی ﴿أَبَدٌ شُورَةٌ﴾ تایا به خواو به لگه کانی ﴿وَرَشِيدٌ﴾ و پیمه مبره که می ﴿كَسْبٌ شَهْرٌ وَوَدَّ﴾
ننوه گالته و لافرتیان ده کهن ﴿لَا يَحْبِرُ﴾ به هانه مده مبره وه ﴿قَدْ كَرِهْتُ﴾ به راستی نبوه بی بروا
بو و نه وه ﴿بَدَنٌ بَسِيطٌ﴾ پاش بروا هیانتان ﴿بِتَّ عَفْوَ﴾ نه گهر سورین و جاو پویشی بکه یس ﴿عَرَفَ عَفْوَ﴾
تسک ﴿لَهُ كَوْمٌ وَنَاقِمٌ﴾ (به عوی گهر اندوه تانه وه) ﴿تَسْبِطُ عَفْوَ﴾ سرای کومدل و ناقم یکی تر
ده ده یس ﴿لَا يَحْمِلُ عَفْوَ عَفْوَ﴾ له به رنه وه ییگومان نهوانه تاوانبار بوون ﴿تَسْفِيفُوتُ﴾ پیرانی
دو و پروو ﴿وَتَسْفِيفُوتُ﴾ و نافر تانی دوو پروو ﴿عَفْوَ عَفْوَ﴾ همدیکیان پشتیو بی همدیکیان
﴿يَأْمُرُونَ بِاتِّخَاذِ عَفْوَ﴾ ههر مان ده کهن به خرابه ﴿وَرَشِيدٌ عَفْوَ عَفْوَ﴾ و بهر گری ده کهن له چاکه
﴿وَرَشِيدٌ عَفْوَ عَفْوَ﴾ و ده ستیان ده قوچس (و غیر ماکهس) ﴿سُوءٌ عَفْوَ﴾ خویان له بیر چوته وه ﴿وَرَشِيدٌ عَفْوَ﴾
بو به خواش نه پیری کر دوون و واری لی هاون ﴿بِتَّ تَسْفِيفُوتُ عَفْوَ﴾ به راستی دوو پرووه کان ههر نهوانس
﴿تَسْفِيفُوتُ﴾ که دهر چوون له مسوور ﴿وَرَشِيدٌ عَفْوَ عَفْوَ﴾ خو به لینی داوه به پیاور
نافرته دوو پرووه کان ﴿وَرَشِيدٌ عَفْوَ﴾ و به یس باوه رانیش ﴿وَرَشِيدٌ عَفْوَ﴾ به ناگری دزوه جه ﴿حَدِيثٌ
يَدٌ﴾ ده مبره نیاید ده هه مشه می ﴿وَرَشِيدٌ عَفْوَ﴾ ناگری دور حیان نه سه ﴿وَرَشِيدٌ عَفْوَ﴾ و خوا
به فرینی لی کر دوون ﴿وَرَشِيدٌ عَفْوَ عَفْوَ﴾ و سرای هه پیشه بیان بو هه به ﴿وَرَشِيدٌ عَفْوَ﴾

﴿كَذَٰلِكَ يَرْسِلُ فِيهِمُ الْغُلَّامَ﴾ (نبوه‌ئی دوور ووه کان) وەك ئەوانەن لەبێش تێوە دا بوون ﴿كَذَٰلِكَ أُنشِئُكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 ئەوانە زور بەهیر تر بوون لەنبوه ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ لَا تَدْرُونَ﴾ و مال و سامان و مەندالیشیان زور بر بوو (لەنبوه)
 ﴿لَا تَسْمَعُ مِنْهُمْ خَفِيَّةً﴾ ئەمەكانەوان شادمان بوون بەشی خویان را بان نوارد ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُمْ خَفِيَّةً﴾
 وەنبوه‌ش را بان نوارد دو شادمان بوون بەشە کە ی خویان ﴿كَلَّا تَسْمَعُ مِنْهُمْ خَفِيَّةً﴾ هەر چۆنێك
 ئەوانە ی لەبێش لێو شادمان بوون ﴿بِحَسْبِهَا﴾ بە بەشی خویان ﴿وَحُصْنًا﴾ وەنبوه پۆچوون بە ما هەق
 و بە تالدا ﴿كَذَٰلِكَ يَرْسِلُ فِيهِمُ الْغُلَّامَ﴾ بەرینە ی پۆچوون ئەوان ﴿وَسَيَكُنَّ جُفُوفًا عَمُّهُمْ﴾ ئەوانە کرد وە کانیا
 پوچەن و یسوود بوو ﴿فِي نَفْسٍ وَنَجْوَى﴾ لەدوبار و زوی دوایشتدا ﴿وَسَيَكُنَّ جُفُوفًا عَمُّهُمْ﴾ وە
 هەر ئەوانەن زەرە مەند و مەند و زۆن ﴿بِحَسْبِهَا﴾ نای بە هان و وە بزیان و بزیان بە گەشت و وە
 ﴿بِحَسْبِهَا﴾ هەوانی ئەوانە ی کە لەبێش ئەمانە وە بوون ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ وَعَدُوا﴾ لە گەلی بوج
 و عاد ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ (هۆری صالح) ﴿وَمَنْ يَرْجِعْ﴾ وە گەلی نیراھیم ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾
 و خەلکی مەدەین ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ و شارە کانی زیر و مەیدر کراو (هۆری بورت) ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾
 پێمە مەرە کانیا هاتن بو ناویان ﴿بِحَسْبِهَا﴾ بە بەلگە و وە کانه وە ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ حا خوا
 ستمی لی بە کردن ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ بە لکو ئەوانە خویان مە میان لە خویان کرد
 ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ پیاوان و نامرە تانی ساو و دار ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ هە بە بەلگە پشتوون
 و بار مەنی دەرو خۆشە و پستی هە بە بەلگە تریانس ﴿بِحَسْبِهَا﴾ هەر مان دەدەن بە بەلگە
 ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ و بەرگری دە کەن لە خەراپە ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ و بەرگری و پێکی بویز جی بە جی
 دە کەن ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ و رە کات (ای سامایان) دەدەن ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ وە گریز پە لسی
 خوا و پێمە مەرە کە ی دە کەن ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ ئەوانە لە دا هاتو و دا خوا رە حمید پێدە کات
 ﴿بِحَسْبِهَا﴾ بە راستی خوا بە مەسە لانی کار دروسته ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ خوا بە لێشی دا وە
 ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ مە پیاوان و نامرە تانی سروادار ﴿بِحَسْبِهَا﴾ مە بە مەشتانێك ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾
 ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ کە پو بارە کەن دەروون بە زیر باندا ﴿بِحَسْبِهَا﴾ تێدا دە مەشت وە بە مەشتە یی ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾
 ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ (بە لسی پێ داوون) بە چە مەد کوشکی چاک و در دا وە ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ لێ بە مەشتانێکی
 هە مەشتە یی د ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ و رە مەشتە یی ئە لایەن خوا وە کە گە و رە ترە (لە هەموو
 شەئ) ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾ هەر ئەو مە مە کە و تێ زور گە و رە ﴿وَالَّذِينَ وَعَدُوا﴾

﴿بَايَهٗ سَبِيْءٌ﴾ نه‌ی پیچه‌میر پیچید ﴿جِهَدٌ نَّكَسْتُمْ﴾ جهاد بکه دزی بی بدوهران ﴿وَرَسَقِيْمْ﴾
 ودووروه‌کان ﴿وَنَسَقَ عَنَّهُمْ﴾ وه‌موندو بیژ نه‌له‌دزیان ﴿وَمَاؤُنْهٗ جِهَدٌ﴾ شومس جه‌وه‌وه‌ی نه‌ونه
 دوره‌خه ﴿زَبَسَ نَّجِيْرٌ﴾ که دوار وزو چاره موسیکی خرابه ﴿مَحْفُوْرٌ بَاقٍ﴾ (دوور ووه‌کان)
 سویدد ده‌خون به‌خوا ﴿مَدَّوْا﴾ (نهر ووتانه‌ی دراومه‌ی بالیان) به‌بان ووتووه ﴿وَقَدْ ذَاكَ حِمْیَرٌ
 نَّكَتَرٌ﴾ سویددده‌خوا ایگومان وونه‌ی بی ناومریان ووتووه ﴿وَصَفَرٌ مَّشِیْرٌ﴾ وه‌بی بر ووه‌ته‌وه
 له‌پاش موسولمان یوویان ﴿وَمَوْیِدٌ مَّرْیَیْءٌ﴾ و بیاری شتیکیان بووه‌لام بویان به‌کرا (کوشنی
 پیچه‌میر پیچید کاتی گه‌راسه‌وه‌ی له‌ته‌مروک) ﴿وَمَنْعَمُوْا﴾ وه‌هیج ره‌خنه ورتیکیان به‌بور ﴿لَا تَنْ
 عَسِفُوْا نَّهٗ وَرَسُوْا﴾ نه‌بها له‌هر نه‌وه‌میت که‌خوا پیچه‌میر که‌ی (ویر واده‌ی بالیان) ده‌وله‌مه‌د کردوه
 ﴿مِنْ قَصِيْدَةٍ﴾ له‌هرن و به‌هری خوی ﴿وَرَسُوْا﴾ نه‌مه‌ا نه‌گه‌ر نه‌وان بکه‌رینه‌وه و به‌شیمان به‌وه
 ﴿بِیْكَ حِیْرٌ مَّهْدٌ﴾ نه‌وه چا‌کتره‌ی بزیان ﴿وَرَسُوْا﴾ وه‌نه‌گه‌ر ووه‌ر گیرن (نه‌گه‌رینه‌وه) ﴿بَعْدَ مَهِیْنَةٍ﴾
 نه‌وه‌خوا سربان ده‌دات ﴿بَعْدَ مَهِیْنَةٍ﴾ به‌سرایه‌کی سخت ﴿وَرَسُوْا﴾ له‌دوب و پاشه‌پوردا
 ﴿وَمَنْعَمُوْا لَآخِرٌ﴾ وه‌له‌روی دای به‌مونه‌وان ﴿مِنْ وَّجْهٍ لَّیْسَ﴾ هیچ دوست و یار مه‌نی ده‌ریت ﴿وَرَسُوْا
 مِّنْ عَمَلٍ مَّهْدٍ﴾ وه‌له‌ما پاکان که‌سانیک ه‌دن که‌به‌یمانیاں داوه‌به‌خوا ﴿بَعْدَ مَهِیْنَةٍ﴾ سویدد
 به‌خوا له‌گه‌ر خوا نه‌هرن و به‌هری خوی پیمان به‌خشیت ﴿بَعْدَ مَهِیْنَةٍ﴾ نه‌وه‌ی بیگومان خیر و چاکه
 ده‌که‌بی ﴿وَرَسُوْا مِّنْ قَصِيْدَةٍ﴾ وه‌یگومان له‌چاکه‌کارن ده‌بی ﴿بَعْدَ مَهِیْنَةٍ﴾ سویدد
 که‌چی کاتیکت خو له‌هرن و به‌هری خوی بی به‌خشین ﴿بَعْدَ مَهِیْنَةٍ﴾ رزدی و چروکیان تیدا کرد
 ﴿وَرَسُوْا﴾ و پشیمان ه‌ل‌کرد ﴿وَقَدْ مَّرْصُوْرٌ﴾ له‌کاتیکت نه‌وانه‌رو ووه‌ر گیرن ﴿وَمَنْعَمُوْا﴾ نه‌مه‌ا
 خواش سه‌ره‌به‌جانی نه‌وانی گیرا ﴿بَعْدَ مَهِیْنَةٍ﴾ به‌دو وروسی له‌دلایندا ﴿بَعْدَ مَهِیْنَةٍ﴾ ه‌نا
 نه‌و پروزه‌ی به‌دیداری (خوا) ده‌گه‌ن ﴿بَعْدَ مَهِیْنَةٍ﴾ به‌هوی به‌برد به‌سهری نه‌و به‌لینه‌ی
 که‌دایوویان به‌خوا ﴿وَرَسُوْا مِّنْ قَصِيْدَةٍ﴾ و به‌هوی نه‌وه‌شده‌و دروویان ده‌کرد ﴿وَمَنْعَمُوْا﴾
 لایا به‌بان رانیوه‌ی ﴿بَعْدَ مَهِیْنَةٍ﴾ که‌یگومان خوا ناگاداره‌ی به‌سهرن به‌هسی ﴿وَمَنْعَمُوْا﴾
 و چیه‌یان ﴿وَرَسُوْا مِّنْ قَصِيْدَةٍ﴾ به‌رامنی خو نه‌و به‌ری راده‌ناگادارانایه‌بشار وه‌و به‌نه‌نه‌کان ﴿وَمَنْعَمُوْا
 مِّنْ قَصِيْدَةٍ﴾ نه‌و که‌سه‌انه‌ی که‌تانه‌و نه‌شهر ده‌دن ﴿حَقُوْعَتٌ مِّنْ سَمِیْمٍ﴾ له‌و
 ناو‌دارانه‌ی جگه‌له‌ره‌کات مال و سامانیاں ده‌خش ﴿وَرَسُوْا لَآخِرٌ﴾ وه‌(تانه‌و به‌شهر
 ده‌دن) له‌وانه‌ی که‌ته‌بها که‌مینکیان ه‌یه‌به‌ره‌حمت پیدایان کردوه ﴿وَمَنْعَمُوْا مِّنْ قَصِيْدَةٍ﴾ نه‌وسا
 ه‌ر گالته‌شیاں بی ده‌که‌ن ﴿سَجَرٌ مَّهْدٌ﴾ خوا گالته‌به‌وان ده‌کات (له‌به‌رامبه‌ر گالته‌ی نه‌و نه‌ا)
 ﴿وَمَنْعَمُوْا مِّنْ قَصِيْدَةٍ﴾ و سرای سخت یژ نه‌واته ﴿وَمَنْعَمُوْا مِّنْ قَصِيْدَةٍ﴾

﴿اَسْمِعْ يَنْهَ﴾ (نهی موحه محمد ﷺ) داوای لیور دوسان سو مکست ﴿اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ﴾ سان داوای
 لیور دویان یو نه که بیت (یه کسانه) ﴿اَسْمِعْ يَنْهَ﴾ نه گهر داوای لیور دویان یو بکه بیت ﴿سَمِعَ يَنْهَ﴾
 حفتا حدر ﴿سَمِعَ يَنْهَ﴾ نه وه خواهر گیز لیان باوریت ﴿يَا﴾ نه وهش ﴿يَا يَنْهَ حَكَمَر﴾
 به هزی نه وه به ینگومان نه وانه یی باور بوون ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به خواو پیغمبره کدی ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ وه خواو یسموویسی خه لکانی هر چو له نایین ناکات ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ (نه و دور
 رورانه یی) دوا که وش له جهاد کردن و (له مده سده ماو و نه وه) دل خوش بوون ﴿وَالْمَعْدَنُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾
 آله به دانیشتن و به جیمان له پیغمبری خوا (له جهنگی نه بووک دا) ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ وه پتین
 ماخوش بوو که جهاد بکهن و ینکوشن ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به مال و گیانیان ﴿يَا سَمِعَ يَنْهَ﴾ به ربی
 خواو ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ ده ووت ﴿اَسْمِعْ يَنْهَ﴾ له م (وهره) گهر مایه دا دهر به چن بو
 جهاد ﴿يَا﴾ (نهی موحه محمد ﷺ) بلی ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ تا گری دوره خ رور گهرم تره (له م
 گهر مایه) ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ نه گهر نه وانه تی بگهن و برانن ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ ده ی پا که م یی
 بکهن ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ و رور بگریس ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ (نه و سرایه) توله و پاداشتی نه و
 کرده وانه به که ده یان کرد ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ نه و مسانه گهر خوا تو ی گهر اندوهه (نهی موحه محمد
 ﷺ) له ته بووک ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ بولای کومه لیت له و به جی ماوانه ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ و دویان
 لی کردیت سو دهر چوون (سو عه رایه کی تر) ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ توش بلی ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ هدر گیر یتوه
 له گهل مده دهر پاچس بو جهاد ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ و هدر گیر یتوه له گهل مده جهنگ باکهن له گهل
 هیچ دور مینکد ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ چونکه ینگومان نیوه راری بوون ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ به دانیشتن
 له به که م جباردا ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ که واته هدر دانیشتن له گهل به جی ماوانه ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾
 وه (نهی موحه محمد ﷺ) تو بویر مده که ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ نه سهر هیچ که م له وانه که مرد ﴿يَا﴾
 هدا هه تابه ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ وه رانه وسته له سدر گوره کدی ﴿يَا يَنْهَ گَرْد﴾ بگومان نه وانه یی باور
 بوون ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به خواو پیغمبره کدی ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ و مردن ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ له کاتیکدا نه و به
 سهرده وام سوور شکین سوون ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ وه (نهی موحه محمد ﷺ) باسهرت سوور به بیت
 ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ مال و مدالی رورمان ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ به راستی خواو ده به ویت ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾
 نه و (مال و مدال) سرایان مدات ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ له دویادا ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ وه گیانیان دهر به بیت
 ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ له کاتیکدا نه وانه یی باور یی ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ وه کاتیک سور هتیک سیر درسته
 خواو وه ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ به مده ی که ماو به خوا یین ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ و جهاد و ینکوشان بکهن
 له گهل پیغمبره کدی ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ موله تیت لی و مرده گرن ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ نه وانه یان که خواو
 ده سولات و سامان ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾ و ده لیس لیان گهری و وارمان لی یتنه ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾
 یا له گهل دانیشتر وه کاند یی (و مال و ثاقره و مدال و به ککه موده) ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ لِّمَنْ فِيهَا﴾

«رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ قَوْمٍ» (پاری سوور سهووی که له گه گن نه جی هیلر اوین داسی (وهك نافرته و سمدان و په ککه و ته کانان) «وَصَحَّحَ عَنْ قَوْمِهِ» (وه سوور سراوه به سسر دلیاندا «فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ» بویه نه وان هیچ یتا گن و نارانس «تَحِيَّاتُ رُسُلٍ» به لام پیغمه سسر «وَأَمَّا نَسْتَعْتِفُ» و نه وانه ی که برو بیان هتاده له گه لیدا «جَهْدُهُمْ تَوَاضَعُوا رُغْبَةً» یتکوشتن به مال و گیانیدن «وَأَمَّا نَسْتَعْتِفُ» نه «تَحِيَّاتُ» هموو خیر و خوشی همر نو نه وانه «وَأَمَّا نَسْتَعْتِفُ» وه همر نه و به سسر غرور «أَمَّا نَسْتَعْتِفُ» خوابه هه شتانیکی یو نامانده کردوون «حَرِيفٌ مِّنْ عَرَبٍ لَّأَنَّهُمْ» که پرو باره کان دین و ده چن نه ژیر یاندا «حَبِيبٌ إِلَيْهَا» به هه میشه یی تیا ده میشه وه «دِيكَ تَقُولُ نَعْبُدُ» نه و به سسر که ونسی زور گه و ره «وَبِهِ شَفَعَدُونَ» ییانو گران له هدر نه ده شته کیسه گران هاتس (بو لای پیغمه سسر «يَوْمَ نَسْفُكُهَا» سو نه وه ی ریگه بیان یی بذرنت (نپرون بو جیهاد) «وَقَدْ نُسِفَتْ» وه دایشن نه وانه ی «كَذَّبُوا قَوْمَهُمْ» که درو یان کرد له گه ل خوا و پیغمه سسر که ی «نَسْتَعْتِفُ» بیکومان نه وانه یان که سی پرو اوون له داهانو دا دوو چاریان ده بیت «عَمَّا يُرِيدُ» سرایه کی سه ختی ناراد دهر «نَسْتَعْتِفُ» (گوناهیت) له سسر یی هیر و په ککه و ته و له خوشه کان نی به «وَلَا يَسْرِي» لاغی کیرت دغه وون مانیفوت حرج) نه وانه ش که هیچیان نی به خهر جی بکه (بو پیوستنی جیهاد) هیچ گوناهیکیان له سسر یی به (که نه وروشتوون بو جیهاد) «وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُ» کانت که دلسور و راست یی یو خوا و پیغمه سسر که ی «وَلَا تَقْصُرُوا مِّنْهُ» هیچ ریگه به ک نی به بو (تاوانبار کردن) نه و چاکه کارانه «وَأَمَّا عَفَا رَحِمَهُ» وه خوا لیخوش سووی میهره بانه «وَلَا عَفَا رَحِمَهُ» وه تاوان له سسر نه و که سانه ش یی به «وَأَمَّا تَوَكَّلْ» بجهت نه که هانه لات (نه ی مو حه محمد «بُو نه وه ی (وولا خیال بودا یی که ییت و) سوار یان که ییت «وَلَا تُجِدُ مَخْطَطَةً عَلَيْهِ» ورت و ولا خم ده ست ماکه ویت سوارانان بکه م (بو جیهاد کردن) «بُو» نه و نیش گه وانه وه «وَأَمَّا نَسْتَعْتِفُ» له کاتیکیدا چاریان در میسکی دهرشت «حَرَّةٌ لَا يُجِدُ مَخْطَطَةً» له داح و خه نه ندا که هیچیان نه سو و خمر جی بکه (بو پیتدا پیوستنی جیهاد) «بِمَا كَسَبَتْ» به بها پنگه (سو ماوانبار کردن) «بُو» له سسر نه وانه به «بِمَا كَسَبَتْ» و نه «عَسَاءَ» داری موله نیت لی ده که نه له کاتیکیدا ده و له به مدیشس (و توانای بر ویشتن یو جیهاد یی هه به) «رَضُوا» بری بوون «بِمَا يَكُونُ مَعَ قَوْمٍ» به وه ی که له گه گن نه جی ماوه کاندا یی (له جیهاد وهك نافرته و سمدان و به خوش) «وَصَحَّحَ عَنْ قَوْمِهِ» وه خوا موری ماوه به سسر دلیاندا «فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ» به مقبوه هیچ نازاتن «

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينُ﴾ و (له‌ما پساگان) نه‌واسه‌ی مرگه‌وتیکیدان دروست کرد ﴿بِصِرَةٍ﴾ بوریان
 گه‌بند (نه‌موسلمانان) ﴿وَحُكْمٍ﴾ و خوانناسی ﴿وَبِقُرْبٍ مِّنْ تَقْوٰی﴾ و جدواری خسته
 بیوان نیمانداریان ﴿وَرَحْمَةٍ مِّنْ﴾ و سو چاوهروانی کردنی کسان ﴿لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که
 درآیه‌تی خو و پیعه‌میره‌که‌بیان کردوه ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ له‌وه‌پیش ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 بنگومان (له‌وه‌دور و روانه) سوید ده‌خون (دلش) تمها چاکمان و ستروه ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ نه‌لام
 خواشایه‌تی ده‌دات ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که به‌راسمی نه‌وانه درورس ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ هرگیر
 مویزی تیده‌که‌ی رله‌ی موخه‌معه‌و ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ شجیه‌ی سرعی شتون بنگومان مزگه‌وتیک که له‌سهر
 بیاچه‌ی نه‌قوا و له‌خوانترسان دامه‌ررا بیت ﴿مَنْ لَّا يَرْزُقْ﴾ له‌به‌کیم روز و ده (به‌کیم روز هانت
 مؤشاری مده‌به) ﴿حَقَّقَ لَكُمْ﴾ شایسته‌تره که مویزی تیدا بکیت ﴿لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 بیوانیکی تیدابه بیان خوشه ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که حویان خاویس و پاک بکمه‌وه (به‌زنگ و زاری
 سدرده‌می به‌فامی) ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ خوابش نه‌وانه‌ی خوش ده‌ویت که ده‌پانه‌ویت خوقد
 پاک بکمه‌وه ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ جا نابا که سیک باغه‌ی مرگه‌وته‌که‌ی دامه‌رراند بیت
 ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ له‌سهر خوانناسی و به‌ده‌ست هیانی به‌رامده‌دی خواجا کتره
 ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بان که سیک باغه‌ی مرگه‌وته‌که‌ی دامه‌رراند بیت ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 له‌سهر لیواری که‌ده‌لایکی فشه‌ل و پروخه‌ک ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ جا به‌خویه‌وه بروخینه‌وه
 ناگری دوزه‌خوه ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ و خوارینمووسی که سانی سته‌مکار باکات ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ به‌رده‌وام نه‌وه دروست کراوه‌بان ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که دروستیان کرد ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 هوی سی نارامی و گومانه له‌دلیدا (وانه هرگیر له‌دلیان ده‌ماچیت) ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 مه‌گهر دلیان بارچه بارچه بکریت (و بمرن) ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ و خوارانای کار دروسته ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ به‌راسمی خوا کیریویتی ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ له‌باوه‌دارن ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ گیس
 و مالیان ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ به‌وه‌ی که به‌ده‌شتان ده‌دانی له‌بریتیدا ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (نه‌وه
 بروادار نه‌ده‌جه‌نگی له‌ریس خواندا ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ نه‌مجا (بی باوه‌دارن) ده‌کورن و (خوشیدن)
 ده‌کورین (شه‌هید ده‌بی) ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ نه‌مه‌به‌لایکی راسته (و خوا میریاری ده‌وه) له‌سهر خوی
 ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ له‌توریه و (پنجس و تفریه) له‌توریه و (پنجس و تفریه) له‌توریه و (پنجس و تفریه) له‌توریه
 به‌لین و به‌یمانی خوی و فادانتره ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ و ده‌خوای گه‌وره ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که ده‌واته
 مزده به‌خشن و شادمان بین به‌وه فروشته‌تان ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که مامه‌له‌تان پیوه کرد ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 کتیریه (به‌راستی) هر که‌میه گه‌بشت به‌نامانحنی روز گه‌وره ﴿وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

﴿وَعَلَى الْاَشْجَةِ اَنْ يَحْمِلُوْا﴾ هردو مها (خوا تهویه‌ی و مرگرت) لهو سی که سه‌ش که دو احرن (خوا
 در باره‌یان بریاری نه‌دابوو) ﴿حَقِّدْ صَافَتْ مَهْمَهْ﴾ همتا تهو کانه‌ی لییان ته‌سک بوویه‌وه ﴿لَا اَنْسَ
 بِمَارْحَبَتِ﴾ رهوی بهو مرانوایه‌ی که هه‌یه‌تی ﴿وَصَافَتْ نَهْمَهْ نَهْمَهْ﴾ ویراویوون له گیانی خوشیای
 ﴿وَمَنْ لَّا اَنْسَ﴾ و راسیان هیچ به‌ناگه‌یه‌ک می‌یه ﴿مِنْ مَّوَدَّ﴾ له (سرای) خوا ﴿لَا اَنْسَ﴾ مه‌گه‌ر
 به‌دایی خوی مدیت ﴿نَوَابْ عَهْمَهْ﴾ پاشان به‌شیمانی لی و مرگرتی (به‌دابه‌راندی چه‌د نابه‌تیک)
 ﴿اَلَسْتُ بِرَءٍ﴾ بو نه‌وه‌ی تویه‌یکه‌ن ﴿لَا مَخْرُجَ لَكَ مِنْ رَحْمَتِ﴾ به‌راستی خواهه‌میش تویه و مرگرتی به‌هر مدانه
 ﴿يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ له‌ی نه‌وانه‌ی بر و اندان هساوه ﴿لَا تَقُوْا﴾ حوتان پیرسرن له (توله‌ی) خوا
 ﴿وَسَخِّرُوْا مَعَ صَبْرٍ﴾ وه‌له‌گه‌ک راست گویاندان و له‌بریری نه‌واندایان ﴿وَمَنْ لَّا اَنْسَ﴾ به‌دایی
 به‌ده‌وو خه‌لکی مه‌دینه ﴿وَمِنْ خَوَافٍ﴾ و نه‌و همرمه ده‌شته کیانه‌ی به‌ده‌وو و به‌ریدان
 ﴿اَلَيْسَ خَفِيفًا﴾ له‌هیمه‌میری خوا ﴿وَمِنْ مَّوَدَّ﴾ به‌حی ممین و دوانکه‌وون (له‌جه‌یه‌د کردن) ﴿وَلَا
 يَسُوْا اَلْعَهْمَهْ عَنِ نَفْسِهْ﴾ و گیانی خویان له گیانی به‌همه‌میری ﴿خَوَافٍ﴾ به‌دایی پاشان
 له‌به‌ر نه‌ویه که پیگومان نه‌وان ﴿لَا اَنْسَ﴾ دوو چاریان مدیت ﴿وَمَنْ لَّا اَنْسَ﴾ هیچ نیوویه‌تی
 و ماندوو بوون ﴿وَلَا مَخْرَجَ لَكَ مِنْ رَحْمَتِ﴾ و برسیبی به‌ک له‌بریتی خوا دا ﴿وَلَا اَنْسَ﴾ هردو مها
 پی‌ناخه‌به‌هیچ شونیک (له‌خاکی کامران) ﴿وَمِنْ مَّوَدَّ﴾ که رفی کامرانی پی هه‌لسی و توریدان
 کات ﴿وَلَا اَنْسَ﴾ وه‌هیچ ریانییک له‌دوژم مادون (دیل کردن و کوششای یا گرتی
 مال و سامانیان) ﴿لَا اَنْسَ﴾ لیلا هم کردوانه بویان ده‌وسریت ﴿عَنْ مَّوَدَّ﴾ کردوویه‌کی
 چاک ﴿لَا اَنْسَ﴾ پیگومان خوی گه‌وره ﴿لَا اَنْسَ﴾ پاداشنی چاکه کاران وون ناکات
 ﴿وَلَا اَنْسَ﴾ وه‌هیچ شونیک (له‌ریگه‌ی خردا) مایه‌خشس ﴿وَمِنْ مَّوَدَّ﴾ به‌جروک
 بخت یان گه‌وره (که‌م بخت یان رور) ﴿وَلَا اَنْسَ﴾ وه‌هیچ دول و شیویک نابون ﴿لَا اَنْسَ﴾
 لیلا یقیان ده‌وسریت ﴿لَا اَنْسَ﴾ بو نه‌وه‌ی خوا پاداشیان بداته‌وه ﴿لَا اَنْسَ﴾
 به‌چاکتریس پاداشنی نه‌وه‌ی که ده‌یانکرد ﴿وَمِنْ مَّوَدَّ﴾ وه‌به‌ده‌وو ساوه‌ردان
 ﴿لَا اَنْسَ﴾ تیکرا هه‌مور ده‌رچس و بیرون (بوجیه‌اد) ﴿وَمِنْ مَّوَدَّ﴾ ته‌گه‌ر ده‌مچو مایه
 ﴿مِنْ مَّوَدَّ﴾ له‌هه‌مور کومه‌لکیان چه‌مد که‌سبک ﴿لَا اَنْسَ﴾ بو نه‌وه‌ی
 له‌نایه‌که‌یان بیگه‌ن و شاره‌راس ﴿وَمِنْ مَّوَدَّ﴾ بو نه‌وه‌ی گه‌ل و هوره‌که‌یان (شاره‌را مکون
 له‌وه‌ی که‌فیری سوون) بیشیان نرمیش (له‌ناگری دوروح) ﴿وَمِنْ مَّوَدَّ﴾ کانیت گه‌رانه‌وه
 (له‌جه‌یه‌د کردن) بولایان ﴿لَا اَنْسَ﴾ بو نه‌وه‌ی نه‌وانیش (شاره‌راس) و به‌در به‌ده‌وه
 (له‌نه‌راسی) ﴿﴾

﴿بِیِّنَاتٍ لِّیَوْمِ الْمَوْءُودِ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که نیمانسان هیناوه ﴿مَبِیِّنَاتٍ﴾ معه‌تگی له‌مزی نه‌وانه‌ی
 ﴿بِیِّنَاتٍ﴾ که بر یکی لیثانه‌وه ﴿تَنْزِیْلٍ﴾ له‌بن بر وایان ﴿وَنُجُودٍ﴾ معه‌تگی یثه‌ه و دایان باوه‌رب
 له‌نیوه‌دانید ویزی بیس ﴿وَنُجُودٍ﴾ ویرانی ﴿لَّیْلَةٍ﴾ یگومان خودا ﴿مَعِ الْغَفِیْرِ﴾ له‌گه‌ب پاریر کار
 و له‌حواتر ساندایه ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ و کانتک سور مبلک (له‌قورنی) نیز در یته خواره‌وه
 ﴿مَبِیِّنَاتٍ لِّیَوْمِ﴾ (دور پروه‌کان) هی وایان همیه‌ده‌لیت ﴿یُحْیِیهِمْ رَدِّیْمٍ﴾ کام له‌نیوه
 باوه‌ری بهم (سوره‌ته) زیادی کرد ﴿وَاللَّیْلَةِ الْمَوَدَّ﴾ جانه‌وانه‌ی که باوه‌ربان هیناوه ﴿وَرَمِیْمٍ
 مَّوَدَّ﴾ نه‌مه‌نیمایان ریاد ده‌کات (و به‌یرتر ده‌لیت) ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ و له‌ران مزده به‌خشن
 و خوش حالی ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ له‌بیو دلپانده‌خوشی (و ماباکی) همیه
 (وه‌ک دور پروه‌کان) ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ نه‌وه‌سوره‌ته که بزبان ریاد ده‌کات ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ مه‌ره‌ای بیسی
 و ماباکی خویان بیسی و ماباکی تر ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ نه‌وه‌مابا‌کانه‌ده‌مرن ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ له‌کانتیکدا که
 بن بر وایان ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ نابانه‌وانه‌مارانی و مابیس ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ یگومان له‌وان تانی ده‌کرینه‌وه
 ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ له‌مه‌موو سالی‌کدا ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ جاربت یان دوو جار ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ پاشان
 نه‌وان ماگه‌پینه‌وه و نویه‌ماگه‌ن ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ و پمده و ماباگرن ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ دور ماسرت سوره‌ه
 و کانتیک سور مبلک بیر در یته خواره‌وه ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ (نه‌وه‌دور پروه‌ه) ده‌روان بر به‌کتری
 ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ (ده‌لیس) نابا هیچ که‌س ده‌تان بیست ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ پاشان (به‌دریبه‌وه)
 ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ خوا دلپانی و درگیرا (له‌بر واهیتان) ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ لایق‌موت
 چونکه به‌پاشنی نه‌وانه‌کومه‌لیکن هیچ نی ماگه‌ن ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ سوید به‌خوا به‌ر سنی
 بؤن هانوره ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ بی‌مه‌میریک له‌خوتان ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ قورس و گرانه به‌لایه‌وه
 ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ باره‌جانی و ماخوشی نیوه ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ رور مسوره‌له‌مه‌ر (باوه‌ربان) لب
 ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ مؤسرواداران رور دلمسور و میهرمانه ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ ج نه‌گه‌ر
 پرویان و درگیرا و گویان بن معایت ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ نه‌وسا بلنی من ته‌با خوم نه‌سه ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾
 ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ که هیچ به‌رستر او یکی راست می به‌جگه‌له‌نه‌وه ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ ته‌با پشت به‌وه‌به‌ستم
 ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾ نه‌ویش به‌رو در گاری عهرشی گه‌وره‌یه ﴿وَرَمِیْمٍ مَّوَدَّ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خورای به‌خشنده‌ی میهریان

﴿ار﴾ به (نه‌لیف، لام - پ او) ده‌خوسر شمه‌و خواران‌آثره به‌مانا که‌ی بورانیاری ریائر سه‌بری سدره‌نای
سوره‌نی (الفراء) بکه ﴿بَدَّءَ﴾ نه‌مه نایه‌نه‌کانی ﴿تَكْسِبُ حَكِيم﴾ قورنانی به‌گوپ‌اوی پر حیکمه‌نه
﴿فَإِنْ يَنْتَهِ عَذْر﴾ نایا به‌لای جه‌لکمه‌و سه‌یره ﴿وَأَجْب﴾ که نیمه بیگامان کردوه ﴿فَإِنْ يَنْتَهِ﴾
بو پیریک له‌خزین ﴿تَنْتَهِزُ﴾ (پیمان ورسوه) که‌نانه‌می ترسینه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ وه موزده
سده به‌رانه‌ی باومریان هیناوه ﴿فَإِنْ يَنْتَ﴾ که بیگومان بویان هه‌یه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ پله و پایه‌ی به‌رر ﴿عَذْ
رَبِّهْ﴾ لای به‌رورد گریان ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ به‌لام بی باومریان ووتیان ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ بیگومان
نهم (پیاوه) جادو و بارنکی ناشکرا به ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ به‌راستی به‌رورد گاری نیوه نه‌و راته‌به
﴿حَسْبُكَ سَمَوٌ وَآلَمٌ﴾ که هه‌موو ناسمانه‌کان و ره‌وی دروست کردوه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ له‌شه‌ش روزدا
﴿ثُمَّ سَوَّاهُ عَلَى قَرَارٍ﴾ پاشان به‌روویه‌وه سه‌ر عرش و غه‌راری گرت (باومریان پیه‌نی به‌لام جه‌یه‌بیکه‌ی
مارانی) ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ (حوا) هه‌موو کار و باره‌کان هه‌لده‌سو پیت ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ هیچ تکا کاریت بی
یه (بو که‌س) ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش ریگه‌دانی نه‌و (حوا) به‌یت ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ له‌وراته
به‌رورد گاری نیوه‌یه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ که‌واته هه‌ر نه‌و به‌رستن ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ ده‌ی نایا نیوه بیرنا که‌نه‌وه ﴿وَأَجْبُ
دَسَّهْ مَوْ﴾ که‌پانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بولای نه‌وه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ به‌لپنی خوا حه‌ق و پرسته
﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ بیگومان خواله‌سه‌ره‌ناوه دروستکاران دروست ده‌کات ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ دوی
(مردین) دورباره درویشان ده‌کاته‌وه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ بو نه‌وه‌ی پاداشنی نه‌و به‌بدانه‌وه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾
آشیمب ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ که بر واپان هیناوه کردوه‌ی چاکیان کردوه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ به‌داد گدانه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾
وه نه‌وانه‌ی باومریان به‌هیناوه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ نایه‌ت نه‌وانه خوارده‌وه‌ی کولار کولی روز گه‌رم
﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ وه سری سه‌ختی ناراده‌ر ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌دوبیاد بی باومریان وون ﴿وَأَجْبُ
دَسَّهْ مَوْ﴾ خواراتیکه که‌خوری گیزاوه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ به‌تیشک ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ مانگیسی گیراوه
به‌روماکی ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ سو (که‌رانی) مانگ جه‌مد قوما عکی دباری کردوه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ به‌سج
﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ بو نه‌وه‌ی زماره‌ی ساله‌کان و حیایی (مانگ و روزی) بی بران ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ خوا
نه‌وانه‌ی دروست به‌کردوه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ به‌حقی و راستی به‌یت ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ نایه‌نه‌کان شی ده‌کاته‌وه
﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ بو کومه‌لیک که‌رانان و تبه‌گمن ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ بی حیث بیگومان له‌جیاوازی
﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ شه‌و و روزدا ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ و هه‌رجی خوا دروستی کردوه ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾
له‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدا ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾ جه‌مد پیشانه‌و بدلکه هه‌یه بو نه‌وانه‌ی که‌خزین
ده‌پیرین و له‌خوا ده‌ترس ﴿وَأَجْبُ دَسَّهْ مَوْ﴾

﴿وَرَكْعَتَيْنِ سَجْدَةٍ﴾ وَكَاتِلْكَ مَحْضَرْتَهُ وَهُوَ مَسْمُومٌ مَاتَا ﴿يَا يَسِيرُ﴾ نَامَتَهُ وَوَدَّ كَانِي ثَمَّةَ ﴿قُرْ
 أَنْبِئْتِ لَا يَرْجُو بَقَاءَ﴾ تَوَانِهِ يَهْتَمُّ بِدِيدَارِ ثَمَّةَ بَيْنَ (لَمَدَوَارُوزِ دَا) دَلِيلِ ﴿تَبِيقَةُ يَرْجُو
 خَدَّ﴾ قُورْنَسْكِ تَرَجَّهْ لَمَ قُورْنَانَهْ يَتَهْ ﴿وَبَيْتُ﴾ مَانْ بِگُورَهْ ﴿قُلْ مَعْشَرُ النَّاسِ﴾ (نَمِ) مَوْحَهْ مَمْدَهْ
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بِلَى بَوْمِ مِ يَهْ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ كَدَلَهْ لَایَهْ خُومَهْ وَبِگُورِمَ ﴿قُلْ أَنْبِئْ﴾ مِ شُوشِ
 هِیچ شِی مَکَومَ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ جِگَهْ لَمَوِی وَحِی وَسُورُوشِ تَعْکَرِتِ بَوْمَ ﴿يَا خَافُ﴾ مَ پَاسْتِ
 مِ دَهْ تَرَسْمَ ﴿يَا صَافِيَّاتُ رِیِّ﴾ نَهْ گَورِ مَسْمُومِ پِچِ پَرِو مَرْدِ گَارَمِ مَکَمَ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ لَهْ سَرَايِ
 پَرِو پَاسْکِ گَورَهْ (کَهْ رُوزِی دَوَابِی بَهْ) ﴿قُلْ وَتَشَاءُ﴾ (بِیَانِ) مِلِی نَهْ گَورِ حَوِی پُورِ سَتَاپَهْ ﴿قُلْ
 لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ نَمَ قُورْنَانَهْ مَدَهْ خُومَهْ بُو تَانِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ وَهْ لَمَوِ (قُورْنَانِ) نَا گَادَرَمِ
 مَدَهْ کَرْدِمْ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ چُونِکَهْ بِگُورِمَانِ مِ مَمْدَهْ وَهْ لَمَوِ تَانَدَا ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ مَدَوِی
 نَهْ مَهْ یِکِی دَرِیْزِ پِشِ هَاسِی نَمَ قُورْنَانَهْ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ دَوِی قَاپَا نِیوَهْ بُو زِیرِ مَانِ وَبِیرِ مَکَهْ مَدَهْ ﴿قُلْ
 لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ جَا کِی سَتَهْ مَکَارِ تَرَهْ ﴿مَنْ﴾ لَمَوِ کَمَسَهْیَ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ تَرِی عَنِ الْقَوَائِدِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ دَرِیْزِ مَدَهْ مِ خَوَارَهْ
 هَلَهْ بَسْتِنِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ یَا تَاپَهْ تَهْ کَانِ قُورْنَانِ مَدَوِ دِیْنِتِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ بَهْ رِیْ سَتِی
 تَاوَانِ بَارَانِ پَرِ گَارِیَانِ نَابِیْتِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ تَوَانَهْ پِیْجَهْ لَهْ خَوَارِ شَانِیْتِ دَهْ پَرِ مِ سِ
 ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ کَهْ مَ پَرِ یَا بِلَا یِی دَهْ گَمِیْسِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ مَسُورِدِ وَ قَارَانِجِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾
 وَهْ دَلِیْسِ نَهْ وَ یَتَهْ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ تَکَا کَارِ مَانِ لَایِ خَوَارِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ (نَمِ) مَوْحَهْ مَمْدَهْ
 بَهْ وَانَهْ (بِلَى قَاپَا نِیوَهْ هَوِ لَ دَدَهْ مِ خَوَارِ) ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ مَشْنِیْکِ کَمِی تَا گِیْدَلِی یِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾
 ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ لَهْ نَاسْمَا مَهْ کَانِ وَ رَهْ پِدا ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ خَوَا پَاکِ وَ بِیگَهْ رَدِ وَ بِلِیْدَهْ لَمَوِی
 کَهْ دَهْ یِکَهْ مَهْ هَاوِ بَهْ شِی ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ خَهْ لَکِی لَمَوِ رَدِ دَا ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ هَدِ رِیْکِ تَوَمَسَتْ
 بُوونِ (پَرِو دَا رِیْوونِ مَخَوَا) ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ نَمَ مَحَا جِیَاوَارِ بُوونِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ وَهْ نَهْ گَورِ پَرِ یَارِیْتِ
 پِشْتَرِ مَدَهْ رِیْهْ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ لَهْ لَایَهْ مِ پَرِو مَرْدِ گَارِ تَمَوَهْ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ تَمَوَا پَرِ یَارِ دَهْ رِیْ مِ یَوَانِیَا نَدَا
 ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ لَمَوِی کَهْ تِیپِدَا جِیَاوَارِ بُوونِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ وَهْ تَوَانَهْ دَلِیْسِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾
 عَنَبَهْ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ خَوَارَهْ وَهْ بُوی ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ مَلِگَهْ وَ بِشَانَهْ یِکَهْ لَهْ لَایَهْ مِ پَرِو مَرْدِ گَارِ مَدَهْ
 ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ مَوْشِ بِلَى بِگُورِمَانِ (رَانَسِ) مَهْنِی وَ پَهْمَاسِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ تَاپَهْ سَتِ مَهْ خَوَابَهْ
 ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ کَهْ وَانَهْ جَاوَهْ رَوَانِی مَکَمَ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ مَ پَاسْتِ مِشِ لَهْ گَهْ لَ تِیوَهْ ﴿قُلْ
 لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾ مَهْ کِیْکَمِ لَهْ چَاوَهْ رَوَانِ کَمَرَانِ ﴿قُلْ لِمَنْ يَشَاءُ يَرْجُو﴾

«وَرَنَافْ تَشْ رَحْمَهْ» وِه کاتیک که بی‌معت و ره‌جمعی خومان دده‌یس به‌خه‌لکی و نامی نه‌و
 بی‌معت‌یان پتله‌چیزس «بِنْ شَهْ عَزْهْ مَسْکَرْ» له‌پاش ریان و ناخوشیه‌ک که لییان که‌وتوره «وِهْ یَهْ
 نَکَرْ» ده‌ست به‌جی نه‌وان پیلان ده‌گیرن «بِنْ دَکِیَهْ» دهریدرمی به‌لگنه و نایه‌نه‌کانس نیمه «بِنْ
 اَنَهْ شَرِغْ مَکَرْ» (نه‌ی مو‌حصد ۳۳۷) بلی حو خیر اتر له‌پیلان کر دسدا (له‌مرا می‌در پلامی نه‌واندا)
 «بِنْ رُتْ» بی‌گومان غرشته و چاودیر کاسان «بِنْ کُیْوْ دَکَرْ» همر پیلان و سرور فیلک (نه‌و
 سی باوهرانه اندیکه‌ن ده‌یوس «بِنْ فَوَیْدْ شَرِغْ» خوا راتیکه هاتو چوتان پی ده‌کات «بِنْ
 نَکَرْ دَکَرْ» له‌روشکایی و له‌دور یادا «حَقْ کُتَرْ» هفت کاتیک نیو «بِنْ عَکْ» له‌که‌شتی دان
 «وَجَرِیْ یَهْ» (که‌شتیه‌کان) ده‌یان گیریت «بِنْ شَرِغْ شَرِغْ» به‌هوی شه‌بایه‌کی خوشه‌وه «وَقَرِغْ یَهْ»
 و خوش حال دهر پی «بِنْ شَرِغْ شَرِغْ عَکْ» (له‌پر) ره‌شه‌بایه‌کی رور به‌میر له‌و (که‌شتیه‌انه) هه‌لکات
 «وَجَهْ هَرْ لُتْ» وشه‌بولیان بویت «بِنْ عَکْ مَکْ» له‌مهمو و لایه‌که‌وه «وَقَرِغْ یَهْ» وِه‌دلیا یورن
 له‌وه‌ی که‌نه‌وان «بِنْ عَکْ» ده‌وره‌دران (و له‌باو ده‌جی) «بِنْ عَکْ» همر ره‌که‌به‌خوای گه‌وره
 «بِنْ عَکْ» رور به‌دلسوزی و گه‌ردسی بو که‌ج ده‌کمن «بِنْ شَرِغْ» (او ده‌لی) سویند به‌حوا
 نه‌گه‌ر در گارمان مکه‌بست «بِنْ عَکْ» له‌م سه‌ختی و باره‌جه‌تیه «بِنْ عَکْ» بی‌گومان نیمه‌له
 سوپا مسگوران ده‌یس (بوته‌ی خواجه) «بِنْ عَکْ» نه‌مجا کاتیک حوا در گاری کردن (له‌و
 باره‌جه‌تیه) «بِنْ عَکْ» کوته‌پر ده‌ست ده‌که‌به‌وه به‌خرابه‌کاری و بی باوهری «بِنْ عَکْ» نه‌رویدا
 «بِنْ عَکْ» به‌دروا «بِنْ عَکْ» نه‌ی ناده‌می به‌(خرابه‌کاره‌کان) «بِنْ عَکْ» له‌پر مستبد، مستم
 و ناحق‌ی به‌کاشان «بِنْ عَکْ» رمانی همر مو‌خوتانه «بِنْ عَکْ» نه‌ره‌شی زبانی دویاش
 پی برخه «بِنْ عَکْ» پاشان گه‌رانده‌تان همر بولای نیمه‌یه «بِنْ عَکْ» نه‌مجا
 هه‌والشان پی دده‌یس به‌وه‌ی که‌ (به‌دو یادا) ده‌تان کرد «بِنْ عَکْ» بی‌گومان وینه‌ی
 ژپاس دونه‌ا «بِنْ عَکْ» وِه‌ک بارانیک ویه‌له‌نا سمانده‌وه بارانده‌مانه «بِنْ عَکْ»
 «بِنْ عَکْ» جا به‌هوی نه‌و (بارانده‌وه‌وه‌کی رور پروا و) سه‌وری و روه‌کی روه‌ی تیکه‌ل به‌په‌ک یورن
 ویه‌به‌کدا چورن «بِنْ عَکْ» له‌وه‌ی که‌خه‌لکی و نازدلیش ده‌پحزون «بِنْ عَکْ» هدا
 کاتیک «بِنْ عَکْ» روه‌ی (به‌سوری و روه‌ک) ره‌وسق و جوانی خوی و ده‌دگریت
 و خوی ده‌را می‌شه‌وه «بِنْ عَکْ» دانیشتوان و خه‌لکی نه‌و (ره‌ویه) و ده‌راس «بِنْ عَکْ»
 که‌به‌رامتی نه‌وان به‌توانان به‌سهر (دروینه‌کردن) پیدا «بِنْ عَکْ» (له‌ماکاوینکدا) ده‌رمانی نیمه‌پشت
 بو نه‌و (ره‌وی و کشتو کاله) «بِنْ عَکْ» له‌شه‌ویان له‌روژدا «بِنْ عَکْ» نه‌مجا وِه‌ک دروینه
 کراوی لی بکه‌یس (و هچیان سو به‌می‌شه‌وه) «بِنْ عَکْ» وِه‌ک له‌وه‌و پیش همر به‌بویت
 «بِنْ عَکْ» نایه‌و جوره‌رووسی ده‌که‌می‌شه‌وه «بِنْ عَکْ» نایه‌ت و به‌لگنه‌و بیشانه‌کمان «بِنْ عَکْ»
 «بِنْ عَکْ» سو گمن که‌بیر که‌به‌وه «بِنْ عَکْ» وِه‌خوا (خه‌لک) بانگ ده‌کات «بِنْ عَکْ»
 بو مالی ناشی و نارامی (به‌هشت) «بِنْ عَکْ» وِه‌رووسی همر که‌می‌ک ده‌کات «بِنْ عَکْ» که
 به‌ویت «بِنْ عَکْ» بو رنگی راست «بِنْ عَکْ»

﴿وَمُتُّمْ﴾ و ده هی وایان همه ﴿يُخْرَجُونَ﴾ دهر وایت موت ﴿ثُمَّ نُفِثْنِي مِنْهُ﴾ دهی دیا تو
 ریموویسی نه و کورانه ده که بیت (مدهست پنی بی باورانه که کورن له ناست بیچی هق
 وراستد) ﴿وَلَا كُفْرًا﴾ نه گهر چی نمو کورانه دایاش بی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به راستی خوا
 یظلم الناس شیء هیچ مستم له خه لکی ماکات ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ به لکو خه لکی ﴿ثُمَّ نُفِثْنِي مِنْهُ﴾
 خویان مستم له خویان ده که ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ وه (یریان محه سه وه) نمو روزهی که (خو)
 هموویان کنو ده کاته وه ﴿كَانَ يَنْهَوِي﴾ ده لیس له دوبادا معاونه سه وه ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ سانیکی که م
 به بیت ﴿مِنْ نَّهَارٍ﴾ نه روزیک ﴿يَخْرُجُ مِنْهُ﴾ خویان به به کتر ده ناسیش ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ به راستی
 ره ره مه سه سوون نه وانهی ﴿كَانَ يَنْهَوِي﴾ که بر وایان به هیتا به (ریموویسی وه وه) دیداری خوا
 ﴿وَمِنْ كُنُوفِهِمْ﴾ وه نه وانه ریموویسی وه گر نه سوون ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ به راستی نه گر بيشانت به دین
 ﴿بِقَاسٍ﴾ هه دیک ﴿يَدِي يَدَايَهُ﴾ له وهی به لیسان داوه پیاں (رالبوت به سه ریانه ده) ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ پان
 نو مریتین (بیش نه دی هانی) ﴿مِنْ يَدَيْهِ﴾ نه وه گهرانه ویدان همر نو لای نیمه به ﴿لَهُ﴾ پاشان
 خوا ﴿سَهْدٌ﴾ شاپه ته ﴿نَزَلَ مِنْهُمْ﴾ له سه ره نو گر ده وانهی که ده بکن (له پاش تو) ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾
 ﴿مِنْهُمْ﴾ وه بو همووه گه لیک پیعه سه ریت هه سووه ﴿مِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ جا کاتیک پیعه سه ره که پان
 (به قیامه ده) هات بولا پان ﴿يَصْحَبُ﴾ بریار ده دیریت له بیوانیانه ده ﴿مِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ به داد گهری و راستی
 ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ وه نه وای هیچ مستم بی لی ماکریت ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ ده لیس کدی ده بیت ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾
 نه و به لیس وه ره شاپه ﴿مِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ نه گهر نیوه راست ده که ﴿قُلْ﴾ (لهی موحه سه ده ده ده)
 بلی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ به ده مستم سی به سو خودی غنوم ﴿سِرُّوْلَانَهُ﴾ هیچ ریان و سوو دیت
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ مه گهر له وهی خویا به ویت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بو همووه گهل و به وه به کاتیک دپاری
 کرد وه به ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه گهر کاته که بیان هات ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ نه و به سانیکی دو ده که و
 ﴿وَلَا تَسْمَعُونَ﴾ به پیشش ده که و ﴿قُلْ﴾ نو بلی (به وانه) پیم بلی ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ نه گهر
 سرای خواتان بوهات ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له شه ودا پان له روزدا ﴿مِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ لایا ناوانبار
 برچی (سرایه ک) به له ده که ﴿قُلْ﴾ لایا پاش نه وهی رووی داو نه دی هات ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾
 تیوه بروی بی دین ۱۹ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ تانیست (بروای بی دین) ﴿وَمِنْ حَسَنِ اللَّهِ﴾ خو به راستی تیوه
 به دی هانی (نمو سرا) به تان ده کرد ﴿قُلْ﴾ تمعنا بین دو ویریت ﴿قُلْ﴾ به و نه دی
 که سته میان کرد وه ﴿قُلْ﴾ بچه ژن سرای ﴿قُلْ﴾ هه میمی ﴿قُلْ﴾ لایا نیوه توله تان
 لی ده سه دیریت ﴿قُلْ﴾ مه گهر به وهی نه و (کاراته وه) به بیت ﴿قُلْ﴾ که خواتان ده تان
 کرد ﴿قُلْ﴾ (لهی موحه سه ده ده ده) لیت ده بر مس ﴿قُلْ﴾ لایا نه و سرایه راسته (به دی
 دیت) ۲ ﴿قُلْ﴾ بیاں بلی به لی سووند به پهر و مرد گارم ﴿قُلْ﴾ بنگومان نه وه راسته
 ﴿قُلْ﴾ وه نیوه باتوان خواتانی لی قوتار بکن ﴿قُلْ﴾

﴿وَلَا تُسْكِنُ يَتِيمَ﴾ نه‌گهر هی همر که سبک یست ﴿عَسَى﴾ که ستمی کردوه (نه‌دویداد) یس
 سی ساور سورست ﴿مَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ همر چی له ره‌ویداده ﴿لَا تَجِدُ يَتِيمَ﴾ له برستی خوی ده‌یدات
 (نه‌بها بۆ نه‌ووی پرکاری یست) ﴿وَسُرُّوْهُ مَتَّ﴾ وه (مین باومزان) په‌شیجانی خویان ده‌شارده‌وه
 (نه‌و روزه‌دا) ﴿وَسُرُّوْهُ مَتَّ﴾ کاتیک که نه‌و سرایه ده‌یس ﴿وَتُحْمَلْ يَتِيمَ﴾ جا بریار
 ده‌دریست له یونیاندا به‌دادوه‌ری ﴿وَتُحْمَلْ يَتِيمَ﴾ و نه‌وانه هیچ ستمین لی ن‌کریست ﴿وَلَا يَرْحَمِ﴾
 ناگاداریس به‌راستی مولکی خوابه ﴿وَلَا يَرْحَمِ﴾ نه‌ووی له ناسمه‌کان
 و ره‌ویداده ﴿لَا يَرْحَمِ﴾ ناگاداریس به‌راستی به‌لبسی (هه‌ره‌شه‌ی) خوا ﴿حَقَّ﴾ راسته
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام روزه‌یان ناراس ﴿خَوْنُ يَتِيمَ﴾ نه‌و (خوابه) ده‌زیست
 و ده‌مریست ﴿وَلَا يَرْحَمِ﴾ و همر مولای نه‌و ده‌گهرینه‌وه (له‌روزی دوایدا) ﴿وَلَا يَرْحَمِ﴾
 ﴿لَا يَرْحَمِ﴾ نه‌ی خه‌لکیسه ﴿فَتَجِدْهُمْ مَرْغُومًا﴾ بیگومان بۆن هاتوه ﴿مَرْغُومًا﴾ نه‌موزگاری
 (قورنان) له‌لایس په‌روهر دگارتانه‌وه ﴿وَرِيدًا﴾ به‌ی خذور ﴿وَهَشِيمًا﴾ چاره‌به‌بو نه‌ووی له‌ماو دل
 و ده‌رونتان د به ﴿وَهَشِيمًا﴾ وه رینه‌وویی و میهره‌بانیه ﴿يَتِيمًا﴾ بۆ پر واداران ﴿وَلَا يَرْحَمِ﴾
 ﴿لَا يَرْحَمِ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿يَتِيمًا﴾ بلی همر به‌هوی چاکه‌و ﴿وَهَشِيمًا﴾ و میهره‌بانی خوره‌به
 ﴿وَهَشِيمًا﴾ جا که واته‌نامه‌وه دلخوش من ﴿وَهَشِيمًا﴾ نه‌وه چاکه‌وه (بویان) ﴿وَهَشِيمًا﴾
 له‌ووی کوی ده‌که‌سه‌وه (له‌شتی نه‌م دوپایه) ﴿وَهَشِيمًا﴾ بلی (به‌و سین بر واپانه) پشم بلی
 ﴿وَهَشِيمًا﴾ نه‌ووی خوا مار دوویه‌تیه خواره‌وه ﴿وَهَشِيمًا﴾ بوتان له‌پرق و پروی
 ﴿وَهَشِيمًا﴾ هه‌ندیکنان کردوه ﴿وَهَشِيمًا﴾ به‌هه‌رام و (هه‌ندیکی) به‌خه‌لال ﴿وَهَشِيمًا﴾ بلی
 نایا خوا ﴿وَهَشِيمًا﴾ موله‌تی (نه‌ووی) پی داوون (له‌خوتانه‌وه شتایت خه‌لال و شتایتیکش
 هه‌رام مکه‌ن) ﴿وَهَشِيمًا﴾ یان درو ده‌که‌ن به‌ماوی خواوه ﴿وَهَشِيمًا﴾ وه گوماسی نه‌و به
 چه ﴿وَهَشِيمًا﴾ که درو هه‌که‌به‌ستی به‌ماوی خواوه ﴿وَهَشِيمًا﴾ له‌روزی دو پیدا
 ﴿وَهَشِيمًا﴾ به‌راستی خو ﴿وَهَشِيمًا﴾ خاوه‌نی چاکه‌و هه‌ل و به‌هه‌یه ﴿وَهَشِيمًا﴾ به‌سهر خه‌لکی به‌وه
 ﴿وَهَشِيمًا﴾ به‌لام روزه‌ی خه‌لکی ﴿وَهَشِيمًا﴾ سویاسی (نه‌و چاکه‌و به‌هه‌یه) مکه‌ن ﴿وَهَشِيمًا﴾
 ﴿وَهَشِيمًا﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَهَشِيمًا﴾ توله‌هه‌ر مه‌ه‌ست و کارینکدایت ﴿وَهَشِيمًا﴾ من (تو)
 وه همر چی له‌قورنان محوسی ﴿وَهَشِيمًا﴾ و (نه‌وه) همر کر نه‌وه‌یه‌ک مکه‌ن ﴿وَهَشِيمًا﴾
 بیگومان نیسه به‌سهر تانه‌وه ﴿وَهَشِيمًا﴾ شایه‌تین و ناگاداریس ﴿وَهَشِيمًا﴾ کاتیک ده‌رویه‌واریه‌وه
 و پیوه‌ی خه‌ریکی ﴿وَهَشِيمًا﴾ وه وون ناییت ﴿وَهَشِيمًا﴾ له‌په‌روهر دگارت ﴿وَهَشِيمًا﴾ به‌ته‌نداره‌ی
 گه‌ردیله‌یه‌ک ﴿وَهَشِيمًا﴾ به‌له‌رووی ﴿وَهَشِيمًا﴾ و به‌له‌ناسماندا ﴿وَهَشِيمًا﴾
 وه به‌جو کتر له‌و گه‌ردیله‌یه ﴿وَهَشِيمًا﴾ و نه‌گه‌ورتر له‌و (گه‌ردیله‌یه) ﴿وَهَشِيمًا﴾ مکه‌ن
 نه‌وه‌ن له‌ماو په‌رویکی ناشکر ادا (که‌مه‌ه‌ست بی لوح المحفوظه) ﴿وَهَشِيمًا﴾

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ ناگادار من یتگو مان ﴿قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُ﴾ دوستانی خوا ﴿لَا حُوفَ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له‌سهر
 به ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خه‌ه‌میش باخون ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وانه‌ی ماوه‌ریان هیاده ﴿وَصَلَوا
 بِشِقْوَتِهِ﴾ وه‌ه‌میشه خقیان ده‌بارن و له‌خوا ده‌مرس ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر من نه‌وانه
 مرگش و موژده ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌زبانی دوبادا ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ و له‌دوار و ژیشد ﴿لَا تَجِدُ فِيهَا
 كُوفًا يَنْتَصِبُونَ﴾ نو روتنه (و بدلته) کانی خوا ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر نه‌وانه به ﴿وَصَلَوا
 بِشِقْوَتِهِ﴾ رور گه‌وره ﴿وَلَا يَخْزَنُ﴾ باخه‌مبارت به‌کات ﴿وَلَا يَخْزَنُ﴾ ووتنه‌ی نه‌وانه ﴿وَلَا يَخْزَنُ
 نَفْسًا﴾ چونکه به‌راستی هیر و ده‌سه‌لات ﴿وَلَا يَخْزَنُ﴾ هه‌صوری بو خواجه ﴿وَلَا يَخْزَنُ﴾ له‌میش
 خوایش یسه‌ری رانابه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ ناگادار من به‌راستی هدر من خویه ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ هدر
 چس به‌لاسحه‌کان ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ هدر چیش له‌ره‌وی دایه ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ به‌بره‌ویان به‌کر دوه
 ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ نه‌وانه‌ی بیحکه له‌خوا ده‌مرس ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ به‌راستی (ه‌ار به‌شانی
 من خوا) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ نه‌وانه نه‌بها شوین گومان که و نشوون ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾
 وه نه‌وانه نه‌بها دروده‌کن (به گومان و گورده‌رانتان بیت) ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ نه‌وانه رانیکه
 ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ شه‌وی بو داناون ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ ناتیدا به‌سه‌به‌وه ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾
 دان‌وه به‌روون ککه‌روه (که مابه‌ی زبان و گورده‌رانتان بیت) ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ به‌راستی له‌روه (که
 باس کرا) ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ چه‌مد به‌لگه و بیشاته هه‌به بو که سانیث که ده‌یستی و ژیرن ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾
 ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ نه‌وانه ده‌لش خوا آمدالی بو خوی هه‌لیر اردوه ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ پاک‌ی و بیگه‌ری
 من خوا ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ نه‌وی بیاره ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ نه‌بها نه‌و خاوه‌بیانه هدر چس و له‌لاسحه‌کان
 ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ و هدر چس و اله‌ره‌ویدا ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ هیچ به‌لگه به‌کشان لایه به‌مدی
 که ده‌یلین ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ نایا شتیک ده‌لش به‌دهم خاوه که دایر من وین ناگان لینی ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾
 ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (نه‌ی موحه محمد ﷺ) ملی به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ که درو هدر
 ده‌ه‌ستی به‌روی خاوه ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (ه‌مر گیز) در گار مایس ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (چونکه) به‌هره
 و رانور دیکی که له‌دوبادا (به‌سهر ده‌من) ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ پاشان من لای شمبه ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ گه‌رانه‌ویدین
 ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ نه‌معاب پسان ده‌چیزین ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ سهرای رور توید ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾
 به‌هوی له‌وه‌ی که بر واید به‌هتا (تامردن) ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾

﴿وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَخْيَارَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿هَمْ كُنُو نَاسٌ وَهَّاءٌ﴾ (عليه‌السلام) یاں بۆ بحوتنه‌ره‌وه
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ﴾ (نه‌ی گه‌له‌که‌ی ووت) ﴿يَتَوَكَّلْ﴾ (نه‌ی گه‌له‌که‌م) ﴿إِنْ كُنْ كَرِيمًا﴾ (نه‌گه‌ر
 نه‌لانه‌وه‌ تورس و گرانه) ﴿مَدِينٍ﴾ (مانه‌وم له‌ناوانه‌دا) ﴿وَيَذْكُرْ لِلنَّاسِ﴾ (و ناموز گاری کردم
 (مؤن) نه‌نایه‌نه‌کسی خواه) ﴿تَقَى اللَّهَ تَجْتَنِّئُ﴾ (نه‌وامس پشتم نه‌خواه‌مستووه) ﴿وَأَجْمَلْ أُمَّرٌ﴾ (نیوه‌ش
 کار و بریاری خوشان کو که‌مه‌وه) ﴿وَأَشْرَدَ﴾ (له‌گه‌له‌ه‌اویه‌شه‌کانتان‌دا) ﴿وَأَلْزَمَ الْأَمْرَ سَبْطَرُغْمَةً﴾
 نه‌مجت کار و برپاره‌کسان شار‌اوه‌مه‌یت نه‌لانه‌وه‌ (نه‌لکو ناشکرایت) ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِّ﴾ (پاشان به‌لامرم
 بدم) ﴿وَالْأَطْرَافِ﴾ (و ماروم ممدن) ﴿وَأَمْرٌ تَنْتَبِهُ﴾ (جان نه‌گه‌ر سه‌رینچنان کردم) (پشتم تی ده‌کدن)
 ﴿مَدِينَتُكُمْ﴾ (نه‌وه‌س داوام به‌کردوه‌لیتان) ﴿مِنْ أَمْرٍ﴾ (هیچ پاداشتنک) ﴿وَأَمْرٌ لَّيٌّ﴾ (پاداشتی
 من هه‌ر له‌سه‌ر خواجه) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (وه‌مهرمانم پی در‌اوه) ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِّ﴾ (که‌له‌هه‌رمانیه‌ر دارانی
 خودا و موسولمانم بم) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (نه‌مجا به‌درویان رانی) ﴿وَأَمْرٌ مِّنْ مَّعْهُ﴾ (نه‌وسا لیمه‌ش نه‌ر
 (سورج) و نه‌وانه‌ش که‌له‌گه‌لی بوون بر گارمان کردن) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (له‌که‌شینه‌که‌دا) ﴿وَأَمْرٌ﴾
 وه‌کردمان) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (به‌جی شینانی) (نه‌وان له‌ره‌ویدا) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (نه‌وانه‌شمان زیر‌ناوخت) ﴿وَأَمْرٌ﴾
 به‌بیت) ﴿که‌برویدن به‌لایه‌نه‌کاسی نیمه‌نه‌هینا) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (نه‌مجا سه‌ریج بده و برو نه‌بزانه‌چون
 بوو) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (دواروژ و ناکامی ترسیراوان) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (نه‌مجا له‌دوای سورج
 ماردمان) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (په‌مه‌سرایت) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (بو‌ماو گه‌له‌کانبان) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (نه‌وانیش هاتن
 بۆ لایان به‌به‌لکه‌ی رووه‌کانه‌وه) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (که‌چی نه‌وان برویدان به‌هیت) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (ه‌ماگه‌دوایه‌م قتل)
 سه‌وه‌ی که‌له‌ی بر دوو‌دا برویان پیه‌هیتا‌وو) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (که‌دک شیع) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (هو جورده‌مورده‌یین) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (به‌سه‌ر
 دلی) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (ده‌ست در‌یژ کاراندا) (تاتیگدن) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (پاشان ماردمان) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (له‌پاش
 نه‌و نیزر وانه) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (موسا و هاروون بولای میره‌هون) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (و به‌بۆ لای
 ده‌سه‌و تا‌قه‌که‌ی) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (به‌به‌لکه‌و موحه‌یره‌کانمانه‌وه) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (به‌لام نه‌وان خوین
 به‌گه‌وره‌رسی) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (و نه‌وان هوریکی قاوان یاریوون) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (جاکاتیت
 برویدن هات) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (هه‌ق و راستی له‌لایه‌ن نیمه‌وه) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (ووتیان بیگومان نه‌مه
 نه‌تخ‌میت) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (جادوویه‌کی روون و دیاره) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (موسا ووتی) (بیان) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (نایا
 قیوه‌به‌م هه‌ق و راستیه‌ده‌لین) (جادووه) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (کاتیک یوتان هاترووه) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (لپ نه‌وه‌جادووه
 ﴿وَأَمْرٌ﴾ (که‌جادوویاران بر گاریان مایت) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (ووتیان نایا هاترووی بۆ لامان
 سبب) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (له‌وه‌ی لامان ده‌ی) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (له‌وه‌ی باوو باپیرانمان له‌سه‌ری بوون) ﴿وَأَمْرٌ﴾
 لکه‌ی) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (موسا و هاروون) (بیت) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (گه‌وره‌یی) (وسه‌رو کابه‌نی به‌موئیسرائیل)
 ﴿وَأَمْرٌ﴾ (له‌ره‌ویدا) ﴿وَأَمْرٌ﴾ (و نه‌مه‌هه‌گیز ماوهرنان بین ناکه‌بین)

﴿وَالْفِرْعَوْنَ﴾ فرعون ووسی (مه‌کومله‌کدی) ﴿تَوَلَّىٰ بَکْیًا﴾ بوم بش و (کوی مکمه‌وه) همور
 ﴿تَجَرَّعَ عَیْرَ﴾ جادوو گهرتکی روز رانا و لیران ﴿مَنْجَعًا مَّجْرَدًا﴾ حاکاتیک جادوو گهره‌کن
 هانس ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ مومسا پیی ووسی ﴿أَقُولُ سَعْتُهُمْ﴾ نه‌وه‌ی نه‌سه‌وی بی‌ه‌وس
 (میری دهر) ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌مجا کاتیک (جادوو کاتیان) مری دا ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ مومسا ووتی
 ﴿مَنْجَعًا مَّجْرَدًا﴾ همرچی نیوه هیاوانه جادوو ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ بنگومس خو مورووی
 پرچه‌لی ده‌کاته‌وه ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ چونکه به‌راستی خوا چاکلی ساکات ﴿عَمِلَ تَقْدِیْرَ﴾
 کرده‌وه‌ی حر به‌کاران ﴿وَبِیْحَی سَعْتِهِ﴾ خوا حق و راستی سه‌رده‌خات (ده‌بچه‌سپینت)
 ﴿بِکَیْفِهِ﴾ به‌هرمان و به‌لته‌کانی ﴿وَبِیْحَی سَعْتِهِ﴾ یا ماوایارایش بیان به‌خوش بشت
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ حاک (له‌سه‌ره‌تاوه) سروای به‌هیا ﴿بِیْحَی سَعْتِهِ﴾ به‌مومسا ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ چهد که‌سپیک
 به‌بشت ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ له‌گله‌کدی ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌سوی ترس و بی‌مان ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌فرعون
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ و کار به‌ده‌ست و گهره‌کاتیان ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌ه‌ک بیانگیرینه‌وه‌وی دیس ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾
 به‌راستی فرعون ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ خز به‌زل زان و زال بو له‌ره‌وی (میسر) ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾
 وه‌به‌رستی له‌سور به‌ریان بو ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ وه‌مومسا ووتی ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌ی گله‌که‌م
 کند ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌ه‌سور به‌ریان بو ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌ه‌سور به‌ریان بو ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾
 به‌کس به‌بشت ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌گهر نیوه به‌رمان به‌ر و من که‌چن ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌وایش (باوه‌رداره‌کن) ووتی
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌پشتیمان به‌خوا به‌ستوه ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌ی به‌رو به‌ر دگارمان مه‌مانگیره‌به
 جینگه‌ی نه‌شکه‌معه‌ و قارار ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ بو گله‌لی سه‌مه‌کاران ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ وه‌برگرمای بکه
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌به‌رپی خوت ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌ده‌ست کومه‌لی بی بر و بیان ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾
 وه‌نیگامان کرد ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ بو مومسا ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ ویراکه‌ی (هاروون) ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ که‌پیک بیس و نه‌ده‌ی
 بکه‌ن ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ بو گله‌که‌ساز ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ چهد خانو و به‌ک له‌میسر دا (که‌تید به‌ه‌وینه‌وه)
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ وه‌خانو وه‌کاتان بکه‌ن به‌قیله (واته‌بیکه‌ن به‌جینگای به‌رستی خود) ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾
 نه‌سور ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌ریکو پیک بیس ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ مژده‌ش به‌به‌ر و درن (به‌به‌ده‌شت
 و سه‌رکه‌وتی) ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ و مومسا ووتی ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌ی به‌رو به‌ر دگارمان به‌رستی تو
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌خشو و نه‌به‌فرعون و کومه‌له‌کدی ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ هوکاری براره‌وه‌و
 جوانی و مال و سامانی روز ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ له‌ژیانی دوبادا ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌ی به‌رو به‌ر دگارمان
 بو نه‌وه‌ی خه‌لث گومرا بکه‌ن ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ له‌رینگای تو ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌ی به‌رو به‌ر دگارمان به
 ساری به‌ره‌و و به‌بیله ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ مال و سامانان ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ دله‌کاتیان به‌رق و به‌ش بکه
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ چونکه بر و امانت ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ هه‌ما به‌یس (به‌چاری خویان) ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ سرای
 به‌ختی نارادهر ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾

﴿هَلْ دَعَا﴾ (خوای گه‌وره) هه‌م‌و‌ی بی‌گومان ﴿أَجِبْ دَعْوَتَكُمْ﴾ داوی هه‌ردو وکتان وهرگیر
 ﴿فَاسْتَجِبْ﴾ جا‌خو‌را‌گر و هه‌ردوام بن (المسهر قابی حوا) ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَمِينًا﴾ وه‌مه‌که‌ونه‌شویس
 رینگای ﴿تَحِينَ لَا يَفْضُلُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ماران ﴿وَجَوْنِي سِرِّي سِرِّي﴾ نه‌مه‌مه‌وه‌ی تیسرا‌یل‌مان
 له‌ده‌ریا‌که (ده‌ریای سوور) به‌راند‌و‌وه ﴿أَتَعْمُرُونَ عِزِّي﴾ نه‌مه‌مه‌مه‌وه‌ی و له‌شکره‌که‌ی
 شو‌بیان که‌وتس ﴿تَعْمُرُونَ عِزِّي﴾ به‌ستم و ده‌ست در‌نژی کردن ﴿حَيِّدْ﴾ هه‌تا له‌و‌کانه‌ی
 ﴿أَذْرِكْهُ تَمَرًا﴾ ده‌ریک بوو (هیر‌ه‌ور) به‌کین ﴿وَأَنْتَ﴾ نه‌وما ووتی به‌روام هیتا ﴿لَا﴾
 به‌ که‌هیچ به‌ر‌سترا‌وینکی راست بی‌یه ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ جگه‌له‌ئو (خو‌بیه) به‌دیت ﴿وَأَنْتَ﴾ که
 به‌روایان پس هیده ﴿وَلَا سِرِّي﴾ نه‌وه‌ی تیسرا‌یل ﴿وَلَا مَن تَحْتِي﴾ وه‌میش له‌موسلمانانم ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 نیستا (ما‌وه‌ی دینیت) ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ که‌بی‌گومان له‌وه‌ی پیش به‌ر‌پی‌جیت کرد ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾
 به‌ر‌ت‌ف‌ه‌م‌ین و هه‌تا له‌خرا‌به‌کاران و تیک‌ده‌ران بو‌ویت ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ به‌لام نه‌مرز ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾
 لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) به‌ر‌گار ده‌که‌پس ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ به‌نه‌وه‌ی بی‌یه‌به‌مد بو‌نه‌وه‌ی
 له‌وه‌ی تو‌دیت ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ وه‌به‌راستی رو‌ر‌نک له‌خه‌لکی ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾
 بی‌نگار نه‌به‌لگه و بیشانه‌کانی نیمه ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ سو‌ید به‌خوا بی‌گومان بیشته‌جیمان کردن
 ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ نه‌وه‌ی تیسرا‌یل ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ له‌شو‌ن‌ینکی چاک و شایسته‌دا (و‌ر‌ر‌ت‌ه‌م‌ین ت‌ف‌ه‌م‌ین)
 و‌ر‌و‌ری چاک و پاک‌مان بی‌دان ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ جا‌را‌حیا‌و دو‌وم‌ر‌نک به‌ووو ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ هه‌تا
 رانین و شاره‌رایی (ته‌ورات) بیان بو‌هات ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ به‌راستی به‌رو‌رد‌گارت ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ به‌ریار
 ده‌دات له‌نیوانیاندا ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ به‌رو‌ری دو‌یت ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ له‌وه‌ی نه‌وان تیبدا پ‌ا‌حیا‌ووو
 ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ جاله‌گه‌ر تو ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ له‌گو‌مان‌دای ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ له‌وه‌ی که‌دارد‌مانه‌ته‌خواره‌وه
 ب‌و‌ت ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ نه‌وه‌ی به‌ر‌سیار نه‌وانه‌بکه ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ که‌ک‌ن‌ی تاس‌مانی شاره‌ور
 و ده‌بخو‌سه‌وه ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ له‌پیش تو ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ سو‌ید به‌خوا به‌راستی ب‌و‌ت هات‌و‌وه ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾
 هه‌ق و‌راستی به‌به‌رو‌رد‌گانه‌وه ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ که‌هات‌ه‌له‌ده‌سته‌ی گو‌مان‌داران هه‌به ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾
 ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ و له‌ران‌ه‌ش هه‌به ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ که‌بیشانه‌کانی حوایان به‌دور‌ری
 (و‌ما‌وه‌ریان بی‌نه‌هینان) ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ (نه‌گه‌رو‌ای‌که‌یت) نه‌وه‌ده‌چینه‌ری‌ری ره‌ره‌مه‌دانه‌وه ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾
 ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ ده‌ر‌چو‌وه و چه‌سپ‌وه بو‌دان ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ به‌ری‌اری
 به‌رو‌رد‌گارت ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ به‌رو‌ما‌ه‌یتس ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ (به‌رو‌ما‌ه‌یتس) هه‌ر‌چه‌مد بو‌یان بیت
 ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ هه‌مه‌و‌به‌لگه و بیشانه‌یه‌ک ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ هه‌تا به‌پیش (به‌چ‌دای حو‌یان) ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾
 ت‌ا‌ب‌ر‌ه‌ی س‌رای س‌ختی دار‌ده‌ر

«فلو لا کتات قریه مس» (خهلکی) هیچ شار و گوینیک (له‌وانه‌ی که هه‌ره‌شه‌یار لیکر) و یاوه‌ریان
هینا (کاتی پسی و دایری سراسی پهر و مردگار) «نعمت یسند» یاوه‌ره‌که‌یان هیچ سوودی یی
به‌که‌یاندن «لا قوم یس» جگه‌له‌گه‌لی یوس (علیه‌السلام) بدیت «س دس» کاتیک هه‌مو و پروایان
هیت و ته‌ویه‌یان کرد (که دل مایورون سراسی پهر و مردگار دایریوه‌بو سهریان) «صنف عهت» لاهان
سرد نه‌سهریان «عرب نلوت» سراسی سهرشوری و یسواپی «بی نخیو و دس» نه‌زیانی دریا‌دا
«و شهنه‌مید جیر» و به‌هه‌ره و خوشیمان پیدان تا ماومیه‌ک (ا کاتی مردیان) «و لوشه‌رنت»
و نه‌گه‌ر پهر و مردگارت بیویستایه «لام» پروای ده‌هینا «س بی لاس» نه‌و (خهلکی) و ال‌ه‌ره‌ویدان
«کله‌جیفت» هه‌مو و به‌تیکرا «اوس» نه‌ی تاباسو (نه‌ی موحه‌ممه‌د پیر) «نکره‌اس» رور
له‌خهلکی ده‌که‌یت «حویکو و نومیس» هه‌نا سه‌بر و دار «و داکت سفیس» و به‌هیچ که‌سیت
سریه «س نوس» که‌بر و اینی «لا مین نه» مه‌گه‌ر به‌ویستی خوا بدیت «و جیس لیس» و به‌پسی
(وین یاوه‌ری) ده‌حانه «عل لیس» سهر نه‌وانه‌ی «دیمه‌نوت» که‌تی ماگن و بیر ما که‌به‌وه «فی نصر»
(نه‌ی موحه‌ممه‌د پیر) بلی سه‌رنج ندن «س بی سموت و لاس» جی له‌ناسمانه‌کان و ره‌وید به
«و نقی کات و ستر» که‌چی بشته و تر سهره‌کان هیچ سوود ناگه‌به‌س «غ قوه‌لا مونت»
به‌که‌سیتک بر و به‌هین «مهر بصر» نه‌ی چاوه‌روانی چی ده‌کن «لامن پیر یوس»
یتجگه‌له‌رو و داونیک و هک رو و داوه‌کاتی نه‌وانه‌ی «حویس نه» که‌له‌پیشینه‌وه‌پاسوردن
«فلو لا ضرر» بلی نه‌ی چاوه‌روان بکن «و مکنه» به‌راستی میش له‌گه‌ن نیوه‌دا
«و نلوت» له‌چاوه‌روانم «لوس» پاشان نیمه‌پر گاری ده‌که‌س (له‌کاتی دایره‌هید) «لوس»
«لوس» پیعه‌سهرانسان «و نه‌س» و نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه «حکک» ناسه‌و شیوه
«حکک» پیویسته له‌سهرمان «لوس» نیسان داران و رگار بکه‌ین «و لایه‌لاس»
بلی نه‌ی خهلکیه «و لایه‌لاس» نه‌گه‌ر نیوه‌له‌گو مانده‌ان «س دبی» نه‌(راستی) نایه‌که‌م
«و لایه‌لاس» نه‌وه‌س مایه‌رستم نه‌وانه‌ی «میدون من و نه» که‌نیوه‌ده‌ی پهرستن بیجگه‌له‌خوا
«و لایه‌لاس» به‌لکو «لایه‌لاس» نه‌و خوا به‌به‌رستم «سومر» که‌نیوه‌ده‌مرنی «و لایه‌لاس»
و به‌سهرمانم یی کمر او که «س سومر» له‌بیر واداران سم «و لایه‌لاس» و به‌رووت وینک
و راست مکه «و لایه‌لاس» یو تابلیک که‌راسته «و لایه‌لاس» و به‌هیچ جوریک له‌هاوینش
دانه‌ران مه‌ه «و لایه‌لاس» هاوارمه‌که‌(مه‌پرسته) «س لایه‌لاس» یتجگه‌له‌خوا «و لایه‌لاس»
شینی به‌سوودت یی ده‌که‌یه‌یت «و لایه‌لاس» و به‌ریانت لی دعات «و لایه‌لاس» جا نه‌گه‌ر وات کرد
«و لایه‌لاس» نه‌وه‌سگومان نه‌ر کاته تو «و لایه‌لاس» له‌ست‌مکارانی «و لایه‌لاس»

﴿وَمَرْيَمَ﴾ هېچ گېډ له بېرېك مې په ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له رموي دا ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ﴾ نيلا له سهر حويه
 ﴿رَفَعَهَا﴾ پروق و بروريه كې ﴿رَبِّمُوسَى وَهَارُونَ﴾ وه (خوا) دهراني شونې مانه وهی ﴿وَمُوسَى﴾
 وه شويي لن دهر چووسي ﴿كُلُّ فِي حَكِيمٍ مِّنْهُ﴾ همووي نو سراوه له كنيي بروون كړه وه (لوح
 المحفوظ) ﴿وَهُوَ﴾ نهو (خوايه) راتيكه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ كه ناسمانه كې
 وزه وي دروست كړه وه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شمش روزدا ﴿وَكَلَّمَ عِيسَى عَلَى الْمَاءِ﴾ وهر شه كې
 له سهر ناو بوو ﴿يَسْمُوكُمْ﴾ نو نهوې باقياں نكاته وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ كاتان كړه وه
 چا كتر (ده كهن) ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سويندي ته كېر بليت (به وانه) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به راستي تېوه ريښور
 ده كړې نه وه ﴿مِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾ به پاش مردن ﴿يَسْمُوكُمْ﴾ بېگومان نه وې كې يې بروون ده لېس
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه وه هېچ مې په بيحكه له جادوويي كې بروون وديره بېت ﴿وَمِنْ خَلْقِ عِيسَى﴾
 نه وه سويند به خوا نه كېر نهو سزايان دوا بجه يې ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه وې كې كې
 دپاري كړاو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه وې به راستي ده لېس چي نه وې سراي پراگرتووه (يو چي نومان
 مابهت) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بيدار مې روزي نه وې سرايه يان بو ديت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ليدان لا بدري
 ﴿وَمِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾ وه دهر يان ده دات ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه وې كې نه وې كاله و لا تر ييان يې
 ده كړه ﴿وَمِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾ سويند به خوا نه كېر نيمه بچيز يې به ياده مې ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ چا كه
 وهرن و نه هره يه ك لای خو مانه وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ پاشان نه وې (چا كه و نه هره يه ي) لن بگرېږه
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بېگومان نه وې رور مانو مېدو سپلېږه (له و كاته دا كور مې بېعت كاني خوا
 ده كات) ﴿وَمِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾ سويند به خوا نه كېر يې بچيز يې بېده يې ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 به هره و چا كه دوي نه وې سه خني و مارو حتيانه ي نووشې بووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بېگومان
 ده لېت گشت سه خني و ريانه كانم له مل بوو يوه (هر وكي به ردام) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بېگومان
 (له و كاته دا) رور دلخوش و لوت به رور خو به دل رانه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ جگ به وانه ي
 كه مانارم و خوگر بوون ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و كړه وه چا كه كايان به چي هېا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه وې
 بويان هره يه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ليوردن و باداشتي گه وړه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نايانو واره يته وي
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له (پراگه ياندسي) هره يه كې بېگات بو كړاو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و دل
 نه سگ ده سي پني ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له سهر نه وې كېده لېس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ يو چي گمخ و خهر مې يو
 مانير درېنه خواره وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ يان يو چي فرشته مېه كې له گه لدا به هاتووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 بېگومان نه وې تر هېا تر سېنه وي ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و خوا بو هره موو شنيك سهر يه رشتي كړو

چاودېره ﴿﴾

﴿آيَةُ قُرْآنٍ﴾ يان نه وانه ده لیس پيغمبر ﷺ نهو (قورثانه) ای هغه مستوره ﴿قُلْ وَأَنزِلْنَا سُورَ
 بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نلی دهی تیره ده سورته و ده کو نهو (قورثانه) یس ﴿مُفَرِّقٍ﴾ هغه ستر وېس ﴿وَرَكْعَتَيْنِ﴾
 و ده ننگ نکهس (بو پشپوانیتان) هر کس ده نواس ﴿شَرِّ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له خوا
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ نه گهر نیوه راست ده کهن ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ نه گهر نهو (قورثانه) نیر دوا ده خوار ده ﴿يَعْلَمُ اللَّهُ﴾ نه نا گاداری
 و رانیس خوا ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ هر و ده برانس هیچ په رستر او نکی راست سی په بیجگه له نهو
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ دهی نایا نیوه مل که چ و موسلمانان ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ هر کس ده په ویت
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ زیانی دوتیا و رار او و جوانی نهو ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ نیمه (مهر ده می)
 کر ده و ده کانیان به نه وری پی دده پی تیا پیدا و ده ریه لا یتحسبون ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ وه نهوان له زبانه ده کم و کوری
 یان له گه لا ماکریت ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ نه وانه که سانیک بویان سی په ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾
 له رژی دوا پیدا جگه له ناگر ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ وه نه وری کردیان تیا پیدا پرچ و یس بهر هم بووه
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ وه هر چیان کرد بهر ده و ام بوو به هیچ ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ جا نایا که سیک
 پیس و ریه ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ بهلگه په کی ناشکرای پی له لایه په و ده ر د گاری و ده ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ و شایه تیت لای
 نه و ده نری به و نه و ده ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ و ده لپیش نهو (شایه تیه خویه و ده) به وری مو و ساش
 (شایه نه بوی) ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ که به به و ده پشه و او میهر مایه ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ نه وانه بر وایان ه به
 بهر (شایه نه که قورثانه) ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ وه هر کس با وری پی نه پیت ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ لهو کو مده
 و تاقمانه (نه وانه کی کو به و ده له سر دزایه تی نیلام) ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ نه و ده ناگر جیگه به می ﴿وَلَا
 تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ که وانه هیچ جوړه گومان و دوو دلیه کت نه پیت لهو (قورثانه) ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ به لایم
 بهر سنی لهو قورثانه بهر سته له لایه په و ده ر د گار ته و ده هاتو و ده ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ به لایم
 و ریک له خه لکی بر وانا هیس ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ و ده نایا کی سته مکار تره لهو که سدی ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾
 غل قو صعدان ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ که درق هغه سنی به ده خوار ده ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ نه وانه ده بریه جوړ وری
 به و ده ر د گاریان (و نه کانیان ده غریکه روو) ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ و ده شایه نه کان (له پیغمبر
 و غریسته کان) ده لیس ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ نا نه وانه نهو که سانان ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ (نه دوا دوا) در وین
 هغه ده سیت به ده په و ده ر د گاریان نهو ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ به داریس به وری خوا ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ بو
 سته مکارانه ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ نه وانه ده بهر ده لستی پنگه ی خوا ده کهن ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾
 یو و ده به وری به لار و چه و تی پشانان ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ له کاتیکه لایه و ان به وری دوا پی
 هغه سکرون ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾ پی بر وان ﴿وَلَا تَكُنْ مِمَّنْ يَدْعُونَ بِهِ دَعْوَاهُ يَصْطَلِحُونَ﴾

﴿وَأُتِيَتْهُ تَوَكُّوهُ مُتَجَرِّبِينَ﴾ لهو (نه فرسي لي کړ او) نه ناتوان (له دښمنۍ خوا) حوډان قوتدار مکمل
 ﴿فِي الْأَنْصَابِ﴾ له ولات وره ويدا ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ و پيانه ﴿مَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ بېجگه له خوا هېچ
 پشنيوان و دوستي ﴿بُضْعًا نَّعَمَ﴾ يومان د ووقات ده کړتووه ﴿لَعْنَابٍ﴾ سرا ﴿مَاحِكٍ﴾ پشنيوان
 اشمع ﴿تَوَانِي بِسْمِي﴾ نهو قورنانه يان نهووه ﴿مَاحِكٍ نَّوْ بِيْرُورِ﴾ (هغه پشيان) نه د هېسي ﴿وَأُتِيَتْهُ تَوَكُّوهُ﴾ نه وانه که سانيکي ﴿خَيْرُ نَّعَمَ﴾ که حوډان د وړاند ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ وه لپس
 وړن سوو ﴿مَاحِكٍ نَّعَمَ﴾ نهو دروو د ده سانه ي له دويانا د يان کړد ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ بهر سني
 و بنگومان نه وانه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ له وړي دواپيدا ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ زهر مره د ترس که س خويان
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ بهر سني نه وانه ي برويان هيتاوه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ و کړد وه چا که کانيان
 به جسي هپاوه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ و گهر دن که چ و دل نارام بوون بو (هغه رنه کس) په وړه د گريږ
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ نه وانه هپاوه لاني به هپاشش ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ تيدا ده ميتنه وه به هپاشه يي ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ وښه ي نهو دوو د هپاشه يي ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ و کړد کونړ و که و پيسه و
 و پيسان ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ نايان نه و دوو د هپاشه يي به کسان ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ ده بو پير نه و ده ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ سويد به خوا پيگومان نار دمان ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ سووچ بولاي گله که ي ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ (پس ووتن) دلپاس من تر ستره يکي ناشکرام بو تان ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ که جگه
 له خوا نه بهر سني ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ (چونکه) بهر سني من د هپاشه يي بهر سني ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ سري روزنکي سخي و به نارار ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ چا کار به دښمن و د هپاشه لاند اړه کن
 و وپان ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ نه وانه ي که برويان به هپاوه و ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ له گله که ي (سووچ) ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾
 تيمه تو مابين ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ جگه له ناده مي به کي وک خومان ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ وه مابين تو ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾
 هېچ که سنيک شويت که و تيت ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ جگه نه وانه ي ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ که هزار و په سته کانيان
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ سي ناو ورا و مساويلکن (روالته پيس) ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ وه مابين تيوه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ هېچ شنيکتان له تيمه رپادي ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ بهر سني بهر سني د وړان د وړانيس ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾
 (سووچ) ووتن نه ي گله که م ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ هپاشه يي بهر سني ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ نه گهر من ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ بهر سني
 ناشکرام هپاشه يي ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ له لاي په وړه د گار مه وه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ و په حمله يي بهر سني
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ له لايمن خويوه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ به لاي نه و له تيوه شار درايته وه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ ناپ بهر وړ
 پابستان بکي پيسه وه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْحَمْ﴾ له کانيکدا تيوه هپاشه يي ماکس و پيسه د خويش

وینوه ﴿وَهْ نَهْی گه‌له‌کم﴾ ﴿لَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ له‌سور تم (گه‌یاندسی به‌یامه) داوی هیچ مان و
 سمانیکت لی ماکم ﴿إِنْ خَرَى﴾ پاداشتی من ﴿لَا عَلَیْکُمْ﴾ هور له‌سور جوابه ﴿وَمَنْ یُّضْلِلْ فَعَلَيْهِ﴾
 وه من نه‌وانه ده‌ر ماکم بر وایان هیناوه ﴿لَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ به‌راسنی نه‌وانه به‌دیداری به‌رو و رد گریان
 ده‌گمن (به‌روزی دوییدا) ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ به‌لام من نیوه ده‌یسم ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ که کومه‌لنکی به‌ران
 ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ نه‌ی گه‌له‌کم کسی یار مه‌تیم ده‌دات ﴿مَنْ یُّضْلِلْ فَعَلَيْهِ﴾ له‌به‌ران ده‌ر خوادا
 نه‌گه‌ر نه‌وانه تاریم (و ده‌ریان مکم) ﴿لَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ ده‌ی تابا مو بیر ماکه‌ده‌وه ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾
 من پیمان مالیم ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ خه‌رینه‌کانی خوا لای منه ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ و ماشلیم عه‌یب و شته
 مادیره‌کان ده‌راسم ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ هه‌رو مه‌ا مالیم من غریشتم ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ به‌وانه‌ش مالیم
 ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ که له‌به‌ر چاوی نیوه سووک و بی ریزن ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ خوا هیچ چاکه‌یه‌کی
 ماداتی ﴿لَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ خود چاک ده‌رانی ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ سه‌وه‌ی له‌ده‌رووسی نه‌واندابه ﴿لَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾
 نصیرین ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ به‌راسنی من نه‌و کاته (نه‌گه‌ر نه‌و هه‌زارانه‌ ده‌ریکم) له‌ستم کاران ده‌یم ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾
 ورتیان له‌ی نوروح ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ بیگومان ده‌مه‌قالت کرد له‌گه‌لماندا ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ و وریش
 ده‌مه‌قالت کرد له‌گه‌لماندا ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ ده‌ی نه‌وه‌ی به‌لیسان بی ده‌ده‌یت (له‌سرا) بومان به‌ینه
 ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ نه‌گه‌ر نه‌و له‌راست گویانیت ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ ده‌ی به‌یامه‌که‌به‌نه‌ه ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾
 خوا بو تیان ده‌هیتت ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ نه‌گه‌ر به‌یویت ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ وه نیوه‌مانوان (به‌سرای خوا)
 خوتان قوت‌ر بکه‌ن ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ وه ناموز گاری من سوودتان بی ماکه‌به‌یتت ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ گه‌ر
 به‌رویت ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ ناموز گاریان بکه‌م ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ نه‌گه‌ر خود به‌ویت ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾
 گو مر اتان بکت ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ نه‌و به‌رو و رد گارمانه ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ وه هه‌ر بولای نه‌ویش ده‌گه‌ر نه‌وه
 ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ به‌نه‌وانه ده‌لیس موچه‌مه‌ده‌ه تم (قورنانه‌ی) به‌ناوی خوا وه هه‌له‌به‌ستوه
 ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ بلی نه‌گه‌ر من هه‌لم به‌نیتت ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ نه‌وه گو ماهو تاو به‌که‌ی نه‌به‌له‌سه‌ر
 خومه ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ وه میش به‌رویم له‌ناوانی نیوه ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ وه‌سی گرا بو نوروح
 (علیه‌السلام) ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ که‌وا که‌سی تر بر وانا به‌نیتت ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ له‌گه‌له‌کات ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾
 من ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ به‌یو ده‌ی پیشتر بر وای هیناوه ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ که‌رانه‌ باره‌ح‌ت
 و غه‌بیر مه‌یه‌ سه‌وه‌ی نه‌وان ده‌یکه‌ن ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ وه که‌شته‌که‌ش دروست بکه‌ه
 ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ به‌پیش چا و چاودیری و ده‌رمان و بیگنای نیمه (له‌م نایه‌ته‌دایاسی سپه‌تی
 چا و عین هاتوره‌ بو خوا ی گه‌وره، بر ومان پیه‌تی به‌بی هیچ لیچواندن ولیکدانه‌وه‌یه‌ک
 شیوه‌که‌ی مار بیس وه ته‌ها خوا خوی ده‌رانیت) ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾ وه هیچ قسم له‌گه‌له‌ده‌که
 ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ له‌ماره‌ی نه‌وانه‌ی مستمیان کر دووه (و بی ساوه‌ر بوو) ﴿بِیَدِی حَرَمٌ﴾ چونکه
 بیگومان نه‌وانه ده‌خکسریں ﴿وَلَا تُفْطِرْ شَيْءًا﴾

﴿وَصَيِّغُ الْقَلْبَ﴾ وده دمعنوي قورنۍ ددروست کړنې دگټه که ﴿وَكُنَّا مَرْكِبَهُ﴾ هدر کاتيټ نې پېرېدېه
 به لايدا ﴿مَلَأْنِي رَوْحاً﴾ کومعنوي له گه له گهي ﴿سَحْرُومَةً﴾ گانته بيان پې ده کړد ﴿وَأَنزَلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾
 (سورح) ددسورټ نه گهر نيوه نيټه گانته دلاقرسي نه نيټه ده گهرن ﴿يَهَيِّئْ سَحَابًا مَّاءً﴾ نه وه بېگومان
 نيټه ش لاقرسي نه نيټه ده گهرن ﴿صَكَّ السَّحَابُ زَيْتُونَ﴾ همر چوون نيټه دلاقرسي نه نيټه ده گهرن ﴿وَنَزَّلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾
 ج له مېه پاش دمرانس ﴿مِنْ رَّيْبِهِ عَذَابٌ﴾ گني سرای مو ديت ﴿فَنَزَّلْنَا سَحَابًا مَّاءً﴾
 مټيټر ﴿سَدْرُ شَرْبِيٍّ دَهْكَاتٍ﴾ (ده دوياداو له قبا مېشدا) سرای همپشه يي دمعنوي ددټيټ ﴿حَقِّقْ﴾
 (سورح) (گه شته گهي دروست کړد) هتا کاتك ﴿عَذَابٌ مُّرْتَبٍ﴾ دهرمانې نيټه هات (يو به ماوېرديان)
 ﴿وَهَارَ السَّوْرُ﴾ و ته پوره گه ناري لن هه له قولا ﴿مَنْ حَقَّقَ يَدَهُ﴾ ووتمان (به سورح) له و (گه شته) دا
 هه له بگره ﴿مَنْ حَقَّقَ يَدَهُ﴾ له همدو وپرو ميهك ددوان ﴿وَقَدْ لَامَسَ﴾ ژن و مېداله کاتيټ
 هه بگره نه وديان به يټ ﴿سَوَّيْتُهُ﴾ برپاري خواي له مېر دروه (به خيگاندن) ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾
 هه نه وانه ش (هه له بگره که) برويان هتا (له گه له گه ت) ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (لا يبين) وده خه لکيني
 گهم به يټ برويان به يټ له گه له گه دا ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (سورح) ووتني هه سووتان سوارين له و
 (گه شته) دا ﴿سَوَّيْتُهُ﴾ به مېر ددو مټر سېد ﴿بِهَادِيٍّ﴾ به موي خواوه له کاتيټ پوښتن و ده ستاني دا ﴿بِهَادِيٍّ﴾
 به سني په ورو ددگارم ﴿مَعْرُوحَةً﴾ رور لي بورده ي مېره بانه ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (گه شته که
 ده پېردن ﴿بِهَادِيٍّ﴾ به موي شېه پولي وک کيوو شاخ دا ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (سورح) به موي شېه
 السلام کوربه گهي مانگ کړد (که ساوي که معان سوو) ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که له شونيني که مارد او و
 ﴿بِهَادِيٍّ﴾ (ووتني) نه ي کوري خوشه ويستم له گه لمان دا سواره ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که گهرن) و
 له گه له ي برويان هه مټ ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (کوره که ي) ووتني به موي شاخك ده مټ ﴿بِهَادِيٍّ﴾
 ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که مېر تر يټ له م لا فاره ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (سورح) ووتني نه موي هېچ پار تر يټ (به مديريك)
 به ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که مېر مانې خوا) (که خيگاندن) ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که مېر مانې خوا) به مټ خواوه حمي پې مټ
 (و به وېر دد يټ) ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که مېر مانې خوا) له و کاته دا شېه پولي لا فاره که و نه بوانيدن ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾
 جانه و (کوره خيگا و) له خيگا و ان بوو ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که مېر مانې خوا) به موي شېه پولي
 ناره که ت هه مټ ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که مېر مانې خوا) و نه ي ناسمان باران به باريته ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که مېر مانې خوا) به موي شېه پولي
 به موي روي د ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که مېر مانې خوا) به موي شېه پولي (که مېر مانې خوا) به موي شېه پولي
 وده سا به موي (کوري) جوو دپه وده ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که مېر مانې خوا) به موي شېه پولي
 مټه مټ ران ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که مېر مانې خوا) به موي شېه پولي (که مېر مانې خوا) به موي شېه پولي
 ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که مېر مانې خوا) به موي شېه پولي (که مېر مانې خوا) به موي شېه پولي
 نوش برسته ﴿وَمِنْ مَنِّ﴾ (که مېر مانې خوا) به موي شېه پولي (که مېر مانې خوا) به موي شېه پولي

﴿فَالنَّوْحُ نُوْحٌ﴾ (خوا) هرهووی نهی نوح پرستی نمو (که تعان) ﴿يَتَسَبَّحُ بِحَمْدِكَ﴾ نه کهس و کاری
 نژدی به ﴿يَرْحَمُكَ﴾ ینگومان نمو (کوپه) کرهوهی ﴿يُحْيِيكَ﴾ خراب و مایه مه د نوو ﴿يُنْصِتُ﴾
 جبا که وانه داوای شنیکم لی مه که ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ که رانبارت دهر ماری می به ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾
 به راستی من ناموز گاریست ده کم ﴿يُنْصِتُ لَكَ مِنْ حَيْثُ يَرَى﴾ تاله مه دامن نه میت ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾
 (مورح) وونی په روه د گارم به راستی من ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾ په سات پی ده گرم (لهوهی) ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾
 داوی شنیکت لی بکم ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ که نایرتم ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ وه نه گره به بوریست لیم
 و په حمم پی به کی ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ له ریان لیکه و توان دهم ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾ ووتر نهی نوح
 ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ دانه وه (نه که شنه که) به همی و بیوهی له لایه ن نیمه وه ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾
 وه به پیت و هری رور به سر خونه وه ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ وه به سر که لایست که په پدانه بی له وهی
 که له گه ل تو دان (پا به سر نمو خه لکانه ی له گه ل تو دان) ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ چه سد به توه و گه ل
 دواتر دیس خوشی و نارو به مته تیا پی دده بی ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ پاشان له لایه ن نیمه وه دواتر دیس
 ده میت ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ سری مه خنی ناراده و ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ نه مانه (ی باسکران)
 له هه وانه گرم که بادپاره کانه ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ به بیگا مومان ناردی ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾
 به تو و به گه ده که ت به شان دهرانیس ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ له پیش نهم (بیگیای نیمه) ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾ که وانه
 خور اگریه ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ به راستی سر نه مام بو له خوا تر سانه ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾
 وه بولای (گه لی) هاد هوودی برابانهان نارد ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ وونی نهی که ده کم خو په رستی
 ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ هیچ په رستر او نیکان پی به جکه له تو ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ تیوه ته بها درو
 هه نه به مش ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ نهی که له کم ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ له سر نهم اگه یاندی په پامه (داوای
 هیچ پدا شتیکان لی ماکم ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ پدا شتی من همر له سر نمو (خوا) به ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾
 که د روستی کردوم ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ نهی نابا ویر ماب ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ وه نهی که له کم ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾
 رنیکم ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ داوای لیسوردن به په روه د گارتنان بکم ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ دواتر بیگه په وه بولای له و
 ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ (نه گره وایکم خوا) له ناسمانه وه (باران) دبار نیست به سر تاند ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾
 به برمه ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ و هیزی تر ریاده کات ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ بو هیزه که نان ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾
 وه پرو وهرمه گیرن (له بیگه واره کم) به ناوان ماری ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾ وونی نهی هوود ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾
 پیست ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ نو هیچ به لکه به کی رووت مو نه هیاوس ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ نویه نیمه ش وار
 له په رستراوه کان (خوا کان) مان ناهیتین ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ نهمر قسه ی تو ﴿يُنْصِتُ لَكَ بِرَحْمَةٍ﴾ وه نیمه
 باوهرت پی ماکم ﴿يُنْصِتُ لَكَ﴾

﴿يَا قَوْمُ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (نه وه نه سو) ده لیس ﴿عَزَّ وَجَلَّ﴾ همدنك له پیر ستر او ده کدیس
 نووشیان کردوی ﴿شَوْءٌ﴾ به شینی ﴿وَلَّيْ﴾ ووتی به راسی من ﴿شَيْءٌ﴾ خواد که م به شایهت
 ﴿وَشَهَدُ﴾ و تپوش شایهت بی ﴿بِرَّ﴾ که به راستی من به رسم و دورم ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له وهی
 که تپوه ده یکه به هاویه ش بزحوا ﴿مِنْ نُّوْمٍ﴾ جگه له حوا ﴿فَكَيْفَ خَبْرُ﴾ جده مو و تان پیلانم
 لی بگپون ﴿لَا حِزْبَ﴾ له پاشان موله بستم مدهن (ولیم مده ستر) ﴿يَا يَحْيَىٰ بَنِيَّ﴾ به راستی من بستم به خوا به مسووه ﴿بِرَّ وَبِرَّ﴾ که به و مرد گری من و به و مرد گری لیوه پشه
 ﴿مِنْ دُونِ﴾ (هو اجد) هیچ گید له مریک بیه له زیر پر کیفی خوا ی گه و رده ده بیت (نگری
 پشه سهری نه) ﴿يَا يَا﴾ به راستی به و مرد گارم ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ له سهر به یکه به کی راسته
 ﴿يَا يَا﴾ نه و سانه گه ر نیوه دور و مو گپون ﴿عَدُوٌّ﴾ نه وه بیگومان من بسم به گه یاندون
 ﴿أَنْتَ أَكْبَرُ﴾ نه وهی به مده نیرد او ده یوتان ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وه به و رده گارم
 کومد لیکسی تر له شویس نیوه داده سی ﴿وَلَا حِزْبَ﴾ نیوش هیچ ریانیث به خوا نا گه به س
 ﴿يَا يَا﴾ به راستی به و مرد گارم ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ به سهر هم مو شتینکدا چاوه پیر و پاریر مده ﴿يَا يَا﴾
 ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ وه کاتیک هر مانی نیمه هات (پوله نا و بر دیان) ﴿يَا يَا﴾ هو و دمان پر گار
 کرد ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ له وانه ش با و بر دیان هیا سو له گه لی ﴿يَا يَا﴾ به به پیر هانیس خومان
 ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ وه نه وانه له سهر به کی تومدو به هیر پر گار کرد ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ نه وه ش
 گه سی هاد سوو ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ با و بر دیان به هیا به به لکه و مو عجب به کاس به و رده گریان
 ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ و سهر پچی میر او ده کانی خوا یان کرد ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ و شویس هر مانی هه سوو
 ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ رور دار یکی سهر کاش که و نی ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ به شویساید بپروا ﴿يَا يَا﴾
 به مریس به م دو بیایه دا ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ و له و رزی دوا ییشدا ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ پیلان من به راستی گه لی
 هاد ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ پروایان به به و مرد گاریان به هیا ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ پنداریس دوری و نه نا و جویون
 ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ بر هادی گه لی هوود ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ بو گه لی سده مو و دیش یاردمان ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾
 صالح پیعه سهر علیه السلام ی بر یار ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ ووتی نه ی گه له کم ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ خوا به رستن
 ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ هیچ به ر ستر او یکنان بیه بیج گه له نهو ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ نهو دروستی کردون
 ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ له رده ویدا ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ و کردوسی نه نه و دهان کدر مده پیدا ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ که واته
 دوی لیور دسی لی بکهن ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ پاشان بگه رینه و ده بولای ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ به راستی به و رده گارم
 ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ رور بر یکی دوا و ده ر گره ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ ووبان نه ی صالح ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ به راستی
 توله نا و ماندا ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ جیی تومدو بووی پیش نه مده ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ کایا به ر گریمان ده گه ی
 له به راستی ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ نه وهی که نا و نا پیر انمان به ر ستو و یانه ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ و به راستی نیمه
 له گو مایداس ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾ له وهی تو یانگمان ده که بیت بولای و دور دلی ﴿وَمِنْ جِهَتِ﴾

﴿هَٰذَا يَوْمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ پټيم بلبس نه گهر مس ﴿عَلَيْكُمْ فِيهَا يَوْمٌ عَصِيتُمْ﴾ نه گهر مسرېچي نهو بكم ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ كهواته نيوه هيچ بزم رساد ناكه ﴿عَبَّرْتُمْ بِهِ أَيْسَارَكُمْ﴾ ره ره رو ريان بهيت ﴿وَبِالْأَنْفُسِ الَّتِي أُوتِيتُم بِهَا﴾ نهى گمله كم ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ نهى ووشتره كهى خو به ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ كه مو عجب به كهى رو به نو نيوه (المسمر راسى بيمه سر نيه كم) ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ جانيو هس واري لن بيس ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ باله روى خوا بجات (بله وه ريت) ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ به حربه به ستي بو مه بهن ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ نه گيا سرابه كهى به رو بيس تو وشتن بهيت ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ كه چي نهو ووشتره كهيان سر برى ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ جا (صالح) ورنى ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ راپو بون به مالى خو تاندا ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ مى رور ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ نهو به لپكه ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ درو بيه ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ جا كاتيك بهر مانجان هات (بوله ماو بر دنيا) ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ صالح م بر گر كرد ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ نهو نهش بر و ايان هيناو وله گلهيدا ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ بهر بهيه كه لايه خو مانده ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ له سر شوري و ريسوايى شو روزه (به مانان دان) ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ هر موئى نصير ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ بهر استى بهر و در گارت هر خوى به تواناو به ده سه لاته ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ نهو نهش كه سته ميان كرد شريحه به كه گرنسى ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ نيتسر له ماو ماله كاتيك ندا كهوتس بهر و و داو جو وله بيان لن برا (مردن) ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ وه كه نهو وى له ريده به بو بون ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ بېنار ب بهر استى كهلى مسموود ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ بون بر واپوون بهر و در دگرهان ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ بېنار ب دورى و له ماو چوون بؤ كهلى مسموود ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ سو بون بهر و بېنگومان بير و ده كانمان هانس ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ بولاي نيراهيم بهر و ده ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ ووبان سه لامى خوات لن بيس ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ نهو بيس وونى سه لامى خوا نه تيوهش ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ نه معا نه و مدهى بهر و ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ خبرا گو بهر كه به كهى سر زاوى هينا بون ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ جا كاتيك بيمى ده ستياي ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ در و ز ناكه بوى (ولسى ي ناحون) ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ ماناسايى هاتنه بهر چاوى ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ و له در و ونى خو بيه بهر و مى لى كردن (كه بيارى حراپان ههيت) ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ ووبان بهر و سه ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ بهر استى نيمه بېر و اوس ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ بو سهر كهلى لووط ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ لهو كانه دا خير انه كهى ده ستياو ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ و بېنگه مى ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ نيمهش مزده مان بى دا به نيسحاق ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ و بهر و بهر و بوقوب و بهر و بهر و بوقوب (كه كورى نيسحاق) ﴿فَرِحْتُمْ بِهَا﴾

﴿فَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ جا که هه‌راسی شه هات (بو له‌ئاویر دمان) ﴿جَعَلْتُ عَلَيْهِ مَغْبِقًا﴾ ئهو (شوئنه) مان
سه‌رو وێر کرد ﴿وَمَعْفَرَتًا نَسْتَه﴾ و ماراندمان به‌سه‌ریاندا ﴿جِجَارَةً مِّنْ سَبْحَتٍ﴾ و ورده‌ی نه‌ی کلین
﴿مَضْرُوبًا﴾ به‌دوای به‌کداویی بچران (هه‌باری) ﴿مُسَوِّمًا﴾ هه‌موو ئهو (ورده‌ی نه‌ی) دیاری کرابوون
﴿عَسَی رَیْتَهُ﴾ لای به‌رو و دگانه‌وه ﴿وَمِنْ مِّنْ خَیْبٍ مِّنْ خَیْبٍ﴾ وه ئهو (سزایه) دوورنی به‌له‌سته‌م
کار نه‌وه ﴿قَوِی مَنَیْرًا﴾ وه (مار دمان) بو (حه‌لکسی) هه‌یه‌یه‌ش ﴿أَنفُ مَخْشَبٍ﴾ شو‌ه‌یه‌ی
برایان ﴿ذُلٌّ بَاقٍ﴾ وونی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿تَبْدِیْقًا﴾ خوا به‌یه‌یه‌ش ﴿مَحْکَمٌ مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾ هیچ
به‌سه‌راوێکتان سی به‌یه‌یه‌که‌ نه‌وه ﴿وَلَا سَقْمًا﴾ وه که‌م و کوری مه‌که‌ن ﴿مَحْکَمٌ مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾
له‌په‌وانه و کیشه‌نه‌دا ﴿بِیْ رَیْزَةٍ﴾ به‌راستی من ده‌تان به‌یه‌م ﴿بَعِیْرًا﴾ به‌مال و سامانی ره‌وه‌وه ﴿قَوِی
حَافً عِبْرَةً﴾ وه به‌راستی من ده‌ترسم لیان ﴿عَدَبٌ یُّورِثُ حَبِیْبًا﴾ سزایه‌که که گه‌ماروتان به‌دات
ولی ره‌گاری به‌یه‌یه‌ش ﴿وَمَقْرُورًا﴾ جانه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿وَفَوْقَ حَبِیْبٍ وَتَحْتَ رَیْزَةٍ﴾ پتو به‌و کیشه‌یه
راست و دروست له‌محام به‌یه‌ش ﴿وَلَا تَحْزَنْ مِّنْ تَبْدِیْقٍ﴾ وه که‌م و کوری مه‌که‌ن له‌ش و مه‌کی
خه‌لکیدا ﴿وَلَا تَحْزَنْ مِّنْ مَّیْمَرٍ﴾ و حرایه‌کاری مه‌که‌ن (یا حرایه‌بلا و مه‌که‌نه‌وه) له‌ره‌وید ﴿
بَعِیْتُ لَّهِ حَبِیْرًا﴾ له‌وه‌ی خوا ده‌به‌یه‌شه‌وه (له‌قارانه‌ی حه‌لال) چاکسه‌ره‌ بوتان ﴿بِیْ کَیْسٍ
مَّیْمَرٍ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه به‌روادان ﴿وَمِنْ مِّنْ حَبِیْبٍ مِّنْ حَبِیْبٍ﴾ و من پارسه‌ره‌ به‌یه‌سه‌ره‌نه‌وه ﴿
وَلَا تَحْزَنْ﴾ ووتان نه‌ی شو‌ه‌یه‌یه‌ش ﴿مُسَوِّمًا مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾ نایا موێژه‌که‌ت به‌ره‌مانت به‌یه‌دات ﴿قَوِی
مَنَیْرًا﴾ که‌نیمه‌ وارییه‌ش ﴿مَعْفَرَةً مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾ له‌وه‌ی ناوو ناپه‌یرانمان به‌ره‌ستووینه‌وه ﴿وَلَا تَحْزَنْ مِّنْ رَّیْزَةٍ
مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾ یان وارییه‌ش له‌وه‌ی به‌ره‌ستی خو‌مان له‌مال و سامانماندا ده‌یه‌که‌ن ﴿بِیْ رَیْزَةٍ لَا تَحْزَنْ مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾
به‌راستی تو به‌له‌مه‌که‌ری لی‌ران و هوشمه‌به‌یه‌ش ﴿وَمِنْ مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾ وونی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿بِیْ رَیْزَةٍ﴾ هه‌والم
به‌ده‌سی ﴿بِیْ کَیْسٍ مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾ نه‌گه‌ر من به‌لگه‌یه‌کی رووم له‌لایه‌ن به‌رو و دگانه‌وه به‌یه‌یه‌ش
﴿وَمِنْ رَّیْزَةٍ مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾ و به‌رو و ده‌کی روو ناشی به‌دنام له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه (چ مه‌به‌ستی‌کم هه‌یه‌ه‌وه
به‌که‌م) ﴿وَمِنْ رَّیْزَةٍ مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾ وه من هه‌رگیر مانه‌ویت پیچه‌واته‌ی ئیوه به‌که‌م ﴿وَمِنْ رَّیْزَةٍ مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾
له‌وه‌ (که‌ری) به‌رگیری ئیوه‌ی لی‌ ده‌که‌م (خوم به‌که‌م) ﴿بِیْ رَیْزَةٍ لَا تَحْزَنْ مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾ من هیچ
مه‌به‌ستی‌کم سی به‌یه‌یه‌که‌ له‌چاکه‌که‌ره‌ن و چاکه‌ساری به‌یه‌یه‌ش نه‌وه‌به‌ده‌ی شو‌انم وه‌توانا به‌یه‌یه‌ش
﴿وَمِنْ رَّیْزَةٍ مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾ سه‌ره‌که‌و تبه‌یه‌سیم ته‌به‌یا به‌ (به‌شیواتی) خوایه ﴿بِیْ رَیْزَةٍ مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾ به‌ستم هه‌ره‌وه‌ به‌سه‌روه‌وه
﴿وَمِنْ رَّیْزَةٍ مِّنْ رَّیْزَةٍ﴾ هه‌ره‌ره‌لای نه‌ویش ده‌گه‌ره‌یه‌مه‌وه ﴿

﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ﴾ پشې گڼله کي ده کوريت ﴿يَوْمَ يُقَيِّمُهُ﴾ له روزي دواړي ﴿وَأَوْرَثَهُمُ كُتُوبًا﴾ نه مځا
 هه موويان دساته ناو ناگري دوزخ ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزُودًا﴾ ناي چمد خراپه نهو شويده نواني
 بؤ دهرست ﴿وَالْمُتَوَلَّىٰ هَٰذَا صَفْحَةٌ﴾ وه لم (دوبا) دا به مريان به شويان بير اووه ﴿وَأَوْرَثَهُمُ﴾
 هه روه مال روزي دوايشدا ﴿يَتْلُو آيَاتُ تَرْوَعًا﴾ ناي چمد خراپه نهو به خشر اووه پييان به خشر
 ﴿لَا يَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْغُرَىٰ﴾ نه وهی (باسکرا بؤت چمد هه واليکه) له هه والي شاره کاس رابور دور
 ﴿فَنُفِصْنَا عَمِلَهُ﴾ ده بگيرينه وه موت (هم سورته ده) ﴿فَنُفِصْنَا عَمِلَهُ وَحَبِيبَهُ﴾ همدېکي موان
 وه مديکي نريان به موان (وئران بوون) ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ وه تيمه سته ممان لسي به کردن
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ به لکو خويان سته ممان کرد له خويان ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ جا هيچ سوو دينکي
 پي به گهيانند ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ نهو به رستراوانه يان ﴿يَدْعُو﴾ که ده يان به رستراوانه يان لسي ده کردن
 ﴿مَنْ دَرَبَ آتِهِ﴾ له جياتي خوا ﴿مَنْ يَصْحَبْهُ﴾ به هيچ شنيک (سو ديان پسي به گهيانند) ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾
 کاتس نه ممان به روه ردگارت هات (بو له ناو مريان) ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ نهو (ست) به هيچيان
 ريد به کرد بو نهو نه (ي ده يان به رستراوانه يان) به لکو خويان کرد له خويان ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾
 شيويه سرادني به روه ردگارت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ کاتس که لکي شاره کاس سراددوت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾
 له کاتسکه سته مکار بوون ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ به راسني توله سمدسي نهو ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ نهو به ريه
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ به راسني له ودا (باسکرا) به مديو ناموزگاري هيه ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ بو که سيک بشريست
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ له سري دواړو ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ نهو روزه روزيکه ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ که ناده ممي بو
 کتوه گريته وه ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ و نهوه روزيکي ديارو به رچاوه (هم موان لاساده نبيد) ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ وه تيمه دواي ماحه يي ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ مه گهر بو کاتسکي ديارو به رچاوه به ييت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ نهو روزه که ديت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ هيچ کهس که ماکات ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ مه گهر به موله تي خوا
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ نهو ساله مارياندا هيه يي بهخت (وچاره بهشت) وه هيه به خته وه (و ناسو وده)
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ جا نهوانه يي بهخت وچاره بهشت بوون ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ نهو به موان ناگردد
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ نهو نهو (ناگريه) دا هه راسح وئرف وه هيه به خته وه (و ناسو وده)
 ده ميسه وه به هه ميسه يي ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ تا ناسمانه کان و زهوي به ييت (مه به ست پني
 ناسمان و زهوي له قيا مندا که نهوانيش هه ده ميسه يي) ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ مه گهر نهو که سهي
 به روه ردگارت به ييت (وررگاري بکات) ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ به راسني به روه ردگارت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾
 نهوه يي که به ييت ده يکات ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ به لام نهوانه يي ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ که به خته وه و ناسو وده گراون
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ نهو له به هه شت دان ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ به هه ميسه يي ده ميسه وه تيايدا ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ تا ناسمان و زهوي به ييت ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ مه گهر نهو که سهي به روه ردگارت به ييت
 ﴿وَمَنْ يَصْحَبْهُ﴾ نهو به خته وه يي برانه وه

﴿فَلَا يَكُنْ مِنْهُمْ﴾ که واته هیچ حظه گومان و دولیه گت نمیت ﴿يَمَانِيَّةٌ هُوَ﴾ له (براستی) نه وای نه وانه ده به رستن ﴿مَيْمُونٌ﴾ ته بهانه وه ده به رستن ﴿لَا كَيْفِيَّةٌ﴾ (فهم) که ناوو به پیرانیان ده بیان به رستن ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له وه به پیش ﴿وَرَبُّكَ فَهُوَ﴾ به راستی نیسه پنیان ده ده بیسه به ته واری ﴿تَصْبِيهُهُ﴾ به شنی خویان (له سرا) ﴿عَنْ مَقْرِبَةٍ﴾ به بی لقی که مکرده وه (پروا پر) ﴿وَلَوْ أَنَّ النَّاسَ﴾ سوتند به خو به راستی نیسه به خشیمان ﴿مَوْسَىٰ نَحْنُ﴾ به مو و سا به واری (ته ورات) ﴿وَحُجُبٌ بَيْنَ﴾ ته معج جیا واری پیدا کرا ﴿وَوَلَّا كَلِمَةً سَبَقَ﴾ نه گهر له بهر بر یاریک به یوایه که بیشتر در اوه ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له لایه سی به و روه دگار نه وه ﴿نَقَضَ بَشَرُهُ﴾ دابو وری ده کرا له یو انیاند ا ﴿وَرَبُّهُ﴾ و به راستی نه وانه ﴿بِئْسَ مَا مَكْرُومٌ﴾ له گومان و دوو دلیمان له و (فورثانه) ﴿وَرَبُّكَ﴾ بیگومان هه موو (له وانه ی جیا وری) ﴿لَا تُولِيهِمْ مَرْكَبًا﴾ به و روه دگار (پاداشتی) کرده وه کانیا یه ته واری بی ده دات ﴿بِئْسَ مَا يَفْعَلُونَ حَيْثُ﴾ به راستی نه و ناگاداره به ههر کرده وه به ک که ده بکه ی ﴿وَأَن تَقْرَأُ﴾ که واته به راست به به و شیوه ی ده رعالت به ورا وه ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ وه نه وانه ش نویه بیان کرده وه به گهل تودا (و گهر او به ته وه) ﴿وَلَا تَقْرَأُ﴾ ریاده به وری مه کن ﴿بِئْسَ مَا يَفْعَلُونَ بَصِيرًا﴾ به راستی نه و (خوا) بیایه به ههر کرده وه به ک که ده بکه ی ﴿وَلَا تَقْرَأُ﴾ پال مده ی ﴿بِئْسَ مَا يَفْعَلُونَ﴾ به وانه وه که سته به یان کرده وه ﴿مَسْكُورًا﴾ چونکه دوو چاری ناگری دورج ده ی ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ دوو قلیوس اویا ده و بیج که به خوا هیچ بشیو انیکنان مایی ﴿لَا تَقْرَأُ﴾ پاشانش یار مته یی به وری ﴿وَرَفِيعَ﴾ خستوه ﴿وَهُ يُولِيهِمْ مَجَامِدَهُ﴾ ﴿قَرْنِيَّ سَهَابٍ﴾ له م سه و نه و سه وری پروژدا (به به یانیان و ثیوار بده) ﴿وَرَفِيعَ مَنَاسِبٍ﴾ و له به شیک له شه ودا ﴿بِئْسَ نَجَابٌ﴾ چونکه به راستی (کرده وه) چا که کان (بده یی شیه ب) (کرده وه) خرا به کان لاده یی و ده یاسر نه وه ﴿بِئْسَ دُخْرٌ بَدَّ حَكِيمٌ﴾ له وه به به و قاموز گاری به بو به ند و ر گران ﴿وَأَخْبِرْ﴾ وه خوزرا گری به ﴿بِئْسَ نَجَابٌ﴾ چونکه به ر سنی خوا ﴿لَا يُصِيبُكَ أَحَدٌ مِّنْهُمْ﴾ پاداشنی چا که کاران وون ساکات ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ ده ی بابو به له سا و نه و نومنه تانه ی ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ که له پیش نیوه دابوون ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ﴾ که سانی خوا وه لاییی و ژیری ﴿لَهُمْ فِي عَمَلِهِمْ﴾ که بهر گریان مکرده به له خرا به کاری له ره ویدا ﴿وَلَا مَبْلَاً﴾ مه گهر که مینک ﴿بِئْسَ نَجَابٌ مِّنْهُمْ﴾ له وانه ی ور گار مان کردن له و گه لانه دا ﴿وَأَن تَقْرَأُ﴾ ده ی بابو به و نه وانه ی که سته میان کرد شونی زیان خوشی و بر اواردن که ووتی ﴿وَأَن تَقْرَأُ﴾ به رده و م بوون له خرا به کاری ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ بهر گری به و روه دگار ته ستم حالکی شارو گوسمه کدر له سا و نامات (واته خوی گه و ره ستمکار نه) ﴿وَأَن تَقْرَأُ﴾ له کاتیکدا دانیش توانی (ته و شارانه) موصلمح و چا که کار بوون ﴿

﴿وَأَنسَى﴾ وونی نهی کوری شیرسم ﴿لَا تَقْضُ رَبِّي﴾ خهوه کهت مه گنبره وهه ﴿عَلَىٰ حَوْكٍ﴾
 سورا کهت ﴿بِكَيْدٍ مِّنْكَ﴾ نهوه که هویوهه دین و پیلانیکت لی نگین ﴿بِأَسْتَيْ﴾ به راستی
 شهیدان ﴿بِإِسْنِ عَدُوِّهِ﴾ دوزمینکی ناشکرایه بو نادهمی ﴿وَكَيْفَ يَعْجِزُ﴾ نهوه شپوهه
 هدلت ده برترت (سو پتعه مه رایه نی) ﴿بَنِي﴾ پهره دگارت ﴿وَلَمَّا مَلَاحِظَ﴾
 وه دتري لیکدانه وهی خهوه کانیشت ده کات ﴿وَبِهِ جَعَلَ عَيْنُ﴾ وه بیعتت و به هره ی خوی
 نه واده کات سوت ﴿وَعَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه بو نه مهالی به عقوبتیش ﴿كَذَّبُوا عَن تِلْكَ﴾ هره چوبیت
 نه ووی کرد بو هره دوو دپی رمت ﴿بِأَسْنِ﴾ له پیشدا ﴿بِأَسْنِ﴾ که تیر اهییم و نیسحاق
 ﴿بِأَسْنِ﴾ به راستی پهره دگارت رانی کار دروسته ﴿لَمَّا كَانَ يَوْمَ﴾
 سوید به خوا به راستی له به سهر هانی یوسف و براکانی دا ﴿بِأَسْنِ﴾ په بدو ناموزگاری هه به
 بو پر سپار که ران ﴿بِأَسْنِ﴾ کاتیک (براکانی یوسف) ووتیان ﴿يُوسُفُ وَخُودُ﴾ ییگومان یوسف
 و براکه ی ﴿حَبِطَ﴾ خوشه و سترن له نیمه به لای باو کهانه وهه ﴿وَحِينَ غَضَبَ﴾ نه کاتیکدا نیمه
 کومه لیکي به هیر و توانایس ﴿بِأَسْنِ﴾ به راستی باو کهان ﴿بِأَسْنِ﴾ نه هه له به کی پروون و
 ناشکرا ده ﴿بِأَسْنِ﴾ (هه مدینکیان ووتیان) یوسف بکوزن ﴿بِأَسْنِ﴾ باهریس بدهه
 رده ی به کی دورور ﴿بِأَسْنِ﴾ (نه و کاته) سهر محی باو کهان ته بیا بولای نیوه ده بیت
 ﴿وَكُلُّوْهُ مِّنْ تَحْتِ رَقْعٍ مِّنْ عِزِّ رَبِّ﴾ و له وای نه وه ده بیس به کومه لیکي چا که کار (به توبه کردن) ﴿بِأَسْنِ﴾
 ﴿وَأَنسَى﴾ نه که ریت له وان ووتی ﴿لَا تَقْضُ رَبِّي﴾ یوسف مه کوزن ﴿وَبِهِ جَعَلَ عَيْنُ﴾
 به لیکو فرنی بدهه بی بیریکه وهه ﴿بِأَسْنِ﴾ همدینک له کار واییدکان (دهی دور نه وهه)
 و هه لی ده گرن ﴿بِأَسْنِ﴾ ته که ر نیوه (کاره که) هره ده کهن ﴿بِأَسْنِ﴾
 (پاش کیشانی به خشه و پیلان که بیان) ووتیان نهی ماو کی به ریرمان له به رچی تو له یوسف لیسان
 دلیمایت و (به گومایت لیسان) ﴿بِأَسْنِ﴾ له کاتیکدا که نیمه دلسور و خه محوریس بوی ﴿بِأَسْنِ﴾
 ﴿بِأَسْنِ﴾ سبه یی له که لمان سیره (بوده و دهشت) ﴿بِأَسْنِ﴾ (به تار و وی خوی) خواردن
 بحوات و باری بکات ﴿بِأَسْنِ﴾ و ییگومان نیمه باویر گاری ده که یس ﴿بِأَسْنِ﴾
 (باو کیان) وونی به راستی دلته نگ و خه مباردهم ﴿بِأَسْنِ﴾ که نیوه یوسف مدرن (له گول خوتن)
 ﴿بِأَسْنِ﴾ و نه رسم که نیوه لینی بن تاگاس و گورگ بیحوت
 ﴿بِأَسْنِ﴾ ووتیان چون گورگ بیحوات ۱۰ ﴿بِأَسْنِ﴾ نه کاتیکدا نیمه
 کومه لیکي به هیریس ﴿بِأَسْنِ﴾ به راستی نه و کانه نیمه رهره مه مدیس (پرو و رده ی تو
 ده یس) ﴿بِأَسْنِ﴾

﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ نَمَح كَاتِيك يوسفيان سرد له گډل خويان ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾
 وه هه موو بر بار ياندا بيخه نه يره كه وه ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نيمه وه وحى و سرووشمار بق (يوسف)
 كرد ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ سونډ به حوا هه والى هم كار هان پس ده ديت (كه پيش كړدى)
 ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ له كاتيك د اهران هه ست ماكه ن ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ جانيو ره
 دره گانيټ (براكسى يوسف) به گريانه وه هاتنه وه بولاي باوكيان ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ ورتيا لى
 باوكى نيمه ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ به راستى نيمه رويشپين بشپړ كيما ده كرد ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾
 و يوسفان لاي شتومه كه كانمار به حى هيتت ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ بويه گورگ خوار دى ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾
 يمزى ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نو قهت باره به نيمه ماكه ديت ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ هه چنه نيمه راستگوش
 پس ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ (براكسى) كراسه كه ي (يوسف) پان هتاپه وه كه خويى
 درويى پتوه بوو ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ (باوكيان) ووتى به لكو دن و درويى خوتان
 هم كار (پاپه سه ده) ي مو لاسان و جوان كردون ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ (ووتى جانيارام ده گرم) به دارام
 گرتيكى چاك و په سه ده ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ خواش يارم دى دهرمه له سه ده وه
 باسى ده كه ن ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ جا كاروانيت هات ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ و لاس هتيره كه يان سرد
 (بو لاس) ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ نه ويش دولچه كه ي داهيلا بو ساو پيره كه ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ (كه دولچه كه ي
 هتاپه سه ده) ووتى نه ي غه لكبه موزده بسى ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ نه مه كورينكه ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نه و
 (يوسف) پان شارده وه كردپانه كالاي بارر گاني ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه غو رانايه سه ده
 نه وانه ده بكه ن ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ و مروشتيان به برخيكى كم ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ كه چه ده
 دهرمه ميت بوو ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ و نه واز يي نيار بوون لى (چونكه دهرسان بر ريد
 دهر كه ديت) ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ و نه واز يي نيار بوون لى (چونكه دهرسان بر ريد
 ووتى به نه كه ي ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ و نگره (شويى حوا سه ده) چاكى مو لاسانه بكه
 ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ به لكو سوو دمان پس بگه يه ديت ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ پان بېكه پس به كورى خومان
 ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ نابه هم جوړه يوسفان جى گير كرد (و پله و پاپه مان پيدا)
 له روه ي (ميسر) دا ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ (نهمه مان كرد) نا پيرى خه و ليكدانه وه ي بكه پس
 ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه خوا به سه ده كارى خويدارال و به ده سه لانه ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ به لام
 روربه ي حملكى ناراس ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه كانيك بوو به پياو و بسى گه يى ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾
 هه مان به واپس و رانيرمان پيدا ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه ناهم جوړه پاداشتى چا كه كار
 ده ده يه وه ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾

﴿فَاسْتَفْتَىٰ هَاجِرًا﴾ حاکم کابینث ژبه که (ی عمریر) نانمو به شمیری توانی بیست ﴿زَسْتِیْ یَہْیٰ﴾
 ماردی به دواړه دا ﴿وَنَسَدَ هُنَّ نَسَدًا﴾ ناماده ی کرد یوان شوسی (خوشی دانستی و) شان ددین
 ﴿وَدَیْنُ کُلِّ وَجِدٍ مِّنْ بَیْنِکُمْ﴾ و هر به ک له و ان چه قریه کی پیدان (یو میوه له ت گردن) ﴿وَدَیْنُ خَرَجِ
 عَیْنِی﴾ نه و سا ووتی (به یوسف) و ده یو یوان (بابیس) ﴿فَمَرَّتْهُ ذَرَبًا﴾ هره که نه و (یوسف)
 یان بینی حبه سار (له جوانی نه و دا) ﴿وَضَعُفَ یَدَیْهِ﴾ و همو ویان (له کانی میوه له بگردند) دهستی
 خوبانیان سری ﴿وَلَسَّ خَشْنًا﴾ و ویان پاکسی و یگره دی سو خوا ﴿فَدَعَا شَرًّا﴾ نه مه ناده می بیه
 ﴿یَا هَیْ لَا مَلَأْتُکُمْ﴾ نه مه ته بها تر شتمه کی به رو به ریره ﴿هَلْ﴾ (ژبه که) ووتی پیدان
 ﴿وَسِکِّیْ کَذِبًا﴾ نه مه نه و که سه به که ﴿فَنُفِی وَهَّ﴾ نیوه سمره مثنی متان ده کرد له سهری ﴿وَنَدَّرُوهُ لَدَیْ
 عِیْشَہٗ﴾ و ده سویند به خوا بنگومان و ستم دستم له گدل ټیکل کات ﴿فَنَسْتَصْرِکُ﴾ به لام نه و
 خوی گرنووه (نه یگره) ﴿وَبِیْنَ یَدَیْنِیْ مَآ تَرَدَّ﴾ و ده سویند به خوا نه گره نه و دی هرمانی پښ ده کم
 به پکات ﴿فَنَسْتَحِیثُ وَنَکُونُ مِّنْ حَصْرِی﴾ نه و ییگومان به مد ده کرنیت و به یسوا یان ده بیست ﴿یَا
 هَیْ یَا یَیْسَ اَحْبَبُّ﴾ (یوسف) ووتی نه ی به رو مرد گارم به مد کردم لا خوشتره ﴿مَیْسَرَتُیْ یَہٗ﴾
 له و دی که نه و به دواړی ده کڼ لیم (که بیکم) ﴿وَوَدَّ اَصْرَفُیْ کِدْشَ﴾ و ده نه گره بیلانی له و ژمانه
 لښ لانه دی ﴿اَحْسَبُ تَہْیٰ﴾ نه وانه به دلم یو لایان بر و ا (هر یان لښ مکم) ﴿وَوَکَرِیْ نَجَہِیْنِ﴾
 پاشان به به دما صان دسم و ده چمه بریرانه و ده ﴿وَنَسَجَدَ لَہٗ رُکْۢمًا﴾ نه و سا به رو مرد گاری دوما که ی
 لښ و ده گرت ﴿اَصْرَفُ عَدَ کِدْشَ﴾ و بیلانه که ی نه و (ژمانه) ی لښ لادا ﴿یَہٗ اَفْوَ سَیْنِیْ اَحْبَبُّ﴾
 به راستی هره خوا بیسهری رانایه ﴿نَسَدَ لَہٗ مِّنْ عِیْمَارٍ اَکْثَبَ﴾ نه و صا بویان ده که ووت
 و پیدان چاک سوو پاش نه و دی نه و ده سوو به لکه یان (لښ) بیس ﴿یَسْخَرُہٗ حَیْ یَہْیٰ﴾ ناما و به ک
 به لدی مکڼ ﴿وَرَسَّ مَعَهُ نَسْجُ مَدِیَّةَ﴾ نه و سا دوو کوپری لاو (خرمه نکار) له گله لښ جوړه
 به مد پخامه ﴿اَلْیَا حَہْدَ﴾ به کیکیان ووتی (به یوسف) ﴿یَا یَہْیٰ﴾ به راستی له خه و مد، خوم دی
 ﴿اَصْرَحْرَ﴾ تریم ده گوشتی که ده ی به هره و ق ﴿وَوَدَّ اَاجَرَ﴾ و ده نه و ی تریان ووتی ﴿یَا یَہْیٰ﴾ بنگومان
 له خه و دا خوم دی ﴿نَحْنُ بَوَیْ رَیْ خَرَّ﴾ مانم هاند گرت به سمره و ده ﴿فَنَاسَلُ نَصْرَیْہٗ﴾ بالند
 لښ ده خوار د ﴿بَسْتِیْ رَیْہٗ﴾ لښ کداته و دی نه و (خه و) مان پښ ملی ﴿یَا یَہْیٰ﴾ به راستی
 ټیمه تو له چاکه کار به دمیس (که چاک خه و له به ک ده دبت و ده و به رښی ده که یت) ﴿یَا یَہْیٰ﴾
 تررق به و (یوسف) ووتی (سبه یی) هیچ خور اکښکمان پښ نادریت که ییحوو ﴿یَا لَاسَ اَکْکَ
 یَا یَہْیٰ﴾ به هره دوو کتان ده لیم چی و جینان سو ده یتښ ﴿یَا یَہْیٰ﴾ پښ نه و دی بگانه لادن
 ﴿دِیْکَ مَعَهُ عَیْیٰ یَہْیٰ﴾ نه و ش له و به هره نه به که به رو مرد گارم فیری کردوم ﴿یَا یَہْیٰ﴾ به راستی من
 و ارم هینا و ده ﴿یَا یَہْیٰ﴾ له نایس گه لک ﴿یَا یَہْیٰ﴾ که بر و ایدان به خو به هینا ﴿وَدَّ اَاجَرَ وَاَجَرَ
 حَکْرُوبَ﴾ و ده نه و ان یی برواش یوون به و ژری دواړی ﴿

﴿فَاَوْفَيْتُ أَهْلَهُ﴾ وويان خموي ټيكنل و ټيكنل (و پر وپوچه) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾
 و ټيكنل ټيكنل خموي ټيكنل و ټيكنل مارايس ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾
 نه وسانه وويان که پر گاري بو له دوو (نه د کړاو) ده که له پاش چمد ساليک پيري که ونه و ووتی
 ﴿لَنْ يَنْفَكُوا مِنْكَ﴾ من مويان ليکنه د موه مانای نه و خموي ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾
 (به دواي يوسف دا که له به بد پخانه دايه) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ (هات ووتی) يوسف نه ی
 ه وړیسي راسنگو ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ مانای نه و خموي من پي بلن
 چي په ٤ جهوت مانگاي قتل و که جهوت مانگاي له وړ لاوار پياحوات ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾
 راسي ٥ ه وړه ه جهوت گولي دانه وتلې ه وړه جهوت گولي ووشك ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾
 کتس ٦ تا من بگه ريحه وړه مولاي خه لکي ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ موه وړي له وړ نه وړه برانس ٧
 ﴿فَالْزُرْعُونَ سَبْعَ سِنِينَ﴾ (يوسف) ووتی جهوت سال کشتو کال ده که به دواي په کدو
 به به دواي ٨ ﴿وَالْحَصَادُ سَبْعَ سِنِينَ﴾ جانه وړي که د وړنه تان کرد به به وړه له گوله که پيدا
 ٩ ﴿لَا يَلْبِاسُ لَكُمْ﴾ که ميک به بيت له وړي که د به خور ١٠ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ نه مجا
 له پاش نه و (جهوت ساله) جهوت سالي نرديت که به حت وقات و قريبه ١١ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾
 ١٢ ه وړ چيان پاشه کهوت کرد وړه بو نه و (جهوت ساله سه خه) د به خور ١٣ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾
 مه گه که ميک له وړي قايم هلي ده گور (بو نه وړه وياشته وړي ساليکي تر) ١٤ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾
 ١٥ پاشان دواي نه و (جهوت ساله سه خه) ساليک ديت ١٦ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ خه لکي تپدا
 (پر گه ده کړي) بارايان بو د به تر تريت و تپدا دوشاو (ي ميوه هات) ده گور ١٧ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ پاشا
 وړي ١٨ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ نه و (پياوه) م بو يسي ١٩ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ حا کانيک بيرد وړه که (ي پاشا) هاته لای
 يوسف ٢٠ ﴿فَالْزُرْعُونَ سَبْعَ سِنِينَ﴾ (يوسف) ووتی مگه ريزه وړه مولاي که وړه کهوت (پادشاه کهوت) ٢١ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾
 و پر سياري لښ بکه ٢٢ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ موي چي بوو که نه وړانه ده سني خورايان
 مړي ٢٣ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ بگومان به وړه د گارم به پيلاني نه و (ژ) نه ناگد وړه رمايه ٢٤
 ﴿فَالْزُرْعُونَ سَبْعَ سِنِينَ﴾ ووتی (به وړه کهان) مبه ستان چي بوو کاتيک ويستان
 يوسف به له تپن و کاري خراي پي بکه ٢٥ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ (ناره ته کهان) ووتيان پاک و بيگه ردي بز
 حوا ٢٦ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ١٠٠١ ١٠٠٢ ١٠٠٣ ١٠٠٤ ١٠٠٥ ١٠٠٦ ١٠٠٧ ١٠٠٨ ١٠٠٩ ١٠١٠ ١٠١١ ١٠١٢ ١٠١٣ ١٠١٤ ١٠١٥ ١٠١٦ ١٠١٧ ١٠١٨ ١٠١٩ ١٠٢٠ ١٠٢١ ١٠٢٢ ١٠٢٣ ١٠٢٤ ١٠٢٥ ١٠٢٦ ١٠٢٧ ١٠٢٨ ١٠٢٩ ١٠٣٠ ١٠٣١ ١٠٣٢ ١٠٣٣ ١٠٣٤ ١٠٣٥ ١٠٣٦ ١٠٣٧ ١٠٣٨ ١٠٣٩ ١٠٤٠ ١٠٤١ ١٠٤٢ ١٠٤٣ ١٠٤٤ ١٠٤٥ ١٠٤٦ ١٠٤٧ ١٠٤٨ ١٠٤٩ ١٠٥٠ ١٠٥١ ١٠٥٢ ١٠٥٣ ١٠٥٤ ١٠٥٥ ١٠٥٦ ١٠٥٧ ١٠٥٨ ١٠٥٩ ١٠٦٠ ١٠٦١ ١٠٦٢ ١٠٦٣ ١٠٦٤ ١٠٦٥ ١٠٦٦ ١٠٦٧ ١٠٦٨ ١٠٦٩ ١٠٧٠ ١٠٧١ ١٠٧٢ ١٠٧٣ ١٠٧٤ ١٠٧٥ ١٠٧٦ ١٠٧٧ ١٠٧٨ ١٠٧٩ ١٠٨٠ ١٠٨١ ١٠٨٢ ١٠٨٣ ١٠٨٤ ١٠٨٥ ١٠٨٦ ١٠٨٧ ١٠٨٨ ١٠٨٩ ١٠٩٠ ١٠٩١ ١٠٩٢ ١٠٩٣ ١٠٩٤ ١٠٩٥ ١٠٩٦ ١٠٩٧ ١٠٩٨ ١٠٩٩ ١١٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ١١٠١ ١١٠٢ ١١٠٣ ١١٠٤ ١١٠٥ ١١٠٦ ١١٠٧ ١١٠٨ ١١٠٩ ١١١٠ ١١١١ ١١١٢ ١١١٣ ١١١٤ ١١١٥ ١١١٦ ١١١٧ ١١١٨ ١١١٩ ١١٢٠ ١١٢١ ١١٢٢ ١١٢٣ ١١٢٤ ١١٢٥ ١١٢٦ ١١٢٧ ١١٢٨ ١١٢٩ ١١٣٠ ١١٣١ ١١٣٢ ١١٣٣ ١١٣٤ ١١٣٥ ١١٣٦ ١١٣٧ ١١٣٨ ١١٣٩ ١١٤٠ ١١٤١ ١١٤٢ ١١٤٣ ١١٤٤ ١١٤٥ ١١٤٦ ١١٤٧ ١١٤٨ ١١٤٩ ١١٥٠ ١١٥١ ١١٥٢ ١١٥٣ ١١٥٤ ١١٥٥ ١١٥٦ ١١٥٧ ١١٥٨ ١١٥٩ ١١٦٠ ١١٦١ ١١٦٢ ١١٦٣ ١١٦٤ ١١٦٥ ١١٦٦ ١١٦٧ ١١٦٨ ١١٦٩ ١١٧٠ ١١٧١ ١١٧٢ ١١٧٣ ١١٧٤ ١١٧٥ ١١٧٦ ١١٧٧ ١١٧٨ ١١٧٩ ١١٨٠ ١١٨١ ١١٨٢ ١١٨٣ ١١٨٤ ١١٨٥ ١١٨٦ ١١٨٧ ١١٨٨ ١١٨٩ ١١٩٠ ١١٩١ ١١٩٢ ١١٩٣ ١١٩٤ ١١٩٥ ١١٩٦ ١١٩٧ ١١٩٨ ١١٩٩ ١٢٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ١٢٠١ ١٢٠٢ ١٢٠٣ ١٢٠٤ ١٢٠٥ ١٢٠٦ ١٢٠٧ ١٢٠٨ ١٢٠٩ ١٢١٠ ١٢١١ ١٢١٢ ١٢١٣ ١٢١٤ ١٢١٥ ١٢١٦ ١٢١٧ ١٢١٨ ١٢١٩ ١٢٢٠ ١٢٢١ ١٢٢٢ ١٢٢٣ ١٢٢٤ ١٢٢٥ ١٢٢٦ ١٢٢٧ ١٢٢٨ ١٢٢٩ ١٢٣٠ ١٢٣١ ١٢٣٢ ١٢٣٣ ١٢٣٤ ١٢٣٥ ١٢٣٦ ١٢٣٧ ١٢٣٨ ١٢٣٩ ١٢٤٠ ١٢٤١ ١٢٤٢ ١٢٤٣ ١٢٤٤ ١٢٤٥ ١٢٤٦ ١٢٤٧ ١٢٤٨ ١٢٤٩ ١٢٥٠ ١٢٥١ ١٢٥٢ ١٢٥٣ ١٢٥٤ ١٢٥٥ ١٢٥٦ ١٢٥٧ ١٢٥٨ ١٢٥٩ ١٢٦٠ ١٢٦١ ١٢٦٢ ١٢٦٣ ١٢٦٤ ١٢٦٥ ١٢٦٦ ١٢٦٧ ١٢٦٨ ١٢٦٩ ١٢٧٠ ١٢٧١ ١٢٧٢ ١٢٧٣ ١٢٧٤ ١٢٧٥ ١٢٧٦ ١٢٧٧ ١٢٧٨ ١٢٧٩ ١٢٨٠ ١٢٨١ ١٢٨٢ ١٢٨٣ ١٢٨٤ ١٢٨٥ ١٢٨٦ ١٢٨٧ ١٢٨٨ ١٢٨٩ ١٢٩٠ ١٢٩١ ١٢٩٢ ١٢٩٣ ١٢٩٤ ١٢٩٥ ١٢٩٦ ١٢٩٧ ١٢٩٨ ١٢٩٩ ١٣٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ١٣٠١ ١٣٠٢ ١٣٠٣ ١٣٠٤ ١٣٠٥ ١٣٠٦ ١٣٠٧ ١٣٠٨ ١٣٠٩ ١٣١٠ ١٣١١ ١٣١٢ ١٣١٣ ١٣١٤ ١٣١٥ ١٣١٦ ١٣١٧ ١٣١٨ ١٣١٩ ١٣٢٠ ١٣٢١ ١٣٢٢ ١٣٢٣ ١٣٢٤ ١٣٢٥ ١٣٢٦ ١٣٢٧ ١٣٢٨ ١٣٢٩ ١٣٣٠ ١٣٣١ ١٣٣٢ ١٣٣٣ ١٣٣٤ ١٣٣٥ ١٣٣٦ ١٣٣٧ ١٣٣٨ ١٣٣٩ ١٣٤٠ ١٣٤١ ١٣٤٢ ١٣٤٣ ١٣٤٤ ١٣٤٥ ١٣٤٦ ١٣٤٧ ١٣٤٨ ١٣٤٩ ١٣٥٠ ١٣٥١ ١٣٥٢ ١٣٥٣ ١٣٥٤ ١٣٥٥ ١٣٥٦ ١٣٥٧ ١٣٥٨ ١٣٥٩ ١٣٦٠ ١٣٦١ ١٣٦٢ ١٣٦٣ ١٣٦٤ ١٣٦٥ ١٣٦٦ ١٣٦٧ ١٣٦٨ ١٣٦٩ ١٣٧٠ ١٣٧١ ١٣٧٢ ١٣٧٣ ١٣٧٤ ١٣٧٥ ١٣٧٦ ١٣٧٧ ١٣٧٨ ١٣٧٩ ١٣٨٠ ١٣٨١ ١٣٨٢ ١٣٨٣ ١٣٨٤ ١٣٨٥ ١٣٨٦ ١٣٨٧ ١٣٨٨ ١٣٨٩ ١٣٩٠ ١٣٩١ ١٣٩٢ ١٣٩٣ ١٣٩٤ ١٣٩٥ ١٣٩٦ ١٣٩٧ ١٣٩٨ ١٣٩٩ ١٤٠٠
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾ ١٤٠١ ١٤٠٢ ١٤٠٣ ١٤٠٤ ١٤٠٥ ١٤٠٦ ١٤٠٧ ١٤٠٨ ١٤٠٩ ١٤١٠ ١٤١١ ١٤١٢ ١٤١٣ ١٤١٤ ١٤١٥ ١٤١٦ ١٤١٧ ١٤١٨ ١٤١٩ ١٤٢٠ ١٤٢١ ١٤٢٢ ١٤٢٣ ١٤٢٤ ١٤٢٥ ١٤٢٦ ١٤٢٧ ١٤٢٨ ١٤٢٩ ١٤٣٠ ١٤٣١ ١٤٣٢ ١٤٣٣ ١٤٣٤ ١٤٣٥ ١٤٣

﴿فَإِذَا﴾ (یه‌عقوب) ووتی (بینیان) ﴿فَلَمَّا سَكَتَ عَنكَ﴾ تا یا دلچاسم لیسان دهر باره‌ی ﴿وَلَا حَكَمَ﴾ (مستکبر)
 عی‌احیه من قبل ﴿مَعْرُوفٌ﴾ پیشتر دلچاسم یوم لیسان دهریاری (یوسفی) برای ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾ که واته
 خوا چاکتریس پدیرتوره ﴿وَالَّذِي رَاجَعُ﴾ وه‌لهو به‌رمیی دارتربسی هموو به‌رمیی دارانه ﴿وَلَمَّا﴾
 لسا حوسمه‌هه ﴿جَاكَاتِلْ﴾ باره‌کانبان کردهوه ﴿وَجَدَ بَعْضُهُمْ رِذَّةَ﴾ بی‌نی پان ده‌سمایه که بان یز
 گهر پیراوه‌دهوه ﴿فَإِذَا﴾ ووتیان نه‌ی یاوکی به‌رمیرمان ﴿مَافِي﴾ چیمان ده‌وشت ﴿عَمِلَ﴾
 نه‌مه در او که مانه ﴿زُتْ﴾ بزمان مته‌دولومته‌وه ﴿وَبَرَّ﴾ بزیوش مو‌خاو خبر اتمان ده‌هینس
 ﴿وَحَفِظَ﴾ و برا که شیمان دهر پزیریس ﴿وَرَّ﴾ و ساری ووشتریکیش (دانه‌ویلله)
 رید ده‌هینس ﴿رَكَتَ﴾ نعم (ساره‌ش) پتوانه‌یه‌کی که‌مه (ونه‌ناسانی ده‌مان ده‌س) ﴿وَلَمَّا﴾
 ﴿فَإِذَا﴾ (یه‌عقوب) ووتی هدر گیر نابیرم له‌گه‌کاش ﴿حَقَّ﴾ (حق) مؤید من امه ﴿هَئِنَا﴾
 به‌لیتیکسی بشوم پی‌مده‌ن له‌لایمن حواوه (تا سوندم بو به‌حور به‌خوا) ﴿فَإِذَا﴾ که بی‌گومان
 (به‌پیره‌ی) نه‌ی هینته‌وه بزم ﴿فَإِذَا﴾ مه‌گهر دهر پدیرن و چارسان به‌مینیت ﴿فَإِذَا﴾
 مؤیدنه‌هه ﴿لَمَّا﴾ کاتیک به‌یمانیاں پیدا (سونیدیاں خواورده) ﴿فَإِذَا﴾ (یه‌عقوب)
 ووتی خو ناگادار و چاودیره سه‌بارت به‌وه‌ی که‌ده‌پلیس ﴿وَلَمَّا﴾ وه‌ووتی نه‌ی گوره‌کام
 ﴿فَإِذَا﴾ همو و تان نه‌دور گابه‌که‌وه‌مه‌چه‌ژووره‌وه ﴿وَلَمَّا﴾ به‌لکو
 له‌چه‌سه‌ده‌ر گابه‌کی حیا حیاوه به‌چه‌ژووره‌وه ﴿وَلَمَّا﴾ وه‌من هیچ سوودن
 پی‌ناگه‌به‌م به‌ه‌رانه‌ر (پیشانی) خواورده ﴿فَإِذَا﴾ هموو حوکم و بر باریک نه‌ی بوز خو به
 ﴿فَإِذَا﴾ بشت هدر به‌ده‌هستم ﴿وَعَبَّ﴾ (عصبه) سونکول استو حوکن و خوش پزیرایش با خورین
 هدر به‌و سپین ﴿وَلَمَّا﴾ حاکاتیک چووه‌ژووره‌وه ﴿فَإِذَا﴾ به‌و شونته‌وه‌ی
 که باوکیان دهر مانی پی‌دایورن ﴿فَإِذَا﴾ (چووه‌به‌و حوره) هیچ سوودی پی‌به‌گه‌بدن
 ﴿فَإِذَا﴾ له‌به‌رمیر (قدوری) خواورده ﴿فَإِذَا﴾ به‌لکو نه‌وه‌مه‌به‌سینه‌ک بوو ﴿فَإِذَا﴾
 یقوب له‌درووی به‌حقوبدا بوو ﴿فَإِذَا﴾ (به‌م شیوه) نه‌جامی دا ﴿فَإِذَا﴾ وه‌به‌راستی
 به‌عقوب حاوره‌س راست و رانیاری سوو ﴿فَإِذَا﴾ چوکه نیمه‌پیرمان کرد بوو ﴿فَإِذَا﴾
 کاتب (یوسف) به‌لام روریه‌ی خهلکی ماراکی ﴿فَإِذَا﴾ کاتیکیش که چووه
 ژووره‌وه یز لای یوسف ﴿فَإِذَا﴾ (یوسف) برا که‌ی برده‌به‌نا حویموه ﴿فَإِذَا﴾
 ووتی به‌راستی من برا که‌ی نوم ﴿فَإِذَا﴾ که‌واته هیچ غمبار مانه ﴿فَإِذَا﴾ به‌وه‌ی
 که نه‌وان ده‌یکدن (له‌گه‌ت) ﴿فَإِذَا﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِجَنَّةٍ رَجَدَ﴾ جماعتی کاتیک که ریسکی خستش و نه‌میری و یستیان پیشی دار ﴿حَتَّىٰ
 الْفَقَارَ﴾ ناوخورری (پخوانه‌کمی) مه‌لکی خسته ﴿فِي رَجُلٍ حَبِ﴾ ناو ساری براکمی ﴿ثُمَّ لَمْ يَلِكْ﴾
 پاشان حارچی به‌ک حاری دار ﴿ثُمَّ لَمْ يَلِكْ﴾ نه‌ی کاروانه‌که ﴿بَعَثَ سِرْقُوتَ﴾ به‌راستی
 ئیوه درن ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ پرویشان تیگردن و ووتیان ﴿مَرَّ بَعْدُ﴾ چیتان گوم
 کردوه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ ووتیان ﴿بَعَثَ سِرْقُوتَ﴾ ناوخوره‌کمی (پخوانه‌کمی) پادشاهان دیربه
 ﴿وَجَاءَ بِهِمْ بِجَنَّةٍ رَجَدَ﴾ هه‌ر که‌سینک به‌پیشنه‌وه ساری ووشتریک (خوراکی) ده‌درنی ﴿وَلَمْ يَلِكْ﴾
 رنجش وده‌میش ده‌سینه‌ری نه‌و (باره) دمیم ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ ووتیان ﴿بَعَثَ سِرْقُوتَ﴾ سونیه به‌خو ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾
 عشتش به‌راستی ئیوه ده‌رانس ﴿مَرَّ بَعْدُ﴾ که‌نیمه به‌هاتوویس ﴿ثُمَّ لَمْ يَلِكْ﴾ یو نه‌میری خربه
 بکه‌یس له‌ولاند ﴿وَلَمْ يَلِكْ﴾ وده‌نیمه پیشتر در نه‌میریس ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ ووتیان ﴿بَعَثَ سِرْقُوتَ﴾ ده‌ی
 ناب نوله‌ی نه‌ودره‌چیه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه درون پوون ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ ووتیان
 نوله‌ی نه‌وبه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ له‌باری هه‌ر که‌سینکدا دور راه‌وه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ هه‌ر نه‌و که‌سه
 خوی نوله‌ی بیت (واته) نه‌میری دریه‌کمی کردوه نه‌بته‌عمبد و کویله‌ی نه‌میری دریه‌کمی لی کراوه
 ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ عیبت عیبتس ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و جورده‌توله له‌سته‌مکاران ده‌سینس ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و (یوسف)
 ده‌ستی کرد به‌شکسچی جه‌واله‌کانبان (باره‌کانبان) ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ چیه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ به‌پیش بشکسچی جه‌والی
 (بیمین) برای (دینک و ناوکی یوسف) ﴿ثُمَّ لَمْ يَلِكْ﴾ له‌پاشان (ناوخور - پخوانه‌کمی) ده‌ری هینا
 ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌جه‌والی براکه‌یدا ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نامه‌و جورده ﴿بَعَثَ سِرْقُوتَ﴾ پیلانسان پشانس یوسف‌دا
 ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و به‌یده‌توالی براکمی بگریت ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ به‌پیش نابس و یاسایی پادشا
 (به‌لکوه‌پیی نه‌و قسه‌بوو مراکانس خومان کردیان) ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌گه‌ر (کاتیک) که‌خوا
 به‌ویت ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ هه‌ر که‌سینک به‌مانه‌ویت پله‌ی به‌مرده‌کینه‌وه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ به‌مه‌ر
 هه‌موو ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ خاوه‌ن رانستیکه‌وه رانتر هه‌یه (به‌به‌ست پی خودایه) ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾
 ووتیان نه‌گه‌ر نه‌و (بیمین) دریمی ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌میریس ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ نه‌و بیگومان براکمش پیشتر دری
 کردوره (واته یوسفیش در یوه) ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ به‌لام یوسف (پتا خوشوویس خوی)
 به‌م (بومنه‌ه) له‌دمرونی خویدا شارده‌وه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ ده‌ری به‌یری بوته‌وان ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ (به‌پا)
 ورتس ئیوه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ له‌وان خراپترن ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ خواش چاک ده‌رانس به‌وه‌ی
 که‌ئیه‌و ده‌لیس ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ ووتیان نه‌ی هه‌ریز (پادشا) ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ به‌پراسی
 نه‌و ناوکیکی رور پیری به‌ته‌مینی هه‌یه ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ جابه‌کینک له‌نیمه له‌جیانی نه‌و بگره
 ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾ به‌راستی نه‌و توله‌چاکه‌کاران ده‌سینس ﴿فَلَمْ يَلِكْ﴾

﴿وَأَن مَّعَدَّ اللَّهُ﴾ (یوسف) ورتی به‌ما به‌خوا ﴿لَنَجْجِدَنَّ لَكَ مَسْجِدًا﴾ له‌روی که هیچ
 که‌سی بگریس بی‌جگه له‌وی که ناو حور (پیوانه) که‌مان لا دؤریو ته‌وه (که‌در را بوو) ﴿وَأَن
 مَّعَدَّ اللَّهُ﴾ به‌راستی له‌گهر وا بکه‌پس نیمه له‌ستم که‌راں ده‌پس ﴿وَمَّا تَسْتَوِي مَتَى﴾
 جا کاتیک بی هیوا پیوون له‌وی (وهریر به‌ره‌لای بیکات) ﴿حَسْبُ نَجِيَّةٍ﴾ چو به که‌باریک به‌چه
 راوتن یان ده‌کرده ﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ﴾ بیا گه‌وره که‌بار ورتی ﴿مَرْتَقِمُوا﴾ نه‌ی ماراں ﴿أَن يَّحْكُمُوا﴾
 که بیگومان ناو کتاں ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ سویند و به‌بمانیکی نه‌ماوی حواوه بی وهر گرتن
 ﴿وَمِنْ مِّمَّنْ مَّرْصُفٌ يُّؤْتِي﴾ بیشتریش (له‌و به‌لینه‌ی بیتان دابو) ده‌بار هی یوسف که‌مته‌رخه‌میتن
 کرد ﴿فَنُزِّلَ إِلَيْهِمُ﴾ که‌واته من شهم ره‌ویه به‌جی نایه‌لم ﴿حَقَّ يَدَايَ﴾ هتا ناو کم
 مژله‌تی (گهر نه‌وهم) پین به‌دات ﴿وَنَحْكُمُتَنِي﴾ یان حواپریارم نو به‌دات ﴿وَنُوحِيَنَّ حِكْمًا﴾ هدر ته‌ویش
 باشتریش دادو ره‌انه ﴿فَتَقَرَّرْنَا بِكُمْ﴾ تیره بگه‌رینه‌وه بؤلای ناو کتاں ﴿فَتَوَلَّوْا بِهِنَ﴾ وپس بلیس
 نه‌ی ناو کی خؤمان ﴿بِأَن تَشْرُقَ﴾ به‌راستی کوره که‌ت دری کرد ﴿وَمَّا شَهِدْنَا﴾ آیت عیبت ﴿وَنِيْمَةً﴾
 بی‌جگه له‌روی ده‌مالرالی شایه‌تیمان سه‌داوه ﴿وَمَّا سَفَّيْنَاهُ حَبِيبًا﴾ خو نیمه ناگاداری شداروه
 وپس به‌کال به‌بووین ﴿وَسَيُفْرِغُ قُبُورُهُ﴾ (خوته گهر بر واکه‌پت) له‌خه‌لکی له‌و شاره‌ش بیر سه
 ﴿فَكَّرِيْنَا﴾ که‌تیمه‌ی لی بووین ﴿وَنُفِرُّنِي قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ وله‌و کار وانه‌ش (پیر سه) له‌گه‌لیدا گم به‌وه
 ﴿وَنُفِخُتُ الْبُوقُ﴾ وهره‌راستی نیمه راست گویس ﴿وَأَن تَنْزِلَ نَحْمَدُكَ نَحْمَدُكَ﴾ به‌عقوب
 علیه السلام) ورتی وانی به‌ه‌لکو به‌فسی خوتان کاریکی بو جیوون (و نا‌سان) گره‌وون ﴿فَتَضَرَّ
 حَبِيبًا﴾ بویه چارم دن به‌خودا گرتنه به‌جوانی ﴿عَسَىٰ أَن يَّهْدِيَنَا سُبُلَ الْحَقِّ﴾ به‌و تو میده‌ی خوا
 هه‌مووین (یوسف و نوئیامیش) م بؤ به‌تیمه‌وه ﴿بِمَقْصُودٍ غَضْبٍ﴾ به‌راستی هدر له‌و رانای
 کرد ورسنه ﴿وَبُورَ عَمَلِهِ﴾ نه‌وسا روی لی وهر گیران ﴿وَأَن يَّسْتَفِيَّ يَوْسُفَ﴾ ورتی ناح و
 داح بؤ یوسف ﴿وَنُفِضَ عَيْنَاهُمَا﴾ وه هدر دوو چاوی سپی (و کویر) بوون له‌داح و خه‌ده‌تدا
 ﴿فَتَوَلَّوْا بِهِنَ﴾ چو بکه هدر داح و خه‌ده‌تی خوی ده‌خوار ده‌وه ﴿وَأَن تَلْهَبَ﴾ ورتی سویند
 به‌خوا ﴿بِقَوْلِ كُتُبِكَ﴾ واره‌پس هدر بیر یوسف ده‌که‌پته‌وه ﴿فَسَيُفْعَلُ حَرْثٌ﴾ هتا به‌کت
 ده‌که‌وینت به‌به‌خوشی و خه‌ده‌ت حوااردن ﴿وَنُفْعَلُ مِنْ عَمَلِكُمْ﴾ پین ده‌مریت و ده‌چپه‌ی بریری
 له‌و چوان ﴿وَأَن يَّهْدِيَنَا سُبُلَ الْحَقِّ﴾ ورتی من سیکلا و ده‌دی دل و خه‌ده‌ت و
 به‌زارم هدر لای حواده‌کم ﴿وَنُفْعَلُ مِنْ عَمَلِكُمْ﴾ وه من له‌لا بهن خواوه شتاینک ده‌رانم
 که لیوه‌یایر اتی ﴿

﴿يَسِيْرًا﴾ (به عقوبت و رستی) نه‌ی کوره‌کانم بیرون ﴿فَنَجَّيْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ (جانبگه‌ریس و هم‌والی یوسف و یراکه‌ی براس) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (ناو می‌لش معین له‌به‌زیبی و میهره‌یانی خوا) ﴿يَنْتَ لَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (نه‌راسی ناو می‌د نایست له‌به‌جم و میهره‌یانی خوا) ﴿لَا تَقُوْرُ تَكْثِيْرًا﴾ (جگه له‌واته‌ی که‌ی بیرون) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (جگه کاتیت که چوره له‌ی نه‌ی (یوسف) ووتیس ﴿يَا يَهْ نَعِيْرَ﴾ (نه‌ی عه‌ریر (پادشا) ﴿مَسَدًا قَبْلَ اَلْعَشْرِ﴾ (زیان و برسیتی تووشی خومان و مال و مدالمان سووه) ﴿وَجَسَدًا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (و در او یکی که معان هیناوه (سو کرپی خوراک) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (توش بی‌توانه که‌مان به نه‌واوی بدوری) ﴿وَصَدَقَ عِيْدُ﴾ (خیریشمان پی بکه) ﴿يَا يَهْ يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (به راستی خوا پاداشی خیره و می‌ندان ده‌داته‌وه) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (ووتی نیوه دهراس چیتان کرد) ﴿يُوسُفُ وَجِيْدُ﴾ (به یوسف و یراکه‌ی) ﴿يَا يَهْ يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (له‌و کاتید که نیوه نه‌ان موون) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (ووتیان به‌راست تو یوسفیت) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (یوسف و نه‌ی (پیشان) من یوسفم و نه‌مدش برامه) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (به راستی خوا منته‌ی مایه‌سه‌رمالدا) ﴿يَا يَهْ مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (به راستی هر که‌س غوی بی‌ایزیت و له‌خو بترسیت و دان به‌خویدا بگریت) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (له‌وسا به‌راستی خوا پاداشی چاکه‌کاران ورن ساکت) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (ووتیان (به یوسف) سوید به‌خوا) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (به راستی خوا تقوی هله‌ی بزارد به‌سه‌ر تینه‌د) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (وه به‌راستی تینه‌له‌خفت کاران یورس) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (یوسف) ووتی نه‌مرو هیچ سه‌ره‌دشت و تیشه‌ریکتان نه‌سه‌ر به‌به (له‌لایه‌ن منه‌وه) ﴿يَا يَهْ يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (خوالیکان خوش بیت) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (وه نه‌وه (خوا) له‌هموور میهره‌یانی میهره‌یانه‌وه) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (هم کراسه‌ی من به‌د) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (ویدون به‌سه‌ر دم و چاوی یارکم دا) ﴿يَا يَهْ نَعِيْرَ﴾ (دهست به‌جی) چاوی چاک ده‌پینه‌وه ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (آخمریت) نه‌وسا هموور که‌س و کارتان یس بو (نهم و لانه‌ی) من ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (جگه کاتیت کاروانه‌که (له‌میر) دهرچوو) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (ماوکیان ووتی) ﴿يَا يَهْ يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (به راستی من یومی یوسف هه‌ست پی ده‌که‌م) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (نه‌گه‌ر به‌خه‌له‌ماو و یس عه‌قلم دانیدس) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (ووتیان سوید به‌خوا) ﴿يَا يَهْ يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾ (تو هه‌ر له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی کوی حونی) ﴿وَلَا يَخْشَى مِنْ رُوحِ اَقْوَمَ﴾

﴿مَتَّاعًا خَيْرٌ﴾ جا کاتیک مژده دهره که هات ﴿تَعْبَهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ نمو (کرامه)ی دابه‌سهر
 دم و جاویدا ﴿وَأَرْزُقْ يَصِيرَ﴾ به کمر بیایی گهرابه‌وه (که‌پشتر مابا موو بوو) ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾
 (به‌عقوب) ووتی من به‌نیوهم به‌ووت ﴿يَا أَيُّهَا غَيْرِمِنْ نِعْمٍ لَا تَقْمِئُوا﴾ دلپاس من له‌لایدن خواوه
 شتابنک دهرشم لیوه مایزان ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ ووتیان نه‌ی بابه ﴿وَسَتَقْبَلُونَ﴾ داوای لئی خوش
 بووسی گو‌ده کانیان سو‌نکه (لای پهر وهر دگار) ﴿يَا أَيُّهَا حَبِيبِي﴾ به‌راستی نیمه گو‌ده‌سرویس
 ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ (به‌عقوب) ووتی پشیان دواتر ﴿سَتَقْبَلُونَ﴾ داوای لیور دنشاپو ده‌که‌م
 له‌پهر وهر دگارم ﴿يَا أَيُّهَا تَوَّابٌ﴾ به‌راستی ههر شه‌لیسورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾
 سلیوسف ﴿جا کاتیک جوربه لای یوسف (له‌ولانی میسر) ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ داپشک و یاوکی برده
 بریکی خوی (وده‌ستی کرده‌ملیان) ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ و ههر مووی پشیان وهره میسر ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾
 ﴿تَوَّابٌ﴾ نه‌گهر خوا‌یه‌ویت شارام دهرس (هیچ ریابیکشان تووش مابه‌ت) ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾
 ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ و ده‌باو و دیککی له‌سهر نه‌حت (ی حو کهرانی حو‌ی) دانا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ و ده‌همور
 که‌وتس به‌رو و دا‌سوی به‌سورده برده‌وه ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ (یوسف) ووتی نه‌ی ناوکی خوشه‌ویستم
 ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ له‌مه‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌م سوو ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ که‌له‌مه‌و پیش (بیسم) ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾
 ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ ینگومان پهر وهر دگارم به‌راستی گیرا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ و ده‌به‌راستی خوا‌چا‌که‌ی نه‌گه‌ن کردم
 ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ کاتنی له‌ریدان دهری هینام ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ و ده‌نیو‌ه‌شی له‌لادی
 و بیابانه‌وه هینا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ داوای نه‌وه‌ی شه‌پشان ماحو‌شی و ما‌کو‌کی خسته
 ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ بنزان من و برا‌کاسم ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ به‌راستی پهر وهر دگارم ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ میهره‌بانه
 به‌را‌سهر نه‌وه‌ی به‌رویت ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ به‌راستی ههر نه‌ورانی کار دروسته ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾
 داپشکی ﴿نه‌ی پهر وهر دگارم به‌راستی بیت به‌خشپووم ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ هه‌مدیت له‌ده‌سه‌لات و باشابه‌تی
 ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ و ده‌مدیکیش له‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌رویت میر کردوم ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾
 ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ نه‌ی دروست‌که‌ری ناسمانه‌کان ورموی ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ بو‌پشتیون و مارمه‌نی
 دهری می‌به‌دوبیا و له‌روزی دوا‌یی دا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ به‌موسولمانیتی به‌مریبه ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾
 و به‌مهره‌ریسری پی‌او چا‌کانه‌وه (له‌دوا‌ی وژدا) ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ نه‌وه‌ی (که‌باس کرا) ده
 هه‌واله‌به‌رانسراو و په‌نه‌ه‌کسه ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ که‌به‌وه‌حی بو‌ت ده‌نیرس (نه‌ی مو‌حممه‌د ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾
 ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ تو‌لای نه‌وان (برا‌کاتی یوسف) به‌رویت ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ کاتنی که‌هه‌مور
 بریداری حو‌یدان دا (به‌به‌نی) ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ و پی‌لابیان دارشت ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾
 وهر‌وره‌ی جه‌لکی ههر‌چه‌دبو سو‌رویت (المسر ناوهر هینان) ناوهر نا‌ه‌ش

سوره‌ی (الرعد)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ماوی خوای نه‌خشنده‌ی میهره‌مان

﴿الر﴾ نه‌(نه‌لیع، لام، را) ده‌خویشتموه خوارانانسه به‌مانا که‌ی، نورانیاری ریانر سه‌یری
 سهره‌تای سوره‌ی (الرعد) نکه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌مانه نایه‌ته‌کانی کتبی (ناسمانی)
 ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نُوْحًا كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرٍ رَبِّهِ وَرَزَوْنَاهُ مِائَةَ أَلْفٍ نَفْسًا وَجَعَلْنَاهُ دُحْنًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١﴾
 ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ نه‌لام روورنه‌ی خه‌لکی باوه‌ر باهس ﴿لَقَدْ آتَيْنَا نُوْحًا كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرٍ رَبِّهِ وَرَزَوْنَاهُ مِائَةَ أَلْفٍ نَفْسًا وَجَعَلْنَاهُ دُحْنًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١﴾﴾
 ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ پاشان به‌روووه‌نوسه‌ر عهرش و قهراری گرت (به‌وشیوه‌ی شاپسینه‌ی خوایست
 که‌نیمه‌چوینیه‌که‌ی مارانی) ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ وه‌خور و مانگی رام‌هیناوه (بو‌خرمه‌تکرده‌ی خه‌لکی)
 ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ هه‌ر به‌که‌یان ده‌گه‌ری تاکاتی دیاری کراو ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ هه‌مور کاروباریت
 هه‌لده‌سوریتی ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ و نایه‌ته‌کان رووون ده‌کاته‌وه (بو‌توان) ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ هه‌تا
 له (ریس‌وو بو‌وه‌وه) و گه‌یشتن به‌خرمه‌ت به‌روورده‌گارتان دل‌یابن ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ (خوای)
 نه‌ورانه‌ی که‌ره‌وی را‌خستوه (به‌یابی و دریزی) ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ و چمه‌دها چیار پروباری
 نیده‌د باوه (دروست کردوه) ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ و له هه‌مسو و جوړه میوه‌یهك ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾
 جوینت بیر و منی نیدا دروست کردوه ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ شه‌و دمدات به‌سهر پروژد ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾
 به‌راستی له‌وانده ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ به‌لکه و بیشانه هه‌یه بو‌نه‌و که‌سانه‌ی که‌بیرده‌که‌مه‌وه ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾
 ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ وه‌له‌ره‌ویدا ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ چمه‌د پارچی له‌بال به‌کتریدا هه‌ن ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾
 هه‌روه‌ه باحانی تری و به‌ر ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ و گشتو‌کال ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ و باحانی در‌خورمای ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾
 و به‌ر ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ دو‌قه‌ده‌ی به‌ك سج) و به‌ك قه‌د ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ هه‌موریاں به‌به‌ك لاه‌ناوده‌درین
 ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ که‌چی هه‌زالی هه‌ل‌یکیمان داوه به‌سهر هه‌دیکمی قریادا ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾
 له‌خواردند ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ به‌راستی له‌واندها ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ چمه‌د بیشانه‌ی رووون هه‌یه بو‌نه‌و به‌ی
 نی ده‌گه‌ن و بیرده‌که‌مه‌وه ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ جا‌نه‌گه‌ر تو‌سهرت سور به‌ینن ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ نه‌وه
 قسه‌ی نه‌وانه جیی سهر سورمانه که‌ده‌لین ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ نایا کاتیت (که‌مردین و) بو‌یه‌وه
 به‌خاك ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ نایا قیمه‌سهر له‌بوی دروست نه‌کرتیه‌وه ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ نه‌وه
 که‌سانیکن ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ که‌یی باوه‌ر بووون نه‌به‌روورده‌گاریان ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾
 جا‌نه‌وانه کوت و زنجیر له‌گه‌ردنیاندایه ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ وه‌نه‌وانه هاره‌لانی نا‌گرن
 ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾ که‌به‌هه‌میشه‌یی ده‌مینسه‌وه نیدا ﴿وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِ نَافِلًا لِّمَنِ الْمَغْفِرَةُ غَيْرُ الْمُنِيبِينَ ﴿٢﴾﴾

﴿وَسَنُفَصِّلُكَ فِي مَثَلِهِ﴾ به‌پله داوای سرات لی ده‌کهن ﴿فَلْيُخَسِرْ﴾ پیش چاکه و به‌ره‌یی ﴿وَلَا حَسَبُكَ مِنَ الْمُنْتَفِعِينَ﴾ که بیگو مان له پیش نعمانه وه روز هه‌سورن توله‌یان لی سه‌تراوه ﴿وَلَا يَرْبِكُ﴾ و به‌راستی به‌رو و رد گارت ﴿وَمُعِظٌ لِّسَانٍ﴾ خاومسی لی مورته سو خه‌لکی ﴿عَلَى ظُهُورِهِ﴾ گهرچی سته‌مکاریش بئ ﴿وَلَا يَرْبِكُ﴾ هه‌رو و هه‌راستی به‌رو و رد گارت ﴿شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نوله‌سینیکی نوید و نیزه ﴿وَيُفَوِّرُ الْفَيْتَنَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که من ناوهر سوون ده‌یان ووت ﴿وَلَا يُرِي عِيَهُ﴾ نه‌وه سو به‌نیز دراوته حواره وه سوی ﴿يَا أَيُّهَا مَن رَّبِّهِ﴾ مو عه‌یریه‌ک له لایه‌ن به‌رو و رد گاریه وه ﴿يَسْأَلُ مُسَدِّدًا﴾ نه‌ی مو حه‌مه‌ده یی تو هه‌ر بر سیمیری ﴿وَيُخَوِّضُ الْفَجَّارَ﴾ و بو هه‌موو گه‌لنک ریشتنه‌ده‌ریک هه‌یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ خوادهرانی هه‌موو منیه‌یه‌ک (له‌ مال‌الدانیدا) چی هه‌لگر تو وه (کومر یان کچ) ﴿وَمُزِيلُ الْأَسْفَادِ﴾ وه هه‌رو و هه‌راست مال‌الدانه‌کان چی لی که مدینه‌یه وه ﴿وَمُزِيلُ الْأَسْفَادِ﴾ و چی ریاد ده‌کات ﴿وَيُخَوِّضُ الْفَجَّارَ﴾ وه هه‌موو شتیک لای شه و (خو) نه‌ده‌ره‌ی (دپاری کراوی حق) هه‌یه ﴿عَبِيدُ الْعَبِيدِ﴾ (خو) رانابه به‌هه‌موو دپار و نادپاریک ﴿لَا يُخَوِّضُ الْفَجَّارَ﴾ گه‌وره و به‌رزه و یلده ﴿سُورَةُ الْحَمْدِ﴾ به‌کسانه (نو خو) نه‌وه‌تان به‌به‌یتی قه‌ بکات ﴿وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ وه نه‌وه‌تان به‌ناشکرا (قه‌) بکات ﴿وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ و نه‌وه‌ی که له شه‌ودا خوی ده‌شارینه‌وه ﴿وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ نه‌وه‌ی که له پوزدا دهر ده‌کدویت ﴿وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ بو نه‌و (تاده‌می) هه‌یه چه‌ده‌ریشته‌یه‌ک که به‌دوای به‌کدا دبس ﴿مَنْ نَّيَّيْ يَدِيهِ وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ له پیش و به‌دو یه‌وه ﴿خُفِّضُوا مِنْ أَسْفَلٍ﴾ به‌هه‌رمائی خواده‌ی پاریرن له‌ریان ﴿يَا أَيُّهَا﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يَرْبِكُ﴾ (بار و حالی) هیچ گه‌لیک ماگوریت ﴿حَىٰ بِعِزِّكَ﴾ هه‌تا نه‌وان خویان (به‌رو حالی) خویان به‌گورن ﴿يَا أَيُّهَا﴾ وه کاتیک خوا به‌یوشت ﴿بِقَوْلِهِ﴾ گهل و هوزیت تووشی به‌لا و سز بکات ﴿وَلَا مَرَدُّ لَهُ﴾ هیچ شتیک ماتوانیت ریگری لی بکات ﴿وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ و جگه له‌و (خو) هیچ یارمه‌نی دهر و بشنیوانیکیان بی به‌ه ﴿وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ (خو) نه‌و رانه‌یه ﴿بِقَوْلِهِ﴾ بروسکه‌تان یشان ده‌دات ﴿حَقُّ دَعْوَاهُمْ﴾ که هوی ترساندن و هیوا و تو میت‌تانه ﴿وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ هه‌رو و هه‌راستی قورس (به‌تاوای باران) به‌دی ده‌هینیت ﴿وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ وه هه‌وره‌گر مه‌سویاس و سنایشی نه‌و (خو) ده‌کات ﴿وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ هه‌رو و هه‌راستی کدیش له هه‌یه‌ت و ترسی نه‌و (ستایشی ده‌کهن) ﴿وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ وه (به‌رو و رد گار) هه‌وره‌روسکه‌کی ده‌یریت ﴿بِقَوْلِهِ﴾ و ده‌دات له هه‌ر که‌سی که به‌یوشت ﴿وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ له کاتیکدا نه‌وانه ده‌مه‌ی (و موجدله) ده‌کهن به‌ریاره‌ی خوا ﴿وَمِنْ خَيْرِهِ﴾ و نه‌و (خو) هیر و نوانای روز به‌تینه ﴿

﴿تَنْبِيْهُنَّ﴾ نه‌وانه‌ی بر و امان هتاوه ﴿وَتَعْمُوْهُنَّ﴾ و کر جموه چاکه کاسان کر دووه ﴿سَوِيْهُنَّ﴾ خوش به‌حسی بو له‌وانه ﴿خُسْرَانٍ﴾ له‌گهل سهره به‌جامی چاک ﴿حَكِيْمٌ رَّسُوْدٌ﴾ هدر به‌شبه‌وی (پیمه‌به‌رانی سر) تو میان په‌وانه کر دووه ﴿وَيُؤْتِيْهُنَّ﴾ له‌ساو گهل و تومعه تنکدا ﴿وَتَحْتِ مِّنْ قَبْلِہَا﴾ که له‌پیش نه‌وانه وه گهل و تومعه‌تی تر هاتوون و چوون ﴿وَيَسُوْهُنَّ عِطْرَ بَدْنِہَا﴾ بو نه‌وه‌ی بی‌خونیته‌وه به‌سه‌ریاندا نه‌وه‌ی ﴿وَأُحْسِنُ بَیْتَہَا﴾ بیگاسان کر دووه سوت ﴿وَقَرِيْبٌ مِّنْ رَّبِّہَا﴾ له‌کاتینکدا نه‌وه به‌روا هیتس به‌حوی میهره‌یان ﴿وَلَا تُؤْخَذُ﴾ بلی نه‌وه‌ی مرد گاری مه ﴿لَا يَلْبِسُ﴾ هیچ به‌رستر اوینکی به‌هقی می به‌ینحکه له‌نه‌وه ﴿عَبَّءُ بَوَکَّتْ﴾ پشتم هدر مه‌و به‌ستووه ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ گه‌رانه‌وه‌شم هدر بولای نه‌وه ﴿وَتُرْفَعُ﴾ به‌راستی نه‌گهر قورنایک (به‌خونیته‌وه‌ی) ﴿وَتُرْفَعُ﴾ به‌کافی چپا کانی پین برابه (بو شویینکی تر) ﴿وَتُعْتَبَرُ﴾ یان ره‌وی پی له‌ت له‌ت بکرایه ﴿وَتُعْتَبَرُ﴾ التری یان له‌گهل مرد و اماند، قسه‌ی بکر دایه (نه‌مجا باوهر ماهیتس) ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ به‌لام هدمور کار و باره‌کان به‌حضت خوان ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ ده‌ی ثابایی هیوا به‌بوون (و نه‌یان ر نیوه) ﴿تَنْبِيْهُنَّ﴾ نه‌وانه‌ی که بر و امان هتاوه ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ که نه‌گهر خوا بیوستابه ﴿بَدْنِہَا﴾ هدمور خه‌لکی ده‌خسته سهر ریگه‌ی راست ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ وه نه‌وانه‌ی که بی باوهر بوون هدمیشه ﴿وَتُعْتَبَرُ﴾ به‌لای مه‌حتیان تووش ده‌یت به‌هوی نه‌وه‌ی کر دوو یانه ﴿وَتُعْتَبَرُ﴾ ز رهنر یان له‌وه (به‌لایه) له‌ریک مالک کانیانه‌وه رووده‌دات ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ هتا به‌لانی خوا دپته دی ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ به‌راستی خو به‌لانی خوی به‌دی ده‌یت ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ سوید به‌خو بیگومان گالته و سوو کایه‌تی کرا ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ به‌پیمه‌به‌رانی رور له‌پیش تووه ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ میش (ماو به‌ک) موله‌ثم دانه‌وانه‌ی بی باوهر بوون ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ پدشان نه‌وانم گرت (تولم لن سمدن) ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ جاجون بوو توله‌ی مس (ده‌باره‌یان) ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ ده‌ی نه‌وه (خوا به‌ی) چاودیره ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ به‌سهر هدمور که سه‌وه هدرچی کر دووه (وه‌ک بت‌یکه تاگای له‌هیج می به‌) ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ نه‌وانه هاو به‌شایکیان بو خوا بریار داوه ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د یو) بلی ناوی نه‌وه (ست و هاو به‌شانه‌م) سو بلی ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ یان نیوه هه‌وال دده‌ن به‌خوا ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ به‌وه‌ی که (به‌خه‌بالی نیوه) مایرانیست له‌رویدا ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ یان قسه‌ی روت و (سی مانا) ده‌کمن ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ (نه‌خیر خوا هاو به‌شی می به‌) به‌لکو نه‌وانه‌ی بی باوهر بوون قیل و پیلانی خویان بو براریر یه‌وه ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ نشپس وه‌قده‌غه کرا له‌ریگه‌ی راست ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ هدر که‌سبش خوا گومرای مکات ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ شه‌وه هیچ ری میشاندرینکی بو می به‌ ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ نه‌وانه له‌ریانی دوبادا سر یان بو هه‌به ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ وه به‌راستی سرای روزی دوا بی سه‌خت تر و گرت تره ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾ وه بیگومان هیچ پاریردک می به‌بو نه‌وان له‌(سزای) خوا ﴿وَلَا يَلْبِسُ﴾

«وَبَلَدٍ كَثِيرٍ» و ده‌توانه‌ی سئ ساویر سورن پیت دهلین «لَتَمْرَسَلَا» تۆ ره‌وانه‌کراو
(ویعه‌میری خوا) بیت «لَتَمْرَسَلَا» توش (ته‌ی موحممه‌د پیلان) بلی خوا به‌سه «شبهه»
رئی ریتکته «شابهت بیت له‌بیوان مس و نیوهدا» «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» هه‌روه‌ه‌اندو که‌سه‌ش
که‌شاره‌زایی کتیی (لسماتی) لایه

سورنی (پراهم)

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نه‌ناوی خوای نه‌خشده‌ی میهره‌بان

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» به (له‌لیف لام را) ده‌خوئیریته‌وه‌ خوارانانه‌ نه‌ مانا که‌ی، بورانیداری ریاتر سه‌پری سه‌ره‌تای
سورنی (البقره) بکه «مِثْقَالَ ذَرَّةٍ» که‌مه‌په‌راوینکه‌ بار دو‌مانه‌ته‌ خواره‌وه‌ بو تۆ (ته‌ی موحممه‌د
پیلان) «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» بو‌نده‌وه‌ی جه‌لکی بر گار بکه‌پت «مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» له‌تاریکی په‌کانده‌وه‌ بو
رووناکی (له‌تاریکی بی ناو‌په‌وه‌ بو رووناکی ناو‌ر و نیهان) «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» به‌نیرمی په‌رو‌ه‌رد گریان
«وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» (وهمو و بیان بکه‌پت) بو‌ریگای (خوای) به‌ده‌سه‌لات و رالی سوپاس
کراو «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» نه‌وه‌ خوا به‌ی «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» که‌ هه‌رجی له‌تاسمه‌کان
وزه‌ویدیه‌ می‌توه‌ «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» و هوار و وای بۆ بی ناو‌ه‌بان «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» له‌سرایه‌کی
سه‌خت «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» نه‌وانه‌ی که‌ زیانی دو‌بیان لاخوشره
له‌زیانی رۆزی دو‌بی «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» و نه‌ده‌ده‌ی (خهلکی) ده‌کده‌ له‌ریگای خوا
«وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» ده‌بان‌ه‌ست نه‌وه‌ (ریگای خوا) لار و جه‌وت بیشان ده‌ن «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ»
نه‌وانه‌ له‌گومر به‌کی دو‌ور (له‌راستی) دان «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» و هه‌ج پتعه‌به‌ریکسان
ره‌وانه‌ نه‌کردوه‌ «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» به‌رمانی که‌له‌که‌ی خوی نه‌بیت «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» بو‌نده‌وه‌ی
(لایه‌که‌یان) بو‌روون بکاته‌وه‌ «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» نه‌وساخو اهدر که‌سی و یستیت گومرای کردوه‌
(به‌هوی سه‌ر که‌شی خویه‌وه‌) «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» هه‌ر که‌مینکیشی و یستی رینموری کردوه‌
«وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» هه‌ر نه‌ویش رال و به‌ده‌سه‌لاتی کار درسته «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» سوئد
به‌خو به‌راستی مووسامان سارد «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» به‌موه‌جیره‌کانمانه‌وه‌ «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» (هه‌رمه‌بان
پیدا) که‌که‌مه‌که‌ت بر گار بکه‌ «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» له‌تاریکیه‌کانی (بی ناو‌په‌وه‌) بو‌رووناکی
(ساویر و نیهان) «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» رۆزه‌ (پیروره‌) کانی خودایان به‌بیر به‌تیره‌وه‌ (یا نه‌له‌کانی
خوایان بیر به‌تیره‌وه‌) «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» به‌راستی نه‌وه‌ (بیر خسته‌وه‌) دا به‌سد و نه‌لگی رور
هه‌یه‌ «وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ» بۆ هه‌موو خور اگر بکی سوپاس گورار

«فاب به‌تر رُسَنُم» پی‌مه‌سره‌کانیان پشان وون «بَر تَنُی لَا سَر تَنُکَر» نیمه‌هر ناده‌میه‌کیں وه‌کو
 نیوه «وَنِکَر نه» به‌لام خوا «یَسُ عَن مِّن یَّسَد مِّن یَّسَد» مه‌ت ده‌تیت به‌سهر هر گام به‌به‌نده‌کانیدا
 که‌بیه‌وشت (ده‌پکاته‌پیمه‌سهر) «وَمَحْکَم» وه‌نیمه‌هر گیر ناتوانین «رَبِّیْکَر سَطَن» مو‌عحیره
 و به‌لگه‌به‌کشان سو‌پیس «لَا یَهْدِیْکَ» مه‌گهر به‌تیری حوا‌میت «وَعَلَّیْکَ هِیَ سَوَکَرِیْ تَوَکَل»
 وه‌بام‌واداران پشت هر به‌خوا‌بیمشی ﴿وَمَنْ لَا سَوَکَرِیْ عَنِّیْ﴾ وه‌ناب‌بوچی پشت به‌خوا
 به‌بیمش «وَمَنْ هَدِیْکَ» که‌بیگومان نه‌و (را‌ته) رینگای راستی پشان داوین «وَتَحْزَن» وه‌به‌راستی
 دن به‌خوامانه‌ده‌گیرین «عَلَّیْکَ دِیْشَوَکَ» له‌سهر هر نارازیک که‌بمان ده‌ن «وَعَلَّیْکَ تَوَکَلِیْ سَوَکَرِیْ
 تَوَکَلِیْ» ده‌با‌خو‌سپتران پشت هر به‌خوا‌بیمشی ﴿وَمَنْ یَّسَرِیْ سَوَکَرِیْ﴾ بی‌بر‌واکان ورپان
 «بَر سَبَیْه» به‌پیمه‌سره‌کانیان «تَحْزَنُکَ مِّنْ رَّسَد» به‌راستی له‌خاک و ولاته‌که‌مان ده‌رتان ده‌که‌بین
 «وَتَشَوَکَ یَیْیَ» یان به‌راستی ده‌بی بگه‌پیمه‌وه‌ماو‌نایه‌که‌ی نیمه «دَوَکَیْ تَهْزَنُکَ» جا
 په‌رو‌رد‌گیران بیگای مو (پیمه‌مه‌ران) کرد «تَهْزَنُکَ عَصِیْیَ» که‌بیگومان سسته‌مک‌ران له‌رو
 ده‌به‌پس ﴿وَسَوَکَرِیْکَ﴾ و بیگومان نیوه‌نیشته‌جی ده‌که‌پس «لَا زَمَیْ مِّنْ یَّهْزَنُکَ» له‌و‌خاک‌ده‌ا
 پاش (تپ‌چو‌وسی) نه‌وان «دِیْشَکَ یَحْزَنُکَ مِّنْ رَّسَد» نه‌وش بو‌که‌سانیکه‌له‌و‌ستانی به‌به‌ده‌م من
 ده‌ترس (به‌قیامه‌تد) «وَمَنْ یَّهْزَنُکَ» وه‌(پیشتر) تر‌سایت له‌ده‌به‌مشه (ی من) ﴿وَسَفَیْکَ» وه
 (پیمه‌مه‌ران) داوای سهر‌که‌وتن و‌رال‌بو‌یان کرد (له‌خوا) «وَحَابْکَ یَحْزَنُکَ عَصِیْیَ» وه‌مو‌و‌ملهور
 یا‌خیمه‌ک بی‌هیوا‌سروون ﴿مَنْ وَرَیْه» حه‌ز «له‌دوای (تپ‌چو‌ونی) جینگای) نه‌و‌دوره‌خه «وَسَفَیْکَ
 مِّنْ مَّوَصَّیْکَ» وه‌که‌یم و‌رو‌خواو‌تاو‌ده‌دیت (ده‌کریت به‌گه‌رو‌و‌یانه‌ا) ﴿یَحْزَنُکَ» که‌قوم‌قوم
 (رو‌ر به‌قیره‌وه) ده‌یخوا‌ته‌وه «وَرِیْکَ رُسِیْه» به‌لام‌ماتوانی قونی بدات «وَبَیْه تَمَوَکَ» و‌مردی
 نو‌دیت «مِّنْ حِیْیَ مَحْکَم» له‌مه‌مو‌و‌لایه‌که‌وه «وَمَنْ یَّهْزَنُکَ» و‌که‌چی ماشمریت «وَمِنْ وَرَیْه»
 و‌له‌دوای نه‌وش «عَدَیْکَ عَصِیْیَ» سوای‌سه‌خت (ده‌دیت) ﴿مَنْ یَّسَرِیْ سَوَکَرِیْکَ» نه‌و‌به‌ی
 بی‌بر‌واسوون به‌په‌رو‌رد‌گاریان مو‌و‌به‌ی «عَمَّهْزَکَ مَرِیْ» که‌ده‌وه‌کانیان وه‌ک‌خوله‌میش‌ک و‌به
 «أَشَدَّیْ یَیْیَ» به‌تو‌دی بالینی هه‌ل‌که‌ر دیت «وَمِنْ یَّهْزَنُکَ» له‌رو‌ز‌مکی ره‌شه‌بای سه‌خت «لَا
 یَقْدِرُ مِّنْ حِیْیَ عَصِیْیَ» نه‌وان هه‌جیان ده‌ست ما‌که‌ویت له‌وه‌ی که‌له‌دوسا، که‌دوبانه «وَرِیْکَ
 هُوَ یَحْزَنُکَ یَیْیَ» نا‌ته‌ویه‌گو‌مر‌بو‌وی دور‌له‌راستی ﴿

﴿لَمَّا رَأَى أَنَّهُ لَا يَنْجُو﴾ نایا نه‌تان رانیوه (نه‌تانیسوه) که بنگومان خوا ﴿حَقَّ الشُّكُّ بِالْحَقِّ﴾
 ناسعانه‌کان و ره‌وی نه‌هق و راستی دروست کردوه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى﴾ نه‌گهر به‌دست قیوه لا
 ده‌بات و ناتان هیلیت ﴿وَهُتَّ حَقَّ حَقِّهِ﴾ وه (له‌جی ی قیوه) دروست کراونگی تر ده‌هیئت
 ﴿وَقَدْ دَلَّ عَلَى أَنَّهُ بِغَيْرِ بَرٍّ﴾ نه‌وهش بو خوا گران و ده‌جست نی به ﴿وَبَرُّهُ لَمْ يَجِدْ﴾
 وه‌موریان (له‌گوره‌کایان دیسه‌ده‌روه) بو خوا ده‌ده‌کمون و ناشکرانه‌س ﴿ثَقُلَ الصُّعُودُ﴾
 نه‌معا (له‌روزی دوایدا) بی ده‌سه‌لانه‌کان ده‌لیس ﴿بَرِّبِّ السَّكَنَةِ﴾ مه‌رور دارو حو نه‌رل ر نه‌کان
 ﴿إِنْ شِئْتَ﴾ به‌راستی نیمه‌له‌دوبادا ﴿لَا كَرْهَ﴾ شوین که ونووی نیوه بوویس ﴿فَلَمْ تُدْ﴾ تاخو
 نیوه ﴿ثُمَّ لَمْ يَكُنْ لَكَ نِيْمَةٌ﴾ به‌رگری ده‌که‌ن له‌نیمه ﴿مِنْ عَذَابٍ مِّنْ نَّاسٍ﴾ همدیگه‌نه‌سری خوا
 ﴿وَهُوَ﴾ (نه‌وانیش) ده‌لیس ﴿وَهُدَّ بَنُو إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌گهر خوا نیمه‌ی پیمووس بگردیه نیمه‌ش
 قیوه‌مان پیمووس ده‌کده ﴿سَوَاءٌ﴾ به‌کسه‌به‌بومان ﴿حَرْثُ الرِّجَالِ﴾ هاوار و ناله‌بکه‌پس
 پس نارام بگره‌س ﴿فَدَا بَنُو إِسْرَءِيلَ﴾ رر گار بوومان بی به (له‌سرای خوا) ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ﴾
 جها‌شه‌پان ده‌لیت ﴿لَوْ كُنْتُ دَابَّةً مِّنْ دَابَّاتٍ﴾ کاتیک که کار نه‌واو ده‌یئت (ولیر سینه‌و‌پان کوتایی دیت)
 ﴿وَأَن تَكُونَ مِثْلَ نَجْمٍ سَاقِطٍ﴾ بنگومان خوا به‌لیتی پیدان ﴿وَرَمَتْ نَجْمٌ﴾ به‌به‌لینگی هق و راست ﴿وَوَعَدَ الشُّعْرُ﴾
 فاحقه‌مکه ﴿وَمِثْلِي﴾ و می‌بش به‌لیم پیدان به‌لام دروم کرد له‌گه‌لانداندا ﴿وَمِنْ حُكْمٍ﴾ وه‌من‌نم
 بوو به‌سرتاندا ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ رور و ده‌سه‌لانیك ﴿لَا تُعْطِيكَ﴾ تده‌ها نه‌وه‌به‌یئت که باگم
 کردن (بوگو مریس) ﴿لَا تُعْطِيكَ﴾ تیر قیوه‌ش به‌ده‌سگه‌وه‌هاتس (و به‌گوتان کردم) ﴿وَلَا تُؤْمِنُ﴾
 که‌واته‌لومه‌ی مس مه‌که‌ن ﴿وَأَمَّا نَفْسُكَ﴾ به‌لکو لومه‌ی غوتان بکه‌ن ﴿فَأَنَّكَ بِمَقَرٍّ مَّقَرٍّ﴾
 به‌راستی من ناتوانم نیم به‌هاواری قیوه‌وه ﴿وَمَنْ يُّضْرَجْ﴾ و نیوه‌ش ناتوان بی به‌هاواری مه‌وه
 ﴿إِنْ شِئْتَ﴾ به‌راستی من بروام نه‌بوو ﴿لَا تُعْطِيكَ﴾ به‌وه‌ی که به‌لستر (له‌دوبادا)
 متان کرد بوو به‌هوبه‌ش بو خوا ﴿لَا تُعْطِيكَ﴾ به‌راستی مستم کاران ﴿لَمْ يَكُنْ لَكَ سِرٌّ﴾ سرای
 سه‌ختیان بو هیهه ﴿وَأَدْخَلَ بَيْتَهُ مَوْءِدَهُمُ الصُّحُفِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باومریان هیتاره و کرده‌وه
 چا که‌کایان کرده‌وه ده‌خرقه ﴿حَسْبُ نَجْوَى مِّنْ حَيْثُ لَا تَهْرُ﴾ ماو ده‌ه‌شدانیك که روماره‌کان دین
 و ده‌چس به‌زیربندا ﴿حَبِيبٌ مِّنْ حَبِيبَاتٍ﴾ به‌ه‌ه‌میشه‌بیابان ده‌میشه‌وه نه‌تیر نی په‌روه‌رد گریان
 ﴿حَبِيبَةٌ مِّنْ سَائِرِ﴾ به‌خیر هاتیان له‌و (نه‌ه‌مشته) داموومه‌ی سه‌لامه ﴿يَزُرُّ﴾ نایا نه‌ت ر نیوه؟
 ﴿كَيْفَ مَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ خوا چوون موومه‌ی هیتاره‌ته‌وه ﴿حَسْبُ حَيْثُ كَشَحَرُ طَيْبَةٍ﴾ که وومدی چاک
 و راست (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وه‌که‌دره‌ختیکی چاک و به‌سوود وایه ﴿مَنْ يُّدْرِكُ﴾ په‌گی قیوم (نه‌ره‌ویدا)
 د کوبایت ﴿وَقَرَعَهَا فِي سَمَاءٍ﴾ ولق و پویه‌کاتیشی (مه‌رور بوویته‌وه) نه‌ناسماندا ﴿

﴿تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ نهو (دره‌خسته) سهو و بهر مگرست ﴿كَلَّا حَتَّىٰ يَبْذُرَ رِيحًا﴾ هه‌سور و کانتست به لیرسی
 بهر و رد گاری ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ لَأَثَرًا﴾ وه خوا نهو بهر و یانه نه هیتنه وه ﴿لَا مَسَّ لَكَ مِنْ غِشْوَةٍ﴾
 یو خه لکسی به نه وهی بهر بکه سه وه ﴿وَمِنْ حُجُومٍ خَشَنُوا﴾ وه سهو سهی و و تهی خراب و پیس
 و (بن باوهری) ﴿حُكْمٌ خَيْرٌ مِنْهُ﴾ وه کو دره خینکی خراب و پیس وایه ﴿تَحْتِ مِثْرَىٰ الْأَرْضِ﴾
 هه لکه مرایت له سهو رهوی (و په گنی به بیت) ﴿مَا تَهَيَّئْ لِلْغَىِّ﴾ ههو حوی نه گریست ﴿لَا تَحْشَبْ لَكَ الْغَىُّ﴾
 ، نهو ﴿لَهُ وَانْهَىٰ كَبِيرًا﴾ هیتاوه خوا دمه و راویان ده کات ﴿بِأَرْحَابٍ شَرْبٍ﴾ به و و تهی به ری و حی
 (که شب به تومانه) ﴿فِي تَحِيٍّ وَنُجُومٍ﴾ له ژبانی دو پیادا و له پرژی دو پشدا ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ﴾
 نظیرست ﴿وَهُوَ اسْتَمَّ كَارِئِشْ﴾ گو مراده کات ﴿وَيَعْمُرُ مَنَازِلَهُ﴾ وه خوا هه رچی به و نت ده بیگات ﴿وَالْأَرْضُ لَیْسَ بِهَا﴾
 ناپا سه پری نه وانه ت به کرد وه ﴿فَدَرْجَتِ الْأَوَّلُ﴾ له جباتی (سویاسی) به هره
 و چاکه‌ی حوی به باوهر و سپله بوون ﴿وَأَحْمَدُ مَهْمَدُ رُتُوبٍ﴾ و گه له که بیان بهر و هه لکه پیر برده ﴿وَجَهَنَّمُ يَصْطَرِبُ﴾
 نه ویش دوزخه که ده چنه ساوی ﴿وَشَسَّ تَقَرَّرُ﴾ که جینگ به کی رو و خرابه ﴿وَجَهَنَّمُ يَنْتَدُ﴾
 (بن باوهران) چه سد ها و تابان یو خوا به یاردا ﴿خُصِرَ عَنْ سَيْبِهِ﴾ یو نه وهی
 (خه لک) گو مرایک به له پینگی خوا ﴿فَرَسَتْ﴾ نهی (موجه ممد) بلی به وانه و ابو پرن (له دو پیادا
 یو کوی ده چس) ﴿فَمِنْ مَضْرُوبٍ مَارٍ﴾ چومکه بیگومان چاره بوستان هه و دورخ ده بیت ﴿فَلْیُجَادِیْ أَبَدَیْنِ﴾
 (نهی موجه ممد) بلی به ویدانه م که به وایان هیاره ﴿بِیْمُرُ تَضْوَةً﴾
 به پینگی بو یزه کان بکهو ﴿وَبِیْمُرُ مِثْرَ رَهْمَدُ﴾ و له وهی بیجان داوون به خشن ﴿بِیْمُرُ وَهْلَیَّةُ﴾ به بهیتی
 و لاشکرا ﴿مِنْ مِثْرٍ﴾ له پیش نه وهی ﴿فَلْیُجَادِیْ أَبَدَیْنِ﴾ که دوزخست بیت ﴿لَا تَحْشَبْ لَكَ الْغَىُّ﴾ به کریس
 و دروشنی نید به و به دوستایه نی ﴿سَهْلٌ لَّكَ حَسْبُ شَرْبٍ وَ لَازِمٌ﴾ خوا نه و رانه به که تاسمه به کاب
 و رهوی دروست کرد وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ شَعْبِهِ مَهْمَدُ﴾ و له تاسمه نه وه یارانی یار اندوه ﴿وَأَخْرَجَهُ مِنْ﴾
 کنرب ﴿وَهُوَ سَوْرٌ بِرُومٍ﴾ (و دانه ویله) به کی بین رواند وه ﴿بِرَقٍّ نَصْرٍ﴾ که برق و پرویه یو قنوه
 ﴿وَنَحْرٍ كَرَمٍ﴾ هه روه ها که شنی بو رام هیتاون (و خستویه تبه خر مه تانه وه) ﴿تَحْرِیْقُ تَحْرِیْقٍ﴾
 یا تیره ﴿مَوْثَعُوهی﴾ پروات به ساو در یادا به هه رمانی خوا ﴿وَسَحْرٌ كَرَمٍ﴾ و پروواره کی بو
 رام هیتاون (وله خر مه تانه) ﴿وَسَحْرٌ كَرَمٍ﴾ وه هه روه ها رامی هیتاوه بو مان (له خر مه تانه به)
 ﴿تَشْنُوعُ وَ تَحْمُرُ بِهْمِیْنِ﴾ روز و مانگ به هه می شمعی ﴿وَسَحْرٌ كَرَمٍ وَ تَحْمُرُ﴾ وه شهو و پرویشی
 بو رام هیتاون ﴿

﴿مَنْصَبِينَ﴾ به‌خیرایی دعوون (به‌دم بانگ که‌ریانه‌وه) ﴿تَقْبَلُ زَكَاةً وَسَبَّةً﴾ سوریان به‌ر کر دونه‌وه (بو
 ناسمان) ﴿لَا يَزَالُ تَهْتَدُ حُرُفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان مانو کین ﴿وَأَقْبَهُ كُفْرَهُمْ﴾ و دلیر خالی
 به (له‌تینگه‌شس) ﴿وَأَنْتَ لَا تَعْلَمُ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د پیکر) جه‌لکی ناگادار بکه و بتر سینه
 ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمْ نَجَاتٌ﴾ له‌و پروزی که‌سرایان بو دیت ﴿وَيَقُولُ نَحْنُ طَهَّرُوا﴾ نه‌مجاننه‌واله‌ی که‌سته‌میان
 کر دوه ده‌لپس ﴿رَأَيْتَ لَيْسَ فِي حِجْرِ قَرِيبٍ﴾ نه‌ی به‌روه‌دگارمان سو ماو‌یه‌کی که‌م درامان بخه
 ﴿غَبْ غَبْ غَبْ﴾ ت وه‌لامی بانگه‌واره که‌ت به‌دینه‌وه ﴿وَسَبَّحْ رَأْسُ﴾ و شونیی پی‌مه‌میران بکه‌وین
 ﴿أَوْبَرُ حُكُومٍ مُّقْتَصِدٍ قَبْلَ﴾ نه‌ی تیره به‌سوون پیشتر سو پیدان حوارد ﴿وَالْحَقُّ مِنْ رَبِّهِ﴾
 که‌هر گیر له‌ماو‌اجس ﴿وَسَخَّطَ فِي مَكْرِ نَجٍ﴾ هه‌ر له‌جی و شونیی نه‌وانه به‌شته‌جی بوون
 ﴿ظَهَرُوا الْقِسْمَةَ﴾ که‌سته‌میان له‌خو‌یان کرد ﴿وَسَبَّحْ رَأْسُ﴾ و به‌روونی بو‌تان ده‌ر که‌وت ﴿صَغِيفَ قَبْلَ﴾
 به‌م ﴿که‌چیمان به‌سهر هینان﴾ ﴿وَصَرَبَ حُكْمُ لَأَمْسَ﴾ سوو‌یه‌ی رور پشمان بو‌تن هینه‌وه ﴿وَفَدَّ﴾
 مگر و مگر هه‌ر بیگومان نه‌و (بی‌ماو‌ه‌رانه) پیلانی که‌وره‌ی خو‌یانیان گتیرا (دژی پی‌مه‌میره‌کانیان)
 ﴿وَقَدْ كَذَّبَ﴾ خو‌ای که‌وره ناگاداره به‌پیلانه‌کانیان ﴿وَسَبَّحْ رَأْسُ﴾ وه هه‌ر چه‌ده
 پیلانه‌که‌مان ﴿يَتَزَلَّزَلُ جَبَلٌ﴾ شاهه‌کانی پز بتراریت (وله‌س بیت) ﴿فَلَا تَحْزَنْ لَّهِ﴾
 جا و اگومان به‌مه به‌خوا ﴿تَخَفَ وَغَدَّ رَأْسُهُ﴾ نه‌و به‌لیسه‌ی دایه‌تی به‌پی‌مه‌میرانی به‌دی
 ماهیتیت و ماهیتیت جی ﴿رَأَيْتَ لَّهِ غَيْرَ رَأْسِهِ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لاتی خواون توله‌یه ﴿وَلَهُ﴾
 ﴿يَوْمَ تَنْدُلُ الْأَرْضُ﴾ له‌روزی که‌که‌م ده‌وی به‌ده‌گوریت ﴿سَبَّحْ رَأْسُ وَتَسَبَّحْ﴾ به‌ده‌وی به‌کی تر
 و لاسمانه‌کانیش (ده‌گورین به‌ناسمانی تر) ﴿وَسَبَّحْ رَأْسُ وَتَسَبَّحْ﴾ نه‌و به‌مه‌وو (له‌گوره‌کانیان
 دینه‌ده‌ده) ده‌ده‌که‌ون سو خو‌دای ته‌مهای ران و به‌ده‌سه‌لات به‌سهر هه‌وو شتیکدا ﴿وَلَهُ﴾
 ﴿وَتَرَى الْمَخْرِجَ يَوْمَ﴾ و له‌و پرو‌مدا تاوان ناران دمیسی ﴿مَنْعَرَةٍ فِي الْأَسْفَلِ﴾ له‌کوت و رنجیر دا
 بینکه‌وه به‌ستراون ﴿وَسَبَّحْ رَأْسُ وَتَسَبَّحْ﴾ بو‌شاکیان قه‌ترانی ره‌شه ﴿وَتَقْبَلُ زَكَاةً وَسَبَّةً﴾ و دم و
 چاوی‌شیان ناگر دایه‌وشیوه ﴿وَسَبَّحْ رَأْسُ وَتَسَبَّحْ﴾ بو‌نه‌وه‌ی خوا تو‌له‌و پاداشتی هه‌وو
 که‌سبک بدات به‌گو‌یره‌ی نه‌وه‌ی که‌کر دو‌مینی ﴿يَوْمَ تَسْبَحُ سَبْحًا﴾ به‌راستی خوا (مو‌حاسه‌کردن)
 و به‌ر سینه‌وه‌ی خیرایه ﴿هَذَا سَبْحُكَ﴾ نه‌م (قورنانه) را که‌یاندن و جاری‌تکه سو هه‌وو خدات
 ﴿وَسَبَّحْ رَأْسُ﴾ وه هه‌تا پی‌ی بیدار بکرینه‌وه ﴿وَتَقْبَلُ زَكَاةً وَسَبَّةً﴾ وه بو‌له‌وه‌ی بران بیگومان
 نه‌و (حوا) به‌ر ستر او‌نکی ناک و نه‌مابه‌ه ﴿وَسَبَّحْ رَأْسُ وَتَسَبَّحْ﴾ و ناخاوه‌ن ژس به‌کان بیریکه‌مه‌وه و
 به‌ند و به‌ر بگرن ﴿وَسَبَّحْ رَأْسُ وَتَسَبَّحْ﴾

﴿قَالَ هَؤُلَاءِ ابْنَائِي﴾ (لوط) هر سووی ناته‌وانه کچانی من (ماره‌بان کمن) ﴿يَا كَتُمُونِي﴾ نه‌گور
 ئیوه (نه‌وکاره) له‌محام ده‌من ﴿عَتَرْتُهَا﴾ سویند به‌ت‌مه‌ن و زیانی تو (نه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿
 به‌راسنی نه‌وانه﴾ (سکرته‌ی بقمه‌ن) له‌سەر خوشی خویاندن سەر گردانن ﴿وَأُحْدِثُ لَهَا صَیْغَةً﴾
 ئیوه (شاره) مان سهر و زیر کرد ﴿وَأَنْصُرُهُ عَشِيرَةً جَدِيدًا﴾ و گلی به‌ر دیمان به‌سهره‌ی به‌راندن
 ﴿يَا بَنِي دَاوُدَ إِنَّا بَدَّلْنَا قُلُوبَهُمْ﴾ به‌راسنی له‌مه‌دا به‌لگه‌ی رور عه‌یه بو نه‌وانه‌ی بیرده‌که‌سه‌وه ﴿
 وَنَبِّئْهُمْ بِمِصْرَ فِرْعَوْنَ﴾ وه‌یگومان نه‌و (شاره ویران کراره) له‌سەر به‌یگای سهره‌کی (کاروانه‌کی)
 دایه ﴿يَا بَنِي دَاوُدَ إِنَّا جَعَلْنَاكُمْ خُلَفَاءَ لَهَا﴾ به‌راسنی نه‌وه‌دا به‌لگه‌ی گریگ عه‌یه بو به‌ر ااداران ﴿
 وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَرْيَمَ طَهَّرْنَا﴾ به‌راسنی له‌مه‌ده‌ی سهره‌کی (کاروانه‌کی) به‌راسنی له‌مه‌ده‌ی
 دووانه له‌سەر به‌یگایه‌کی ناشکر اادان ﴿وَمَدَّ كَبَّابٌ خَلْفَهُ نَارًا﴾ سویند به‌خوا به‌یگومان
 خه‌لکی جیهریش (گه‌له‌که‌ی صالح) به‌روایان به‌په‌مه‌به‌ره‌کایان به‌کردن ﴿وَهُوَ يَشْهَدُ آيَاتِنَا﴾
 به‌لگه‌و بی‌شاه‌کانی خومانمان پیدان ﴿وَأَنبِئْهُمْ بِمِصْرَ فِرْعَوْنَ﴾ به‌لام نه‌وان به‌رویان سی وه‌ر گتیر ﴿
 وَكَانُوا يَنْجُونَ﴾ نه‌وانه له‌شاخه‌کاندا ده‌باناشی ﴿يُؤْتِي السَّيْرَ﴾ خاسووی روری (قایمی)
 بی نرس و بیم ﴿وَأُحْدِثُ لَهَا صَیْغَةً﴾ نه‌مه‌دا ده‌سگ و پیده‌له‌شاخه‌یگای به‌هیر گرتی
 له‌به‌ره‌به‌پیدا ﴿وَأَنبِئْهُمْ بِمِصْرَ فِرْعَوْنَ﴾ حاه‌هر چیان کردبوو (خانو و له‌جیا‌کند) هیچ سوودی
 پی به‌گه‌پاندن ﴿وَمَنْ يَنْصُرْهُمُ اللَّهُ فَهُوَ لَا يُغْلَبُ﴾ وه‌ئیمه‌نا‌سمانه‌کان و وه‌ویمان دروست به‌کرده
 ﴿وَمَنْ يَنْصُرْهُمُ اللَّهُ فَهُوَ لَا يُغْلَبُ﴾ نه‌وه‌ش له‌په‌ریاندا به‌به‌هق و به‌راسنی به‌پیت ﴿يَا بَنِي دَاوُدَ﴾ وه‌یگومان
 روری دویسی دیت ﴿وَنُفِخَ فِي سُورٍ نَّجْمٍ﴾ سوش به‌خوانی چاو‌پوشی بکه‌لیان ﴿يَا بَنِي دَاوُدَ﴾
 نطق ئیوه به‌راسنی ههر به‌رو و دگارت به‌دی هه‌نری رانابه ﴿وَعَذَابُ الْعَذَابِ﴾ وه‌ر به‌سهره‌ی
 سویند به‌خوا به‌راسنی جه‌وت نایه‌تی دو‌ساره‌کراره‌مان پی به‌خشیت (مه‌به‌ست له‌سوره‌تی
 الفاتحه‌به‌که‌چه‌مد جاریک له‌بو‌یژدا دو‌وباره‌ده‌ی‌مه‌وه) ﴿وَنُفِخَ فِي سُورٍ نَّجْمٍ﴾ ههر وه‌ها قورنانی
 گه‌وره‌ش ﴿وَأَنبِئْهُمْ بِمِصْرَ فِرْعَوْنَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده) چاوت مه‌سره‌ئو مار و بی‌مه‌تی
 (دو‌میا) که‌دا‌ومانه‌به‌ ﴿وَأَنبِئْهُمْ بِمِصْرَ فِرْعَوْنَ﴾ کو‌مه‌لیت له‌وی با‌وه‌رانه‌ی ﴿وَأَنبِئْهُمْ بِمِصْرَ فِرْعَوْنَ﴾
 ﴿وَأَنبِئْهُمْ بِمِصْرَ فِرْعَوْنَ﴾ وه‌بالی به‌زه‌یسی راخه‌بو به‌ر ااداران ﴿وَقَالَ إِنَّا سِدْرٌ شَدِيدٌ﴾ وه‌بالی
 به‌راسنی من نرسه‌ریکی روو و ناشکر ام (ده‌مان بر سیم له‌سرایه‌ک) ﴿وَكَمَا تَرَىٰ الْأَشْيَاءَ﴾
 وه‌ی نه‌و (سرایه‌ی) بار ده‌مان بو دایه‌ش که‌ران (مه‌به‌ست پی جوله‌که‌و گا‌وره‌کانه‌که‌با‌وه‌ریان ده‌کرد
 به‌مه‌ده‌تکی قورنان وین با‌وه‌ریش بوو به‌مه‌ده‌تکی قوری) ﴿

﴿بَیْرَتِ جَعْدٍ نَّفَرَسِ عَصِیْبِ﴾ نه‌وانه‌ی که قورناییان کرده چنده نه‌شه‌وه (ناوهر داریوون به‌هه‌مدیکی و کافریش نوون به‌وه‌ی تری) ﴿قُرْبَانِکَ خَشِیْعَتِ نَقِیْبِ﴾ جا سوینده به‌په‌روه‌دگارت برسیار له‌هه‌موویان ده‌کعبس ﴿عَمَّا کُوْیُفُوْا﴾ له‌وه‌ی که ده‌یانکورد (له‌دوبیادا) ﴿وَأَصْبَحَ سَاوِمِرْ﴾ جا هه‌ره‌رمایکت بین ده‌درت به‌ناشکرارای گه‌به‌نه ﴿وَنَحْنُ عِیْ نَشْرِکِی﴾ و گوی به‌هاو به‌ش دانهرس مه‌ده ﴿بِأَعْقَبِکَ خَشِیْعَتِی﴾ به‌راستی نیمه‌سو ده‌پاریرس له‌شهر و پیلانی شه‌و که‌سه‌بی گاشه‌ولاقرتی ده‌کعب به‌تابنه‌که‌مت ﴿نَحْنُ یُفُوتُ مَعَ سَیْفِهِ حَرْ﴾ نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل خواد په‌رستر وینکی تر دانه‌بیش ﴿مَنْ یُفُوتُ﴾ جا دواتر ده‌رائس (چون سرایان ده‌ده‌بس) ﴿وَعَدَ نَفَرْ﴾ سوینده به‌خوا اینگو مان نیمه‌ده‌رائس ﴿نَحْنُ یُفُوتُ سَیْفِهِ بِیَعُوْثُ﴾ که‌ده‌راستی تو دلت نه‌دیگ ده‌سی به‌وه‌ی نه‌وانه‌ده‌بیش ﴿وَأَصْبَحَ یَحْتَفِ بِکَ﴾ که‌وانه‌نه‌سییحاتی په‌روه‌دگارت مکه ﴿وَلْکِی مِی کَشِیْعِیْنِ﴾ و نه‌سوزده به‌ران به‌﴿وَنَحْنُ رَنَکْ﴾ وه په‌روه‌دگارت په‌رسته ﴿حَیْ یُیْکَ تَیْبِیْ﴾ هه‌تا مردن به‌خه‌ت بین ده‌گرت

سورس ﴿الْحَدَّ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشیده‌ی میهره‌بار

﴿قُلْ مُرَّاتٍ فَلَا سَمْعَیْوُ﴾ نه‌وا هه‌رماسی خوا (به‌سر ادانیان) هات بزبه‌په‌له‌مه‌کعب (له‌هائس) ﴿سُبْحَنَہُ وَتَعَالٰی عَرْشُکَ﴾ پاک و بیگه‌ردی بو خواله‌هه‌ر شتیک نه‌وانه‌ده‌یکه‌ن به‌هاو به‌شی ﴿یُزَیْرُ تَشْتِیْجَہُ بِرُوحِ مِی نَمْرُہُ﴾ هر پشته‌ده‌سیر پته‌خواروه‌به‌وه‌حی نه‌هه‌رمانی حوی ﴿سَلِّمْ سَلِّمْ مِنْ بَیْنِیْ وَبَیْنِہُمْ﴾ سو هه‌ره‌که‌سیک له‌به‌نده‌کاسی که‌خوی به‌دوت ﴿لَا یُزَوُّ﴾ به‌وه‌ی که‌خه‌لکی تر سینی ﴿لَہُ لَا یَلٰہُ لَا اِلٰہَ اِلَّا اَنْتَ﴾ که‌به‌راستی بیحکه‌لعم هیچ په‌رستر وینکی تر سی به‌که‌وانه‌هه‌ر له‌م ترس ﴿حَیْ تَسْمُوْیْ وَکَرِّمْ یَتَحَوُّ﴾ (خوا) تاسطانه‌کان و روه‌ی به‌هه‌ق دروست کرد ﴿تَقْلِبْ عَنَّا شُرُکَہُ﴾ به‌رو و بلنده‌له‌هه‌ر چی نه‌وانه‌ده‌یکه‌نه‌هاو به‌شی ﴿حَقِّ اِلٰہِیْنِ مِنْ نُّطْفَہِ﴾ (خوی گه‌وره) تاده‌می دروست کرد له‌دلویه تاوین ﴿یَزِیْرُ حَصْبَہُ فُیْبِ﴾ که‌چی بوته‌دورمینی لاشکرای (به‌رامه‌که‌ی خودا) ﴿وَلَا یَعْبُدُہُمْ اَکْکَ﴾ تازه‌لشی بو نیوه دروست کرد ووه ﴿وَبِہِیْفَ وَاَوْسَعِ﴾ که‌(هوی) گه‌رمایی و که‌لکیان تیدایه ﴿وَمِنْہُ اُفْکُورْ﴾ وه‌له‌(گوشتی) له‌وان ده‌خوون ﴿وَنَحْنُ بَیْہِجْدُ﴾ وه‌بو نیوه‌هه‌یه‌له‌و (تازه‌لامه‌تادیمه‌ی) جوانی و پاراوه ﴿حَیْ یُزَیْرُکَ فِیْہِیْنِ سَرُخُوْیْ﴾ کاتی ده‌بان هه‌تموه‌له‌له‌ومرگا و کاشکیش ده‌بان بدن بو له‌ومرگا

﴿وَجَعَلْنَا نَقَارَ السَّيْرِ﴾ وه (همدی لهو مالاناه) باره کاسان هله‌ده گرس (ودیه‌س) بۆ شار
 و جینگیه ﴿تَرْكُوهُ لَكُمْ﴾ که قتیوه پی مده‌گه‌یشش مه‌گه‌ر رور به‌دیه‌هت به‌یت
 ﴿يَرْكَبُكُمْ رُوحُ رَحْمَةٍ﴾ به‌راستی به‌روردگار تان رور به‌سور و به‌رمیی به (بۆ نادعی) ﴿وَتَلْقَى
 رُوحَ الْخَبِيرِ﴾ وه له‌سپ و مایس و ئسترو گوی دریم (ی بۆ دروست کردون) ﴿تَرْكُوهُ رِسَةً﴾
 له‌بهر نه‌وه‌ی سواریان بس و هوی رازانه‌وش بس بو تیوه ﴿رُوحُكُمْ﴾ (نقشون) وه (خو) شتی وا
 دروست ده‌کات که (نیسا) تیوه مایرانی ﴿وَعَلَى نَفْسٍ نَّاسِيَةٍ﴾ ریگی راست بیشتدن
 (به‌سده‌کس) نه‌به‌ی بو حوایه ﴿وَمِنْ حَزْزٍ﴾ وه همدیک له‌ریگ کاس لار و باریکه ﴿وَرُوحٌ شَدِيدٌ﴾
 (جمیون) وه له‌گه‌ر (خوا) بیوسنابه هه‌موونانی ریمورس ده‌کرد ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 لهو (خوا) راتیکه که له‌ناسمانه‌وه بارانی بۆ مارتدون ﴿فَتَكْفُرُ بِهِ شَرٌّ﴾ ناو خوارده‌وتن له‌و
 (بارانه‌ی) به ﴿رُوحٌ سَخِرَ بِهِ سَيُّئُونَ﴾ و هوی سه‌ور بووی روه‌کیشه که مه‌ر و مالانی لی ده‌به‌وه‌ریس
 ﴿يُنَادِيَهُمْ فِي الصُّبْحِ﴾ به‌و (ناوه‌خوا) بۆتان دهر و نیجت کشتو کال ﴿وَرُوحٌ وَجِيمٌ﴾
 و لاشب ﴿وَرُوحٌ وَجِيمٌ﴾ دار خورما میو و به‌ر ﴿وَمِنْ حَزْزٍ شَدِيدٍ﴾ وه سه‌ور به‌رو میوه‌یه‌ک
 ﴿يُنَادِيَهُمْ فِي الصُّبْحِ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لگه‌به‌کس روون هه‌به‌بو
 نه‌و که سانه‌ی بیر ده‌که‌سه‌وه ﴿وَمِنْ حَزْزٍ شَدِيدٍ﴾ وه راسی هیتاوه بۆتان شه‌ور و روز
 (به‌خرمه‌نی نیوه‌دیه) ﴿وَمِنْ حَزْزٍ شَدِيدٍ﴾ و خور و مانگ ﴿وَمِنْ حَزْزٍ شَدِيدٍ﴾ هه‌روه‌ها
 نه‌سیره‌کانیش رام هیسراوون به‌هر مانی خوا ﴿يُنَادِيَهُمْ فِي الصُّبْحِ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا
 (باس کرا) به‌لگه‌ی رور هه‌به‌بو نه‌وانه که زیر و تینه‌گن ﴿وَمِنْ حَزْزٍ شَدِيدٍ﴾ وه (رامی
 هیتاوه) بۆتن نه‌وه‌ی دروستی کردوه له‌ره‌ویدا و بلاوی کردوه نه‌وه ﴿وَمِنْ حَزْزٍ شَدِيدٍ﴾ که به‌ریگ
 و جوریان جیاواره ﴿يُنَادِيَهُمْ فِي الصُّبْحِ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا باسکرا ﴿يُنَادِيَهُمْ فِي الصُّبْحِ﴾ به‌ساده‌ی کی
 روون هه‌به‌بو نه‌وانه‌ی که ناموز گاری و ه‌ده‌گرس ﴿وَمِنْ حَزْزٍ شَدِيدٍ﴾ هه‌به‌بو نه‌وانه‌ی که به‌ریگ
 وه نه‌و (حویه) راتیکه که ده‌ریای رام هیتاوه بو نه‌وه‌ی گوشنی تاره‌ی لی به‌جون (مه‌به‌ست ماسی
 و هاوشیوه‌کابه‌تی) ﴿وَمِنْ حَزْزٍ شَدِيدٍ﴾ وه به‌و نه‌وه‌ی خشیشی لی ده‌ریه‌نی که ده‌ی
 پوش (بۆ خو رازانه‌سه‌وه وه‌ک دور و سه‌ده‌ف و مرواری) ﴿وَمِنْ حَزْزٍ شَدِيدٍ﴾ و که شتی کس
 ده‌سی نوری ده‌ریا که له‌ت ده‌که‌ن ﴿وَمِنْ حَزْزٍ شَدِيدٍ﴾ وه بو نه‌وه‌ی هه‌بدن
 له‌ه‌زال و پوری خوا به‌دمن بیش و بۆ نه‌وه‌ی سوپاسی خویش بکمن ﴿

«لَمَّا رَأَى الْعَصَا تُحْيِي الْعِظَامَ» پاشان له‌روزی دوایدا ریسوا و سهر شوریا ده‌کات «وَلَمَّا رَأَى الْفُلَّ يَمْشِي عَلَى الْبَرِّ» (خو بیان) ده‌رومونت له‌کوتس نه‌ها و نه‌شانه‌ی «كُنْزُ الْقُرْآنِ» که‌تیوه له‌به‌ر نه‌وان مملاتیسی (بیعه‌سهره‌کان و بر واداران) تان ده‌کرد ده‌بار میاں «قَالَ تَزِيدُ زَوْجًا وَتُقَاتِلُ» نه‌و نه‌ی رانیریاں پی دراسو و ده‌لین «إِنَّ حَرْبَ آتَمَ وَتَوَّابَ» نه‌یاستی ریسوی و نه‌ده‌ختی نه‌مرو «عَلَّ تَكْمِيلُ» سو سن ناوهراته «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نه‌وانه‌ی که‌فرشته‌کان گیدیان ده‌کیشس «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» له‌کاتیکدا ستم کار سوو له‌خویان «وَلَمَّا رَأَى الْفُلَّ يَمْشِي عَلَى الْبَرِّ» جاله‌و کانه‌دامل که‌چ ده‌س «وَلَمَّا رَأَى الْفُلَّ يَمْشِي عَلَى الْبَرِّ» (و نه‌لین) بیعه هیچ خراپه‌به‌کمان نه‌کردووه «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نه‌وانه‌ی که‌تیوه ده‌تانکرد «وَلَمَّا رَأَى الْفُلَّ يَمْشِي عَلَى الْبَرِّ» که‌واته‌ده‌درگی کانی دوزخ‌مه‌و به‌زوره‌وه «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» تیندا بیسته‌وه به‌ده‌میشه‌پی «وَلَمَّا رَأَى الْفُلَّ يَمْشِي عَلَى الْبَرِّ» (هه‌ناهه‌تایی) «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نای جیگه‌ی خویه‌گه‌وره‌وانان چمده‌باخوش و خر به «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» و و ترا به‌وانه‌ی که‌خویان پاراست (له‌یسن بروایی) «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نه‌وه‌په‌روهر دگارتان چس ناردونه‌خواره‌وه «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» ده‌لین خیر و چاکه «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» سو نه‌وانه‌ی که‌له‌م دریا به‌دا چاکه‌یان کردووه چاکه‌ه‌به‌به «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» و بیگومان جیگای روزی دواپی چاکره «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» و چ خوشه‌مال و شویس باربر کار و له‌خواترمان «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» به‌ده‌شتانیک جیگای مانده‌وه‌ی هه‌میشه‌یین که‌نه‌وان ده‌چنده‌سوی «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» دربار کانی ده‌زور به‌زیر (قه‌سرو دره‌خنه‌کان) یانه «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» له‌و به‌ده‌شت به‌دایه‌نه‌وه‌ی بیامه‌وی بویان ناماده‌به «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» که‌دیک خیری نه‌تیمیر «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نابه‌و جور و خو به‌دانشی خو باربره‌ران و خواترمان ده‌داته‌وه «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نه‌وانه‌ی که‌فرشته‌کانی (گیان کیشان) گیایان ده‌کیشن به‌پاکی «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» (فرشته‌کان) ده‌لین سه‌لامتان لی بیت «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» به‌ده‌شته‌وه به‌هوی نه‌وه‌ی که‌ده‌تانکرد (له‌دوب‌دا) «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» (من‌مضروب) لآن نه‌شه‌تیمیر که «تَابَا» (نه‌وسن ناوهراته) چاوهری‌ی چس نه‌که‌ن جگه‌له‌وه‌ی فرشته‌کان بوتان بیت و (گیایان نکیش) «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» یان هه‌ماسی په‌روهر دگارت بیت (سو سرادبیان) «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نه‌وانه‌ی پینش نه‌مانیش هه‌ر و ده‌کو نه‌میاں کرد «وَلَمَّا رَأَى الْفُلَّ يَمْشِي عَلَى الْبَرِّ» و خواستمی لئ نه‌کردن «وَلَمَّا رَأَى الْفُلَّ يَمْشِي عَلَى الْبَرِّ» به‌لکو خویان سته‌میاں له‌خویان ده‌کرد «وَلَمَّا رَأَى الْفُلَّ يَمْشِي عَلَى الْبَرِّ» له‌تا کامدا توله‌ی نه‌و خر به‌دبیان نوش سور که‌کردیویان «وَلَمَّا رَأَى الْفُلَّ يَمْشِي عَلَى الْبَرِّ» و نه‌وه (سرای) که‌نه‌وان گالتیان پی ده‌کرد ده‌وری داب و هاته‌میران «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

﴿وَقَالَ تَمْرُوتُ﴾ و نه توانی هاو بهشیان داناو نه خوا دهلیس ﴿وَشَاءَ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا
بیوستانیستابه ﴿عَبْدُ اللَّهِ ذُو يَمِينٍ شَفِيعٍ﴾ بیجگه نمو (خوا) هیچ شتیکمان نهده پهرست ﴿تَمْرُوتُ﴾
عابون ﴿بِهَيْبَةٍ وَهَيَاو و مایر انمان﴾ و لاخرن ﴿و نه حمر انمان نهده کرد﴾ من دو بهمن توت ﴿هیچ شتیک
نه من حمر منی نهو﴾ گدیک قس من قیبه ﴿پشانی نمانش همر نهو جور و بان ده کرد﴾ و من
ترس لا ائیل ﴿نابا پنم بهران هیچان له سهره بیجگه لهرا گه یانلنکی﴾ نین ﴿ناشکرای﴾ (نایی
به کت بهرستی) ﴿وَقَدْ بَعَثَ فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا﴾ سویند به حواله ماو هه موو گهن و نومنه تیگدا
پیمه بهر یکمن ماردوه ﴿بِأَنبِیَآئِهِ وَحِیْرٍ صَفِیْرٍ﴾ اکه هر مان ده کهن به خه لکی (به روی
نه بها خوا پهرستی و دور که و نه ده (پهرستی) همر بهر ستر اوینکی تر ﴿فَیَنْهَضْنَ فِیْهِ فِی سَاعَةٍ﴾ جا
خوا هه بدینکی لهر (نومنه تانه) ریتن مووی کرد ﴿وَمِنْهُمْ حَقٌّ عَلَیْهِ نَفْسٌ﴾ و هه بدینکی بیان (له بهر
خراپیان) گومرایی به خه ی گرتن ﴿فَیَرْوُی الْأَمْرَ فَنُظَرُوهُ﴾ دهی بهر ویدا نگه رین و نه مانت که
﴿کَیْفَ حَکَمَ تَوْبَهُ لَمَّا حُکِمَ بِهِ﴾ سهر نه محاسن بی ساوهران چون بوو ﴿بِأَن عِزُّهُ عَلَى الْمُنَافِقِ﴾
همر چه نه دور سووری نه سهر ریتن مووی نه وانه (بی سوونه) ﴿وَمَنْ لَّا یُتَّقِ اللَّهَ فَمَا لَهُ مِنْ حِصْلٍ﴾ چونکه
بهرستی خوا ریتن مووی که سیک ماکات که (بهوی) گومرایی بکات ﴿وَمَنْ لَّمْ یَسْرِ بِهِنَّ﴾ هیچ
پشتوالبینکی بیان می به ﴿وَقَسُوا بِأَنَّهُ جَعَلَ لَمُتِّهِمْ﴾ و نه وانه دور توبه سویند بیان ده خوا ده خوا
﴿لَا یَهْدُ اللَّهُ فِی سُبُلٍ﴾ (ده بیان ووت) همر که من بهریت خوا ریتن مووی ماکاته و ﴿وَمَنْ وَغَدَ عَلَیْهِ حَقٌّ﴾
به لی (ریتن مووی ده کاته و) به لیککی هدی و راستی خوا به ﴿وَلَنْ یُکْفِرَ نَفْسٌ بِنَفْسٍ﴾ به لام
رور بهی خه لکی مار من ﴿شَیْءٌ یُّهْزِئُ بِنَفْسٍ یُخْشَعُونَ بِهِ﴾ بونه و هی رووی بکاته و به خه لکی نه و هی
تیاید جیاوارن ﴿وَلِیْقَمَ نَفْسٌ كَرَمًا﴾ و نه وانهش که بی ساوهر بوون بران ﴿لَهُمْ كَانُوا یُخْشَعُونَ﴾
که به راستی نه و دورن موون ﴿بِأَنَّهُمْ شَفِیعٌ رَّبِّهِ﴾ به راستی کانیث (ریتن موو کرد و نه و
و نه دیهتاس همر شتیکمان) بویت ﴿لَنْ یُزَالَتْ مِنْهُ﴾ (نعمه به) که بی دهلیس نه ویش به کسهر
دهیت ﴿وَمَنْ لَّا یَرْحَمِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ حِصْلٍ﴾ و نه وانهی له رسی خوا دا کوچیان کرد ﴿مَنْ لَّمْ یُطِيعِ اللَّهَ﴾ دوا
نه و هی سته بیان لی کرا ﴿لِیُؤْمِنَهُ فِی سَاعَةٍ﴾ بیگومان له در بادا بشته جی بیان ده که بی دور
به چاکی ﴿وَلَا تَحْزَنْ لِحُكْمِ الرَّسُولِ﴾ و نه به راستی پاداشتی رورزی دوا بی گهر و تره نه گهر بیان
رایبه ﴿لَنْ یُزَالَتْ مِنْهُ﴾ نه وانه که سانیث بوون داین به خه یاید گرت و نه بها
بشتیان به بهر و هر دگر بیان ده بهست

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ فِي الْبَنَاتِ﴾ و ده مواته‌مان به‌کردوه له‌پیش تو ﴿لَا يَأْتِيَنَّكَ فِيهَا﴾ بچکه له‌پای بی
 که بیگمان سو ساردوون ﴿فَسَوْفَ هُنَّ نِكَاحٌ﴾ دهی پرسیار مکن له‌رانایان ﴿مِنْ كَسْبٍ لَّيْسَ لَكَ﴾
 له‌گه‌ر نیوه مارانی ﴿بِالْأَيْمَانِ﴾ له‌گه‌ز چم‌دین به‌لگه‌و به‌راوی نه‌سمازی ﴿وَأَمَّا فِي الْبَنَاتِ﴾
 نه‌گه‌ر و قورنایش‌مان بز تو نارد ﴿سَيَرْثُهَا مِنَ الْوَارِثَةِ﴾ بو نه‌موی و ووی بکه‌بته‌وه بو‌خه‌لکی
 نه‌موی بویان بتر در اوته‌هوار و ده ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ به‌لگو بیکه‌م‌وه و تی مکن ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾
 کسب ﴿دهی نایا نه‌وانه‌ی که بیلان و حرایه‌یان کردوه بی باکی و ماتوس له‌وه‌ی ﴿لَا يَحْصِي اللَّهُ﴾
 ﴿لَا رَحْمَةً﴾ که حواییان بات به‌ماخی ره‌یلا ﴿وَأَمَّا فِي الْبَنَاتِ﴾ یان سرایان بویت ﴿مِنْ حَيْثُ لَا شَعْرٌ﴾
 له‌شور بیکه‌وه که هه‌سنی بی ناکه‌ن ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ یان (سرا) یان گریخت له‌کاتی که یان
 و هاتو چود ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ بتر ماتوان حویان قوتار که‌ن ﴿وَأَمَّا فِي الْبَنَاتِ﴾ یان له‌کاتی که
 ده‌ترس (له‌سردن) له‌ماویان ده‌مات ﴿وَأَمَّا فِي الْبَنَاتِ﴾ بیکومان به‌رو و دگارتان زور دلسور
 و مبه‌ره‌ده ﴿وَأَمَّا فِي الْبَنَاتِ﴾ نایا نه‌وانه‌مان بپس و سهرنج ناده‌ن که هه‌رچی خوا دروستی
 کردوه ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ سیه‌ره‌کانیان ده‌گوریت ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ به‌لای رست و چه‌پیان
 ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ به‌مل که چه‌وه‌سورده‌ی خوا ده‌ن ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ له‌کاتی که
 هه‌رچی له‌نه‌سما‌نه‌کان و ره‌ویدایه‌هه‌ر بو خوا سورده‌ده‌ن ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ به‌رو و سبکه‌وه‌ر له‌نیک‌گرو
 له‌گیان له‌به‌ران و مریشته‌کان له‌هه‌مان کاتدا حوشیان به‌گه‌وره‌ده‌مان ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾
 له‌به‌رو و دگاریان ده‌ترس که له‌لای سهر و وینه‌وه‌یه ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ و هه‌ر ده‌رمانیکیان
 پس بگریخت ده‌پکه‌ن ﴿وَأَمَّا فِي الْبَنَاتِ﴾ خوا نه‌موی دوو به‌ستر او بو‌خه‌لکان
 دامه‌نیش ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ بیکومان به‌ستر او (ی نیوه) تمها به‌کینکه (که‌خوا‌ی گموره‌و بالا‌ده‌سته)
 ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ که‌واته‌هه‌ر له‌من ترس ﴿وَأَمَّا فِي الْبَنَاتِ﴾ و ده‌تمها مولکی خوا به
 نه‌وه‌ی به‌نه‌سما‌نه‌کان و له‌ره‌ویدایه‌هه‌ر ﴿وَأَمَّا فِي الْبَنَاتِ﴾ و ده‌گور بایه‌لی به‌ده‌وام هه‌ر بو‌ته‌وه ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾
 شلور ﴿دهی نایا له‌غه‌یری خوا ده‌ترس﴾ ﴿وَأَمَّا فِي الْبَنَاتِ﴾ و ده‌هه‌ر چاکه‌و به‌هه‌ره‌به‌کنان
 هه‌بیت ته‌وه‌هه‌موی له‌خوا‌وه‌یه ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ پاشان کاتیک دوو چاری ریان و باره‌جه‌تیه‌ک بس
 ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ ته‌وه‌به‌ماو هاوار هه‌ر بولای نه‌و ده‌من ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ له‌پاشان کاتیک
 باره‌جه‌تیه‌کی له‌سه‌ر لاردن ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ کنور ده‌سته‌یه‌ک له‌نیوه ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾ هاوبه‌ش
 بریار ده‌من بز به‌رو و دگاریان (وده‌گه‌ر نه‌م‌وه‌هه‌ر بی باوه‌ری) ﴿فَإِنْ تَنَزَّاهُ﴾

﴿يَكْفُرُ بِمَا آتَاهُمْ﴾ (بنيان گه‌ری) ما نیاهور وسیله‌س نه‌امهر نه‌وه‌ی پیمان نه‌خشیس
 ﴿مِمَّا مَوْضِعُ قَوْمٍ﴾ وه (له‌دوبیادا) رابوتیرن جا له‌معو دوا ده‌رائس (چیسان لی ده‌کدیس) ﴿وَيَجْعَلُونَ لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ وه (ست په‌رستان) بو نه‌و (ست) انه‌ی که‌هیج نارائس داده‌بینی ﴿تَمْثِيلًا مِّمَّا رَمَحُوا﴾
 نه‌شیک له‌وه‌ی که‌تیعه پیمان نه‌خشیوون (له‌خواردن و خوارده‌وه) ﴿وَمِمَّا مَوْضِعُ قَوْمٍ﴾
 نه‌روون ﴿سَوِّدَ بِهِ خَوَابِرُ سَيَّارَتَانِ لِي﴾ ده‌کرت له‌سهر نه‌و دروو بوختانه‌ی که‌هلان ده‌ست ﴿وَيَجْعَلُونَ لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ وه (ست په‌رستانه) که‌چان بو خوا داده‌بینی (و دعلین فرشته‌کان که‌چی خودن)
 ﴿سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ﴾ پاك و بیگه‌ردی یز خواو یز خوشای چیاان پی خوشه (دایده‌بینی که
 جه‌ریس له‌کوره) ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ هه‌ر کاتس به‌کیث له‌وانه مرگنیس که‌چی پی بدریت
 ﴿فَضْلًا وَجْهَ مُنْشَرِّهِ﴾ روی ره‌ش دانه‌گه‌ریت و بو خوی پیش ده‌خواته‌وه ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾
 خوی ده‌شارنه‌وه به‌خه‌لکی ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ له‌به‌ر نه‌و مژده خراپه‌ی بیس دراو (به‌گومانی
 خوی) ﴿يَتَرَكُ الْخَلْقَ﴾ نایا (له‌و که‌چه) بی‌په‌لیمه‌وه به‌سهر شور (ی به‌خیوی بکات) ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾
 یس ریشه‌به‌چالی کات ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ بیدارس نای جه‌د خراپه‌نه‌و برپاره‌ی ده‌په‌دان ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾
 دیر (لایمونی) که‌رو ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ بو نه‌واته‌هده‌یه که‌بروایان به‌روزی دواپی می‌به ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾
 وه‌ش (لایق) معروبه‌ی هه‌ره به‌رویش هه‌ر بو خوابه ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ وه هه‌ر له‌و (خوا)
 رالی به‌ده‌سه‌لانی کار دروسته ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ وه نه‌گه‌ر خوا خه‌لکی سرا بدیه ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾
 به‌هوی سستم (و پی بروایی) یانه‌وه ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ هیچ گیان له‌هه‌ری (مرول) یکی له‌سهر
 (ره‌ویدا) به‌ده‌هیششت ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ به‌لام دواپان ده‌خات نا کانی دیری کراو (نویس)
 ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ جا کانیک کانی دیاری کراویان هات (روزیان نه‌واو بوو) ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ هیچ
 کات و ساتیت دوانا که‌وون ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ و پشیش باکه‌وون ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ وه له‌وون
 شتی بو خوا داده‌بینی که‌خزبان جه‌ری لی ما که‌ن ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ وه زمانیان به‌درو ده‌لی
 ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ که‌بیگومان پاداشتی روز چاک هه‌ر بو نه‌واته ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ راسته
 و گومانی تید، سی به (پداشتی) نه‌واته هه‌ر ناگری (دوره‌ج) و روو به‌په‌له‌ده‌ریس (بوی) ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾
 ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ سونده به‌خوابه‌راستی پی‌مه‌مه‌راتمان یار دور و به‌سهر گه‌لانی پیش تو
 ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ جاشه‌ینان کرده‌وه (خرابه‌کان) یانی بو رارانه‌وه ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾
 بویه نه‌هرو (شه‌یسان) پشینیو نیانه ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ وه بو نه‌واته سهرای سه‌ختی به‌نارار هده‌یه ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾
 ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ وه تیعه قور تانمان نه‌ماردوته حوار موه‌بوت ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ مه‌گه‌ر بو نه‌وه‌ی
 دورسی مکه‌پته‌وه بو خه‌لکی ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ نه‌وه‌ی که‌میابدا جیاوار موون ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾
 ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾ وه نه‌ریتمووی و میهرمانیش بیت مو که‌مانی کماوه‌ر دین ﴿وَهُوَ يُخَبِّرُكَ﴾

﴿وَيَقْدِرُ مِنْ دُونِ أَنْتَ﴾ ثَمَّ هُوَ لَهْ جِيَانِی خَوَاشَتَانِی دِهَمَرَسْتِ ﴿لَا يَمِيقُ الْهَرَقُ﴾ که خدو‌سی هیچ
 رورق و پروریه کی له‌وان یس ﴿مِنْ شَعْوَبٍ وَذُرْمٍ شَيْئًا﴾ نه‌له ناسمائه کان و نه له‌زه‌ویدا ﴿وَلَا
 يَخْطُبُورُ﴾ و ماشو‌اس (پروریان بدهن) ﴿وَلَا خَيْرُ بِهِ لَأَكْثُ﴾ که واته وینه بو خوا‌مه‌هینه‌وه
 ﴿وَلَا تَقْدِرُ أَنْتَ أَنْتَ لَا تَقْدِرُ﴾ به‌راستی خوا‌مه‌ریت و نیو‌ه نارانی ﴿مَنْ لَكَ مَثَلًا عِنْدَ مَنْبُوكَ﴾
 خوا‌مه‌و‌و‌ی هینه‌وه‌وه به‌بده‌یه کی خوا‌س دار ﴿لَا يَمِيقُ وَشَيْءٌ﴾ که توانای به‌سدر هیچ شتیکدانیه
 ﴿وَمِنْ رَقْعٍ مَرِيقًا حَسْبُ﴾ له‌گه‌ل که سیکي (باوه‌دار) که رورق و پروری چاکمان یس دایت له‌لایه‌ن
 خومانه‌وه ﴿لَهُمْ مِمَّنْ سِرَّ وَجْهٌ﴾ نه‌ویش له‌و (پروریه‌ی سه‌خشیت به‌به‌نی و ناشکرا) ﴿مَنْ
 يَتَوَكَّلْ﴾ نایا له‌و دو‌وانه یه کسان ﴿لَا تَحْزَنُ﴾ سوپاس و ستایش بو خوا ﴿مَنْ أَحْزَنُ لَمْ يَأْتِكُمْ﴾
 به‌لام پروریه‌یان نارانی ﴿وَمَنْ يَرْجُ نَصْرًا خَيْرٌ﴾ وه هدر وه‌ها خوا‌مه‌و‌و‌ی هینه‌وه‌وه به‌دور
 پیدر ﴿أَحْزَنُ لَمْ يَأْتِكُمْ لَقَدْ رُحِمْتُ﴾ به‌کیکیان لالی رگماکی به‌که‌وانای به‌سدر هیچ شتیکد سیه
 ﴿وَهُوَ كُلُّ مَنْ﴾ و له‌و (پیاره) تهرک و باره به‌سدر خاره‌وه که به‌وه ﴿بِمَنْ يَخْشَى اللَّهَ يَأْتِ بِالْحَبْرِ﴾ به‌رو
 هدر شونیت پیری هیچ حیر و چاکه‌یه‌ک ماهیت‌وهه ﴿مَنْ يَسْأَلْهُ عَمْرُوسَ يَأْتِرْ بِأَمْرٍ﴾ نایا له‌و که سه
 به‌کسانه نه‌گه‌ن که سیت به‌رمان به‌داد گهری بدات ﴿وَهُوَ عَلَى حَرْمٍ شَتَقِيرٍ﴾ و له‌و (که سه) له‌سدر
 ریگه‌یه کی راست یست ﴿وَمَنْ شَتَبَ شَعْوَبٍ وَذُرْمٍ﴾ وه هدر بو خوا‌به‌به‌نی و به‌به‌یه‌کانی
 ناسمائه کان و ره‌وی ﴿وَمَنْ تَرَسَّغَهُ﴾ وه هاتسی و فزنی دوایش (به‌لای خور وه) ﴿لَا يَكُنْ
 الْبَصِيرُ أَهْلُ قُرْبٍ﴾ هدر وه‌کو چاو تروکانیک وابه‌یان بریک تر له‌وه‌ش ﴿وَلَا تَنْتَ عَلَى حَرْمٍ شَتَقِيرٍ﴾
 دیر ﴿به‌راستی خوا‌به‌سدر هه‌موو شتیکدانی به‌توانابه﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُ لَمْ يَأْتِكُمْ﴾
 خوا‌انه‌وه خوا‌به‌یه به‌که تیره‌ی له‌سکی دایکتان دهر هینه‌وهه ﴿لَا تَحْزَنُ شَتَقِيرٍ﴾ که هیه‌چان به‌دورانی
 ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ الشَّعْرَ وَالدُّنُورَ﴾ وه (خوا) گوی و چاو و دلی پیدار ﴿وَعَدَّكُمْ شَكْرًا﴾
 بو له‌وه‌ی سوپاسی (خوا) بکمن ﴿مَنْ يَرْجُ نَصْرًا﴾ نایا له‌وان سه‌ره‌معنی مالدیه‌یان به‌دوره؟
 ﴿مُسْحَرَاتٍ لَمْ تَحْزَنُ﴾ که چون له‌وه‌و‌ای ناسماندا رام هینه‌راون ﴿مَنْ يَشْكُرْ لَا تَقْدِرُ﴾ به‌حگه له‌خوا
 کی رایان ده‌گرت (به‌و ناسمانه‌وه) ﴿يَنْبَغِي رَبِّكَ أَنْ يَنْتَ تَقْوِيَهُمْ﴾ به‌راستی له‌و (راگیر کردنه) دا
 چه‌ده شتیکدانی و به‌لگه هه‌به بو له‌واته‌ی باره‌دنی ﴿

[illegible]

﴿وَلَا تَجِدُوا أَلِيًّا﴾ وه سوتيد و په يمانتان مه كهن نه هوي ﴿وَلَا يَتَعَصَى﴾ غه درو باهاكي
 له نيوان په كتره ﴿فَبِمَا نَقْضُ بَعْدَ بَعْدِهِ﴾ ما يې له پاش چيگير بووي (له سدر ناوېر) هغه څه خپلېسكي
 ونيوږو! ﴿سُوْرَ﴾ و سر او باره حسي نه جه وړن ﴿يَمَاصِدُ دَثَرِ غَيْبٍ﴾ نه هوي بهر هغه لستې
 كړه دستان له پرتاري خوا ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ (نه گمرواېس) سرای رور گه وړه تان بو دهيت ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾
 ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ وه به لېس و په پيماسي خوا بهر چيكي كهم مه گوېه وه ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾
 ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ بهر استي نه هوي كه لای خوا هغه چا كتره بو تان ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ نه گمرو
 تېوه بران ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ و مېهه عوبېږي! ﴿چونكه﴾ هر چي لای تېوه به ته و او دهيت ته ده و تېت
 و نه پېت به لام نه هوي لای خوا به هر ده پېت ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ سوتيد به خوا
 نه وانه ي كه به نارام بو و پاداشتيان دده به وه ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ به پاداشتي چا كتر به
 كړه وه كانيږن ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ هر كس له پير يان نه مي كړه وه ي چاكي
 كړه دېت ريښكات ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ و بر وادارېش بو و تېت نه وه سوتيد به خوا
 به زېږنكي خوش ده پېر زېږنكي ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ و سوتيد يې پاداشتيان به پېه وه به چا كتر
 ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ له هوي كه نه و ان ده پان كړه ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ (له يې موحه مېهه ده پېږي)
 كانيږن وېستت قورنات به هوي ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ به پان كړه به خوا ده پاني نه هوي
 لېكرو و ده ر كړ او له بهر يې خوا ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ به ر استي نه و (شه پتان) ده سه لاتي ني
 به ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ به سهر نه وانه ي كه با و د ريان هېنا وه ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ و به پېه پشت
 به بهر و ده د گاريان ده پستېن ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ ته بها ده سه لاتي به سهر نه و ده ده ده
 ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ كه نه و (شه پتان) ده كه نه دوست پشنيواني خويان و نه وانه ي به هوي
 نه وه وه بو و نه ته ها و نه لده ر ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ به پان كړه به خوا ده پاني نه هوي
 نردا دانه ريسېن ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ وه خوا چا كتر ده راني چي ده پير ته خواره وه ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾
 ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ ده لېس توله خوته وه درو هغه به ستي به ماوي خوا وه ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ (وانه) به لكو
 زور به پان هېچ ناراض ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ ملي جوړه تېل داسه رانده وه ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ له لايېن
 بهر و ده د گار ته وه به ر استي ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ تا نه وانه ي با و د ريان هېنا وه بهر و او پان نكات
 ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾ و رېن هوي و موړه دېت پيت بومو مو لمانان ﴿وَلَا تَكْرِهْكَ عُتْبَىٰ﴾

﴿يَوْمَ يَكْفُلُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ به روز نکند که همه‌موو که سبک دیت ﴿غَدُوتُ نَفْسٌ﴾ به رگری له‌خوی ده‌کات ﴿وَنُفُوتُ كُلِّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ وه همه‌موو که سبک هرچی کر دیت پاداشتی ته‌واوی وه ده‌گری ﴿وَقَدْ لَطَمَتُ﴾ و نه‌وان سته‌میان لی ماکریت ﴿وَصَرَ نَفْسًا قَرِيبًا﴾ خواسمو و به‌ی هیناوه‌نه‌وه به‌(خه‌لکی) گوند و شارنک ﴿مَكَّاتُ مَهْمُ مَقْنَبَةٍ﴾ که هینس و دلنیا بوون ﴿يَأْتِيهِمْ رِزْقُهُمْ غَدًا﴾ ررق و پروری و قوری بو ده‌هات ﴿مِنْ كُنْزٍ مَّكْنُونٍ﴾ له همه‌موو شو بیکه‌وه ﴿وَكَمْ مِّنْ نَّافِلَةٍ﴾ که چی به‌راسر چاکه و بیمه‌به‌کانی خوا ماسویاس و سبله بوون ﴿وَأَن تَبْتَغُوا﴾ حاخو به‌وه‌وه‌وه کردی به‌به‌ر (خه‌لکه‌که) بدا ﴿مِنْ مَّحَبَّةٍ مَّحْفُوفَةٍ﴾ بو شاکنی برمیکنی و ترس و بیم ﴿بِمَا كَسَبَتْ يَوْمَ يَأْتِيهِمْ﴾ له به‌ر ته‌و کر ده‌وانه‌ی کده‌یانه‌کر د ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ شُرُكُوتُهُمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بیمه‌به‌ریکیان له‌خویان بو هات ﴿وَكَذَّبُوا﴾ که چی باوم‌پیدایس به‌هتا ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ نَصْرُهُمْ يَوْمَ تَأْتِيهِمْ﴾ جا سرا گرتی له‌کاتیکدا ستم کر بوون ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ حاله‌و بزیویه‌ی خوا پی‌ی به‌خشبوون بخون ﴿حَتَّىٰ يَخْشَوْنَ﴾ که خه‌لال و پاکه ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ و سویماسی چاکه‌و بیمه‌تی خوا بیکه‌ن ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ نه‌گر تیوه‌هه‌ر ته‌و ده‌به‌رستش ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ بیگومان (خو) نه‌وه‌ی حه‌رامی کر دوه‌له‌سمرتان نه‌بها سر داره‌وه‌بوو ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ و خویش و گوششی به‌رار ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ و نه‌وه‌ی (که‌سه‌ر براره‌و) ناوی غه‌یری خوی لی هینراوه ﴿مِنْ مَّحَبَّةٍ مَّحْفُوفَةٍ﴾ به‌لام هه‌ر که سبک ماچار بوو (له‌و حه‌رامانه‌ی حوات) بپن ده‌ست درپزی و رساده‌پزی ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ نه‌وه‌ی بیگومان خوا لی سورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ وه به‌خونانه‌وه‌ به‌لیس ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ نه‌وه‌ی که‌سه‌ر ماننا‌ند دیت به‌در و ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ خن‌رحه‌ی حه‌رامه‌ی نه‌وه‌ی خه‌لاله‌و نه‌وه‌ی حه‌رامه ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ بو نه‌وه‌ی درو هه‌له‌به‌ستن به‌ده‌م خواوه ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی درو هه‌له‌به‌ستن به‌ساوی خواوه ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ پرگار ماسی ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ (له‌دوبادا) رابورادینکی که‌م (باا ده‌یی) ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ (له‌دوا پروردا) سری سه‌خیمان بو هه‌یه ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ وه له‌سمر ته‌وانه‌ی که جو و به‌که بوون ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ حه‌راممان کرد (لییان) نه‌وه‌ی که باسماان کر دوه‌یوت ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ له‌پیش (ده‌به‌ریسی نه‌م نایه‌به) ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ وه نه‌م ستممان لی نه‌کر دن ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾ به‌لگو خویان سته‌میان له‌خویان نه‌کر د ﴿وَلَا يَخْلُفُ أُولَئِكَ﴾

﴿سَمِيعٌ رَّحِيمٌ﴾ پاشان به‌راستی په‌رو مردگارت بؤ نه‌وانه‌ی ﴿عَبْدُ اَشْوٰى بَخِيْدٍ﴾ حر په‌پس
 کردووه به‌مدی ﴿شُرَاؤُ مِنْ سَعِيْدٍ﴾ پاشان دوی له‌وه گه‌راویده‌ته‌وه و تویه‌پان کردووه ﴿وَصَلُّوْا﴾
 و کرداری خویان چاک کردووه ﴿رَبِّكَ﴾ به‌راستی په‌رو مردگارت ﴿مُرْتَقِدٌ﴾ له‌پاش له‌ونه
 ﴿مَلُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ بیورده‌ی مېه‌ربانه ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ﴾ به‌راستی ئیراهیم ﴿حَكَمٌ اَمَةٌ قَابِلَةٌ﴾ (بو
 خوی) نوممه‌نک بوو گوئرایه‌ل و قهرمانه‌رداریق خوا ﴿حَيْفَ وَرَيْثٌ مِّنْ نَّشْرِكَ﴾ لا‌ده‌ریو له‌مهمور
 نابینکی ماهدق و هدرگیر له‌هاویده‌ش دانه‌ران به‌بووه ﴿مَحِيْزٌ اَلْقَبِيْهَ﴾ شوکرانه‌ی بڑیری (خوا)
 بووه به‌هرامه‌ر سارو بیعه‌ته‌کانیدا ﴿نَجْمٌ وَهْدٌ مِّنْ مَّرْجُوْثِيْمٍ﴾ نه‌وش هه‌لسی مژرد و پرینگی
 راستی پشان‌دا (که‌تلامه) ﴿وَهْدٌ مِّنْ اَلْقَبِيْهَ﴾ وه‌نیمه‌له‌دوبیادا بیعه‌ت و به‌هری چاکمان
 پی به‌خشس ﴿وَهْدٌ مِّنْ مَّرْجُوْثِيْمٍ﴾ وه‌به‌راستی نه‌ول‌ه‌روزی دویشتدا له‌ریری چاکاندا به
 ﴿لَمَّا وَجَدَ رَيْثٌ﴾ پاشان بیگمان بو کردیت ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ﴾ که‌به‌په‌روی ناییی ئیراهیم بکه
 ﴿حَيْفَ وَرَيْثٌ مِّنْ نَّشْرِكَ﴾ چو بکه‌پاک و راست بوو به‌هیچ جوری له‌هاویده‌ش دانه‌ران به‌بوو
 ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ﴾ بیگومان (ریزگرتی) روزانی شهمه‌ته‌ها له‌سهر نه‌وانه‌دانرا ﴿نَجْمٌ
 بِيْهٍ﴾ که‌جیوار بوو نیایدا ﴿رَبِّكَ﴾ وه‌به‌راستی په‌رو مردگارت ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ﴾ دادوهری
 ده‌کات له‌په‌نیاندا ﴿نَجْمٌ﴾ له‌روزی دوییدا ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ﴾ له‌وی که‌نه‌وان نیایدا
 جیوار بوو ﴿دَعْوٌ مِّنْ رَّحِيْمٍ﴾ (خهلکی) بانگ بکه‌سور په‌بازی په‌رو مردگارت ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ
 رَحِيْمٌ﴾ به‌دانیی وه‌ناموزگاری جوان و چاک و شیرین ﴿وَحَبْلٌ﴾ وه‌له‌گه‌لیس مدی
 (موجاده‌له‌بکه) ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ﴾ به‌چاکتریس شیوه ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ﴾ بیگومان په‌رو مردگارت خوی
 چاک دهرانی ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ﴾ به‌وانه‌ی گومراوون و لایاندا وه‌له‌پرینگاکه‌ی ﴿وَمَلُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾
 وه‌هر خوشی رانایه‌به‌وانه‌ی له‌سهر پرینگی راستی ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ﴾ وه‌ته‌گه‌ر توله‌تن سه‌نده‌وه
 ﴿فَتَمَلُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ نه‌وه‌به‌تهداره‌ی نه‌و مستهمی دژتان کساره‌توله‌بکه‌نده‌وه ﴿وَحَبْلٌ
 صَبِيْرٌ﴾ وه‌نه‌گه‌ر نارام بگرن ﴿لَمَّا وَجَدَ رَيْثٌ﴾ نه‌وه‌باشتره‌بو قارم گرن ﴿وَصَبِيْرٌ﴾ وه‌له‌ی
 موحه‌مه‌د ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ﴾ دان به‌خوئدا بگه‌ر ﴿وَمَلُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ نارام گرتنه‌کشت هه‌ر به‌(پار مدنی) حویه
 ﴿وَلَا تَخْرُجْ عَلَيْهِمْ﴾ و خه‌ه‌تیان بو مەحو ﴿وَلَا تَخْرُجْ عَلَيْهِمْ﴾ و به‌و فیل و پیلانانه‌ش ده‌یکه‌ن دل
 ته‌بک میده‌ی ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ﴾ به‌راستی خوا له‌گه‌ل نه‌وانه‌یه‌که‌خودان پاراستوه (له‌تاوون)
 ﴿وَحَبْلٌ مِّنْ رَّحِيْمٍ﴾ هه‌روه‌ها له‌گه‌ل نه‌واته‌شد به‌که‌حیز خوار و چاکه‌کارن ﴿يٰۤاَيُّهَا رَحِيْمٌ﴾

﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَنَّهُ عَصَىٰ﴾ نو مید وایه پهر و مردگار تان ره حستان بی سكات (نه گهر نگه ریتموه بولای خوا)
 ﴿وَأَن تُدْعَىٰ﴾ نه گهر نگه ریتموه (بو سهر ناوان) تیتمش ده گه ریتموه (بو سهر ادا تان) ﴿وَتَجْعَلُ جَهَنَّمَ بَيْتًا﴾
 خبیر ﴿وَه دوره خمسان کرد به به بد بجان به بی ناوهران ﴿فَإِنَّ هَٰذَا النَّارَ لَبَئِيسٌ﴾ بدراسنی هم قور تانه
 ریتمو می ده کات ﴿فَإِنِّي خَشِيتُ﴾ بوز بیارو به نامه یه ک که راست بویه ﴿وَيُنْفِرُ الْقَوْمُ مِن دُونِ﴾ و موزدهش
 ده دات به و باره دارانه ی ﴿يُضْمَرُونَ﴾ عصبه ﴿كَلَّا كَرِهَ اللَّهُ مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ﴾ که به ریاستی
 پاداشی گه وریان بو هیه ﴿وَأَن تَبْسُتُ﴾ و به ریاستی نه وانی که با وریان به ﴿الْآخِرَةُ﴾ به وریوی
 دوی ﴿أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا﴾ سزایه کی سه خسان مونا مانده کردون ﴿وَأَن تَبْسُتُ﴾ و به ریاستی نه وانی
 هاوار بوشهر و خراپه ده کات ﴿ذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ (همروه کو) دا و او اکر می موخبر و چاکه ﴿وَكَلَّا لَأَسْأَلَنَّ﴾
 و نه لاده می همیشه هدر به ده بی ﴿وَجَعَلْنَا مِن دُونِ﴾ شمو و پرومان کرد به دوو بی شانیه (گه وری
 ده سه لانی خود) ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نه میجا بی شانیه شمو مان مارین کرد (یا سربیه و) ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ تَبَارِكًا﴾
 و نه لگه و بی شانیه پرومان پروماک کرده و ﴿يَتَّبِعُوا﴾ مو شوه ی به شوی پروی پهر و مردگار ماندا
 بگه رین ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ﴾ و نه مو شوه ی زماره ی ساله کان و حبایی (ماگ و شور پرو ده کان)
 براس ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ﴾ و نه نیمه همرو و شنیگمان به ورون و ده وانی باس کرده و (بو تان) ﴿وَكَلَّا لَأَسْأَلَنَّ﴾
 (چاکه بیت یا خر به) ﴿وَأَن تَبْسُتُ﴾ و نه پروی دوییدا سوی ده ده هیس ﴿كَلَّا لَأَسْأَلَنَّ﴾
 نامه یه ک که به گرا می (و همرو کرده و کانی بیدا مو سزاه) و ده بیت ﴿وَكَلَّا لَأَسْأَلَنَّ﴾ (بی ی ده و وریست)
 نامه کات به وریست ده و ﴿وَكَلَّا لَأَسْأَلَنَّ﴾ و نه مو شوه ی خوت به بیت که مو حاسه بی خوت بکه پت
 ﴿وَأَن تَبْسُتُ﴾ و نه مو شوه ی خوت به بیت که مو حاسه بی خوت بکه پت
 و هیدایه نه که ی (سورده و قارانه که ی) هر مو خوی ده بیت ﴿وَأَن تَبْسُتُ﴾ و نه مو شوه ی خوت به بیت که مو حاسه بی خوت بکه پت
 بو ویت نه و بیگومان (ریان و سزاه که ی) هر مو خوی ده بیت ﴿وَأَن تَبْسُتُ﴾ و نه مو شوه ی خوت به بیت که مو حاسه بی خوت بکه پت
 گوماهی هیچ که سیک می نه ناگرت ﴿وَكَلَّا لَأَسْأَلَنَّ﴾ و نه مو شوه ی خوت به بیت که مو حاسه بی خوت بکه پت
 رسول ﴿هَتَا بِعَمْرِ بَعْتَرِيسَ﴾ (بو مان) ﴿وَكَلَّا لَأَسْأَلَنَّ﴾ و نه مو شوه ی خوت به بیت که مو حاسه بی خوت بکه پت
 شمار و گویدیت له ساو به بی ﴿وَكَلَّا لَأَسْأَلَنَّ﴾ و نه مو شوه ی خوت به بیت که مو حاسه بی خوت بکه پت
 خراپه کار و روز دره کانی ﴿وَكَلَّا لَأَسْأَلَنَّ﴾ و نه مو شوه ی خوت به بیت که مو حاسه بی خوت بکه پت
 جا بریاری (سردان) پیوست ده بیت بو (دانشتوانی) نهو شمار و گویدانه ﴿وَكَلَّا لَأَسْأَلَنَّ﴾ و نه مو شوه ی خوت به بیت که مو حاسه بی خوت بکه پت
 ده که بی به ریران کردیکی نه و او ﴿وَكَلَّا لَأَسْأَلَنَّ﴾ و نه مو شوه ی خوت به بیت که مو حاسه بی خوت بکه پت
 نو ﴿لَه چهره کانی پاش مووح﴾ و نه مو شوه ی خوت به بیت که مو حاسه بی خوت بکه پت
 ﴿وَكَلَّا لَأَسْأَلَنَّ﴾ و نه مو شوه ی خوت به بیت که مو حاسه بی خوت بکه پت

﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ هره که سیٹ ته بها زبانی دویای بویٹ ﴿عَنْ يَدَيْهِ﴾ لدم (دویا) دارووی یی دهدهین ﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ نهووی نهاندهوی بو هره که سیٹك ﴿تُخَفِّضُ رُجُلَكَ﴾ له باشان دوره خصم بو سر داوه ﴿يَعْنِيهَا مَدْمُومٌ مَدْمُورٌ﴾ ده چینه ناوی نه لومه کراوی و دهر کراوی له میهره مانی خو ﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ هره که سیٹكیش مه نهستی و فزی دویای بوویست ﴿وَسَوْفَ نُنَبِّئُكَ﴾ وه هره ولی سولات نه و حورهی شایستهی نهوه ﴿وَهُوَ مَوْتٌ﴾ و ناوهر داریش بیت ﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ شکر ﴿تَاللهِ اِنَّهُ كَرْدَهُوهُ وَتَنَكُّوشَانَه كَه يَانَ وَهَر كِیَرَاوَه (لای پهروهر دگاریان)﴾ ﴿صَلَّاتُكُمْ﴾ ده نه خشیس نه هه مووان ﴿هَلْ كُنْتُمْ وَهَّادُونَ﴾ نه وانه (که هره دویایان دهویت) و نه وانه ش (که هرزی دویایان دهویتی) ﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ له به خشیس پهروهر دگارت (لدم دویایان دهویتی) ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ بنگومان پوری و به خشیس پهروهر دگارت هره گیر قه دهغه کراو نه پوره ﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ (لهی موچه مده دین) سهریچ سده چون ﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ (له دویایان دهویتی) هره دیکپانمان داوه به سهر هره دیکپانمان ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ وه بنگومان پنه کن له هرزی دراپیدا گه ورتره و هره له کانبش گه ورتن ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ (لهی لادهمی) له گهن خواوا پهروهر دیکپانمان تر مده پرسته ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ نه گپا دهیته لومه کراویکی سروك و پرسوا ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ وه پهروهر دگارت بریاری داوه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ که هیچ شیتك نه پهروهر دیکپانمان به چکه نه نهوه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ وه له گهل دایك و باركتان چا که بکن ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ نه گهر په کیکیان (باوكت و دایكت) بیان هره دویکیان لای تو بریوون ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ نهی ماخوشیان پی مانی ته مانده توفیش ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ وه تیای مه خوره و پیانده هه له شاخی ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ (به لکرو) ووتی نهرم و شیر بیان (له گهلدا) به کاریته ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ بالی خو به گم رانیس و میهره بانیس بوز رابعه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ بالی نهی پهروهر دگارت به حمیان پی بکه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ هره چوینك نهوان میان پهروهر ده کرد بهمدالی ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ پهروهر دگارتان چاك دهر بیت به هره چی له دل و دهر و نهاندا هبه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ نه گهر تیوه چاك س و بیدری چا که تن بیت ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ نهوا میگویمان نهوه (خوابه) لی موره به مو توبه کاران ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ وه مانی خرمانت سده ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ (هروه ها مانی) هره رور رینواریش ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ ریاده پهروهر مکهن ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ به راستی ریه دپره و ب ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ دوست و برای شه پنهانده کاس ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾ شهیت بیش به رانه هر (بار و بیعمده نه کانی) پهروهر دگاری همیشه سبلایه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ تُبْدِي لِقَاجِبَةٍ﴾

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَ أَيْدِيهِمْ وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
 په‌روړدگارت بېگای کړدوره بڼت ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ وه هېچ په‌رستراونکی نر نه‌گڼ
 خواډا مه‌په‌رسته ﴿فَتَنَزَّلَ فِيهِمَا﴾ نه‌گای هېرې دهرېته ماو دزوره‌خپوه ﴿فَلَمَّا مَدَّ حُورٌ﴾ به به‌وه کړاوی
 وودور خراوې له‌به‌رېسې خواش ﴿فَلَمَّا مَدَّ حُورٌ﴾ نایا په‌روړدگارتان په‌گه‌ری کورې
 نایه‌تې کړدوره به‌نوموه ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ له‌هرېته کانېسې دا کچانی بوخوی هه‌لېزاردوره
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ به‌راسی نیوه‌وونه‌یه‌کی روړگه‌وره (وامابه‌جی) ده‌لېس ﴿وَلَمَّا مَدَّ حُورٌ﴾
 ﴿لَمَّا مَدَّ حُورٌ﴾ وه سوند نه‌خوا بیگومان (همه‌سته کانسان) به‌چمد جیور هڼاوه له‌م قورلده، ﴿لَمَّا مَدَّ حُورٌ﴾
 یو نه‌وې بیریکه‌سوه و ناموزگاری و مرگړی ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ به‌لام (خوانه‌ناسان) هدر
 دور که‌ومنه‌په‌ان ریاتر ده‌یست (به‌و ماسکرده) ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ﴿لَمَّا مَدَّ حُورٌ﴾
 بلې نه‌گه‌ر له‌گه‌ل خواډا په‌رستراونکی نر یواځه ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ وه‌ک شم (بت په‌رستان) ده‌لېس
 ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ شم کاته ده‌گه‌ران به‌دوای ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ په‌نگه‌په‌کدا بولای خواوېس هدرش
 (که‌خواځه) ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ پاک وېس گمردو به‌روړ و بلنده شم (خواځه) ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ له‌وې
 شم (بت په‌رستانه) ده‌لېس (دهریاره‌ی خوا) ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ روړ به‌روړ و بلنده شم (خواځه) ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾
 آله‌ی هدر حموت لاسانه‌کان نه‌سیجعاتې خودا ده‌کمن ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ و رده‌ی و هدرچی
 له‌ماو پانده‌په‌ه ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ وه هېچ شېک به‌ه ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ که‌نه‌سیجعات و سرپاس
 و ستاېسې شم به‌کات ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ به‌لام نیوه‌ی ماگه‌ن له‌نه‌سیجعاته‌که‌پان
 ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ به‌راسی خوا همینه‌به‌تارام وله‌سدرخو ولیورده‌په‌ه ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾
 وه (له‌ی موحه‌مه‌د ﴿لَمَّا مَدَّ حُورٌ﴾ کاتیک قورشان ده‌خو بیست (به‌سمریاندا) ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ داده‌نیس
 له‌پوان تورو نه‌وانه‌دا ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ که‌باوهرسان به‌روړی دوانی به‌ه ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ په‌رده‌په‌کی
 مادیر (دپوشه‌ر) ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ وه ده‌لده‌پس به‌سمر دلپاندا ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ چه‌مه‌ په‌رده‌په‌کی
 روړ نه‌سورور ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ یو نه‌وې له‌قورشان نی نه‌گڼ ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ و گورشیان که‌په‌که‌پس
 (قانه‌پېستی) ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ وه هدر کاتیک ماوې په‌روړدگارت ده‌بیست (لای شم یی باوهرانده‌دا)
 ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ به‌قورشانده‌تاک و تماسی ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ به‌پسوری پشنت سې ده‌کمن
 ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ به‌ه چاک دهرتیس بوچی نه‌وان گوی ده‌گړن ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ به‌دشمعونیت
 کاتیک گوی ده‌گړن به‌تو (له‌ی موحه‌مه‌د ﴿لَمَّا مَدَّ حُورٌ﴾ هروړه‌ها کاتیک پڼکه‌وه چه‌ده‌کمن
 ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ کانی مستهم کاره‌کان ده‌لېس ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ تپوه به‌ما شونې پیاوړکی
 جادو بیکراو ده‌کمون ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ سمرج به‌چوون ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ سمووه‌ی جورا و جوزت
 بودینه‌سوه ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ سهرته‌معام گومرا بوون ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ تپتر مانوانس ریگای راست
 مدوره‌سوه ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ ده‌شلتی نایا کانی بوونه‌تیک پروسکیکی رزیو و پتورکاو
 ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾ نایا (جارتکی نر) ریلدو ده‌کریینه‌سوه و ده‌ینه‌سوه به‌درو سکر اوینکی نوی ﴿وَرَدَّ عَنِ النَّهَرَيْنِ﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَن يُمْسِكَ سَبَاحَ الْوَجْدِ﴾ که نه‌و موعجیزانه
 سیریس ﴿لَا تَكُنْ يَدُ الْوَجْدِ﴾ جگه له‌وه‌ی که بی‌تنبه‌کان به‌درویان تهرانی ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾
 یاردمان بو (هزری) سه‌میرود نه‌و خوشتره‌ی ﴿تَبْشِيرُ﴾ که (موعجیزه‌ی کی) ناشکرا بور
 ﴿مَنْ تَبْشِيرُ﴾ که چس (ناویریان به‌ها و) ستمبان لنگرد و (سهرمان سیری) ﴿وَمَنْ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾
 وه تیمه موعجیزه‌کان تا تیرین ﴿لَا تَكُنْ يَدُ الْوَجْدِ﴾ مه‌گهر بو ترساندن (نه‌و گه‌له به‌یت) ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾
 (بیریکه‌روه) کاتنی پیمان ووتی ﴿تَبْشِيرُ﴾ به‌راستی پهروردگارت ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ ده‌وری
 هدمیرود خه‌لکی داوه (ده‌سه‌لانی هه‌به‌به‌سهریاند) ﴿وَمَنْ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ وه نه‌و جه‌و بی‌بیدی
 که پیشانی تو ماندا (له‌وشه‌و رده‌به‌دا) ﴿لَا تَكُنْ يَدُ الْوَجْدِ﴾ هه‌ر له‌به‌ر تانی کردسه‌وه‌ی خه‌لکی بور
 ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ هه‌روه‌ها نه‌و دره‌جه به‌فریس لی کراوش ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ که به‌قورئاندا با ستمبان
 کردوه ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ وه تیمه (نه‌و جور به‌لگانه) نه‌وانه ده‌تر سیتین ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾
 که چس له‌و (ترساننده) هیچبان بو ریادناکات جگه له‌یاخی بوون و سهر که‌شی به‌یت ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾
 ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ وه باسی نه‌و کاتنبکه که تیمه به‌فرشته‌کانمان ووت ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾
 سوره‌به‌ر بونادهم ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ نه‌وانیش به‌کسر هموویان سوره‌به‌ر بونادهم بونادهم
 (شه‌یتان به‌یت) ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ ووتی نایامن سوره‌به‌ر بونادهم ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ بونادهم
 دروستت کردوه ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ (نیلیس) ووتی بیم بلی و هه‌والم به‌وری ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾
 غل ﴿له‌بارهی له‌سه‌وه که بریری نه‌وت داوه به‌سهرمند ۱۴﴾ ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ سویند به‌خوا نه‌گهر دوام
 به‌به‌یت ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ ساروژی دواپی (مهرم) ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ به‌راستی رال نه‌بیم به‌سهر
 به‌ره‌کانیدا (به‌گومراکردن) ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ که می‌ک له‌وان به‌یت (که به‌نده نایه‌به‌کاسی خوان) ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾
 ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ (خوا به‌شه‌یتانی) هه‌رمو و برو ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ سا هه‌ر که‌س به‌وان شونیی تو که‌وت
 ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ نه‌وه به‌راستی توله‌ی هه‌مو و نان دوزه‌خه ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ که توله‌به‌کی پر به‌پره ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾
 ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ وه هه‌ر که‌س له‌وانه که ده‌توانی گومرای بکه ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ به‌ده‌بگت
 و سه‌دای (به‌هفت) ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ و سه‌به‌سهریاند و تی بان خوره ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ به‌سوار
 و پیاده‌ی له‌شکره‌که نه‌وه ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ وه هاو به‌شیان بکه له‌مان و ستمبان و مدالیاندا
 ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ به‌لپیشیان بی بده ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ به‌لام شه‌یتان به‌لپیشیان بی بده ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾
 به‌خه‌له‌ماندن به‌یت ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ سگومان به‌نده کانی من ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ ده‌سه‌لانت
 به‌سهریانداسی به‌ (و با توانی گومرایان بکه‌یت) ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ وه پهروردگارت به‌سه
 پاریس‌هرو چاودیر بیت ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ پهروردگارتان نه‌و راته‌به ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾
 که که‌شتی نه‌و ده‌ریادا هاو چو بینه‌کات سو تیره ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ بو نه‌وه‌ی بکه‌ریس به‌دوای
 هه‌مدینکه‌هه‌رو و زوری نه‌ودا ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾ به‌راستی نه‌و (خوا به‌ده‌میشه‌یی می‌پهره‌بان
 وه به‌ره‌یی به‌به‌راسته‌ر به‌تیره ﴿وَهُوَ تَبْشِيرُ الْوَجْدِ﴾

﴿وَصَعَدَ الْكَافِرُ الْعَذْرَاءَ﴾ (پاش سمدان سال) ﴿ثَامِسُو شِنُو﴾ خه‌لکمان ناگادار کرد به‌سهرماندا
 ﴿يَقْمُوْنَ وَتَدْنُوْهُ حُوتٌ﴾ بئو نه‌وه‌ی برانس که‌ی‌نگومان به‌لنی خوار استه ﴿وَلَا تَسْمَعُ لَهَا رِسْقًا﴾
 وه‌دلیاس که‌روزی دواپی گومانی قیدانیه ﴿يَسْمَعُونَ مَثَلَهُ﴾ (خه‌لکی مان ناگادار کرد
 به‌سهرماندا) له‌گانبکدا نه‌و خه‌لکه کیشمان سوو له‌یوان خویاندا ﴿أَمْرًا﴾ ده‌رباره‌ی
 ﴿فَلَوْ أَنَّهُمْ فُتِنُوا﴾ جها (همدیکیان) ووتیان چه‌مد خانویه‌کیان به‌سهره‌وه دروست بکه
 ﴿رَجَعُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ به‌روردگی ریان ناگادار نه‌ه پی ریان ﴿وَلَا تَرَىٰ عَيْنُ أَجْرٍ﴾ له‌وانه‌ی که‌رال
 سوون به‌سهر کار و باری نه‌و کومه‌لدا ووتیان ﴿سَجَّجَ سَبْعُ مِثْقَالٍ﴾ ی‌نگومان مرگه‌و تنکیان
 به‌سهره‌وه دروست ده‌کس ﴿سَبْعُونَ نَسْمَةً﴾ به‌نرنگند ﴿ثَمَّاسَا همدیکیان ده‌لیس (نه‌و لاوانه)
 سئ که‌س و جواره‌میان سه‌که‌کیانه ﴿وَلَقَدْ رَئَوْا حَسْبًا﴾ همدیکیان تریان
 ده‌لیس پنج که‌س و شه‌میان سه‌که‌کیانه ﴿حَسْبٌ خَبْرٌ﴾ نعمانه‌ی بی به‌لگن (نعمدی
 به‌تاریکه‌ی شه‌وه‌ی ده‌لیس) ﴿وَلَقَدْ رَئَوْا سَعَةً﴾ همدیکیان تریان ده‌لیس له‌وانه‌ی ده‌وت
 که‌س هه‌شته‌مه‌کیان سه‌که‌کیانه ﴿فَرِيقٌ تَضَعُ يَدَهُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی به‌روردگرم
 راناسره به‌زمانه‌ی ریان ﴿مَبْعُوثًا﴾ که‌مبک به‌یت له‌خه‌لکی که‌س زمانه‌ی ریان دارانیت
 ﴿فَلَا تَصْرِفْهُمُ﴾ که‌واته (نه‌ی موحه‌مه‌د) له‌بار، یانه‌وه‌ی ده‌فالی مه‌که ﴿لَا مَرَّةً﴾ جگه‌به
 ده‌مه‌فالی به‌کی ناشکر او ناسان (نمهان وه‌لی که‌له‌قورنایوت هانوه) ﴿وَلَا تَسْقِطْهُمْ مَبْعُوثًا﴾
 وه‌له‌بار، یانه‌وه‌ی به‌سپار له‌که‌سپار (خاومن نامدکان) مه‌که ﴿وَلَا تَفْسُدْ لَهُمُ﴾ سو (کردی) هیچ
 شتیک مه‌لی ﴿لَا تَفْسُدْ لَهُمُ﴾ ی‌نگومان من سه‌بی نه‌و شته‌ده‌کم ﴿لَا تَفْسُدْ لَهُمُ﴾ مه‌گر
 (نه‌گلی دابلیت) نه‌گر خواریه‌ویت ﴿وَلَقَدْ رَئَوْا حَسْبًا﴾ هدر کانی (پاش شاه‌الده) ت له‌بیر چور
 که‌ی بیرت هانه‌وه‌ی بلی ﴿وَلَقَدْ رَئَوْا حَسْبًا﴾ بلی نو‌مینه‌وارم به‌روردگرم رینو‌ویم بکات
 ﴿لَا تَقْرُبُ مِنْ هَذَا مَسْجِدٍ﴾ سو ریگایه‌کی بریکتر (له‌راسنی) له‌مه ﴿وَلَقَدْ رَئَوْا حَسْبًا﴾ (نه‌و کومه‌له
 لاوه) مانه‌وه‌له‌ی ماو نه‌شکه‌وته‌که‌بایدا (نه‌خه‌و نو‌وی) ﴿ثَمَّاسَا همدیکیان سه‌ده‌سپان
 (به‌سالی هه‌توی) ﴿وَلَقَدْ رَئَوْا حَسْبًا﴾ سو سالی تریشیان ریاد کرد (نه‌گر به‌سالی مانگی هه‌ره‌ی حبس
 بکریت) ﴿فَلَوْ أَنَّهُمْ فُتِنُوا﴾ بلی خواراناره‌به‌ماوه‌ی مانه‌ویان ﴿ثَمَّاسَا همدیکیان سه‌ده‌سپان
 نه‌ها بق خویه‌ی رایی بهی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿تَصْرِفْهُمْ﴾ نای (خودا) چ بی و یسه‌ره
 ﴿مَبْعُوثًا﴾ به‌ره‌ی من و بی بیجگه‌له‌ی (خو) هیچ به‌شیوانکیان بویه ﴿وَلَقَدْ رَئَوْا حَسْبًا﴾
 که‌سپیش پاکات به‌هاوبه‌شی خوی له‌نهرمانی دا ﴿وَلَقَدْ رَئَوْا حَسْبًا﴾ به‌خویه‌ره‌وه‌ی نه‌وه‌ی که
 وه‌حیت سو‌کراره ﴿مَبْعُوثًا﴾ له‌قورنایی به‌روردگارت ﴿ثَمَّاسَا همدیکیان سه‌ده‌سپان
 بتوانیت ووته‌کانی له‌و یگوریت ﴿وَلَقَدْ رَئَوْا حَسْبًا﴾ هدرگیر به‌به‌کات ده‌ست پاکه‌ویت
 بیجگه‌له‌ی خوا به‌نای بئو به‌ریت ﴿

﴿وَاصْبِرْ نَفْسَ مَعَ رَبِّكَ﴾ حُوت را اگر له گه‌ل نه‌وانه‌ی ﴿بِعَذَابِ رَبِّكَ﴾ له‌په‌رو و د گاریدن ده‌پرته‌وه
 ویدی له‌وه‌که‌ن (و ده‌په‌رستی) ﴿بِأَعْمَارِهِمْ خُلِّفُوا﴾ به‌مانان و لیوانان ﴿بِرِيسُولِ وَجْهٍ﴾ که‌مه‌به‌سپان
 په‌راهه‌س‌دی خوابه‌ ﴿رَلَا تُدْعَىٰ رَاغِبًا﴾ چاره‌کانت له‌وان لامه‌ده و ورمه‌گیره (بق که‌سانی بی
 با ویری ده‌وله‌مه‌ده) ﴿ثُمَّ يَرْجِعُهُمْ خَيْرًا مِّنْ أَوَّلِهِمْ﴾ که‌ جوانی و رار او بی‌زیانی لهم دویای ده‌ویت
 ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ که‌ دلیبان له‌یادی خومان بی‌نگه‌ کرده
 ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ که‌ دلیبان له‌یادی خومان بی‌نگه‌ کرده
 له‌مسوور ده‌رجووه ﴿وَقَدْ خَرُّوا﴾ بلی حق (نهم قورنانه) ﴿مِنْ بَيْنِ﴾ له‌لایه‌ن په‌رو مردگ رنانه‌وه
 هاتووه ﴿فَلْيَسْتَأْذِنُوا﴾ جا هه‌ر که‌سی ده‌په‌ویت با ویری بی‌ن ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ و هه‌ر که‌سپیش
 ده‌په‌ویت با بی‌سار و پیت (نهمش جورنکه‌ له‌ هه‌ر شه‌ و سه‌ر ده‌شت) ﴿بِأَعْمَارِهِمْ خُلِّفُوا﴾
 به‌ راستی نیمه‌ ناماده‌مان کرده‌وه بو ستمکاران (بی با ویران) ﴿بِأَعْمَارِهِمْ خُلِّفُوا﴾ لاگرنک که
 بلیسه‌که‌ی (و ده‌کو ره‌شمال) ده‌وریان ده‌دات ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ و ده‌گمر (له‌ نیوانا) ده‌واری در
 بکه‌ن ﴿فَلْيَسْتَأْذِنُوا﴾ ناویکیان بۆ ده‌پیری و ده‌ک مسی تواره (یا و ده‌ک چلث و جه‌به‌لی رور و
 ده‌یت وایه) ﴿بِشَوْبِ أَخْوَا﴾ روو ده‌م و چاره‌کان ده‌رزیس ﴿بِشَوْبِ أَخْوَا﴾ نای چ جور ده‌وه‌په‌کی
 پیس و خراپه ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ و نای چ شویس و جیگه‌به‌کی خراپه ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾
 به‌راهه‌س‌دی نه‌وانه‌ی که‌ما و ده‌ریان هیناوه ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ و کرده‌وی چا که‌به‌ن کرده‌وه ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾
 لجر من اخس عملاً ﴿بِشَوْبِ أَخْوَا﴾ بیکومان نیمه‌ پاداشتی نه‌وانه‌ وور با که‌بی که‌ کرده‌وه‌ی چا که‌به‌ن کرده‌وه ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾
 ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ بۆ نه‌وانه‌ ده‌په‌ ﴿حَسْبُكَ﴾ به‌هه‌شتانیکه‌ هه‌میشه‌بی ﴿خَيْرٌ مِنْ خَيْرِهِمْ لَا تَقْرُ﴾ که
 په‌رو به‌ک به‌ زبیراندا دین و ده‌چن ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ ده‌رار سه‌به‌وه‌ له‌و (به‌هه‌شتانه‌ ده‌) ﴿مِنْ شَوْبِ أَخْوَا﴾
 به‌ باری روری تالشور ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ و ده‌پوشاکی سه‌ور ده‌پوشن ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ نه
 تاوریشی نه‌یک و نه‌ستور ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ پال ده‌ده‌نه‌وه‌ له‌و (به‌هه‌شتانه‌ ده‌) دابه‌ سه‌ر کورسی
 و ده‌پشته‌که‌به‌وه ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ سای جه‌م پاداشتیکی چاک و جیگه‌په‌کی خوشه ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾
 ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ (له‌ی موحه‌مه‌ده‌ ده‌) بویان نگه‌ر ده‌وه‌ سو و ده‌ی ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ نه‌و دوو پیاده‌ ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾
 لاجه‌ده‌ی دابوومان به‌یه‌کیکیان (که‌سی با ویر سوو) ﴿حَسْبُكَ﴾ دوو باح نه‌هه‌مسور جوړه
 ترینه‌ک ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ به‌ دار خورما ده‌وری هه‌ر دوو باخه‌که‌مان دابوور ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾
 له‌بیوان نه‌و دوو باخه‌دا کشتو کالمان هه‌راهه‌م هابوور (بوی) ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ هه‌ر دوو
 باخه‌که‌ به‌ری چا که‌به‌ن گرسو و ده‌تره‌سه‌سه‌ سین ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ هه‌چیان لی خه‌سار ده‌سوو بوو ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾
 و له‌بیوان نه‌و دوو باخه‌دا کانیان و نکمان هه‌لقو لاندبوو (بو ناودانیان) ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾ هه‌روها
 (خاومس نه‌و دوو باخه‌) مال و سامانی روری هه‌بوو (له‌تالشور و ریووشنی تر) ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾
 جا نه‌ه‌ویری (بساتنده‌ هه‌زاره‌) که‌ی ووت له‌کاتیکدا که‌قه‌ی له‌گه‌لده‌ ده‌کرد ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾
 و ده‌مالا ﴿مِنْ مَالٍ وَ مِثْلِهِ﴾ که‌ی ووت له‌کاتیکدا که‌قه‌ی له‌گه‌لده‌ ده‌کرد ﴿وَلَا يَجْعَلُ مِنْ وَجْهِهِ عَمًّی﴾

﴿وَدَحَلْ جَنَّةً﴾ (سَیْ نَاوِرَه کَیْیَا) چو و ده باو باخه کعبه وه ﴿وَفُطِحَ الرَّفِیقُ﴾ له کائیکدا که سستم کار سوو له حوئی ﴿وَأَمَّا نَحْنُ فَأَنشِیْهِ هَدًی﴾ و ونی ناوهر ما کهم همر گیر نعم ما کهم له ناو بعیت ﴿وَمَا عَزَّ رَبُّكَ عَنْ قَائِلَةٍ﴾ ناوهریش ما کهم پروزی دوا بی بیت و پروو بدات ﴿وَبِیْزِ زُودٍ یَّزِیْدُ﴾ سوئند بین خو نه گهر (پاش مردن) معگیر نه وه بز لای پهر وهر د گارم ﴿لَا جُنْدَ خِزْمَةٍ مُّغِیْبٍ﴾ ینگومان ما شتر له م ما کهم دهست ده که وی ﴿وَلَا تَضِیْعَةُ﴾ هاویری (نیمانداره) که ی پنی ووت ﴿وَفُتِحَ یَزِیْرُ﴾ له کائیکدا که گفتو گوی له که لدا ده کرد ﴿صَعِبَتْ لَیْسَ صَعِبَتْ مِنْ رَبِّ﴾ نایب تو منی ناوهر بیت ووت راته ی که توی به خاک دروست کرد ووه ﴿ثُمَّ مِنْ خَعْبٍ﴾ پاشان له دلویه ناویک ﴿ثُمَّ سَوَّیْتَ رَحَالًا﴾ پاشان کرد ویتنی به پیدو ﴿ثُمَّ صَدَقْتَ بِرَبِّ﴾ به لام من همر (ده لیم) نه و خوا پهر وهر د گارم ﴿وَلَا تُشْرِکْ بِرَبِّکَ﴾ و هیچ که سبیش نا کهم به هاو به شنی پهر وهر د گارم ﴿وَلَوْلَا رَحْمَتُ حَسْبٍ﴾ وه با کائین چو ویت ناو باخه که نه وه ﴿ثُمَّ مَاشَتْ نَمْرُ﴾ بتو تابه همر چی خوا بیدوی (همر نه وه ده بیت) ﴿لَا تَوَدُّ لَایَسُوْهُ﴾ هموو توانایه کیش همر به دمن خوابه ﴿بِیْزِ زُودٍ یَّزِیْدُ﴾ نه گهر تو من ده بیسی به تو که شتریش ﴿مَلَأُوْرُهُ﴾ مال و دارایی و مدالم همه یه ﴿فَصَیْرُ رِیِّ﴾ تو میدم وایه که پهر وهر د گارم ﴿أَلَمْ یُؤْمَرْ خِزْمٌ مِنْ حِیْثُ﴾ چا کشر له باخه که ی تو م پی بدات ﴿وَلَمْ یَسْخَرْ خِزْمٌ مِنْ سَمَاءٍ﴾ و به لا و پرو سکه به کیش له ناسمانه وه بیس بیت بو باخه که ی تو ﴿ثُمَّ صَبَّحَ صَبَاحٌ یَّزِیْدُ﴾ چا (باخه که ت) بیت به ره ویه کی ووشکی ساف و حبسک ﴿وَلَمْ یَصْبَحْ مَوْفُوعٌ یَّزِیْدُ﴾ یان ناوه که ی بز وچی به ماخی ره ریدا ﴿فَلَنْ تَشْتَبِیْحَ لَمْ یَطْلُبْ﴾ شتر همر گیر نه توانی بید ویت نه وه ﴿وَلَمْ یَحْبِطْ بِشَرْوَةٍ﴾ سامان و به رو ووه که ی له و برا (به هدر وهر برو سکه سونا و نه ما) ﴿ثُمَّ صَبَّحَ یَعِیْبٌ مُّحِیْبٌ﴾ نه معا کابر اش له داخ دهسه کانی ده پرو اند و ده بدان نه به کدا ﴿عَنْ مِّنْ مِّنْ مِّنْ﴾ نه سهر نه و ماله ی که خمر چی کرد سوو (له باخه که پدا) ﴿وَمِنْ حَارِبَةٍ عَلَی عَرُوسَتِیْ﴾ له کائیکدا (که هری) باخه که ی هموو که و تو وون به سهر به کدا ﴿وَبَلَّوْیَ یَسُوْیْ﴾ (حاله پاشه روزدا) ده لیت خور که ﴿مَلَأْتُ رِیْقَیْ خَدَّیْ﴾ که سم به کردایه به هاو ولی پهر وهر د گارم ﴿وَمِنْ مِکَلٍ بَنَیْهِ صِرْوَتُهُ﴾ که سائیک به یرو یار مته تی یمن و بین به ها نایه وه ﴿مِنْ دَرَبٍ سَهْ﴾ ینحکه له خوا ﴿وَمِنْ کَلِّ مُجِیْرٍ﴾ خورشنی سهر که و تو و به یوو ﴿فَخَدَّیْکَ وَیَسَّیْهِ حَیْ﴾ له و شروید به دا پشتیوانی تابه تی خوای راست و حقه ﴿فَخَوَّزُوْهُ﴾ همر نه ویش چا کترین پاداشت نه داته وه ﴿وَحِیْرُ غُفَّیْ﴾ و سهر نه محاسی باشیش (به نیمانداران) ده دات ﴿وَلَمْ یَسْرِ یَّزِیْدُ مِنْ خِیْوَةٍ لَّیْسَ یَّزِیْدُ﴾ (نه ی مو حه مده یزید) بهینه ره وه بز نه و (پن ناوهر) اته سو و نه ی زبانی دویا ﴿حَصْبِیْ رَحْمَةً مِنْ سَمَاءٍ﴾ و هک بار انیت وایه به ناسمانه وه ده یار ینین ﴿ثُمَّ صَبَّحَ یَوْمَیْنِیْ لَّحْیْ﴾ نه و سا جو و ده روای ره ویس (پن ده ویت و) ده وون به ساو به کدا ﴿ثُمَّ صَبَّحَ شَمِیْمَةً وَدَرِیْجٍ﴾ نه معا دمیته پوش و په لاش و سا پرش و بلاوی ده کانه وه ﴿وَلَا تَنْتَعِیْ کُلَّ نَعْمَةٍ مُّغِیْبَةٍ﴾ وه خوا همیشه به توانا و دهسه لات داره به سهر هموو شتیکدا ﴿

﴿لَمَّا رَأَوْا الْبُيُوتَ يَبِيتُ حَتَّىٰ تَخْرُجَ﴾ مَال و کور و کال حواتی و زینه‌ی ژیلانی دویان ﴿وَأُتِيتُ الْفَصِيحُ﴾
کرده‌ی چاکه‌کان که (پاداشیان) ده‌مینه‌یوه ﴿حَتَّىٰ عَدَّ بَنَاتُهَا﴾ پاداشیان چاکتره لای په‌روهر دگرت
﴿وَحِوَالَتُهَا﴾ و ریانر جیگه‌ی نومیند (له‌مالی دویا) ﴿وَقَدْ سَبَّحْتَ﴾ وه (یادیان خهره‌ود)
پورنی که شاحه‌کان ده‌حمیه‌ی ری ﴿وَرَبُّكَ لَرَّيٌّ﴾ و پرووی ره‌وی مه‌رووسی و ته‌ختی ده‌یسی
﴿وَحَشْرُهُ﴾ و هم‌سور (خهلکی) کورده‌ی نه‌یوه ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و هیچ که‌میان به‌جی ماهیلن
﴿وَعِزُّكَ عَلَی رِبِّكَ ضَعْفٌ﴾ و هم‌سور (ناده‌می) له‌مردم په‌روهر دگرتا ریر ده‌کریس ﴿لَقَدْ جِئْتُمُوهَا﴾
سوند به‌حوا دینه‌یوه بق لادن ﴿كَمَا جَعَلْنَا مَرَدًّا﴾ همر به‌وشیوه‌ییه‌ی که به‌کم جدر دروستان کردن
(به‌درونی و بی‌هرگی) ﴿بِزَعْمِهِ﴾ به‌لام نیوه گومانان وایوو ﴿لَنْ تَجْعَلَ لَكَ مَتَدًا﴾ که نیمه کاتیند
دنامیسن بو (پیر مینه‌یوه) تان ﴿وَرُزِيقُكَ﴾ نامدی کرده‌یوه کان دایه‌ش ده‌کریت (ده‌درینه‌ی ده‌ستی
راست چاکان و ده‌ستی چه‌ی تاوانباران) ﴿فَرَى الْفَرِیْسُ﴾ له‌محاتا و انباران ده‌ییت ﴿فَتَقَبَّلَ وَجْهَهُ﴾
رور ده‌ترمس له‌و (هم‌سور تاوان و خراپه‌ی) که نیید به‌ ﴿رَبُّوهُنَّ بَوَاشٌ﴾ و ده‌لین لای هوار بو نیمه
﴿مِنْ عَدُوِّهِ﴾ له‌م نامه و ده‌نره‌ی چیه ﴿لَا يَجِدُ مَجِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً لَا تُخَفِّسُ﴾ هیچ کرده‌یوه‌ی کی
به‌جورک و گه‌وره‌ی به‌جی به‌هیشتووه و تو‌ماری کرده‌یوه ﴿وَجَدُوا مَا يَنْوُحُونَ﴾ همر کرده‌یوه‌ی کیان
کر دینت (نیاید) ناماده‌یوه ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و په‌روهر دگرت ستم له‌که‌می ساکات ﴿وَرَأَتْ
الْمَلَائِكَةُ سَجْدًا لَّدَهُ﴾ (پیریان به‌ینه‌یوه) کاتینت مه‌ مریشته‌ی کانمان ووت سوژده‌ی به‌رن سو‌ناده‌م
﴿فَسَجَدُوا لِأَمْرِهِ﴾ له‌وانیش هم‌وو سوژده‌یان مرد جگه‌ له‌ نیسیس (شه‌یتان) به‌ییت ﴿كَانَ مِنْ تَحْتِهَا﴾
که له‌ پیری جو که‌کان بوو ﴿فَسَوَّيْنَاهُ﴾ بویه له‌ عهرمانی په‌روهر دگاری ده‌رجوو ﴿فَتَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
رَبِّكُمَا﴾ ده‌ی ناب نیوه (نه‌ی ناده‌میراده‌کان) نه‌وو به‌وه‌ی ده‌که‌مه ﴿وَبِهِ مَن دَرَدُ﴾ دوست و پشتوانی
خونان له‌ حیاتی من ﴿وَهُوَ عَزَّ ذُو الْعَرْشِ﴾ له‌ کاتیندا که نه‌وان دوزمی نیوهن ﴿بِمَنْ يَلْعَلُونَ﴾ لای
چ گورینه‌یوه‌ی کی خراپه‌ی بو سته‌مکاران ﴿لَقَدْ أَشْهَدُكُمْ حِينَ خُسُوفِ الْأَمْسِ﴾ من نه‌وان (شه‌یتان
و به‌وه‌ی) ام له‌ماده‌ی دروست کردی نامسمانه‌کان و ره‌وی به‌کر دوزوه ﴿وَلَا حِجْرَ لِمَنْ عَمِلَ﴾ همر وه‌ها به
(کاتی) دروست کردی خوشیابدا (ناماده‌م به‌کر دوزو) ﴿وَمَا كُنْ مِنْكُمْ بِمُحِصٍ﴾ وه من همر گیر
گومر که‌راسم به‌کر دوزوه به‌یارمه‌تی دهری خوم ﴿وَبُوبُ خَوْلَانُ شَرْهَکَی بَدَنِ رَعَصَةٍ﴾ و ژوژیک
ده‌ییت که‌ خوا ده‌هر موی بانگی نه‌و بنانه‌ی بکه‌ن که لاتان وایوو هاویه‌شی من (با یارمه‌یتان بدو)
﴿وَلَوْ تَحَوَّلَ عَنْ مَوَاقِبِهِمْ﴾ له‌ نه‌وانیش بانگیان ده‌که‌ن به‌لام وه‌لامین ماده‌یوه (و مایه‌ی به‌هوارینه‌یوه)
﴿فَجَعَلَ بَيْنَهُم مَّوْبِقًا﴾ وه نیمه له‌ بیوانیابدا شیونکی پر تارارمان داناهه ﴿وَلَقَدْ كَسَبُوا شَارًا﴾
وه تاوان سارار ناگری دوزح ده‌ییس ﴿فَتَوَلَّوْهُم مَّوْبِقًا﴾ و هم‌وو ده‌زان و دلپان که‌ ده‌چه‌ی نوی
وتنی ده‌که‌ون ﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهُمْ مَصْرَفًا﴾ و یتگیایه‌ی کیان ده‌ست ساکوی بو گه‌رانه‌یوه له‌و (ناگه‌ه) ﴿

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سوئنده‌خواه براسی قیقه‌لهم قورئانه‌داهینا ومانده‌وه ﴿سَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾
هم‌مور جورره‌نمور به‌یه‌ک موخه‌لکی ﴿وَكُلِّ لِحَبَسٍ﴾ به‌لام هم‌میشنه‌نادمی ﴿اَكْثَرُ شَيْءٍ وَجَدْنَا﴾
له‌هم‌مور شتی ریانر موجداله‌وهم‌قالی ده‌کات ﴿وَمَعَ سَنَسَبْ سَنَسَبٍ﴾ وسمه‌هم‌مور به‌یه‌هم‌مور
هیچ شتیک ریگری له‌خه‌لک به‌کر دووه‌که‌ماور به‌ین کاتیک هیدایه‌ت و ریسو ویدن بوهدت
﴿وَسَفَعَرُوا سَفَعَرًا﴾ وداوی‌لین سوردن بکهن له‌په‌رو مردگارسان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ﴾ جگه
له‌وه‌ی وه‌ک نومعه‌تانی پیشابان‌لی یت و (سرای خوداله‌ناوین یات) ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
پان سزا پرو به‌پرویان یقه‌وه (به‌چاوی خویان بیسی) ﴿وَمَنْ يَرْجُ سَعْدًا﴾ نیمه‌په‌مه‌مور به‌ین
سار دووه ﴿لَا تُفْسِدُوا فَعْلًا﴾ ته‌ما مورده‌ده‌ر و ترسینه‌ر بس ﴿وَمَنْ يَفْسِدْ﴾ کمر و پاشی
نه‌وانه‌ی که‌بیاده‌رون به‌س‌ه‌ق و به‌تال ده‌مه‌قالی ده‌کهن ﴿يَتَجَسَّوْهُ﴾ بو نه‌وه‌ی (ناییسی) پراستی
پن له‌داو سرون ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ و به‌ی‌روم ایدر خور ﴿ثَابِتَةً كَانِي مِنْ﴾ (که‌قورئانه) و نه‌وه‌هم‌ه‌شانه‌ی پی
ترسینه‌رون به‌گانه‌بان ده‌رائس ﴿وَمَنْ حَزَمَ﴾ دگر به‌سب ریدن کی سته‌مکارتره‌له‌و که‌سه‌ی که
ناموزگاری کراپیت به‌ثایه‌ته‌کانی په‌رو مردگاری ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ به‌لام نه‌وه‌گویی ی‌پن به‌دار ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾
﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ و نه‌وه‌تاوانانه‌ی که‌کردویه‌تی له‌بیری خوی بانه‌وه ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ به‌پراستی
نیمه‌چمه‌ده‌یه‌کی نه‌سورمان داوه‌به‌سور دل‌باندا ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ تائینه‌گهن (له‌ثایه‌ته‌کانی لیحه)
﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ و نه‌قورسی و که‌ریمان خستوته‌گویانه‌وه (تاراستی به‌بستی) ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾
جانه‌گه‌ر مانگیان بکیت مو سدر رنگای راست ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ نه‌وانه‌هم‌گیر هیدایه‌ت و ده‌ر ماگرن
﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ په‌رو مردگارث‌لی موورده‌ی خامون به‌ریسه ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾
نه‌گه‌ر تولیان‌لی سه‌می به‌هوی نه‌وه‌(تاوانانه‌وه‌ی که‌کردویه‌تانه) ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ بیگومان به
به‌ده‌سرای سه‌ختی بو ده‌ماردن ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ به‌لام مو (سرادانی) نه‌وان کاتیکی دیاری کراو هه‌به
﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ دو به‌موربه‌ک بیجگه‌له‌و (خوایه) هیچ به‌مایه‌کیدن ده‌ست بکه‌وی (له‌و سرریه) ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾
﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ و نه‌وه‌هم‌مور شار و گوماندانمان به‌ریساد و ویرن کرد ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ کاتیک
(دیشنوانیان) سته‌میان کرد ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ و به‌له‌ماو برد پیشیان کاتیکی دیاری کراو مان
دانا بوو ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ (باسی نه‌و کاته‌بکه) که‌مووسا به‌لاوه‌به‌ده‌ست که‌ی خوی ووت
﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ من هه‌ر ده‌روم هه‌تا ده‌گمه ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ شونیی به‌یه‌ک گیشنی دوو ده‌ریاکه
﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ یان ماوه‌یه‌کی دوور و دریز ده‌روم ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ جا کاتن گیشنه‌ته‌ر
شونینه‌ی دوو ده‌ریاکه به‌یه‌ک ده‌گهن ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ ماسی به‌که‌یان له‌بیر چوو (که‌وه‌ک توتشو و بو
سه‌ه‌ره‌که‌یان پییدن بوو) ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾ جا (ماسیه‌که‌خوی عربی داو) رینگه‌ی خوی
گرته‌به‌ر له‌ماو ده‌ریاکه‌دا و (تاوه‌که) له‌ت ده‌موو وه‌ک خوی‌لی به‌ده‌هاته‌وه ﴿وَتَجَدَّدُوا﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَهُ جُنَا كَاتِبٍ تَبِعَ رَسْمَ (لَمَّا شَوْتَه) ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ (موسا) هر سووی به لاره
 به رده‌سته که‌ی خوارده که‌مان بۆینه ﴿عَدَّ عَيْنًا مِّنْ نَّسْرٍ هَدَّ نَصْرًا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نعم
 سه‌هر مامدا دوو چاری ماندووی و ره‌حسنت بووی ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ (لاره‌که) ووی سه‌بیرته
 ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ کانی چوینه په‌ما به‌رده گه‌وره که (بو پشودان) ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ جا به‌راستی
 من (له‌وی) ماسیه که‌م له‌بیر چو ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ هیچ شتی نه‌و (ماسیه که‌ی) له‌بیر به‌رده‌وه ﴿وَلَقَدْ
 شَوْتَن لَّ دُكْرًا﴾ که‌ی ماسی بکه‌م بو ت بی‌حکه نه‌شه‌ندان ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ (ماسیه که‌ی) به‌راستی
 بو به‌وه و) به‌شیوه‌ی کی سه‌بیر ریگای خوی له‌هر یاکه گرتدیر ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ (موسا) وونی
 قه‌ش نه‌وه‌مان ده‌ویست ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ نه‌مجا به‌شونی خویاندا گه‌انه‌وه ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ به‌سهریج
 دان ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ جا به‌میه‌که له‌مده‌کانی نیمه‌یان دی ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ که‌به‌لایان
 حومانه‌وه به‌حسنتان پیدابو ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ شار مرانشان کردبو ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ له‌رانیاری مایه‌ی
 خومان ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ موسا به‌و (مده‌ی صالحه‌ی) ووت ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ نایه‌ی هاو بی‌تیت بکه‌م و)
 شویت بکه‌وم ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی میرم بکه‌یت ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ له‌و رانیاری به‌راستی فیری
 بویت ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ وونی (به‌موسا) به‌راستی نو ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ هر گیر مانووی نه‌گه‌ن
 مده‌خوت بگری ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ نو چوون خوت ده‌گری له‌سهر ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ شتی که‌له
 رارو به‌شینی له‌و ناگادار بیت ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ (موسا) وونی له‌گه‌ر خو به‌وونی
 به‌خوپاگر ده‌میسی ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ و سه‌ر پیچی له‌هیچ نه‌رمایکت ماکدم ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾
 وونی (به‌موسا) جا نه‌گه‌ر شوینم که‌وونی ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ نه‌وه‌ی پر سیاری هیچ شتی بکه‌م لی‌مه‌که
 ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ هه‌تا خوم ده‌ریاره‌ی قه‌ت بو ده‌که‌م (له‌میه‌ی که‌ی ناگادارت ده‌که‌م) ﴿وَلَقَدْ
 وَطَّافَ حَتَّىٰ يَأْتِيَ الْبَيْتَ﴾ نه‌مجا پیکه‌وه هر دوو کیان رویشتن هه‌نا سواری که‌شینه‌ک بوون
 ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ (پیار چاکه‌که) که‌شیکه‌ی کون کرد ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ (موسا) وونی که‌شینه‌که‌ت کون تی کرد
 ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ بو نه‌وه‌ی سه‌ر شینه‌کانی (له‌ده‌ریادا) بو قم بکه‌یت ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی کاریکی رور خراب و ماشایسته‌ت کرد ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ (مده‌ی چاکه‌که) وونی نایه‌ی من نعم ووت
 ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ نو هر گیر مانووی خوت بگری نه‌گه‌ل مندا ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ (له‌لأجلی یما یسبب)
 (موسا) وونی لیم سووره‌ی له‌هر نه‌وه‌ی (له‌و هر جه‌ی دامن مابو) له‌بیرم چو ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ (له‌لأجلی یما یسبب)
 ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ نه‌م رانیاری میر بو به‌م له‌سهر قورس مده‌که ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ نه‌مجا پیکه‌وه هر دوو کیان رویشتن
 ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ هه‌نا گشتن به‌ناره‌ی لایک ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ به‌کسر (پیار چاکه‌که) نه‌و (ناره‌ی) کوشت
 ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ (موسا) وونی که‌سینکی پاکسی می گوماهت هر واکوشت ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ به‌بیرتین بی
 نه‌وه‌ی که‌سینکی کوشتی ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا مَآءُونَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی کاریکی رور خراب و دیره‌وات

کرد

سورعتی - مریمه

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای مه‌خشتمی مبره‌مان

﴿حَمْدُكَ﴾ به (کاف، هاء، یاء، عذیب، حماد) ده‌خوئیرینه‌وه حوازانانره به ماناکه‌ی، بورانیای
 ریاتر سه‌یری سه‌ره‌دی سورمسی (القره) بکه ﴿كُرْحَبِ رَبِّكَ﴾ (نعمه‌ی ده‌خوئیرینه‌وه
 به‌سه‌رتدا) باس ویدی به‌ره‌سی به‌رووردگارته ﴿عَسَدُ رَحْمَتِكَ﴾ به به‌مسی خو‌ی که‌ره که‌ریابه ﴿وَلَمْ
 يَكُنْ لَكَ كَاتِبُكَ﴾ پارابه‌وه له‌به‌رووردگاری ﴿يَمُوتُ حَبْرٌ﴾ به‌پارانه‌وه به‌کی به‌تی و به‌مانه‌کی
 ﴿قَالَ رَبِّ قِي﴾ ووتی نه‌ی به‌رووردگارم به‌راستی من ﴿وَمَنْ حَصْبُكَ﴾ ئیسکم لا‌ور به‌وه
 ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ له‌به‌ره‌ی به‌رم (به‌موی سی) گری گرنووه (نمه‌ه خوریکه له‌به‌ره‌واسیژی
 رمانی به‌ره‌سی به‌کاردیت به‌به‌ستی له‌وه‌ی که‌موی سی له‌کاتی پیریدا گری به‌رداوه له‌مور
 ره‌شه‌کاتی سه‌رده‌می که‌به‌جیتی) ﴿وَمَنْ حَصْبُكَ﴾ به‌رووردگارم به‌ره‌گیر له‌به‌ره‌وه‌م بیت
 بن هبو به‌بووم ﴿قَالَ جِفْتُ شَيْئًا﴾ به‌راستی من ده‌ترسم که‌س و کاره که‌م (له‌تابی خو لا‌دون)
 ﴿مِنْ زَيْدٍ﴾ له‌پاش (مردمی) خوم (چونکه که‌سیکیان نیدنیه‌ه جیگری من بیت) ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾
 غریزه‌ی و جیرانه که‌شم به‌روکه (مدالی مایت) ﴿فَبِئْسَ مَنْ لَدُنَّكَ رَبِّ﴾ سا‌تو له‌لا‌به‌ن خو‌ته‌وه
 مانیکی چاکم سی به‌خشه ﴿بِئْسَ مَنْ لَدُنَّكَ رَبِّ﴾ به‌راستی من (پنجه‌به‌ره‌تی) من
 و به‌ماله‌ی به‌عقوب بن ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ نه‌ی به‌رووردگارم ووشی لی بکه که‌خیزت لی
 راری بیت ﴿بِئْسَ مَنْ لَدُنَّكَ رَبِّ﴾ (خوای که‌وره به‌رموی) نه‌ی ره‌که‌ریا به‌ره‌سفی مؤزده‌ت
 ده‌ده‌سی ﴿بِئْسَ مَنْ لَدُنَّكَ رَبِّ﴾ به‌مدالی که‌ماوی به‌جابه‌ه ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ به‌ستر که‌سمان
 به‌و سا‌وه له‌وه‌سا‌وه ﴿قَالَ رَبِّ قِي﴾ ووتی نه‌ی به‌رووردگارم چون مدالم ده‌بی
 ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ له‌کاتیکدا خیرانم به‌روکه ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ به‌گو‌مان
 خو‌شم له‌پیریدا که‌به‌ستو‌ومده‌ت نه‌وه‌ی به‌ری پیری ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ ووتی (به‌ریار) به‌وه‌جوره‌به
 ﴿قَالَ رَبِّكَ﴾ به‌رووردگارم به‌ست به‌رموی به‌ی ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ نه‌وه (کاره) به‌لای منه‌وه‌رور له‌سه‌به
 ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ به‌گو‌مان به‌شیریش نوم دروست کردوهه ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ که‌شیتک به‌بو‌ویت
 (پیش نه‌وه دروستکرده) ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ (ره‌که‌ریا) ووتی نه‌ی به‌رووردگارم
 به‌شانه‌به‌کم به‌ده‌سی (کاتی نه‌وه مؤزده‌هاته‌دی) ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ (خوای که‌وره) به‌رموی به‌شانه‌ی
 نو‌نه‌وه‌یه (له‌سه‌ره‌بو‌وی نه‌وه‌کوره) ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ ناتو‌ایت گفتو‌گو له‌گه‌ل خه‌لکدا، بکه‌یت
 ﴿فَبِئْسَ مَنْ لَدُنَّكَ رَبِّ﴾ سی شه‌وه‌له‌سه‌ره‌به‌ک (به‌روژه‌کاتیه‌وه به‌ره‌چمنده) ساعیت و لال بیت ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾
 غی قریه‌من (مخرب) پاشان ره‌که‌ریا له‌به‌ره‌سگاکه‌ی هاته‌ده‌ره‌بو‌ناو گه‌له‌که‌ی ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ جا
 به‌لشاره‌ت پی ووتی ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾ که‌به‌بانان و نیواران ته‌سیجانی خوا‌یکس ﴿وَأَنْتَ تَرَاهُ شَيْئًا﴾

«بیتخی خد نکسب بقوه» (خوا ده‌مر مویست مه به‌جیا پاش گه‌وره بووسی) ته‌ی به‌جیا تهرات
 به‌بو و سدر گرسنگ بگره «و عسیه خک صبی» بیگه‌یشمی به‌وراب (یا حی‌کم‌دت و زبری) من پیسه‌خشی
 له‌تعمه‌سی مالیدا «و جان من داری کوه» له‌گه‌ل دلسوری و پاک و خاویسی له‌لایهن خومانه‌وه
 «و کس بی» وه‌ته‌و (به‌جیا) له‌خو ترس و پاریز کار بوو «و دایه‌ی به» عدلسو که‌وس له‌گه‌ل دایک
 و یاد کینه‌ی جوان بوو «و دایگی خد عیب» خوی به‌ل وان و سدر پیچی که‌و به‌بوو (له‌ه‌مر مانی خوا «
 «و ستر عشیه یور زید» سه‌لامی خوای له‌سهر بیت له‌و روزی له‌دایک بوو «و دایه‌ی به» وه‌له‌و روزی
 که‌و ده‌سات ده‌کات «و دایه‌ی به» وه‌له‌و روزی که‌و رسدوو ده‌کریتموه «و دایگی نکسب ترتم»
 (ته‌ی موخه‌مه‌د «و اباسی به‌سهر هانی مریهم بکه‌له‌ قور ناندا «و دایه‌ی به» له‌و که‌ی که‌
 که‌مار گیری کرد له‌که‌س و کاری «و کس شری» له‌شویبکی روزنه‌لانی (مر که‌ونی قودس داخو به‌رستی
 ده‌کده) «و دایه‌ی به» ده‌جیا «و ده‌جیا به‌ر ده‌ی که‌ی دات له‌یوان خوی و نه‌وان (که‌س و کاری) دا
 «و دایه‌ی به» روح «و نیمه‌یش جویره‌یلان مارد بولای «و دایه‌ی به» وه‌گو به‌شهر یکی ته‌و
 خوی پیشانی (میریهم) «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 له‌س «و دایه‌ی به» که‌و ته‌و له‌خوا ترسیت (و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 زینک «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 مدالینکی پاک و خاویست بی به‌خشم «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 وه‌دایس پیش به‌بووم «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 و بو له‌و‌ی بکه‌ی به‌موخیر ده‌پشانه‌ی که‌ بو خد لکی «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 نیمه‌وه «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 سکی پر بو و مه‌و (کور به‌له‌وه) «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 شویبکی دوور (له‌که‌س و کاری) «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 کرد و بردی «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 بگریست و بالی پتوه‌سات «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 به‌ر ده‌ی «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 ته‌مع (جویره‌یلان) بانگی میریهمی کرد له‌زیری (دار خور ماکه) وه‌ «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 خه‌مار مه‌ «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 هیسوی «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»
 جب «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به» «و دایه‌ی به»

﴿لَکِی رُشْرِی﴾ نَمَحَا ﴿لَمَو حورما﴾ مَحَو و ﴿لَمَو ناومش﴾ مَحَوَرَوَه ﴿وَمَرِی عَن﴾ چارو دَل رَوَشَه
 ﴿وَمَنَزَر مَن شَرِی شَه﴾ جَانَه گەر هەر کَسِی کَت بیسی ﴿پَرسیاری لَم مَدَالَه ی لَی گِردی﴾
 ﴿وَمَرِی ی مَدَو تَر مَن شَرِی شَه﴾ به ﴿نِشَارَه ت﴾ پیس ملی مَپَاسِی مَن قَسَه به کَرَنَم لَمَسَه خَوَم نَه زَر کَر دَوَه
 بَو ﴿خَوای﴾ مِیهر مِیَان ﴿مَن شَرِی شَه﴾ لَمَپَر تَدَوَه نَه مَر و قَسَه لَه گَل هِیچ کَسِی کَت ماکَه ﴿نِشَارَه ت﴾
 جَانَه و ﴿مَدَالَه و﴾ هَانَه مَو سَو لای کَمَس و کَارَه کَی ﴿نِشَارَه ت﴾ نَه و ﴿مَدَالَه ی﴾
 گَر تِیو به باوَه شِیوَه ﴿وَدُو یَسَر تَر﴾ ﴿خَر مَه کانی﴾ ووتیان لَی مَپَاسِی مَن ﴿وَمَرِی شَرِی شَه﴾ به پَاسِی
 شَتِی کِی رَوَر خَرَاب و نَپَر و نَپَر ت کَر دَوَه ﴿نِشَارَه ت﴾ نَپَر خَراب نَپَر نَپَر و لَه خوشکی هَار و و
 و یَسَت ﴿لَه تَقَوَا و خَوَانَا سِی دَا﴾ ﴿مَدَالَه ت﴾ نَپَر مَر سَو و مَپَا و کَت پِیَاوِی کِی خَرَاب و دَاوِی پِیَس
 پِیوَه ﴿وَمَدَالَه ت﴾ مَپَاسِی مَن دَا یَسَت دَاوِی پِیَس و رِیَا کَار سَوَه ﴿نِشَارَه ت﴾ جَانَه مَپَاسِی مَن
 نِشَارَه ت یو نَه و ﴿مَدَالَه﴾ کَر دَ ﴿وَدُو یَسَر تَر﴾ ﴿خَر مَه کانی﴾ ووتیان چَوَن قَسَه بَکَیَس ﴿نِشَارَه ت﴾
 مَپَاسِی مَن لَه گَل مَدَالَه کَد لَه یَتَشَکَه دَا یَه ﴿وَمَرِی شَرِی شَه﴾ ﴿مَدَالَه کَد هَانَه قَسَه و﴾ ووتی
 به پَاسِی مَن به مَدَه ی خَوَام ﴿وَدُو یَسَر تَر﴾ پَپَر اَوِی نِشَارَه ت پِیَس دَدَات ﴿وَمَرِی شَرِی شَه﴾ و دَمَکَت
 به پِیَنَه مِیهر ﴿وَمَرِی شَرِی شَه﴾ و دَمَکَت مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن و دَمَکَت مَپَاسِی مَن و دَمَکَت مَپَاسِی مَن
 ﴿وَمَرِی شَرِی شَه﴾ و دَمَکَت مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن و دَمَکَت مَپَاسِی مَن و دَمَکَت مَپَاسِی مَن
 زِیَانَدَام و رِیَس دَوَم ﴿وَمَرِی شَرِی شَه﴾ و ﴿کَر دَوَم﴾ به رَوَلَه ی کِی چَا کَه کَار و گِوِیَا یَسَن بَو دَا یَسَم
 ﴿وَمَرِی شَرِی شَه﴾ مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن
 لَه مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن
 اَنَشَ جِی و دَمَکَت مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن
 عِیسی کُورِی مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن
 کَد نَه دَان ﴿گَاوَر و جَو و لَه کَد کَان﴾ نِی دَا دَو دَلِی ﴿مَدَالَه ت﴾ مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن
 مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن
 کَرِی کَت پِیَس ﴿مَدَالَه ت﴾ نَه و پِی گُور مَان نَه مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن
 ﴿نِشَارَه ت﴾ پِی گُور مَان خَوَا به رَو مَر دِگَارِی مَن و نِیو شَه ﴿مَدَالَه ت﴾ کَد وَا تَه هَر لَه و پِی رَسَن
 ﴿وَمَرِی شَرِی شَه﴾ نَه مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن
 به لَام دَه سَتَه و نَاقِی ﴿گَاوَر و جَو و لَه کَد کَان﴾ کَان لَه پِی خَوِیَا نَدَا رِیَا ن جِیَا و اَر مَو ﴿لَه یَا رَه ی عِیساوَه﴾
 ﴿وَمَرِی شَرِی شَه﴾ جَا سَرَاو لَه مَو جَو و نَپَر نَه وَا تَه ی کَد پِی مَو مَو و مَو مَو مَو مَو مَو
 رَوَر رَوَر گَورَه کَد ﴿کَد رَوَرِی دَوِی یَه﴾ ﴿نِشَارَه ت﴾ نَپَر کَد چَمَدَه پِی سَر و پِی نَه رَن ﴿نَه و﴾
 پِی مَو مَو مَو ﴿نِشَارَه ت﴾ لَه رَوَرِی کَد کَد دِیَنَه و بَو لَامَان ﴿لَه قِیَا مَدَا﴾ ﴿نِشَارَه ت﴾ مَپَاسِی مَن
 سَتَه مَکَار نَه مَو ﴿لَه دَوِیَا دَا﴾ ﴿نِشَارَه ت﴾ لَه گُور مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن مَپَاسِی مَن

«دندبه» وه تیشه نه‌وسان مانگ کرد «من بیسه شوق لاتی» له‌لای راسی کتوی طور دوه «دفرینه
 یی» وه نه‌ور (مووسا) مان بریک کرده‌وه ب قسه‌ی له‌گه‌ل بکیمس «دو هاتم آخیر» وه له‌به‌ره‌ی
 و به‌خشنده‌ی خومان به‌خشیان به‌و (مووسا) «دو هاتم آخیر» هارووسی بری که پی‌مه‌به‌ر بوو «
 «دو گرتی تکبیر تسمی» وه له‌قورنانه‌ی ماسی نسماعیل مکه «پید کا ضایق» بنگومان له‌و به‌یمن
 و به‌لینه‌ی کانید راست گو بوو «وکان سو لایه» و نه‌و بیور اوو پی‌مه‌به‌ره‌ی خود بوو «وکان پاتر هده»
 وه همیشه نه‌رماسی ده‌دا به‌خیران و کهمس و کاری «دو سوو دگر» به‌نویژ کردن و ده‌کات دان
 «وکان عدیده مرتب» وه همیشه لای پمرو مردگاری جنگی ره‌و امه‌دی سوو «دو گرتی تکبیر تسمی»
 وه یاسی نیدریس بکه له‌قورنانه‌ی «په‌دو جیدی» به‌م استی نه‌ور راست گو و پی‌مه‌به‌ر بوو
 «دو قسه‌ی مکه‌لای» و پایه و به‌یمن بلد و به‌ور کرده‌وه «دو پیک تسمی» له‌وانه‌ی
 (که یاس کران) که سابکی که خوا پی‌مه‌ت و چاکه‌ی خوی پشت به‌سه‌و یاندا «من استی من به‌ره» ده
 له‌و پی‌مه‌به‌ره‌ی که له‌سه‌وه‌ی نادمس (وکه نیدریس) «دو من محبت» وه له‌(سه‌وه‌ی) له‌وانه‌ی پیش
 (که له‌که‌شیه‌ی که‌دا) له‌گه‌ل سورج دا‌ه‌ل‌مان گرتس (وکه تیراهیم) «و من سیده‌ی دهر و سید» وه له‌سه‌وه‌ی
 تیراهیم و به‌عقوب (وکه نسماعیل و بوسه) «دو من هاتم آخیر» وه له‌وانه‌ی هیده‌ی تسمان داوون هه‌ل‌مان
 بزار دور «دو من غلغله‌ی من» تا نه‌وانه‌ی هه‌ر کانی نایمه‌ی کانی خوی به‌به‌ره‌ی یو بخو تیرینه‌وه
 «دو من سیده‌ی» ده‌ست به‌حی ده‌کمر به‌برودا به‌سوزنه و گریانده‌وه «دو من سیده‌ی»
 نه‌مح به‌باش له‌وان که‌سانیک (له‌سه‌وه‌ی کانیا) سوو به‌خشیان «دو سوو» که موژیاس ده‌وه‌نانه
 «دو من شهر» و شوپس هه‌و او نارو و که‌وئس «دو من سیده‌ی» جا نه‌وانه‌ی له‌د هاتو و دا‌و و شس
 (میری) گو مراییان دهمس «دو من سیده‌ی» جگه‌ی له‌وه‌ی که‌توسه‌ی کردیت و باوه‌ری هیئیت
 «دو من سیده‌ی» و کارو کرده‌وه‌ی چاکس کردیت «دو من سیده‌ی» تا نه‌وانه‌ی ده‌چه به‌هه‌شته‌وه
 «دو من سیده‌ی» و هیچ ستم‌نیکان لی ماکریت (له‌پاداشتی کرده‌وه چاکه‌ی کانیا کهم ماکریت‌وه) «
 «دو من سیده‌ی» به‌هه‌شتانی جی مان‌وه‌ی همیشه‌ی به‌ «دو من سیده‌ی» که‌خوای میهرمان به‌لنی داوه «دو من سیده‌ی»
 «دو من سیده‌ی» به‌به‌ده‌ی کانی که‌دادیرو به‌مه‌نه‌وه‌ی چاو به‌یانسپوه «دو من سیده‌ی» به‌و منی خوا به‌یمنی به‌دی دیت
 «دو من سیده‌ی» (به‌هه‌شتیه‌ی کان) له‌به‌هه‌شتیه‌ی هیچ وونه و قسه‌ی به‌کی بی سوو دایست «دو من سیده‌ی»
 به‌به‌سه‌لام کردن تسمی «دو من سیده‌ی» له‌ویدا و روق و زوری ناماده‌ی بویان «دو من سیده‌ی» به‌به‌یمن
 و تیاراندا «دو من سیده‌ی» نه‌و به‌هه‌شته‌ی یاسی کران «دو من سیده‌ی» نه‌و به‌به‌یمن «دو من سیده‌ی»
 «دو من سیده‌ی» به‌و که‌سانه‌ی که‌(له‌دویدا) باریر کار و له‌خواتر من بوون له‌به‌ده‌ی کان «دو من سیده‌ی»
 نیمه (هریشت کان) له‌ناسمانه‌وه‌ی دانه‌ریس به‌هرمانی پمرو مردگارت حیی «دو من سیده‌ی» به‌به‌یمن
 بو خوابه (و خوا دهرانی) هه‌سوو کار و یاری دا‌ه‌و و و بوو و دوو «دو من سیده‌ی» و تسمان «دو من سیده‌ی»
 «دو من سیده‌ی» وه پمرو مردگارت (کرده‌وه‌ی به‌ده‌ی کانی) له‌بیر به‌کرده‌وه «دو من سیده‌ی»

﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ که پەروەردگاری ناسمانەکان و رەوی و ھەرچی لەیوانیاندا بێە
 ﴿فَاعْتَدِ وَتَحْظَرِ عِدَّتَهُ﴾ کەوانە بپەرستە و رور خوگر مە ئە پەرستیدا ﴿هَلْ يَنْفَعُكَ نَسِيبُ﴾
 ئای ناگدا ریت و نەوی ئەو (خوایەکی تر) ھەیتت ﴿وَبَشِّرْ نَسِيبُ﴾ نادەمی (بێ سرو) دەلی
 ﴿رَبِّ مَعْنٍ﴾ ئایا کە مردم ﴿سَوِّفَ أُخْرِجُ حَيًّا﴾ ئە داھاتوودا ھەردوو بێ (لە گۆر) ھەردەھیرنم ﴿مَنْ﴾
 ﴿أَوْلَا حُكْرُ﴾ ئەو نادەمیراد بو بێر نا کاتەوہ ﴿وَأَسْقِ مَسْجِدَ﴾ کە بێگومان ئیجە لە سەرەتاوہ
 ئەومان دروست کردوہ ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾ کە ئەو شێک مەبوو ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾ ئەمجا سونە
 مە پەروەردگارت ئەو (سێ بروایانە) کۆ دەکەبەوہ (لە روزی دوایدا) ﴿وَأَشْيِصْ﴾ (لە گەل)
 ئەو شەبنانانە (کە گوھر یان کردن) ﴿تُمْ سَحِيرٌ تَهْتُمْ﴾ پاشان بەراستی ھەموویان نامادە دەکەین
 ﴿حَرْبُ جَهَنَّمَ جُنَّ﴾ سەدەوری دورەخدا بەسەر ئەزمو بایدا کەو بوون (لەبەر تر ساسکی ئەو روزە) ﴿مَنْ﴾
 ﴿تُمْ لَسَافِعُ﴾ پاشان بێگومان دەری دینی (و دەبەخەبە دورەخەوہ) ﴿مَنْ سَلَّ سَبْعُ﴾ لە ھەر پێر
 دەستە بەک ﴿عَمَّ أَشَدُّ لَوْ خَمِي يَتَّ﴾ کەمەیان تاوانبارتر (یاخی تر) بووہ لە بەراتبەر خوی میھرەباندا
 ﴿مَنْ حَسَّ نَعْمُ﴾ ئەمجا بێگومان ئیمە رانائریس ﴿تَنْبِشْ نَعْمُ وَرَبِّ جَدِّ﴾ بەوانە (کە شیاوترن
 بخەرنە دورەخ و بسونین بێ) ﴿بِئَن مَّكَّ﴾ کەس بێ لە نیوہ ﴿لَاوْ دُفَّ﴾ مەروات و تێتە پەرنی
 بەسەر دورەخدا ﴿كُلَّ عَلَى رَيْتَ حَتْمًا مَقِيئًا﴾ (ئەو تێپەرنە) بریاریکی براویدە لە پەروەردگارتەوہ ﴿مَنْ﴾
 ﴿تَمْ لَسَافِعُ نَعْمُ﴾ دواتر ئەوانە برگاردەکەین کە پارێر کار و لەخواتر مەبوون ﴿وَمَنْ لَسَافِعُ﴾
 جەبە و مستەم کاران لەسەر چوک ئەساو (دورەخ) دا دەھێلەوہ ﴿مَنْ﴾ (لەبەر تر ساسکی ئەو تێپەرنە)
 ھەر کاتی ئایەتە بوون و ناشکر اکاتی ئیمە بەسەر بایدا بەھویرایەتەوہ ﴿وَمَنْ لَسَافِعُ﴾ ئەو بەی
 بێ سروا بوون دەیان ووت ﴿لَاوْ دُفَّ﴾ بەوانە (کە شیاوترن) بێ سروا بوون ﴿مَنْ لَسَافِعُ﴾
 کام لەم دور کۆمەلە جێ و شونی (خانوو بەرەوی) خوشترە ﴿وَمَنْ لَسَافِعُ﴾ و کۆر
 مە جەبسی چاکترە ﴿مَنْ﴾ (لە گەل) ھەنگ مەبەر و ھەیش ئەمان چەند بێمان لەساو برد ﴿مَنْ لَسَافِعُ﴾ لە گەل
 (بێ بارەکان) ﴿مَنْ حَسَّ شَارِبًا﴾ کەل و پەلی ناوماو و لاشە و قیافە تیشیان لەمان جواتر بوو ﴿مَنْ﴾
 ﴿مَنْ مَنَ كَانِ نَصْبِهِ﴾ (ئەو موحەمەد پێر) بلی ئەوہی لە گوھرایی داہە ﴿مَنْ مَنَ كَانِ نَصْبِهِ﴾
 باخوای میھرەبان مۆلەنی بێ مەدات و نەمەنی درمژ مەکات (تاریاتر تاوان مەکەن) ﴿مَنْ﴾ (لەبەر تر ساسکی ئەو تێپەرنە)
 ھەتا کاتی ئەو ھەرەشانە کراوہ لیان دەبیس (دینە دی) ﴿مَنْ مَنَ كَانِ نَصْبِهِ﴾ (لەو شە) یان
 سەرە (لە دیادا) بان (ھاتی) روزی دواہە ﴿مَنْ مَنَ كَانِ نَصْبِهِ﴾ جالە داھاتوودا ھەراتی ﴿مَنْ مَنَ كَانِ نَصْبِهِ﴾
 کی جیگا و شونی (خانوو بەرەوی) خراپ و ناخوشە ﴿وَمَنْ مَنَ كَانِ نَصْبِهِ﴾ وەکی سەربار و لەشکری
 بێ ھەترە (کامران یان ساوہ داران) ﴿مَنْ مَنَ كَانِ نَصْبِهِ﴾ (لەبەر تر ساسکی ئەو تێپەرنە) ئەوانە (کە شیاوترن)
 ھیدایەت بوون خوا ھیدایەیان بو ریادە کات ﴿وَمَنْ مَنَ كَانِ نَصْبِهِ﴾ ئەو کردەوہ چاکانە (لە
 (روزێ دوایدا) دەمێنەوہ ﴿مَنْ مَنَ كَانِ نَصْبِهِ﴾ لای پەروەردگارت پاداشی چاکترە ﴿وَمَنْ مَنَ كَانِ نَصْبِهِ﴾
 و ناگامشی باشترە ﴿مَنْ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نمواته ای که ما و میان حیثاً و ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكُونُوا﴾ و کرده و چاکه گانیان
کرد و و ﴿فَيُجْعَلُ لَكُمْ رِزْقٌ﴾ بیگو مان خوی میهر میان خوشه و یسینان ده کات (مدلی یا و ردار اندا)
﴿وَيُجْعَلُ لَكُمْ رِزْقٌ﴾ جا به راستی نیمه قور فاعلان له مسر رمای تو ناسان کرد و و ﴿فَيُجْعَلُ لَكُمْ رِزْقٌ﴾
﴿وَيُجْعَلُ لَكُمْ رِزْقٌ﴾ به سبب که به سه خنی دزایه بیت ده که ﴿وَيُجْعَلُ لَكُمْ رِزْقٌ﴾ گاه و کوه لی و و مان پیش
له مان (له و خرابیان) به او برد ﴿وَيُجْعَلُ لَكُمْ رِزْقٌ﴾ نابا هست نه کیت به هیچ که سینت له و به ماییت؟
﴿وَيُجْعَلُ لَكُمْ رِزْقٌ﴾ یان هیچ و و رنه و مرتبه کیان دعیت

سورانی ﴿ طہر ﴾

❖ **نمونه ۱:** به معنای خودی به خشنودی میسر میان

﴿طه﴾ به (عده) ده خوهر بنده و ده رانتره به ماناکدی موراتیاری و یانر سه بری سه رهنای مسو و تنی
 (البقرة) بکه ﴿در رب عیت نداء﴾ قورناتصار به ار دونه خواره و ده بو سه ر نو ﴿بشق﴾ بو نه و دی
 دوو چاری بار هجتهنی خم و په زاوه بیت ﴿لند حشره بر عی﴾ تمها ناموز گاری و بیر خسته و ده
 بوله و که سه وی (له خوا) ده ترسی ﴿لند دایس﴾ (لهم قورثانه) به شش به شش میرد و ده خواره و نه لایه
 رانیکه و ده ﴿حق﴾ (لرس و مسوب قس) که ره وی و نامسمانه به روو بلنده کامی دروست کرد و ده ﴿لرحمن﴾
 که (خوی) میهر ده به ﴿حق﴾ (لرس و مسوب قس) که به ور نووه سمر عرش و قهراری گرت (به و شیوه شیاری
 بیت لیمه چوبه تیه که ی بارانی) ﴿لهم ربی مسو و ربی﴾ تمها مولکی خوا به نه و دی له نامسمانه کان
 و نه و دی له ره و ده به ده ﴿لهم ربهم و ربهم﴾ و نه و دی له میوانیاندایه و نه و دی له ربهم عا کدایه
 ﴿در بحر یاقوت﴾ نه گره تو به ناشکرا قسه بکعبیت ﴿لهم ربهم ربهم﴾ نه و ده به سستی نه و (خوا)
 بهیسی و له بهیسی شاز و ده تریش ده راسی ﴿لهم ربهم ربهم﴾ خوا (لهم ربهم ربهم) که هیچ بهر ستر و نیکی
 نری به هق و راستی سی به جگه له نه و ده ﴿لهم ربهم ربهم﴾ تمها بو نه و ده ساوه هدره جوامه کان
 ﴿وهم ربهم ربهم﴾ (نه ی موحسمه مدینه) مایا عدوال و همگومانسی مو و سا به معبه رت پی گدیشته و ده
 ﴿لهم ربهم ربهم﴾ کانسی ناگر یکی بیی (له گدیرانه و مید بو میهر له نه و ده و یکی سارد د) ﴿لهم ربهم ربهم﴾
 جا (مو و ست) و رتی به خیرانه که ی لیره به میسمه و ده ﴿لهم ربهم ربهم﴾ به راستی من ناگر یکم به دی کرد و ده
 ﴿لهم ربهم ربهم﴾ (نه و رو مو لای) به لکو نه و ناگره چلو سکیکتان مو نیم (خونانی پی گهرم بکمه و ده)
 ﴿لهم ربهم ربهم﴾ بان لای نه و ناگره و یگا شان در یکم ده ست که وی ﴿لهم ربهم ربهم﴾ جا که گشته لای
 (ناگره که) ﴿دری یسوس﴾ مانگی لی کرا نه ی مو و سا ﴿لهم ربهم ربهم﴾ به راستی من بهر و ده رگاری نوم
 ﴿لهم ربهم ربهم﴾ نه ی پیلاره کانت داکمه (لهم ربهم ربهم) ﴿لهم ربهم ربهم﴾ و نه یسوس ﴿لهم ربهم ربهم﴾ چونکه
 بنگومان تو له شوی بهر و رو به نه و دی (طو و) دایت ﴿لهم ربهم ربهم﴾

﴿وَرَأَىٰ خَافُزْنَ﴾ من تۆم هه‌لێژاردوو (مۆپه‌مه‌ره‌یه‌ی) ﴿وَتَسْمِعُ بَدُوحَ﴾ که‌واته‌ گوی بگه‌ره
 سوله‌وه‌ی بیگاده‌کری (سوت) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بره‌ستی هه‌ر من خوام ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ هیچ
 به‌ر ستراونکی راست بیه‌ جگه‌ له‌ من ﴿وَأَنذِرْ﴾ که‌واته‌ من به‌رسته‌ ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ به‌ چاکس
 نوێژ نه‌جی به‌ تامت بته‌وه‌ یاد ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ بگومان ووزی دو یی دنت
 ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ بریک نوو (کاتی هاتی له‌خویشم) بشار موه‌، (چا‌جای له‌فریشته‌و بیعه‌مه‌ران، که‌واته
 رانیی کاتی هاتی ووزی دوایی ته‌به‌به‌ر و مردگار ده‌یرانی) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بو‌له‌وه‌ی یاداشت به‌رسته‌وه‌ ﴿کُلْ
 مِمَّا رَزَقْنَاکَ﴾ هه‌موو که‌سیت ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ به‌ گوێره‌ی ته‌و که‌ده‌وه‌ی که‌ ده‌یکات ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾
 چا‌به‌ریگری نه‌کات لێ ی ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ ته‌و که‌سه‌ی باوه‌ری بی به‌وه‌ (قیامته‌) ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾
 و شون هه‌و، و تاره‌رووی حوی که‌وتوو، ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ ته‌وسا تیا ده‌چیت ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾
 بنوسی (خواه‌ه‌ر مووی) نه‌ی مووسا ته‌وه‌ چیه‌ به‌ده‌ستی راسته‌وه‌ ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ (مووسا)
 هه‌ر مووی له‌وه‌ گو‌چانه‌ که‌مه‌ ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ خوم ده‌ده‌م به‌سه‌ریدا (کاتی رویشش) ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾
 علی عیسی ﴿که‌لای ده‌ختی بی ده‌وه‌رم بو‌مه‌ه‌ کانم ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ وه‌ چه‌ند کار و پتو‌ستی
 نری پی ده‌که‌م ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ (خواه‌ه‌ر مووی ته‌ی مووسا گو‌چانه‌ که‌ت نری به‌ه‌
 ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ چا‌له‌ویش فرنی دا ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ ته‌ست به‌جی گو‌چانه‌ که‌ بو‌وه‌ به‌ ماریک
 نه‌حیرایی ده‌ویش (مووسا ترسا) ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ (خواه‌ی گه‌وره‌) هه‌ر مووی ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ بیکه‌ره
 مه‌ترسه‌ ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ دل‌به‌به‌ ده‌ی گیرینه‌وه‌ بو‌ شیوه‌ که‌ی به‌که‌م جباری (ده‌یکه‌ به‌وه‌
 به‌گو‌چان) ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ ده‌ست به‌هه‌ره‌ بی نالت (پاشان ده‌ری بینه‌) ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾
 که‌ ده‌ریت سپیه‌ (وه‌ک کافور ده‌ده‌و شیکه‌وه‌) ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ بی ته‌وه‌ی نه‌له‌کی و نه‌خو‌شی بیت
 ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ (نه‌مه‌ش) مو‌ه‌حیره‌یه‌کی تره‌ (جگه‌ له‌ گو‌چانه‌ که‌ت) ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ بیکه‌ری بو
 ته‌وه‌ی هه‌ندی له‌مو‌ه‌حیره‌و نه‌لکه‌ گه‌وره‌ کانی خو‌مات پێشان ده‌ییس ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ برۆ بو
 لای به‌ره‌و ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ چونکه‌ به‌راستی له‌سور ده‌رچوو ویاخی بووه‌ ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾
 صدی ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ ووتی به‌رو‌ه‌ر دگه‌رم سگم (دل و ده‌روسم) هه‌راوان بکه‌ ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾
 وه‌ نیش و کارم مو‌ناسان بکه‌ ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ و گریی ده‌مانیشم به‌ره‌لانه‌ ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾
 بۆ ته‌وه‌ی نه‌سه‌ کانم نیگه‌ن ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ وه‌ له‌خرم و که‌سی خوم که‌سیت بکه‌ره
 پشتیوانم ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ که‌ هه‌رووسی برسه‌ ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ پشتمی پی قابم و نه‌هیر بکه‌
 ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ بیکه‌ره‌ هاوه‌شتم له‌کاره‌ که‌مه‌دا (که‌یاندسی به‌یامی خوا) ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾
 کبیر ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ بو‌ته‌وه‌ی ووزستانیشت بکه‌ییس ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ وه‌ یاد وریگری وورت بکه‌ییس ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾
 کت به‌بیر ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ به‌راستی تو‌بیای به‌ (هه‌موو شتیکی) نیحه‌ ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ ووتی سۆده‌ی سۆزی (خواه‌ی
 گه‌وره‌) هه‌ر مووی به‌راستی ته‌وه‌ی داوات کرد پینت درانه‌ی مووسا ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾
 ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾ سۆده‌ی خوا به‌راستی نیحه‌ چارنکی بر مه‌تمان ناوه‌ته‌ مه‌رت ﴿وَأَنذِرْ نَفْسَکَ﴾

﴿فَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ (مورسا) هر موروی رانیاری شهوه لای پمرو مردگارمه ﴿وَالْيَسْرُ﴾ مه پمراویکده به
 ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ پمرو مردگارم هیچی نی وون نایی و هیچی لمیر ناجی ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ بی حیل لکده لایس مهده
 (پمرو مردگارم) راتیکه که رهوی بو کر دونه شونی جه سانهوه (وه کو بشکه) ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ و سیک گریه سبله
 وه لمانوید، چنده ها پیگای بو هر اهدم حیوان ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ وه له ناسانه وه باران دبارینی
 (نوسان) ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ حانه و ناراهی و اولدومانه ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ و وحش شب سی ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ رور جونی جور او جزو له ووهک
 (که حیوان له تم و بون و پمگ و شیوه) ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ (تهی مروزله کان) بحور و لایزال
 و لایکه کیشتن مله و دینس ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ پراسنی لعمده (که ماسکرا) ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ لایس (ور لای) به لگه و میشانی
 رور هویه بو له وانهی خاومسی زیریس ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ لاهم رهویه درو سیمان کردون ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ و بهیایه کرد
 دو و پاره ده تانگیر سیه وه سار رهوی (به مردوویس) ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ جاریکی تر لیه و رهویه دهر تان
 دیبه وه (به مردوویس بو لیر سیه وه) ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ سوتید به خوا بهم راستی نیمه هه موو
 به لگه و پشاهه کانی خومان پشان میر هه وون دا ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ که چی باومری به هیوا سهر به چی کرد ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾
 ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ (میر هه وون) وونی هاتوویت بو مامان بو تهوی دهر مان که بیت ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾
 له خا که که مان به جادوو گهر به که کت تهی مورسا ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ سورینی جادویه کت بو (به کار)
 پشیس ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ وه که شهو (جادووی خوت) ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ جاشوین و کانیک له نیو نیمه
 و حوله داینی ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ مه نیمه و منو خومانی نی به پورین ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ (با) جینگاه کی
 نه حیت بی ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ (مورسا) هر موروی کانی دبار کراونان روزی حور اراندسه وه
 (روزی جه زن) بیت ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ بهمهر چی له کانی چیشه مگاود حه لکی کو بکرینه وه ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾
 ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ لعمده میر هه وون و پشست له و جینگاه ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ و هه موو جادوو گهره کانی کو کرده وه
 ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ پاشان هات (بو شونی دباری کراوا) ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ مورسا به جادوو گهرانی روو
 ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ هاور بو شهو درو بهدم خواوه به کن ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ له گی به سر به ک
 له مامان دعات ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ بهم راستی هر کسی درو هه لمستی بهدم خواوه به حه رو ده بیت
 ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ نه مجا (جادوو گهره کان) سمارت به کاره که یان له بیوانیان دا جیاروی پهیدا
 بوو ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ و بهیانی چر به بیان نه کرد ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ووتیان بهم راستی نه سانه دوو
 جادوو گهرن ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ بهمانی دهر تان پورین ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ له خاک و وولانه که تان
 به جادوو که یان ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ وه پیار و به ریت هه ره ماشه که تان لمانو هرون ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾
 حاکه واته هه موو جادوو و بیلا نیکشان کو بکرینه وه ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ پاشان به به ک پسر بیت (گور به نانه وه)
 ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾ بهم راستی هر کسی نهمرو سهر کموی پر گاری دین و سهر مراره ﴿وَالْيَمِينُ يَدُ رِيٍّ﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ﴾ به‌راستی بیگامان بارد سو مووسا ﴿ثُمَّ يَهْتَدِي﴾ که به‌بلده‌کانم به‌شهو
 بیه (وله میصر ده‌رجس) ﴿وَأَتَيْنَاهُ تَهْنِئَةً﴾ رینگه‌به‌کی ووشکیان له‌ده‌ریای (سور)
 ده‌سو بکه‌ره‌ود ﴿وَأَنفُثْنَا﴾ مهرسه (فیرعه‌ون) بیت بگات ﴿وَوَلَّيْنَاهُ﴾ وه مهرسه (له‌خکب
 له‌ده‌ریاد) ﴿وَأَنفُثْنَا فِرْعَوْنَ﴾ نه‌محا فیرعه‌ون به‌سهرماره‌کانیه‌وه شونیان که‌وتس
 ﴿فَمَشِينَا﴾ کلوب عیش‌فر ﴿جَا لَهْ﴾ ساکاو تعریا نه‌وانی (له‌ساو شه‌پولی خقیدا) داپوشی ج
 داپوشیبت ﴿وَأَسْرَوْنَا قَوْمَهُ﴾ فیرعه‌ون که‌له‌که‌ی خزی گومرا کرد ﴿وَمَهَّدِي﴾ و رینموویی
 به‌کردن ﴿بِجَنَّتِ﴾ نه‌ی سه‌وه‌ی نبرائیل ﴿فَدَعَيْنَا مَرْيَمَ﴾ به‌راستی بررگارمان کردن
 له‌دورمه‌که‌تان ﴿وَوَعَدْنَاهُ﴾ وه به‌لیمان پندان ﴿سَبَّحُوا ثَمَانَ﴾ (به‌هانی موسابو) لای راستی
 کیوی طور ﴿وَرَبَّنَا﴾ و بومان ماردن ﴿تَسْتَوِي﴾ گه‌رو و شیلاله (بالده‌به‌که‌گوشتی به
 هه‌سوو بالده‌به‌که‌خوشتره) ﴿كُلُّهُمْ خُضِبَ مَرْمَرًا﴾ بحون له‌و دوزیه پاکاسه‌ی پیمان داوون
 ﴿وَلَقَدْ مَوَّاهُ﴾ و ریاده‌روزی تینا به‌که‌ن ﴿بِحِلِّ تَحْتَهُ عَصَى﴾ نه‌گیا خدشم و قاری من ده‌تنگریته‌وه
 ﴿وَمِنْ تَحْتِهَا يَهُودِي﴾ جا‌ه‌هر که‌میک قار و خه‌شمی من دایگری ﴿لَقَدْ هَمَمْتُ﴾ نه‌وه بینگو‌مان تیا‌چو‌وه‌و
 هه‌لدیراوه ﴿وَبِی عَفَا عَسَىٰ﴾ وه به‌راستی من روو لیسوردوم نه‌و که‌سه‌ی به‌وه‌ی کردی
 ﴿وَهُمْ مِّنْ عَمِلٍ صَبِيحٌ﴾ و ساوه‌ری هبایی و کرده‌وه‌ی چاکی کردیبت ﴿لَقَدْ هَمَمْتُ﴾ پاشان به‌رده‌وام
 بوسی له‌سه‌ر نه‌و ریسه‌ه ﴿وَمَا عَدَدَتْ عَشْرُ قَوْمٍ يُّوسَىٰ﴾ (خواه‌هر‌سووی) نه‌ی مووسا بو‌چی
 پیش که‌له‌که‌ت که‌ونی (بو‌گیشتی به‌کیوی طور) ﴿لَقَدْ هَمَمْتُ﴾ (مووسا) به‌رموری
 که‌له‌که‌م نه‌وانه‌ن به‌دوامه‌ون ﴿وَعَجَبْتُ رَبِّ﴾ بویه به‌به‌له‌هاتم سو لات نه‌ی به‌روه‌رد گارم
 ﴿يَرْسَى﴾ سو نه‌وه‌ی لیم راری بیت ﴿دَلَّ﴾ (خوا‌ی گه‌وره) به‌رمووی ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ﴾
 جا به‌راستی لیمه‌هه‌وه‌که‌نسان تاقی کرده‌وه ﴿مِنْ تَحْتِهِ﴾ له‌پاش (هانی) تو ﴿وَأَصْبَحَ نَبِیُّ﴾
 وه سامیری گومرای کردن ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ﴾ نه‌محا (پاش و مرگرتی نه‌ورت) مووسا گه‌پایه‌وه
 بو لای که‌له‌که‌ی ﴿عَصَىٰ لَيْفًا﴾ به‌توورمی و قار و خه‌شمه‌وه ﴿وَدَلَّ بَعْدَهُ﴾ وونی له‌ی گدل که‌م
 ﴿لَقَدْ هَمَمْتُ﴾ نابا‌په‌روه‌رد گارنان به‌لینی بی به‌دان ﴿وَعَدَّ حَسْبَ﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿أَفْضَلُ عِبَادٍ﴾
 بو‌چی من روو پسن چموو ﴿لَقَدْ هَمَمْتُ﴾ یان هه‌ر ویستان ﴿لَقَدْ هَمَمْتُ﴾ تو به‌ی
 و خه‌شم له‌لایه‌ن به‌روه‌رد گارنانه‌وه به‌خه‌تان بگریت ﴿وَأَحْضَرْتُ عَصَى﴾ بویه به‌لینی متان شکانه
 ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ﴾ ووتیان نیمه به‌لینه‌که‌ی تومان به‌شکانه ﴿بِمَكِّ﴾ به‌ویست و ده‌سه‌لانی
 خقومان ﴿وَبِكْ حَبِطَ رُزْ﴾ به‌لکو نیمه چهد کول واری درابو به‌کولمانه ﴿بِشْرَ عَصَى﴾
 له‌خشلی قنبیه‌کان ﴿وَعَدَّ حَسْبَ عَصَى﴾ جا به‌ریماندایه (ناو ناگره‌وه) هه‌روه‌ها سامیری‌ش
 مری‌ی دا

﴿مَعْنَى أَنَّهُ﴾ تَعَمُّدًا بِمَرُورِهِ بِلَحْدِهِ تَعَمُّدًا خَوَّابَةً ﴿حَبَابُ خَوَّابٍ﴾ كَقَدَمِهِ لَاتٍ دَارِيكِي (پادشاهه‌کی) حَقِّ رِاسَةٍ
 ﴿وَلَا تَقْجُرْ بَاقُفَرٍ﴾ پهلِه مه‌که له (خویندسی) قورناندای ﴿مَرَقَبٍ﴾ له‌پیش ته‌وهی ﴿تَبَعُضُ رَيْدٍ وَحَيْثُ﴾
 وه‌حی کر نه‌که‌ی بیوت ته‌واو بیت ﴿وَرُبُّ رِبِّي بِمَا بَدَّ﴾ وعلی ته‌ی به‌رو مرد گارم و انست و رانیریم و باد
 بکه ﴿وَقَدْ عَهِدْنَا بِهِ رَبُّرِ شَيْءٍ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نیمه‌پیشتر به‌یمان و به‌لیمان نه‌لادیم و هر گرت
 (لعمره‌خنی) قعدغه‌کراو به‌خوات ﴿وَبِئْسَ﴾ به‌لام کاری بی به‌کرد (المیری چوو) ﴿وَلَوْ تَخَذَلْنَا عِمَالًا﴾ وه‌نیمه
 له‌رد بیمرانمان به‌دی (که به‌ویت بی فرمانی خودایکات) ﴿لَقَدْ قَسَبَ يَسْجُجَةً﴾ (یاسی) ته‌و کاته بکه
 به‌فرشته‌کسمان ووت ﴿سُجُودًا﴾ سوژده‌مردن مو نادم ﴿مَسْجِدًا﴾ بموایش هموو سوژده‌یاد برد
 ﴿لَا يَنْبَغُ﴾ جگه به‌شه‌پندان که‌سمر بیچی کرد (و سوژده‌ی به‌برد) ﴿وَبِئْسَ بَدَدٌ﴾ تَعَمُّدًا وَوَتَمَّانِ تَه‌ی لادیم
 ﴿بَارِدَةً﴾ به‌راستی تهم (نیمه‌س) ﴿مَدَّ لَكَ وَرَوْحًا﴾ دوزمی توو هاوسه‌ره‌که‌ته ﴿وَلَا يَخْرُجُكَ مِنْ بَيْتِهِ﴾
 که‌واته (ل‌گادایر) به‌به‌هشت دهرنان به‌کات ﴿مَشْرِقٍ﴾ چومکه دور چاری ماخوشی و ره‌حمت ده‌بیت
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّفُّ لَا تَخْرُجْ﴾ بیگومان ته‌له‌وه‌هشت (دا برحیت مایی) ﴿وَلَا تَعْرِضْ﴾ ورووت و قوت
 مایی ﴿وَلَوْ كُنْتَ لَتَعْرِضُ﴾ و بیگومان له‌ویدا تیووت ماییت ﴿وَرَأَى﴾ وه‌ه‌تاوی (حور) لیت
 سادات (ل‌اروت پی ناگه‌به‌سی) ﴿وَرُحُوسٌ﴾ تَه‌مطال ﴿تَعَمُّدًا شَهْدَانِ نِيازِي﴾ خراپی خسته‌دلیده‌وه
 ﴿لَا﴾ ووتس ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ ته‌ی نادم ﴿هَلْ رَأَيْتَ﴾ نایما پیشانت سدم ﴿عَلَّ شَحْرُ خَدِيدٍ﴾ دهره‌خنی به‌میری
 (هه‌ر که‌س لی ی بخوات هه‌ر گیر مامری) ﴿وَتَبَّ لَآئِقٍ﴾ و مولك و ده‌سه‌لانی هه‌ر دواپی به‌بیت ﴿وَلَوْ
 كُنَّا إِلَّا بِهٖ﴾ ته‌مجب هه‌ر دوو کیان له‌وه‌رو ورومی دهره‌خنه) بان خوارد ﴿مَدَدٌ﴾ به‌وه‌ویده‌وه (جل
 و به‌ر گیان دامال‌ل‌مراو) دهر که‌هوت ﴿لَهْمَا سَوْدُ لَهْمَا﴾ هه‌ب و هه‌ورم‌تیاں ﴿وَضِيفُ﴾ وه‌ده‌سنیاں کرد
 ﴿بِخُفَّيْنِ عِشْمَاسٍ وَرَقِ خُفٍّ﴾ به‌دایوشیسی له‌شیاں به‌گه‌لای (دهره‌خنه‌کایی) به‌هشت ﴿وَعَصَى زُرَّارَةٍ﴾
 وه‌نادم سمر بیچی فرمانی به‌رو مرد گاری کرد ﴿مَرِيَّةٍ﴾ تیر له‌ریگای راست لای دای ﴿لَمْ يَخْبِرْهُنَّ﴾
 به‌شان به‌رو مرد گاری هه‌لیزارد (سو پیچه‌م‌روسی) ﴿مَدَّ يَدَهُ رَهْدًى﴾ و ته‌وه‌دی لی قوول کرد و
 به‌مرومی کرد ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا بِهٖ﴾ (خوا) هه‌رمووی هه‌ر دوو کتان به‌روه‌خو به‌وه‌له‌وی (له‌به‌هشت)
 ﴿حَيْثُ﴾ به‌به‌که‌وه ﴿بِضَرْكَ يَحْيَى﴾ (به‌وه‌کاتان) ده‌سه‌دوزمی به‌کری ﴿بِمَا يَنْبَغُ كَدَمُ يَحْيَى﴾
 جانه‌گه‌ر (به‌پیچه‌م‌براندای) به‌یامتان مو هات له‌لایمن مه‌وه ﴿مَرَّ سَخَطٌ﴾ ته‌وسا ته‌وه‌ی شوینی
 به‌نمرومی من بکه‌وی ﴿وَلَا يَجِدُ وَلَا يُحِثُّ﴾ ته‌وه (ل‌دویادا) گومرا مایی و (له‌روزی دواپشند) نوروشی
 ماخوشی و ره‌حمت مایی ﴿وَمَرَّ عَرَسٌ﴾ وه‌هه‌ر که‌سی دوو وهر گیری ﴿عَنْ يَحْيَى﴾ له‌ریبارو یادی
 من ﴿وَأَنَّ مَعْشَرَ سَكَّا﴾ ته‌وه بیگومان ته‌وه‌که‌سه‌گوره‌رانیکی سه‌خت و ته‌مگی ده‌بیت (له‌گوردا)
 ﴿وَرَحِيقٌ لَّيْمَةٍ﴾ و له‌روزی دواپشند هه‌شیری ده‌که‌بیس ﴿عَنْ يَحْيَى﴾ به‌کومری ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا بِهٖ﴾ ده‌سی ته‌ی
 به‌رو مرد گارم ﴿بِرَحِيقِ نَجْمٍ﴾ بزچی به‌کویری هه‌شیرت کردم ﴿وَقَدْ كُنَّا يَحْيَى﴾ خو من (له‌دوبدا)
 چاو ساع و به‌بووم ﴿

﴿وَرَبِّهِمْ هُمْ فَاكِهُنَّ﴾ ورنه‌ی هم‌مان مار‌دووه ﴿مَرِضَهُ﴾ پش نو ﴿مَرِضَهُ﴾ هیچ یغمه‌رتك ﴿لَا يُؤْتِيهِ﴾
 مه‌گه‌ر بیگ‌مان بو مار‌دووه ﴿لَا يُؤْتِيهِ﴾ (به‌وی که) بیگ‌مان جگه‌له‌س هیچ به‌رستر وینکی راست
 سی به ﴿مَرِضَهُ﴾ که‌وانه‌نمه‌مان به‌رست ﴿مَرِضَهُ﴾ (و‌ه‌سی ساوه‌را) ووتیان ﴿مَرِضَهُ﴾ وید
 خوی میهر میان من‌دالی بو خوی بریار داوه (که‌فرشته‌کان) ﴿مَرِضَهُ﴾ پاك و بیگ‌ره‌ده‌خوا (به‌م‌شته‌ده)
 ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌لکو نه‌وانه (نه‌فرشته‌ده) به‌لوی ریز گیراو (ی‌خوا) ﴿مَرِضَهُ﴾ لا‌شیر‌فوره‌ده‌خوا
 پیش ما‌که‌ور ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌لکو وونه‌یان ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌نه‌وان به‌هرمانی خوا ﴿مَرِضَهُ﴾ کار ده‌کن ﴿مَرِضَهُ﴾
 ﴿مَرِضَهُ﴾ (خو) ده‌ریت و‌تا‌گاداره ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌لوی له‌توب له‌هر ده‌ستندایه ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ه
 به‌لوی له‌م‌و‌زی دو‌بیدا بو‌یان نامه‌ده‌کراوه ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ه (فرشته‌کان) م‌کا‌ما‌کن ﴿مَرِضَهُ﴾ لا‌سی‌آسی
 به‌لوی بو‌هر که‌سه‌به‌بیت (خوا) پ‌ری بیت (تکای بو‌بک‌رت) ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ه له‌وان (فرشته‌کان)
 له‌ترس و‌ه‌به‌بیتی خوا ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ر ده‌رست ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ه‌هر کام له‌وانه (له‌فرشته‌ده) بلی
 ﴿مَرِضَهُ﴾ بیگ‌مان پیش به‌رست‌راوم جگه‌له‌خوا ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌لوی به‌لوی (تا‌گری) دور‌ج
 نوله‌ی لی ده‌سه‌لین ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌لوی و‌ج‌وره ﴿مَرِضَهُ﴾ پاداشتی مسته‌م‌کاران ده‌ده‌به‌و (توله‌پ‌ان
 لی ده‌که‌به‌و) ﴿مَرِضَهُ﴾ تاب به‌یان دی (به‌یان رانیوه) ﴿مَرِضَهُ﴾ نه‌وانه‌سین به‌ر بو‌ون
 ﴿مَرِضَهُ﴾ که‌نام‌مانه‌کان و‌ده‌وی ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌لوی و‌ج‌وره (به‌لوی) ل‌کا‌بو‌ون (به‌لوی)
 پ‌ر‌چه‌بو‌ون) ﴿مَرِضَهُ﴾ نه‌م‌جا به‌به‌کتر‌مان جیا‌کر‌ده‌و ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ه‌هر‌اه‌مه‌مان هینت به‌لوی
 و‌دروست‌مان کردووه ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌لوی و‌ج‌وره ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌لوی تا‌یا نه‌وانه‌ده‌ر باره‌ما‌ه‌س
 ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌دروست‌مان کردووه (و‌د‌مان ساوه) له‌م‌و‌یدا ﴿مَرِضَهُ﴾ چه‌د‌ش‌خ‌ی دام‌ر‌راو
 ﴿مَرِضَهُ﴾ بو‌ن‌و‌ه‌ج‌ور له‌ج‌ور به‌کات به‌وانه‌ی (به‌هر پ‌ش‌بو‌ون) ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ه‌هر‌اند‌و‌مانه‌له‌ده‌وی
 (به‌ان له‌شا‌خ‌ه‌کان) دا ﴿مَرِضَهُ﴾ د‌ول و‌ری‌گا‌و‌انی و‌ر ﴿مَرِضَهُ﴾ تا‌له‌وان‌شا‌ره‌را‌س و‌پ‌و‌ستی
 خویان د‌سین م‌کن ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ه‌نام‌مان‌مان کردووه ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌لوی ف‌قی‌کی (به‌ر‌ن‌کی)
 پ‌ری‌ر‌او (به‌هر‌سین) به‌لام نه‌وانه‌سه‌بار‌ه‌ت به‌نایه‌نه‌کانی نام‌مان ﴿مَرِضَهُ﴾ پ‌شت ت‌ن‌ک‌ه‌رو‌رو
 و‌ه‌گیر‌بو‌ون ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ه‌هر‌نه‌و (خوا) به‌لوی و‌ج‌وره ﴿مَرِضَهُ﴾ که‌ش‌مو و‌ر‌زی در‌وست کردووه
 ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ه‌هر‌و‌ر و‌م‌گ‌یش (ی‌دروست کردووه) ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌لوی و‌ج‌وره ﴿مَرِضَهُ﴾
 له‌خو‌نگ‌ه‌به‌ک‌ده‌سورینه‌و ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ه‌هر‌مان به‌داوه ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌لوی که‌س‌یت له‌پ‌ش
 نو‌وه ﴿مَرِضَهُ﴾ مانه‌و‌ی هم‌پ‌ش‌س‌ی (به‌هر‌ی) ﴿مَرِضَهُ﴾ نه‌م‌جا نه‌گ‌ه‌ر سو‌ب‌ری ﴿مَرِضَهُ﴾
 (د‌و‌م‌ر‌سی سو) نایب م‌ران زبانیان به‌م‌ر‌ده‌م‌ده‌سی و‌نام‌ون (به‌خ‌یر) ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌لوی که‌س‌یت
 ﴿مَرِضَهُ﴾ م‌ردن ده‌ج‌یزیت (و‌د‌هر‌س) ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ه‌ن‌م‌ه‌نا‌ف‌ان ده‌که‌به‌و ﴿مَرِضَهُ﴾ به‌خ‌ر‌ابه
 و‌نا‌خ‌وشی و‌ه‌به‌چا‌که و‌خ‌وشی ﴿مَرِضَهُ﴾ تا‌م‌ر‌ک‌م‌ویت (چا‌ک و‌خ‌را‌پ) ﴿مَرِضَهُ﴾ و‌ه‌هر بو‌ل‌ای نیمه
 ده‌گ‌ه‌رینه‌و ﴿مَرِضَهُ﴾

﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده هندی له شه پناه کان (مان رام هیاو بو) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده چو و نه زیری ده ریا بو
 سوله پیمان (تا گه و همر و مرواری تو ده ریهش) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده حگه له ره کاری تریشیان ده کرد
 (نوی وه کز شت دروست کردن) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ به راستی بهش چاودیر (و یا ویر وای له وای
 بووین) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده (ناسی) ته بووت (نکه) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ کانیک هواروی له په روه رد گاری کرد
 (له دواي ماسی ماویه کی وور) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ به راستی من ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ریان و نارار و نه خوشی دوو چارم
 بووه ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و نوش میهر مانتریس میهر مانانی ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ جالیهش هوار
 و مرا که پیمان گیرا کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و لامان یزد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ له وریان و نارار و نه خوشی کی که هدیو
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده همر و مال و مندا لیمان پی به خسته و ده (که پیشتر مرد بوون) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و له ره مده ی
 تریش له گه لپاند، ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ من بیدن ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نه و ده رحمة یکی ناپیدت بوو له نیمه و ده ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده پیر خدر و ده
 و ناموز گاری بوو بو خوا بهرستان ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ان سمعی و دریس و ده ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده (ناسی) نیسماعیل و لیدریس
 و ده یکیم (نکه) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ همر و ریان له نارام گران بوون ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده نیمه له و انمان خسته
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ما و ده رحمة سی خومان (که به خسته) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ بیگومان نه وانه ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 له چاکه که گران بوون ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده (ناسی) رمنور (یوس یکه که به خسته مده ی خد لکی به پنه وای
 بوو) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ کانیک پروشت ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ به نور می (که له گه ی به جی هشت) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ وای دهرانی
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نیمه ته گانه ی به سدر د ماخیس و همر و واری لی ده میس ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ (خوا ی
 گه و ده تافیکر و ده و فریدریه مار دهریا و ده هگیت قووی دا) حاله تاریکه کاندا (مار یکی شه و دهریا و مار
 سکی نه هگیت) هواروی کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ (له ی خوا یه) به راستی هیچ بهر ستر او نیکی به هق و راستی
 میه جگه نه سو ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ پاک و بگه ردی بو نویه ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ بیگومان من ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 له سته مکاران بووم (له بهر له وای نارام به گرت و وارم له گه له کم عیا) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نیمهش
 سر و هواروی له ومان گیرا کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و له و خه و خه ده بهر گارمان کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 همر بهر شیو میه ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نه ماندارانش ور گار ده که یس ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده (ناسی) و ده که ریا
 (یکه) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ کانیک هواروی له په روه رد گاری کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نه ی په روه رد گارم ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 به ده ها مه میهر و ده (مدالینکم پی به خسته) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده سو ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ چاکریس میهر انگرانی ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نیمهش دوحای نه ومان و ده لایم دایه و ده ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده حیا مان پی به خشی
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و خیرانه که شیمان بو چاک کرده و ده (له بهر و کی) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ بیگومان نه وانه ی
 (باسکران له به خسته و ان) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ پیش بر کیان ده کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ له (نه حادانی) همر و
 خیر و چاکه به کدا ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و هواریان له نیمه ده کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ به نو میندی (به هشت) و له ترسی
 (دوره) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده نه وان ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ملکه چ بوو بو نیمه (و ده ترس لیمان) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾

﴿وَأَنذِرْ﴾ وه (ناسی) نه‌و نافر مه (مه‌ریعی کچی عیمران نکه) ﴿أَحْسَنَ فَرْجَتِ﴾ که‌داوتی حوی
 پاراست ﴿مَعْتَدِهَا﴾ نه‌معا موومان پنداکرد (نه‌هوی جویره‌شده‌وه) ﴿مَنْ رُوحِهَا﴾ نه‌و روحی
 که‌هی خومس یوو ﴿وَجَعَلَهَا وَتِفَ﴾ وه نه‌و (مه‌ریسم) و کوره‌که‌یمان کرد ﴿أَنبِئْتُمُوهَا﴾
 به‌موحیره‌یه‌ک بؤ جیهاییان ﴿بِتِ هَؤُا﴾ به‌راستی نا‌نه‌مه‌یه ﴿مُحْكَمٌ﴾ ناییسی نیوه
 ﴿مُتَّعِدٌ﴾ که‌یه‌ک ناییسی هدموو پینه‌مه‌رانه ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ ومیش پدرومرد گارتانم
 ﴿وَأَنذِرْ﴾ که‌وانه نه‌ها می پهرستی ﴿وَنَعْمُوْا أَشْرَفُ مَنَظَرٍ﴾ به‌لام خدایکی
 جیواریان که‌وته بیوان و سه‌ریچی پیمه‌یه‌ره‌کانبان کرد. رزویه‌یان بیوان به‌چهد کومه‌ل
 گرومیکه‌وه (همستان ده‌سپیدکرد به‌پهرستی بت وه‌ه‌واو نارووی خویار) ﴿مُكَلِّ﴾ (به‌لام)
 هدموویان ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ نه‌ها بو لای قیسه ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿نَسْ﴾ نه‌معا هر که‌س
 ﴿يَقْتُلُ مِنَ النَّفْسِ﴾ (هرچهد) له‌کرده‌وه چاکه‌کان سکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (نه‌و مدرحی)
 باوه‌داریش بیت ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ نه‌وه (پاداشتی) کوششه‌که‌ی وون بیت و به‌پرو و پروت
 ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ به‌راستی لیمه‌بو (کرده‌وه‌کانی) نه‌و بو و سه‌ریس ﴿وَحَرُّهُ عَنِ قَرْيَةٍ﴾
 وه‌هرامه‌قه‌ده‌غه‌یه‌و ناشیت بو خدایکی نه‌و گوند وشارانه‌ی ﴿فَتَحَسَبْ﴾ که‌کاولان کردن
 وه‌ماومان بردن ﴿أَنبِئْتُمُوهَا بِرَجُوتِ﴾ که‌خاریکی تر نگه‌ریسه‌وه (بؤ دویا) ﴿وَحَقُّ إِذَا﴾ (ژدن)
 دریزه‌ی ده‌بیت) نا‌نه‌و کانه‌ی ﴿فِي حَتِّ بَخُوحٍ وَمَخُوحٍ﴾ (به‌ریسه‌سته‌که‌ی) به‌تحوج و به‌تحوج
 ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿وَهُمْ﴾ نه‌وانیش ﴿مَنْ حَتِّ حَتِّ﴾ له‌هموو به‌ریزه‌یه‌که‌وه ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ به‌به‌له
 (وپه‌خیر یی) دیته‌خوارده‌وه ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ وه‌ریک بوتنه‌وه ﴿وَعَدُ حَقٍّ﴾ به‌لینی رست (هاتی
 قیامت) ﴿بِتِ﴾ چا له‌ب کاودا ﴿مَنْ حَتِّ حَتِّ﴾ تمبلق و ره‌ق دمی ﴿تَكُنْ مِّنْ حَقِّ رَجُوتِ﴾ چاری
 نه‌وانه‌ی یی پروا وون ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ (ده‌لش) هاورو مهرگ بو نیمه ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ بیگومان نیمه‌له‌دوبادا
 ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ له‌بسن نا‌گایه‌ک (ی ته‌واو) ادا بووین له‌نعمه ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ به‌خیر به‌لکو
 نیمه‌سته‌مکار بووین ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ به‌راستی نیوه ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ وه‌واله‌ش ده‌تاپه‌ریستن
 ﴿مِنْ رَجُوتِ﴾ جگه‌له‌حوا ﴿حَتِّ حَتِّ﴾ (ده‌به) سوویه‌می (وه‌له‌گیر سینه‌ری) هاروخ
 ﴿أَنبِئْتُمُوهَا بِرَجُوتِ﴾ نیوه (و نه‌وان) ده‌چنه‌ماوییه‌وه ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ نه‌گه‌ر نا‌نه‌واته (بته‌کان)
 ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ خوابو و مابه ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ نه‌ده‌چروبه‌ماو نه‌و (ناگری دوروخ) وه‌وه ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ وه‌هموو
 (بت ویت په‌رستان) ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ به‌هه‌میشه‌یی تپیدا دم‌پینه‌وه ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ بؤ نه‌و (دوره‌خپانه) هدیبه
 ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ له‌دوره‌خ دا ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ هه‌ناسه‌ی سارد هه‌لکیشان ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ وه‌ته‌وان له‌وید (به‌دوره‌خدا)
 ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ هیچ ناییستی ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ بیگومان نه‌واته‌ی ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ له‌لایه‌ن نیمه‌وه
 بیشتر بریدر دراهه‌نویان ﴿حَتِّ﴾ که‌به‌حتمومریس (وچاکه‌به‌ریسته‌رییان) ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ نه‌و به
 ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾ له‌دوره‌خ دور ده‌خه‌سه‌وه ﴿بِتِ رَجُوتِ﴾

﴿وَكَيْفَ أَتَاهُ﴾ نېم شتو، نو (قورانه) مان مار دوته حواره وه ﴿عَسَىٰ يَنْفِثَ﴾ که نایه کانی پرون
 وناشکران ﴿وَأَن لَّهٗ﴾ وه بیگومان خوا ﴿تَقْدِرُ غَيْرِنَا﴾ هدر که سیک حوی بیهوت هیډیه تی
 ده دات ﴿يَا نَبِيَّ﴾ منو ﴿به راستی که ساینک که پروایان هیڼاوه﴾ دودیت هادر ﴿وکه ساینک که بوون
 به جووله که﴾ دتستین ﴿وتمتیره (یا فرشته) پرسته کان﴾ انصاف و گاوروه کان (به سرانیه کان)
 ﴿تَمْجُوسَ﴾ و ناگر پرسته کان (در معشتی به کان) ﴿وَنَبِيٍّ شَرْحُوءَ﴾ و نه وایه هیډیه شپس بو
 خوا داسا ﴿يَا لَهِ﴾ بیگومان خوا ﴿بَتَقِيصُ شَرْحُوءَ﴾ بریار مدال له بیوانیادا (جیایان ده کاته وده به کتر
 کومه نیک سو به هشت و کومه نیک مریان سو دوروح) ﴿يَوْمَ نَبْهٖ﴾ له پروزی دواپیدا ﴿يَا لَهِ﴾
 به سنی خوا ﴿يَا حَتَّىٰ تَقْشِطَ﴾ به سهر هه سوو شیکدا ناگداره ﴿تَنْزِلَ﴾ لیا به تندی
 ﴿يَا لَهِ بِخَدْنَةٍ﴾ که به راستی سوزده سو خوا دعبات ﴿مَرِيٍّ تَسْوِبُ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ نه وای
 له ناسماه کان و نه وای له رمیده ایه ﴿وَنَشْطُ وَنَمُزُ﴾ هدر وه هاروژ و مانگ و نه سیر و کان
 ﴿وَالْحُجُودُ وَنَحْبُ وَنَحْرُ رُذْرَبُ﴾ و چیا کان و درخت و گیان له بهران ﴿وَكَيْفَ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ روړنیکش
 له خه لکی (هه مری و نه مری یاسکران بو خوا سوزده ده بن) ﴿وَكَيْفَ حَوَّيَّةَ تَقْشِطَ﴾ وه روړنیکش
 سرای بو بریار درا (له مری چه مریا) ﴿مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ وه هدر که سیک خو بی ریز و پسی ی بکات
 ﴿فَتَانَهُ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ نه وای که مری پری لی ماگریت ﴿تَارِيٍّ﴾ به راستی خوا ﴿يَقْتُلُ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ هدر
 شتینکی بویت ده بکات ﴿هَدِيٍّ خَصْبٍ﴾ نه مانه دوو کومه لسی دز به پد کن ﴿حَسْبُورُ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾
 ده مه قالین و کیش به ده باری په پرو و ده گاریان ﴿وَنَبِيٍّ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ جانه وانه ی که بی باوه پ بوون
 ﴿قَطِيعَتُ لَهْرُ شَبَابٍ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ له (پروزی دواپیدا) پوشاکان بو دهر مریت (پری به بهریان) له لگر ﴿نَسْبُ
 مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ به سهریادا دهر مریت ﴿نَحْبُورُ﴾ ناری روړ گهرم ﴿نَشْطُورُ﴾ ده نو سیرینه و
 بهر (دوه گهرمه) ﴿مَرِيٍّ تَارِيٍّ وَنَشْطُورُ﴾ نه وای له ناو ست و پسته کاندایه ﴿وَنَحْبُورُ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾
 بویان ناماده به گورری ناسی ﴿نَحْبُورُ﴾ هدر کاتیک بیانه ویت ﴿نَحْبُورُ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ که پینه دهر ووه
 لهو (دوره ح) ﴿مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ له بهر روړ نار محنتی ﴿نَحْبُورُ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ ده گیر میرینه ووه بو ماوی ﴿وَنَحْبُورُ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾
 لخرین ووه (پیشان ده و تریت) بیچیز سرای سویتتهر ﴿يَا لَهِ﴾ به راستی خوا ﴿يَقْتُلُ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾
 ﴿نَحْبُورُ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ نه وانه ی که باو مریان هیڼاوه و کمر دوه چاکه کاننیا کمر دوه ده بیه خاته
 ﴿حَبِّ﴾ به هشتاینک ﴿نَحْبُورُ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾ روړنیکش کان به ریزاندا دهر وون ﴿يَقْتُلُ مَرِيٍّ تَارِيٍّ﴾
 (نه وای) دهر ایز نه ووه لهو (به هشتانه) دا ﴿مَرِيٍّ تَارِيٍّ وَنَحْبُورُ﴾ به ناری نالتون و مرواری
 ﴿وَبِتَ مَرِيٍّ تَارِيٍّ حَرِيٍّ﴾ وه پوشاکان له به هشتانه ناو ریشه

﴿ حَمْدٌ مِّنْهُ ﴾ گهردن که چ من سو خوا (خوستان له همسو و یرو ماوریکسی لار دورریگرس) ﴿ عَزَّ وَجَلَّ ﴾
 یهه ﴿ هاویه‌ش بریاردمر مهن بز خوا ﴾ ﴿ مَن شَرَّ النَّاسِ ﴾ چا هر کمس هاویه‌ش بو خو دابست
 ﴿ ذُکُلًا ﴾ شهوه و مک نهوه وایه ﴿ حَرَمٌ مِّنْهُ ﴾ له ناسمان که وسته خوازمه ﴿ حَصَصْنَاهُ لِنُفَرٍ ﴾ نه‌معا بالنده
 (له هم‌رادا) به په‌له بیر بیست (ویدرچه پارچه‌ی بکات) ﴿ عَزَّ وَجَلَّ ﴾ یا بایه‌کی تومد بیست
 ﴿ فِی مَکَانٍ جَنِّی ﴾ بو حیگه‌کی رور دور (چولهنانی) ﴿ مَن لَّمْ یَسْرِ ﴾ نه‌مه (که باسکر امورونه‌ی هاویه‌ش
 دانان بوو بو خوا) ﴿ مَن یَعْمُرْ شِعْرَتَهُ ﴾ وه همر کمس دروشمه‌کامی (ناییسی) خوا به گه‌وره راگریت
 ﴿ فَرِحَ ﴾ چا به‌راستی شه کاره ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ له خوا ترسی دله کاتبه‌وه به (ونه‌قواکارا) ﴿ فَرِحَ ﴾
 ﴿ کَرِیْمٌ مِّنْهُ ﴾ بو نیوه لهو (نازه‌لانه‌ادا) چمد سورود وهر گرنیک هیه (وهک سوار بوو،
 خوارنی شیریان) ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ (جگه له‌مانه‌پش ده‌وان سور دیان لی بیس به‌شیوه‌یهک ریایان بی
 نه‌گات) تا کاتی دیاری کراو (بو سه‌ری پتیان) ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ که شومس (سه‌ری بیس) نه‌وانه ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾
 کاتیکه ده‌گه‌نه مالی دیرنی (که هیه) ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ وه بو همسو تومد تیک ﴿ حَمْدٌ مِّنْهُ ﴾
 قورانی کردمان داناه ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ بو نه‌وه‌ی ماوی خوا بهن ﴿ عَزَّ وَجَلَّ ﴾
 (کاتی سه‌ری بیس) له‌سه‌ر لهو نازه‌لانه‌ی خوا بی داو ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ چا خوری نیوه به‌سه‌ر او یکسی
 نه‌به‌یه ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ که‌وانه به‌به‌ملکه‌چی له‌وس ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ وه مزده بده به‌ملکه‌چان و خور
 به‌که‌م راندان ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ نه‌وانه‌ی هر کاتیک ماوی خوا سرا ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ دله کاتب
 ده‌ریسی (ده‌ریس) ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ وه نارام گرن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی مورشیان ده‌ی (له‌ناخوشی)
 ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ وه به‌چی هینرانی بویزه‌کایان ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ وه لهو برق رور به‌ی
 بیسان دارن ده‌ه‌خشن ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ نه‌و ورشته گه‌وره و قله‌وانه (ده‌ریس له‌بیت الحرام سه‌ره‌ریس)
 ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ لیمه کردمانه‌ده دروشمی خوا سو نیوه ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ بو نیوه له‌والدا خیر
 و چاکه هیه ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ که‌وانه (کاتی کردیان نه‌قورمانی) ماوی خوا بان له‌سه‌ر به‌پش ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾
 به کاتیکدا له‌سه‌ری بدل وستان و ده‌ستی چه‌پیان به‌سه‌ر او نه‌وه (نه‌ره‌له‌وه‌ی وشر به‌پیوه سه‌ره‌ریس)
 ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ چا کاتیک که‌ومه سه‌ره‌ری به‌تمیشتا (کاتیک گیانیان ده‌رجوو) ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ نه‌وه
 له‌گوشنه‌کعبان محون ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ وه بینم به‌هزاران و سوال‌کهران ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ تا نه‌و
 جوره شه و مالانانه‌مان بو نیوه رامه‌پناه ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ تا سو پاس گورارس بو خوا ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾
 ده‌گیر مگات به‌خور ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ به‌گوشنی شه (قورمانانه) به‌خوبان ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾
 به‌لام شه‌وه‌ی به‌خور ده‌گات به‌هوا و پاریر کاری نیویه ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ تا نه‌و خوره شه و مالانانه‌ی
 سو نیوه رامه‌پناه ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ بو نه‌وه‌ی خوا به گه‌وره بگرن (یادی مکس) ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ له‌سه‌ر
 شه‌وه‌ی وشمورس کردون (بو سه‌ره‌نایی پیروری نیلام) ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ وه مزده بده به‌چاکه کاران
 ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ به‌رامنی خوا به‌گری وشنیوانی ده‌گات ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ له‌وانه‌ی که‌برایان هیناه
 ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ بیگومان خوا خوشی ماوی ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾ همسو خیانه‌تکار و سی سوده
 و کامریک ﴿ فَرِحَ مَدَنُی تَنُوبَ ﴾

﴿تَرْجُلًا نَّهْجًا﴾ نایا مایسی (مارانی) به‌راستی خوا ﴿حَجْرًا كَرِيمًا﴾ راسی هتاوه بوسن
و حستوبه‌نیه حره‌تانه‌وه هممو و نه‌و شتانه‌ی له‌رویدایه ﴿وَتَمَّتْ فَرَجُوهُ﴾ وه‌کشتی (رم
هتاوه بوسن) و ده‌روات ﴿وَالْحَجُّ يَتِمُّهُ﴾ به‌او به‌ریادا به‌هرمانی نه‌و (به‌هرمانی خو)
﴿وَتُكْمِلُ كَسَمَهُ﴾ وه‌ناسمانی راگیر کردوه ﴿فَتَمَّعَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ ما به‌کمونیت به‌سدر ره‌ویدا
﴿لَا يَنْبَغُ﴾ به‌گهر به‌هرمانی نه‌و به‌یت ﴿بَلَّغْهُ﴾ به‌راستی خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾
دلسور و به‌هرمانه به‌راته‌ر به‌ه‌لکی ﴿وَهُوَ يَدْعُ إِلَى طَرَفٍ﴾ وه‌نه‌و (خو) راتنگه که‌ریانی
پس به‌خشیوون (له‌سهره‌تای دروسکر دستانه‌وه) ﴿تُرْجِلُكَ تَرْجِيلًا﴾ دواتر ده‌ده‌ریست
پاشان به‌دوونان ده‌کاته‌وه ﴿وَلَا تَسْخَرُوا﴾ بیگومان ه‌لکی رور باسویس و سپه‌ل ﴿وَلَا
تَحْزَنْهُمْ﴾ به‌هرمو و نه‌و تیک ﴿حَصَانًا﴾ شه‌ریعت و به‌رامه‌به‌کسان داناره
﴿فَلَمَّا رَءَوْهُ﴾ نه‌وان کارسان پس کردوه ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ که‌واته ماییت (خواه‌ون
ناییه‌کانی تر) به‌کاری ناییدا کیشه و نازاوه‌ت له‌گه‌لدا دروست کون ﴿وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ وه‌تو خه‌لث
بانگ بکه بؤ لای به‌رو و ده‌گرت ﴿بَلَّغْهُ إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ بیگومان تو له‌سهر نایینکی به‌استی ﴿وَلَا
تَرْجُلُوهُ﴾ جان به‌گهر ده‌مه‌قالتی و مو جاده‌له‌یان له‌گه‌لدا کردیت ﴿فَلَمَّا رَءَوْهُ﴾ به‌هرمانی
بلی خوا خوی چاک ده‌رانی به‌و کرد ده‌رانی که‌نبوه ده‌یکه‌ن ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ خو دادوه‌ری
ده‌کات له‌بیوات‌دا ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ له‌روزی دوییدا ﴿بَلَّغْهُ﴾ له‌و شتانه‌ی که‌نبوه ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾
ننیدا جیوارن ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ نایا مارانی ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ به‌راستی خوا ده‌رانی ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾
﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ به‌هرمو و نه‌و شتانه‌ی له‌ناسمان و زه‌ویدایه ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ بیگومان نه‌وه‌ی
باسکر له‌کتب له (لوح المحفوظ) دایه ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ به‌راستی نه‌م (ربا ریه‌ی باسکر)
به‌لای خواوه‌ناسانه ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ به‌هرمانی مر دوس نه‌م ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ جگه له‌خوا شتک ده‌به‌رست ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾
شخص ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ هیچ به‌لکه‌به‌کسی به‌ماردوته‌خواوه‌له‌سهری ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ وه‌بیگومان
خوشیان هیچ ربارسان ده‌ریاره‌ی نه‌و (به‌رستوه) به‌ ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ وه‌مستهم کارسان به‌
﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ هیچ به‌رمه‌تی ده‌ریک ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ وه‌کاتس به‌خوینرینه‌وه بوسان ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾
پشتی ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ به‌شانه‌رو به‌کامی لیمه ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ له‌ده‌م و چاوی نه‌و که‌سانه‌ی بی باوه‌رن
ده‌یسی ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ رو و گزری و توره‌یی ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ بریکه به‌لامار (وهرش) به‌رون بؤ
نه‌و که‌سانه‌ی ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ که‌نایه‌ته‌کامی تیمه‌یان به‌سهردا ده‌خوینرینه‌وه ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ نه‌ی
موحه‌مه‌ده‌یسی ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ بلی نایا ه‌والنان به‌ده‌می ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ به‌خراپه‌له‌و (رو گزری و توره‌ییه‌ی)
تنبوه‌چی به‌ ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ ناگری دوره‌خه ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ که‌خوی گه‌وره به‌لایسی دوه‌به‌ر
که‌سانه‌ی که‌بی باوه‌رن ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ چ حینگه و ناکامینکی خراپه (که‌بی‌ی ده‌گه‌ن) ﴿وَلَا يَسْمَعُونَ﴾

﴿بَلِّغْ أَمْرًا﴾ نه‌ی خه‌ل‌کینه ﴿صَرِيفَ مَثَرٍ لَّاسْتِغْوَاءَ﴾ ﴿مَوَافِقَهُ هَيْتَرِ اَوْتَهْ وَهْ جَا گونِی بُو بگرِی
 ﴿بَلِّغْ نَدِیْنِ نَدْعُوْتِ﴾ بِنِگومان نه‌وانه‌ی هاوارِیان لِسِ ده‌کهن ﴿مِنْ دُونِ لَبِّهِ﴾ له‌جِیاتی حو، ﴿وَرِ
 عَقْلُو دَبَّيَا﴾ هه‌ر گِیرِ ماتوانِ می‌شِینِک دروست بکهن ﴿وَرِ جَعْلُو لَبِّهِ﴾ هه‌ر چه‌ده‌ده‌مووشیان بوی
 کزِیسه‌وه ﴿وَرِ مَشْهُرِ نَدَبِ شِئَا﴾ وه نه‌گهر می‌شِیشِ شِئِیکِیان لِسِ به‌رِنی ﴿لَا یَسْهَوْنَ اَمْرَهُ﴾
 ماتوانِ لِسِ بی‌سینه‌وه ﴿سَعْدٌ عَصِیْبٌ وَحَقِیْبٌ﴾ داواکار و داوالِی کراو لاوار و بی ده‌سه‌لانس ﴿وَرِ
 دَوْرِ لَبِّهِ حِیْ دَرِیْدَ﴾ نه‌وانه‌یه و شِیوه پِیوسته خوا یا ماس به‌یان ماسیوه ﴿وَرِ لَبِّهِ نَدِیْ عَیْرِ﴾
 بِنِگومان حو به‌توانای به‌ده‌سه‌لانه ﴿وَرِ لَبِّهِ عَصِیْبٌ مِّنْ حَقِیْبٍ﴾ خواله فرشته کاندای
 بتر در او هه‌لده‌بزرگِست ﴿وَرِ مِّنْ نَّاسٍ﴾ هه‌روه‌هاله خه‌ل‌کِشِ دا ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ به‌رِستی
 خوا یا یسه‌ری بیایه ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ به‌رِستی خوا یا یسه‌ری بیایه ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ به‌رِستی
 (رووی داوه) و به‌وه‌ی له‌دوایانه‌وه‌یه (دراثر پروده‌دات) ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ وه‌موو کاره‌کهن
 هه‌ر بُو لای خوا ده‌گه‌دِینه‌وه ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌رِتن هیناوه ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾
 رُسْجِدِ و رُسْجِدِ و رُسْجِدِ و سوزنده‌به‌رن و به‌رِورد گارنان به‌رِستی ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾
 لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ وه کاری چاک بکهن بو نه‌وه‌ی بر گارس ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ جیه‌ده
 و تیکوشان بکهن له‌پِتاری خوا ده‌به‌و شِیوه‌یه‌ی شایسته و شایوه‌نی ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ نه‌و (خوا)
 نیوه‌ی هه‌لِیزاردوه (بو هه‌ل‌گرتی نه‌م نایه) ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ وه له‌لایس، هیچ
 کارِیکی نورس و گرانِی له‌سه‌ر دانه‌ماون ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ نه‌مه‌لایس لیرا هیمی باوه‌گه‌وره‌ده
 ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ نه‌و (خوا) پیش‌نیوه‌ی به‌موسلمان ما باوه‌وه‌لهم قور نانه‌شدا
 ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ تا پیغمبر بیت به‌شاهید له‌سه‌ر نیوه ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ وه نیوه‌ش
 یسه‌شاهید له‌سه‌ر خه‌ل‌کِسی ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ که واته به‌چاکِی نوریزه‌کانتان بکهن
 وره‌کات بدمن ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ وه نه‌مه‌پشت به‌خوا یا به‌ستی ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ چونکه هه‌ر نه‌و پشیمان به
 ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾ نای چمده پشیمان و یارمندی ده‌رِیکی چاکه ﴿وَرِ لَبِّهِ نَبِیْعٌ نَبِیْرٌ﴾

﴿إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي سَمِيعٌ﴾ ئەمجا کاتی توو کهسانی له‌گه‌لت دان سواری که‌شتی به‌که‌بوون
 ﴿فَقُلْ أَجَبْتُهِمْ﴾ (ئه‌ی بروج) ملی سوباس بو‌خویه‌کی نه‌وتو ﴿يَسْأَلُونَ عَنِّي﴾ که‌بیه‌ی بر‌گه‌ر کرد
 له‌نست گه‌نی رالمان ﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾ وه‌ملن نه‌ی په‌روه‌ردگارم دامه‌رینه‌ (له‌که‌شتی به‌که‌) له
 جینگایه‌کی پی‌رو و مه‌ه‌ردا (که‌کیوی جوودی به‌له‌کورده‌ستای تورکیا) ﴿وَسَمِيعٌ﴾ وه‌تق (خویه)
 چاکترس دامه‌رینه‌وانی ﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾ مه‌راسی لهم (دامه‌ره‌ته‌ی بروج دا) په‌ند ویشانه‌ی روره‌یه
 (نو‌که‌سانی ژیر وه‌رشه‌به‌دا) ﴿وَسَمِيعٌ﴾ وه‌مه‌راستی نیمه‌نابکه‌ره‌وه‌یی (موه‌موو خه‌لت) ﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾
 سهره‌ی پاشان له‌دوای نه‌وان به‌دیمان هه‌با ﴿وَسَمِيعٌ﴾ گه‌ل و مه‌وه‌یه‌کی تر ﴿وَسَمِيعٌ﴾ دامه‌رینه‌ی رسولانه‌ی
 نه‌مجا له‌ماو له‌وانده‌په‌مه‌به‌ن که‌مان له‌خویان وارد ﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾ (پس ورس) ته‌مه‌خو په‌ره‌سن ﴿وَسَمِيعٌ﴾
 نه‌تق (که‌که‌له‌و (خویه) په‌ره‌سن او یکی ترمان بی په‌ ﴿وَسَمِيعٌ﴾ ده‌ی ئایا خویان ما‌پا‌په‌ن (له‌خو ما‌ترس)
 ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (دخان که‌لایم نومه‌) ده‌سه‌لانداران و ما‌وه‌دارانی (هوود علیه‌السلام) وویان ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (که‌لایم نومه‌) لاجره‌ی
 نه‌وانه‌ی که‌پر ویا‌ن به‌هه‌با و بی با‌وه‌ر بوون به‌دیده‌ی روزی دوایی ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (که‌لایم نومه‌) نه‌تق
 وه‌له‌زیایی دو‌یه‌دا‌ر و به‌مه‌تسان بی با‌وه‌ر بوون ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (وویان) نه‌مه‌ه‌ر مه‌ره‌لیکه‌وه‌نه‌تق
 ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (که‌لایم نومه‌) له‌وه‌ی نه‌وه‌ ده‌بخو (نه‌ویش) ده‌خوات ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (که‌لایم نومه‌) وه‌نه‌وه‌ی نه‌وه
 ده‌بخو نه‌وه‌ (که‌ویش) ده‌خوات وه‌ ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (که‌لایم نومه‌) سو‌ی‌ده‌خو نه‌گه‌ر به‌وه‌ گو‌ی‌ر یه‌لی به‌شه‌ریکی
 وه‌نه‌خو‌تان بکه‌ن ﴿وَسَمِيعٌ﴾ یه‌گو‌مان نه‌و کانه‌نیوه‌نه‌ریان باران ده‌بی ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (که‌لایم نومه‌)
 ئایا نه‌و (هوود علیه‌السلام) په‌لی به‌نیوه‌ته‌دات که‌به‌راستی کاتی سهرن ﴿وَسَمِيعٌ﴾ وه‌بوون
 به‌خاک و نه‌ست (ای وریو) ﴿وَسَمِيعٌ﴾ یه‌گو‌مان نه‌وه‌ (له‌گو‌ر) ده‌ره‌هه‌ترس (ویندوو ده‌گرینه‌وه‌) ﴿وَسَمِيعٌ﴾
 ﴿وَسَمِيعٌ﴾ روره‌دوره‌نه‌سته‌هه‌ ﴿وَسَمِيعٌ﴾ نه‌وه‌نه‌لیته‌ی به‌نیوه‌دراوه‌ (گو‌ایه‌رینه‌دوره‌ده‌گرینه‌وه‌)
 ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (که‌لایم نومه‌) زیان (ه‌کی تر) بی ته‌مه‌ها زیانی ته‌م دو‌یه‌مان به‌یی ﴿وَسَمِيعٌ﴾ ده‌ره‌س
 وه‌ره‌س (نه‌وه‌نه‌دوای مه‌وه‌) ﴿وَسَمِيعٌ﴾ وه‌نیمه‌رینه‌دوو با‌کرینه‌وه‌ ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (که‌لایم نومه‌) وه‌نه‌وه‌ (که‌که‌لایم نومه‌)
 ده‌لی (په‌مه‌به‌رم) ته‌مه‌پیا‌ویکه‌ ﴿وَسَمِيعٌ﴾ ده‌ره‌س بی ده‌که‌ه‌ ﴿وَسَمِيعٌ﴾ ده‌ره‌کات به‌ده‌م خواره‌ ﴿وَسَمِيعٌ﴾ وه‌نیمه‌
 هه‌ره‌گر ما‌وه‌ری بی ما‌که‌بی ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (که‌لایم نومه‌) (هوود علیه‌السلام) ووتی نه‌ی په‌روه‌ردگارم پارمه‌سیم به‌ه
 (و‌خو‌له‌یان بی به‌هه‌) ﴿وَسَمِيعٌ﴾ به‌هوی نه‌وه‌ی که‌با‌وه‌رم بی ماهه‌س ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (خو) ده‌ره‌وری
 له‌ما‌وه‌یه‌کی روره‌که‌مه‌دا ﴿وَسَمِيعٌ﴾ یه‌گو‌مان په‌شیمان ده‌به‌وه‌ ﴿وَسَمِيعٌ﴾ (که‌لایم نومه‌) نه‌مجا
 شه‌ریخه‌ و ده‌گیکی روه‌به‌هه‌ر (دای به‌سهریانه‌دا) هه‌مو‌ویانی گه‌رت که‌هه‌قیان بوو ﴿وَسَمِيعٌ﴾ رنه‌ره‌مان
 کرد به‌ (وینه‌ی) په‌رش و که‌ه‌ی (سهر لافاو) ﴿وَسَمِيعٌ﴾ جادووری (له‌ره‌حه‌ته‌ی خو) یه‌گه‌لی
 سه‌ته‌مکاران ﴿وَسَمِيعٌ﴾ دواتر له‌پاش نه‌وان به‌دیمان هه‌با ﴿وَسَمِيعٌ﴾ چه‌مه‌گه‌ل
 و نه‌مه‌تیک‌ی تر ﴿وَسَمِيعٌ﴾

﴿لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ سَيِّئُهُمْ﴾ (بیاان ده‌وتریت) ئایا ئایه‌نه‌ کانی من لهدو بیادا نه‌سه‌ر باندانه‌ده‌ خو‌نرا‌یده‌وه‌؟
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ سَيِّئُهُمْ﴾ که‌چی ئیوه‌ نه‌درو‌تان ده‌راتی و ئیمانان یی نه‌ده‌هیتا ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ (له‌وه‌ لامدا)
 ده‌لیس نه‌ی په‌رو‌ده‌د گاری ئیحه‌ ﴿لَا تَحْزَنْ﴾ نه‌دی و خرابی خو‌مان ران بوو نه‌سه‌رماندا
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و نه‌ ئیحه‌ که‌سانیکی گو‌مر بو‌ویس ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نه‌ی په‌رو‌ده‌د گاری
 لهدم (دوره‌جه) ده‌رمان ییته‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ جا نه‌گه‌ر جارنکی تر گه‌ر به‌وه‌ (بو‌ی نه‌وه‌ری)
 نه‌وه‌ به‌راستی ئیحه‌ سه‌مه‌کاریس ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وه‌ (خو‌ا) ده‌ده‌رموی نه‌په‌سوا‌یی
 به‌په‌نه‌وه‌ له‌دوره‌خدا و هیچ ته‌به‌کم له‌گه‌لدا مه‌که‌ر (اخ‌سا‌) بو‌سه‌گی به‌گه‌ردی کاتی ده‌ری ده‌که‌یت
 و پی‌ی ده‌لیس (جهه‌) ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به‌کان ری‌ق من یی‌ی ییگو‌مان لهدو بیادا کو‌مه‌لیک له‌نه‌نده‌ کانی من
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ ده‌پان‌و‌ت نه‌ی په‌رو‌ده‌د گاریمان ئیحه‌ با‌وه‌رمان هیناره‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ ده‌ی لی‌مان
 خو‌شبه‌ و به‌حه‌مه‌ل یی بکه‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ چو‌بکه‌ تو‌ چا‌کتری‌ی می‌هره‌مانانی ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾
 یی‌هره‌ که‌چی ئیوه‌ گالنه‌تان به‌وان ده‌کرد ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نا (نه‌وه‌ گالنه‌ کردنه‌تان به‌) له‌وان یادی
 می‌ی له‌بیر به‌ده‌وه‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وه‌ ئیوه‌ هه‌میشه‌ به‌وان یته‌ده‌هیس ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾
 ییگو‌مان نه‌مه‌ر و پادا‌شتم دا‌وه‌نه‌وه‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به‌هوی خو‌گر بیانه‌وه‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به‌راستی
 هه‌ر له‌وان سه‌ر که‌و‌نو‌و ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ ده‌ده‌رموی چه‌مه‌سان له‌سه‌ر
 ده‌ری دا‌مانه‌وه‌؟ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ ده‌لیس رو‌ژیک یا که‌مه‌تر له‌رو‌ژیک می‌ده‌وه‌
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نه‌و (فریشت) انه‌ به‌سه‌ که‌زمیریان ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ (خو‌ا) ده‌رموی
 به‌مه‌وه‌نه‌وه‌ دا‌وه‌به‌کی که‌م به‌ییت ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نه‌گه‌ر به‌راستی ئیوه‌ ده‌نان‌راسی ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ ئایا ئیوه‌ گو‌مانان واسو‌وه‌ که‌ییگو‌مان ئیوه‌مان به‌ی هوده‌ دروست
 کردو‌وه‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وه‌ ییگو‌مان ئیوه‌ ما‌گه‌ر به‌نه‌وه‌ بولای ئیحه‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾
 جا به‌رو‌و بلدی تو‌ خو‌ای پاشای راست و ده‌وا ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ هیچ به‌رسته‌ر ویک من به‌جکه‌ له‌ر
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ که‌په‌رو‌ده‌د گاری هه‌رشه‌ به‌رینه‌و به‌رده‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ هه‌ر که‌س به‌رستی
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ به‌رسته‌ر او‌یککی تر له‌گه‌ل خو‌ادا ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ که‌هیچ به‌لکه‌به‌کی نه‌یی
 له‌سه‌ر نه‌و (به‌رسته‌) ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ نه‌وه‌ به‌راستی لی‌ر سه‌به‌وه‌ی ته‌به‌لای په‌رو‌ده‌د گاریتی
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ ییگو‌مان کاران پر گاریان ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ (نه‌ی خو‌حه‌مه‌ده‌) ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾
 بلنی نه‌ی په‌رو‌ده‌د گاری لیم خوش به‌و‌ر محم‌ی بکه‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وه‌ تو‌ (خو‌به‌) چا‌کتری‌ی
 می‌هره‌مانانی ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾

﴿سُورَةُ النُّورِ﴾ بەناوی خۆی بەخشەدی میهرەبان

﴿سُورَةُ النُّورِ﴾ ئەمە سورەتێکە نێمە یار دوامانە خوار موه ﴿وَرُشِدًا﴾ و هەرمان کردووه (گۆڕاوە) بێ
 بریارەکانی ﴿وَأَرْزُقَهُ﴾ ئەو (سورەت) دا هتاومانە خوار موه ﴿بِإِسْمِهِ﴾ نایە پەرۆشەکان
 ﴿تُسَبِّحُ لَهُ﴾ بۆ ئەوەی شوێن بێر بکەمەوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و پیاوی رێناکەر ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾
 جەدە ئەوەیە کێکیان سەدەر (شەلاق) پێن لی یەن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ وە بەرەیی هانەوهان پێنە (زێ
 و پیاوی رێناکەر) ئەتار گری ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (حەجی کردی) هەرمانی خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەگەر ئەو
 نامەمان هەبە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەخوا و بەروزی دویی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ وە نامانەدی بێی سەردانی ئەو
 دووانە بێ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کۆمەتێک لەسەرمان داران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پیاوی رێناکەر هەر
 ساکت تەبەات ئەوەی رێناکەر و نافرەتی موشریک بێ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە نافرەتی رێناکەر
 مەرەی ساکت پیاوی رێناکەر یا پیاوی موشریک بێ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو (مەرەکردن و شور کردن
 بەرێناکەر) یا داغ کراوه لەسەر شیمانداران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە ئەوەی کە بوەتانی (رێنا) دەکەن
 بۆ ئەوە تانی دویس پاک ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لەباشان چوار شایەت ماھێن (مەسەر) استی بوەتاندە کەپان
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو هەشت دار (شەلاق) پێن لی یەن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ئەو
 لێ وە مەگەر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە ئەوانە لەسەر دەرچوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ حەگە
 لەوانەدی کە دواي ئەو ئەو بێ دەکەن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و کە مەوهەیان چاک ئەکەن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو
 بەرەستی خوا لێخوشت بۆی مەرەیی بە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو (پاوانە) بوەتانی بو خیرانە کەپان
 دەکەن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە بێحەگە لەخوێن هیچ شایەتێکیان بێ بە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو
 شایەتی دانی هەرمەک لەوانە (بەم چۆرە) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کە چوار سوێد بەخو بخوا
 کە بێگومان ئەو بەر سەنگریانە (کە دەتێت خیرانە کەم بێووە رێنا کردووه) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 وە لەپێنجەم جار دایە بەرەیی خوا لەسەر ئەو بێ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو (پاوانە) ئەو
 ئەو نافرەتێش (کە ناوان بار کراوه لەلایەن حیرە کە بێووه) سەرای (رێنا) لەسەر لادەبات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 شەد بەتەبەتە بەرەیی ئەکەپان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەمەدی کە چوار جار سوێد بەخوا بخوا کە بێگومان حیرە کەدی ئەو
 دەکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە لەپێنجەم جار دایە (بەت) خەشەمی خۆی بەسەر بێ
 ئەو (مەرە) مەرە کەم لێراست گومان بێت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە ئەو (مەرە) بەرەیی خوا ئەو
 بەسەر تانەرە (مەرە) کام لەو پیاو و نافرەتی نامەکان دروون بێ خوا ئەو (مەرە) سەرای دەد (مەرە) دایە

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ وە بێگومان خوا گیراکەری بەشەمی و کار درووسە ﴿

﴿فَإِنْ لَمْ تَجِدْ لَهَا كَافًا﴾ ئەمەتە گەر كەستان بەدی تابدا ﴿فَلَا تَحْسَبْ﴾ ئەوە هەچە ژورە وە نو ئەوەمانە
 ﴿حَتَّى يَخُوضَ﴾ هەتا مۆلەت بەدرێش ﴿فِي مِحْنَتِكَ﴾ وە ئە گەر پێشان ووترا ﴿أَجْمَلُ فَارِجٍ﴾
 بگەر پێشە و ئەمەن بگەر پێشە وە ﴿هُوَ أَكْبَرُ﴾ ئەوە چاكر و پاكرە بونان ﴿وَأَنَّهُ يَتَكَلَّمُ﴾
 وە خوارانایە بە هەموو ئەو كرده وانی دەبێكە ﴿يَسْأَلُ عَنكَ﴾ هێچ گوما هێكنا بە سەر بیه
 (گوێ هار بێ) ﴿لَا تَخْضِبُوا﴾ كە بچە ئەو مالانەى ﴿عِزَّكُمْ بِوَيْهٍ مَعَ لِحْنَةٍ﴾ كە سى تێدا
 بێشە جى بى بە و كەل و پەلى خوتانى تیا بێت (وَكُنْ تَوَكَّلْ) ﴿وَكُنْ تَقَرُّ﴾ وە خوا دەوانى ﴿مُتَّقِينَ﴾
 وە سگنۆش ﴿بِهِ وَهَى نَاشِكِرَای دێكەن و بەو پێش دەشارە وە ﴿فِي تَمُومِ﴾ (ئەى موحەممەد
 ﷺ) بلى بە پیاو سى ئیماندار ﴿يَعْصُونَ نَفْسِي﴾ چاوى حوزاى (لە سەر كوردى مامە حەرم) داخەن
 و پەرێرن ﴿وَيَحْصُونَ فُرُوجَهُ﴾ وە عەورە میان (لە داوین پێسى) پەرێرن ﴿لَا تَرْكُ﴾ ئەوە چاكر
 و پاكرە پەرێرن ﴿لَا تَهْجِرْ﴾ بەد بھێش ﴿بِئِغْمَاسٍ﴾ بێگومان حوانا گە بە هەموو كرده وە بەك كە دەبێكە
 ﴿وَلَا تَمُومِ﴾ وە بلى بە ئاخرەتانی ئیماندار پێش ﴿يَعْفُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ چاوى داخەن
 و پەرێرن (لە سەر كوردى مامە حەرم) ﴿وَيَحْصُونَ فُرُوجَهُ﴾ وە عەورە میان پەرێرن (لە داوین پێسى)
 ﴿وَلَا تَمُومِ﴾ وە جوانى خویان دەربە خەن ﴿لَا تَهْجِرْ﴾ جگە لەوەى بەدە وە بە و دەرە
 لە جوانى (وَكُنْ مَمُومِ وە جوانى) ﴿وَلَا تَمُومِ﴾ وە بەدە وە بە و دەرە كانیان بەدەن
 بە سەنگ و بەرۆ كێندا ﴿وَلَا تَمُومِ﴾ وە جوانى خویان دەربە خەن (رێدە لەوەى دەرە كە رێت)
 ﴿لَا تَمُومِ﴾ سو میردە كانیان بە پێت یا ناو كیان ﴿وَلَا تَمُومِ﴾ یا ناو كسى میردە كانیان
 ﴿لَا تَمُومِ﴾ یا كوردە كانیان یا كوردى میردە كانیان ﴿لَا تَمُومِ﴾ یا بر كانیان
 یا كوردى برا كیان ﴿لَا تَمُومِ﴾ یا كوردى خوشكە كانیان ﴿لَا تَمُومِ﴾ یا ئاخرەتانی (ئیماندار)
 ﴿لَا تَمُومِ﴾ یا كە پەرە كە كانیان ﴿لَا تَمُومِ﴾ یا كە پەرە كە كانیان ﴿لَا تَمُومِ﴾ یا كە پەرە كە كانیان
 پێوانەى كەمى بێر لە ئاخرەت (وَكُنْ خَزْمَتِ كَار و پێر و بەخوش كە ئاخرەت و وێ ژن و میردایە تیان بیه)
 ﴿لَا تَمُومِ﴾ یا ئەو مەدالە كوردانەى كە ئاگابان لە لەش و (عەورەتى)
 ئاخرەتەن بە پێت (بەلە مەمووم) ﴿لَا تَمُومِ﴾ (ئاخرەتەن لە كانی پوشتەن د) قاجیان بەدەن
 بەرەوى دا ﴿لَا تَمُومِ﴾ (ئاخرەتەن لە كانی پوشتەن د) قاجیان بەدەن
 جوانیەى پێش كە شار دویانە ئەوە ﴿وَلَا تَمُومِ﴾ هەموو ئاخرەتەن و بگەر پێشە وە نو لای خوا
 ﴿لَا تَمُومِ﴾ ئەى ئیمان دارە كان ﴿لَا تَمُومِ﴾ تارر گار و سەر كە و تەووس ﷺ

﴿قُلْ يٰٓمَعْشَرَ الْاٰدَمِیْنَ اٰتُوا زَكٰتَکُمْ﴾ بلی هه‌مانه‌رداری خوار هه‌مانه‌رداری پی‌عه‌مه‌ر ﴿س﴾ ﴿مِنْ اَمْوَالِکُمْ﴾ نه‌مجان هه‌گه‌ر پشتیان هه‌لک‌رد ﴿وَبِیْنِیْمْ اٰیٰتٍ﴾ نه‌وه‌ نه‌وه‌ ﴿په‌عه‌مه‌ر﴾ نه‌ها هه‌ر هه‌ر سیده له‌وه‌ی دراره به‌سه‌ریدا (که گه‌یاندنی به‌یامی خواجه) ﴿وَعَبَّکُمْ مَّحِیْثٌ﴾ وه‌ نه‌وه‌ش هه‌ر هه‌ر له‌وه‌ی دراره به‌سه‌ر ناند (که ناوه‌ر هه‌تانه) ﴿وَلَا تُقِيمُوْا تَحٰثُّرٌ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر گوهر به‌لی پی‌عه‌مه‌ر بکه‌ن، نه‌وه‌ هه‌دایه‌ت وه‌ر هه‌گه‌ر ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ وه‌ پی‌عه‌مه‌ر هه‌چی له‌مه‌ر می به‌ ﴿لَا اَسْئَلُ النَّبِیْنَ﴾ بی‌ه‌که‌ له‌گه‌یاندنی روون و ناشکر (ای به‌یامی خوا) ﴿وَعَدَیْکُمْ اٰیٰتٍ﴾ حوا به‌لی داوه‌ به‌ر که‌سانه‌تان که‌یاوه‌ریان هه‌تاوه‌ ﴿وَعَمَلُوْا الصَّحٰبِ﴾ وه‌ که‌ر ده‌وه‌ی چا که‌کایان که‌ر ده‌وه‌ ﴿یَسْتَحْیِیْهُمْ﴾ ﴿اِلَّا اَیُّسَ﴾ که‌پی‌گومان ده‌یانه‌کاته جی نه‌یسی (خه‌لکی تر) له‌ره‌ویدا ﴿حَتّٰی سَحَبَ اَیُّسَ مِنْ اَیِّسَ﴾ هه‌روه‌ک له‌وانی (په‌مانه‌راسی) پیش نه‌مانی که‌ر ده‌ جی نه‌یسی ﴿وَبِیْنِیْمْ اٰیٰتٍ﴾ وه‌ نه‌یه‌ که‌ی بیه‌ده‌هه‌یسی ﴿لَا اَسْئَلُ النَّبِیْنَ﴾ وه‌ (نایه‌)ی که‌خواپنی براری بووه‌ بویان ﴿وَبِیْنِیْمْ اٰیٰتٍ﴾ وه‌ ترس و به‌یامی بووه‌ گه‌وری به‌ناسایش و ناراسی ﴿بِه‌دوسی﴾ (له‌وکاته‌دا لیه‌تر) هه‌ر من ده‌به‌ر سش و ﴿لَا تُرْکُوْا شَیْءٌ﴾ هه‌چ هاوه‌هه‌یه‌ کم بو بویان مادن ﴿وَمِنْ حَتْمٍ﴾ وه‌ هه‌ر که‌س بیه‌ر وایی دو نه‌وه‌ (به‌دی هاتی به‌لیته‌کان) ﴿وَبِیْنِیْمْ اٰیٰتٍ﴾ وه‌ به‌راسنی هه‌ر له‌وانی ده‌ر چو له‌ریگی خواپنی ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ وه‌ موئز به‌حی بیس ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ وه‌ که‌ت بیه‌ن ﴿وَبِیْنِیْمْ اٰیٰتٍ﴾ و گوهر به‌لی پی‌عه‌مه‌ر بکه‌ن ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ نا خواره‌ حه‌ندان بیه‌کات ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ وه‌ که‌سانه‌ی می ساوه‌ر وانه‌راس ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ له‌نوله‌ی خوا پر گاریان ده‌سی له‌ره‌ویدا ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ وه‌ نه‌وان هه‌گایان ناگه‌ر ﴿وَبِیْنِیْمْ اٰیٰتٍ﴾ لای چ سه‌ره‌هه‌مانکی نه‌وه‌ خواجه ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ وه‌ نه‌وه‌ که‌سانه‌ی ساوه‌ر وانه‌ هه‌تاوه‌ ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ ده‌سی موله‌تن لای وه‌ر گه‌ر ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ وه‌ که‌سانه‌ی به‌ده‌ی نه‌وه‌ن (به‌ده‌کاشان) ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ هه‌روه‌ها مه‌داله‌کاتان که‌هه‌شتا بالغ به‌یوون ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ له‌سن کاته‌دا (مو چووه‌ ژوری بوستنی ژن و نه‌رد) ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ له‌پیش موئزی به‌یانی ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ وه‌ کاتن پوشاکتان دانه‌بیه‌ن (لاده‌بیه‌ن له‌به‌رتان دا) له‌کاتی بووه‌رواند، ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ وه‌ له‌پاش موئزی عیسا (هه‌وتان) ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ نه‌م سق کاته‌ کاتی خوزه‌ر خه‌شته بوون دروسته‌ ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ وه‌ نه‌وه‌ که‌سانه‌ی دو نه‌م سق کاته‌ (بیه‌ موله‌ت وه‌ر گه‌ر) به‌بو نیوه‌ر به‌بو نه‌وان هه‌چ گو به‌هه‌ک می به‌ (موله‌ت وه‌ر گه‌ر) ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ (چوکه‌) نه‌وان رز به‌ده‌ورو به‌رتانه‌دین (بوخر مه‌ت کردنتان) ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ نه‌وه‌ له‌گه‌ل به‌که‌ر دانه‌کله‌ن ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ نه‌وه‌ نه‌وه‌ جو ره‌ خوار ووی ده‌کاته‌وه‌ ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ نایه‌نه‌ کانی بو نه‌وه‌ ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾ وه‌ خوارانای کار دروسته‌ ﴿وَمِنْ اٰتِیٰتِیْ﴾

﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعُ أَصْفًا﴾ هه‌ر سوو‌نه‌و مه‌سلکت بق‌ش (اله‌ر خمه‌و پشپاره‌نامه‌جیکانان) ﴿وَلَا تُؤْتِي
 بِالْأَبْصَارِ﴾ نیمه‌وه‌لامه‌که‌یما‌ن سو‌تو هیتاوه‌به‌راستی و جوانیریس‌دوون‌کرده‌وه ﴿وَلَا
 تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَخَوِّفُهُمْ﴾ نه‌و که‌ساته‌ی که‌مه‌مر و‌و‌حارماندا‌ده‌یریس (راهه‌کیش‌یریس)
 بو‌دوره‌ح ﴿وَلَا يَشْعُرُ سَمْعًا﴾ نه‌وانه‌خراپ‌یریس‌جینگایان‌بو‌ه‌یه ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه‌ریگ‌شیا‌ن‌وون
 ک‌ردوه‌ه (گو‌م‌ترن) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ سو‌ی‌به‌خوا‌به‌راستی‌ته‌ور‌ات‌مان‌دا‌به‌مو‌وسا
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه‌هارو‌وسی‌برایش‌یمان‌کرده‌یارینه‌ده‌ری ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
 نه‌م‌ح‌ا‌و‌ن‌مان‌ه‌ردو‌و‌کتان‌یرون ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ یو‌سه‌ر‌نه‌و‌گ‌له‌ی‌که‌با‌وه‌پ‌ان
 به‌ن‌به‌ته‌کانی‌نیمه‌ی‌یه‌و‌به‌درو‌ی‌ده‌ران ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ ته‌وسا‌ل‌تا‌ومان‌بردن‌به‌له‌ما‌و‌بر‌دینگی
 ر‌و‌ر‌خ‌راپ ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ گ‌له‌ی‌بو‌و‌ح‌ش‌ک‌ات‌ن‌پ‌ن‌به‌را‌ن‌یا‌ن‌به‌دور‌سی
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ (له‌ن‌وی‌لا‌ما‌ودا) بو‌ف‌ص‌ان‌کردن ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه‌کر‌د‌ص‌ان‌به‌به‌ندر‌حیر‌ت‌پ‌ز
 ح‌ه‌ل‌ث ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه‌تا‌ما‌ده‌مان‌کر‌دوه‌بو‌سته‌م‌کاران ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ س‌رای‌سه‌ح‌ت ﴿وَلَا
 يَسْمَعُ﴾ وه‌ر‌و‌ر‌گ‌له‌ی‌تر‌که‌له‌ی‌ن‌یا‌ن‌دا‌بوون (له‌ما‌ومان‌بردن) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه‌بو‌ه‌مو‌و‌پ‌ان
 چه‌م‌دین‌ن‌سو‌و‌ن‌مان‌ه‌یتا‌وه‌ه‌به‌لام‌پ‌یر‌یا‌ن‌به‌کر‌دوه‌ه) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه‌ه‌مو‌و‌یا‌ن‌مان‌له‌ما‌و‌برد
 به‌له‌ما‌و‌بر‌دینگی‌خ‌راپ ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ سو‌ی‌به‌خوا‌به‌راستی‌له‌وان (قور‌ه‌ش) تپ‌ه‌ر‌بوون
 به‌نه‌و‌شار‌ه‌دا (س‌م‌دوم) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ که‌ب‌ر‌انی‌ش‌مر (ه‌رد‌ای‌به‌سه‌ر‌دا‌ن‌ار‌یر‌اب‌و‌ه) ﴿وَلَا
 يَسْمَعُ﴾ تاب‌نه‌وان‌ه‌و (شار‌ه‌به‌ر‌د‌یاران‌کر‌ا‌وه) ی‌ان‌به‌پ‌ی‌پ‌وه ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
 (وانی‌یه‌پ‌ی‌پ‌و‌یا‌نه) به‌ل‌کو‌نه‌وان‌به‌ته‌مای‌ر‌ین‌دو‌و‌بو‌وه‌وه‌م‌یس ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه‌(ته‌ی‌مو‌و‌ح‌م‌ه‌د
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ کان‌ن‌ت‌و‌ب‌یس ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ به‌س‌گ‌ال‌ته‌ت‌پ‌نی‌ده‌که‌ن ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ سو‌لا
 و (ده‌ل‌ین) ل‌ا‌ته‌م‌یه‌خوا‌ن‌ار‌دو‌یه‌نی‌به‌پ‌ی‌مه‌مه‌ر ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه‌(له‌ل‌ین) م‌ری‌ث
 سو‌و‌له‌پ‌ه‌ر‌س‌تر‌ا‌وه‌کان‌مان‌لا‌مان‌ب‌دات ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه‌گ‌ه‌ر‌له‌مه‌ر (پ‌ه‌ر‌س‌تی) ی‌ان‌خ‌و‌گر
 به‌بو‌ری‌یا‌یه ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ له‌ده‌ا‌ت‌سو‌ودا‌ده‌ران ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ کان‌ن‌س‌را‌ی‌خوا‌ده‌یس
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ کی (گو‌م‌ترن) ری‌گ‌ای‌وون‌کر‌دوه‌ه ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه‌ی‌د‌یت ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
 نه‌و‌که‌سه‌ی‌ه‌و‌ا‌و‌ن‌ار‌ه‌رو‌ی‌خ‌وی‌کر‌دونه‌پ‌ه‌ر‌س‌را‌وی‌خ‌وی ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ ت‌ای‌ات‌و ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
 نه‌پ‌ته‌پ‌ار‌یر‌ه‌ر‌بو‌نه‌و (که‌شو‌نی‌ن‌ار‌ه‌رو‌ی‌به‌که‌ویت) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾

﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَكَ دِينًا﴾ نىساۋا دەرائى ﴿لَنْ نَكْتُمُكَ تَتْمُونُ وَتَتْمُونُ﴾ رۆزى ئەوانە دەيىستى ياتىدەگەن
 ﴿يَا هَيْلًا كَالْأَعْمَى﴾ ئەوانە ھەر ۋەك نازەلى ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿
 ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَكَ دِينًا﴾ نىساۋا دەرائى پەرۋەردىگار ت ﴿كَيْفَ نَكْتُمُكَ﴾ چۆن سىنەرى تىزىز كىرەتەۋە (لەمانگى
 بەيدىيانە و نسا خۇر ھەلەس) ﴿وَتَوَفَّ جَمْعًا مَكًّا﴾ ئەگەر يوسىتابە راي دەگىرت بەدەستارى
 (سىنەرى كە پەرۋەردىگار دەۋو) ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿
 ئەو (سىنەرى چۆمكە ئەگەر خۇر مەيت سىنەرى ماناسىرت) ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 يۇلای خومان دەپەيەۋە ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 راتىكە ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 بۇ كىرەۋىن بەھۇى مەۋوون ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 بەيدا كىرەن (داناۋە) ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 بەدەرىيەۋە ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 باراندو مانە ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 مەردوۋى پى دەۋرەيەۋە ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 كىرەۋىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 بەرەستى تىمە بەچەمە جۆر ئەم (نېشائە) مان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 سىنەرى ئەمەۋە ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 شارو شارو چەكە بەكە تىمەرىيەت ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 عَذَابُ قُرْآنٍ ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 سىرۋىر ئال و نەتە (ئەۋرىيەۋە) ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 داناۋە ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 سىنەرى ئەمەۋە ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 ۋەك كور) و خوم (كە بەرىگەى نامەت دەگەۋە بەرۋە ۋەك كچە راور خوشكەۋە) ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 بىزى ۋە پەرۋەردىگار ھەمىشە بە دەسەلات و تۈۋانايە ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 شىنەرى ئەمەۋە ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن ﴿يَا قَوْمُ خُذُوا نِيْلًا﴾ بەلگى ئەوان گومرا مېشىن
 تىمەرىيەت ۋە بىرۋىل پەرۋەردىگار پىشۋانى بەكەرىن (بۇ تاۋان و خراپە) ﴿

بسم الله الرحمن الرحيم به‌ماوی خوی به‌خشنده‌ی میهر میان

﴿عنه﴾ نه (طه سبب) میهم) ده‌خویریموه خو رانانرد به‌ماناگهی، مو رانناری ریائو سمیری سهرمنای سورمی
 (البقره) یکه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغنائینه‌گانی قوونانی پروونکره‌مویه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 خدریکه خوت به‌ماو ده‌بی ده‌کوزی به‌خه‌هت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌میری نه‌میری به‌ماو (خه‌لکی مه‌ککه، یاده‌ی ناهین
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 بیت بویان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 گانه‌ی لافرتیپان بی ده‌کرد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 به‌لکهی گه‌وره‌هیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 به‌روود گارت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 کانه‌ی به‌روود گارت بانگور موسای کرد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 (مورس) روتی نه‌ی به‌روود گارم ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 به‌سچنگم ردیم) نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 به‌به‌سی، ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 بداد) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 که‌به‌کوزن (به‌جیانی نه‌ی کوزراوه) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 شسپور، لیسه‌ی نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 که‌تو به‌ماو لیسرائیل (نه‌میری به‌ماوید) به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 سو‌چهد، سالییک نه‌نهمه‌ت به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید
 که‌کردت (که‌کوشنی قینی یکه‌ی مو) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نه‌گمر به‌ماوید

﴿فَلَمَّا سَمِعَ بِشَيْءٍ﴾ با شویں جادو و گهران بگویند ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه گهر نه توان ران و سهر که و نو و یون
 ﴿فَلَمَّا سَمِعَ بِشَيْءٍ﴾ نه معصا کاتی جادو و گهره کان هاتس ﴿وَدَّ بَعْضُهُمْ أَلَّا يَعْلَمَ﴾ ووتیان نه میرعمون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نایا
 به راستی پاداشتمان همیه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه گهر نیمه ران و سهر که و نو و یون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ (میرعمون)
 ووتی بعلی ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ و میگومان نیوه نه و کاته لمریکانی خوم دمس ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ (میرعمون)
 موسا نه ساحیره کانی روت ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ بیهاویژن نه و ی نیوه هارویژن ریانس (له جادو و)
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه وایش گوریس و حمل و دار دمسه کانیان فرید ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ و ووتیان
 سوئند به گهره پس میرعمون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ به راستی هدر نیمه ران و سهر که و نو و یون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ (میرعمون)
 غصه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه معصا موسا در دمسه که ی فریدا (و نو و به ماریکی گهره) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه معصا موسا ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ (میرعمون)
 و سپر نه و (ماده گهره) ههرچی جادو و ریان کر دیو و هلی لوشی ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه معصا جادو و
 گهره کان خیران (که ووتس) به و رودا به سوژده برده و و (بو خوا) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ ووتیان نه و
 یار و دمس هتا به و رودا گهری جیهانپان ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ که به و رودا گهری موسا و هار و و و
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ (میرعمون) و موسی نایا با و دمسان پس هیتا ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ پیش نه و ی موله نشان بدهم
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ به لکیر کر دمس که شکر ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ به راستی نه و (موسا) جادو و گهره گهره که تانه که میری جادو و ی کر دوس
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ جیا بیگومان له و و دوا دمران (چیتان لی ده کم) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ به راستی
 ده دمس و فاجیهان راست و چهپ ده سرم ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ و میگومان هه و و تان هه ل ده و دمس (به دارا)
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ (جادو و گهره کان) و و تان هیچ ریان سی به (بو نیمه نه و ی تو نه و ی بیکی) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ (چونکه) به راستی نیمه گهره و دمسان سو لای به و رودا گهره مانه ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ به راستی
 نیمه به نه مانه و نه مانه ده که پس ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ که به و رودا گهره مانه نه گونا و و تانه کانسان بیوری
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ چونکه نیمه به که می سار و دمران موسی (له گهره که مانه) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ (و اوجیب موسی)
 و هجیهان سار دمس موسا ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ که به شعو به مده (یار و داره) کانم پیده (و میسر به جی بیلس)
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ بیگومان (میرعمون و کومله که ی) دواتان ده کمون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ (و اوجیب موسی)
 نه و سار میرعمون پیارسی کو که ره و ی سار دمساره کانه (بو کو کر دمس نه و ی له شکر و هیر) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ (میرعمون ووتی) به راستی نه وانه (موسا و شویں کموتوانی) کو نه لیکنی کمی بی مرخس ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ و به راستی نه وانه رقی نیمه هه لده مینس (به و و سار و کرداریان) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾
 و به بیگومان نیمه کومله یکس بیدار و ناگادریس (به بیلا نه کانیان) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه معصا
 نه و ن (میرعمون و کومله که ی) امان دمس کرد نه باخات و کانیا و و کان ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ (و دمران
 کردن) لمرعمون و گمیج و عمریه و کوشکه رور حران و چاکاته ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نا به و حوره (له و دمران بردن)
 ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه و کانی به عقوب (جو و له که امان نه جیگاسان دانا) ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾ نه معصا
 (میرعمون و له شکره که ی) کاتی خور هه لهاین شویان کمون ﴿يَا كَذَّابُنَا﴾

﴿فَارْزُقْنِي يَوْمًا﴾ (نورعده‌ی من چور انم نه‌وانه‌چی کردو ده‌یه‌ک ده‌کس
 ﴿يَا جَاهِلِيَّةُ لَا تُخْسِرِي﴾ بر سینه‌و بیان ته‌با له‌سمر په‌رو مردگارمه ﴿تُوشْعِرِينَ﴾ نه‌گه‌ر قتیوه‌ده‌ست
 مکه‌ن (برانی) ﴿وَمِنْ دَر كَمَرِي مَا وَهَبَ آدَارَانِ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَىٰ الْأُفُفَ﴾
 من نه‌بیانر سینه‌و ریکی رووید که‌رموم ﴿وَهُوَ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ ووتیان نه‌ی نوح نه‌گه‌ر کونایی
 نه‌هیتی (له‌م کاری مانگه‌وارت) ﴿سَكُونِ مِنَ الْأَعْيُنِ﴾ ییگو مان له‌مهره‌باران کراوان ده‌ی ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾
 ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ (سورج) ووسی نه‌ی په‌رو مردگارم ییگو مان که‌له‌که‌م پر وین پس نه‌کردم
 ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ که‌واته له‌مبون من و نه‌واندا خو کم بده به‌خو کم دانکس به‌که‌جاری
 ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ و من و نه‌و پاوید دارانه‌ی له‌که‌لمدان پرگار مکه‌ن ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾
 نیمه‌ش سورج و نه‌و که‌سانه‌ی له‌که‌لی بوو پرگار مان کردن (له‌خسکار) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَىٰ الْأُفُفَ﴾ له‌و
 که‌شتی به‌ی که‌پر کراو بوو (له‌مرووف و همو و جوره گیانداریک) ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ له‌پاشان
 له‌ده‌و (پرگار کردی نیسانداران) نه‌وانه‌ی که‌مانه‌و موقعان کردن (له‌شای توفانه‌که‌د) ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَىٰ الْأُفُفَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باسکرا) به‌لکه‌یه‌کی که‌وره‌یه‌ه ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ به‌لام
 ووره‌یه‌یان باوید در نه‌مبون ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ و به‌راستی هه‌ر په‌رو مردگار وانی
 به‌مهریه‌یه‌ه ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ که‌لی عداد پیعه‌میرانی (خو) یان به‌دروون دانا (باوید یان
 نه‌کردن) ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ کاتی هوو (هیه‌السلام) ی بریا یان پس وونی ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ نایا
 خوتان باویرن (له‌سرای خو) ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ ییگو مان من پیعه‌میریکی له‌میس بو نیوه‌ه ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾
 ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ که‌واته له‌خواتر سس و گوی رایه‌لی من مکه‌ن ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾
 و من هیچ کر به‌ک له‌نیوه‌ه داوا ما که‌م له‌سمر نم (که‌بانلی مانگه‌واره) ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾
 پاداشتی من ته‌ب لای په‌رو مردگاری جیه‌انابه‌ه ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ دبا نیوه‌ه له‌همو
 شویکی به‌ری (سهره‌ریگ) بورجیت دوست ده‌کس به‌ی هوو ده‌ه ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ و چه‌ده
 کزشت و نه‌لای به‌هیر (کار که‌ه) دروست ده‌کس ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ به‌و نوینده‌ی هه‌ر به‌سینه‌و
 به‌میرن ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ و هه‌ر کاتی ده‌ست بوه‌شیتن ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ مستمکار به‌ده‌س ده‌وه
 شیتن ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ که‌واته (له‌سرای خو) خوتان باویرن و گوی رایه‌لی من مکه‌ن ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾
 ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ و له‌ (سرای) نه‌و خو به‌بیر من و خوتان باویرن که‌خوتان ده‌وانس
 چی یی به‌خشیون ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ ناز و مال و مالد و ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ باج و کانیوی
 ووری یی داوون ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ به‌راسی من ده‌ترسم دوو چارتان یی ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ سرای
 رزقنکی زور که‌وره‌ی (فرز و او پر له‌سرا) ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ ووتیان (به‌هوو علیه‌السلام) لای
 نیمه‌به‌کسانه‌ه ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾ ناموزگاری بکه‌یت یا ناموزگاری نه‌که‌یت ﴿وَالرَّحْمَنُ يَوْمَئِذٍ﴾

﴿يَا هَـذَا الَّذِي كَذَّبْتَ﴾ نعمه (ی تو هتارته) تمها درو و دهلمه سی پشیمانه ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾
 وه نیمه سرا نادریس ﴿وَكَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهِ﴾ نیر ماوه ریان پی نه حینا بویه نیمه ش له ماومن مردن
 ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً﴾ بگویمان له ودها (ناسکرا) بشانه ی گموره هدیه ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾
 به لام روز به بیان باوه ردار نه بوون ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ به راستی هدر به ووه ردگرت
 به دهسه لات و به به رمی به ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ گملی سمعوود پیعه به ران به درورن رمی ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾
 خوتان به رنن ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ به راستی من پیته به ریکی له میسم بوتان ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾
 دهی له خوا برسن و گوی رایله لی من مکهن ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ و من هیچ کوی و پد شنیث
 له سه رهم (په به رمی به) له نیوه داوا ماکم ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ کوی و پاداشتی من تهها
 لای به ووه ردگری جیهه یانه ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ (واددراش) وارتن لی ده هتری له دو بیادا
 به همی (دهزیس) ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ له ساو باحات و کاپیادی روردا ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾
 هیزر ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ له ساو کشتو کالی رور و باحاتی دار خورمای میوه گه بیودا ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾
 لرهن ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ له چیاکان دا خانوو داده تاش رور به لیر اتانه ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ که واته له (سرای) خوا
 برسن و گوی رایله لی من مکهن ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ وه گوی رایله لی ریاده به وون مکهن ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾
 ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ نه واهی خرا به کاری ده کهن له رموی ده ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ وه کرده وای چاک
 ناکهن ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ وویان (به صالح علیه السلام) تو تهها به کیکسی له جادوو
 لیکراون ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ تو تهها مرو فیکسی وهک نیمه ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾
 دهی نایهت و مو عجیره به کمان مو نیمه نه گره له راست گویانی ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ (صالح علیه
 السلام) رونی نهم و شتره مینه (مو عجیره) به ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ له خوار ده ووه روزیک بو
 نه ووه روزیکش بو نیویه ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ دهستی بؤ معدن به خرا به ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾
 نه گپسا سرای توله ی روزیککی گه ووه نووشتن دیت ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ که چی له وون
 سه ریان بری نه و سا به شیمان بو ووه ووه (له مرسی بوله ی خوا) ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ نه مچا سرای
 (خرابه که بیان) نه وانی گرت ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ به راستی له ودها (ناسکرا)
 بیشه به کی گه ووه هدیه به لام روز به بیان باوه ردار نه بوون ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾ بیکومان
 به ووه ردگرت رن و به دهسه لات و به به رمی به ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْبَرُ مِنْكُمْ﴾

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِبِعَمِهِمْ بَنِيَّانِ بِهِمْ قُرُونٌ دَانَا﴾ ﴿وَرَأَىٰ لَهُمْ تَمِيمٌ لَّا يَنْقُوتُ﴾
 کانی لوطی بر ایان (علیه السلام) وومی بیان تابا نیوه له خوا ماتر مس خوب پارینون ﴿وَلَمَّا نَسُوا مَوْتَٰنَ﴾
 له خوا ترس و گوی رایه لی مس بکهن ﴿وَمَا شَتَّكَ عَلَيْهِمْ جَرٌّ﴾ وه مس هیچ پاداشیت له سر
 (بیعه سر پشنگم) له نیوه داوا ناکم ﴿وَلَا خَرَىٰ لَآخِرٍ لِّمَنْ تَعْمَلُ﴾ پاداشتی مس تمها لای بهر و مرد گای
 جیهابانه ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِنْ تَعْمَلُ﴾ تابا له ماو (هموو خد لکی) جیهاباندا نیوه بیر ناری ده کهن
 ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾ وه واردینس ﴿وَمَا حَقَّ حُكْمُ لَآخِرٍ لِّمَنْ رُجِمَ﴾ لهو هاوسه مرانه تار که بهر و مرد گارتان بوی
 دروست کردون ﴿بَلْ سَوَّاهُ قَوْمًا نَّازٍ﴾ به خیر به لکو نیوه کز مه لیکس بهر چوو له مسوری ناره ورو ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾
 ووتیان بهر اسس لئی لوط نه گمر وار به هیتی (لهم کاره ت) ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾
 نغزینس بیگومان له در کراوان دهیت (لهم خاکه) ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾
 ووتی بیگومان مس رور قه لیس ویرارم لهو کرده و تان (میر ساری) ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾
 لئی بهر و مرد گارم خوم و مال و خیرانم در گار مکه له (تولئی) لهو کرده و هی له وان ده بکهن ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾
 نه محب نیشش لوط و هموو خیزانه که بیان در گار کرد ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾
 نغزینس بیجگه له پیره ژمی (حیرانی لوط) که له جیهابان و (تیاچوان) بوو ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾
 پاشان نه و می نرمان به ماو سرد ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾ وه مارانیکمان (له بهرد) به سر وید، ناراند
 ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾ نه محب لئی چ خراب بوو بارانی تر سیراوه کان ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾ بهر سنی
 له مهده (باسکرا) به بدینکی گه و ره هه پیه ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾ به لام رور به بیان به و در در به بوو
 ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾ بیگومان بهر و مرد گارت رال و میهره بانه ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾
 نغزینس خوا و می باخاته چرو پیره کایش بیعه همو انیان به در ورون دان ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾
 کانی شو هه پیه علیه السلام بی ووتی تابا خوتان ما پاریر و له خوا ماتر مس ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾
 بهر سنی مس بیعه سر یکی نه میم بو نیوه ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾ که و ابو و له خوا ترس و گوتن به لی
 مس بکهن ﴿وَمَا شَتَّكَ عَلَيْهِمْ جَرٌّ﴾ وه مس هیچ کری و پاداشتی له نیوه داوا ناکم له سر
 بیعه سر رایه تیه کهم ﴿وَلَا خَرَىٰ لَآخِرٍ لِّمَنْ تَعْمَلُ﴾ پاداشتی مس تمها لای بهر و مرد گای جیهابانه ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾
 ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾ ریک و راست پیوانه بکهن ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾ وه له ریان ده ران بهس (له پنیو مه دا
 مات و او بیپور) ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾ وه بهر و رو ویه کی راست و ریک کیشانه بکهن ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾
 ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾ و کهم و کوری مه کهن له شته کانی خد لکیدا (هیچ ما میکیس ژیر بی
 مه خدن) ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾ وه رومچن له رومیدا به خرابه کارتان ﴿وَلَمَّا رَأَىٰ﴾

﴿وَقَدْ تَدْرِي﴾ وە بىر سەن لەو راتەي ﴿خەنگۆر جەدە (دۆڭ)﴾ كە ئىو ە خەلگەننى پىشوو وىشى دروست
 كىر دۈۋە ﴿وَدُوْرِيْكَ مِّنْ كُنْجَرِيْ﴾ ووتىيان تو تەمەلە جادوۋ لى كراۋانى ﴿وَدُوْرِيْكَ
 لَا يَسْتُرِيْكَ﴾ وە تۆ تەمەل مەۋلىكى وەك ئىچەي ﴿وَنَظْمُكَ يَرْتَحِفُ بِيْ﴾ وە پراستى ئىچە
 و گومەست پى دەپەس لەدوورمان پىت ﴿وَهَ تَعْقِدُ غَيْدُكَ مِّنْ كُنْجَرِيْ﴾ دەي چەمە پەرچەبەك
 لەئەسمەن بىخەره جوارمەۋە بەسەرماندا ﴿يَكُنْ مِّنْ عَيْدِيْ﴾ ئەگەر تۆ لە پراست گۆپەسى ﴿
 قَالَ رَجُلٌ مِّنْهُمْ﴾ (شوعەيب) دۈسى پەرۋەردگارم چاڭ تەرسى بەھەر كىر دۈۋەبەك
 كەدەپكەن ﴿وَكَذَلِكَ﴾ ئەمەل شوعەيبىيان بەدوور رانى ﴿يُمَدُّ فَرْعُهُ بِرَبْوَةٍ كُنْجَرِيْ﴾ سەۋ ەۋدەۋە
 سىراي دۈزى سىبەر (ى ەۋر) گرتى ﴿بِهِ كَانْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ﴾ بەر سى لەو سىر يە سىراي
 دۈزىنكى دۈز گەۋرە سۈۋ ﴿يَا لَيْلَ لَيْلَ﴾ پىنگومان لەمەدا (باسكرا) بەلگەبەكى بەھىر
 ەپە ﴿وَمَا كَانْ كُنْجَرُ فَرْمِيْ﴾ بەلام دۈر بەپىيان باۋەردار مەۋوۋ ﴿يَا بَرَكْتَ يَهُۥ نَهْرِيْ رَجَبُ﴾
 وە بەپراستى پەرۋەردگار ت ەمە رال و بەبەرەپى ﴿يَا يَهُۥ سَمِيْعُ رِبِّ الْعَالَمِيْنَ﴾ وە پراستى ئەم
 (قورئان) دابەرىسراي پەرۋەردگارى جىھانپانە ﴿يَرْزُقُ رِجْلُ الْاَمِيْنِ﴾ جۈپرەئىلى ئەمىن ەپە
 خورەۋە ﴿يَا عَزِيزُ لِكُلِّ شَيْءٍ كُنْزٌ﴾ مەسەردلى تۆ مەۋەي لەقەستەران پى ﴿يَا سَابِغِيْ
 ثِيَابِيْ﴾ بەر مەپكى ەمەپى دۈۋ و پاراۋ ﴿يَا نَبِيَّ يَرْزُقُ دُوْرِيْ﴾ وە بەپراستى (ياسى قورئان)
 لەكتىپى پىمەبەرە پىشووۋ كەندا ەپە ﴿يَا دُوْرِيْكَ يَمْدُ بِيْ﴾ ئابا ئەمە بەلگەبەكى دۈۋ مەۋوۋ
 بويان (سۇ كەفرانى قورەپىش) ﴿يَا مَعْلَمُ، عَسُوْثِيْ سِرْبِيْ﴾ كەرانەپاسى مەي ئىسرائىل ئەۋ (دەنگ
 و ياسى قورئان) دەر سى ﴿يَا مَرْثِيْ عِلْمِيْ لَعْنِيْ﴾ ئەگەر ئىچە ئەۋ (قورئان) مەن سارد، پەنە
 خوارەۋە سۇ سەر كەسپكى ەمەپى ﴿يَا دُوْرِيْ عَتْمُ﴾ ئەمەل پىچوۋىد، پەتەرە بەسەرماندا
 (بەسەر سى باۋەرىنى مەككەدا) ﴿يَا دُوْرِيْ، مَزْمِيْنِ﴾ باۋەرىيان پى بەدەپىنا ﴿يَا صَدِيْقُ سَنَكُ
 وَفُوْبُ كُنْجَرِيْ﴾ ئا بەۋ جۈرە ئەۋ (قورئان) مەن خىستوتە ماۋ دلى تاۋانسانەۋە ﴿يَا دُوْرِيْ، يَمْدُ
 كەچى ەمە باۋەرى پى مەپىش ﴿يَا مَرْثِيْ، كُنْجَرُ دُوْرِيْ﴾ ەمە سىراي مەخت بەچەۋى خويان دەپىس
 (سە باۋەرى دىس) ﴿يَا سَهْمُ مَعْلُومُ وَهَلْ لَا يَشْفُرُوْتُ﴾ ئەۋىش لە ماكاۋدا دىت بويان كەتەۋان ەمەپى
 پىن ماكەن ﴿يَا دُوْرِيْ، هَلْ غَرُّ مَعْلُومُ﴾ ئەۋسا ئەپىس ئا خو مەلە تەمان پىن دەدەپىت ﴿يَا قِيْصَرُ
 يَشْتَقِيْجُوْتُ﴾ دەي ئايبا ئەۋان پەلەي سىراي ئىمەمانە ﴿يَا دُوْرِيْ، يَمْدُ مَعْلُومُ سِيْرِيْ﴾ تۆ پىنم پى ئەگەر
 چەمە سالى مەخۋشى پىان ژانز ﴿يَا دُوْرِيْ، خَرْمُ كُنْجَرُ دُوْرِيْ﴾ لە پاشان ئەۋ سىراپەي كەلى
 تر سىترا بوۋ پىت بۇيان ﴿

﴿مَآ أَشْعَىٰ عَنْهُمْ﴾ سوودىدىن يېڭى نەسىرى ﴿مَآ أَشْعَىٰ عَنْهُمْ﴾ ئەو ھەممۇ خوشى رايوار دەي دەپ
 درابور ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ ھېچ شارو گونىڭكىمان لەساو نەردوۋە ﴿لَا يَسِيرُ﴾ دىيىپە
 تر سىتەرائىكى ھەبوۋە ﴿كُرَىٰ وَمَا أَشْكَىٰ صَبِيحٍ﴾ بو ئەۋەي يېرىكەمەۋە، ۋە ئىمە سىتەمكار نەبوۋىن
 (نەسراۋاندا) ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ شەيتانە كان ئەو (قورئانە) يان نەھتاۋەتە خوار ۋە ﴿وَمَا
 أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ نەشايۋى ئەۋەن و نەھشتوانى ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ نەپراستى
 شەيتانە كان نەگوئى گرتى (يەۋالى ئاسمان) نەركرى كراۋى ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ كەۋاتە
 ھېچ پەرسىتراۋىكى تر نەپەرسى لەگەل جوادا ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ تەگىپ لەسراۋان دەي
 ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ خىرم و كەسە رور مېكە كانىت مەرسىنە ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ وئالى
 بەرەسى و مەرم و يىيىت پراخە ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ بو ئەۋە باۋە دارانەي كەشتۈنست كەۋتۈۋى
 ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ تەمجانە گەر مەرىپىچان كوردى ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ ئەۋە پىيان بلىن
 بەپراستى مەن بەرەسى ئەۋە ئىۋە دەيگەن ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ ۋە پىشت بەر خورايە يەستە
 كەرن و بەرەسى يە ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ ئەۋە (خورايە) كە دەتپىن كانى بەمەيا مويۇ دەكەي ﴿وَمَا
 أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ ۋە (دەيىسى) مويۇ كىرەت ئەساۋ مويۇ گەر اندا (كەپىش مويۇ پىيان بو دەكەيت) ﴿وَمَا
 أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ نەپراستى تەنھا ئەۋە پەرسى تاگدار ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ ھەۋالان
 بەدەسى شەيتانە كان دادەپەرمە مەركى ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ دادەپەرمە مەركى ھەمۇ (كەسكى)
 رور دروزسى رور ئاۋانبار ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ مەركى گوى دەگىن (بۇ شەيتانە كان)
 ۋە رورەپىيان دروزس (لەۋ ھەۋالاندا دەپەن نەھەلگى) ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ پەيغەمبەر
 (شەھىر سى يە) شەھىرە كان نەمەيا گومراكان شويىيان دەكەۋى ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ ئايىپى
 كەتەرەنە ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ بەھەمۇ دول و شويىياندا مەسلىپىۋاۋى دەۋۋى (شەھىر دەلىن) ﴿وَمَا
 أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ ۋە بەپراستى ئەۋە شەھىر دەلىن كەخويىيان مەيگەن ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾
 رەيغەۋ شەھىرە جىگە لەۋانەپىيان برۋايان ھىتاۋە كىرەۋە چا كەپىيان كىرەۋە ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾
 ۋە پەردۈر يىكرى خويىيان رور كىرەۋە ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ ۋە تۈلەپىيان مەندۈۋە لەپاش ئەۋە
 سىتەمپان لى كراۋە ﴿وَمَا أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ ۋە ئەۋەتە سىتەمپان كىرەۋە لەمەردۈۋە دەۋۋى ﴿وَمَا
 أَشْكَىٰ مِنْ قَرْدٍ﴾ كەچۈن كەۋانەۋەپەلا دەگەر مەۋە (بۇ لاي خوادۋاۋى مەردى) ﴿وَمَا

﴿وَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ صِدْقًا﴾ سوتىدە خوار دىغان بۇ گەلى مەمۇرد صالح يېڭە مەرى بولدى
 (عليه السلام) ﴿قُلْ غِيَاثُكَ﴾ (پىس ووس) كە خوا يېرىستى ﴿يَا هَدِيْنَا بِحَبْرٍ﴾ كە چى
 ئەران بوو دە دوو كۆمەلى دۇ مەيك ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ ووتى ئەي گەلە كەم بوچى بەلە دە كەن
 ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ (مەھاتى) سىراو تولە پىش (هاتى) رەھمەت و چاكە ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾
 بوچى (ئاگەرىتە) داۋاي لىخوشىوون ياكەن لە خوا ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ تا رەھمەت پىن بىكرىت
 ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ ووتىيان ئىقە تووشى شومى و مەگەنى بووس بەھوى ئو و ئەو بەي
 لە گەن تۇدان (باۋەردىر) ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ (صالح) ووتى ھوى ئەو مەگەنى بەي لىۋە لەلەي
 خو پە (كەبىسە) ئەۋرەتە ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ مەخپىر بەلگە ئىۋە گەلەكەن ئاقى دە كىرەتە
 ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ لەۋ شارە (ى صالح) دا ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ لاس رەھمەت پىن بىكرىت
 ھەيوون لەۋرەيدە خرابە كىرىيان دە كىرە مەھىچ جۇر چاكە يان مەدە كىرە ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ ووتىيان
 (مەپە كىرى) سوتىدە بخون بە خوا ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ كەبە شەۋدا ھېرش دە كەپە سەر مال و خېرانى
 (صالح) ھەم مووسان لەۋا دە مەپىس ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ لە پاشان دەلەپس مەكەس و كارى (صالح)
 ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ ئىمە ئاگەس لە كوشش و تىاچووسى خېرانى ئەۋس بە ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾
 وېنگومان پىستىش دە كەپىس ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ ئەۋان پىلاتى نەخشە يان دارشت بە پىلاتە ئىنكى
 خراب (بو كوشتى صالح) ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ ئىمەش (لە مەمۇر پىلاتى ئەۋاندا) پىلاتە گىزا
 (مەلەۋ و بىرەپ) بە پىلاتە گىزا ئىنكى بەھىر ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ لە كاتىكدا ئەۋان ھەستىيان مەدە كىرە
 ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ ئەۋان گىفە ھەسە مەكەفە ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ تەمەسە مەرىچ بەدە سەر ئەمەس پىلاتى ئەۋان چى لىھەت
 ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ چوون ئىمە ئەۋان و گەلە كەپە يانمان ھەم موو پىنكەۋە لەۋا مەرد
 ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ ئەمەس ئەۋە (جى) ھاموۋە كاتىكە ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ چول و خالى يە لە بەر
 ئەۋەي مەمەيان كىرە ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ بەرەستى ئەۋە بە مەھەتە دا پەندە ئاموز گارى و بەلگە ھەپە
 ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ سۆ كۆمەلىك كە دەرانى (چىمان مەمۇر ئەۋانە ھەۋە) ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾
 رەھمەت پىن بىكرىت ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ ۋە ئەۋە كەسانەمان رەگەر كىرە كەپە يانمان ھەم موو رەھمەت پىن بىكرىت
 ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ ۋە يامسى لوۋط بىكە كاتى ووتى بە گەلە كەي ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ ئايا ئىۋە
 ئەۋە كىرە رور خراب و ناھىرىنە دە كەن ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ كەبەۋە دەپىس و دەرانى (چەند پىس
 و ناھىرىنە) ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ چوون ئايا مەمۇر ئىۋە دە چەنە لای
 پىساۋ لە جىياتى ئامۇرە تان مۇ بە چى ھىتەنى ئامۇرە ۋە (كاشان) ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾ دىارە ئىۋە
 گەل و كۆمەلىكى نەفام و نەزاتى ﴿وَلَقَدْ رُسِّنَا لِلشُّرَاحِ﴾

﴿فَبَعَثْنَا فِي النَّارِ اثْنَيْ عَشَرَ نَفِيسًا﴾ نهمجا وه لانی گه‌له‌کی هیچ نه‌بوو ﴿وَالْأَنفُسُ﴾ جگه‌له‌وه‌ی که‌وونین
 ﴿أَخْرِجُوا لَوْطًا مِنْ فِرْعَوْنِ﴾ لوط و که‌سوکار و (شوین که‌وتوانی) له‌شاره‌که‌تن ده‌رکه‌ن
 ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ به‌راستی توان که‌سانیکن حویان پاک رانه‌گرن (لهم کرده‌وه‌ی نیمه) ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾
 ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ نهمجا نیمه لوط و حیرانه‌که‌ییمان بر گار کرد جگه‌له‌هاوسه‌ره‌که‌ی
 ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ که‌بریار میان دا نمو (هاوسه‌ره‌که‌ی) له‌جمنساوان بیست له‌سرا‌دا ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾
 ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ وه‌مارانیکمان (له‌سهره‌د) به‌سریان دا ناراند ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ ندی چ حورپ
 بوو نارانی تر سینه‌راوه‌کان ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ (ندی موحه‌معه‌د پیچ) ملی هدموو سوپاس و ستایش
 سو حوا ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ وه‌سه‌لام و درود له‌سهره‌د به‌مدانه‌ی خوا هه‌لیب‌زار دوو
 (بو پیعه‌به‌رایه‌نی) ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ نایا حوا باشره‌یا نمو بتانه‌ی ده‌یکه‌نه‌هاو به‌شی خو ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾
 سن آسمان و لاری که‌نارائیک که‌ناسانه‌کان و ره‌وی دوست کردوه ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾
 له‌ناسانه‌وه‌بارانی بو یاراندون ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ نهمجا به‌و (یارانه) چه‌ده‌یا خچه‌به‌کی
 خواون جوانیمان روانه‌ ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ که‌نیه‌نه‌تان دتوانی دره‌خت و رووی
 نه‌و (باخچه) برویس ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ نایا هیچ به‌رسترای تر له‌گه‌ل خوا‌دا هه‌به‌ ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾
 (به‌خیر نی به) به‌لام ته‌وانه‌گه‌نیکس لاده‌ده‌ن له‌په‌گای راست ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ نایا راتی
 که‌ره‌وی کرده‌نه‌جنگی نارانی و بیسته‌جی بوون ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ وه‌له‌دا (ره‌وی) ادا چه‌ده
 پروباری به‌دی هه‌تاوه‌ ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ وه‌جمنه‌جیای گه‌وره‌ی سو ره‌وی داناوه‌ ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾
 ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ وه‌له‌بیوان دوو ناودا (شیرین و سویر) به‌ره‌بستی داناوه‌ (بو نه‌وه‌ی نیکه‌له‌نه‌بن)
 ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ نایب هیچ به‌رسترای تر هه‌به‌له‌گه‌ل خوا‌دا ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ به‌خیر نی به
 به‌لام ره‌ره‌به‌یان ماران ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ نایب نهمجا به‌مدانه‌ی که‌دیت به‌هداری ماچار و دما‌وه‌وه
 کاتیک هداری لی ده‌کات ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ وه‌ماخوشی و به‌لاکان لاده‌بات ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾
 ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ وه‌ده‌تان کاته‌جیشی گه‌لانی تری سه‌ره‌وه‌ی ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ نایب به‌رسترای یکی تر هه‌به
 له‌گه‌ن خوا‌دا (به‌خیر نیمه) ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ به‌لام ره‌ور که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه‌ ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾
 طمسی تیر و بحر ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ نایا راتی که‌ریسموومی نیه‌ده‌کات (به‌نهمسیره‌و شتی تر) له‌تاریکی به‌کانی
 روشکانی و ده‌رمادا (له‌شه‌ودا) ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ و راتیک که‌ (یا) ده‌بیریت
 به‌مورده‌ده‌ر پیش نارانی به‌جمنه‌نی ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ نایب هیچ به‌رسترای یکی تر هه‌به‌له‌گه‌ن خوا‌دا
 ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾ خوا‌مه‌رو و مله‌ره‌له‌وه‌ی مت به‌رستان ده‌یکه‌نه‌هاو به‌شی ﴿وَبَشِّرِ هَارُونَ أَخًا﴾

﴿مِنْ يَدِهِ يُخْرِجُ الْحَيَّ وَيُمِيتُ الْمَيِّتَ﴾ (له روزی دوایدا) پاداشتی چاکتری
 له (کرده) ای بو هدیه ﴿وَفَرِحَ فَخْرًا حَمِيدًا مُّسْتَبِشًا﴾ وه نمونه دلایان لغترس و داخله کانی گه وری له روزی
 ﴿وَمِنْ يَدِهِ يُسَبِّحُ﴾ وه هر کس خرابه ی کر دیت ﴿وَكَبَّ وَخُفَّهٖ﴾ (له روزی دوا) به سحر و وودیت و دم
 و چاو و اندا ده خرنه ناو ناگر (ی دوزخ) ﴿هُوَ بِحُورٍ لَّا تُصْرَعُونَ﴾ نایا سرا لغترس جگه له وری دفتانکرده
 ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كِبَرُ الْعُمْرِ﴾ (له ی مو حه مسعد) (له ی) بیگومان من هر مانم پی در ووه ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ كِبَرُ الْعُمْرِ﴾
 که نه یه پیر و در دگاری نه م شاره (مه ککه) پیر مسم ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ كِبَرُ الْعُمْرِ﴾ (له ی) (پیر شکندی) نه م
 شاره ی حرام کر ووه ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ كِبَرُ الْعُمْرِ﴾ وه ممو و شبت نه مهای نه و (خواه) ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ كِبَرُ الْعُمْرِ﴾
 وه هر مانم پی در ووه له م سلمانان م ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ كِبَرُ الْعُمْرِ﴾ وه هر مانم پی در ووه که (فورقان بخونیم) به سحر
 حه لکسی ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ كِبَرُ الْعُمْرِ﴾ جها هر کس هدایم و هر گرت نه و بیگومان نه یه بو خوی
 هدایه ت و در دگری (قار انچه که ی بو خوی نه ی) ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ كِبَرُ الْعُمْرِ﴾ هر که سبش گو مر ایست (ایانی بو خوی نه ی)
 ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ كِبَرُ الْعُمْرِ﴾ وه یلی به راسی من نه یه یه کینکم لغترسیدان ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ كِبَرُ الْعُمْرِ﴾ وه بلن
 ه ممو و سوپاس بو خوی به (سزید) به (فخر ووه) نه و (خواه) به روزی نیت و بشه کانی بشاری لیه
 داندت لیه وش دیاناس (که نایه ی خوان) ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ كِبَرُ الْعُمْرِ﴾ وه پیر و در دگارت پی ناگ بیه له وری
 که نپوه ده یگه ن

سوره فی (العمل)

﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا وَبَاطِنًا﴾ به مای خوی ده خشنده ی میهر مان

﴿يَسْمِعُ﴾ به (طاس، سم، سم) ده خویس نه ووه خوار ناتره به مانا که ی مو رانیاری ریا تر حدیری سه رنای سوره ی
 ﴿الْبَصَرِ﴾ بکه ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ نه م (نایه نانه) نایه به کالی فورانی روون و ناشکران ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾
 ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ به سوره نا (له ی مو حه مسعد) ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ به موی و لغترس با نی ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾
 مو و سا و به رهمون به راستی و در وستی ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ به نه وانه ی به وادیس ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾
 ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ به راستی به رهمون رال و (ملهور و پاخی) بو و له وری (میهر) دا ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ وه خه لکه که ی
 (میهری، کرد به چنده بهش و کومه لیک) ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ کومه دینکیانی لاوار و زیر ده سته ده کرد
 ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ کورانی نه وانی سهر حدیری و نایه نانیانی به ریندوی ده هینته ووه (دیگر ده
 خرمه سکارو که میره ت) ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ به راستی نه و (قیر همون) له خرابه کاران بوو ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾
 ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ وه نیمه ده مانه وی (به چاکه ی خومان) مته ت بین ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ به سهر نه وانه ی
 که لاوار و زیر ده ست کر بوون له وولانی (میهر) دا ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾ و به بیان که به
 بیه وای بیان که به مبرات به ران (ی که له وری قیر همون و و شوین که و توانی) ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا وَبَصَرًا﴾

﴿وَتَمَكِّنْ لَّهُمْ نَارًا﴾ و ده‌سه‌لات داریان بکده‌ی نه‌ره‌ومه‌دا ﴿وَمِی‌ی فِرْعَوْنَ وَفَسَّ وَخَوْرَهٗ﴾
 وه‌بیشانی فیرعه‌ون وه‌امان وله‌شکری هه‌ردوو کیان بده‌ی ﴿مَنْ هَکَی نَیْجَ رَیْطَ﴾ له‌(به‌بوئیسرانییی
 به‌کانه‌وه) نه‌وه‌ی خویان لی دعباراست ﴿وَأَخْبَرُوا رُتُوتَ﴾ به‌دایکی مووسا عان را گه‌یاند
 (نیلها من بو کرد) ﴿نَاسِیَّةً﴾ که شیر بده‌مووسا ﴿وَجَعَلَ بَيْنَهُ﴾ نه‌مجا هه‌ر کاتی ترست لی
 هه‌یرو ﴿وَأَمَّا فِي تَبَرٍ﴾ نه‌وکاته بیحمره‌رووبار (ی بده‌وه) ﴿وَلَا تَخَافُ وَلَا تَحْزَنُ﴾ مهنرسه‌(لی ی)
 وحه‌نه‌پش مه‌خو (بوی) ﴿إِنَّمَا رُزُوقُكَ﴾ نه‌راستی نیمه‌هه‌یگر به‌وه‌یولات ﴿وَحِیْثُ مَا نَهَّ سَمِیْ﴾
 وه‌ده‌یکه‌ی به‌یه‌کی به‌پیعه‌مه‌ران ﴿وَالْعَصْفُ﴾ فِرْعَوْنَ ﴿دَایکی مووسای خسته‌ناوی بیده‌وه)
 نه‌مجا دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون (بیان رانی و) هه‌لیان گرتوه‌ه ﴿بِحُفُوتٍ بِنَهْدٍ وَحَرِّ﴾ بو نه‌وه‌ی
 بیس به‌دور من و هوی خه‌ه‌ت بویان ﴿فِرْعَوْنَ وَفَسَّ وَخَوْرَهٗ﴾ به‌راسنی فیرعه‌ون وه‌امان
 وه‌شکر و سه‌ره‌اره‌کایان ﴿حَدِّ حَبِیْبٍ﴾ تاوانبارو هه‌له‌سورن ﴿وَهُیْ تَمْرًا فِرْعَوْنَ﴾
 (ویستیان مووسا بکوزن ناسیدی) زمی فیرعه‌ون وونی ﴿فَرَّتْ عَیْرُهَا لَمَّا تَلَقَّتْهُ﴾ مایه‌ی چار
 ودل رژی به‌بو من و بو نژش (فیرعه‌ون) مه‌یکوزن ﴿عِیْ لَیْطَ﴾ به‌لکو سوودو که‌لکمان بی
 بگه‌یمن ﴿وَأَسْجَدَ وَدَّ﴾ پاییکه‌ی به‌گوری خومان ﴿وَقَدْ لَیْطُورُ﴾ له‌کاتیکدا نه‌ون هه‌سپان
 بده‌کرد (نم مداله‌نه‌پته‌هوی تپاچووبیان) ﴿وَصَبَّحَ نَارًا مُّوسَى فَرَّتْ﴾ جادلی دایکی مووسا
 خالی سوو (له‌هه‌مووشت جگه‌له‌مداله‌کدی) ﴿رَحِمَکَ رَبِّ سَمِیْ﴾ بریک سوو (به‌ی) نه‌و
 مداله‌ناشکر انکات ﴿وَأَلْ رَحْمَ عَلَیْهَا﴾ نه‌گمر دلیمان به‌ه‌سته‌به‌ته‌وه (وه‌به‌هیرمان به‌کر دایه)
 ﴿تَحْکُومَ مِّنْ تَمْرٍ مِّنْ﴾ سو نه‌وه‌ی له‌سرواداران می ﴿وَدَّ رَاحِیةً رَّفِیَّةً﴾ (دایکی مووسا)
 وونی به‌خوشکه‌کدی (مووسا) به‌شویدا سوو ﴿مَضْرِبَ رَاحِیةً﴾ نه‌مجا له‌دوره‌وه مووسای
 بیس و بی رانی ﴿وَقَدْ لَیْطُورُ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان (فیرعه‌ون و کومه‌له‌کدی) هه‌سپان بده‌کرد ﴿وَحَرِّ
 مَیْمَانٍ مَّدْمَی﴾ ﴿وَدَّتْ هٰذَا دُکَّانٌ قَدِیْسٌ﴾ نه‌مجا خوشکه‌کدی (مووسا) وونی بیان نایا
 مالیکتان بیشان دم ﴿بَنَکْ مَیْمَانٍ حَکْمَ﴾ که‌ته‌و مداله‌بو نیو به‌خیر بکه‌ن (و شیر ی بده‌ی) ﴿وَهْه
 لَکَیْطُورُ﴾ و دل‌سور من بوی ﴿وَأَمَّا فِرْعَوْنُ﴾ نه‌مجا مووسا عان گیرایه‌وه بولای دایکی
 ﴿کَنْ نَفَرًا غَیْبًا وَلَا تَخْرُجْ﴾ بو نه‌وه‌ی چاوی بین روون بیته‌وه‌و خه‌ه‌ت به‌خوت ﴿وَمَعْدَنَ لَّهٗ
 حَقِّ﴾ وه‌بو نه‌وه‌ی برابت که‌ه‌لی خواراست و هه‌قه ﴿وَأَمَّا فِرْعَوْنُ﴾ نه‌لام روو

به‌یان دارایی

﴿وَسَبِّحْ بُرْهَانَ﴾ کاتن مووسا گه‌شته نه‌ویه‌ری پینگه‌یشسی له‌ش و زیری تیر و ته‌واو بوو
 ﴿عَالِيَهُ جَنَّاتٍ﴾ دانایی وراستمان پیدا ﴿وَجَنَّاتٍ جُنتِ الْجَنَّةِ﴾ همره‌وشیویه‌یه پاداشتی چاکه کاران
 ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ عَلَىٰ جَنَّتِهِ مِنْ هَبْءٍ﴾ وه (مووسا) روشته‌واو شار بی نه‌وه‌ی خه‌لکی شار
 نا‌گایدن لئ بی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ رِجْوَانٌ﴾ جال‌ه‌و شار‌ه‌دا دوو پی‌اوی دی له‌گه‌ل به‌کتر شه‌ری‌ب ده‌کرد
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ نه‌مه‌بان له‌تابه‌ی خوی بوو نه‌وی مریش‌بار له‌دورمانی بوو ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 لئ بی من شبعه ﴿نه‌مجا نه‌ویه‌بان که له‌تابه‌ی خوی بوو داوای یار‌معی لئ کرد ﴿لئ بی من عذوبه﴾
 له‌دزی نه‌وه‌ی که له (ناقص) دور‌مه‌که‌ی بوو ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَارٌ﴾ نه‌مجا مووسا ش بو کرینکی
 لئدا و نه‌و (قیتی به‌ی) گوشت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ (مووسا) وونی لئم (کوشته) له‌کرده‌وه‌ی
 شه‌یتانه ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ به‌راستی نه‌و (شه‌یتان) دور‌مینکی گومر‌اکه‌ری پروو و ناشکر به
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ وونی نه‌ی به‌رو‌رد‌گارم به‌راستی من ستمم له‌خوم کرد ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 ده‌ی لئم خزشه‌جا نه‌ویش (خودا) لئ ی خوش بوو ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ بنگومان ته‌با
 نه‌و بی‌ورده‌ی به‌به‌ری به ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ (مووسا) وونی نه‌ی به‌رو‌رد‌گارم به‌به‌فی چاکه
 و بی‌عه‌ت له‌مهرم (نه‌و هیر و تو‌نایه‌به‌که پیتداوم) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ بو‌یاری همر گیر به‌بم
 به‌پشتو بی تاوان‌باران ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ به‌موی نه‌و (کوشته) ره‌نه‌شارد به‌به‌سه‌وه
 جاوه‌برانی ده‌کر (به‌به‌ویه‌کانی چ هه‌لو‌یستیکان ده‌من) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 له‌سا‌کاودا نه‌و (به‌می شیر‌اثلی به‌ی) دوی داوای یار‌معی کرد له‌و (مووسا) له‌گه‌ل به‌کینکی
 نردا شه‌په‌نی) هانی مو مووسا هینا فریاری که‌ونت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ مووسا به‌ر
 (به‌و شیر‌اثلی به‌ی) ورت به‌راستی تو که‌مینکی گومر‌ای ناشکرای ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ نه‌مجا کاتی
 که (مووسا) ویستی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ به‌توبدی بدات له‌و پی‌اوه‌ی دور‌می همر دوو‌کبه
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ وونی نه‌ی مووسا نایا ده‌وه‌ی بم کوزی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 هه‌روه‌کو دوی که‌مینکت گوشت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ تو هه‌ر ده‌وه‌ی رو‌رد‌دور
 مده‌ور بیت له‌ره‌وی دا ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ وه‌ماته‌وی له‌پیدا چاکان (پینگه‌ه‌ران) بیت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 نه‌مجا پی‌اویسک له‌و به‌ری شار‌ه‌وه‌به‌له‌هات (بو‌لای مووسا)
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ وونی نه‌ی مووسا (نا‌گاداره‌) کار به‌ده‌ست و سه‌ر گه‌وره‌کان ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 پینگه‌ه‌ران ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ له‌به‌ری تو‌وه (خسه‌ده‌که‌ن) مو نه‌وه‌ی بکوزن ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 که‌واته‌هه‌ر چو له‌شار (بان‌ت گرن) بنگومان من دل‌سورتم ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ نه‌ویش له‌شار
 ده‌ر چو به‌تر سه‌وه‌جاوه‌روانی ده‌کرد (پنی مران و بیگرن) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ (مووسا)
 وونی نه‌ی به‌رو‌رد‌گارم بر گارم بکه‌لهم کومه‌له‌سه‌مه‌کاره ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾

﴿وَتَقْصِي مَوْسَى الْأَجَل﴾ نهمجا کاتیت مووسا ماوه‌ی شوانی به‌کهی نه‌واو کرد ﴿وَسَارَ بِأَهْلِهِ﴾ له‌گهل خیراته‌کهی به‌شهو رۆشنی (له‌معدیه‌مه‌وه بو مبصر) ﴿لَنْ مِّنْ حَاجٍّ لِّظُلْمٍ﴾ له‌دوره‌وه لای راستی کیوی طور ناگرو پروماکی به‌کی بی ﴿وَلَا يَخِيبُ الْكَافِرُ﴾ (مووسا) وونی به‌حیر به‌کهی نیوه (بیره‌دا) به‌یتنه‌وه ﴿يَوْمَ تَنبَأُ﴾ به‌راستی من ناگروکم به‌دی کرد (بیی) ﴿ثُمَّ لَمْ يَكُنْ يَمُنُّ بِهِ لَكُمُوهَ الْيَتِيمَ﴾ (رینگاتان) بو ییتم لای نه‌و (ناگروه) ﴿وَلَوْ جَدُّهُ مِنْ سَآءٍ لَّأَعْتَصَمَ لَقَبَطُلُوتُ﴾ یان چلو سکیکی ناگرتن بو ییتم به‌لکو خونانی بی گهرم که‌مه‌وه ﴿فَمِنْ مَّحَبَّةٍ غُورِي﴾ له‌مجا کاتی هاته بریکی نه‌و (ناگروه) مانگی لن کرا ﴿مِنْ شَعْنِي يَوْمَ الْأَمْرِ﴾ له‌که‌ناری لای راستی شیوه‌که‌وه ﴿وَلَا كَلِمَةٍ تَنْصُرُكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ له‌و بارچه‌ره‌وی به‌به‌ره‌رو بیروره‌ی بریک درخت که‌وه ﴿لَنْ يَمُوتَ﴾ (بانگی لن کرا) که‌له‌ی مووسا ﴿إِنَّ لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ به‌راستی من خوابه‌کم به‌روه‌رد گاری جبه‌بانم ﴿وَلَنْ تَقْعَبَ﴾ (وه بانگی کرا) که‌گوچانه‌که‌ت هریده ﴿فَمِنْ مَّحَبَّةٍ غُورِي﴾ نه‌مجا کاتن مووسا له‌و (گوچانه‌ی بیی) وک تیرهار ده‌جوولی به‌به‌له ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ پشی نن کرد و رابکرد و به‌گه‌رایه‌وه‌سهری ﴿بَنُوتٍ قَبْلَ وَلَا حَتَّى﴾ (خواه‌ره‌مووی) له‌ی مووسا وه‌ره پیش و مه‌ترسه ﴿يَوْمَ تَنبَأُ﴾ به‌راستی نو له‌و که‌سانه‌ی بن‌ماک و بی ترس ﴿لَنْ يَمُوتَ﴾ خه‌پدک ده‌ستت به‌ره‌و باو باخهل (وزیر یالت) ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ (کاتی ده‌ری ده‌ی) دپته ده‌ره‌وه به‌سپتی و تیشک ده‌داته‌وه‌ی نه‌وه‌ی به‌له‌کی و به‌خوشی بیت ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ ده‌ستت بلکینه به‌خوبه‌وه (و به‌ره‌ره‌سهر دلت) بو (به‌هیشی) ترس و بیم ﴿لَنْ يَمُوتَ﴾ ک‌نهم درو به (گوچانه‌که‌ت و ده‌ستت) دوو موچه‌یزه‌ن له‌لایه‌ن به‌روه‌رد گارتنه‌وه ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ (بیره‌راوه) بو فیرمه‌ون و دارو ده‌سه‌که‌ی ﴿لَنْ يَمُوتَ﴾ به‌راستی له‌وانه کومه‌لکی له‌سنوور ده‌رجوون ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ (مووسا) وونی نه‌ی به‌روه‌رد گهرم بنگومان من به‌کبکم به‌وان کوشتنوه ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ له‌مه‌ره‌وه‌ده‌ترسم که‌م کوزر (له‌حیاتی نه‌و کوزراوه) ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ (و‌ه‌ه‌رووی برام له‌من رمانی پار و‌تره) ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ (ج‌نوم له‌گهلعا بیر به‌شیرانم بیت و‌وته‌کانم به‌سلمینی) ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم که‌به‌دوررم دابیتی (باوهرم بی به‌هیش) ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ (خو) به‌رمووی بنگومان نیمه به‌براکه‌ت تو به‌هیرت ده‌که‌ییس ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ وه‌ده‌سه‌لانیک به‌هردووک‌تان ده‌ده‌ییس ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ نه‌وسا به‌هوی تایفه‌کانی نیمه‌وه‌ده‌ستیپ به‌نیوه ناگات ﴿وَلَنْ يَمُوتَ﴾ به‌مها نیوه (مووسا و هاروون) و نه‌وه‌ی شویتان ده‌که‌وی سهرده‌که‌وون ﴿

﴿فَمَدَّ يَدَهُمْ فَوَسَّوْا يَدَايِهِمَا﴾ ئەمجا کاتیگ کمووسا مو عجبیره روونه‌گانی نیمه‌ی مو هینب
 ﴿وَلَا يَخْرُجُ مَقَرُّهُ﴾ ئەوان وویان ئەمه (نۆ هیناوه مووسا) بەنھا جادووینە کی دەست هەڵەستە
 ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾ بێپ لایین ﴿نَحْنُ نَعْمَعُمان بەیستوو ئەساو واپیرە پێشووە کانەان﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّكَ﴾ مووسا ووتی پەرورەدگارم رانترە ﴿بِئْسَ مَا يَفْعَلُ مَنْ يَدْعُ﴾ بەو کەسە ی
 کە رینمووینی لای ئەو وە هیناوه ﴿وَمِنْ عَشْرَةِ عَشْرَةِ﴾ وە (رانترە) بەو کەسە ی سەر بھام
 و دوای زۆری چاکی دەیت ﴿بِهِ لَا يَخْرُجُ مَقَرُّهُ﴾ بەراستی ئەو (خوا) ستمکاران بر گار بەکات ﴿وَلَا
 يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾ مێرەو ووتی ئە ی کار بە دەست و دەستە لاتداران ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾
 غیری ﴿وَأَنزَلْنَاهُ جُحُومَ﴾ هیچ پەرستراوێکی تر نان هەبێ ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾ جە
 (بۆ ریانر دلپا بوون) ئە ی هەمان کورە ی تاگر تاو دەو خشتی سور دەو کرای لی دروست بکە بۆم
 ﴿وَأَنزَلْنَاهُ﴾ ئەمجا (لەخشتە) کوشکیکی مەرم بو دروست بکە ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾
 (بەگالێ دەو ووتی) بەلکو سەیری خواکە ی مووسا بکەم و بینم ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾
 و بەراستی وادەرانم ئەو (مووسا) ئەدور و ریانە ﴿وَأَنزَلْنَاهُ﴾ ئەو (مێرەو ووتی) ئەو لەشکر و
 سەربازە کانی خویان بەرل رانی ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾ لەوولات و رەوی (میسر) دا بە پەردا
 ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾ وە گومانپان وایو کە ریندوو ماگرینە وە ماگر پیرینە وە بولای نیمە ﴿وَلَا
 يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾ جەتاو ئەمان لە ئەو (مێرەو ووتی) ئەو لەشکر و سەربازە کانی سەندو
 توپمان دانە ماو دەریای سور دەو وە ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾ ئەمجا سەرنج بدە (لە ی
 مو حەمەد) سەرتە بھامی ستمکاران چوون بوو ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾
 ئەوانمان کردە پێشە وایاتیگ کە (خەلک) مانگ دەکەن بۆ تاگری دورەج ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾
 لا یخرووت ﴿وە لەروزی دوا ییشدا یارمەسی نادریس﴾ ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾ لەم
 دویا یەدا بەفریمان سارد بەدوایان دا ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾ وە لەروزی قیامە ییشدا
 ئەوانە لەبیرا و دور خراوە کانی ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾ سوسد بەخوا بیگومان تەوراتمان
 بەحشی بە مووسا ﴿مِنْ نَحْنُ﴾ هەمجا تەزوو ﴿لَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾ لەپاش ئەو ی خەلکی چەرخە پێشووە کەمان
 لەناو برد ﴿بِئْسَ مَا يَفْعَلُ مَنْ يَدْعُ﴾ تا بەر چا و رووسی و رینمووینی و رەحمتە یین بۆ خەلکی
 ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾ بۆ ئەو ی ئەو خەلکە بیر بکەموو ناموزگاری وەر گرن ﴿وَلَا يَخْرُجُ يَدَايِهِمَا﴾

﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ (له لای خور تاوای (شاخی طور) به بویت
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ (کاتیت که هر مانی پتعه به رایه تمان دا به مووسا ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 وه تو له نامه ده بووانی (لهو رووداره) به بویت ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لام نیمه چنده چیر و
 سه ده ممان دروست کرد (له پاش مووسا) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ تمعها ماوه به کی دوورو دریزین
 به سه ده دایه پری ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وه تو له انار حملکی مه دپه مدا بشته جی به بویت
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ که نایه نه کانی نیمه بار به سه ده نا مغوینته وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لام هر
 نیمه بووین پتعه به رمان دارد ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وه نو لای کیوی طور به بویت
 کانی مانگ (ای مووسا) مان کرد ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لام نه وه به ربه به که له بهر وه رد گر نه وه
 (به نوی داوه) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بو نه وه ی گه لیت بتر مینسی که پیش تو هیچ
 تر سینه رینکیان بو به هاتوره ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لکو بیر بکه نه وه به سه ده ور گر ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 نیمه به ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ (پیش ماردی پتعه به ر) تووشیان بیوایه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لایه ک
 به هوی لهو (خرپانه وهی) که کر دوویانه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ جاده یان ورت لهی
 بهر وه رد گاری نیمه بوچی پتعه به رینکت بو نه ماردین ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بو نه وه ی شوین لایه به کانت
 بکه به سایه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وه له بر واداران بووینایه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ تمعها
 کانی راستبان بو هات له لایه نیمه وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وونیان بوچی بهو (موحه ممد ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به در وه
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به هی نه وه ی به مووسا در وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ لپ نه ون
 پیشتر بی بر وانه بوون نه وه ی در اوو به مووسا ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ ده یان ورت (قورنان و تهورات)
 دوو سیحر و جادوون پشتگیری به کتر ده کهن ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وه ده یان ورت بیگو مان نیمه
 بی باوهریس به هه موویان (به قورنان و تهورات) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ من دهو به عده انه ﴿لهی موحه ممد
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بلن دهی تیوه کتیبیک له لایه خواوهریش ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ کتهر (کتیبه) راست تر بیت
 لهو در وانه (قورنان و تهورات) من شوینی ده کهوم ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ نه گهر نیوه بر سنگون ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ تمعها نه گهر به گویدان به کردی (و وه لایمان به دایته وه) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ نه وه برسه که ته بها شوین هه اوو شار مروی خویان ده کههون ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 وه کن لهو کهسه گوهر اتره که شوین شار مروی خوی بکهویت ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بی برینمووسی
 له لایه خرو وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بیگو مان خوا برینمووسی گهلی ستمکار

﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ كَثْرَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ و ه ه ر جی مئو ه تراوه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ اللَّهِ رَبِّكَ﴾ تموه هوی خوشی و پرایو ر دبی
 زبانی تم دویا و جوانیمتی ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ﴾ وه تمو (پداشته) ی لای حوایه باشرو به بر او دبه
 ﴿أَلَا تَقْبَلُونَ﴾ دهی نایا زیر تاب ﴿أَلَمْ يَسْخَرُوا مِنْكُمُ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى﴾ نایا که سبی که به لیتمان پی داوه به به لیتی
 چاک ﴿فَبِمَا نَسَاكُم بِهِ﴾ نهو که سه ده گات بهو (نه لیه که نه هه شته) ﴿كُنْ مَعَهُ﴾ وه کو که سبک و به
 خوشی و پرایو دیمان پنداره ﴿سَبِّحْ بِحَمْدِ اللَّهِ رَبِّكَ﴾ به خوشی و له رمی زبانی دویا ﴿لَهُ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 که خصری ﴿لَهُ بِأَشْأَانِ لَهْ رُزْقِي دَافِعٌ﴾ داله ناماده کروان دهی (یو سرادان) ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْفُجُورُ﴾
 (نه ی موحه ممد) ناسی نهو روزه نکه که (خوا) مانگی نهو (ت به رست) انه ده گات و (پییان)
 ده نه رموی ﴿أَلَمْ يَسْخَرُوا مِنْكُمُ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى﴾ له کونس تمو هاویه شانیهی که ئنوه به حه پالی خوتان
 به هاویه شنی متان ده رانیس ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ نه وانه ی (سه رو که کانی گو مریس) که
 بریدری سرادان به سه ریدر ده چسپا ده لیس ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ نه ی به رو ده دگرمان له نه راند که
 نیمه گو مریس من کردن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ گو مریس من کردن هه رو ده کو حومان گو مریس یوویس ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾
 نیمه به ری یوویس (له وانه به ری یوویس که مان) لای توده که یس ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ نهو به
 نیمه یان به ده به رست ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ وه (پییان) ده وتری هدوار نکه له و شانیهی که داناان نابور
 به هاویه شنی خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ نهو انیش هاوار یان لن ده که یه لام وه لامیان مده ده وه
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ لهو کاته دا سر (ای دوره ح) ده یسین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ (اشوات ده خوارن که)
 خور که ته به رنگای راستیان مده ته به ر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ وه روزی که (خوا) بانگیان ده گات
 و (پییان) ده نه رموی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ چنان وه لامی پنجه به ران دابه وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ نهو مچاله وه روزه ده و اله کاتیان (به لکه کانیان) له یسر ده چیده وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾
 نهو سا پر سیاریش له به کتری ماکه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ به لام نهو که سه ی که راوه نه وه
 (نه ی مده ری) راوه ری هباوه و کر ده وهی چاکی کر ده وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ نه وه بیگو مریس
 له بر گر یوویس دهی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ وه به رو ده دگر گارت (نه ی موحه ممد) نه وهی
 به وهی دروستی ده گات و هلی دمی زری ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ (خملکی) هه لیزاردنیان بونی (له کاری
 خوادا) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ خوا پاک و بگه رد و به رو و بلسه نه وهی ده یکه به هاویه شنی
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ وه به رو ده دگر گارت ده رانی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ به نه وهی له سبکیان
 (دنیان) دا ده یشار به وه به نه وهی تاشکرای ده که ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ وه نهو حوایه که هیچ
 به رستر و نیکی راست به جگه لهو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ هه مو و سو پاس به بها بو خو له دریدار
 له روزی دواشد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ وه بریدار و حو کم هه بو نه وه و هه مو و تان ته به بو لای
 نهو ده گه بر تیر تموه (له روزی دواشد) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾

﴿وَلَيْسَ لَكَ عَلَىٰ أَعْيُنِنَا حَزَنٌ﴾ و نه‌وانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌و چاکه‌کانیان کردوه ﴿تَكْفُرُ﴾
 غنهم سَنَفِلَهْم ﴿بِئْسَ مَا لَكُم مِّنَ الْيَاسِرِينَ﴾ و تَحْرِينُهُمْ حَسَنٌ ﴿كَأَنَّهُمْ يَبْغُونَ﴾ به‌باشتر
 له‌وه‌ی که کردوه‌ی پاداشتیان دمه‌یسه‌وه ﴿وَرَمِيتُ بِالنَّارِ يَوْمَ يَبْعَثُ﴾ و نه‌مانسان دوه
 به‌لاده‌می که چاکه‌له‌گه‌ل دایث و باوکی دایکات ﴿وَلَا يَخْشَىٰ﴾ و نه‌گهر (دایث و باوکت)
 هه‌ولیان له‌گه‌ل دای بو‌له‌وه‌ی که هه‌اوه‌شسم یو بریدار بده‌ی ﴿وَلَيْسَ بِهِمْ عَذَابٌ﴾ که هیچ رانیریه‌کت
 می‌یه‌ده‌ساره‌ی ﴿وَلَا يَطْعَمُونَ﴾ نه‌وه‌به‌گویشان مه‌که ﴿لَا يَتَجَمَّعُونَ﴾ نه‌هایق لای مه‌گه‌رانه‌وه‌ن
 (له‌دوا و زدا) ﴿وَلَا يَتَكْرَمُونَ﴾ نه‌وسا هه‌والشان دمه‌می به‌و کرده‌وانه‌ی ده‌نانکرد ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 ﴿وَلَا يَجْعَلُونَ﴾ بینگومان ده‌یان خه‌ینه‌ری پی‌او چاکانه‌وه ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 هه‌مدی له‌خه‌لکی ده‌ین باوهریان به‌خواه‌یاوه ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 خوادا (له‌لایه‌ن کافرانوه) ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 خوا داده‌نی ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 راناو ناگادرتربه ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 گزیت «مَن» سوید بی خوا چاک ده‌رانی نه‌وانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 وه‌چاک ده‌رانی دوو‌روانش کیس ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 به‌وانه‌ی ثیمان در یوون ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 و تاوانه‌کانتان به‌ته‌ستوی نیمه ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 له‌تاوان و گو‌ده‌می نه‌وان (باوهرداران) هه‌لماگرن ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ سوید به‌خوا (بیتاوه‌ران) باری گزانی (کوهر و تاوانی) خوید هه‌لده‌گرن
 ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ وه‌باری گزانی (خه‌لکانی) تریش له‌گه‌ل باری گزانی خویشان دا (هه‌لده‌گرن)
 ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ وه‌به‌راستی له‌روزی قیامت دا پر سیاریان لی ده‌کری ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 له‌وه‌درزو ده‌له‌سه‌به‌ی له‌دوبادا هه‌لیان ده‌به‌ست ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 مو و حمان نارد بولای گه‌له‌که‌ی (به‌په‌مه‌بری) ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 مابه‌وه له‌باویان ده‌وسه‌د و په‌مجا سال (همار سال به‌مجا کم) ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 له‌نه‌کامد، لافاو و رریان له‌تاوی بر دن له‌کانتکدا نه‌وان ستمکار یوون ﴿وَلَا يَدْرُسُونَ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوهریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه

﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَتَّخِذُ نَسِيبَهُ﴾ نه معناهو (تووح) و که سانیث له که شتیبه که دا موون پر گر مان کردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي قَعْمِيقٍ﴾ وه نهو (که شتی به) مان کرد بعنیشایمک بو حیهایان ﴿وَأَنزَلْنَاهُ فِي قَعْمِيقٍ﴾
 ﴿وَهُوَ﴾ (نه ی مو حه ممد ۱۱۱۱۱) یاسی (نیر اهیم بکه کانی به گله که ی ووت) ﴿عَبْدُو اللَّهِ وَنُفُوهُ﴾
 حوا به رستی ولی ی ترسی ﴿يَعْلَمُ حَيْثُ يَكْمُرُ كُنُوزَهُمْ﴾ نه وه چاکتره بو نیوه ته گهر
 نیوه برانی ﴿يَعْلَمُ كُنُوزَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَسِّرُ﴾ به راستی نیوه له جیاتی خو بیتا بیت ده به رسی
 ﴿وَحَفُوفٍ رُكَّاءٍ﴾ وه نیوه درو به کسی گهر وه له به مستی ﴿يَسِّرُ يَمِينَ عِدَدٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به راستی
 نه وانه ی که نیوه ده یان به رستی بیجگه له خوا ﴿لَا يَتَّبِعُكَ نَجْمٌ مِنْ ذَرِّئِهِ نَارُكَ يَرِقُ وَدُورِي نِيَّوْهُ﴾
 به دن ﴿فَأَنصَبْ عَلَيْهِ نَزْلًا﴾ که واته داوای ررق و دوری له خوا بکمن ﴿وَنُفُوهُ وَنُفُوهُ﴾
 وه نه وه به رستی و هر سو یاسی نه ویش بکه ﴿يَسِّرُ رُجْعَهُ﴾ نه بها بولای نه وه گهر برینه وه
 (نه قیامه نه) ﴿وَرَبِّكَ يَرَى﴾ وه ته گهر نیوه ماو به به هینس ﴿يَعْلَمُ كُنُوزَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه وه
 نومنه نانی پیش نیوهش ماو به یان (به پیغمبره کانیان) به هینس ﴿وَقَدْ عَلِمْتُمُ اللَّائِيكَ خَيْرًا﴾
 وه پیغمبر نه بها به گه پاندی ناشکرا و دوومی له سهره ﴿وَرَبِّكَ يَرَى﴾ ناپا نه وانه سهر به یان به دو وه
 ﴿كَفَيْتُمُنِي لَكُمْ بَعْدَ﴾ که چون خوا دروستکرا و ان به دی ده هینس ﴿لَمْ يَمِدْ﴾ له پاش
 (به مان) ده به هینس وه ﴿يَسِّرُ يَمِينَ عِدَدٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیگو مان نهو (زیسدو و کرده وه) بو خوا له سانه ﴿وَلَا يَمِدْ﴾
 ﴿وَلَا يَمِدْ﴾ (نه ی مو حه ممد ۱۱۱۱۱) بلی بروی بگهر یس به رهی دا ﴿وَنُفُوهُ وَنُفُوهُ﴾
 و سهر یج به دن که چون دروستکرا وه کانی له سهره تا وه به دی هیناوه ﴿وَلَمْ يَمِدْ﴾ له پاش
 هر خو به دی هینانی دوا و ویش به دی دینی ﴿يَسِّرُ يَمِينَ عِدَدٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به راستی خوا به تو به به
 به سهر هه موو شتیکندا ﴿يَعْلَمُ كُنُوزَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (خوا) سرای هر که سینک ده دات که به یوی ﴿وَرَبِّكَ يَرَى﴾
 من شانه ﴿وَهُوَ﴾ وه به حمیش ده کات به هر که سی که به یوی ﴿وَهُوَ﴾ وه نه بها بولای خوا
 ده گهر برینه وه ﴿وَمَا يَمِدْ﴾ وه نیوه مانوانی له ده ست خوا ده مانان ﴿وَلَا يَمِدْ﴾
 سمانه ﴿وَهُوَ﴾ به له رهی دا وه له ناسماندا ﴿وَمَا يَمِدْ﴾ وه بو نیوه نی به جگه له خوا ﴿وَمَا يَمِدْ﴾
 رو و لا نصیر ﴿هَجَّ دُوسْتٍ وَبَارِئٍ دَعْوَتِكَ﴾ ﴿وَنُفُوهُ وَنُفُوهُ﴾ وه نه وانه ی که
 به شانه کانی حوا و دساری باو به یان می به ﴿وَنُفُوهُ وَنُفُوهُ﴾ نانه وانه له به رهی من (خوا)
 مانو میند دین ﴿وَأَنزَلْنَاهُ فِي قَعْمِيقٍ﴾ وه نه وانه سرای به سو و سه حنیان بو هه به ﴿وَأَنزَلْنَاهُ فِي قَعْمِيقٍ﴾

﴿عَبَّاسُ بْنُ عَلِيٍّ وَابْنُ عَبَّاسٍ﴾ نه‌مجا وه لای گه‌له‌ک‌ی نهو (ئیراهیم) نه‌ها نه‌وه بوو که ورتیاں
 ﴿أَفَلَا تُحَرِّقُونَهُ﴾ (ئیراهیم) نکوزن یا بسوتنن ﴿وَتَجِدَنَّ مِنْ شَأْنِهِ﴾ خواش نه‌وی بر گار
 کرد له و ناگهه ﴿وَنُفِثَ فِي عَصَا﴾ بنگومان لهو (بر گار کردی ئیراهیم) ادا ﴿لَا يَسْأَلُ عَنْهُمْ قَوْمُ تُورِثُونَ﴾ چه‌ند
 بپشانه وه به‌لگه هه‌یه بؤ کهسانی باوهر ده‌هتس ﴿وَنُفِثَ مِنْ شَأْنِهِ أَشْأٌ﴾ وه (ئیراهیم)
 ووتی بنگومان نه‌وی نیوه هه‌لئان بزار دووه له‌جپانی خواشانیکن ﴿مُورِدِينَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
 له‌هر حوشه‌ویستی بپوانان له‌زیانی دویا (ده‌یانه‌رستن) ﴿أَفَلَا يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾
 له‌پاشان له‌روزی درایی ده‌ه‌دینکنان بپزازی ده‌ر ده‌بیرن له‌ه‌دینکنی توتن (دان نانین به‌یه‌کتری دا)
 ﴿وَيَنْفُخُ فِي صُفْحَةٍ﴾ وه به‌فریس له‌یه‌کتری ده‌کهن ﴿وَمِنْ بَعْضِكُمْ شَرٌّ﴾ جیگاشتان ناگری
 دورخه ﴿وَمِنْ بَعْضِكُمْ خَيْرٌ﴾ وه هیچ باره‌نی ده‌رنکیشتان سی بهه ﴿وَمِنْ نَحْوِ لُوطٍ﴾
 نه‌مجا لوط باوهری نهو (ئیراهیم) هینا ﴿وَمِنْ نَحْوِ جُلُودٍ﴾ وه (ئیراهیم) ووتی بنگومان
 من کوچ ده‌که‌م بؤ لای به‌روه‌رد گارم (له‌بابله‌وه بو شام) ﴿يَذْهَبُونَ فِي الْحَبَشَةِ﴾ به‌رستی
 نه‌ها له‌و رالی به‌ده‌سه‌لانی کار دروسته ﴿وَمِنْ نَحْوِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه به‌خشیمان به‌نهو
 (ئیراهیم) (ئیسحاق ای کومی) و به‌عقوب (ای کوره‌رای) ﴿وَمِنْ نَحْوِ إِيْسَى﴾ وه به‌خشیمان
 وه به‌به‌رستی و گنیمان بریاردا له‌نه‌وه‌کانی (ئیراهیم) دا ﴿وَمِنْ نَحْوِ هَارُونَ﴾ وه له‌دوبیادا
 پاداشتمان دیوهه ﴿وَمِنْ نَحْوِ لُوطٍ﴾ وه به‌رستی نهو له‌روزی دواشیدا به‌بیار چاکه
 ﴿وَمِنْ نَحْوِ دَاوُدَ﴾ (باسی) لوطیش بکه‌کاتی به‌گه‌له‌ک‌ی ووت ﴿وَمِنْ نَحْوِ نُوحٍ﴾
 بنگومان نیوه کارنکی ماشیریس و قیرم‌ون ده‌کهن (که بیرماریه) ﴿وَمِنْ نَحْوِ إِبْرَاهِيمَ﴾
 له‌جیه‌اند که‌س بیش نیوه نهو کاره‌ی به‌کردووه ﴿وَمِنْ نَحْوِ إِبْرَاهِيمَ﴾ نیوه بپزازی ده‌کهن
 ﴿وَمِنْ نَحْوِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه ریگ ده‌گرن (له‌ریواران) ﴿وَمِنْ نَحْوِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه له‌مادی و شونی
 کوپونه وه‌ناندا هه‌موو حرا به‌به‌که‌ده‌کهن ﴿وَمِنْ نَحْوِ إِبْرَاهِيمَ﴾ که‌چی وه لای گه‌له‌ک‌ی نه‌ها
 نه‌وه بوو که ورتیاں (به‌لوط) ﴿وَمِنْ نَحْوِ إِبْرَاهِيمَ﴾ سرای خوامان بو بیته ﴿وَمِنْ نَحْوِ إِبْرَاهِيمَ﴾
 نه‌گه‌ر تۆ له‌راست گریانی ﴿وَمِنْ نَحْوِ إِبْرَاهِيمَ﴾ (لوط) ووتی نه‌ی به‌روه‌رد گارم یارمه‌تیم بهه
 (ورالم بکه) ﴿وَمِنْ نَحْوِ إِبْرَاهِيمَ﴾ به‌هر نهو گه‌له‌حرا به‌کاره‌دا ﴿وَمِنْ نَحْوِ إِبْرَاهِيمَ﴾

﴿وَمَا جَاءَكَ مِنْ رَبِّكَ إِلَّا نَسِيٌّ﴾ وِه کاتیک بیر اوه کانی نیمه مزده‌ی (به‌حشیشی نیسماعیل) یاس
 ده به‌تیر عسم ﴿فَأَنْذَرْتُهُمْ نَارَهُ الَّتِي هُمْ يُقَرَّبُونَ﴾ ووبان بیگومان نیمه له‌دوبیری ده‌بیشتوانی ثم
 شاره‌ی (سه‌دوم) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ به‌راستی دانیش‌توانه‌که‌ی سته‌مکار بوون ﴿وَمَا
 يَنْتَظِرُ إِلَّا إِلَهُكُمُ الَّذِي ضَلَّ سُبُلَ الْأَنْعَامِ لَعْنَةُ اللَّهِ الْفَاسِقِينَ﴾ ووتی بیگومان لووط له‌و (شاره) دایه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ ووتی
 نیمه چاک ده‌رایس کیس لیه ﴿لَا تَتَّبِعُوا الْهَوَا يَفْشَ عَنْهَا الْإِنْسَانُ أَعْمَارًا﴾ سویند به‌خو نیمه لووط و نه‌دایمانی
 خیرانه‌که‌ی زرگار ده‌که‌یس جگه‌یسه‌که‌ی ﴿حَدَّثَ مِنْ أَقْصَى الْأَرْضِ﴾ که‌له‌جیم‌وان (تیاچوون)
 ده‌بیست ﴿وَمَا أَلْحَقَ بِهِمْ ذِكْرًا﴾ کانی بیر اوه کانی هانس بو لای لووط ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ومان به‌ده‌یسه‌ی بیسان نیکچو و وور دل ته‌سگ و ناره‌جه‌ت برو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾
 ووبان به‌ترسه‌جه‌م مه‌خو (چونکه) ﴿لَا تَتَّبِعُوا الْهَوَا يَفْشَ عَنْهَا الْإِنْسَانُ أَعْمَارًا﴾ بیگومان نیمه تو و خیرانه‌که‌ت
 زرگار ده‌که‌یس جگه‌له‌یسه‌که‌ت ده‌بیست ﴿حَدَّثَ مِنْ أَقْصَى الْأَرْضِ﴾ که‌ته‌و له‌جیم‌وان (تیاچوون) ده‌بیست ﴿وَمَا
 يَنْتَظِرُ إِلَّا إِلَهُكُمُ الَّذِي ضَلَّ سُبُلَ الْأَنْعَامِ لَعْنَةُ اللَّهِ الْفَاسِقِينَ﴾ به‌راستی نیمه ده‌بارن‌یسه‌به‌سور ده‌بیشتوانی ثم شاره‌ده‌ی
 کسانه‌ی ﴿سَرَّاهُكَ لَهَاسْمَانَهُ﴾ به‌سگ و یقینون ﴿لَهَبٌ شَوْهٍ﴾ له‌بدر شه‌وی له‌سور و ده‌مانی (خو)
 ده‌چوون ﴿وَلَقَدْ سَرَّاهُكَ لَهَاسْمَانَهُ﴾ سویند به‌خو بیگومان له‌و شاره (ویران کر او ده‌د)
 بیشانه‌ی به‌دیکسی دیارمان به‌جه‌ی هیشت ﴿لَقَدْ يَقْبُحُونَ﴾ بؤ گهل و کومه‌لی که‌یسه‌ی
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ وده‌بو خه‌لکی مه‌دیه‌یسه‌ی بر ایانمان (بدر) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾
 ووتی نه‌ی که‌له‌که‌م خوا به‌رستی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ وده‌بو او نو‌میدی ووزی دویس یس ﴿وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ وخرابه‌کاری و وچوو مه‌س له‌هوی دا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾
 به‌لام له‌وان باره‌ریان یس به‌هیتا ته‌وسا بوومه‌له‌مره به‌تیه‌که‌ی گرتی (لیس دان) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾
 حشیش ﴿بِهَؤُلَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا﴾ له‌خانووه‌کاسی خویندا ته‌زویان دا دابو و مردن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾
 وه گه‌لی عباد و سه‌مو و بیشمان (له‌ما و سرد) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ به‌رستی
 (ته‌وله‌ما و پردیه) پروون بووه‌ته‌و و توان له‌شو ته‌واره (ویرانه) کانیانه‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾
 شه‌یتان کرده‌وه خرابه‌کانیانی بو و ده‌بو و سه‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾
 به‌هوی نه‌وه‌وه به‌رگری کردن له‌ریگی راست له‌کاتکدا ته‌وان توانی بیر کرده‌وه‌یسه‌ی له‌بو و (زیر
 بوون)

﴿وَقُرُونًا بَازِلَاتٍ خُفُّهُنَّ أَصْوَادٌ مِّمَّا يَخْرِاجُ عَنِ الْأَرْضِ﴾ هه‌رومه‌ها قاروون و میرعمور و هامانیسمان (له‌ماویرد) ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ سوید به‌خوا به‌راستی مووسا هات بو‌ماویان به‌چمد مو‌عجیره‌یه‌که‌وه ﴿وَتَسْتَكْبِرُ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌لام‌نه‌وان حویان به‌گه‌وره‌رانی له‌ره‌وید ﴿وَمِنْ حَتَّىٰ تَبْلُغَ الْبَحْرَ الْمَوْجِدَ﴾ به‌شیان‌توانی له‌ده‌مستمن ده‌رجی ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ نه‌وسا نیچه هه‌ریک له‌وانمان به‌ماوانی خوی سرادا (له‌ماوید) بوردن ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ جا هه‌ملینکیان بایه‌کی به‌هیزمان مارده سهریان به‌ورده به‌رده‌وه ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ وه هه‌مدیکی نریان بیاهه‌لش‌خانیك و ده‌گیکی گه‌وره له‌ماوی بوردن ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ وه هه‌مدیکی‌شانمان به‌ناخی ره‌وی دایره‌خواره‌وه ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ وه هه‌مدیکی نرمان له‌وان له‌ده‌ریادا بو‌قم کرد ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ خواسته‌می لی به‌کردن ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ به‌لکو حویان ستمیان له‌حویان کرد ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ نغذو من روپ‌له‌قیب، ونه‌ی که‌سانی که‌بیجگه‌له‌خوا به‌رستر او‌یلک بو‌خویان داده‌پس ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ وه‌کو جال‌حالم که‌وایه‌که‌مالیکی (بو‌خوی) به‌خساندوه ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ که‌به‌راستی لا‌ور‌ترین مال مالی جال‌حالم که‌به‌له‌لکه‌لوا به‌تسوت ﴿نه‌گه‌ر براس﴾ ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ بیگومان خوا‌ده‌رانی ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ له‌وان له‌جیانی خواچی ده‌به‌رستی و‌هاواری لی ده‌کمن ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ وه‌ره‌نه‌و (خوایه) رالی به‌ده‌سه‌لانی کار دروست ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ نه‌ورینه‌و مو‌ومانه‌بو‌خه‌لکی دینیه‌وه ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ نه‌هه‌را‌نا‌بان له‌وانه‌تیده‌گه‌ن ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ خوا‌دسمانه‌گن و ره‌وی به‌حق و‌راستی دروست کردوه ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ به‌راستی له‌وده‌دا به‌لگه‌هیه‌بو‌بر‌و‌داران ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ بیخوینه‌ره‌وه‌له‌و قورانه‌ی که‌وه‌جی کراوه‌سوت ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ وه‌مو‌یز‌یکه‌ ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ بیگومان مو‌یز‌به‌رگری (مو‌یز‌گه‌ر) ده‌کات له‌کاری باشیرین و‌بایه‌سه‌ه‌د (خرابه) ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ وه‌ریکر و‌یادی خوا‌گه‌وره‌ره‌ (له‌هه‌مو‌وش‌تک) ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾ خواش ده‌رائیت به‌هه‌ر کارینک که‌نیوه‌ده‌یکمن ﴿وَمِنْ جَهَنَّمَ نَارٌ تُؤْثَرُ بِهَا﴾

﴿وَلَا تُجِدُوا هُمْ مُكْسِبِينَ﴾ نه‌مه‌قالی و موجدانه‌مه‌که‌من له‌گه‌ل حاوه‌سی کتیه‌ ناسمانیه‌کاندا
 ﴿وَلَا يَجِيْزُ اَحْسَنُ﴾ به‌ جوانیریس شیره‌ نه‌بیت ﴿وَلَا تُدْرِكُهُمُ السُّرُوتُ﴾ جگه‌ له‌ونه‌یان که
 سته‌مان کرد (له‌ نیوه) ﴿وَلَوْ اَنَّ مَاءَ الْبَحْرِ مِثْرُوتًا﴾ وه‌ (به‌ حاوه‌ن کتیه‌کان) ملیس ماوه‌رمان هیناره
 به‌وه‌ی بیردر وه‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆ قیمه‌ ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ و (به‌وه‌ش) بیردر اوته‌ خواره‌وه‌ بۆ نیوه
 ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ وه‌ خورای نیمه‌ و خورای نیوه‌ به‌ کتیه‌ ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ وه‌ نیمه‌ بۆ نیوه
 (خوا) گه‌ردن که‌چین ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ هه‌روه‌ك (په‌مه‌به‌رانی پیشوو) قورقانه‌ن
 بۆ تو (له‌ی موحه‌مه‌ده‌) مارده‌ خواره‌وه‌ ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ جانه‌وه‌ که‌سه‌انه‌ی که
 کتیه‌مان پیتاوان ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ (هه‌دینگیان) ماوه‌ر نه‌و (قورقانه‌) ده‌هینس ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ س‌بزیس نه‌و
 وه‌ له‌ماه‌ش (بت په‌رسته‌کی عه‌ره‌ت) که‌سانی بروای پی ده‌هینس ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾
 نه‌بها پی باوه‌ر پی (پ‌ر‌ج‌و‌و) دان مانس به‌ نایه‌نه‌ کانی نیمه‌دا ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾
 وه‌ تو (له‌ی موحه‌مه‌ده‌) پیش نه‌م (قورقانه‌) هیچ کتیه‌کت به‌ده‌ خوینده‌وه‌ ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾
 وه‌ به‌ده‌ستی به‌ستت به‌توسیه‌وه‌ ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ (نه‌گه‌ر و ابوابه‌) نه‌و کانه‌ به‌رسته‌کان
 (پی بروایان) ده‌که‌وتنه‌ گومانه‌وه‌ ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ (نه‌خیر واییه‌ گومان ده‌هین) به‌لکو قورق
 بیشانه‌ کانی ناشکران ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ له‌ دل و دهری که‌ساینگدایه‌ که‌ راستیان پی
 در او (له‌ لایه‌ن خواره‌وه‌) ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ تمیاسته‌ مکاران مانس به‌ بیشانه‌ کانی
 نیمه‌دا ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ وه‌ ووتیان نه‌وه‌ بۆ چهند موه‌جیره‌ و به‌لگه‌به‌ك
 ده‌ماه‌ریری بۆ سه‌ری (موحه‌مه‌ده‌) له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگار به‌وه‌ ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ بلی
 (پیشان هینانه‌ خواره‌وه‌ی) موه‌جیره‌ کان نه‌بیا له‌ لایه‌ن خواویه‌ ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ وه‌ په‌رستی
 مس به‌بها ترسینه‌ریکی ناشکران ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ تابا بۆ نه‌وان به‌مس بییه‌ ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾
 نصکوت سلی عتیه‌ ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ که‌ قیمه‌ قورقانه‌ن مارده‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆ سه‌ر نه‌و، ده‌خویریته‌وه‌ به‌سه‌ریاندا
 ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ به‌راستی له‌م قورقانه‌ده‌ به‌ره‌ی و په‌سه‌ و نامورگاری
 هه‌یه‌ بۆ باوه‌رداران ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ بلی (پیشان) خوا به‌سه‌ ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ بوشایه‌نی
 دان له‌سیوان مس و نه‌وه‌دا ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ نه‌وه‌ی له‌ ناسمانه‌کان و به‌ویدایه‌ به‌ه‌رانی
 ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ وه‌ که‌سانی که‌ ماوه‌ریان هیناره‌ به‌نه‌تال و پی ماوه‌ریوان به‌خوا
 ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾ ته‌بها نه‌وانه‌ن و به‌ره‌رمیدن ﴿وَلَوْ اَنَّ مِثْرُوتًا﴾

﴿وَسَقَىٰ جُودٌ بِأَعْيُنٍ﴾ به پهله داوای (هیتانی) سرات لی ده‌کهن ﴿وَالْوَلَّاحُ مَسْنَىٰ نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾
 نه‌گهر ماهوی دیاری کراو به‌بوایه (بۆ سرادانی نه‌وانه) بینگومان سراکه‌یان بو ده‌هات ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ
 زَهْمَ لَا يَسْخَرُونَ﴾ وه به‌راستی له‌ناکاودا نه‌و سرایه‌یان بۆ دئی که نه‌وان هه‌ستی یین ما‌کهن ﴿وَسَقَىٰ جُودٌ
 بِأَعْيُنٍ﴾ به پهله له‌تو داوای (هیتانی) سراده‌کهن ﴿وَالْوَلَّاحُ مَسْنَىٰ نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ که به‌راستی دورح
 ده‌وری کافرانی داوه ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ له‌روژ یکنه‌دا سرا‌دا‌یان ده‌پوشی ﴿مِنْ قَوْلِهِمْ رُبَّ
 نَحْبٍ آخِضَةٍ﴾ له‌لای سه‌ریانده‌وه له‌زیر پیانه‌وه ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ وه (خو‌ا) ده‌ده‌رموی
 به‌چیزن توله‌ی له‌و کرده‌وانه‌ی که له‌دو‌بی‌ادا ده‌یان کرد ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ نه‌ی نه‌ده‌کانم که
 ماه‌ه‌پاش هیتاوه ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ بینگومان ره‌وی مس‌پان و فراوانه ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ که‌وانه‌هه‌ر
 مس‌به‌ر مست ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ هه‌موو که‌س مردن ده‌چیزی و ده‌میری
 پاشان بۆ لای لیسه‌ ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ وه که‌سانی که‌با‌وه‌پاش
 هیتاوه و کرده‌وه چاکه‌کیان کردوه ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ سو‌تند به‌خوا له‌گۆشکه‌به‌رزه‌کانی
 به‌هه‌شته‌دا بیسته‌جی‌یان ده‌که‌یس ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ که‌رو‌ی‌اره‌کان به‌زیر با‌دا‌یس و ده‌چس
 ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ بی‌یرانه‌وه‌تی‌ا‌ید ده‌مینه‌وه‌نای چه‌سه‌ چاکه‌پاداشتی چاکه‌کاران ﴿وَبِزْزَابِهَا
 نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ نه‌وانه‌ی دان‌یان به‌خو‌ی‌اندا گرت و ته‌ها پشتیان به‌په‌ر و ده‌گه‌ری‌ان
 به‌ست ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ رو‌ر گیان له‌به‌ر (رپنده‌وه‌ر) هه‌په‌ پوری خوی هه‌ل‌گری
 و گوی ما‌کانه‌وه (بو‌دا‌هانوو) ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ خوا‌رو‌ری نه‌و (گیان نه‌به‌رانه‌و) و نه‌وه‌ش ده‌هات
 ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ وه‌هه‌ر نه‌وه‌یسه‌ری رانا ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ سو‌تند
 به‌خو نه‌گه‌ر په‌ر‌سیار له‌و (سی‌ماه‌ه‌رانه‌) نه‌که‌یت کی‌ی‌ئاسمانه‌کان و ره‌ری دروست کرده‌وه
 ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ و رو‌ژ و مانگی را‌مه‌پا‌وه‌ و خستویه‌یه‌ خرمه‌تیانه‌وه ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾
 بینگومان ده‌لیس خوا‌ده‌ی که‌وانه‌چو‌ن (له‌به‌ر‌مستی خو‌ا) لا‌درا‌ون ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾
 عیاره‌وه‌به‌ر‌نه‌و ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ خوا‌رو‌ری فراوان ده‌کات بو‌هه‌ر که‌س له‌به‌سه‌ده‌کان که‌ییه‌وی یا‌بوی که‌م ده‌کات
 ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ بینگومان خوا‌به‌هه‌موو شینک رانایه ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ وه‌نه‌گه‌ر په‌ر‌سیاریان لی
 به‌که‌یت ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ کی‌ی‌ئاسمانه‌وه‌یاران ده‌بارینی ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ نه‌مه‌ها
 به‌و‌یارانه‌ره‌وی مه‌رو‌وی پی‌رینه‌وه‌که‌انه‌وه ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ بگومان ده‌لیس خوا ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾
 (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ملی هه‌موو سو‌پاس هه‌ر بۆ خوا‌به ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾ نه‌لام رو‌ژبه‌یان
 زیریان به‌کار ماهینی ﴿وَبِزْزَابِهَا نَعْمَ نَعْمَ نَعْمَ﴾

﴿وَنُفِثَ دَنُودًا فَدَوَّىٰ﴾ و د رمانی نم دوسمه تمها راوار دسکی یی هود و داری (ملائه)
 ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾ و د به راسی مائی قیامت هدر نه ویه ژبانی (راسته قیبه) ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا﴾
 نه گهر نه و ن بیان انبیه ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾ نمعحا کانی نمو (بی ماو و رانه) سوار که شتی دهس ﴿دَعَا﴾
 لله فنجیب به نرس ﴿وَتَرَسَّانَ لَهٗ يَوْمَ تَوَقَّقُوا﴾ تمها هاوار له خوا ده کهن به دلسوری و گهر دن که چپوه
 ﴿مَسَاجِدَ تَبَارَكَ﴾ که چس کانی خوا بر گاریان ده کات و ده که به و ووشکاسی ﴿وَدَّ هَرِيرُكَ﴾
 کنوپر نه و ن هاو به ش بز خوا دادهس ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾ پگنرو پمه نرس و نرسو ﴿وَرِيَّانَ بَيِّنَةً﴾ و ریسان بی بهینه (بدن
 به پس نه و دی نیمه پیمانان، و نه رمت سهر نه زیان ﴿مَسْجِدَ تَبَارَكَ﴾ جا له مه و لا ده رانی (له معامی
 نه و گهر دو خرابانه بیان چس دهین) ﴿وَتَرَسَّانَ﴾ نایه به بیان رانی و سهر به چس به و ده ﴿وَرَجَعْتَ﴾
 حره و وک ﴿کَهٗ نَفْعَ﴾ (شاری مه ککه) مان کر دونه جینگایه کی دیر گیراوی یی نرس و بر ناسا شیش
 ﴿وَيَسْخُطُ آبُ شَمْسٍ مِّنْ حَوْضٍ﴾ له کاتکدا له دور و بهری نمواندا خه لک ده بر پیریت ﴿أَبْ بَطْنٍ يُّزْمَرُ﴾
 دهی لب با و به به تال ده هیش ﴿وَيَسْخُطُ نَفْعُ يَكْرَدُ﴾ و ده سپله و بی به راس به راسر به به ده کانی هوا ی
 گه و ره ﴿وَمِنْ حَمِيمٍ قَرِيٍّ عَلَيَّ كَدُّنَا﴾ کی له و که سه ستمکار تره که درو به دم خوا و ده له و به سستی
 ﴿وَأَكْذَبُ النَّاسُ سَاعِدَةً﴾ یا با و به به هیش به ناییس راست کانی بوی هات ﴿يَسْخُطُ فِي حَمِيمٍ مِّنْكَ يَكْرَدُ﴾
 نایب جیگای مانه و به نویس بر و بیان له دور خدا به ﴿وَرَجَعْتَ﴾ و ده کس به کی له پشاور
 به رانه سدی نیمه داتیکو شایان کر دو و ده ﴿يَسْخُطُ نَفْعُ يَكْرَدُ﴾ به راسی رنسو و بیان ده که یی بز رنگا
 چا که کاسی غومان ﴿وَأَنَّ نَفْعَ يَكْرَدُ﴾ و ده بگو مان خوا له گدل چا که کار انبیه ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾

سورۍ ﴿الرَّزَمِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوا ی به خشده ی میهره بان

﴿أَنَّهُ﴾ به (تعلیم، لام، میم) ده خو بر ستمو خوا رانائره به مانا که ی مو رانباری ریانر سه بری
 سه رده تای سورۍ (البقرة) بکه ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾ ووم شکینان و زیر که و تن (مارس ران سور
 به سه رده تدا) ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾ له ریت برین خاکیان (له مه ککه و یا له ولاتی و رسه و ده)
 ﴿وَيَسْخُطُ نَفْعُ يَكْرَدُ﴾ و ده رومه کان دوا ی تیشکایان ﴿يَسْخُطُ نَفْعُ يَكْرَدُ﴾ له دهاتو و داسر ده که و ن
 (به سه رده تدا) ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾ له ماو ی چمده سالیکدا (له بیوان ۳ تا ۹ ساله)
 ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾ همدو کار و سار تمها به دهست خوا به له پیش (سه رده و تن)
 و ده دوا (سه رده و تیش) ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾ و ده له و روزی (پرومه کان سه رده که و ن)
 نیمه اندر ان دلخوش دهین (چو بکه پرومه کان حیا و من مامدی ناسمانی بو و ن) ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾
 به سه رده خستی خوا (پرومه کان) ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾ خوا هره که سی بو نت سه رده خت
 ﴿وَيَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾ و ده هره و رالی یا لادهستی میهره بانه ﴿يَوْمَ لَا يُخْلِفُهَا النَّفْسُ﴾

﴿وَعَدْنَاهُ لَإَيُّحْيِفَ اللَّهُ وَعَدُهُ﴾ نعو به‌لینی خوایه (که رومه‌کان سمرمحات) خوایش پیچده به‌ی نه‌لینی
 خوی ساکات ﴿وَبِكَيْ كَفَرْتَنَاهُ﴾ به‌لام روزی خه‌لک مارانس ﴿يَقْتُلُونَ ظَهْرًا مِنْ حَيَوُ
 الْكَلْبِ﴾ به‌هارواله‌سی نهم زیانی دنیا هارانس ﴿وَمَنْ عَمِيَ كَجَوْدٍ﴾ به‌لام یی نگل له‌روزی
 دواپی ﴿أَوْ مَعَكَزٍ وَفَيْتُهُ﴾ نایا نه‌وانه له‌هرووسی حق‌ماندا بیرسان به‌کردونه ﴿مَخْلِقِ أَمَّه
 الْشَّعْبِ﴾ لا من و نه‌ی که خوا ناسمانه‌کان و به‌وی و نه‌وی له‌یوانانده‌ی دروستی به‌کردوه
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ به‌هق و راستی به‌یست، وه بو مارویه‌کی دیاری کراو ﴿وَبِكَيْ كَفَرْتَنَاهُ﴾
 بیگومان روزیک له‌خه‌لک ﴿بِفِطْرٍ﴾ به‌نگیزوت ﴿بِأَوْدِيَانِ﴾ به‌خزمت به‌روزد گاریان بگن
 (به‌دراوردن) ﴿أَوْ مَعَكَزٍ﴾ نایا نه‌وان به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون ﴿وَبِطَرَفٍ﴾ نایا نه‌وان به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون
 من قبه‌ی ﴿بِأَوْدِيَانِ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون (که لانه‌ی کافر بوون) له‌پیش نه‌مان چون بووه ﴿بِأَوْدِيَانِ﴾
 شه‌مته‌ی که روز به‌هیرتر سوون له‌نه‌مان (له‌خه‌لکی مه‌ککه) ﴿بِأَوْدِيَانِ﴾ و به‌ویدن
 کیلا (بو کشت و کال) ﴿وَمَعَكَزٍ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون و نایا نه‌وان به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون
 رسته‌ی پاشی و به‌پنجه‌سهره‌پاشان بو هات به‌موه‌هیر، رووه‌کانده‌ی ﴿وَمَعَكَزٍ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون
 بو به‌خو ستمی یی به‌کردوون (که نه‌ماوی بر دوون) ﴿وَمَعَكَزٍ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون
 ستمی له‌خو یار کرد ﴿وَمَعَكَزٍ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون پاشان چاره‌رووسی له‌وانه‌ی که‌تاون
 و خراپه‌یان کرد به‌خترین سهرایه (که دور هخه) ﴿وَمَعَكَزٍ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون
 به‌نایه‌ته‌کالی خوا ﴿وَمَعَكَزٍ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون و به‌میشه‌گانه‌یان پی ده‌کرد ﴿وَمَعَكَزٍ﴾
 له‌سهره‌تاهه‌ی (ناده‌ی) دروستکرد ﴿وَمَعَكَزٍ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون و به‌پاش (مردیش) دروستی ده‌کانده‌ی ﴿وَمَعَكَزٍ﴾
 پاشان بولای نه‌و (خوا) ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿وَمَعَكَزٍ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون و به‌روزی قیامت هله‌ده‌سی
 ﴿يَتَسَحَّرُونَ﴾ تاوانساران ههمار و مانومند همن ﴿وَمَعَكَزٍ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون بیگومان به
 ماو به‌ستراره‌کانیدا نکاکارانیک به‌بو تموان ﴿وَمَعَكَزٍ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون و نه‌وان یی ماو به
 ده‌س به‌به‌ستراره‌کابان (که کردوویان به‌هاویه‌شی خوا) ﴿وَمَعَكَزٍ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون
 که قیامت هله‌ده‌سی ﴿وَمَعَكَزٍ﴾ به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون (خه‌لک) له‌روزی جادعه‌وه له‌به‌کتر ﴿وَمَعَكَزٍ﴾
 «مَوْعِدٍ» به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون نهمجا که‌مانی که‌ماو به‌سهره‌ویدانه‌گه‌راون چاکه‌کابان کردوه ﴿وَمَعَكَزٍ﴾
 روضه‌ی بختوب تموان له‌به‌هشتا دلخوش ده‌کرتن ﴿وَمَعَكَزٍ﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ و نه‌بیشانه‌کانی نه‌ره ﴿لَا تُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ که‌ناسمان و ره‌وی به‌قدرمانی نه‌ره
 و نه‌ستارن ﴿ثُمَّ دَعَوْا لَهُمْ﴾ پاشان کاتی (له‌روزی دوايیدا) له‌ره‌وی به‌وه بانگتان ده‌که‌ن
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به‌که‌سه‌ر نه‌وه (له‌گوره‌کاشان) دینه‌ده‌ره‌وه ﴿وَلَا تُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ له‌ره‌وی
 له‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدابه‌تمها هی‌خوایه ﴿كُنُوزُهُمْ﴾ هم‌ویدان هم‌بو نه‌وه (خو) که‌ردن
 که‌چس ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ نه‌وه (خو) راتیکه به‌مدی هیناسی هم‌س پینگر دوه‌وه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾
 له‌پاشان (دوا مردی) دواواره‌دروستی ده‌کانه‌وه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ نه‌وه (دروست کرده‌وه‌ی دورهم)
 لای‌خوا‌ناسان نه‌ره ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ و هم‌بو نه‌وه (هم‌وه) سیعه‌نیک‌ی به‌رو
 بلند به‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدا ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ و هم‌بو نه‌وه رالی کار دروست ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾
 مثلاً قن‌نیک‌ی ﴿خو) هم‌و به‌به‌کشان له‌خودی خو‌تاندان ده‌هیننه‌وه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾
 به‌نیک‌ی شرف، قایا له‌به‌نده‌کاشان دا‌ه‌و به‌شانیک هیه‌به‌ز نه‌وه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾
 نه‌وه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ به‌به‌مان دا‌بو به‌جوری نه‌وه و نه‌وه به‌دانه‌تیا به‌به‌کشان
 ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ و له‌وان ده‌ترس (حسایان بو‌یکدن) و نه‌کو ترستان به‌که‌سانی و نه‌ک
 خوتان ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ نابو‌جوره‌بیشانه‌کان بو‌ون ده‌که‌به‌وه (به‌دیزی باسی ده‌که‌به‌ن)
 ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ بو‌که‌سانی زه‌ریان به‌کار ده‌هین ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ (وارهان لن
 به‌به‌که‌به‌وه‌ی منه‌بان کر دشوین نار و روی خو‌بان که‌وش ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ بین‌شام‌ه‌ن و نه‌به‌به
 ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ نه‌صح کن (ده‌نوان) به‌مووی که‌سی سکات که‌خوا‌گو‌مری کر دین
 ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ له‌کاینکه‌دا بو‌نه‌وان هیچ یار معنی ده‌ریک سیه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾
 که‌واته‌رووی خوت ریک مکه‌ره‌نایی نی‌سلام و باک و به‌ست بو‌خوا ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾
 (شوی نی‌سی) به‌کتابه‌رستی مکه‌وه، نه‌وه‌نایی که‌خوا‌ی گم‌وره (له‌سره‌ماوه) نه‌ره‌نی پاکی
 مروقی له‌سره‌دروست کر دوه‌وه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ تاین و دروست‌کر او‌کانی خوا‌هیج جور
 گورانی بو‌سی به‌به ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ نه‌وه (نایی به‌سکرا) هم‌بو نه‌وه‌نایی ریک و راسته
 ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ به‌لام رو‌به‌ی ناده‌سی مارتس ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾
 ان‌نه‌وه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ بو‌لای خوا‌یگر به‌به‌وه و هم‌له‌ویش به‌ترس،
 و نه‌به‌چاکی بو‌زه‌کاشان نه‌محام به‌ن ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ و نه‌ه‌و به‌ش دانه‌ران به‌ن ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾
 ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ له‌وانه‌ی که‌نایی به‌ن به‌ن کرد ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ و بو‌ون به‌چه‌ند کو‌مه‌ل
 و ده‌سته‌به‌که‌وه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ هم‌کو‌مه‌لیکان نه‌وه (نایی به‌ی) خو‌بان دل‌خوش ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾

﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ و ه هه کاتی ریا (و گران و بی یاری) بکوی له‌خه‌لکی (هاو بهش دانه بر
 حوا) ﴿دَعْوُ رَهْمَتِهِ﴾ هاوار بو بهر و مردگاربان صمن و بن لای نه‌ده‌گه‌ر نه‌وه ﴿لَمَّا أَفْتَرَمَهُ﴾
 رخمه‌ی پاشان کاتی له‌لایه‌ر خویه و هره‌جمعت و زیانی خوشیان بین مذات ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ کتوبر ده‌سته‌یه‌ک
 له‌ران ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ هاو بهش بو بهر و مردگاربان دادمیس ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ (لیان گه‌ری)
 ما سبله و بی نه‌ران بی و دان به‌یس نه‌و چاکانه‌ی که لیمه پشان دارون ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ جادار موثر و له‌ره‌ت
 و هه‌گرن له‌زین ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ نه‌معا له‌مه‌و دوا ده‌رات (چیان به‌سه‌ر دیت) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾
 شنبه‌ی لایا به‌لگه‌یه‌کمان بو مار دوون ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ که ده‌ر ساره‌ی له‌وه‌ی نه‌ون
 کردوب نه‌ته‌هه‌و به‌ش خرابدوی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ و ه کاتی به‌جمعت و چاکه‌یه‌ک به‌خه‌لک
 به‌دیس ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ پنی دلخوش ده‌س ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ و ه نه‌گه‌ر ریا نیکبان نووش بیته‌ی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾
 آینه‌ی به‌هوی کرده‌وه‌ی خرابانه‌وه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ کتوبر می هیوا ده‌س (له‌به‌ره‌ی خوا) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ نایا نه‌وانه‌یه‌یان رانیوه که به‌راستی خوا ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ پوری فراون
 یان کهم ده‌کات بؤ هه‌ر که‌س که‌یه‌وست ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ بیگومان له‌وه‌دا (به‌سکرا)
 چه‌مدیس به‌لگه‌یه‌یه‌بو نه‌وانه‌ی باوه‌ر ده‌هین ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ که‌واته‌ خرم مانی خوی بی‌ده
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ هه‌روه‌ها هه‌زار و پهبواری کهم ده‌ست ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ و ه نه‌وانه‌ی پهبواری و هه‌الله که له‌وه
 بو که‌سانیت به‌رامندی خوابان ده‌وی چاکتره‌ی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ و هه‌ر نه‌وانه‌ی پرگار بوون
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ له‌وه‌ی به‌ساری سوود داوانه‌ی (به‌خه‌لکی) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ بؤ له‌وه‌ی
 ریاد بین له‌مال و سامانی نه‌و خه‌لکانه‌دا (ریاتر له‌وه‌ داوانه‌ی پهبان ده‌وه‌) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾
 نه‌وه‌ لای خوا هیچ ریاد ماکات (پاداشتی میه‌) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ و هه‌ر ده‌کات و خیریت
 که‌داوانه‌ی و ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ به‌به‌ستان نه‌بها به‌رامندی خوا بووه‌ی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾
 نه‌وانه‌ی (پاداشتیان) چه‌مد جاره‌ده‌که‌یه‌وه ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ خوار اتیکه‌ی به‌دی
 هیواوه‌ نه‌پاشان پوری بی داون ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ دواتر ده‌تان مرتبی له‌پاشان ریند و تان
 ده‌کانه‌وه‌ی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ نایا هیچ یه‌ک له‌وه‌ هاو به‌شانه‌ی بو خوانان دانه‌ما هیه‌ی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾
 تر شئی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ هیچ شتی له‌وانه‌ی (ی خوا) بکات ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ پاکی و به‌وری بؤ خو له‌وه‌ی
 نه‌وان ده‌یکمه‌هه‌و به‌شی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ حراپه‌ی (نه‌لا و شیوان و ده‌رد) له‌وشکانی
 (ره‌وی) و ده‌رد دا ده‌ر که‌وتووه‌ی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ به‌هوی نه‌و خرابانه‌ی خه‌لکی کرده‌یه
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ بؤ نه‌وه‌ی (توله‌ی) همدی له‌وه‌ (خرابانه‌ی) کرده‌یه‌یه‌ پهبان به‌چه‌ژی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾ بو نه‌وه‌ی مگه‌ر نه‌وه‌ (له‌خرابه‌کاری) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَلٍ﴾

﴿قَا بَرُوْنِیْ لَّا اَیْسَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿﴾) لَیْسَ مَر مَوِلْدَا مَکْمَرِیْنِ ﴿فَاَنْصَرُ کَیْفَ کَانَ غَیْبُهُ لَیْسَ مِنْ فَرْدٍ﴾
 نه‌محا سه‌ریج بده سه‌ر نه‌مجامی نه‌واته‌ی له‌پیش (تیوه‌وه) بوون چون موو ﴿کَانَ عَکْثَرُ مُشْرِکِیْنِ﴾
 که رو ریویدان هاو بهش دانهر بوون مو خو ﴿فَاَنْصَرُ کَیْفَ کَانَ غَیْبُهُ لَیْسَ مِنْ فَرْدٍ﴾ که واته پووی خوت مکه‌ره
 ناییسی ریث و راست ﴿مَنْ قَبْلُ لَیْسَ بِیْ بَرٍّ﴾ له‌پیش نه‌وه رووی بیث ﴿لَا مَرْءٌ مِّنْهُمْ﴾ له‌لایه‌ن
 خواوه که گنرانده‌ی بونیه ﴿یَوْمَ یُحْشَرُوْنَ﴾ له‌و روزمدا خه‌لکی جبانسه‌وه نه‌به‌کتر ﴿مَنْ کَفَرَ
 بَعْدَ کُفْرٍ﴾ هدر که‌س بی باوه‌ر بووی نه‌وه (توله‌ی) بی باوه‌ری به‌کدی له‌سه‌ره ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَیْحًا
 هَدَرَ کَه‌سِیْشِ کَر دهره‌ی چاکسی کر دیت ﴿بَلَاغُیْهِمْ یَهْدُوْنَ﴾ نه‌وه شوون بو خویدان (له‌نه‌ه‌شتند)
 ناماده ده‌کس ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ (بیجری لَیْسَ مَر مَوِلْدَا مَکْمَرِیْنِ) بو نه‌وه‌ی که‌سانی که باوریان هیناوه‌و کر دهره‌ی
 چاکسان کر دهره پداشتیان داته‌وه ﴿مَنْ عَمِلَ صَیْحًا﴾ له‌میهره‌مانی و چاک‌کی خوی ﴿بَلَاغُیْهِمْ یَهْدُوْنَ﴾
 به‌راستی نه‌و (خوا) بی باوه‌رانی خوش ساوی ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ وه‌له‌ی پشانه‌کانی نه‌و (خوا) به
 ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ که‌چمه‌دایه‌کی مز دهره (مبارسی ماران) ده‌بیری ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَیْحًا﴾ بو نه‌وه
 همدی به (ماری) به‌ری خوتیان بی بچه‌وی ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَیْحًا﴾ و نه‌وه‌ی که‌شتیه‌کان به‌هرمانی
 خو (به‌و دایه) بوون و بگه‌ریس ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ و بو نه‌وه‌ی مه‌دوای پووی نه‌و (خوا) د بگه‌ریس
 (له‌دهریاد) ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَیْحًا﴾ تا شوکرانه‌ی بزرگی خوا بیس ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ سویند به‌خوا
 به‌ر مئی پیش تو (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿﴾) مار دو مانه ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ بی‌مه‌مه‌رانیك بو لای گه‌له‌کانی
 ﴿فَاَنْصَرُ کَیْفَ کَانَ غَیْبُهُ لَیْسَ مِنْ فَرْدٍ﴾ نه‌محا مو عحیره و به‌لکه‌ی روو به‌کانیان بو هینان (به‌لام باوه‌ریان به‌هینان)
 ﴿فَاَنْصَرُ کَیْفَ کَانَ غَیْبُهُ لَیْسَ مِنْ فَرْدٍ﴾ نه‌محا توله‌مان سه‌د له‌واندیان ناوانیان کر د ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَیْحًا﴾
 وه‌پارمه‌تداسی باوه‌ر داران و سه‌ر حستان هه‌ق و مانیکه‌له‌سه‌ر مان ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ خوا
 رانیکه نه‌و دایمه‌ده‌بیریت ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ بو نه‌وه‌ی هموره‌کان به‌هولیس (بگه‌ریس) ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾
 و لَیْسَ مِنْهُمْ ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ نه‌محا له‌و (هه‌وره‌خوا) چون به‌وی ملاوی ده‌کاته‌وه نه‌ناسماند ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَیْحًا﴾ وه
 نه‌و (هه‌وره) ده‌کاته‌و بارچه‌یه‌ک (و کویان ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر به‌کتر) ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ نه‌محا
 ده‌بیس قه‌نره قه‌نره‌ی ماران له‌بیوانی هموره‌که‌وه ده‌باریت ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ نه‌محا
 کانی (خوا) نه‌و بارانه‌ی بیری بو (وولات وزه‌وی) هدر کام له‌به‌ده‌کانی که‌بیه‌وی ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾
 کتوپر دلخوش و شادمان ده‌س (به‌و مارانه) ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ و نه‌و (هه‌وره‌خوا) نه‌و (هه‌وره‌خوا)
 نه‌وه‌ی باران به‌سه‌ریانده‌ی باری ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ بی هیوا و ماتومید بوون ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾
 نه‌محا سه‌یری ناسه‌واری مارانی خوانکه (و مکه‌کشتو کال و گزو گیا و درخت) ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾
 متوبه ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ چون ره‌وی ریدو ده‌کاته‌وه دواي مردن و ووشک بووی ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾ به‌راستی
 هدر نه‌و خوا به‌ریندو که‌ره‌وه‌ی مردو وانیشه ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَیْحًا﴾ و هدر نه‌ویش به‌ده‌سه‌لانه
 به‌سه‌ر هه‌موو شتکلا ﴿لَیْسَ مِنْهُمْ﴾

﴿رَبِّیْ اَرْحَمُ رَحْمَةً﴾ سونید نه‌خوانه‌گه‌ر بایه‌کی تو میدی (ره‌مه‌بد) میریس ﴿قُرْآنُ مُقْتَضَرٍ﴾ حاتم
 (هه‌وره یا کشتو کاله‌که‌یان) ده‌بیس ره‌ره‌د بوویس ﴿عَمُّوْهُ مِنْ عَدُوِّهِ کُفْرُوْهُ﴾ له‌باش نه‌و (ریانه)
 هه‌ر تا شو‌کری ده‌کهن ﴿وَ اِنَّکَ لَا تَسْمَعُ کَلِمًا﴾ چونکه نه‌پرستی تو (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿اَلَّا تَتَّوَانِیْ
 به‌مه‌دوران (کافران) بیستیت ﴿وَلَا تَسْمَعُ کَلِمًا﴾ و ناتوانی مانگه‌وارت به‌که‌ر ب (کافران)
 بیستینی ﴿وَ اِنَّکَ مُنْذِرٌ﴾ کانی روو و ره‌ده‌گیر لیت به‌بشت نیکر ده‌وه ﴿وَ اِنَّکَ بِهَدْمِ اَلْقَمَرِ لَنَسِیْ
 صَدِیْقٌ﴾ وه‌تو پریموویسی که‌ری نایسایان بیت (پر گاریان که‌یت) له‌گو میری یان ﴿وَ اِنَّکَ لَنَسْمَعُ اَلَّا
 مِنْ یُّؤْمِنُ بِعَیْدِکَ﴾ تو نه‌بها نه‌که‌سانن ده‌شه‌وتی که‌ به‌نیشانه‌کانی نیمه‌ناوهر ده‌هیس ﴿وَهَیْهَ مُتِمِّمُوْنَ﴾
 چوبکه نه‌وانه‌گه‌ردن که‌چس (بو بانگ و هه‌رمانی سو) ﴿وَ اِنَّکَ لَنَدِیْ حَافِیْکُمْ مِنْ سَعْدٍ﴾ خو رائیکه
 نیوه‌ی دروست کردوه‌له‌ لاواری (لاواری تونه‌و بیچو و صدالی شبیره‌خور) ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ
 صَعِیْبٍ نُّوْهُ﴾ پاشان دوی لاواری به‌هیری کردون (سوون به‌لاو) ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ غَوَیْ صَعِیْبٍ وَ شِیْءٍ﴾
 له‌دوی به‌هیر کردشان لاوار و پیرتان ده‌کات ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ مِیْیَیْ﴾ خوا هه‌رچی بویت دروستی ده‌کات
 ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ وه‌هه‌ر نه‌وه‌رانای به‌ده‌سه‌لات ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ وه‌پوزی قیامت
 هه‌لده‌سی ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ تاوالبان سوید ده‌حور (له‌دوبادا پاله‌به‌روح دا) ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ
 مِیْیَیْ﴾ ته‌بها ساتیک ماوه‌به‌وه‌ (له‌دوبادا) ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ هه‌ر به‌و وینه‌نه‌وان له‌دوبادا
 لادران له‌پرستی ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ وه‌که‌سانی که‌رانباری و نیمایان بین دراهه‌ورپان
 ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ سونید به‌خوا به‌پرستی نیوه‌له‌ (به‌ره‌خدا به‌پی بریداری) نوسروی
 خوا هه‌تا رژی ریدو و بووه‌ده‌ماوه‌به‌وه‌ ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ ته‌مجا نه‌سه‌ رژی ریدو و بووه‌به‌وه‌
 ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ به‌لام نیوه‌به‌تان ده‌رانی (پر است و دینه‌دی) ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾
 مفه‌رتنه‌ر ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ که‌سه‌میان کردوه‌، به‌هانه‌ویانو و هیانه‌وه‌ سو و دیان بین مانگه‌به‌بیت
 ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ وه‌نه‌وان داوایان لی ماکری خواله‌حقیدان داری بکه‌ر ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾
 سوید به‌خوا به‌پرستی هتا و مانه‌ته‌وه‌ بو خه‌لکی ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ له‌م فورانه‌دا به‌
 هه‌سور جورده‌سووه‌ و ماسیت ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ ته‌مجا به‌پرستی نه‌گه‌ر بیشانه‌یه‌کیان بو بین
 ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ دلیاس نه‌ویس بر وایانه‌ده‌لیس ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ نیوه‌هه‌ر دراست
 و به‌نالی (له‌مه‌سیجره) ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ تا سه‌و جورده‌خوا مورده‌بیت ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾
 به‌سه‌ر دلی نه‌وانه‌ی که‌سی ناگسا و نه‌رانن ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ حادان به‌خودا بگه‌ر بیگو مان
 به‌لینی خوا پر است ﴿ثُمَّ رَجَعْنٰ مِنْ اَمْرِ نَفِیْیَیْ﴾ تاوه‌کو نه‌وانه‌ی بین ماوه‌ردن له‌ (نایبی) پر است لات
 به‌ده‌ن و بیرارت به‌که‌ن ﴿

سورم

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خورای به‌حشده‌ی میهره‌بان

﴿ان﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم) ته‌خوسر ته‌مویه‌ خواران‌ته‌ به‌ ماناکه‌ی بوران‌بری ریانه‌ سه‌یری
 سه‌ره‌نای سوره‌نی (الفجر) بکه ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نعم نایه‌مانه له‌نایه‌ته‌کسی
 قورنای پر له‌حیکمه‌ت و دانایی به ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (هوی) ریمووی و به‌ره‌یین یز
 چاکه‌کاران ﴿الَّذِينَ يُشْفَوْنَ بِهَا وَبِهَا يُنْفَكُونَ﴾ ته‌وانه‌ی که‌نویز به‌جی دین و ته‌کات ده‌دین ﴿وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافُونَ﴾ هه‌روه‌ها باوه‌ری پته‌ویان سه‌روزی دواپی هه‌یه ﴿وَأَنفَكُوا مِنْهَا﴾ ته‌و به
 له‌سه‌ر ریمووی له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگار یانه‌وه ﴿وَأَنفَكُوا مِنْهَا﴾ وه‌هه‌ر ته‌و و پرگار
 ﴿وَمَنْ أَسْرَأْتُمْ مِنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ هه‌مدی له‌جه‌لکی هه‌یه‌ فسه‌ و به‌سی به‌یوه‌ ده‌کری (وه‌ك ته‌سه‌به
 و گوراس و مؤسقا) ﴿يَسْأَلُ عَنْ سَبَبِهَا﴾ نو ته‌وه‌ی به‌هه‌راس خه‌لك له‌ره‌گی خو گو‌م‌ره‌انک‌ت
 ﴿وَيَسْأَلُ عَنْهَا﴾ وه‌ره‌گی خو ده‌کاته‌ جی‌گی گانه‌و لاقرنی ﴿وَيَسْأَلُ عَنْهَا﴾ ته‌و به‌سرای
 ره‌سواکه‌ریان نو هه‌یه ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ وه‌هه‌ر کاتی نایه‌ته‌کاتی نیمه‌ی به‌سه‌رده‌ به‌خوسر ته‌وه
 ﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾ روو وه‌رده‌گیریت به‌خو به‌گه‌وره‌ رانی‌که‌وه ﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾ ته‌سه‌به‌کاتی ته‌یه‌وه
 هه‌روه‌ك به‌پیستین، با هه‌روه‌ك له‌هه‌ردوو گو‌ی‌چکه‌یدا که‌ری سنی ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ ده‌ی
 (ته‌ی مو‌حه‌مه‌وه) هه‌زه‌ی به‌هه‌ری به‌سرایه‌کی سه‌خت ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ به‌سرایه‌کی ته‌یه‌وه
 به‌یگو‌مان ته‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌اوه‌ و که‌ده‌وه‌ چاکه‌کانیان ته‌سحام داوه‌ ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ یونه‌وه‌ به‌هه‌شانی
 به‌هه‌شانی به‌یارو به‌مه‌ت هه‌یه ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ هه‌ها هه‌تایه‌ ده‌مه‌سه‌ره‌ ته‌یه‌، ته‌وه
 به‌لشکی به‌سه‌ له‌خواوه‌ ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ وه‌هه‌ر ته‌و رانی بالاده‌سنی کار به‌جی به‌ ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾
 آسمون به‌ی‌سره‌وه‌ (خو) ناسمانه‌کاتی دروست که‌دوه‌ به‌ی هیچ کۆله‌که‌و ته‌ستو و به‌ت که‌ته‌وه
 به‌ییس ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ وه‌له‌ره‌ویدا چه‌ندان شاخی له‌نگه‌ر دا‌کو‌ناوی داناه‌وه‌ ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ یز
 ته‌وه‌ی به‌تانه‌ره‌ری و به‌جولن له‌زیر تانه‌ا ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ له‌هه‌موو جو‌ره‌ ره‌سه‌وه‌ریکی ته‌دا
 بلاو که‌دوتنه‌وه‌ ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ وه‌له‌ناسمانه‌وه‌ یارانمان یارانوه‌ ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ ته‌یه‌ به‌کل روج که‌ری
 به‌هوی له‌و (به‌ره‌وه‌) له‌ره‌ویدا هه‌موو جو‌ره‌ ره‌وه‌کی به‌که‌لك و جوانان پوانده‌وه‌ ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾
 ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ ته‌مه‌ (باسکرا) دروست که‌راوی خوایه‌ ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ ته‌یه‌ به‌یه‌، ده‌ی به‌شانم
 به‌دین له‌و (بت و به‌ستر وانه‌)ی به‌چکه‌ له‌خودان چان دروست که‌دوه‌ ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾ ته‌یه‌ به‌یه‌، ده‌ی به‌شانم
 (هیچ‌چان دروست به‌که‌دوه‌) به‌لکه‌و ته‌مه‌کاران له‌گو‌م‌ره‌ای به‌کی ناشکرانان ﴿وَسْأَلُ عَنْهَا﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَافِثَةَ الْأَمْنِ﴾ سوید به خواهر راستی دانای و حیکمه‌ماندا به لوقمان ﴿تِلْكَ نَفْسُكَ﴾
 (و بمان ووت) سوپاسی خوا که ﴿وَمِنْ شُكْرِكَ بِذِكْرِكَ تَقِيَّةً﴾ جا هدر که من شوکرانه بزیری
 خوا بکات نموه بنگومان شوکرانه بزیری (بو قارایج و سوودی اخوی دهکات) ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾
 خسته) هدر که پیش با سوپاسی کردی (ویانی به‌خو به‌گیانداوره) نموه بنگومان خو بی بیاری
 سوپاس کراوه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَافِثَةَ الْأَمْنِ﴾ (نه‌ی موحه‌مهده) باسی نه‌وکانه بکه
 که لوقمان به‌کوپه‌که‌ی ووت که ناموزگاری ده‌کرد ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ (ووسی) نه‌ی کوپه
 شیرینه‌که‌م هاویه‌ش بو خوا دامی ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ چونکه به‌راستی هاویه‌ش دانای بو خوا
 مسته‌میکی رور گه‌وره‌به ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ وه‌ده‌رمانمان داوه به‌ناده‌می (به‌چاکی هدلس
 و که‌وت کردن به‌گه‌ن) دایک و باوکیدنا ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ دایکی هدلی نه‌گری به‌دو و گیانی
 (پسی لاوردی) لاوردی له‌دوای لاواری ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ و برینه‌و‌ی له‌شیر له‌ (دو نه‌می)
 دو و سالی‌وه ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ (وه‌ده‌رمانمان به‌ناده‌می دا) که سوپاس‌گوری من (خو)
 و باوک و دایکت بکه ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ تمها بولای منه گه‌رانه‌وتان ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾
 وه‌نه‌گه‌ر (باوک و دایکت) نه‌به‌ری هه‌ولیان داله‌گه‌لت بونه‌و‌ی شنی بکه‌یت به‌هاویه‌شی
 من ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ که هیچ را باری به‌کت پیسی به‌نه‌وه‌ گویرابه‌لیان هه‌که
 ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ به‌لام له‌دو بپادا رور به‌چاکی هاو رینه‌تی وه‌لسوکه‌وتپان له‌گه‌لدا
 بکه ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ و شویس پر باری که‌سپک بکه‌وه‌ که به‌دلسوری گه‌راوه‌نه‌وه‌ بولای من
 ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ (له‌دو و روردا) گه‌رانه‌وتان تمها بولای منه ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ نه‌معا
 هه‌والشان ده‌ده‌من به‌و کرد ده‌وانه‌ی که کرد و مانه ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ (القمان ووتی) نه‌ی کوپه‌ شیرینه‌که‌م
 ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ به‌راستی له‌و (چاکه و ناوانه) نه‌گه‌ر کبشی نو و هه‌ر نه‌له‌به‌کیش بیت
 ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ له‌ساو به‌ردیکدا پان له‌ماو ناسمانه‌کان پان له‌ره‌ری ده‌بیت
 ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ خوا (له‌قیامت دا) ده‌به‌نی ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ به‌راستی خوا و ورده‌پیس و نه‌گه‌داره
 ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ نه‌ی کوپه‌ شیرینه‌که‌م بویژ به‌جی بیته ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾
 و ده‌رمان بکه به‌چاکه و بریگری بکه له‌خرابه ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ هوگر و نه‌نارام به‌له‌سمر هدر به‌لار
 باخوشی به‌ک تو وشت دی ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ بنگومان نموه له‌وکاره گه‌ورانه‌به‌ که خوا پتو پستی
 کرد و وه ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ و وو له‌خه‌لت و مره‌گیره ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ و به‌که‌شحه
 و فیره‌وه‌ مه‌رو به‌ره‌وید ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ چونکه به‌راستی خوا هیچ خورنه‌ر و رانیکی
 شاناری که ریخوش ناوی ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ وه‌له‌روشتندا مام ناوهدی به‌ (به‌هیوش به‌به‌ده‌ه)
 ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ (له‌فقه‌کردندا) ده‌نگت نرم بکه‌روهه ﴿وَمِنْ كَفَرٍ بِكَ تَقِيَّةً﴾ به‌راستی
 باخوش تریسی ده‌بگه‌کان ده‌میکی (سه‌ره‌ی) گوندر نه‌ه

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای نه‌خشنده‌ی میهرمان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ نَبِيُّ اللَّهِ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ (مرد ده‌وام) له‌ خوا ترسه ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ تَبَعًا﴾ به
گونی کاسران و دوورده‌کان به‌که ﴿لَا تَتَّبِعْ أَهْلَ عِثَّةٍ﴾ ییگومان حواری‌اندی کار نه‌جیه
﴿وَتَتَّبِعْ نَبِيَّكَ﴾ وه‌ شونش نه‌وه‌ بکموه‌ که‌ له‌ پورو و دگار نه‌وه‌ وه‌ حیت بۆ کراوه
﴿يَا أَيُّهَا الْعَرَبُ الْمُنْفَكَةُ﴾ به‌ راستی حوای به‌وه‌ی که‌ ده‌ یکمن ناگنداره ﴿وَبُورِكْ عَنِ اللَّهِ﴾
پشت هدر به‌خوا به‌سته ﴿وَكُنْ بِسْمِ اللَّهِ وَحِيدًا﴾ وه‌ خوا به‌سه‌ باریر مر بیت ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِرَبِّهِ﴾
خوا دای نه‌ساره‌ بر هیچ پی‌ویست (ناده‌میست) ﴿مِنْ مَنَاقِبِ خَلْقِهِ﴾ دوو دَلْ له‌ باوسه‌گیدا
﴿وَمِنْ جَمْعِ أَرْوَاحِهِمْ نَبِيٌّ﴾ وه‌ (خوا) نه‌و‌ هاوسه‌ رانه‌نانی به‌ کردونه‌ ﴿نُظَرُوبَ مَنَاقِبِكَ﴾ دایکتان
که‌ (ظهار) یان له‌ گول ده‌کمن (بییان ده‌لیس نیوه‌ وه‌ک‌ پشنی دایکمان وان بو‌تینه‌) ﴿وَمِنْ جَمْعِ أَلْفِئَةٍ﴾
آینه‌کُ ﴿وَهُوَ حَوَالَهُ كَوْرُ كَرَاهٍ﴾ کانتانی به‌ کردونه‌ کورناتان ﴿وَكُنْ مَوْجِدًا﴾ نه‌وه‌ فسه‌ی سدر
راره‌کی تانه‌ ﴿وَتَتَّبِعْ أَهْلَ الْحَقِّ﴾ خواش وونه‌ی راست ده‌لیس ﴿وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ هدر نه‌و‌پش
پنموریس (خه‌لک) ده‌کات بو‌ریگی راست ﴿وَتَعْرِفْ لَكَ بَهْمَ﴾ (نمو به‌ کوپ کراوانه‌) به‌داری
باوکپانه‌وه‌ بانگیان یکمن ﴿وَمِنْ قَسْرِ عَدَمِهِ﴾ نه‌وه‌ راستره‌ به‌ لای خواوه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌معا
نه‌گه‌ر باوکپان به‌ماس (تابه‌ماویانه‌وه‌ بانگیان یکمن) ﴿وَمِنْ جَمْعِ أَلْفِئَةٍ﴾ نه‌وانه‌ برای نه‌ی
و دلمست و خوشه‌ویستانس ﴿وَمِنْ جَمْعِ أَلْفِئَةٍ﴾ هیچ گوماهیکتان له‌سدر مس به‌
له‌و (بانگ کرده‌و) که‌ به‌ به‌رائیس گوتیبیان (پیش هاتی نه‌م مایه‌ته‌) ﴿وَمِنْ جَمْعِ أَلْفِئَةٍ﴾
به‌لام (گوماهبار ده‌یس) نه‌گه‌ر به‌دل و به‌ده‌س نه‌مقه‌ست یکمن ﴿وَمِنْ جَمْعِ أَلْفِئَةٍ﴾ وه‌ خوا
لیپورده‌ی میهرمانه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی و ف پشومین من نُسَاقُ ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ له‌ خودی پرواداران بۆ
خواریان له‌ پیشتره‌ ﴿وَمِنْ جَمْعِ أَلْفِئَةٍ﴾ خیرانه‌ کانشی دایکی ماوه‌رداران ﴿وَمِنْ جَمْعِ أَلْفِئَةٍ﴾ وه‌وه‌ی
(به‌به‌ست) خرمی به‌کترن (نه‌گه‌ر موسلمان مس) ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ له‌ قورقانی خودا
بویه‌کتری به‌ پیشترن (میرات له‌ به‌کتر نه‌وی) ﴿مِنْ جَمْعِ أَلْفِئَةٍ﴾ له‌ نبنداناران و کوچهران
(که‌ حرم مس) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ مه‌گه‌ر خودان چاکه‌نه‌ک (به‌خشیس باوه‌سببی) بۆ
دوست و خوشه‌ویستانان یکمن ﴿وَمِنْ جَمْعِ أَلْفِئَةٍ﴾ نه‌و‌یر باره‌ له‌ قورقانی (یان به‌ لوح
المحفوظ دا) نو‌سراوه‌ ﴿۱﴾

﴿وَذُحْدِ مِنْ سَبْعِ مِثْقَلَةٍ﴾ (نه‌ی موحه‌مصد $\frac{1}{1000}$ پیریاں بحره‌وه) کاتی که به‌یمانمان وهرگرت
 له پینه‌مبه‌ران ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ همر وها له تو وله‌سوح و به‌نیراهیم و
 له‌مورسا وله‌هیسای کوری مه‌ریهم ﴿وَأُحْدِثُ لَكُمْ شِفَاءً يَسْتَكْفِيهِمْ﴾ وه‌له‌هموویان به‌یحانی به‌هیز و به‌ویدان
 وهرگرت ﴿يَسْتَنْصِفُ الْحَسَبِ مِنَ حَسَبِهِمْ﴾ نو‌نموی (خوا) پرسیار له‌راست گویان نکت دهر باره‌ی
 راستیان ﴿وَأَعْيُنُهُمْ مِنَ صِدْقٍ تُبِينُ﴾ و سرائی پریش و نارایشی ناماده کردوه نو‌سی ماوه‌ران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌ماوه‌ران هیناوه ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا كَانَ ثَمَرُهَا﴾ بیر له‌چاکه و به‌مه‌نی
 خوا‌نکه‌به‌وه به‌سهر تانه‌وه ﴿وَلَا تَحْزَنْهُ حَبَ الْبَعْثِ﴾ کاتی له‌شکر یکی روزان نو‌هات (له‌حده‌گی خه‌نده‌قد)
 ﴿فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ﴾ له‌محائنه‌ نایه‌کی به‌هیزمان نو‌باردن ﴿وَجُودٌ بِرِزْقٍ﴾ وله‌شکری (هرشته‌ش)
 که‌نیوه به‌تان بیسی ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ وه‌خوا به‌وه‌ی نیوه ده‌پکه‌ن بیسایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 یں نو‌ه‌گورمن شعر به‌کرم ﴿کاتی (بی‌ماوه‌ران) هیرشان نو‌هین له‌سهر ووتنه‌وه وله‌خوا ر تانه‌وه
 (چوار دهوری مه‌دینه‌پان گرت) ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ وه‌چاره‌کان له‌بله‌ق سوون ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ﴾
 خا‌جر ﴿وَلَهُ الْكَافُّونَ﴾ له‌ترسا گه‌پشوو به‌گروو ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ و گومانی خور به‌جورتن
 به‌خرا ده‌برد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له‌ویدا ایمانداران تاقی کرانه‌وه ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ وه
 راوه‌شهران به‌راوه‌شاندیکی توبه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌دینان له‌سور و مس و نو‌ه‌مرش ﴿بیر بکه‌به‌وه﴾ کاتیک
 دوو پروو کان و نه‌واله‌ی له‌دیاندا به‌خوشی همسو و ویتان ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ خور
 پینه‌مبه‌ره‌که‌ی بیجگه‌له‌ته‌مردان هیچ به‌لیتگیان پی نه‌دایس ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ وه‌کاتی
 ده‌سته‌به‌له‌و (دو پروو سه) و ویتان ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ نه‌ی دایشخوانی مه‌دیه‌نیر
 جینی مانه‌وه‌تان بی به‌ده‌ی بکه‌به‌وه ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ وه‌کو مدلی تر له‌ران مؤلذنی گه‌رانه‌وه
 له‌پینه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌خوارن ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ ده‌یان ووت خانووه‌کامان من باربره‌ر و پرووت
 و که‌لیتویه ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ له‌کاتیکدا واش به‌وو (که‌ده‌یان ووت) ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ نه‌وان ته‌ها
 مه‌به‌ستیان هه‌له‌هات بوو (له‌جهاد کردن) ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ وه‌ته‌گه‌ر هیرش به‌نیرایه‌ته
 سهریان له‌همو و لایه‌کی (مه‌دیه) وه ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ تمعجا داوای کاهرسوون و جدنگ
 کردیان لی بکرایه (دژ به‌تو نه‌ی موحه‌مصد $\frac{1}{1000}$) داواکیمان به‌حی ده‌هینا (و به‌گویان ده‌کردن)
 ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ وه‌نهم داوایان دوانده‌خست ماوه‌یه‌کی کم نه‌یت ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾
 نه‌من قش بیگومان نه‌وانه له‌پیش نهم (روناوه) به‌یمانان به‌خوا دیوو ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ که‌(به
 صهر د) پشت هه‌لکهن و راناکهن ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾ وه‌به‌یمانی خرا به‌خوا (خواه‌نه‌که‌ی)
 لیر سراز ده‌بی ﴿وَمِنْ ثَمَرِ النَّخْلِ وَقَدْ جِئُوا وَجْهَهُمْ ثَمَرُهَا يُلَاقِيهِمْ﴾

﴿فَمَنْ يَمْلِكُ أَنْ يَنْزِلَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) بلی هه‌له‌هاش سوودنن بی ماگه‌یه‌یی ﴿أَنْ يَنْزِلَ﴾
 ﴿لَرَبِّهِمْ يَتُوبُ وَيُنْزِلُ﴾ نه‌گه‌ر له‌مردن یا‌گوشتن هه‌لێش (خوتان نه‌دیه‌وه) ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ لَأَقْبَلُ﴾
 جاله‌و‌کاته‌دا نه‌ه‌ره‌و خوشی زیانتان بی مادی ماوه‌یه‌کی کم نه‌یی ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ أَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان)
 بلی کیسه‌ نه‌و که‌سه‌ی نبوه‌ له‌خوا ده‌بار تری ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ أَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان)
 و خرابه‌ یان نه‌ه‌یه‌ی و په‌جمه‌یی بو نبوه‌ بوئت ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ لَأَقْبَلُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان)
 یسه‌ ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ لَأَقْبَلُ﴾ هیچ پشتوان و بار معنی ده‌رێش ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ أَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان)
 ده‌رسی به‌و که‌م به‌تان که‌ناست بگ دروست ده‌کات له‌ریگه‌ی (موسلمانان یو‌جه‌هاد کردن)
 ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ لَأَقْبَلُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) که‌ به‌براده‌ره‌کانیان ده‌لێش و مرڤ بۆلای ئێسه‌ (و‌خو‌یا‌ن ده‌دریسه‌وه‌
 له‌جه‌هاد) ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ لَأَقْبَلُ﴾ نه‌ه‌وانه‌ نابهن بو جه‌مگ و غه‌را و ور به‌که‌سه‌ی به‌یت ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾
 ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ له‌ناستی ئێه‌ده‌ (نه‌ی موسلمانان نه‌ه‌وانه‌) چرو و کس ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان)
 جه‌مگ وه‌ (ترس و بیم په‌یدا ییت) ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) ده‌یان یسه‌ به‌جور یی سه‌هرت ده‌کهن (له‌ترسی
 جه‌مگ) ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ چاو‌مان به‌م لا‌ولادا ده‌سوری ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) به‌ویسه‌ی
 که‌سه‌یك له‌سه‌ره‌ مه‌رگه‌دا به‌هوشی به‌سه‌ردا ییت ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) به‌لام کاتی ترسه‌ که‌ پوشت
 و نه‌ه‌ه‌ ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ به‌رمانی نیز زمانان لی دریز ده‌کهن (وه‌ دا‌وای هه‌یه‌مه‌کان بی ده‌کهن)
 ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) که‌چی چرو و ک و پزده‌ له‌سه‌رمال و هه‌یه‌مه‌ت ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان)
 به‌هێش بوو ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) بویه‌ خوا کرده‌وه‌یانی بو‌چهل کرده‌وه‌ ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان)
 وه‌نه‌مه‌ نه‌لای خواوه‌ (کاریکی) ناسانه‌ ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) وایان ده‌رانی کومه‌ له‌کان
 (له‌شکریان هه‌ناسوو) نه‌روشتووون ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) وه‌ نه‌گه‌ر نه‌و کومه‌ لانه‌ بگه‌رینه‌وه‌ (بو‌سه‌ر
 مه‌دینه‌) ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) نا‌واتیان ده‌خواست که‌ له‌ناو (مه‌دینه‌) هه‌ره‌یه‌ ده‌شته‌کیه‌کان
 به‌دوور بو‌وایه‌ (له‌ترسی جه‌مگ) ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) له‌دوور وه‌ پر‌سپاریان له‌هه‌ والی ئێه‌
 بگره‌یه‌ ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) وه‌ نه‌گه‌ر له‌ساو ئێه‌وه‌دا بو‌وایه‌ ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان)
 رۆز به‌که‌سه‌ی به‌یی ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) سویند به‌خوا به‌رامستی له‌په‌مه‌یه‌ری خواو، ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾
 ئێه‌ هه‌یه‌ ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) به‌ره‌ه‌شتی و پێشه‌وه‌یه‌تی چاک ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان)
 به‌هه‌یوای خواو (پاداشتی) رۆزی دوا‌یی یه‌ ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) وه‌ رۆز یادی خوا ده‌کات ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾
 ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) وه‌ کاتی ئیمانداران نه‌و کومه‌ لانه‌یان دی (له‌شکریان هه‌ناسوو) بو‌سه‌ر
 مه‌دینه‌ ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) ووتیان ته‌مه‌ نه‌و به‌لێته‌یه‌ خوا و پێقه‌مه‌ره‌ که‌ی به‌ ئه‌مه‌یان دا‌بوو
 ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان) خوا و پێقه‌مه‌ره‌ که‌ی راسپیان هه‌رموو ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌دوور ووه‌كان)
 نه‌و هه‌رموو هه‌یه‌ری کو‌فر) نا‌وه‌ر ده‌ران نه‌ها ئیمان و هه‌که‌چیان پێی زیادی کرد ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ﴾

﴿مَنْ حَزَمِينَ يَجُتَّ﴾ لغو و باورداران داپاوانبث هم ﴿فَضَلُّوا عَنْهُ قُلُوبَهُمْ﴾ راستیان کرد له‌گه‌ل
 نه‌و په‌یمانه‌ی که دایریان به‌خوا ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ عَصَى اللَّهَ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان به‌زرو به‌لنسی خوی به‌حس هیتو
 (شه‌هدیو) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَبْصُرُ﴾ همدیکشان چاو و روانی (و هشتاله‌زماندان) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو﴾ هیچ
 گوراینکیان (له‌به‌لنسی خویان ده) نه‌کر دووه ﴿يُحَرِّقُونَ بِهِ نَبَاتَ الْبَرِّ﴾ یونه‌وی (خو) باداشی
 راست گویان بدانه‌وه به‌هوی راستی به‌که‌یانه‌وه ﴿وَالْعُصْبُ الْبَاقِیُّ﴾ وه‌سرای دوو پرووه‌کن
 بدات نه‌گه‌ر په‌ویت ﴿وَالْغُلَامَیْنِ﴾ یان ته‌و به‌یان لی گیراکات ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَىٰ دِينِ﴾ بیگومان
 خوا اینورده‌ی مبه‌ره‌یانه ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَىٰ دِينِ﴾ وه‌خوا کافره‌کانی (قورق‌پش که‌به‌شکر یان
 هیتاوو بو سهر مه‌دینه) گه‌راندوه به‌رق و مدراقوه (بو ولاتی خویان) ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ هیچ حیر و
 نادانیکیان (له‌باورده‌ی نیماندان) ده‌ست به‌که‌وت ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ خو نیمان دارانی
 له‌جهدنگ پاراست (به‌هوی پای توید و فرشته‌وه کافران پرزو بلاو کرد) ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ وه‌خوا
 هه‌میشه به‌هنری به‌ده‌سه‌لامه ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ (به‌می قوره‌پره) که‌به‌شنگیری
 نه‌وان (قورق‌پش و غطفان) یان کرد خوی گموره هیانیه خواره‌وه ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ له‌قه‌لاکانیان
 ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ وه‌ترسی خسته ساو دلپانه‌وه ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ کومه‌لیکیان ده‌کوزان
 ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ وه‌کومه‌لیکی نریان به‌دیل ده‌گرون ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ (درای
 تیاچورنی نه‌وان خوا) ره‌وی و خانو و سامانی نه‌وانی دابه‌نیه ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ هه‌روه‌هاره‌وی
 به‌کیش که‌پیشان پیانه‌مانو ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ وه‌خوا به‌سهر هه‌مور شینکدا به‌تو بایه ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیعه‌مبه‌ر پیچته به‌خیرانه‌کانت بلی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به‌حیوة‌لذت و ریه‌ب
 نه‌گه‌ر نیوه‌زیانی دویا و برادره‌ی نه‌وان ده‌وی ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ ده‌ی هه‌موونان و درن موئعه‌تان
 بین بده‌م (موئعه‌پاره و شتومه‌کینکه ده‌دیرته نامرمنی ته‌لاق درو) ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ وه‌ته‌لاقتان
 بده‌م به‌ته‌لاق دینکی چاک و بی ریان ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ وه‌و سوئو و گه‌لاجه‌وه وه‌نه‌گه‌ر نیوه
 خواو پیعه‌مبه‌ره‌که‌ی و باداشتی روزی دویا تان ده‌وی ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ نه‌وه بیگومان
 خوا نامده‌ی کردوه بو چاکه‌کاران له‌نیوه ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ باداشتیکی گه‌وره ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ نه‌ی
 خیر به‌کاس پیعه‌مبه‌ر پیچته ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ هه‌ر کام له‌نیوه گوماهیکی گه‌وره نکات
 ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ مسرای بو دوو به‌راسر ده‌کرته‌وه به‌دوو قانی (خه‌لکی مر) ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾
 دالک علی‌آله‌سیر ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾ وه‌نهم کده‌ش بو خوا نامانه ﴿وَالَّذِیْنَ كَانُوا يُدْعَوْنَ﴾

﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ (نهی حیترانه کانی پیغمبر ﷺ) هدر کام له تیوه له سهر گو تر یه لی
 خواو پیغمبر هه گهی سهر ده وام بیست ﴿رَسْمَلِمْ﴾ وه کرده وهی چاکیش سکات ﴿لَا تُحِبُّنَّ الْحَرْفَ
 مَرْفَقٍ﴾ دوو جار پاداشتی بین هه مین ﴿وَعَدَةُ نَارٍ عَظِيمَةٍ﴾ وه پروریه کی چاک و خوشمان بق ناماده
 کردوهه (له به ههشت دا) ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ نهی زانی پیغمبر ﷺ ﴿لَا تُحِبُّنَّ الْحَرْفَ﴾ تیوه
 وهک هیچ بهک له نافرمانی دیکه بین ﴿بِأَنفُسِكُمْ﴾ نه گهر حوتان پارین و له خو ترس ﴿وَلَا تَحْصُرْنَ
 الْكُفْرَ﴾ که واته به خه مره و مار وه قسه مه کهن (و مک نافرمانی ره موش نرم) ﴿بِطَمَحِ بَدْرٍ فِي قَلْبِهِ مَرْطٌ﴾
 مه کهن نه وهی که دلی نه خوشه (دهرون نرمه) بیاری خراب سکات ﴿وَقَدْ قُودَ مَقْرُودٌ﴾
 (که واته) قسهی چاک و به جی بکهن ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه له ماله کانی حوتاندا به پیغمبر وه
 ﴿وَلَا تُحِبُّنَّ الْحَرْفَ﴾ وه ریعت و جوانی حوتان دهر مه خه (له ماو جهلکی مامه حره مد) وه
 وه کو خوده رخسی نافرمانی سهر ده می به دانی به کم (پیش نیلام) ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 مویش بکهن و ر دکات سدهن ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه گو تر ایله لی خواو پیغمبر هه گهی بکهن ﴿بِأَنفُسِكُمْ﴾
 به راستی خوا ده به ویت ﴿بِأَنفُسِكُمْ﴾ نهی نمان و به پتی (پیغمبر
 ﷺ) هدر حوره پیسی و گو ما هیک له تیوه دوو رجانه وه ﴿بِأَنفُسِكُمْ﴾ و پاک و خاوریتتن
 بکاته وه به ته وای ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه بیر بکهن وه له وهی ده خو تر بیست
 له ماله کساندا ﴿بِأَنفُسِكُمْ﴾ له تابه ته کانی خواو دانیسی (هه رموده کانی پیغمبر ﷺ)
 ﴿بِأَنفُسِكُمْ﴾ به راستی خوا ووردیسی ناگاداره ﴿بِأَنفُسِكُمْ﴾ و تفسیر
 به راستی پیاده مرسلمانه کان و نافرمانه موسلمانان کان ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه پیاده باوه رداره کان و
 نافرمانه باوه رداره کان ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ و پیوانی همیشه گو تر ایله و نافرمانی همیشه گو تر ایله
 ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ و پیاده راست گوکان و نافرمانه راست گوکان ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 و پیوان و نافرمانی خوگر و به نارام ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه پیوانی له خو ترس و زانی
 له خو ترس ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ و پیوان و نافرمانی به خشنده ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 و پیوان و نافرمانی روز و دهان ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ پیوان و نافرمانی داوینس پاک
 ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ پیوانی که روز بادی خوا ده کهن و نافرمانی که روز بادی
 خوا ده کهن ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ خوا نامادهی کردوه بو هه موویان ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ لی خو شیبون
 و پاداشتی گه وره ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾

﴿تَجَاهِدُوا بَعْدَ تَرْسَدٍ﴾ رِقْز سَک یساوم داران ده‌گمه حزمعت نمو (خوا) به‌حیر هاتنان به (ووشه‌ی) سه‌لامه ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ وه‌خوا یاداشی چاکمی بو تاماده کردوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی پسته‌مهر بنگومان لیمه‌تومان ساردووه (بو خهلکی) ﴿تَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌شابهت و مزده‌ده‌رو ترسینه‌ر ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ به‌مانگ‌حوار بؤ (ریگه‌ی) خو به‌ده‌رمی نه‌ر ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ و چر به‌کی پروساک که‌روهه ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ وه‌مزده‌بسه به‌شبه‌داران که‌پینگومان بؤ نه‌وان هه‌یه ﴿مَنْ تَصَلَاحُكُمْ﴾ به‌هره‌و به‌خشش‌بکی که‌وره‌له‌لایه‌ن حواوه ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ گوئز ایه‌لی کامران و دوو پروان مه‌که ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ گوی مه‌ده‌نه‌نارار دانی له‌وان (بو تو) ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ و پشت هدر به‌خوا بیه‌سته ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ وه‌خو به‌سه که‌پشتیوان بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌باومرتان هیشاره ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ کاتی ناه‌هانی لیمانداران ماره‌کرد ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ له‌پاشان له‌پیش نه‌وه‌ی بچه‌لایان ته‌لافتان دان ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ نه‌وه‌له‌سه‌ریان بیه‌بو نشوه هیچ عیدده‌به‌که‌هه‌نرمیزن ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ که‌واته‌مونه‌میان (پوشاک و بوتی بؤ دلخوشیای) بده‌سی و ته‌لاقیان بده‌ن ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ به‌ته‌لاقت‌بکی جوان و ریک و پینک ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی بیه‌مه‌ر بنگومان لیمه‌جه‌لاله‌ان کرد بو تو ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ نه‌و هاوسه‌ره‌ت که‌هه‌ره‌بیت پس داوون ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ هه‌روه‌هانه‌و که‌میره‌کاه‌ی که‌خو ده‌ستی نوی خستن (به‌هوی رال بووت به‌سه‌ر کافراند) ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ و (بومان جه‌لال کردویت) که‌چاسی مامت و که‌چانی پورت (خوشکی باوکت) ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ و که‌چانی خالت و که‌چانی پورت (خوشکی دایکت) ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ نه‌وانه‌ی که‌کوچیان کرد له‌گه‌لت ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ نه‌وه‌هانه‌نارم‌تکی لیماندار نه‌گهر خوی به‌حش به‌بیه‌مه‌ر (به‌پن ماره‌ی) ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ نه‌گهر بیه‌مه‌ر بنگومان و ویسی ماره‌ی نکات ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ (له‌مه‌پان) ته‌پیا بؤ تو دروسته به‌جیا له‌نیماندارانی تر ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ به‌پامستی نیمه‌ده‌ر بین چیمان پیویست کردووه‌له‌سه‌ر نیمانداران ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ ده‌ره‌ی هاوسه‌رکانین و که‌میره‌که‌کانیان ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ له‌مه‌ر نه‌وه‌ی هج له‌لات و حمت و گران به‌ی (که‌شتانیکت به‌جیا له‌موسلمانان بو دروسته) ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾ وه‌خوا لیورده‌ی میره‌هاته ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ حُرْبًا﴾

﴿تَبٰرَكَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَفْعِدَهُ اَلَا اِنَّ اِلٰهَنَا اِلٰهٌ وَاحِدٌ ۚ سُبْحٰنَ الَّذِي فَوْقَ السَّمٰوٰتِ﴾ (ئەي موحەممەد ﷺ) جەلالت پەرسارت لی ئەگەر دەربارە ی (نەربا بووی)
 پورزی دوازی ﴿قُلْ سَمِعْتُ رَبَّیْ اَنَّهُ قُلْتُ اِنْ رَئِیْسٌ رَّائِیْسٍ (نەربا بووی) ئەو روزه تەبە لای خوا یە ﴿وَنَبِیِّیْنَ﴾
 نۆ چور بیت ﴿عَمَّ تَتَكَبَّرُ فِیْہِ﴾ لەوانە یە پورزی دوازی بۆ مەکتەبیت (مەلام جەلالت باری) ﴿اِنَّ
 ﴿اِنَّ تَعٰیضَ تَحٰبِیْرٍ﴾ بەرەسسی خوا بەرەسسی لە یی ماوەراں کردووہ ﴿وَعَدِیْزُ سَعِیْرٍ﴾ و ناگری
 ھەلگەرسای بۆ نامادە کردووہ ﴿حَبِیْرٍ مِّیْہِ﴾ بە ھەمیشە یی قییدادەستوہ ﴿وَلَا یَجِدُوْنَ
 وَلَا یَسِیْرُ﴾ ھېچ بشتیوان و یاری دەدەریکیان یە ﴿یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا اَلَا اِنَّ اِلٰهَکُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ ۚ
 و چاویان بە ناگری دۆرە خدا ئەم دەبوو ئەو دەکریت ﴿مُؤْمِنٌ یَّسِیْرٌ﴾ دەلیق خورگە و کاشکای
 ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ رَبُّہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ
 و دەدە یی ئە ی پەر وەر دگەرمان ﴿اِنَّ حُرِّیَّتِہِمْ اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ
 ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ نیش لەرینگای پەست گومرایان کردین ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ
 پەر وەر دگەرمان دوو بەریدەر سراپان یە ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ
 ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ ئە ی ئەوانە ی باوەرێتان ھیناوہ ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ
 کە مووسایان ئارادا (تۆمەتیان بۆ کرد) ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ
 دە یی ووت ﴿وَلَا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ (مووسا) لای خوا بێر و یایە ھەبوو ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ
 ئە ی ئەو ئە ی باوەرێتان ھیناوہ ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ
 پەست و دروست بکەن ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ کردوہ کاشان چاک دەکات ﴿وَلَمْ یَلْمِزْہُمْ
 و بە ماوە کاشان خوش دە یی ﴿وَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ و ھەر کەس گومرایە لی خوا و پەسەرە کە ی مەکتە
 ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ ئەو بەرەسسی سەرکەوتینیکی گەورە ی مەست ھیناوہ ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ
 بێگومان ئێمە سبار دەمان بێشانی ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ ئاسمانە کان و رەوی و چیاکان
 دا (ھەلگرتی ئەمانە یی دیداریمان پێشیار کرد ئۆمان) ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ بە لۆم ھېچین
 پاری بەبوون کە ھەلگرت و ترسان ئەو (ئەمانە تە) ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ کەچی ئادەمی ئەو (سپاردە ی)
 ھەلگرت ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ بەرەسسی ئەو (ئادەمی) رۆرستەمکار و نەرنە ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ
 رەشە یی ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ خوا سزای پیاوان و ئافرەتانی دوو روو مەدات ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ
 (سزای) پیاوان و ئافرەتانی ھاوێل داتەریش (مەدات) ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ اَلَّا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ وە لە پیاوان
 و ئافرەتانی ئێمەدار تەو یە وەرگرت ﴿وَلَا یَدْعُوْنَہُمْ اِلٰی حُرِّیَّتِہِمْ﴾ و خوا ییوردە ی مېھرەبانە ﴿اَلَمْ یَلْمِزْہُمْ

سوره‌ی (سجده)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی حوای نه‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿حَمْدُهُ ثَمَرٌ﴾ هم‌مور سوپاس و ستایش بۆ حوایه ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ که‌مهرچی
له‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدایه‌ تمیما مولکی نه‌وه ﴿وَمَنْ خَلَقَ فِي الْكَوْكَبِ﴾ وه‌ له‌ دوار و ژیشدا ستایش هر
بۆ نه‌وه ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌ نه‌وه (حوای) دروست کاری ووردیسه ﴿لَا يَعْزُبُ عَنْهُ لُحُوسٌ وَلَا
(خوای) دهرانی چی ده‌چی به‌ناو ره‌ویدا ﴿وَمَنْ يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ و چی لی دهرده‌چی ﴿وَمَنْ يَدْخُلُهَا﴾
وه‌ چی دیتنه‌ حواره‌وه‌ له‌ناسمان ﴿وَمَنْ يَقْنُطُ فِيهَا﴾ و چی بو‌سهر ده‌که‌وی ﴿وَمَنْ يُزِيلُهَا﴾
وه‌ خوای میهره‌بانی لیورده‌یه ﴿وَمَنْ يُنْزِلُ السَّمَاءَ مِثْرًا﴾ بۆ باوه‌ران ووتیان ﴿لَا يُبْقِي سَحَابًا﴾ روزی
دواییمس (به‌سه‌رده) بایه‌ت ﴿فَالْمُتَّقِينَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده‌ده) بلی (رانیه) سویتنه
به‌په‌ر و مردگارم نه‌وه (قیامه‌ته) تان بو‌دی ﴿مَنْ تَعْبُدُ﴾ (خوای) رانای هم‌مور به‌به‌انه‌ کانه ﴿لَا يَرْبُتُ عَنْهُ﴾
له‌خوای گوم باین ﴿بِمَعَالِ اللَّهِ اسْمُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ قورساینی گهر دپله‌به‌له‌ له‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدا
﴿وَلَا تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه‌ به‌چو کسرو گهرده‌تر له‌وه‌ بیه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ له‌بلا
له‌کتیپکی ناشکرو ره‌ویدایه ﴿بِخَيْرِ الْأَعْيُنِ عَيْنٌ مَوْجِدَةٌ تَصْغِيرُ﴾ بو‌نه‌وه‌ی پداشتی له‌وه‌ی
باوه‌ریسان هیناوه‌و گهرده‌وه‌ی چاکیان گهرده‌وه‌ بدانه‌وه‌ ﴿وَأَنْتَ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ بۆ نه‌وانه‌ هدیسه‌ بیور دنی
(په‌ر و مردگار) ﴿وَرَبُّكَ سَمِيعٌ﴾ و پاداشت و روروی به‌کی چاک ﴿وَرَبُّكَ سَمِيعٌ﴾ وه‌ که‌س بایه‌ت
که‌هه‌ول ده‌ده‌ن باوه‌ر به‌یشانه‌ کانی نیمه‌ به‌کری ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ده‌سته‌ پاچه‌ن و هیچیان بۆن ماکریت
﴿وَأَنْتَ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ بۆ نه‌وانه‌ به‌سرای رور خراب و مه‌خت ﴿وَمَنْ يُدِخِلْهُ أُولَ الْأَعْمَالِ﴾
نه‌وانه‌ رانیا ریان بۆن دروه‌ دهرانس ﴿تَبٰی أَرْبَابٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ نه‌وه‌ی له‌ په‌ر و مردگار نه‌وه‌ بوت
هاسووه‌ ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ نه‌مه‌انه‌وه‌ راسته‌ ﴿وَمَنْ يَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ يَدْعُ عَصَاً﴾ و ریسووی (خه‌لث) ده‌کات
سو‌ریگای حوای رانی ستایش کراو ﴿وَمَنْ يُدْعِ الْكَافِرُونَ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی بۆ باوه‌ر سوون ده‌بانووت
﴿مَنْ يُدْعِ الْكَافِرُونَ﴾ نه‌یه‌ پداو مکتان بشان بده‌من ﴿تَبٰی كُفْرًا﴾ که‌ هه‌والتان بۆن ده‌دات
کاتس (مردن و) به‌ته‌واوی ریس و پاره‌ پاره‌ بوون ﴿تَبٰی كُفْرًا﴾ مه‌رانی لیو سهر له‌بوی
دروست ده‌کریته‌وه‌ ﴿١﴾

﴿وَهُوَ الْكَافِرُ﴾ خوانده و رانده ﴿كَفَّ يَدَيْهِ عَنْكَ﴾ که دستش توانی (کافران) له‌نیوه کوتا کرد ﴿وَأَنزَلْنَاكَ عَنْهُ﴾ دستش نیوه‌ش له‌وان (کوتا کرد بهرینکه‌وتنی خودمیه) ﴿بَطْنِ مَكَّةَ﴾ له‌ماو حدر گه‌ی مه‌ککه‌دا
 ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌پاش نه‌وی ﴿أَنَّ الْأَفْرَاقَ عَنْهُمْ﴾ نیوه‌ی به‌سهر نه‌واندارال کرد ﴿وَكَاثِبًا يَمْشُونَ بِبَصَرٍ﴾
 وه‌حو به‌هرچی نیوه‌ده‌بکه‌ر بیایه ﴿عَمَّ يَتَسَوَّوْا﴾ همر نه‌وان (مه‌ککه‌یه‌کان) بورن کافر بورن
 ﴿وَصَدْرُكَ عَنِ تَسْبِيحٍ تَحْوَرُ﴾ وه‌رنگری نیوه‌یان کرد (له‌رباره‌تی) مرگه‌وتنی حدرام (که‌عه‌ی پیرو) (که‌عه‌ی پیرو)
 ﴿وَنَهَضَ مَتَكُونُ﴾ وه‌(مدیا به‌یشت) قورمانیه وه‌ستیراوه‌کان (له‌خودمیه‌پید) ﴿أَنْ سَمِعَ مَجْنُونًا﴾ بگاته
 شومیس مه‌ربریس خوی ﴿وَقَدْ رَاحَ مَوْسُوٌّ وَتَوَسَّوْا﴾ (حوارالی ده‌کردن به‌سهر مه‌ککه‌دا) له‌ر
 سالد) (نه‌گر بیاو و نافر تانی نیحاندار نه‌بویه (له‌ماو کافران مه‌ککه‌دا) ﴿بَرَسُوهُمْ﴾ که‌نیوه‌بدن
 ده‌سپس ﴿أَرْطَوْهُمْ﴾ پشان پیداده‌مان (ده‌تان کوشش) ﴿فَبِئْسَ كُتْمُهُمْ مَعْرُوءٌ﴾ جابه‌هوانه‌وه‌تووشی
 نه‌وان ده‌بورن ﴿بَغِيرَتِهِ﴾ بی شه‌وی بران ﴿تَدَخَّلَ مِنْ رَحْمَةٍ﴾ تاحوا بیخاته به‌ر به‌ره‌ی خوی
 ﴿مِنْ بَشَرٍ﴾ نه‌ر که‌سه‌ی که‌خوی ده‌یوی ﴿تَوَسَّوْا﴾ نه‌لام نه‌گر (نیحاندارن و کافران له‌مه‌ککه‌دا)
 له‌یه‌کتر جیایو واپه‌ته‌وه ﴿عَدَّتْ بَرَكَتُوهُمْ مِثْلَ الْبَرْكَةِ﴾ بیگومان بی باوره‌کانیامدن سراده‌دا ﴿عَذَابُ الْبَشَرِ﴾
 به‌سز دانیکی مه‌سخت ﴿وَدَخَلَ تَدْرِيكَهُ قُرْبَىٰ مَوْهَبَةٍ نَّعِيَةٍ﴾ کاتیف نه‌وانه‌ی بی باوه‌رن ده‌مار
 گیریدن خسته‌دلپانه‌وه ﴿حَمِيَّةَ خَبِيَّةٍ﴾ که‌ده‌مارگیری مه‌فامی به‌ ﴿وَنَسِئًا لِّلَّهِ سَجِيَّةً﴾ جا خواش
 دلپایی و نارامی حویسی ماره‌خواره‌وه ﴿عَنْ رَسُولِهِ﴾ وعل حومرن ﴿بِوَيْهَمِهِمْ رَسْمًا﴾ و نیم‌بدارن
 ﴿وَأَرْمَهُمْ مِّمَّهٖ أَسْلَوْنَ﴾ وه‌باوه‌مدانی پابه‌مد کرد به‌ووشه‌ی (لا اله الا الله محمد رسول الله) وه
 ﴿وَكَاثِبًا حَقًّا وَحَقًّا﴾ وه‌نه‌وان به‌ووشه‌یه‌شیاوتر بورن و خاوه‌می بورن ﴿وَحَكَّاءَ لَّهِ بَكْرًا نَّوْءًا عِلْمًا﴾
 وه‌خواه‌مه‌مورشتیف ناگادار و رانایه ﴿نَمَدَ﴾ سوینده‌خواه‌ایگومان ﴿صَدَقَ نَبَا رَسُولِهِ رَبِّهِ بِخَقِّ﴾
 خو ته‌وخده‌وی که‌پیمه‌مه‌ره‌که‌ی دیوی به‌راستی گیراوه‌نیابیدی ﴿سَدَّ عَنْ تَسْبِيحِ الْخَرَمِ﴾ که‌(ووتوی)
 دلبیابن ده‌چه‌ماو مرگه‌وتنی حدرام (که‌عه‌ی پیرو) ﴿بَشَرًا مَّهْ﴾ به‌وویستی خوا (همین) به‌دراستی و
 بن‌ترس ﴿مَجِيئِينَ رَهْوَسْكَرًا مَّقْصِرِينَ﴾ مه‌رمان تاشیوه‌یان کورمان کردوبه‌وه ﴿لَا تُخْفِتُ﴾ (له‌دورن)
 ماتر مس ﴿فَعَبْرًا بَرَقَتْ﴾ حانه‌وه‌ی (حوا) ده‌برانی نیوه‌بعتان دهرانی (که‌خیر له‌رینکه‌وتن دایه)
 ﴿فَخَفَرْنَا مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وه‌جگه‌له (چوومه‌مه‌ککه) بریاری داوه ﴿مَعَهُ قُرْبَتُ﴾ مه‌رکه‌وتنیکی بریت
 (بوتیوه‌یه که‌رینکه‌وتنی خودمیه‌یه) ﴿خَوَّيْنِي تَحْشُرُوهُ﴾ خوانده و رانده که‌پیمه‌مه‌ره‌که‌ی
 ساردوه ﴿بِأَنَّهُمْ وَرِثَتْنِي﴾ به‌ریمووسی و ناییسی راستوه ﴿يَقْتَضِيهِ عَنِ كَرِيمٍ حَكْمَةً﴾ نه‌مه‌سهر
 مه‌مو و به‌رینکه‌دارالی بکات ﴿وَكُنْ بِأَمْرِ شَيْءٍ﴾ تمها حوا به‌مه که‌شاهدیت له‌سهر نه‌مه ﴿تَا﴾

﴿مَنْعَدْرُ شَرْبٍ﴾ موحه‌ممه پیمه‌میری خوایه ﴿وَلَمْ يَمَعْ﴾ نهو (باو مردار) انه‌ش که‌له‌گه‌لیدن
 ﴿أَشَدَّ عِيْلَ كَلَّارٍ﴾ مرام‌سری باو مردان بونشو میژن و ﴿زَحْمَةُ سَمَرٍ﴾ له‌نیوان جویاندا به‌مره‌بیس ﴿بِرَهْمٍ
 رَكَا سَجْدٍ﴾ ده‌بان بیسی (همیشه) له‌کورموش و سوزده مردس‌دان ﴿تَسْعُورُ فَصْلَانِ لَهْ وَ شُورٍ﴾
 داوی هه‌رل و دهر مه‌ندی خودا ده‌که‌ن ﴿سَمَدُ حَرْقٍ وَ خَوْهَمِدٍ﴾ بیش‌امه‌یان له‌ناو چاوانیایدا دیاره ﴿مِنْ أُنْزِ
 لَسُجُودٍ﴾ به‌هوی رُور سوزده مردن (یانسه‌وه) ﴿رَبِّ مَنَهْمُ سَوْرَةٍ﴾ جانشو (ه‌وه‌له‌به‌ریرانه) نه‌وه
 سموده و صیفه‌نیان بوو له‌ته‌وراتدا ﴿وَسَمَهْمُ لَاجِبٍ﴾ وه‌سموده و صیفه‌نیان له‌نیسجیلشدا
 ﴿كَرَّجُ أَخْرَجَ مَقْنَعٍ﴾ وه‌ك پرومك و کشتو کالیک وایه چه‌که‌ره‌ی دهر کرد بیست (سه‌ور بوویس)
 ﴿فَرَرَةٍ وَ أَشَدَّ قَطِّ﴾ نه‌مجا چه‌که‌ره‌که‌ی به‌هیز کرد بن و قاییم بوویس ﴿هَسُونُ عَوْ سَوْرَةٍ﴾ جاله‌سه‌ر
 لاسکی خوی ریت و سستانی ﴿أَعْبَثَ سَمَرٍ﴾ (نه‌وسده حوان سَمَر) جوتیاره‌کانی سه‌رسام کرد بی
 ﴿يَحِيطُ بِهَمْ كَلَّارٍ﴾ تا به (رُور بوونی) هه‌وه‌لانی داخ و مارق بدا به‌کامران ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا به‌لیتی
 داوه ﴿كَلَّارٍ مَوْعِدٍ عَصَبَتِ مَهْمُ﴾ به‌وانه‌نیان که‌باو مردان هیاوه و کرده‌وه‌ی چا که‌بان کرد ووه
 ﴿مَعْقِرَةٌ وَ أَجْرُ عَصَمَةٍ﴾ به‌لیور دن و پاداشتی گه‌وره (که‌به‌عه‌شته) ﴿۱﴾

سورق ﴿الْمُخْرَبِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی نه‌خشده‌ی میهرمان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی نه‌وه که‌سه‌انه‌ی که‌باو مردان هیاوه ﴿لَا تُدْمِرُوا﴾ بیس مد‌که‌ون (له‌هیج
 کار ویریار نکدا) ﴿بِمَنْ بَدَىٰ لَهُ وَرَسُولُهُ﴾ له‌خواو پیمه‌میره‌که‌ی ﴿وَرَسُولُهُ﴾ و له‌خواو بر‌س
 ﴿بِأَنَّهُ سَمِعَ عَبْرَةً﴾ بنگومان حوا‌یسه‌ری رانابه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی نه‌وه که‌سه‌انه‌ی
 باو مردان هیاوه ﴿لَا تَقْرَأْ صَوْتًا﴾ ده‌گشان به‌رر مد‌که‌سه‌وه ﴿فَرَقَ صَوْتُ نَبِيٍّ﴾ به‌سه‌ر ده‌گی
 پیمه‌میره‌د ﴿وَلَا تَكْهَرُوهُ بِتَقْوَىٰ﴾ وه‌به‌ده‌گی به‌رر قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ﴿كَلَّارٍ تَحِيصُكُمْ بَعْثٍ﴾
 وه‌ك ده‌گ به‌رر کرده‌وه‌نیان له‌گه‌ل به‌کتر بدا ﴿أَشْحَطَ عَمَلُكُمْ﴾ مه‌وه‌کو کرده‌وه‌کانتان به‌نال بیته‌وه
 ﴿وَأَسَدَ لَا تُشْفَرُونَ﴾ و خوشان هه‌ستی بی‌مه‌که‌ن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بنگومان ته‌وانه‌ی ﴿يَقْضُونَ صَوْتَهُمْ﴾
 ده‌گیان بر‌م ده‌که‌سه‌وه ﴿بَعْدَ شَرْبٍ﴾ له‌خر مد‌تی پیمه‌میره‌دا ﴿أَنْهَكَ لَبَنٌ﴾ نه‌وانه‌ نه‌وه که‌سه‌انه‌ی
 ﴿أَمْسَخَ اللَّهُ مَوْبَهُمْ﴾ خوا دل‌یانی راخا و داوه و پاکی کرده‌ته‌وه ﴿سَمَوِيٍّ﴾ سوته‌نو و خو‌ناسین
 ﴿بِهِمْ مَعْقِرَةٌ وَ أَخْرَ عَطِيمٌ﴾ لی خوش بوون و پاداشی گه‌وره‌بان بو هه‌یه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بنگومان ته‌و
 که‌سه‌انه‌ی ﴿بِأَنَّهُ دُونَكَ مِنْ زُورٍ﴾ له‌ده‌ره‌وه‌ی رُوره‌کان یانگت ده‌که‌ن (له‌ی موحه‌ممه‌د ﴿۱﴾)
 ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَقِينُونَ﴾ رُوره‌بان به‌فاس و بی‌ناگه‌ن ﴿۱﴾

﴿وَبِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ حَقُّ نَه گهر چاو مروانان مگردانه ﴿حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِ﴾ تادمر و شسته دهر دوه مَو لاندان ﴿كُلَّ﴾
 حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِ ﴿نَه دوه چاکر بوو بویان﴾ وَخَوَالِیْ تَوْر دَهی مِیهر دانه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 نَهی نه وانه ی ناوهر تان هیناوه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه گهر گوماهکاری هه وانبکی گرمگی هتا بونان
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه دوه لی ی بکولنه وه (تاروون بیتمه وه) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ مهو هک ریان بگه بدس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 به حه لکبک به بدرانیس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه وسانه شیمان س له وکاره ی که کرد ووه
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ رور چاک براتس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ که بیگومان بیهمه بهری خوا له ناو مانده به
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه گهر به گوی ی تیوه ی مگردانه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه ووریک له کاره کاندان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 تروشی ناره حه تنی ده بوون ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ به لام خوا ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نیمانی لاندان خوشه و بیست
 کرد ووه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ وه له دلتاندا (شیریس و) پاراوه ی کرد ووه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ وه بیراور
 باشترین کرد ووه له لاندان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ بین باوه پس و تاوان و سه ریچی فرمانی خوا
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ هه نه وانه شاره راو نه سه ریجاری راستس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ (نَه دوه)
 به خشش و بیهمه تیکه له لایه خواوه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ خواش رانا و دایه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 س تومیس ﴿نه گهر دوو کومهل له نیمانداران﴾ ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ دز به کشر جهنگیان کرد ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 نه دوه له بیواناندا ناشته وایی بکهن ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه محاله گهر کومه لیکیان دهست دریزی
 و سه رکشی کرد ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نو سه رکومه لیکنی تریان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه دوه نیوه (ته ی موسولمانان)
 دزی له ویدان به به بکس دهست دریزی ده کات ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ تاده گهر پشه وه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ یو فرمانی
 خوا (منکه چس فرمانی خوا ده بی) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه محاله گهر گهر بایده وه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه وسانه
 له بیواناندا ناشته وایی بکهن ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ به داد گهرانه و راست و دایه رور بر (به بیواناندا)
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ بیگومان خوا ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ دایه رورانی خوش دوی ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 بیگومان نه بها سوره دران برای به کشر ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ کمواته له بیوان درویر اتاندا (ناره و)
 هه بوو) ناشته وایی بکهن ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ وه خوا بر مس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ ناره حسان پس پکات ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نهی نه وانه ی که ناوهر تان هیناوه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ یا بهیج کز مهله پیانوت گالته
 نه کهن به کز مه لیکنی تریان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ به بگه گالته پس کراوه کان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ له گالته کهره کان
 باشترین (لای خوا) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ وه زمانیک گالته به کهن به زمانیک سر ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ به بگه
 نامر ته گالته پیکراوه کان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ له نامر ته گالته کهره کان باشترین (لای خوا ی گهره)
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نانه و به شه له به کشری مهن (له بیواناندا) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ ناو و ناوهر
 له به کشری مهنس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نای چه به خرابه ناو بر دین که گوماهه (به موسلمانان بلیت
 کافر، یان داوین پس) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ پاش ناوهر هینان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ حه نه دوه ی به شیمان به بیته وه
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه دوه نه وانه هه حویان ستمکاران ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾

[illegible]

﴿وَلَمَّا حُلِقَ﴾ سوسد به‌خوابیده نادمه‌بمان سمتی هیاوه و ﴿وَعَبْرًا مَّا وَجَّهَ﴾ چاک تاگادارین
 به‌و خه‌بال و خه‌ترانه‌ی دین بدل و دور و ویدا ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ ونیمه له‌ووه مریکترین (واته خوی گه‌وره
 هیم و رایسی به‌وای هه‌یه به‌هه‌موو جموحولیکسی نادمه‌میراد) ﴿مِنْ حَرْبٍ قَرِيبَةٍ﴾ له‌شاده‌ماری دلی ﴿
 دَبَّتْ﴾ کاتیک نه‌و دوریشته (کارداری) تومار ده‌گن ﴿عَنِ النَّبِيِّ وَعَنِ النَّبِيِّ﴾ که له‌لای
 راست و لای چه‌په‌ره نایشتوور ﴿مِنْ قَرْيَةٍ﴾ هه‌ر ووتنه‌ک له‌دمسی ده‌رجی ﴿وَلَمَّا رَفَعْنَا﴾
 چاو‌دیریکی به‌سره‌وه‌یه (و ده‌سوسی) ﴿وَجَدْنَا مَكَّةَ مُقَرَّبَةً﴾ نارمجه‌نی و به‌نوشی مردن دیت به‌گه‌ل
 راسته‌کاندا ﴿وَلَمَّا كُنَّا مِنْهَا﴾ (پتی ده‌ووتری) نهمه نه‌و (مرغه) به‌که خوت بی‌ده‌پاراست و لاددا
 ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ نه‌معج سور ده‌گری به‌(شه‌پور) که‌رمادا ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ له‌ووه روژی (به‌دی هانی)
 هه‌ر ده‌سه‌کانه ﴿وَجَدْنَا مَكَّةَ مُقَرَّبَةً﴾ له‌گه‌ل هه‌موو که‌سپ‌گدا دیت (بو‌مه‌شهر) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ دور
 فریشته، به‌کینک پش خوی داوه، نه‌وی دیکه‌شیاں شاهیدی له‌سهر نمدات، (له‌ته‌راوی له‌و کار و کر ده‌ترانه‌ی
 که‌کر دوسی له‌دوبیادا، ﴿وَجَدْنَا مَكَّةَ مُقَرَّبَةً﴾ (پتی ده‌ووتریت) سوسد به‌خوابه‌پراستی تو به‌هه‌بی
 تاگا بوویت له‌دوبیادا، ﴿وَجَدْنَا مَكَّةَ مُقَرَّبَةً﴾ حانیمه په‌رده (ی قیامت) مار له‌سهر لادیی ﴿وَجَدْنَا مَكَّةَ مُقَرَّبَةً﴾
 جا نه‌مرو (که‌قیامت) چاوت تیز و چاک ده‌سی ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ وه نه‌و (فریشته شاهیده‌ی) له‌گه‌ل‌یه
 ده‌لیت ﴿وَجَدْنَا مَكَّةَ مُقَرَّبَةً﴾ نهمه (نامه‌ی کرده‌وه‌کانه) ناماده‌یه و لای مه ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ (خو‌ده‌فره‌موی
 به‌دور فریشته‌که‌ا فری ی بده‌سار دور‌خه‌وه ﴿وَجَدْنَا مَكَّةَ مُقَرَّبَةً﴾ هه‌موو کاریکی سه‌ر که‌شی ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾
 لاجیز ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ ده‌سره‌ی که‌به‌ر سترای تری له‌گه‌ل خوادا داناره ﴿وَجَدْنَا مَكَّةَ مُقَرَّبَةً﴾ حاهه‌ر دوو کتک (له‌ی
 فریشته‌کان) فری ی بده‌سرای سه‌خته‌وه ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ نه‌و (شه‌پانه‌ی له‌دوبیادا) له‌گه‌ل‌یه‌بوو ده‌لی
 ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ نه‌ی په‌رو ده‌گرم من نه‌وم سه‌ر که‌ش به‌کرد ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ به‌لکو خوی
 له‌گو‌م‌رایسی به‌کی دوور له‌راستیدا بوو ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ (خو‌ده‌فره‌موی) له‌لای سد، ده‌مه‌قلی و
 مشو‌مر به‌گن ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ چو‌که بیگو‌مان بیشتر هه‌ر شه‌م (له‌م نارمیه‌وه) ناردره‌بو‌نان ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾
 ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ به‌لینی من هه‌ر گیر گو‌رانی به‌سره‌دامایه‌ت ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ وه من هیچ خوره‌سته‌میک
 له‌به‌ده‌کاسم م‌که‌م ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ روزیک سمیت سه‌دوره‌ج ده‌لیس ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ لید پر بوویت
 ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ دور‌خیش ده‌لی تابا که‌سی تر هه‌یه (به‌پش) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ به‌هه‌شتیش (له‌و
 روز‌ده‌ا) بریت کروده‌وه‌بو پاریر کاران وله‌خواترسان ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ دور‌مر به‌الیان ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾
 (پیان ده‌وتری) نهمه نه‌و (به‌هه‌شته‌یه) که‌به‌لیتان بی درانوو ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ به‌هه‌موو روو له‌خواه‌کی
 خو‌پاریر ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ نه‌وی له‌خو‌ای میهرمان ترسای له‌به‌ده‌پادا (و خوی له‌گو‌ناه
 پراست یست) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ وه به‌دلیکی روو له‌خواوه‌که‌رایتموه (سو‌لامان) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾
 (پیان ده‌وتریت) هه‌موو تان برومه‌ناو به‌هه‌شته‌وه، دلی و بی ترس من (له‌مراو ماخوشی) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾
 تم روز‌ه روژی هه‌پشه‌یی و به‌مری به‌ ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ له‌و به‌هه‌شته‌نا هه‌ر چیان بویت نوزدن ناماده‌یه
 ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾ وه له‌وه‌ریاتریشمان هه‌یه (که‌بییی خوی گه‌ورمیه) ﴿وَمِنْ قَرْيَةٍ﴾

﴿وَكُلُّهُمْ قَانِئُونَ بِأَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ و هایش نه‌مان گه‌ل و چپی رورمان له‌ناویرد ﴿وَأَشَدُّ مِنْهُمُ بَغْظًا﴾ که نه‌ون له‌میش به‌هیر بر بود ﴿مَنْ تَوَلَّىٰ تَوَلَّىٰ﴾ حق‌شاران و وولانایان بشکیوه و گه‌راوون ﴿هَلْ مِنْ مَّجِیْسٍ﴾ نایب هیچ به‌ب گایه‌ک هه‌بوو (بویر له‌مرد) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگو مان له‌م (باسمدا) به‌مردو ناموزگاری هه‌به ﴿بِئْسَ الْكَاذِبُ﴾ بو که میبک خاوه‌ن دلنکی (ریمدو بیت یسان زیری) ﴿أَوَلَمْ يَسْمَعْ وَهَلْ شَهِدَ﴾ یاگوی یگری (بو قورنان) و بیرشی له‌لای بیت ﴿وَعَدَ حَقًّا﴾ سوند به‌خوا بیگو مان درو سسمان کردووه ﴿تَسْمُونَ وَتَذَرُونَ﴾ ناسمانه‌کان و ره‌وی و هدرچی به‌بو بیاندایه ﴿فِي سَعَةِ رَبِّهِ﴾ له‌شش روزدا ﴿وَرَمَتْ مِنْ حُوبٍ﴾ وه هیچ ماندو و بوو بیگمان تووش به‌بو ﴿فَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ مِنْهُمُ﴾ که واته (نه‌ی موحه‌مه‌یه) خوگر به‌به‌را به‌ر نه‌و (قبه‌یانه‌جی یانه‌ی) که ده‌یلین ﴿رَسِيعَ الْخَمِيرِ﴾ به‌ستایشی به‌رو و دگارت ته‌سیحات بکه ﴿فَرِيعَ الْخَمِيرِ﴾ پیش هه‌له‌تاسی خورو ﴿وَمِنْ خَزَائِنِ﴾ پیش ناوا بوویشی ﴿وَمِنْ خَزَائِنِ﴾ و به‌به‌شیت له‌شه‌ودا ستایشی به‌رو و دگارت بکه ﴿وَمِنْ خَزَائِنِ﴾ وه له‌پاش بویره‌ک پیش ﴿وَمِنْ خَزَائِنِ﴾ وه گوی بگره‌له‌ی وزینکا ﴿فَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ مِنْهُمُ﴾ جار ده‌ریک له‌شویشکی مرکه‌وه سنگ ده‌کات ﴿وَمِنْ خَزَائِنِ﴾ رۆزی که به‌هه‌ته‌یه‌ک (ده‌مگینکی گه‌وره‌ی تر ساک) به‌راستی ده‌پیش ﴿فَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ مِنْهُمُ﴾ نه‌و و روزه‌ی هاته‌ده‌مه‌وه‌به (له‌گوره‌کان) ﴿فَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ مِنْهُمُ﴾ بیگو مان هه‌ر نیمه‌مین ده‌زیتین و ده‌شهریتین ﴿وَالْبَلَاءُ الْخَبِيرُ﴾ گه‌راته‌ووش هه‌ر مۆلای نیمه‌به ﴿وَالْبَلَاءُ الْخَبِيرُ﴾ رۆزیت دیت ره‌وی له‌ناست ته‌وانه (ی مردوون) قلیش ده‌بات ﴿بِئْسَ الْكَاذِبُ﴾ به‌به‌له (دینه‌ده‌ره‌وه) ﴿بِئْسَ الْكَاذِبُ﴾ نه‌و کو کرده‌وه به‌لای نیمه‌وه ناسانه ﴿فَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ مِنْهُمُ﴾ بیگو مان نیمه‌ناگداریس نه‌وه‌ی که ده‌یلین ﴿وَمِنْ خَزَائِنِ﴾ نو ده‌سه‌لانت به‌سه‌ریاندایس به‌ده‌گر به‌خزائن من که و به‌تر به‌م قورنانه ناموزگاری نه‌و که سه‌بکه ﴿فَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ مِنْهُمُ﴾ که له‌هه‌ره‌شه‌ی من ده‌ترسن ﴿فَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ مِنْهُمُ﴾

سوره‌ی (الزمر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشده‌ی میهرمان

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند به‌و بایانه‌ی که رور شت پسرزو بلاوده‌که‌مه‌وه به‌بلاو کرده‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تممحا سویند به‌و هه‌وراته‌ی که هه‌لگری ناراسی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تممحا سویند به‌و که ششیانه‌ی که به‌ناسانی ده‌گه‌ریس (له‌ساو ده‌ریادا) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تممحا سویند به‌و مریشته‌ی کار تابه‌شکه‌رون ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگو مان هه‌ر به‌لین که پیتان ده‌ری پرسته ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه به‌راستی (روزی) پاداشت و موئه‌رو و ده‌دات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿وَأَسْمِدَ ذِبْ حَتِيبٍ﴾ و هسوتند به ناسمائی خواهد پیگای رور (خواهد جوانی و ریک و پیک) ﴿نَزَّاعِي فِي قُرَىٰ تَغْيِبٍ﴾ بیگومان نبوه له قسه و گوشتاری حیاوردان ﴿يَا هَؤُلَاءِ عَنَتُمْ رَأْفَكُ﴾ نه و که سه
 لاهدرنت له ثیمان که لادراوه (چونکه خوی گو مریه) ﴿فَبِئْسَ خَرُوفٌ﴾ هک به کوشت چن نه و
 درورمانه (و نه مریبان لی بی) ﴿تَبَرُّؤُا﴾ نه واته که سانبیک ﴿فِي عُرْوَقَتَهُو﴾ له گیزاوی تدرانیدا این
 ناگن (نه هه مو و شت) ﴿سَمُورُ اَلْیَیْوَةِ نَبِیِّ﴾ (نه گالته وه) ده بر سن که ی رقدی دوابی دیت ﴿یَیْوَهُ هَرُ﴾ روزنیک (سر ده برین) که نه وان ﴿عَلٰی سَیْعَتِهِو﴾ نه ناگری دورح ده سوتیرین ﴿دَوْرُ بَنَسْکُو﴾ (پیان ده ووتریت) سر که تان بچمزن ﴿عَدَّ اَلْیَیْوَةِ نَمَه نَعُو﴾ (سرایه) ﴿کَتَبَهُ
 تَسْتَعْبُو﴾ (به گالته وه) به په له داواتان ده کرد ﴿فَبِئْسَ تَغْيِبٍ﴾ بیگومان پاریر کاران و نه خوانتر مسان
 ﴿فِي حَتِيبٍ وَحِیْبٍ﴾ وان له باخات و که ماری سدر چه شمی و ده واند ﴿وَسِیْبِیْ مَدَّ سَیْعَتُهُ﴾ نه وه ی خوا
 پتی داوون و هری ده گرن ﴿بَهْمَ کَاوُفُشْ یَکْ مَحِیْبُوتُ﴾ (چونکه) بیگومان نه وان له وه و پیش چاکه کار
 برون ﴿کَاوُفِیْلَامْ کَبِ﴾ نه واته که میک له شه ودا ﴿سَمْعَتُهُو﴾ ده خوتن (نه وی تری شه و نویزیان
 ده کرد) ﴿وَرَبِّ اَلْشَّعَارِ هَرِیْسَعَرُ﴾ وه له به ره بیاناندا داوای لی خوشو و بیان ده کرد ﴿وَرِیْ نَوْبَهُرُ﴾ وه
 له مال و دارایی یاندا ﴿حَقْلُ نَسِیْبٍ وَنَسْخَرُوه﴾ بؤ (هزاری) داوا که رو داوانه که مافی خویان هه بوو ﴿وَرِیْ
 دَافُصْ یَکْ تَشَوِیْبِ﴾ وه له ره میرید به لکه و بشانه هه به سو باوه برداران ﴿وَرِیْ اَلْیَیْوَةِ﴾ وه
 له خودی خوشتندا (به لکه ی رور هه به) ﴿مَلَا جِرُورُ﴾ ده ی نایا بؤ و ورد باسه وه و سه ریح مادن ﴿وَرِیْ
 اَلْشَّعَارِ هَرِیْکَرْمَ تَشَعَرُو﴾ و هررق و روری نبوه و نه و به لیسانه ی پیشان ده دری له ناسمائه ﴿وَرِیْ
 نَسْخَرُوه وَ اَلْیَیْوَةِ﴾ حاسوتند به په و هر دگاری ناسمان و زهوی ﴿بَهْمَ نَعُو﴾ بیگومان نه وه (ی باسکر) هه ق
 و پرسته ﴿مَشَرُ اَلْکَرْمِ تَعَرُو﴾ به و به ی نه و قسانه ی خوتان ده یکس ﴿هَلْ نَسْکُ﴾ نایا پینت که شتوه
 ﴿خَبِیْثُ صَبِیْ اَبْرَهْمَ حَکَرْمِیْ﴾ به سمر هاتی عبوانه رنرداره کانی تیر اهییم ﴿اَبْرَهْمُ نَعُو﴾ کانی چو و به
 لای تیر هییم و ﴿وَدَّ بَرِیْ سَمْعَتُ سَمْعُ﴾ ووتیان سلاو (نه ویش) ووتی سلاو له خوتان ﴿وَدَّ تَشْکَرُوبُ﴾
 (نبوه) که سانبیکی به ماسراوون ﴿وَدَّ زَافِیْ﴾ چا حیرا چو و بؤ لای خبرانه که ی ﴿لَدَّ اَبْمَیْ
 سَمِیْرُ﴾ نه میجا گویره که یه کی قه لیموی (به برزاوی بویان) هینا ﴿دَعَرَمَ اَبْمَیْ﴾ و هریکی کر ده وه
 لییان (به لام به بیان خوارد) ﴿وَلَّ اَلْیَیْوَةِ﴾ ووتی نه وه ماخون ﴿وَلَّ اَلْیَیْوَةِ مَهْرَجَعُ﴾ نه و سالیان
 ترسب ﴿وَلَّ اَلْیَیْوَةِ﴾ ووتیان مه ترسه (نیمه میر درای حواین) ﴿وَلَّ اَلْیَیْوَةِ نَسِیْبِ عَمِیْرُ﴾ وه مر گیتیان بی دا
 به کورینکی دانا (که نیسماقه) ﴿وَلَّ اَلْیَیْوَةِ نَسِیْبِ عَمِیْرُ﴾ جزا نه که ی قریو به کی کرد و هات ﴿فَصَلَّتْ
 وَجْهَهُ﴾ وه دای به پرومته ی خویدا (وه ک باووی زمان) ﴿وَلَّ اَلْیَیْوَةِ نَسِیْبِ عَمِیْرُ﴾ وه ووتی پیره زینکی نه روک
 (چون مندانی ده ی) ﴿وَلَّ اَلْیَیْوَةِ نَسِیْبِ عَمِیْرُ﴾ (میشته کان) ووتیان به و ره دگارت و ی له رموه
 ﴿بَهْمَ نَعُو حَکَرْمِ تَعَبُ﴾ بیگومان هه خوا کار به حنی ی رانابه ﴿

﴿فَارْتَضَيْنَا لَهُ الْبَيْتَ﴾ (نیراهیم) وونی چیتان یی مسپتر در او نه‌ی میروانی خوا ﴿وَأَنْتَ
 أَزْيَتَ قَوْمَ تَجْرِينَ﴾ وویار ینگومان نیمه بیر اوین بق سمر گملی ناواناران ﴿مَنْ يَسْأَلُ عَنْ جَعَلِهِ
 جِي﴾ سؤ نه‌وی بار ییس نه سمر یاندا سمر له گلی سورمه کراوی ﴿مُسْمَاةٌ عَسْرِيَّةٌ يَسْرِى﴾
 بیشمه کراو له لایه‌ی پهر وهر دگار نه‌وه بو له سوور دهر چوان ﴿مَنْ حَرَجَ مِنْ بَيْتِ مَرْثُومِينَ﴾ نه‌مجا
 دهر چی بوو له و (شاره‌ی لووط) داله سپرواداران دهر مان کردن ﴿وَأَوْجَدَ بِهَا عَزِيزًا مِّنْ أَعْتَمِينَ﴾
 وه به‌ماسدی تیندا یی‌جگه له به‌ك مالی موسلمان به‌میت (نه‌وش مالی لووط بوو) ﴿وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ نِسَاءٌ وَنِشَانُهُ كَمَا نِشَانُ بَنِي هَبْشَ﴾ (دین یحییٰ حد باب الایة) بق نه‌وانه‌ی که له سزای
 به‌ئاران دهر مس ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ نِسَاءٌ﴾ ههر و مهاله به‌سهر هاتی موسادا (چمد به‌لگو به‌ند عه‌به)
 کاتن کمار دمان ﴿وَمِنْ مَرْثُومٍ سَاحِي شَبِي﴾ بولای بیر هه‌ون به‌لگو ی روون و ناشکراوه ﴿وَمِنْ
 بَنِيهِ﴾ بیر عه‌ویش روی وهر گیر او سهر بیچی کرد به‌هوی ده‌سه لاته که به‌وه ﴿وَمِنْ سَحْرٍ وَخَوْنٍ﴾ وه
 وونی (مروست) جادوو گهره یان شبیه ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ وَخَوْنَةٍ﴾ نیمه‌ش خوی و له‌شکره که بمان گرت
 ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ تَبِي﴾ و فریسان دانه ساز دهر ساوه ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ که لهو شیاوی لومه کردن بوو ﴿وَمِنْ
 عَدُوٍّ﴾ وه له گلی عدادا به‌لگو به‌ند عه‌به ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ کاتی که یار دمانه سهر یان ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾
 پای (گهرمی تویدی) بن خیر ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ سهر ههر شتیکد، بروشت به‌واری لی
 به‌ده‌هینا ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ هه‌نا وهك بر روی لی نه‌کرد ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ وه له گلی سه‌موددا (به‌ند
 ولامور گاری هه‌به) ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ کاتی که بییان ووترا ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ رابویرن که کانی خوی دیت
 ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ جانه‌وان سهر که شیان کرد له‌هه‌رماسی پهر وهر دگاریان ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾
 نه‌مجا هه‌وره بروست که بیدان ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ له کاتیکدا نه‌وان (نیاچووس خویانیان) نه‌چاو ده‌ینی
 ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ بتر به‌یانتوانی هه‌سته‌وه ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ وه سهر که وئو ویش نه‌بوون
 ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ وه گلی بوو حیث له پیش نه‌ماندا بوو ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ که به‌راستی
 گه‌بنکی به‌دکار و له‌سوور دهر چوو بوون ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ و نامسمان به‌هیر و توانا به‌کی
 که‌وره دروست کردوه ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ وه نیمه به‌راستی مراوانکه‌ری (نامسمان) به‌به‌رده‌وامی
 ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ وه ره‌ویمان راخستوه ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ نای ج راخه‌ریکی چاکین نیمه ﴿وَمِنْ
 مَعْنَةٍ﴾ وه له هه‌موو شتیک جووتیک (نیر و می) مان دروست کردوه
 ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ سؤ نه‌وی بیریکه‌سه‌وه و به‌مدی لی وهر بگرون ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ نه‌مجا به‌به‌له به‌ره
 لای خوا برؤن ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ به‌راسی من له لایه‌ن خواوه تر سینه‌ریکی ناشکراو وورم بو
 تیره ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾ وه له گهل خوادا پهر سمر او تر دامه‌مین ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾
 به‌راستی من له لایه‌ن خواوه تر سینه‌ریکی ناشکراو وورم بو تیره ﴿وَمِنْ مَعْنَةٍ﴾

﴿ثَلَاثَ مِائَةٍ مِّنْ فَتْرَةٍ مِّنْ رُّسُلٍ﴾ همر بسم شیویه هیچ پتعمه‌ریک نه‌فانوره سو لای نومه‌بانی
پش نه‌مان ﴿لَا يَأْتِيهِمْ فِيهِمُ الْمَوْتُ﴾ مه‌گمر ورتوویانه (نور پتعمه‌مره) جدو و گمره نان شپته ﴿وَلَا
يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ نایا (نه‌مان و نه‌وان) راسپارده‌یان بویه کسری کردووه ﴿لَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ (نه‌حیر)
به‌لگو نه‌مان گه‌لینکی مه‌رکمش و باحیس ﴿مَوْتُهُمْ﴾ تو (نه‌ی موحه‌مه‌دین) پروویان
لی وهر گیره ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ چونکه مولومه کراوتیت ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ وه‌ناموز گاریان بکه‌و پیریان بخه‌ره‌وه
﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ چونکه نه‌راستی ناموز گاری (نه‌گمر سوودی بویی پروایان نه‌ی) سوود
نه‌گه‌یه‌ی به‌پروایان ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ ورمه‌ف تشر و اس (نه‌چندوب) وه‌من جوکه و ناده‌میرادم نه‌ی بۆ نه‌وه
دروست کردووه که‌به‌ندایه‌نی من بکمن ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ من هیچ روریه‌کم سووی لیان
﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ ماشه‌وی خواردم بدمی ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ نه‌راستی نه‌ی خواخوی روری
دوره ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ که‌خاوه‌ن دمه‌لانی روریه‌یه‌یه ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ نه‌مجا بگومان
بو نه‌وانی ستمیان کردووه سرای رورمان بو ناماده‌کردوون ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ هه‌روه‌ک چون بۆ
هه‌وه‌ل و هه‌ریه‌کیان ناماده‌مانکردووه ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ ده‌ی با تشر به‌له‌نه‌کمن (له‌داوا کردی سرا)
﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ سا هه‌وار بو نه‌وانی بی ناوه‌ی بوون ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ له‌و روزه‌ی
که‌هه‌ره‌شه‌پان بی لیکراوه ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾

سوره‌ی (النور)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ناوی خوی نه‌خشنده‌ی مبه‌ره‌مان

﴿وَالنُّورِ﴾ سوید به‌کسوی طوور (به‌و کبوه‌ی مووسا له‌سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل خوی گه‌وره
کرد) ﴿وَالنُّورِ﴾ وه‌به‌کسی نووسراو (مه‌به‌ست پیی نورئانه) ﴿وَالنُّورِ﴾
له‌چه‌ند به‌ره‌یه‌کی بلار کراوه (قورئان مووسراو نه‌وه له‌چمد به‌ره‌یه‌کدا) ﴿وَالنُّورِ﴾ وه
سوید به‌و خاندی نرده‌نه (بیت المعمور جیگابه‌که له‌ناسمان، تریشته‌کین هه‌میشه به‌ده‌وریدا
دین و ده‌چس، نه‌وانه‌وه ناوه‌دانه) ﴿وَالنُّورِ﴾ وه‌سوید به‌بانی بلندکراو (ناسمانی
دوبی) ﴿وَالنُّورِ﴾ وه‌سوید به‌ده‌ریای پر کراو (له‌ناویان ناگری ده‌گیرساو) ﴿وَالنُّورِ﴾
﴿وَالنُّورِ﴾ بینگومان سرای به‌روهر دگارت (سو می پروایان) ده‌می ﴿وَالنُّورِ﴾
هیچ به‌رگری که‌ری می به‌ه ﴿وَالنُّورِ﴾ وه‌سور نسه‌مه‌مر ﴿وَالنُّورِ﴾ که‌ناسمان رور تومد ده‌که‌وته
جوله و هاتوچنو ﴿وَالنُّورِ﴾ وه‌چیاکان (له‌جیس حویان) ده‌جوویس و تومد
ده‌رون ﴿وَالنُّورِ﴾ که‌واته له‌و روزه‌دا هه‌وار بو بی ناوه‌ران ﴿وَالنُّورِ﴾
پتعمه‌مر ﴿وَالنُّورِ﴾ که‌له‌کاری ماره‌وادا پوده‌چس و هه‌میشه گالنه و گه‌پ ده‌کمن ﴿وَالنُّورِ﴾
﴿وَالنُّورِ﴾ رورزی پالیدان پیوه ده‌سری مه‌رو ناگری دوره‌چ چۆن پال پیوه‌دین ﴿وَالنُّورِ﴾
﴿وَالنُّورِ﴾ (پیان ده‌ووتریت) نه‌مه‌نور ناگره‌یه که‌شیوه به‌دروئان ده‌رانی ﴿وَالنُّورِ﴾

﴿أَمِ حَرْهَدُ﴾ تا یا نه‌م نه‌گه جادووه ﴿أَمْ شَرَّ لَا تَنْزِلُوتُ﴾ یا نه‌نیوه مایس ﴿تَصْلُوتُ﴾ بچه باریه‌وه
 ﴿وَأَصْبِرْ وَلَا تَصْبِرْ﴾ نه‌معا نارام مگر یا نه‌مگر ﴿وَأَعْيُتْ﴾ به‌کسانه بونان ﴿وَأَمْ غُرُورُ مَا كُنْشَرُ
 نَعْنُوتُ﴾ ینگومان هر توله‌ی نه‌م کردوانه‌ی ده‌تاکرد لیکن ده‌سه‌بریتوه ﴿بَلْ تَقْبِیرُ یَیْ خَشِی
 وَصِیْرُ﴾ به‌رامنی پارتی‌کردن وله‌خواترسان له‌ماو بدخات و بی‌مه‌ته‌کانی به‌مه‌شتان ﴿بَلْ کَیْ یَیْ یَی
 وَاَنْهَرُ رَهْمُ﴾ چیتز نه‌من له‌و شتانه‌ی به‌روه‌ردگاریان پی به‌خشپوون ﴿وَوَهْمُ رَهْمُ عَدَبُ حَجِیْرُ﴾
 وه‌به‌روه‌ردگاریان پاراستووی نه‌سرای دُورج ﴿کُو و سِرُو﴾ (پیسار ده‌ووت‌ریست) به‌خون و
 به‌خون‌ه‌وه ﴿هَبْ یَی کَسَ تَعْمُورُ﴾ روشی گیانتان بیت به‌هوی نه‌م چاکانه‌ی له‌دوبید ده‌تاکرد ﴿وَأَمْ
 مَکِیْنُ عَن سِرِّ تَصْلُوتُ﴾ بالیان داوه‌ته‌وه له‌سمر کورسی و نه‌مه‌ی ریر کراو ﴿وَرَحْمَتُ غُورِ عِیْ﴾ وه
 حوریانی چاو‌گه‌ش و چاو‌گه‌ورمان کرده‌هاوسه‌ریان ﴿وَأَنْبَسْ سَوُ﴾ وه‌ته‌وانه‌ی پرویدن هیندوه
 ﴿وَأَنْهَرُ رَهْمُ رَهْمُ﴾ وه‌ه‌وه‌کانیشیان دوابان که‌وتوون به‌نیمانه‌وه ﴿خُفْ یَی رَهْمُ﴾ وه‌وه‌کانیان
 ده‌گه‌به‌بیس پیسان (له‌پله‌ی به‌ه‌شتان) ﴿وَرَحْمَتُ عَدَبُ عِیْ﴾ وه‌هیچ له‌کرده‌وه‌ی (ناوکه)
 کانیاں که‌م ماکه‌به‌وه ﴿کُتْ تَرِ یَی کَسَ رَهْمُ﴾ هر که‌سه‌بارمه‌ی کرده‌وه‌کانی خوبه‌نی ﴿وَأَمْ
 وَاَنْهَرُ رَهْمُ رَهْمُ﴾ وه‌به‌روام هم‌وو جوره‌میوه و گوشیکین پی‌ده‌دن ﴿بَلْ بَشْتُورُ﴾ له‌وه‌ی
 ناره‌روی ده‌که‌ن ﴿بَسْرُ غُورِ یَی کُتْ﴾ له‌و (به‌ه‌شته) دا به‌رداخی شه‌راب له‌به‌کتری و ده‌ده‌گر
 ﴿لَا تَقُورُ وَلَا تَقُورُ﴾ نه‌فسی پرو پروچی تیدایه‌وه‌گوماه‌کردن ﴿وَأَمْ عِیْ عِیْ عِیْ﴾ ده‌گه‌ریس
 به‌سه‌ریاندا کوپانی به‌وجه‌وانی نیک سووکی خویان و خره‌نیان ده‌که‌ن ﴿سَکَ تَعْمُورُ﴾
 واک مرواری ناوسه‌ده‌ن (له‌جوانی وپاکی‌دا) ﴿وَأَمْ تَعْمُورُ عِیْ﴾ به‌ه‌شتیه‌کان پرو ده‌که‌به
 به‌کتری و ﴿بَلْ بَلْ﴾ به‌رمبار له‌به‌کتری ده‌که‌ن ﴿وَأَمْ سَکَ عِیْ عِیْ عِیْ﴾ نه‌لیس به‌رامنی
 نیمه‌پشتر له‌ماو که‌س و کارماندا ده‌ترسابس (له‌سرای دُورج) ﴿وَأَمْ تَعْمُورُ﴾ نه‌وته‌خواه‌مه‌نی
 مابه‌سه‌رماندا ﴿وَأَمْ عَدَبُ تَعْمُورُ﴾ وه‌له‌سرای دُورج پاراستنی ﴿وَأَمْ سَکَ عِیْ عِیْ عِیْ﴾
 به‌رامنی نیمه‌له‌مه‌و پیش خوامان ده‌به‌رست و هاو‌رمان لی ده‌کرد ﴿وَأَمْ تَعْمُورُ رَهْمُ﴾ به‌رامنی
 نه‌م چاکه‌کاریکی میهره‌بانه ﴿وَأَمْ تَعْمُورُ﴾ جا (نه‌ی موحه‌مه‌ده) بادبان خه‌روه ﴿وَأَمْ تَعْمُورُ﴾
 رینک‌پگه‌ن و لا‌محور ﴿چونکه‌تو به‌هوی بی‌مه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگاریه‌وه به‌فالجیت و به‌شیتیت ﴿وَأَمْ
 تَعْمُورُ رَهْمُ﴾ به‌به‌لکو ده‌لیس (موحه‌مه‌ده) شاعیره ﴿وَأَمْ تَعْمُورُ رَهْمُ﴾ چاو‌ه‌روانی مردی
 ده‌که‌بس ﴿وَأَمْ تَعْمُورُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده) بلق چاو‌ه‌روان بی ﴿وَأَمْ تَعْمُورُ رَهْمُ﴾
 ینگومان میش له‌گه‌لن‌دا له‌چاو‌ه‌روانانم ﴿

﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ ناسو هام و ژیر بیان فرمانیان یی نه‌دا هم قسانه ﴿وَمَنْ قَوْلِهِمْ﴾ (نه‌خیر)
 به‌لکونه‌مانه گه‌لینکی سهر که‌ش و یاخیس ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ یاد ده‌لین قورن (موجه‌معه‌د ۱۱۱)
 خوی هدلیسه‌ستوره ﴿بَلْ لَا تُخْشَوْنَ﴾ (نه‌خیر و انیه) به‌لکونه‌روا ماهیت ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ ده‌ی
 ب نه‌و (بی‌باو و ده‌کان) نمو و به‌یه‌کی و مک قورن نه‌ی ﴿بَلْ كُنْ صَدَقَ﴾ نه‌گه‌ر راست نه‌کهن،
 (که‌هه‌له‌ستراوی مروه) ﴿تَخِيفُ مِنْ عِزِّ قُوَّةٍ﴾ نایا نه‌وان (بی‌حالتیک) له‌خوینامه‌د دروست
 بوون ﴿أَرْهَقَ تَحِيفُ﴾ یان خوین (خالق) و دروستکمری خوین ﴿تَحِيفُ تَحِيفُ وَ تَحِيفُ﴾
 نه‌ی لای نه‌وان ناسه‌مانه‌کان و زه‌ویان دروست کردوه ﴿بَلْ لَا تُخْشَوْنَ﴾ (نه‌خیر و انیه) به‌لکونه
 دلنایس و گومانمان هه‌یه ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ نه‌ی نایا گه‌هینه‌کانی په‌رو و دگاری تو لای
 نه‌وانه ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ یان نایا هه‌ر نه‌وان ده‌سه‌لاکندار و رالی ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾
 یان به‌یژه‌به‌کیان هه‌یه (پیدا سهر که‌مون یو ناسه‌مان و) گوی نگر نه‌یدا (له‌هه‌والی ناسه‌مان) ﴿
 فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ جا (نه‌گه‌ر راست نه‌کهن) با گوی گره‌که‌یان به‌لکه‌یه‌کی روون بیت
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ یان نایا که‌چان بو خوابه‌و کوران بو نبویه ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ یان نایا
 نؤ (له‌ی موجه‌معه‌د ۱۱۱) داوای کری و یادداشتیان لی ده‌که‌یست ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ له‌وانیش
 له‌به‌ر بزار دسی ماریان گرانه ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ یا نایا رانیاری هه‌ییب لایه ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ که
 (نه‌به‌ری) په‌ور سه‌وه ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ نه‌ی نایا نه‌یانه‌وی قیل پکه‌ن ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ ده‌ی
 هه‌ر یی ماوه‌ران قیل لی کراوون ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ نه‌ی نایا په‌روستراویکیان هه‌یه بیجکه‌ده‌خوا
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ خوا پاکه‌له‌هه‌موو هاو به‌شیک که‌موی بریار ده‌ده‌ن ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾
 ساقه‌و (نه‌گه‌ر پارچه‌به‌ک له‌ناسه‌مان بیس نکه‌وینه‌خو و ده‌و) ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ نه‌لین (نه‌مه)
 هه‌ورینکی به‌سه‌ریه‌کدا که‌تو و ده‌(مارانمان بو ده‌مارس) ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ ده‌ی لیب گه‌ری نانو و شی
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ روزی خوین ده‌ن که‌نیابده‌لاو ده‌چس ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ یو لایقی هه‌ر که‌ده‌شیتا روزی
 که‌بیله‌کانیان هیچ سو و دینکیان یی ما که‌به‌ی ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ وه‌هیچ سهر که‌و نو و سه‌ر فرار مان
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ سه‌راستی نه‌وانه‌ی مستعیان کردوه (له‌خوین و یی سروا بوون) بوین هه‌یه
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ سر به‌ک پیش سرای روزی دواپی ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ نه‌لام رو و رنه‌یان مایر یس
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ چاو وروانی بریاری په‌رو و دگارت نه‌﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ چونکه‌ی بگو مان تو له‌پیش
 چاو و چاو دیری نیمه‌دایت (له‌م نایه‌نه‌دا جیگیر کرد و ناسکردی سبه‌تی چاو بو خود، هانوه‌نیمه
 پرومان پیه‌نی نه‌ی هیچ لیچواندن و لیکدانه‌وه‌به‌ک، و مشیوه‌که‌ی ناراین نه‌بها خود، ده‌یر است)
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ هه‌ر کانی (له‌خه‌و) هه‌ستابت نه‌سبحات نکه‌به‌ستایش په‌رو و دگارت
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ وه‌پیهرسته و ستایشی نکه‌له‌به‌شیک له‌شه‌ودا ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ وه‌کانیک نه‌ستیره‌کان
 ورن ده‌ن (وشت هه‌لنه‌کهن) ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ناوی حوای نه‌خشده‌ی میهره‌ان

﴿وَأَنْتَ أَهْلُ الْغُورِ﴾ سونده نه‌سیره کاتی ناوا ده‌ی ﴿مِنْ صُلَّحْ﴾ هاوریکه‌تان (موحه‌مه‌د
﴿گومر مه‌سوره ﴿وَمَعْدُ﴾ وه له راستی لای مه‌داوه ﴿وَمَعْدُ﴾ ته‌ی ره له ه‌دا
و ه‌ده‌سده نه‌ساکات (که قورنان ده‌حونیت) ﴿يَبْغُوا لَوْ كُنُوا﴾ ه‌هرچی ده‌یلنی
(قورنانه‌) بیگاده‌کرتت سوی ﴿عَمْدُ﴾ (حویه‌یلنی) رور نه‌توانا فیری کردروه ﴿
﴿دوره‌) حاو‌می بیرو هوشی نه‌هیزه ﴿ه‌سوی﴾ جاله‌سره شتوه‌ی راسته‌قی‌ی حوی پ‌ره‌ستاره
﴿وَهْ لَوْ كُنَّا﴾ که به‌ناسوی ه‌ره به‌رری ناسمانه‌وه بوو ﴿شُرَّه‌ی﴾ پاشان بریت
بوو سده (له موحه‌مه‌د) و نه‌مها هاته خواروه ﴿نَكْبُ﴾ و بی‌ما به‌نه‌داری دور
که‌وان یان که‌متری ساوه بوو نه‌گه‌ل موحه‌مه‌ددا ﴿وَمِنْ﴾ (موحه‌مه‌د) نه‌مها (خوا)
بیگی کرد سو نه‌ده‌ی خوی، نای چ بیگایه‌ک سوو ﴿كَبْ﴾ نه‌ده‌ی (موحه‌مه‌د
﴿به‌چاوی سهر بیسی دلی (بروای پی کردو) به‌درو‌ی به‌رانی ﴿شُرَّه‌ی﴾ جانا‌ها
(بی با‌ه‌ران) نیره ده‌مه‌قاسی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌باری نه‌ده‌ی که به‌چاوی خوی ده‌ی بیسی ﴿
﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ سونده به‌خوا بیگومان جاریکی تر جویره‌یلنی بیوه ﴿عَمْدُ﴾ لای
دره‌حنی (سیدره‌نولمو نه‌ها) ﴿عَمْدُ﴾ که لای نه‌وه‌یه نه‌ده‌شتی بیشته‌جی بوو ﴿
﴿وَمِنْ﴾ نه‌و کاته‌ی (به‌مه‌هره‌ی) نه‌و شته گریگ وسر سور به‌هری بیسی که سیدره‌ی
ده‌پوشی چون ده‌وشی بیگ ﴿عَمْدُ﴾ چاوی نه‌و (موحه‌مه‌د) به‌ملا و لادانه‌پله‌درانی
(به‌مه‌ست می نه‌ده‌په‌ری) ﴿عَمْدُ﴾ سونده به‌خوا بیگومان بیسی ﴿س‌ه‌به‌نکری﴾ گه‌وره‌ترین
به‌لگه ویشانه‌ی به‌روردگاری ﴿وَمِنْ﴾ ده‌تی مستیم که مه‌مانه (نایا هیچیان پی ده‌کری) ﴿وَمِنْ﴾
﴿لَمْ يَكُنْ﴾ نه‌پ راسته نیره کوران بو خوتان و کچان بو خودا به‌ره‌و و چاک ده‌راس ؟ ﴿عَمْدُ﴾
صیری ﴿نه‌گه‌ر و این دابه‌شکر دینکی مافروست ده‌ین ﴿وَمِنْ﴾ نه‌م بت به
ه‌ره‌مالینکی برتن که نیره و باو و ناپیرانان لیقان مارن (به‌می ماوه‌رؤک) ﴿وَمِنْ﴾ نه‌م بت به
هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سره به‌رسترای نه‌وان نه‌ماردوه‌ته خواروه ﴿وَمِنْ﴾ نه‌م بت به
نه‌ها شویس گومان و نه‌و شته ده‌که‌ون که به‌می خویان جه‌ری لی به‌تی ﴿وَمِنْ﴾ نه‌م بت به
له‌کاتیکدا که به‌راستی له‌لایه‌ن به‌رومردگاریانه‌وه هیدیه‌تیا‌ن بو هاتروه ﴿وَمِنْ﴾ نایا
سرو‌ف ناره‌رو‌ی ه‌هرچی کرد بوی دینه‌ی (به‌خیر) ﴿وَمِنْ﴾ چونکه ه‌ره‌خو‌یه
خاو‌می دریا و دواروه ﴿وَمِنْ﴾ وه چه‌نده‌ها تریشه‌که که نه‌ناسمانه‌کاندا ه‌ن
﴿وَمِنْ﴾ نکا و شه‌فاعة‌یان هیچ سوودی می به ﴿وَمِنْ﴾ نه‌گه‌ر دوا‌ی
نه‌ده‌ی که خوا موله‌ت بدات ﴿وَمِنْ﴾ یو ه‌ره‌که‌سبک که حوی به‌وی و راری بیت بیسی ﴿

﴿عَنْ أَشْرَحَ﴾ (بی باورمان) نه‌گروچاو شورپی یه‌وه ﴿عَنْ أَشْرَحَ﴾ (له‌گور و کانیاں دینه‌ده‌وه
 ﴿کامه‌رحه "شستر"﴾ وک کولله‌ی به‌رش و سلوان ﴿مهم‌مهمه "خیر"﴾ خیر دوا‌ی حار دهره‌که
 ده‌که‌ون ﴿عَنْ أَشْرَحَ﴾ بی باورمان ده‌لیس ﴿عَنْ أَشْرَحَ﴾ نه‌مرو و روزنکی روز دژوار و سه‌خته
 ﴿کَدَسْ تَلَهْ قَهْ قَهْ قَهْ﴾ پیش نه‌مان گه‌لی سوچ بی باورمان یون. چاه‌مده‌ی نیمه (سورج) بان به‌دورن دما
 ﴿وَهْ تَوْ مَخْرُوبْ﴾ وه ووتیان (سورج) شیه ﴿وَرَجِرْ﴾ وه همره‌شیه‌ی لیکرد و پنگری کرا له‌بانگه‌واره‌که‌ی
 ﴿بَدَسْ یَهْ﴾ ج (سورج) هاواری کرده‌په‌روه‌دگاری و ﴿بَدَسْ یَهْ﴾ (ووتی) به‌راستی من شکستم
 خوار دوه (بین ده‌سه‌لایم) ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌ی تو یاره‌نیم به‌ده ﴿وَهْ جِرْ﴾ (تبه‌ش هه‌سو
 ده‌رگای لاس‌مانان کردوه ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌لای مارتی به‌لیرمه ﴿وَهْ جِرْ﴾ (لای عیون) وه کانیا‌ی
 روزمان به‌ره‌یید، هه‌لقولاند ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌لای لاس‌مانان و ره‌ی به‌یه‌ک گه‌شتن به‌وه نه‌داری
 ﴿وَهْ جِرْ﴾ که به‌پاری له‌سهر دراسو ﴿وَهْ جِرْ﴾ (وَهْ جِرْ) وه سوو حید (له‌گه‌ب شوین که‌ونووانی)
 ده‌لگرت به‌سهر که‌شتیه‌ک که به‌جه‌د پارچه نه‌خته ﴿وَهْ جِرْ﴾ برمار (دروست کرابو) ﴿وَهْ جِرْ﴾
 ﴿عَنْ أَشْرَحَ﴾ له بیش چاو و چاو‌پیری نیمه ده‌روشت (به‌مان هشتت بوقم بیست) (له‌م لایه‌ته‌دا
 جیگیر کردی صبه‌نی [عیس = چاو] بز خوی گه‌وره هاتووه، به‌لام به‌شتیه‌یه‌ک که شاپسته‌ی
 گه‌وره‌ی و نه‌راوی راتی خوا بیست، به‌ی هیچ لیچوا‌مدن و لیکنده‌یه‌ک، وه برامان پیته‌ی و
 چو‌لیه‌یه‌که‌ی ناراین، ته‌با خوا ده‌یرانیت) ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌ه پاداشته‌یو له‌و که‌سه‌ی باو‌پیری
 به‌کر (که‌یو‌رحه) ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌رگه‌یه‌که‌ی یه‌کومان ته‌و و داره‌مان هه‌شهره‌ی به‌یه‌ک ﴿وَهْ جِرْ﴾ (به‌یو‌رحه‌ی
 جا لایا که‌سیک هه‌یه به‌مه‌ و مرگری) ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌رگه‌یه‌که‌ی ده‌کر ﴿وَهْ جِرْ﴾ سوپد به‌خوا به‌راستی نیمه قورنانه‌مان تاسان کردوه بو ناموزگاری لی و هرگرتی
 ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌رگه‌یه‌که‌ی ده‌کر ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 به‌درو رانی ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 بیگومان نیمه به‌یه‌کی تویدی سارده‌مان ماره‌سهریان ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 به‌ده‌وامی ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 هه‌لکه‌به‌راوی (لیکردن) ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌رگه‌یه‌که‌ی ده‌کر ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 ده‌کر ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 به‌یه‌یه‌یه‌که‌ی ده‌یه‌یا (که صالح پیچه‌یه‌یه‌یو بوو علیه‌السلام) ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 چون نیمه دوی تاکه که‌سیک مکه‌ویس له‌خومان ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 نیمه له‌گومر پی و شکست داین ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 به‌یه‌یه‌ی ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 نیمه خوشتره‌که‌ی ده‌یه‌یو مو‌ناقی کرده‌یه‌یان ﴿وَهْ جِرْ﴾ ده‌کف که‌یو‌رحه‌ی و به‌ی ده‌ی لایا سر او ترساندم چون بوو ﴿وَهْ جِرْ﴾
 نه‌به‌مان بکه و دان به‌خودا‌نگره ﴿وَهْ جِرْ﴾

﴿وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ﴾ و به‌آلایان پی‌سده که‌ماوه که‌لمی‌وانی (حوشره که‌و نه‌و) اسده سمش که‌راوه
 ﴿الَّذِينَ يُؤْتُونَ مَالَهُمْ ذِكْرًا لِّئَلَّا يُتَذَكَّرَ﴾ هه‌ریه که‌یان له‌سوره‌ناوی خوینده‌حارریسی ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ (که‌له‌کدی له‌م که‌ره
 پیرار بوون) حابانگی هاروی (حراپه) که‌یان کرد (قوداری کوری سالیف) ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ له‌ویش
 ده‌ستی ده‌یه شمشر و (حوشره که‌ی) سه‌ر سیری ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ جاتوله‌وترمانسی می
 چوون بووینان ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ بینگومان نیمه‌ده‌نگیکی که‌موره‌ی برسه‌کمان سو
 ساردن ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ هه‌موو (مردن و نه‌مروتو ساروون) به‌وینه‌ی پووشی زیر پی‌ی ناره‌ل ﴿وَمَنْ
 يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ سوینده‌به‌خوایه‌راسی فورنانه‌ان ناسان کردووه‌سو ناموزگاری لی و هرگرتن
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ حابانیا که‌سینک هه‌یه‌به‌مدی لی و هرگرتن ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ که‌می سووط
 باره‌ریان به‌یسا به‌په‌مه‌ره‌که‌یان ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌راستی نیمه‌ش ناردمانه‌سه‌ریان
 بابه‌کی به‌هر به‌ورده‌و به‌مه‌وه‌و له‌سوی بردن ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ جگه‌له‌که‌می و کاری سووط به‌پیت
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ که‌له‌به‌ره‌یه‌یانه‌ار رگارمان کردن ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌به‌وینی و به‌جه‌نی خویمان
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ هه‌ره‌به‌وشیوه‌پاداشی سوپاسگواران ده‌ده‌یه‌وه‌و ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌راستی (سووط)
 که‌به‌کدی ترسانده‌مولی سه‌ختی نیمه‌و ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌لام له‌وان گومانیا هه‌بوو له‌و ترسانده‌و بره‌وایان
 پی‌ی به‌بوو ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ سوینده‌به‌خوایه‌نگومان (که‌لی سووط) داوای میوانه‌کانیا پیکرد ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾
 نیمه‌ش ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ حابانیمه‌ش چوایانمان کویر کرد ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ نه‌به‌چوون سراو سه‌رمه‌جانی هه‌ره‌شه‌کام
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ سوینده‌به‌خوایه‌نگومان هیرشی برده‌سه‌ریان له‌به‌ره‌به‌پاند، سراپه‌کی به‌ره‌وام
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ ده‌ی به‌چوون سراو سه‌رمه‌جانی هه‌ره‌شه‌کام ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ سوینده‌به‌خوایه
 به‌راستی نیمه‌ش فورنانه‌ان ناسان کردووه‌سو خوینده‌وه‌و ناموزگاری ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ جاتولیا که‌سینک هه‌یه‌به‌مدی
 لی و هرگرتن ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ بینگومان ترسینه‌ران (مووسا و هاروون) هانس بو سه‌ره‌میر هه‌ون
 و ده‌ست و پی‌وده‌کدی ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ گدو به‌پیت که‌ه‌و باوه‌ریان به‌هر هه‌موو به‌شانه‌کاسی نیمه‌به‌کردو به‌دوریا رانی
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ حابانیمه‌ش تولمان لی سندن به‌توله‌سه‌مدی که‌سینکی رانی به‌یوان ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ ناپا کاتره‌کاسی قیوه‌(نه‌ی خه‌لکی مدککه‌) باشنرون له‌م که‌لاندی (که‌باسکوران)
 ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ یان قیوه‌(نه‌مانانه‌تان) هه‌یه‌له‌کتیه‌ناسمانی به‌کاندا (ودلیان که‌سه‌رماندرین) ﴿وَمَنْ
 يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ یان ده‌لیس نیمه‌کوته‌لکی سه‌ره‌که‌وونووس و مانووس ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ سهره‌تجمع
 رووون ندر ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ بینگومان کومه‌له‌که‌یان ده‌شکیری و هه‌لدین ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌لکو به‌نشین و روزی
 دویس به‌(رسته‌ای) و (سرای) له‌و روزه‌روزه‌سخت ترو تال ترو ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌لکو به‌نشین و روزی
 به‌راستی تاو ساره‌کان له‌گومرین و شیتی دان ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ به‌لکو به‌نشین و روزی
 دور، خدا به‌سه‌ره‌و خسارماندا و ده‌کیشرمین ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ (پیان ده‌لیس) به‌چوون نازاری دیره‌خ ﴿وَمَنْ
 يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ بینگومان نیمه‌هه‌موو شتیکمان به‌نه‌ناره‌دروست کردووه‌و ﴿وَمَنْ يُؤْتِ مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾

﴿بِصَورَتِهِمْ تُنْفَخُ﴾ تاره‌لاوی هم‌میشه‌یی به‌سهریانداده‌گه‌ریش ﴿نَاوُپَؤُاْ یَیْزُکْاَیْشِ مَعْرِیْ﴾
 به‌په‌رداج و سوراخیی و گلاسی پرله‌شهرایی سهرچاوه‌ی په‌وان ﴿لَا یَصْدَحُّونَ عَنْهَا وَلَا یُفْرِقُونَ﴾
 به‌سهریان پی‌ی ده‌بشیت و به‌سهرخوش نه‌یی پی‌ی ﴿وَفِیْکُمْ یَسْخَرُونَ﴾ میوه‌هاتیش که‌خویش
 هه‌لی بزیر ﴿وَنَحْنُ طَیْرٌ یُّسْخَرُونَ﴾ وه‌گوشتی هه‌ر باله‌میه‌ک که‌هه‌ری لی بکه‌ن ﴿وَنُحُورٌ عِیْنٌ﴾
 وه‌خویشی چاو‌گش و چاو‌به‌له‌ک ﴿کَأَمْسَ تَزُولُ الْغُرُوبُ﴾ وک مرواری ماو سه‌ده‌ف و ر ﴿لَا یُحِیْطُونَ بِهَا﴾
 وکام‌کاؤ یقینون ﴿اَلَمْ یَعْلَمْتَانِ اَلْهَادِثُ اَمَّا کَرِهُنَّ اَمَّا نَدَابُهُنَّ فَهَیْ اَلَمْ یَعْلَمْتَا اَنَّهُ لَئِنْ
 وَتَّيْنَا﴾ ناپیست له‌و به‌هشتانه‌ده‌قه‌ی بیهوده، وه‌به‌دانار کردن ﴿وَلَا یَسْتَسْمِعُونَ سَمْعًا﴾
 له‌روته‌ی سلاو سه‌لام کردن (به‌په‌کتری) ﴿وَنَحْنُ نَّهْبِغُ رَیْجُیْشِ﴾ وه‌پارانی لای راست کام
 پارانی لای راست ﴿وَسِیْرٌ مَّعْشُورٌ﴾ له‌زیر سیه‌ری نارناوگی بین دو‌کدان ﴿وَطَلْحٌ مَّضْجُورٌ﴾
 وداری موری هومراو به‌هیشووه‌مور ﴿وَسِیْرٌ مَّضْجُورٌ﴾ و سیه‌ری سه‌رده‌وام ﴿وَهَمَّشْکُوبٌ﴾
 وه‌ناری نالگه‌یی و ناری په‌وان ﴿وَفِیْکُمْ کِیْرٌ﴾ وه‌میوه‌هاتی رور ﴿لَا مَقْصُودَ وَلَا مَقْصُودَ﴾ که
 هه‌رگیر ته‌واو باین و فده‌هش ماگری ﴿وَفِیْشِ مَرْغُوبٌ﴾ هه‌روه‌ها راخه‌ری به‌ر ریلندی تیدایه ﴿لَا
 یَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ نیمه‌خویره‌کانی به‌هه‌ششان دروست کردووه‌به‌دروست کردینکی رور جوان ﴿لَا
 یَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ وه‌گیر اومان به‌خویشانی هه‌میشه‌کچ (اواته هه‌رچنده‌هاوسه‌رکانی بچه‌لای خوی
 گه‌رره‌یون ده‌کاته‌وه‌به‌کچ) ﴿عِیْنٌ تُرَّیْ﴾ هاوسه‌ره‌کانی رور خوش ده‌ویت و هاوته‌مه‌بانی ﴿لَا
 یَحْجِبُ رَیْجُیْشِ﴾ (ته‌مه‌هه‌موو) بوپارانی لای راستن ﴿لَا یَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ (پارانی لای راست)
 کز مه‌لینکی رور له‌ (گه‌لانی) پینسبوو ﴿لَا یَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ کومه‌لینکی روریش له‌باشیب (به
 نومنه‌ی موحممه‌ده‌یون) ﴿وَنَحْنُ نَّهْبِغُ رَیْجُیْشِ﴾ وه‌هاورینانی لای چه‌پ کام هاورینانی
 لای چه‌پ؟ ﴿وَسِیْرٌ مَّعْشُورٌ﴾ له‌ماو گری دورج و ناوی له‌کول دان ﴿وَسِیْرٌ مَّعْشُورٌ﴾ وه
 له‌سیه‌ری چره‌دووکالی به‌ش دان ﴿لَا یَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ مه‌بیکه‌وه‌به‌که‌لکشی هه‌یه ﴿لَا
 یَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ چونکه‌به‌رامستی ته‌مانه‌پیشتر خوشگوره‌ران بیوون ﴿وَسِیْرٌ مَّعْشُورٌ﴾
 ییژرون عی ییجت تعظیم ﴿وَه‌سه‌رده‌وام بیوون له‌سهر گونا‌هه‌گه‌وره‌که‌ (هاوه‌ل دانان موخو) ﴿لَا
 یَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ وه‌ده‌یاووت ﴿لَا یَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ نایا نه‌گه‌ر مردین و نووین به‌حول و نیشکی
 ریسو ﴿لَا یَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ نایا نیمه‌ریسدووه‌کریسه‌وه ﴿لَا یَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ یاخود ماو و ماپیر به‌بان
 (ریسدووه‌کریسه‌وه) ﴿لَا یَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ (ته‌ی موحممه‌ده‌یون) بلن بیگومان هه‌موو پینسبان
 و باشیبان ﴿مَجْنُوعُونَ مِیْقَیْ یَزْمُوعُونَ﴾ کوده‌کریسه‌وه و داپینچ ده‌گریس بوکاتی ووزی دیاری
 کراو

﴿لَمْ يَكُنْ لَهَا كُفْرَانٌ﴾ پاشان نسوه نه‌ی گورماناسی منی ساوهران ﴿لَا يَكْفُرُ مِنْ شَيْءٍ مِمَّنْ رَقَمَ﴾
 بینگومان له (سوری) دره‌جسی زه‌قنه‌سوروت (ده‌خون) ﴿لَا تَقُولُ مَتَى يَكُونُ﴾ جاوورگی خوتانی
 لسن پرده‌کسن ﴿مَتَى يَكُونُ عَذَابٌ لِّكَ﴾ نه‌مجا ناوی کولای به‌سمر داده‌خوسره ﴿مَتَى يَكُونُ﴾
 شرب تهم ﴿دهی حوسره وه‌کو خوارده‌وهی (حوشرانی) نیسو ﴿هَذَا مِمَّا يُرَى بُرْهَانًا﴾ نه‌مه
 میواسداری نه‌وانه له پورزی قیامه‌دا ﴿عَرَسَتْكَ فِدَا عَدُوٍّ﴾ نیمه دروستمان کردون نه‌ی
 بؤبروا ماکن (به‌ریدرو بوره‌وه) ﴿فَرَّ شَوْثًا﴾ جا پیم بلین نه‌و ناوه‌ی که ده‌پر تزه‌باو
 مدالده‌وه ؟ ﴿أَسْمِعْ تَعْلِيمَهُ﴾ نایا نیوه دروستی ده‌کسن ؟ ﴿لَا تَحْنُ خَلْفَهُ﴾ پان نیمه‌یسه‌ی
 هینه‌ریس ؟ ﴿عَنْ دَرَّةٍ يَّسْكُنُ عُثْمَانُ وَبَنُو عُثْمَانَ﴾ نیمه له‌ماوتاندا مردمان داناه، وه‌کسن
 پیش ده‌سه‌لانی نیمه‌ی ماکه‌وی ﴿عَلَى الْيَمِينِ مَدِينَةُ﴾ (به‌ده‌سه‌لانی) که نه‌جیانی نیوه نه‌وه‌ی
 نر به‌نیس ﴿وَنِيَّاسُ كَرِيْمٌ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه دروستان مکه‌یسه‌وه به‌شیوه‌یه‌ک که هیچی من نارن
 ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُوهُنَّ ذُرِّيًّا﴾ سونده به‌خوا بیگومان نیوه له‌به‌دی هبناسی به‌کسی ناگدارن
 ﴿فَوَلَدَ ذُرِّيًّا﴾ نیتر بؤ بیر ماکه‌سه‌وه ﴿فَرَّ بَنُو عُثْمَانَ﴾ جا پیم بلین نه‌و تووه‌ی که ده‌یجین
 ﴿أَسْمِعْ تَعْلِيمَهُ﴾ نایا نیوه ده‌پر وینس ؟ ﴿لَا تَحْنُ خَلْفَهُ﴾ پان نیمه‌یسه‌ی ده‌پر وینس ؟ ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُوهُنَّ﴾
 خست نه‌که رمان وستانه نه‌و (پرواه امان ده‌گیرانه‌پوش و کا ﴿فَوَلَدَ ذُرِّيًّا﴾ نه‌مجا ده‌ستن
 ده‌کرد به‌قسی بی که‌لث ﴿بِرَّ سَمْعَانُ﴾ (ده‌ناسوت) به‌راستی ره‌ره‌لیکه‌وتور نیمه‌یسه‌ی
 ﴿بَنُو عُثْمَانَ﴾ به‌لکو نیمه له‌برق وروری سی به‌شین ﴿فَرَّ بَنُو عُثْمَانَ﴾ جا پیم
 بلین له‌و ناوه‌ی که ده‌بحوسره ﴿أَسْمِعْ تَعْلِيمَهُ﴾ نایا نیوه له‌ه‌وره‌کسه‌وه ده‌پارینس
 ﴿أَسْمِعْ تَعْلِيمَهُ﴾ پان نیمه‌یسه‌ی نارینس ﴿وَمَنْ جِئْتُمْ بِهِ﴾ نه‌که رمان وستانه ده‌مانکرده‌ناوینکی رور
 سوزی‌تال ﴿فَوَلَدَ ذُرِّيًّا﴾ نیتر بؤ سوباسی خوا ناکن ﴿فَرَّ بَنُو عُثْمَانَ﴾ پیم بلین نه‌و ناگره‌ی
 که دایده‌گیر سینس ﴿أَسْمِعْ تَعْلِيمَهُ﴾ نایا نیوه داره‌کمی‌تان به‌دی هبتاه ؟ ﴿لَا تَحْنُ خَلْفَهُ﴾
 پان نیمه‌یسه‌ی هینه‌ریس ؟ ﴿عَنْ دَرَّةٍ يَّسْكُنُ عُثْمَانُ وَبَنُو عُثْمَانَ﴾ نیمه نه‌و (ناگره) مان کردوه به‌هتوی بادخه‌ره‌وه
 (ی ناگری دؤره‌ج) ﴿وَمَنْ جِئْتُمْ بِهِ﴾ وه (کردو ماننه) هوی که‌لث لی و مرگرس مو که‌شیدران ﴿لَقَدْ جِئْتُمُوهُنَّ﴾
 ﴿فَوَلَدَ ذُرِّيًّا﴾ جا که‌واته یاد و تمسیحاتی به‌رو در دگاری که‌وره‌ی خوت به‌پاکی مکه
 ﴿لَقَدْ جِئْتُمُوهُنَّ﴾ جا سونده‌یث به‌شونس (هه‌لها‌نس و ناوایوس) نه‌ستیر کس
 ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُوهُنَّ﴾ به‌راستی هم سونده نه‌که رمان سونده‌یکی دؤر که‌وره‌یه

﴿إِنَّهُ لَنَزَّاهٌ كَرِيمٌ﴾ که یتیم‌مان همه قورقانیکی گه‌وره و به‌یتره ﴿وَلَا يَسْتَفْهِمُ السُّفَهَاءُ﴾ حگه له (فرشته) پاکه‌کان که‌س ده‌ستی بی‌یادات ﴿لَا يَرْثُ عَنْهُمْ﴾ بتر دراره‌ته خوارم‌وه له لایمن به‌رو در دگاری جیهانیانه‌وه ﴿أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَفْهِمُونَ﴾ ده‌ی تابانیوه به‌م قورقانه‌ما و به‌ما که‌ن ﴿وَعَفَا عَنْهُمْ﴾ وه له‌جیانی سو به‌سگوراری له‌سهر پروریتان ﴿لَا تُكْذِبُونَ﴾ نیوه ساومر مایمن ﴿فَتَوَلَّاهُمْ بِعَبْءِ الْحَقِّومِ﴾ ده‌ی بوچی کانی گج (ی به‌خوشه‌که‌نان) ده‌گاته گهر و وی ﴿وَأَسْرَجْنَاهُمُ فُجُورِهِمْ﴾ وه نیوه به‌و کاته‌دا نه‌ماش ده‌که‌ن ﴿وَنُفِثَ رُوحُهُ فِي حَبْلٍ﴾ له‌و کاته‌دا (فرشته‌کانمان) له‌نیوه بریکترن به‌و (که‌سه‌ی له‌سهره‌مه‌ر گدایه) ﴿وَنُفِثَ لَاحِقُزُورٍ﴾ به‌لام نیوه (فرشته‌کانی) همه‌مایمن ﴿فَتَوَلَّاهُمْ كَفَّةً عَمَّا زَيَّنَّا﴾ ده‌ی بوچی له‌گهر نیوه (ریدو و ماکرینه‌وه و آباداشت مادرینه‌وه) ﴿وَجَنُودًا كَثْرًا صِدْقٍ﴾ (مردود که‌ن) بگهر به‌وه له‌گهر راست ده‌که‌ن ﴿وَأَمَّا كَانُ مِنْ تَجْمُرٍ﴾ همه‌ن نه‌گهر له‌و (که‌سه‌ی له‌گیانه‌لادیه) له‌ریکان بی (له‌خو) ﴿فَرُوحٌ وَرُوحٌ وَجَنُودٌ﴾ نه‌وه ده‌سانه‌وه و بونی خوش و به‌هه‌شتی پر له‌دار و به‌مه‌تی بزه‌یه ﴿وَأَمَّا كَانُ مِنْ أَصْحَابِ تَيْمِيمٍ﴾ وه نه‌گهر له‌هاره‌لانی ده‌ستی راست بی ﴿وَأَمَّا كَانُ مِنْ أَصْحَابِ تَيْمِيمٍ﴾ نه‌وه سه‌لامتی و بی‌ریانی بو تو (چونکه) تو له‌یارانی ده‌ستی راستی ﴿وَأَمَّا كَانُ مِنْ تَجْمُرٍ﴾ به‌لام نه‌گهر له‌بی باومرانی گومر اینست ﴿وَأَمَّا كَانُ مِنْ جَبِیْءٍ﴾ نه‌وه (شوری) میوانداریه‌که‌ی نیجگار گهرمه ﴿وَأَمَّا كَانُ مِنْ جَبِیْءٍ﴾ وه‌چوره‌دار دُورده‌خه ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا رُحْءٌ یَقِیْءٌ﴾ به‌راستی نه‌وه‌ی (که‌لهم سورده‌ته‌دا به‌سکرا) حق و بی‌گومانه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ عَشِیْرَ﴾ جا که‌وا سو و به‌پاکی یاد و نه‌سیجانی به‌رو در دگاری گه‌وره‌ی خوت بکه

سوره‌ی غفرین

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشیدی مبه‌ربان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههرچی له‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدا هه‌یه ته‌سیجانی خوا ده‌که‌ن ﴿وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَكِيمُ﴾ وه ههر نه‌وه بالاده‌ستی کار به‌جی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ههر بو نه‌وه ده‌سه‌لات و خواهمه‌تی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿قَدْرٌ وَهَبٌ﴾ ده‌زی ده‌مریی ﴿وَهُوَ عَلَّامُ الْغُیُوبِ﴾ وه نه‌وه ده‌سه‌لاتی به‌سهر ههمور شتیکدا هه‌یه ﴿هُوَ الْكَرِیْمُ الْوَكَّارُ﴾ ههر نه‌وه به‌که‌میه (پیش ههمور شتیک هه‌بووه) وه ههر نه‌وه دوا هه‌میه‌شه و (پاشی ههمور شتیک ده‌میتیت) ﴿وَهُوَ الْعَزِیزُ الرَّحِیْمُ﴾ وه دیار و ناشکریه (بو‌خواه و خوش و عامه‌کار به‌هلگه‌کانی) وه به‌مه‌ان و شدارویه (له‌چاری به‌ده‌کان و رانیه به‌ناشکرا و به‌نبیه‌کان) ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ﴾ وه نه‌وه به‌ههمور و شتیک ناگاداره

﴿مَوَدَّیْ حَلَوِ السَّوْبِ وَالْأَرْضِ﴾ (خودا) نمو رانهیه که ناسمانه کان و رهوی دروست کردوه
 ﴿فِي سَمَاءٍ بِرٍ﴾ نه شهش روزدا ﴿لَمْ يَسُوعِ عَلَى تَرْشٍ﴾ پاشان بهر رویه وه سهر عهرش و قهراری
 گرت (باورمان پیتهی بهر شیوهی شیاوی خوا بیت، وه چوبیه تیه کهی مارانیس، نه بها خوا
 حوی درانیست) ﴿يَعْنِي بِرٍ فِي الْأَرْضِ﴾ دهرانیست چی ده چینه مایوی رهوی ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ وه چی
 لسن دپته دهر وه ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ وه چی له ناسمانه وه دپته خوار ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ وه چی سو
 سهر ده کهوی ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ وه نه مهر کوی بس خوا له گهلانه (بهاری و ناگداری)
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ ومخوا بیایه به مهر چی که ده بکهن ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾
 خوا به دهرانی ناسمانه کان و رهوی همر مو نموه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ وه همر مو کاریک همر یز
 لای خوا ده گهرینه وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ شمو ده سات به او روزدا (به دهریس و پایردا)
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ وه روز ده سات به او شهودا (له زستان و به هاردا) ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ وه
 نمو (خوا) ناگداره به یاری ماو دلاں ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ باور بهین به خوا و پیغه به ره کهی
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ و سه غش لهو مال و سامانهی که خوا نیوهی کردوه به چی شینی
 پیشیان تیاید، ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ نه معا نموانه نان که باور ی هیاوه و دارایی پان به خشیوه
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ پاداشنی گهره بیان سو هیهه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ نه وه چیتانه یز باور به خوا
 ماهیس، ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ که پیغه مهر مانگنار ده کات ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ که باور به بهر ورده گرتن
 بهین ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ له کاتیکدا که بی گومان خوا به پمانی (باور هیتانی) لسی وه رگرتوون
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ نه گهر نیوه باور دارن ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ خوا نه ورانه به ده سیریت یز به دهی
 خوی (که مو حه ممد) ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ به لکه و نابمانیکی روون و ناشکرا ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ ت له تار یکستانی (گومرایسی و سیاومری) دهر تان بهیت بو ماو پروماکی (نیمان و نیسلام)
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ وه به راستی خوا به را بهر نیوه به سور و میهره مانه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾
 الله ﴿نه وه چیتانه کهو هیچ نانه غش له ری ی خوادا ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ له کاتیکدا، سیرانی
 ناسمانه کان و رهوی بو خوا ده پیته وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ به کسان بین نه وانه تان ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾
 و قش ﴿که له پیش گرتی (مه ککه) نامالیا به خشیو و خدنگاوان (له گهل نه وانهی له دوا ی فدهی مه ککه
 نه و کاراته مکمن) ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ نموانه پلهو پایمان روز گهره تره ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾
 له وانهی که له دوا ی (گرتی مه ککه) مالیا به خشیو و خدنگاوان ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ وه به مهر
 دوو لا خوا به پیته به هشی داره ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ وه خوا ناگداره به وهی که ده بکهن ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ کسی به نمو که سهی قهرر ده سات به خوا ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ به قهرریکی چانک
 (به بست نه ویه مال به خشیت له پیتو خوا) ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ تا خواش چهد بهر بهر بیدانه وه
 ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾ وه پاداشنی زود چاکی یز هیهه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْبِرِّ﴾

﴿قَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سوتند به خوا به پرانسی نیسه پیغمبرانی خومانمان ماردوه ﴿وَنُوحٍ﴾ به به لگه و موعجیرای پرومده ﴿وَارْتَبْنَا مَعْزُورًا وَنُوحًا﴾ وه کتیبی (ناسمانی) و ندر روی دامنمان له گه نماندن ﴿يُنْفِرُ نَسْرُكُمْ﴾ بز نه وهی خه لکی به داد گری به تار بکن (له مار خلیاندا) ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ وه ناسمان دروست کرد ﴿فَبِهِ يَشْشُدُ﴾ که هتیرکی به تینی توندی تپدا به بز جه سگ کردن ﴿وَمِنْ نَّاسٍ﴾ وه سوودمکی دورشی همه به بو جه لکی (له بهر که بنانی له همدور جورده پیشه ساری به خرمه گورار به کاندان) ﴿وَنُوحًا﴾ وه نا خوا دهری بحات ﴿وَمِنْ نَّاسٍ﴾ چ که سی بار مانی (نایش) خوا و پیغمبرانی دعات که به بهانیش به ﴿إِنَّ قَوْلَ سَيِّدٍ﴾ بیگومان خواهه هیر و نه سه لانه ﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِرَحْمَةٍ﴾ سوتند به خوا بیگومان سورج و تیر اهیم مان به وانه کرد ﴿وَجَعَلْنَا دُرِّيَّةً لِّهٖ وَنَحْنُ﴾ وه له مار و چه که پیشیاندا پیغمبرینی و کتیبی ناسمانمان دانا ﴿فَسَهَرْتَهُ﴾ نه محاهه مدیکان رینموریان و در گرت ﴿وَكُنَّا نَنْهَرُهُ فَنِفَوٰهُ﴾ وه روریشیان باخی و کافر سور ﴿وَنُوحًا﴾ نر هیر به سب له پاشان به شوش نه وانه دیسان پیغمبرانی خومانمان مارد ﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِرَحْمَةٍ﴾ وه دواتر حیسای کوری مهربمان مارد ﴿وَرَبُّهُ﴾ وه نچیلیمان بی به خشی ﴿وَجَعَلْنَا نُوحًا لِّهٖ دَلِيلًا﴾ وه له دلی نه وانه که شونی که دتن ﴿وَرَبُّهُ﴾ سوز و بهر بهیمان دروست کرد ﴿وَرَبُّهُ﴾ کس عوف وه گوشه گیری به که که خویان دایان هیا بوو ﴿وَنَحْنُ﴾ که نیمه نه ومان به سهر پنبوست به کرد بوو ﴿وَنَحْنُ﴾ به لام خویان دایان هیا بوو بهر امدی خوا ﴿وَنَحْنُ﴾ به عیبی که چی وه که پیوست پاریر گاری نه و گوشه گیری به بیان به کرد ﴿وَنَحْنُ﴾ نیمه ش به خشیمان به وانه بیان که ماوه بیان هیا بوو ﴿وَنَحْنُ﴾ پاداشتی خویان ﴿وَنَحْنُ﴾ وه روریشیان له سور دهر چوون ﴿وَنَحْنُ﴾ نهی نه و که سانهی باو درتان هیا و به ﴿وَنَحْنُ﴾ له خوا نرسس و باو به تین به پیغمبره که ی ﴿وَنَحْنُ﴾ دوو به شتان له به رحمت و به خشی خوی بی به خشی ﴿وَنَحْنُ﴾ وه رو واکیه کتان دداتی ﴿وَنَحْنُ﴾ که رینموری وریسی راستی بی دهر کمن ﴿وَنَحْنُ﴾ وه لیسان خوش ددیت ﴿وَنَحْنُ﴾ وه خوالن خوشبووی مهربانه ﴿وَنَحْنُ﴾ تا خاوهن به راوه ناسمانیه کان بران ﴿وَنَحْنُ﴾ که دمه لاتیان بی به به سهر هیچث له به خشی خوا ﴿وَنَحْنُ﴾ وه هر چی به خشی همه به دمت خوابه ﴿وَنَحْنُ﴾ ددات به هر که سبک که خوی به دمت ﴿وَنَحْنُ﴾ وه خوا خاوهنی به خشی رزور گه وریه ﴿وَنَحْنُ﴾

سورتي (الحجۃ)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بى‌مناوى خواي نه‌خشده‌ی مېهره‌يان

﴿مَدَّ سَمْعَهُ﴾ به‌راستی خوايیستی ﴿فَوَازَتْ نَجْدَتُهُ فِي رَوْحِهِ﴾ وونه‌ی نه‌وژنه‌ی که له‌باره‌ی میرده‌که‌یه‌وه
گفتوگوي له‌گهل نه‌کردی ﴿وَتَشَكَّى فِي مَهْ﴾ وه سکا‌لای خوی سولای خوانه‌برد ﴿وَأَنَّهُ يَسْمَعُ
عَمْرُكَ﴾ وه خوا گوتی له‌ووتووتیزی همدووکتان بوو ﴿إِنَّ نَدَّ جَعَلْتُ بَيْنَهُ﴾ به‌راستی خوايیسه‌ری
بیایه ﴿لَيْسَ ظَهْرُورٍ مِّمَّكَ﴾ نه‌وانه‌تار که‌ظهار ده‌که‌ن ﴿مِنْ سَابِقِهِ﴾ له‌گهل ژمه‌کانیاند (پین)
ده‌لېس وه‌ک دیکسان وان) ﴿فَهْ هُنَّ مُهْمَةٌ﴾ نه‌وانه‌دایکی نه‌وان بیس ﴿إِنَّ مُهْمَهُ﴾ دایکی نه‌وان
﴿لَا تُقِي رَدِّهِ﴾ هه‌ر نه‌وژمانه‌ن که‌نه‌وانیان لی سووه ﴿وَبِهِ مَنُوبٌ مِّنْهُ﴾ وه‌یگومان
نه‌وانه‌گوتاریکی خرابی مایه‌سه‌ده‌لېس ﴿وَرُزْ﴾ ودرود ده‌که‌ن ﴿وَرَبِّهِ عَمْرُورٌ﴾ وه به‌راستی
خواستن خوش بوری لی بوورده‌یه ﴿وَلَيْسَ ظَهْرُورٍ﴾ نه‌وانه‌یظهار ده‌که‌ن ﴿مِنْ سَابِقِهِ﴾ نه‌گهل
هاوسه‌ره‌کایان ﴿نَمِيعُونَ﴾ له‌پاشان په‌شیمان ده‌یه‌وه ﴿دِیَانَهُ بَیْتٌ بَجَهْ لَیْسَ﴾ ﴿مَدَّوْ﴾
له‌وه‌ی که‌ووتوبه‌ (واته‌ حیر، نه‌لایان ماده‌ن) ﴿وَمُخْرِ رَمِدٍ﴾ نه‌وه‌پیوسته‌ به‌ده‌یه‌ک نارادیکه‌ن
﴿مِنْ قَبْلِ لَیْسَ﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی به‌یه‌ک بگه‌ن (وچه‌ لایان) ﴿وَمِنْ عَطْرٍ بَهْ﴾ نه‌م که‌فاره‌ته‌ی
(که‌ له‌سه‌رتان پیوست کراوه) تاموزگاری ده‌کریس بی‌ی ﴿وَأَنَّهُ يَمَاقِلُ حَبْرٍ﴾ وه خو‌شاره‌را
ولانگاده‌ به‌وه‌ی که‌ ده‌یکه‌ن ﴿مِنْ رَجَدٍ﴾ نه‌مجان‌ه‌گه‌ر به‌کیک (به‌ده‌ی) ده‌ست به‌که‌وت
﴿فَیْسَ شَهْرٍ مِّنْ بَیْسٍ﴾ نه‌وه‌مادوومانگ له‌سه‌ریه‌ک به‌رژووبیت ﴿مِنْ مِّنْ رَّسَدٍ﴾ پیش نه‌وه‌ی
بچه‌لای به‌ک ﴿مِنْ رَّسَدٍ﴾ نه‌گه‌ر به‌کیک به‌بتوانی (دوومانگ به‌رژووبیت) ﴿مِنْ أَعْدَاسٍ سَتِیْ مَشْکٍ﴾
نه‌وه‌بائی شه‌ست هزار بدات ﴿مِنْ شَمْسٍ وَنَهْرٍ وَنَهْرٍ﴾ نه‌و (که‌فاره‌تانه‌ که‌ له‌سه‌رتان پیوست
کراوه) بو نه‌وه‌یه‌مادوومانگ به‌خواو په‌مه‌سه‌ری خوا (مل که‌چی به‌رمانی خواو په‌مه‌سه‌ری خو‌بی)
﴿وَبِذَلِكَ خُذُوا نَهْ﴾ وه نه‌وانه‌سووری خواو ﴿وَمِنْ كَفَرٍ عَدَّ بَیْسٍ﴾ وه بوی‌ن باوه‌ران هه‌یه‌سرای
سه‌حت ﴿لَیْسَ نَجْدُورٍ نَهْ وَرَسْمٍ﴾ یگومان نه‌وانه‌ی دژبه‌تی و سه‌رینچی خواو په‌مه‌سه‌ری
خوا ده‌که‌ن ﴿بُکُو﴾ ریسواو سه‌رشور ده‌کریس ﴿کَکَ بَیْسٍ مِّنْ فِیْهِ﴾ هه‌ر وه‌ک نه‌وانه‌ی
پیش نه‌مان ریسواو سه‌رشور کراو ﴿وَقَدْ نَرَسَ بَیْسٍ﴾ (چو‌ن مافه‌رمانی ده‌که‌ن) له‌کانیکدا
دلایان که‌ نیمه‌ به‌لگه‌ی روومان ماردوته‌ خوارموه ﴿وَمِنْ كَفَرٍ عَدَّ بَیْسٍ﴾ وه بوی‌ن باوه‌ران سرای
ریسواکه‌ر هه‌یه ﴿بَیْسٍ مِّنْ نَّهْ حَبِیْ﴾ له‌رژوتکدا که‌خواه‌موویان تیکرا ریسووده‌کانه‌وه
﴿مِنْ نَّهْ عَمْرُورٍ﴾ پاشان هه‌والیان پین دعوات به‌وه‌ی که‌ کردویمانه ﴿أَحْضَهُ نَهْ وَنَهْ﴾ که‌خوا
(هه‌مووی) ژماردوه‌وه (به‌لام) خویان له‌میریان چووه ﴿وَأَنَّهُ عَمْرُورٍ وَنَهْ﴾ وه خوا به‌سه‌ر
هه‌موو شینکدا ناگاده‌وه ﴿

﴿لَا يَجِدُ مَرِيضِينَ﴾ که سائیک نابینیت که باوریدان همیت ﴿بِأَنَّهُ وَثِقَ الْأَنْفَرِ﴾ به حور به‌روزی دویسی ﴿يُؤَدُّونَ﴾ که دوستایه‌تی بکهن ﴿مِنْ خَلْفِهِمْ وَنُوبَهُ﴾ له‌گهل نه‌وانه‌ی دزبیه‌تی خواور پیغمه‌بهری خواده‌کهن (واته ناییت باورمرداران دؤستایه‌تی و پشتیوانی بی باوریدان بی) ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا بِأَنَّهُمْ﴾ همر چه‌بلده‌ئو دورسانه‌ش باورکان بی ﴿وَأَنَّهُمْ أَقْرَبُونَ خَوْفَهُمْ وَغَيْبُهُمْ﴾ یس کور و بر او حرم‌بان بی ﴿أَوْ هِيَ كَسْرِي قُوَاهُمْ﴾ نه‌وانه‌ خوا باورم‌ری له‌دل‌باندا چه‌سپ‌دووه ﴿وَأَيُّهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾ به‌هبری کردوون و سهری خستون به‌قورشان و نیم‌ان له‌لایه‌ن خویسه‌وه ﴿وَنَدْبُهُمْ حَبِيبٌ﴾ وه‌ده‌بانخانه به‌هشتانیکه‌وه ﴿خَيْرٌ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ﴾ که جوگه‌ل‌اوی رور ده‌رات به‌زیر دره‌خته‌کایاندا ﴿خَيْرِينَ فِيهِ﴾ به‌هم‌میش‌میس نییدا ده‌میس‌وه ﴿فَرِحِينَ بِأَلْفَتِهِمْ﴾ خوا لای‌بان پاری سووه ﴿وَرِضُوهُنَّ﴾ نه‌وانیش له‌خو راری سوون ﴿أَرْبَعِينَ حَرْبًا﴾ نه‌وانه‌کوم‌دل و ده‌سنه‌ی خودان ﴿لَا يَنْحَرِبُونَ﴾ ناگادار بی که تم‌ها کؤم‌ل و ده‌سنه‌ی خودا پرگار و سهر فرارون ﴿

سوره‌ی (الحشر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خورای به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿سَبَّحْتَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ههرچی له‌ئاسمانه‌کان و ره‌ویدایه‌ نه‌سپ‌هاتی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُكْسِبُ﴾ وه‌تم‌ها نه‌ورالی مال‌ده‌سنی کار‌دروسته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا راتیکه ﴿أَخْرِجُوا مِنْ هَٰذَا مَن كَانَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ﴾ بی باورانی خوا من کتبی ده‌ر کرد ﴿مِنْ دِينِهِ﴾ به‌مال و شونی خویس ﴿يَا أَيُّهَا الْحَشَرُ﴾ بویه‌که‌م کور و به‌وه ﴿مُحْسِنِينَ زُجْرًا﴾ به‌تم‌مانه‌سوون (له‌ی موسول‌صایته) که (به‌ئولا‌کایان) ده‌رچس ﴿رِضْوَانَهُ﴾ خوشیای وایان ده‌رانی ﴿مَدِينَتُهُمْ حَبِيبَتُهُمْ﴾ که نه‌لا‌کایان ده‌یانپار بیرون له‌(سرای) خوا ﴿بِهِمْ نَدْبٌ﴾ بویه‌(سرای) حوایان بو‌هات ﴿مِنْ حَيْثُ لَزِمْتُمُوهُ﴾ له‌شونیکه‌وه که گومانیان بوی نه‌ده‌چوو ﴿وَهُوَ أَقْرَبُ مِنْهُمْ رَحْمَةً﴾ وه‌خو تر‌سینگی خسته‌دار دلیانده‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که خانوه‌کانی حوایان ویران ده‌کرد ﴿بِأَنَّهُمْ قَدْ كَانُوا فِيكُمْ﴾ به‌ده‌سنی حویس و به‌ده‌سنی نیم‌ان‌داران ﴿وَهُوَ أَقْرَبُ مِنْهُمْ رَحْمَةً﴾ نه‌مجا‌پم‌د و ده‌گرون‌له‌ی خوا من بیرو هؤشان ﴿وَلَوْلَا أَنَّهُمْ كَانُوا فِيكُمْ﴾ نه‌که‌ر خوا ده‌ر به‌ده‌ری له‌سهر بریار به‌دایه‌ (له‌سهر نه‌و) جو‌له‌کانه‌ ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ فِي الْخَلْقِ كَذِبًا﴾ بگومان له‌دوبادا سرای ده‌دان ﴿وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ به‌روزی دو بیشدا بؤ نه‌ون هه‌یه ﴿عَذَابٌ مُّسْتَرٍ﴾ سری ناگری دؤره‌ح ﴿

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ﴾ ثم سرانه نه‌موی نه‌ووه بوو ﴿ثُمَّ قَدْ وَّرَثُوهُ﴾ دزایه‌تی خوا و پسته‌م‌ریان کرد
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّارِ﴾ وه هدر که‌سیتک دزایه‌تی خوا سکاات ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ إِعْمَالَهُ﴾ نه‌وه به‌رستی خوا تو له
 سیتی نه‌بیه ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ نه‌وه‌ی برستان له دار خورما ﴿وَتَرْتَضَوْنَ﴾ پاسبی گه‌ران
 ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ عَنْ سِوَاهُ﴾ به وه‌سناوی له‌سهر به‌کانبان به‌مینه‌وه ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ نه‌وه به‌هرمانی خوا بووه
 ﴿وَبِخَيْرِ الْمَوَاقِفِ﴾ وه بق سهر شور کردن له‌سنوور دهر چوروان بوو (مه‌بست پښ جو له که‌کانه)
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّارِ﴾ نه‌وه (ده‌ستکه‌وتانه) که‌خوا سه‌مدیه‌وه (بی جهنگ کردن) ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾
 بو پسته‌م‌ره که‌ی له مالی (نه‌ی به‌صیر) ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ نه‌وه بو مه‌ده‌ست هینانی
 (نه‌وه مال و سامانه‌ی جو له که) هیچ نه‌سپ و خوشتر بکبان تاونه‌داده (امه‌جهنگ ور) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّارِ﴾
 له‌سپطر رسد ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ نه‌لکو خوا پسته‌م‌رانی رال ده‌کات ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ به‌سهر هدر که‌سده که‌بیه‌وینت
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّارِ﴾ وه خوابه‌سهر هم‌وو شیک‌دابه‌ده‌سه‌لانه ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ نه‌وه‌ی خوا
 ده‌ست پسته‌م‌ری خست (نه‌ی جهنگ) ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ له (سهر ووت و سامانی) گوید شیشه‌کانی
 جو له که ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ نه‌وه بو خود بو پسته‌م‌ره ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ اوتاه له به‌ر زمره‌مدی گشتی مو سلیمانانده خدرج
 ده‌کریست ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ وه بو خرمانی (پسته‌م‌ره) و هه‌تسوان ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾
 وه بق هه‌زاران و پښوارانی که‌م ده‌ست ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ تا (نه‌وه مال و سامانه)
 نه‌نیا له‌ماو ده‌له‌مه‌ده‌کانبانده ده‌ست به‌ده‌ستی پی به‌کریست و به‌س ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾
 وه نه‌وه‌ی پسته‌م‌ره ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ پی ی دان وهر پښگر ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ وه نه‌وه‌ی پستی قه‌ده‌عه کرد واری
 لن به‌ش ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ وه له خوا بترس ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ بیگو مان خوای که‌وره‌م‌رای مه‌خته ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾
 ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ (نه‌وه ده‌سکه‌وته‌ی له نه‌ی به‌صیر گیرا) بو به‌دارانی کوزچکه‌ره به ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾
 نه‌وانه‌ی که‌هه‌ر گران ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ له‌مال و سامانیان ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾
 هه‌رل و به‌هره‌ی خوا و برانه‌مدی نه‌ریان ده‌وینت ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ وه یارمه‌تی (لایبشی) خوا
 و پسته‌م‌ری خوا ده‌دهن ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ هه‌ر ته‌وان راسنگویان ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾
 نه‌لهر ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ (یاریده‌ده‌ره‌کان) که‌له‌مال و شوی خویان بوون (له‌شاری مه‌دینه) و ماوه‌ریان هینا
 پیش (کوچکه‌رمی برا موهاجره‌کانبان) ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ نه‌وه‌ی کوچ بکات بو لایان خوشیان
 ده‌ری ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ وه شک تاهه‌ن له دل و دهر ووی خویدا هیچ خوره
 چه‌سرودی و به‌خیدیک به‌هر نه‌وه‌ی به‌شی کوچکه‌ران دراو (به‌شی ته‌وان به‌دراوه‌مال و سامانه‌ی
 که‌گیرا له‌جو له که‌کان) ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ وه ده‌رلی ته‌وان نه‌دهن به‌سهر ده‌رلی خویدا
 ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ نه‌گه‌ر چی خوشیان روزر پښوستان پیی یت ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ وه نه‌وه
 که‌سه‌ی خوی له‌رزدی و به‌خیلی دهر ووی پاریزیت ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾ (به‌راستی) هه‌ر
 ته‌وان سهر قه‌راز و سهر که‌وتوو ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ مِنْ سِوَاهُ﴾

﴿وَأَلْبَسَ لَهُ ثِيَابًا فَقَبَضَهُ فَعَبَّوْا﴾ نعو (ماوې دارا نه ش) له پاش نه مانعو هانو وې نه لیس ﴿رَبِّ عَفْرٍ﴾ نه ی
 په روږدگار مان لیمان خو شېه ﴿وَلَا خَرِيبَ تَبِیْنِ﴾ وه لهو بریا نه شمان (خوش به) ﴿سَقُونَهُ بِالْأَيْسِ﴾
 که پیشمان که و تو وړ له نیسان هیتاندا ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِهِمْ عِلًّا غَيْرَ مَعْنَى﴾ وه هېچ وړ و کینه یه ک
 مه حیره دلحانه وه دهر ساره ی ماوې ادران ﴿رَبِّ بَنَاتٍ رَافِقٍ رَجِیْرٍ﴾ نه ی په روږدگار مان به راستنی
 هه رنوی دلسوری مېهرمانی ﴿رَبِّ رَمْرَمٍ﴾ نابا سر محکت نه داوه ﴿بِقِیَّتِ بَاقُو﴾ به وانه ی که
 دوو وړو وړو وړو ﴿بِقُوَّةٍ بَخْرٍ﴾ نه لیس بهو برادره نه بیان ﴿بِیْنِ كَرُومٍ هُوَ تَكْبَسُ﴾ که بی باوې
 بوون له (جووله که) خاوه کنبه کان ﴿بِیْنِ خَرِیْتِهِ﴾ نه گهر دهر مکرېس (له مال و خاك و ناوان)
 ﴿بِخَرَجٍ مَعَكُ﴾ نیمه ش له که لئاندا دهر ده چیس ﴿وَلَا عِلَّیْ بِعَظْمٍ حَذُّهُ﴾ وه هه ر گیر گوېر به لی که س
 ماکه یس له دزی نیوه ﴿وَلَا فُتْرٍ﴾ وه نه گهر جه مگتان له گدل دایکری ﴿بِصَبْرٍ ثَمَّةٍ﴾ بېگومان نیمه
 یارمته نیوه نه دویس ﴿وَلَا یَشْهَدُ بِهٖ اِسْمُهُ فَوْنٍ﴾ بېگومان خواشایمته له مات که نه وان دروړس ﴿بِیْنِ
 اُخْرَیْنِ﴾ له گهر دهر بکرېس ﴿اُخْرَیْنِ مَعْنَى﴾ نه وان له گدلاندا دهر ماچس ﴿وَلَا فَوْنٍ اِسْمُهُ فَوْنٍ﴾
 وه نه گهر جه مگتان له دز کرا یارمته بیان مادن ﴿وَلَا فَوْنٍ مَعْنَى﴾ وه نه گهر یارمته بیان مادن
 ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ بېگومان (نه شکې و) پښت هه لکه کهن ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ پاشان سره راخریس ﴿بِیْنِ
 اَلْاَسْرِ اِسْمُهُ فَوْنٍ مَعْنَى﴾ به راستنی (نه ی باوې ادران) نیوه ترستان ریانره له دلی نه واندا
 ناخوا ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ نه ووش له بهر نه و به که بېگومان نه وانه ﴿فَوْنٍ اِسْمُهُ فَوْنٍ﴾ که س بیکنی نی ماگن
 ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ (جووله که) جه مگتان له گدل ماکهن همسو و بیکه وه ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾
 مه گهر له جهمد گوید بیکنی قایمی نه لاییدا نه بیت ﴿وَلَا فَوْنٍ اِسْمُهُ فَوْنٍ﴾ بیان له پښنی دیواره وه
 ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ دزابه نی بیان روړه سخته ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ تو واده رانی که نه وان کوو بیکه وړن
 ﴿وَلَا فَوْنٍ اِسْمُهُ فَوْنٍ﴾ له کاتیکدا دلیان جیا وله به ک دووره ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ نه و به هوی نه و به
 که نه وان که لیکنی به مانس ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ مو و نه ی (شهم جووله کانه) وه که مو و نه ی نه وانه
 ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ که له پښ نه ماندا بوون به ماوې به کی کهم (مده مست پیس موشریکه کانی توړه پښ
 و جووله که کانی بهو قه سوقاغه) ﴿وَلَا فَوْنٍ اِسْمُهُ فَوْنٍ﴾ سره نه محاس کاری خومان چه شت ﴿وَلَا فَوْنٍ اِسْمُهُ فَوْنٍ﴾
 لیر ﴿وَلَا فَوْنٍ اِسْمُهُ فَوْنٍ﴾ سرای سخته ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ مو و نه ی نه ماندا کانه) وه که شیتان و به
 ﴿وَلَا فَوْنٍ اِسْمُهُ فَوْنٍ﴾ که به مرفقی ووت بی پروابه ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ جا که بی پرو وړ (شهینان)
 ورتی ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ به راستنی من مریم له تو ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾ بېگومان من له خوا ی
 په روږدگاری جهاتیان دهر سم ﴿بِیْنِ اَلْاَسْرِ﴾

﴿دَکَّارٌ مَعْبُودٌ﴾ حاسه نه محاسی هدر دو کیان نه و به ﴿نَهْدِیْ تَارِ حَبِیرٍ وَیَدِ﴾ که ینگوم
 هدر دو لاله دور حده نهس به هم می شیمی ﴿وَرَمَقَ حُرَّةَ سَیِّمٍ﴾ وه نه مدیه سرای سته مکاران ﴿۱۱﴾
 ﴿یَاقَیْنُ یَدْبِیْءُ مَوْتُکُمُ الْکَلْبُ﴾ نهی نه واتهی که ناو بران هبار وه خوا اترسی ﴿وَشَطْرُکُکُمُ الْوَهْمُ﴾ وه همور
 که سبت داسر بح بدات ﴿مَنْ جَعَلَ لَکُمُ﴾ (برانی) چی پیش خوی مار دوه بوباشه وری (له کار و کر دوهی
 چاکه) ﴿وَتَقُوْا لَهُ﴾ وه له خوا اترسی ﴿بِیْنَ يَدَیْهِمْ عِصْمَةٌ﴾ به راستی خوا اترس به به وری
 که ده بکهس ﴿۱۲﴾ ﴿وَلَا تَکُوْبُ صُلْبَیْنِ سُوْتِهِ﴾ وه نه وانه مدس که خوابان له بر خویان بر دوه ﴿وَأَسْفَرُ
 نَفْسِهِ﴾ جاس خواش نه وانی له بر خویان بر دوه توه ﴿وَأَنْتَ هُوَ نَفْسُکُمْ﴾ همور نه ورس دهر چوان به
 هدر مالی خوا ﴿۱۳﴾ ﴿لَا سَمَوِیُّ صَاحِبُ تَارٍ وَصَاحِبُ جَدِّهِ﴾ دوره خیاب و به هم شیان وه که ره کسان
 بیس ﴿أَصْحَابُ الْجَهَنَّمَ لَا یُفِرُّوْنَ﴾ به هم شیان بر گار و سه که توو ﴿۱۴﴾ ﴿وَأَنْتَ هُوَ نَفْسُکُمْ﴾ نه که رنه
 قورنه مان دانه راندیه ﴿عَلِ حَبِیْ﴾ نو سه کیونک ﴿لَنْ یُعْذِرَکَ حَشِیْدٌ مُّتَصِفَةٌ﴾ (وه تبگه شتیه نه وری که
 نیید هاتوره) ده نیسی به ملکه چی ولت له ت بووی ﴿مَنْ حَشِیْدٌ لَّهِ﴾ له ترسی خوا ﴿وَلَنْ یُعْذِرَکَ﴾ نه
 جور دهمور وانه ﴿نَضْرِبُهَا لَکُمُ﴾ ده بان هپبه وه بو خه لکی ﴿حَمْلُهُ بِمَکْرُوبٍ﴾ بو نه وری بهر بکه به وه ﴿۱۵﴾
 ﴿هُوَ لَکُمُ﴾ خوا هدر نه و راته به ﴿لَا یُعْذِرُکَ﴾ هیچ بهر ستر او نیکی پرست س به ینجکه نه و
 ﴿عَمْرُ لَمِیْبٍ وَشَهْدَةٌ﴾ رانای ههمور بهشی و ناشکر اکانه ﴿هُوَ یُخْرِجُکُمْ مِنْ حِجْزٍ﴾ هدر نه و به خشندهی
 بهر و بان ﴿۱۶﴾ ﴿هُوَ تَبِیُّ﴾ نه و نه و خواجه به ﴿لَا یُعْذِرُکَ﴾ که ینجکه له و بهر ستر او نیکی
 راست بیه ﴿لَنْ یُعْذِرَکَ﴾ پاشا و پاک و ینگرد ﴿تَحْمِلُکُمْ سَوْمُکُمْ﴾ و ناشتی دهر و دلیا که رهر
 ﴿لَنْ یُعْذِرَکُمْ﴾ چاو دیر و بار بر گار ﴿تَحْمِلُکُمْ﴾ و راک و بالاد سته و ﴿تَحْمِلُکُمْ﴾ خاوه و شکو
 ﴿لَنْ یُعْذِرَکُمْ﴾ و شایستهی ههمور که وره یی به که ﴿لَنْ یُعْذِرَکُمْ﴾ پاکسی و ینگردی بو خواجه
 ﴿عَمْرُ یُخْرِجُکُمْ﴾ له و هار به شانهی که بوی دانه مری ﴿۱۷﴾ ﴿هُوَ یُعْذِرُکُمْ﴾ هدر نه و خاوه ﴿لَنْ یُعْذِرَکُمْ﴾ به دیه پنه
 و ﴿لَنْ یُعْذِرَکُمْ﴾ ده پنه و وینه کشته ﴿لَنْ یُعْذِرَکُمْ﴾ هدر نه و توه ههمور و او نیکی هدر
 جوان و پاک ﴿لَنْ یُعْذِرَکُمْ﴾ همر چی له تاسمانه کان و ره وری دایه ستایشی نه و ده که
 ﴿وَهُوَ یُخْرِجُکُمْ﴾ وه همر نه و زال و بالاد سته کار به جی ﴿۱۸﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خوی به خستیدی میهره یان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نهی نهو که مانهی که با و مرسان هبارو ﴿وَلَا تَعْبُدُوا عَدُوًّا وَلَا قُرْبَنًا﴾ دوزمانی
 من و خوتان مه گهن مه دوستی خوتان ﴿مَنْ يَتَّبِعْهُ يَتَّبِعْهُ﴾ دوستایه نی خوتانیان سو سپرن
 ﴿وَدَعَاكُمْ﴾ له کاتیکدا دلپاش نهوان بی با و مران ﴿مَنْ يَتَّبِعْهُ يَتَّبِعْهُ﴾ بهو نایه راستی که یوتان هاتوره
 ﴿يَتَّبِعْهُ يَتَّبِعْهُ﴾ بهو ممر پیچ و قنوش دهرده گهن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ (لهم رنه وهی) که
 با و مران هه به به خوی به و مر دگارتان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ حانه گهر دهر چوون له و ولانی خوتان
 ﴿يَتَّبِعْهُ يَتَّبِعْهُ﴾ سو تیکوشان و جهسگ کرد له برسی صدا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ وه بو به ده سستیانی
 خوشوودی من (دوستایه نی نهوان مه گهن) ﴿يَتَّبِعْهُ يَتَّبِعْهُ﴾ وارو نهی (با و مر داریان) پس ده لیس
 مه دوستایه نی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ له کاتیکدا من نه رانم ﴿يَتَّبِعْهُ يَتَّبِعْهُ﴾ بهو هی شمار دقانه وه به و هیشی
 لاشکراتان کرد ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ وه همر که سیک له نیوه دوستایه نیان بکات ﴿يَتَّبِعْهُ يَتَّبِعْهُ﴾ سبیل
 نهوه بیگومان بی ی راستی وون کرد ووه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ نه گهر تووشان پس ﴿يَتَّبِعْهُ يَتَّبِعْهُ﴾ نه
 مه دوزمانی لیوه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ وه دهر نه گهن یوتان ﴿يَتَّبِعْهُ يَتَّبِعْهُ﴾ ده سستیان و رمانیان
 به خر پس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ ناوانه خوارن که نیوه بی با و مر بو و نایه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾
 به خرمانشان و به مالانسان سو و دتان پس ما که به من ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ له و قوی دوا پیدا (خوا
 نیوه و خر مه گهان) له به که جیاده کانه وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ وه خوا نیایه به و هی که ده بیکهن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ به راستی بو نیوه هه به ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ بهر مه شپکی جوان و چاک ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾
 له لیبر اهیمن و نه و نهی له گه لید بوون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ که به گه له که ی خویانیان ووت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾
 به راستی نیمه بیر و به ریس له نیوه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ وه له و شتانهش که ده بان به رستن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾
 له جیانی خوا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ نیمه با و مرمان می به به (نایمی) نیوه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ وه به یدانو و له بیون
 نیمه و نیوه دا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ دوزمانی و کینه بو هه میسیمی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ نه کاتیک
 که سوا و خوی تاک و نه به ده هس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ جگه له و قه به ی لیبر اهیمن که به با و کی
 ورت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ بیگومان ناوای لیخو شپو ووت بو نه گهن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ وه من
 هبجم به ده ست می به له به رانیه ر خوا دا بو تو ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ نهی به و مر دگارتان نه بها پشتمان
 به تو به ستووه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ وه همر بو لای تو که را وینه تموه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ سهر نه به حابش همر
 بو لای تویه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ نهی به و مر دگارتان بهمان که بیت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ به مایه ی گو مرایی
 نه وانه ی بی با و مر بوون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾ وه لیتمان خوشیه نهی به و مر دگارتان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾
 به راستی همر قویت رالی مالا ده ستی کار به جی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا نَائِبَهُ رَنْكُ﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ﴾ موند به خوا بنگومان یو تیوه هویه له تیور هیسم و پرواداره کاند، ﴿سَوَاعِدَ﴾ سهر
 مه شقیکی جوان ﴿بِسْكَانٍ رَاحٍ﴾ یو کسبک که نو مید و هیوای سی نه خور و نه روزی دواي
 ﴿وَمِنْ بَنَاتٍ﴾ وه هدر که سبک پشت هملکات ﴿بَنَاتٍ مِّنْ نَّبِیِّ﴾ نموه به راسی هدر خوا به بی بیار و دهوله ممدو
 ﴿تَجِدُ﴾ شایسته می ستایش ﴿عَسَىٰ لَّکُمْ فِیْهِمْ شَرٌّ مِّنْ نَّفْعٍ﴾ دلیماس حیوی گموره
 دوسایه تی و خورشه ویسی دوستی ده کات له بیوان تیرو و نه وانه ی دوزنامه بیان له گدل کردوون (به لیمان
 هیماسی روره بیان) ﴿وَتَذَرُهُنَّ﴾ وه خوا به یوانایه ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ وه خوا لی خوشبوی میهره یانه ﴿لَا یُکْرَهُنَّ﴾ خو ریتان لی ماگریت ﴿عَلٰیٰ دِیْنِ﴾ له گدل نه وانه ی ﴿وَلَمْ یُکْرَهُنَّ﴾ که جهمگیان له گدل نه کردوون
 ﴿فِی الدِّیْنِ﴾ نه سهر نه میده ﴿وَلَمْ یُکْرَهُنَّ﴾ وه دهریان نه کردوون ﴿بِسْكَانٍ رَاحٍ﴾ نه جیگ و شوی و عساک و
 وولاسی خومان ﴿بِسْكَانٍ رَاحٍ﴾ که چاکه بیان له گدل یکمن ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ و مداد گمریس له گدل یاند، ﴿بِسْكَانٍ رَاحٍ﴾
 آلمیدیس ﴿بِعِزَّتِی﴾ خوا نه وانه ی خوش لمری که مداد گمریس ﴿بِسْكَانٍ رَاحٍ﴾ بیگومان خو ریگریتان لی
 ده کات تمها ﴿عَلٰیٰ دِیْنِ﴾ له وانه ی که جهمگیان له گدل کردوون ﴿فِی الدِّیْنِ﴾ نه سهر دیس (ویا و به گداس)
 ﴿وَلَمْ یُکْرَهُنَّ﴾ و دهریان کردوون له جیگا و شوی و عساک و وولاسی خومان ﴿وَلَمْ یُکْرَهُنَّ﴾
 وه دهرمه بیان داوه له سهر دهر کردستان ﴿بِسْكَانٍ رَاحٍ﴾ (ریگریتان ده کات) له وای که دوسایه تیپ نه گدل
 یکمن و به دوسایان دینیس ﴿وَمِنْ بَنَاتٍ﴾ وه هدر که سبک دوسایه بیان بسکات ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ له وانه
 خویسان مسه مکارن ﴿بِسْكَانٍ رَاحٍ﴾ نه ی نموده ی داو دهرتان هیساوه، ﴿بِسْكَانٍ رَاحٍ﴾ نه گدر ناره مانی
 نیماسدار هانس بولانان ﴿بِسْكَانٍ رَاحٍ﴾ به کوچ کمری ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ نه سهر دیس ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾
 به بیاده ی نه وای و اناتره ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ نه ممحا نه گمر و انیشان نه و (ناره مانه) ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾
 ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ نه و به میانگیر نه و بولای (میرده) بی پرو کانیاں ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ نه و نه و ناره مانه
 حه لالسی بولنه و میرده بی باو دهره ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ وه به نه و میردانهش بو نه و ناره مانه حه لالسی ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾
 ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ وه نه وای (میرده کانیاں) خمر جیان کردووه، بیانده سهر ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ هیچ گونا هیکستان
 له سهر سی به ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ که نه م ناره مانه ماره یکمن ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ نه گدر ماره بیبه کانیاں بده ی
 ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ زسه کامره (بست به رسته کار) لای خومان رانه گمرن (نه وانه ی که له به ککه به یی
 ساویری ماره نه و) ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ تیوه دواي نموه یکمنه و به خمر حتان کردووه (بو زسه کامره کانتان
 که نیسته چور به نه لای کامران) ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ نه و انیشان با دواي نموه یکمن که خمر جیان کردووه
 (بو زسه موسولمان بوه کانیاں که هاتون نه لای نبوه) ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ نه م فدر مانس خوا به ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾
 بریار نه و به بیو ایاندا ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ وه خوا رانای کار به حی به ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ نه گدر له دستتان چور
 ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ به کیث له خیرانه کانتان (به چوویان) ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ بو لای بی باو دهران ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾
 موله مان لی سندن (و حه بیبه تان گرت) ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ نه ممحا (لور غه بیبه نه) سندن نه وانه ی که
 زبه کانیاں روشتووه ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ به نه دهره ی نه وای که خمر جیان کردووه ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ وه بترس نه و
 خوا به ی ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾ که تیوه پرواتان بی هتاوه ﴿وَلَمْ یُکُنْ لَّهِنَّ فِتْنَةٌ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی په معبر ۱۱۱ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ ظَالِمٍ﴾ هغه کاتیک نافرمانی ایماندار هاتس بولات
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ که په بعاتت له گه له سس ۱۱۲ ﴿عَلَىٰ الْأَشْرَافِ مِنْهُمْ﴾ له سس نه وهی هیچ شیت به که
 به هار به شی خوا ۱۱۳ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ ظَالِمٍ﴾ وه دوی و داوش پیس به که و ۱۱۴ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ ظَالِمٍ﴾ وه مدالانی
 خویان به کورن ۱۱۵ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ ظَالِمٍ﴾ هیچ جزیره بو هتانیك هه له به سس ۱۱۶ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 له یوان ده ست و پی باندا ۱۱۷ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ ظَالِمٍ﴾ وه پی همرمانیت به که به هیچ کاریکی چا که دا
 ۱۱۸ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ توش په بعاتیان له گه له سس ۱۱۹ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ ظَالِمٍ﴾ وه له خوا داری لی خوشیوویان
 بویکه ۱۲۰ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به راستی خوا لی خوشیووی میهره بانه ۱۲۱ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی نهی
 که سانه ی که باور دین هتاوه ۱۲۲ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ ظَالِمٍ﴾ که سانیك که خوا هره پی لی گرتوون
 به یکه به دوست و پشتیبانی خوتان ۱۲۳ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ ظَالِمٍ﴾ به راستی نهوان پی هیوا یوون له (پداشتی)
 روزی دوی ۱۲۴ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ هره چون پی بروایان پی هیوا ۱۲۵ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ له مردووی نار
 گزستان (که زیندووی بیته وه) ۱۲۶

سورتي (الصفا)

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به ماوی خوا ی به خشده ی میهره بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ته سیجانی خوا ده کات هره چی له ناسمانه کان و له روهی
 دبه ۱۲۷ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ ظَالِمٍ﴾ وه نهو رالی بالاده سنی کار به چی به ۱۲۸ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی نهو نهی
 که بروان هتاوه ۱۲۹ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ ظَالِمٍ﴾ موچی نه وهی نه یلیس نه جانی مدهن ۱۳۰ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ۱۳۱ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ رور مابه ی رف و نوره پی به لای خوا ۱۳۲ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ ظَالِمٍ﴾ که قسه به ک بلش کرده وهی
 پی به که ۱۳۳ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به راستی خوا که سانیکی خوش دهوی ۱۳۴ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 که به به ک ریر ده همنگ له رفی خوا دا ۱۳۵ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ که کوشکیکی قایمی چه سپوری
 دامه رراو ۱۳۶ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ که که کم موچی نارارم دهمن ۱۳۷ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ له کاتیکدا به دلاییه وه ده رانس
 ۱۳۸ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ که من میردراوی خوام بولای نیوه ۱۳۹ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ جا کاتیک لایان دامه هق
 ۱۴۰ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ خواش دلی و هر گیران ۱۴۱ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ وه خوا یسمووی گهلی
 له رفی ده چوو ناکات ۱۴۲

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ (بیرنگه موده) کاتیکه که عیسی کوری موری وونی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نهی نه موئیر ایل
 (مه وگسی په عقوب) بینگومان من ﴿رَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ بتر درای خوام بولای شیوه ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾
 نه و تهراتهی که نه پیش مندا هانوره به راستی تاهمیم ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وه مزده تان پی دهم به پیعه میهریک
 ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ که له دواي من دی و ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ تهمحا کاتیکه که نه و (پیعه موره)
 یان بو هات ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به چهه پیشانهی روون و ناشکراوه ووبیان ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ لعمه جادو و به کی
 ناشکریه ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ جاکي له و که سه سه مکار موره ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ که درو و هلیه سیتیت به دهم حواوه
 ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ له کاتیکه که بو نیلام مانگ نه کوری ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وه خو ریمورس
 گهسی منم کار ساکات ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ دهیان موی رووماکی دینی خوا بکوزینه و ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾
 به (موی) ده میان ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وه خو رووماکی خوی توار ده کات ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ بیای باوه رانش
 پی یان ماخوش پی ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ خوانه و راته به که پیغمبری محوی نارد ووه ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾
 لیقهره، علی لیل که، به ریمورس و نایبکی راست و درو موده، هه ما به موره هموو نایبکدا موری یخات
 ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هه چه موده هاو بهش به پدا که رایش پی یان ماخوش پی ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نهی نه و
 که سانهی که باوه رتان هیناوه ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نایا بارر گانه کتان پیشان بدم ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ که برر گارتان
 بکات ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ له سیرایه کی بر له توار ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (بارر گانه ککش لعمه به) باوه بهش
 به خورا و پیعه موره کهی ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وه نیکوشی ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ له پی ی خواد ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ به سامان
 و گبسی خوتان ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نه مه تان ماخوشه بو خوتان ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نه گهر نیوه بران ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾
 (له رب خورا) نه گوماهه کتان خوش دمی ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وه (له روزی دوا به) ده سان خانه باخاتیکه وه
 ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ که خو گهی نازی روز به زیریاند اهرات ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ او ده نانه خانه (خانوو کوشکی
 روز پاک و خوشه وه ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ له به ده شتانی خیکای مانموی همیشمی دان ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ به مبه
 سه رکه رتی گه ووه ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وه شبکی تر که حموی بی ده کمن ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ که یار مانی دانه له
 خواد ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وه برر گار کر دیکي مریک (ونار دکر دی شاری مه ککه به) ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وه (به مبه) مزده
 بده به نیسانداران ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نهی نه توانی که باوه رتان هیناوه ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ بس به یار مانی
 ده راسی (نایبی) خو ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ موروک عیسی کوری موری وونی ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نه هاوری
 نایبه تبه کسی محوی ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ کی بار موی دهی منه بولای خورا ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هاوری بکائی ووبیان
 ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نیمه یار مانی دمرانی (دیی) خوا بی ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ تهمحا ده سته به که به بو
 تیرانل ماوه ریان هینا ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وه ده سته به کیشیان بی ماوه روون ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نیمه ششتوانی
 نه وانه مان کرد که باوه ریان هینا ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ له به رانیر دور مبه کاتیکه ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ بویه سه رکه وونی و
 ران بوون به سه ریاند ﴿وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾

سورنی (جمعه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌ان

﴿يُسَبِّحُ بِهِ﴾ ته‌سیجانی خواد کات ﴿ذُو سُبُوتِ﴾ نه‌وی له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ وده‌وی
له‌ره‌وی دابه‌ ﴿سَيِّدُ الْاَنْبِيَاءِ﴾ (نمو خرابه‌ی) که پاشایه‌کی پاک و بیگمردی ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ رالی
بالاده‌سه‌نی کار به‌حی‌یه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا‌ته‌وراته‌یه ﴿بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ﴾ که ناردوینه‌نی له‌نار
به‌خوبیده‌وراند (عهره‌به‌کاندا) ﴿رَسُولًا مِّنْهُ﴾ پی‌مه‌میریک له‌خویران ﴿يَتْلُو آيَاتِهِ﴾ ده‌خوینته‌وه
به‌سه‌ریاندا پشانه‌کانی خوا ﴿دُرُكَيْهٍ﴾ پاکیان ده‌کانه ﴿وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِسَابَ﴾ وه‌قورن
وهر مووده‌ی (پر سوود) بیان فیرده‌کات ﴿وَرَسُولًا مِّنْ مِّنْهُ﴾ هر چه‌ده‌نه‌ون له‌پیشدا ﴿يَقِي صُلْحَ ثِيَابٍ﴾
له‌گو مرایه‌کی ناشکرا دابور ﴿وَهُوَ خَيْرٌ مِّنْهُمْ﴾ وه‌(ره‌وانه‌شی کردووه‌وا) که لانی مری جگه‌له‌ون
﴿يُسَبِّحُ تَلَاوتَهُ﴾ که هیشتا پی‌بان به‌که‌پشتوون (و موسولمان به‌سوون) ﴿وَهُوَ تَبَارَكَ الَّذِي﴾ وه‌خوا
رالی بالاده‌سه‌نی کار دروسته ﴿رَبُّ الْمُلُوكِ﴾ نمو به‌هره‌یه‌کی خوایی به‌ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾
ته‌بدا به‌هر که‌سیک که (خوی) به‌وی ﴿وَعِنْدَهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ﴾ وه‌خوا خاوه‌ی مهرل و به‌هره
و به‌خشنی که‌وره‌یه ﴿مِثْقَالِ ذَرَّةٍ﴾ نمو به‌ی به‌سه‌ره‌انی نه‌وانه‌ی ﴿خَبِيرٌ شَرِيفٌ﴾ که ته‌وران
در به‌سرد ﴿ثُمَّ يُخَوِّلُهَا﴾ له‌پاشان هه‌لیان به‌گرت (ره‌فتاریان پی‌به‌کرد) ﴿كَثِيرٌ جَمِيلٌ﴾
وه‌ک گوی درزینکه ﴿يُخَوِّلُهَا﴾ که کتبیکی روزی هه‌لگرتن (سوودی لن‌نایی)
﴿بَشَرٌ مِّثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نای چه‌ده‌خرابه‌ نمو به‌ی نه‌و که‌له‌ی ﴿كَذُو بَعِيبٍ﴾ که پشانه‌کانی
خواییان به‌دروانی ﴿وَنُفُوسٌ لَّيْسَ لَهَا مِنْكُمْ شَيْءٌ﴾ وه‌خوا پی‌مووی گه‌نی ستمکاران ماکت
﴿قَرِيبٌ مِّثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ (ته‌ی موحده‌ده‌تک) بلی نه‌ی نه‌وانه‌ی که به‌سرد دیسی جووله‌کن
﴿يَرْحَمُهُ﴾ ته‌گه‌ر پشان وابه‌ ﴿مَكْرُومٌ﴾ که به‌راستی نبوه‌ دوستی خوان ﴿مِنْ دُونِ آبِ﴾
بی‌جگه‌له‌خه‌لکی نر ﴿مَمْنُونٌ﴾ که‌واسو و داوای مردن بکهن ﴿وَكَمْرٌ مِّنْهُ﴾ ته‌گه‌ر نبوه
راست ده‌کن ﴿وَلَا سَوْبَهُ لِي﴾ وه‌ته‌وانه‌هر گیز داوای مردن ماکهن ﴿يَا قَوْمِ يَدَّبْهُمْ﴾ له‌به‌ر
ته‌و (گو مانه‌ی) که به‌ده‌ستی خویران پشیمان خستووه ﴿وَنَبِيٍّ مِّنْكُمْ﴾ وه‌خوا گداره
به‌ستم کاران ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعِيكُمْ﴾ بلی به‌راستی نه‌مردنه‌ی که ﴿بِمَعْرِفَتِي﴾ لی‌ی راده‌کن
﴿وَبِهِ مَلَكٌ﴾ بیگومان پشان ده‌گات و نووشتان ده‌نی ﴿ثَوْرٌ﴾ له‌پاشان ده‌گه‌ر ترسه‌وه
﴿يَا قَوْمِ تَعِيبٌ﴾ بولای خوای رانا به‌ناشکرا و به‌نیبه‌کان ﴿يُنَبِّئُكُمْ﴾ نه‌مع به‌رالتان پی
ده‌دات ﴿يَا قَوْمِ تَعِيبٌ﴾ به‌وی که‌ده‌نانکرد ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهدی نهواته ی که با و برتان هیناوه ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ کاتیک که با نگدرا بو موئز
 ﴿مَنْ يَكْفُرْ﴾ له رۆزی هه بی دا ﴿فَأَسْتَوِاْ فِي عَصَابَةٍ﴾ به به له برون بو یادی خوا (و موئزی هه بی)
 و ﴿وَذُرُوا النَّاسَ﴾ واز له کبرین و مروشر بهتس ﴿كُلَّ حَرْفٍ﴾ نانه وه بو ئیوه چاکتره ﴿لَنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾
 نه گهر بزاتن و تن یگهن ﴿وَدُفِئَتْ﴾ جاک کاتیک که موئزی هه بی نه و و بوو ﴿فَأَسْتَوِاْ﴾
 و ﴿لَا تَصْرُحْ﴾ نیر بلا و به وه به سهر رهوی دا ﴿وَأَسْمَاُ مِنْ حَتَّى تَبْهَتْ﴾ وه داوای برق و پوری خوا یگهن
 ﴿وَرَكْعَتَا يَوْمَ الْكُوفَةِ﴾ وه رور یادی خوا یگهن ﴿عَصَاكَ فَنَقَّبُوا﴾ بو نه وه ی در گارو سهر مهر ریس
 ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾ ههر کارینکی مارر گانی یان ههر کارینکی بهوده سبس ﴿تَعْلَمُونَ﴾ بلا وه ی لی
 نه که بولای نه و مارر گانی به ﴿وَرَكْعَتَا يَوْمَ الْكُوفَةِ﴾ وه نو به جی دیل نه را وه ستاوی (له سهر میسره که ت)
 ﴿فَتَمِيعَةً لِّلْهَيْبَةِ﴾ (نهدی مو حه مه ده دیکو) بلی نه وه ی لای خوا به چاکتره ﴿مِنْ مَّهْرٍ﴾ نه و یس نه جره
 له شنی بن هوده و مارر گانی ﴿وَمِنْ حَتَّى تَبْهَتْ﴾ وه خوا با شترمی ووری ده رانه

سورنی ﴿لَا تَصْرُحْ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به بخشیده ی میهره یان
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کاتیک که دو و پروان ینه لات ﴿وَأَسْمَاُ مِنْ حَتَّى تَبْهَتْ﴾ ده لیس شایه تی ده و یس
 که به راستی تو پهنه میهری خوایت ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾ وه دیره خوا یس ده رانی که نه و وه نه کر وی
 نه وی ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾ وه خوا شایه تی ده دات ﴿لَنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ که ییگومان دو و پروان در ورس
 ﴿تَعْلَمُونَ﴾ سویده (درو) کامی خویان کرد به قه لمان (بو خویس) ﴿تَعْلَمُونَ﴾ میسین الله
 نه مجا رینگری (خه لک) یان ده کرد له بری ی خوا ﴿بِهْمَا مَحْصُورًا﴾ به راستی نه و ی کارینکی
 خرابیان ده کرد ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾ نه وه (ی که و و ترا) له سهر نه وه بوو که به راستی نه و ی با وهر یس
 هیناوه ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾ به باشان بئی با وهر سوو ﴿فَضَعُ عَيْنَيْكَ﴾ نه مجا مور سرا به سهر دلپاندا ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾
 لا یقه نه و ی نیر نه و یان هیچ تن ناگهن ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾ ههر کاتیک ده یان بیست ﴿تَعْلَمُونَ﴾
 له ش و نه لاه تیال سهر سامت ده کات ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾ وه نه گهر قسه بکه گوی له قسه که بید
 ده گریست ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾ (دو و رووان) ههر و مک داری هه لیس در و و یان ﴿بِحَسْبِ﴾ و گو مان
 ده سهر ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾ هه سوو هباوار و قیر به لک بوسهر نه وانه ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾ ههر نه و یان در و یس
 ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾ که وانه خو تیال لی یار نره ﴿فَتَمِيعَةً﴾ خوا با سکوژی (یان خوا لمان یان به ریت)
 ﴿وَمِنْ رَأْسِهَا﴾ چو و وهر ده گریس (له حه ق)

﴿وَمِنْهُمْ﴾ کاتیک پئی یان بوورست ﴿تَدْعُهُمْ دَعْوَةً﴾ ورون سو لای پیغمبه‌ری خوا
 ناد رای لیخوشووتان بونکات ﴿تَدْعُهُمْ دَعْوَةً﴾ (سهرچی ده‌کهن) سهریان مایه‌دهن ﴿وَمِنْهُمْ﴾
 بصدون ﴿وَمِنْهُمْ﴾ ده‌دیان بیست و ورونه‌گیرن ﴿وَمِنْهُمْ﴾ له‌کاتیکدا که نه‌وان خویان به‌گه‌وره
 دهرسن ﴿سُورَةُ عَلِيَّهِ﴾ بونده‌وان به‌کسانه ﴿تَدْعُهُمْ دَعْوَةً﴾ داوای لیخوشووتان بو بکه‌یت
 ﴿أَدْعُهُمْ دَعْوَةً﴾ یان داوای لیخوشووتان بو به‌کیت ﴿تَدْعُهُمْ دَعْوَةً﴾ هدرگیر خوالین یان
 خوش مایی ﴿يَدْعُهُمْ دَعْوَةً﴾ به‌راستی خواریمووس گه‌لی له‌پی لادهران ناکات ﴿وَمِنْهُمْ﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نه‌وان نه‌و که‌ساته‌ن که‌ده‌لیس ﴿تَدْعُهُمْ دَعْوَةً﴾ (هیچ) مه‌به‌خشن
 به‌نه‌وانه‌ی که‌له‌گهن پیغمبه‌ردان ﴿حَقِّ يَدْعُهُمْ﴾ تا بلاوه‌ی لی بکه‌ن (و له‌م دینه‌به‌دویت)
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ له‌کاتیکدا هرچی که‌نجبه‌کانی ناسمانه‌کان و ره‌ویس مه‌به‌ه‌موی
 می خویبه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به‌لام دوو ورونه‌کان ناراس ﴿وَمِنْهُمْ﴾ (بهره‌وت پئی رجعت
 لمینه‌ت) (دو ورونه‌کان) ده‌لیس سوینسی نه‌گهر که‌راپه‌وه‌بو مه‌دینه ﴿يَدْعُهُمْ دَعْوَةً﴾
 پینگومان ده‌سه‌لاتدار و به‌ریره‌کان (مه‌به‌ست پئی خویان سوو) لات و می ریره‌کان له‌مه‌دینه
 دهرده‌کهن (مه‌به‌ست پئی مرواداران سوو) ﴿وَمِنْهُمْ﴾ (خوی گه‌وره‌ش
 به‌ریره‌چیان ده‌داته‌وه‌ و ده‌هرمویت) ریر و گه‌وره‌یی نه‌مها بو خوا و بویه‌مه‌ری خوا و باوه‌ردار به
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به‌لام دوو ورون ناراس ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ردان
 هیناوه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ مال و منداالانان نه‌کهن له‌پادی خوا
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ ههر که‌سینک و ابکات ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نا نه‌وانه‌ خویان خه‌سار و مه‌دن
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به‌خشن له‌وه‌ی برق و ووریمان داوون ﴿وَمِنْهُمْ﴾
 پینش له‌وه‌ی مردن به‌جه‌به‌به‌کپکان بگری ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نه‌وسا لیت حوایه‌خور که
 مردی مست دو بخستایه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ سو ماوه‌یه‌کی مرینک ﴿وَمِنْهُمْ﴾ جب مالم به‌خستایه
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه‌له‌چاکه‌کاران بو و مایه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ ههرگیر خو هیچ که‌سینک
 دوان‌خات (له‌مردن) ﴿وَمِنْهُمْ﴾ کاتیک که‌وه‌ختی (مردی) هات ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه‌خوا
 شاره‌زایه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکهن ﴿وَمِنْهُمْ﴾

﴿وَلَمَّا كَفَرَ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌ی که بین ماوه‌ی بوون و میشانه و بملکه‌کاتی ئیعه‌یان به درووانی
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی هاو‌ملی ناگرون ﴿حَبِيبٌ مِّمَّ﴾ تیه‌دا ده‌میتنه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَبَشِّرِ
 الْأَمْمَارَ﴾ وه‌مه‌ر نه‌م‌حامینکی روور خرابه ﴿وَرَضِبْ مِنْ قُصْبِنَا﴾ هیچ بازه‌حتی به‌ک تووشی
 (خَلِّكْ) ماییت ﴿لَا يَنْفَعُكَ﴾ مه‌گه‌ر به‌نمرانی خوا به‌بیت ﴿وَمِنْ قَوْمٍ آتَتْهُمُ﴾ هه‌ر که‌سینک باوه‌ر
 به‌بیت به‌خوا ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ خوا‌ری نمووی دلی ده‌کات ﴿وَأَنَّهُ يَكْفُرُ عَنْ عِبَادَةِ﴾ وه‌خوا به‌هموور
 شست ناگاده‌وه ﴿وَأُخْبِرُوا أَنَّهُ وَجِئُوا لِرَبِّهِمْ﴾ گویرابه‌لی خوا و گویرابه‌لی پینه‌مه‌ر مکه‌ن ﴿وَأَرِ
 زَوْجَيْنِ﴾ نه‌وسا نه‌گه‌ر به‌شتان می‌کرد ﴿وَمِنْ قَوْمٍ﴾ حانه‌وه‌ی له‌مه‌ر به‌مه‌سری ئیعه‌یه
 ﴿تَبِعَ سَبْعِينَ﴾ ته‌بها گه‌بانده‌ی روون و ناشکرای (تایبه‌که‌یه‌می) ﴿تَبِعَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا
 راتیکه‌که جگه‌له‌وه‌هیچ به‌رستراونکی راست می‌به‌ه ﴿وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْ تَوَكَّلْ﴾ ده‌ی
 با‌وه‌ر داران ته‌بها به‌شت به‌خوا به‌سش ﴿وَلَمَّا كَفَرَ﴾ به‌راستی هه‌مدیک له‌زان و م‌داله‌کانتان دورمی
 ئیرون (به‌وه‌ی ده‌باله‌ویت ریگریشان مکه‌ن له‌ریگه‌ی خودا و به‌شیمانتان مکه‌نه‌وه له‌ایه‌که‌تان)
 ﴿وَأَحْزَنُ مِّنْ﴾ ج‌ا خوتانیان لی بیاریرون (وناگاداریان بی، به‌گویرا مکه‌ن) ﴿لَمَّا كَفَرُوا﴾ وه‌ته‌گه‌ر
 (لیبان) بسورن ﴿وَتَصَفَّحُوا﴾ وه‌دار به‌یس (لیبان) ﴿وَلَمَّا كَفَرُوا﴾ وه‌(لیبان) خوش بیس ﴿وَأَنَّهُ عَفُورٌ
 رَجِيمٌ﴾ له‌وه‌ی بنگومان خواش لسن خوش سووی مبه‌رمانه ﴿لَمَّا كَفَرُوا﴾ به‌راستی به‌راستی به‌راستی
 بنگومان سه‌روه‌ت و سامان و مال و مدالتان هو‌ی ناقص کرده‌وه‌تانس ﴿وَأَنَّهُ عَدُوٌّ
 لِّلْكَافِرِينَ﴾ خوا‌پاداشتی روور گه‌وره‌ی له‌لایه ﴿وَلَمَّا كَفَرُوا﴾ که‌وا بو له‌خوا به‌رسن
 و به‌مدایه‌تی نه‌و مکه‌ن نه‌وه‌ده‌ی که‌نه‌وانس ﴿وَأَسْمُو رَجِيمٌ﴾ وه‌گویرا به‌ل و ملکه‌چی بین ﴿وَأَنَّهُ لَوَّ
 خَيْرٌ لِّلْمُفْسِدِينَ﴾ وه‌مال به‌خشن که‌بو خویان چاکتره ﴿وَمِنْ قَوْمٍ﴾ وه‌نه‌وه‌ی باریرووی
 له‌چرووکی به‌می حوی ﴿وَأَسْمُو رَجِيمٌ﴾ هه‌ر نه‌وانس مه‌ر که‌وتوو و رگ‌ار ﴿وَأَنَّهُ لَمُصْرَبٌ
 لِّلْمُفْسِدِينَ﴾ ته‌گه‌ر قه‌رر بدن به‌خوا به‌نمرانی چاک (واته‌یه‌خشن له‌پینار خوا) ﴿تَصَفَّحُوا
 لَكُم﴾ چه‌مه‌ده‌رانه‌ری ده‌کاته‌وه‌بو تان ﴿وَلَمَّا كَفَرُوا﴾ وه‌لیبان خوش ده‌بین ﴿وَأَنَّهُ شَكْرٌ حَمِيدٌ﴾
 وه‌خوا سوپاسگوراری له‌مه‌ر حق و به‌نارامه ﴿وَلَمَّا كَفَرُوا﴾ (نه‌وران به‌روه‌ردگی ریکی)
 رانا و ناگاده‌وه به‌شته‌به‌هان و ناشکراکان ﴿وَلَمَّا كَفَرُوا﴾ رالی مالا‌ه‌ستی کاربه‌چی به‌ه

سوره تحریم

بسم الله الرحمن الرحیم به‌سوی خدای به‌خشنودی می‌بریم

پیغمبری خود (ﷺ) له‌گفت خاتوو ماریه‌ی خیرانی کو بویه و حمصه‌ی دیکسی ماوردارانش به‌مدی
 رانی، پیغمبریش (ﷺ) به‌حمصه‌ی قدرمو و نه‌و ماریه‌م له‌خوم حدرام کردید و هرچی له‌مدی هم به‌پیه لای
 که‌سی به‌در گنیت، حمصه‌ش روشت لای عائشه به‌پیه که‌ی در کاند، بم هویده‌م سورته‌هاله‌ خوارده
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَعْنُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ﴾ مخرجی شیک له‌خوت حدرام ده‌که‌بیت که‌ خوا
 بوی چه‌لال کردیت (مه‌بست پی خاتوو ماریه‌ بوو) ﴿سَوَّاهُ رُوحَهُ﴾ نوره‌رامه‌مدی ژنه‌کانت
 ده‌وی ﴿وَأَسَدُ غُرُورٍ﴾ له‌کاتیکدا خوا ایحوشیوی می‌رمبانه ﴿فَدَارَسَ أَهْلُكُم﴾ بیگومان خوا
 دایساره‌ بژتان ﴿عَبْدُ لَيْسَ﴾ ده‌لو‌مشانده‌وی سویده‌کانتان ﴿وَنَزَّكُّ﴾ خو کارسار و نرستی
 نیویه ﴿وَهُوَ حَبِيبٌ﴾ وه‌نه‌و رانی کاردرسته ﴿وَنَزَّكُّ﴾ کاتیک که‌ پیغمبر (ﷺ) به‌پیه
 ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ لای همدی له‌ژنه‌کانتی فسه‌دی که‌ در کاند ﴿وَسَاءَ مَا يَدَّبَّرُوا﴾ نه‌مجا که‌ده‌و (ژنه)
 قسه‌که‌ی کرد (بو‌ه‌وینکه‌ی) ﴿وَنَزَّكُّ﴾ خواش پیغمبری ﴿فَدَارَسَ أَهْلُكُم﴾ نه‌مجا که‌ده‌و (ژنه)
 (پیغمبر (ﷺ) همدیک (له‌قسه‌کان) ی باسکرد و بی ده‌گ بیوله ﴿عَبْدُ لَيْسَ﴾ همدیکی بی ﴿وَنَزَّكُّ﴾
 نه‌مجا که‌ پی ی ووت (ژنه‌که‌ی) ووتی ﴿وَنَزَّكُّ﴾ کسی نه‌مدی پی گه‌باندی ﴿وَنَزَّكُّ﴾
 ﴿فَدَارَسَ أَهْلُكُم﴾ خواش رانی ناگدار پی گه‌باندی ﴿وَنَزَّكُّ﴾ (له‌ی حمصه و عائشه)
 نه‌گمر هردو و کتان نه‌ویه‌بکن و بگمرینه‌وه‌ بژلای خودا (جسی ی خویه‌تی) ﴿فَدَارَسَ أَهْلُكُم﴾ چونکه
 به‌راستی دلشان لاید (له‌حق و راستی) ﴿وَنَزَّكُّ﴾ وه‌نه‌گمر بشتی به‌کتر بگرن به‌دژی پیغمبر
 ﴿فَدَارَسَ أَهْلُكُم﴾ (سره‌که‌و نوو مای) ﴿وَنَزَّكُّ﴾ چونکه بیگومان پشگیری نه‌وه‌ خواو ﴿وَنَزَّکُّ﴾
 جوهر نیل و نیم‌داره‌ چاکه‌ کایش ﴿وَنَزَّکُّ﴾ ده‌وای له‌وان فرشته‌ کایش پشجویی نه‌ون
 ﴿عَبْدُ لَيْسَ﴾ دلپاس نه‌گمر نیوه‌ ته‌لاق بدات پهره‌دگاری ﴿وَنَزَّکُّ﴾ (له‌ی حمصه و عائشه)
 نیوه‌ ژمانیکی باشتر له‌نیوه‌ی ده‌داتی ﴿عَبْدُ لَيْسَ﴾ موسلمانانی، برادرانی ﴿عَبْدُ لَيْسَ﴾ تراکاری،
 نه‌ویه‌کاریانی ﴿عَبْدُ لَيْسَ﴾ خوابه‌رستانی، روزو و گران ﴿عَبْدُ لَيْسَ﴾ به‌نیوه‌ ژمان و کیزان ﴿وَنَزَّکُّ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَعْنُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌ باوه‌رمان هیساره ﴿وَنَزَّکُّ﴾ خوتان و کدس
 و کارتان پارمون له‌ناگرمیک ﴿وَنَزَّکُّ﴾ که‌ سوو نه‌مدی به‌گه‌ی نه‌مدی و به‌رده‌ ﴿عَبْدُ لَيْسَ﴾
 ﴿وَنَزَّکُّ﴾ سهر به‌رشتی نمو (ناگری دورخه‌ن) چه‌مدریشته‌ی که‌ رمر و مودو نیژی وان
 ﴿وَنَزَّکُّ﴾ که‌ ماهرمانی خوا ما که‌ له‌مدی که‌ ماهرمانیان پی ته‌دات ﴿وَنَزَّکُّ﴾ وه‌ج
 ماهرمانیکیان پی مری دیکه‌ن ﴿وَنَزَّکُّ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌ بی ماور مودو ﴿وَنَزَّکُّ﴾
 نه‌مژ (که‌مژزی دواپه) هورر ویانوو مه‌هسته‌وه‌ ﴿وَنَزَّکُّ﴾ چونکه بیگومان پاداشت
 ده‌درینه‌وه‌ له‌سهر نه‌وه‌ی که‌ ده‌نکرد ﴿وَنَزَّکُّ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ رَافِعًا مِّنَ الْوَعْدِ﴾ نهی نه واتهی که باو پر تان هتاوه ﴿وَبُشِّرَ بِهِ﴾ نگر نه موه بق لای خوای گه وره
 ﴿تُؤْتِيهِمُ الْغَنَى﴾ به گه رانه و به کسی ئیجگاری (وراست و دروست، که حارینکی تر به گه رینه ره سدر
 نه و گوماهه) ﴿عَسَىٰ رَبُّكَ لَا يَعْلَمُ﴾ تا بهر و مرد گار تان له گوماهه کانتان خوش می
 ﴿وَبَدَّلَ خُفَّكَ حَبِيبًا﴾ وه بیان حاته ساو باختینکه موه ﴿غَيْرِي مِّنْ خِيَابِ﴾ که ده روا به زنی رسدا
 جو گه ساوی رور ﴿لَا تَزِلَّ غَايَتُهُ لَهٗ سُبْحًا وَنَهَارًا وَجَمِيعًا﴾ له موزونیکدا که خوای گه وره، پیغمه بهر
 و که سانی که بهر دریان هتاوه له گه لیدا سهر شور یار ماکات ﴿تُؤْتِيهِمُ الْغَنَى﴾ رور ماکتی
 (ایمان) بیان ده پروات له پیشبانه موه ﴿وَرَبُّكَ﴾ له لای راستیانه موه ﴿يُؤْتِيهِمُ الْغَنَى﴾
 ده لیس نهی بهر و رد گار مان رور ماکتی به که مان بو ریادو تمواو بکه ﴿وَتُعْزِزُ﴾ وه لیسان خوش به
 ﴿بَنَیَّانَ﴾ سکر حق و مدبر ﴿بِهِ اسْتَوَىٰ﴾ هر تقویت به سهر هموو شتیکدا ده سه لاتندری ﴿يَتَّخِذُ﴾
 آسپ نهی پیغمه بهر ﴿فَجَعَلَ تَحْتَهُ دُجْرًا﴾ بجهمگه له گه ل بن باو مران و دور پرواندا
 ﴿وَسَقَطَ عَلَيْهِمُ﴾ وه توبه و نیز به له گه لیا ندا ﴿وَرُبُّهُمْ جَمِيلٌ﴾ وه حیای دوره خه ﴿وَبَشِّرِ﴾
 که سهر نه به حارینکی رور حوابه ﴿صَرَبَ لَهُ مَثَلًا قَدِيرٌ﴾ کفر و قوت و ج و مر و ب و ط ﴿حَسْبُ﴾
 باو مران زنی مودج و زنی نو و طلی به موه بهر هتا موه ﴿صَكَبَ﴾ حارینکی که له زبر (بکاحی) دور
 به ده دا بوون ﴿مِنْ عِبَادِهِ صِدْقٌ﴾ له نه مده چاکه کانی نیمه ﴿فَإِذَا هُوَ﴾ نه مده خیانه تیان له گه لکردن
 (مه به ست بنی بن باو مر بوون بیان) ﴿فَتَرْفِقُ أَعْيُنُكُمْ﴾ که چچی (میرده کدیان) به پساوانی
 شتیک له صرزی خویان لن دور و بخت موه ﴿وَمِنْ دُخْلَانٍ﴾ وه بیای و و ترا که مروه ساو ناگروه
 ﴿مَعَهُ﴾ له گه ل نه وانهی که مروه به موه موه ﴿وَصَرَبَ لَهُ مَثَلًا﴾ (هروا) خوا موه به به کی
 نری هتا موه ﴿بَدِيعٌ﴾ مو نه وانهی که پروایان هتاوه ﴿وَرُبُّهُمُ الْعَزِيزُ﴾ (به) زنی بیر عدون
 ﴿إِذَا هُوَ﴾ کاتبیک که ووتی ﴿رَبِّكَ﴾ بهر و مرد گارم بوم دروست بکه ﴿عَدَدُ بَنَاتٍ﴾
 لای خروت مالیت نه به هشتدا ﴿وَعَفَىٰ مِّنْ ذُنُوبِهِمْ﴾ وه در گارم بکه له بیر عون و کرده موه کانی
 ﴿وَعَفَىٰ مِّنْ ذُنُوبِهِمْ﴾ وه در گارم بکه له گه لی سته مکاران ﴿وَمَتَّعَهُمُ الْغَنَى﴾ وه (به)
 مریه می کچی عیمران (مروه ده هیشکه موه) ﴿فَبَشِّرْهُمُ﴾ نه موهی که داو نس خوی پاک
 را گرت ﴿مَعَهُ﴾ نه و سا نیمه مو و مان پیا کرد ﴿وَمَرُّوا﴾ له موزونیک که حزمان دروستمان
 کرد و وه ﴿وَصَدَّقَ﴾ بکعب ربه و کعبه، وه ساو مری هتا موه و و نه کانی بهر و مرد گاری خوی
 و کتیه کانی ﴿وَوَكَاتٍ﴾ مین غیبی وه له مری گور بهل وه رمانیه داراندا بوو ﴿

سورته قی (بلند)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ نه ماوی خوای نه خشندهی میهره مان ﴾

﴿ سِرْكَ مَدَى بِنْدَه سَلَكْ ﴾ گه و ره و پیر و ره نه و راتهی که همرچی دمه سلات و پشایی هده به ده ست نه و
 ﴿ وَهُوَ عَنِ نَفْسٍ وَدَرِیْزْ ﴾ وه نه و دمه لانداره به هر هه سوو شیکدا ﴿ نَبِیْ حَقِّ اَمْرٍ وَنَبِیْوَه ﴾ نه و
 راتهی که سر دن و زبانی داهیاوه و دروستکر دووه ﴿ اَشْوَکْ ﴾ تا ناقشان نکاته وه ﴿ اَنْکَرُ حَسَّ عَمَلًا ﴾
 که گرده وهی که متان چاکسره ﴿ وَهُوَ تَعْرِیْزْ عَفُوْزْ ﴾ وه همر نه وه بالا ده ست و لی خوشبوو ﴿
 اَنْدِیْ حَسْبُ مَسْجِدٍ جَبَّارًا ﴾ نه و راتهی که جهوت نامسانی دروست کر دووه به ک له سهر به ک ﴿ مَدْرِیْ ﴾
 تو ناپیست (نهی نه ماشا که ر) ﴿ اِلٰی عَنِ اَرْخِیْ ﴾ نه دروست کر اوه کانی خوای میهره دباید ﴿ مَدْرِیْ ﴾ هیچ
 ماریکی به ک ﴿ اَرْخِیْ اَصْرْ ﴾ چاو بگیری و ورد به ره وه (براته) ﴿ مَدْرِیْ مَصْرْ ﴾ نایا هیچ ماته و به ک
 ده پیست ﴿ اَرْخِیْ اَصْرْ ﴾ دورساره چاو بگیری ﴿ کَرِیْ ﴾ به ک له دوا ی به ک ﴿ بَعْسُ لَنْکْ اَصْرْ حَسَنًا ﴾
 چاووت بهر سوایی و نالو میدی هه گهر ته وه بو لای خوت ﴿ دَهْوَ حَبِیْزْ ﴾ وه نه و (چاووت) مانه و وه
 و ناتهی جووه ﴿ دَهْوَ حَبِیْزْ سَمَاءْ مَدْرِیْ مَصْرْ ﴾ سوید پیست بینگومان نامسانی دو بیامان راراند وه ته وه
 به چرای روز (ی له سیره) ﴿ وَجَدْتُهُ رَیْزْ سَبِیْهَ ﴾ وه گیر اومانی به ره جمی شهت نه کن ﴿ وَنَعْدُ اَهْ عَدَابْ
 شَمْرْ ﴾ وه نامده مان کر دووه بو نه و ان (له فیامه ندا) سرای ناگری هه لگیری سوو ﴿ وَنَعْدُ اَهْ غَرُوْ
 بَرَهْمَ ﴾ وه بو نه وانهی که می سروان به بهر و ره گاریان ﴿ عَدَابْ جَهْمْ رَیْزْ اَصْرْ ﴾ سری دورخ
 نامده به، که مەر لگابه کی روز خرابه ﴿ اَهْ اَمْرْ وَهْ ﴾ کاتیک که سری درانه ساوی به وه
 ﴿ سَمْعُ نَهْ شَهْیْذْ ﴾ له و دوره خه وه لوور و ره که به ک ده پیست ﴿ وَهْ تَوْرْ ﴾ وه نه و ته کولی و خوش
 ده خوت ﴿ اَهْ کَدَمِیْ مَصْرْ اَصْرْ ﴾ بریکه (دورخ) لهرقانا پاره پاره پیس ﴿ کَدَمْ اَتْنِیْ هِیْ فَرِیْ ﴾ ههر
 کانی دمه سته به ک سری بدرینه ماویه وه ﴿ اَهْ اَهْ حَرِیْ ﴾ دهر گاوانه کانی دورخ بهر سیاریان لی ده کن
 ﴿ اَتْنِیْ اَتْنِیْ سِرْ ﴾ نایا پیعه مهریکی تر سینه رتان بو به هاتووه (له دوبادا) ﴿ اَهْ اَوْنِیْ فَرِیْ دَرِیْزْ ﴾ ده لیس
 به لی بومان هاتووه ﴿ مَدْرِیْ وَفَرْ ﴾ به لام بهر و مان دهر می و دهمان ووت (پی) ﴿ مَدْرِیْ اَهْ مَصْرْ ﴾
 خوا هیچی به یار دونه خواره وه ﴿ اَهْ اَهْ اَهْ اَهْ حَسْبِیْ کَرْ ﴾ قیوه بهس له گو مریه کی گه و ره دن ﴿
 وَفَرْ اَوْنِیْ کَدَمِیْ ﴾ وه ده لیس نه گهر قسهی (پیعه مهران) مان بیستایه ﴿ وَفَرِیْ ﴾ یان تی بگه شستیه به
 ﴿ مَدْرِیْ اَهْ حَسْبِیْ اَصْرْ ﴾ نه مرو له هاوه لانی دورخ به دبوویس ﴿ دَهْوَ حَبِیْزْ سَمْرْ ﴾ نه و سائیر به ناچاری
 دن به گو به کانیاندا دمین ﴿ اَهْ حَسْبِیْ اَهْ حَسْبِیْ اَصْرْ ﴾ که و بوو دوری له میهره بانی خوا بو هاوه لانی
 دورخ ﴿ اَهْ اَهْ اَهْ اَهْ حَسْبِیْ اَصْرْ ﴾ بیگومان ته وانهی له به بهانیدا له خوای خویان دهر سس
 ﴿ بَهْرْ مَعْرِیْزْ وَحَرِیْزْ کَبِیْزْ ﴾ لی خوش بوون و باداشی گه و ره یان بو هده ﴿

﴿وَأَسْرُوهُمْ﴾ ﴿وَجَهْرُكُمْ﴾ ثبوت قصه به په بهانی مکه یان نه ناشکرا (بو خوا په کسانه چونکه) ﴿يَذَرُ عَلَيْهِمْ فِي كَيْدِهِمْ﴾ نهو (خواي گوره) ناگاداره به خودی (بهی) دلاڼ ﴿لَا يَشْعُرُونَ﴾ نیا نهو خوا بهی که هر دورمی دروست گردوه ناگای له تهیان به ﴿وَهُوَ خَفِيفٌ﴾ له کاتیکدا که نهو ووردیس و ناگاداره ﴿هُوَ مَدْحَمٌ﴾ خوا نهو راته به که رهوی سورام گردوون ﴿وَهُوَ شَرٌّ﴾ دهی نگه ریس به همو و گوشمو که نارنگدا ﴿وَكُلُّهُمْ رِجْفٌ﴾ وه له پوری خوا بهون ﴿وَنَاتِهِ نَشُورٌ﴾ وه هر بولای نهو که پانهوه ﴿وَنَسْرٌ﴾ نایا دلایان لهو خوا بهی که له ناسمانه ﴿وَنَصِيفٌ﴾ که یثانیاته خوا نهو به ناخی رهوی دا ﴿وَرَجْمٌ﴾ نه کاتیکدا که رهوی (ومک دمرب) گیز محوات و (سته له ریس) ﴿وَرَمْسٌ﴾ نایا دلایان لهو خوا بهی که نه ناسمانه ﴿وَرَمْسٌ﴾ که پای تودتان بیرته سهر به وورده ریحه وه ﴿وَمَسْعُورٌ﴾ دیرب لهو دهه تی ده گهن که هره شهی نیمه چونه ؟ ﴿وَعَدَةٌ﴾ نایا سهری بالده کس نا که به پاستی لهو (که لانهی) که له پیش نه ماندا بوون (پیمه به رانی نیمه یان) به دورون دانا ﴿وَمَكِيفٌ﴾ جا چون بوو به گزده چوونه دهی نیمه (لهوان) ﴿وَمَرْقٌ﴾ نایا سهری بالده کس نا که به ژور سهریانه وه ﴿وَمَقْبَرٌ﴾ به مال کراو می و هیتانه وه بهک ﴿وَمَنْكٌ﴾ پای نه گرتوون (بهو ناسمانه وه) خوا بهی ﴿وَمَنْكٌ﴾ که نهو به همو و شخیک بیایه ﴿وَمَنْكٌ﴾ ده دات به حیاتی خواي میهرمان ۱۲ ﴿وَمَنْكٌ﴾ سی بروایان هر له فریو حواردان ﴿وَمَنْكٌ﴾ نایا نهو کی به نهو که سدی که وورستان دعات ﴿وَمَنْكٌ﴾ نه گدر خوا پوری خلقسان لی مگر به وه ؟ ﴿وَمَنْكٌ﴾ نه لکو (نه نارو و) دیرنه یان دانه سهر که شسی و دور که و نه وه (نه پی ی پاست) ﴿وَمَنْكٌ﴾ نایا نهو که سدی برواو به ده ما بکه وی با شتر ری دهره کات ؟ ﴿وَمَنْكٌ﴾ یان به کیک که قسج و قیت مروا به سهر پیکه به کی پاست و پوهاندا ؟ ﴿وَمَنْكٌ﴾ (نهی موحه ممد) بلی هدر خوا به که درووسی گردوون و به دیهانوون ﴿وَمَنْكٌ﴾ وه گوی و چاوو دلی پس داوون ﴿وَمَنْكٌ﴾ ور به ده گهن سویاسی (نم به هراند) ده کهن ﴿وَمَنْكٌ﴾ به هراند (نهی موحه ممد) بلی هدر خوا به که نهو له رهویدا ﴿وَمَنْكٌ﴾ وه هر لای خواش کوهه کرینه وه (نه پوری دو بید) ﴿وَمَنْكٌ﴾ (سی مرواکان به گالنه وه) ده لیس (نه به لینه) به هاتسی پوری دواپی) که ی دهی ﴿وَمَنْكٌ﴾ نه گدر پاست ده کهن ﴿وَمَنْكٌ﴾ (نهی موحه ممد) بلی رانیسی نهو و روزه هر لای خوا به ﴿وَمَنْكٌ﴾ وه مس ته بها تر سینه و تکی ناشکرام ﴿وَمَنْكٌ﴾

﴿فَلَمَّا زَاغَ الْوَجْهُ﴾ کاتلک بی پروایان نمو سرانه بان مادی کرد له برکت حیوانه وه ﴿فَبَدَأَ نُفُوسَ الْكَافِرِ﴾
 نان دهین رو و حساری نه وانه ی که یی پروا بوون ﴿وَقَدْ عَدَّ بِكُمْ﴾ به سئون ﴿وَهُ (پس یی) ده ورتری
 نه مویه نمو (پروژه) ی که داوانان ده کورد ﴿فَوَافِقُ﴾ بلی پشم بلیش ﴿يَا أَهْلَ الْاٰلِهٰتِ﴾ الله ومن می
 نه گور خوا من و نهو (موسولمانانه) ی که له گه لمان له ناومان بیات ﴿لَوْ جِئْتُمْ بِمَا مِیْبَرُهُ﴾
 له گه له نکات ﴿فَمِنْ غَيْرِ﴾ تگورین من عه پ تیر ﴿بَدَى كَيْفَ﴾ به نای یی پروایان ده دات له سراسی سه حت
 ﴿فَلَمَّا زَاغَ الْوَجْهُ﴾ بلی هر نمو خوی به خشنده که پروایان یی هیناوه ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْ﴾
 وه هر بهو پشتمن نه مستوره ﴿مُسْتَعِينٌ﴾ من هو صلی شیر ﴿جَا لَمْ﴾ معمولاً ده راس که کن له گو مپایی
 به کسی ناشکر ادیه ﴿فَلَمَّا زَاغَ الْوَجْهُ﴾ بلی بیم بلیش ﴿فَلَمَّا زَاغَ الْوَجْهُ﴾ نه گور ناوای حور دنده وه
 نان پروچی به ناحی روی دا ﴿فَمِنْ غَيْرِ﴾ یگر به معنی ﴿بَدَى كَيْفَ﴾ (بیچکه له خوا) ناوی رولالتان بو
 ده هیتی

سورته ﴿ انفور ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میبره بان

﴿بِ﴾ به (بوون) ده خویر نه وه، خوا به مانا که ی رانتره بزرگوار رانیاری سه بری سورته ی
 (البقرة) مکه ﴿وَقَدْ مَدَّ يَدَاكَ﴾ سویند به پیشووس و بهو دپرانه ی ده یوسس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾
 یخوون ﴿تَوَلَّى﴾ سیدی یی به خشنی خواوه شیت بیت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ یی گومان
 پاداشتی به برانه وه عه به بو تو ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ وه بدرستی نو له سدر ره وشت و خوی به کی
 شتیکار به رو گوره بیت ﴿مُسْتَعِينٌ﴾ جابهم رو وانه توش و نهو بلیش ده بیس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾
 که کامتان شیکس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ یی رانتره یی سیدی یی گومان به رو و دگاری
 تو له هه موو که س رانتره به و که سدی که ری ی راستی خوی وون کردی ﴿وَقَدْ مَدَّ يَدَاكَ﴾
 وه نهو رانتره به و که سدی که ری ی راستان گریس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ گور ایه لی نه وه
 مه به که که کات به درو ده راس ﴿وَقَدْ مَدَّ يَدَاكَ﴾ حوریدن ده کرد که تو به رمی بیشان به دیت
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ نه و ما نه وانش به رمی (مرانه رت) ده یوسس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ گور به لی مه که
 بزرگ سرتند خورنکی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ به سست و ریسوا (ی دورون) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ بیشک
 گری هاتو و چو که به یو که هان و سرون ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ رور ریگری که له چاکه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾
 آشیر ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ گور به کار ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ دل به قی که لاله شفق دوی نه و هس رول ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ نه بهر نه وه ی که حاومی دارایی و کوری روره (همو و هم سیمه تانه وه) راس
 ده لیس مه به سست پنی و لیدی کوری موغه به ریه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ که نایه ته کسی نیمه ی
 به سدر داخو نر نه وه ده لی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ (نعمانه) نه فانه ی بیشان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾
 بهم زو وانه سوری لووتی داخ ده که یی

﴿حَسْبُكَ أَفْرَافُ﴾ چاروان شورو ﴿زَهْدُفَرَّة﴾ پړسوانی داسان ده گری ﴿وَدَاكَاؤُهُ عَوْرَتِي﴾
 به راسی جاران که بانگ ده کړان سو ﴿سَجْدَةُ سَهْلُون﴾ سوژدهو (میان دهرده) که سب عیش
 بیوون ﴿هَزَلِي وَمِنْ كَذِبٍ بَهْدٍ نَجْدِي﴾ وارم لن بهشه سو توانی که نعم قورثانه سدرق دهرانی
 ﴿سَتَسِدْرُجُحٌ مِّنْ حَشٍّ﴾ بمره بمره کیشیان ده کم به ره مگیک که پی دهرانی ﴿وَأَتَى عَمَّ﴾
 وه موله بیان دهم ﴿بِئْسَ كَيْدِي مَن﴾ به راستی بیلانی من تو کمه و نه هیره (له بهر اندر پیلانی نه و نه)
 ﴿أَلَمْ تَنْهَ أَجْر﴾ ناخو تو له یی پروایان داوای کړی (ی کوششی پیغمبریتي) یان لی ده که بیت
 ﴿فَهَرَمَ مَقَرِّ مَقَرِّ﴾ له واییش له بزارفتی قهررداری گران مارن ﴿ثَمَّ عَزَّ عَجَب﴾ یارو پهره یی
 غمیبان له لایه ﴿هَمَّ يَكُونُ﴾ وه نه وان له بهری ده ورسه وه ﴿وَتَسْتَرْجِعُ رُبَّ﴾ (له یی مرحه ممد
 ﴿دَلَّ﴾ داس به خوف بگره و چاره پروانی بهرمانی بهر وهر دگارت مکه ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَحْبِ الْخَوْرِ﴾ وهك
 هاویری به ههنگه که مبه (که یوس پیغمبره علیه السلام) ﴿بِئْسَ بَدِي وَهُوَ مَكْشُوفُ﴾ کاتیک که
 بانگی (خودای) کرد نه و نو وپه بوو (له پی پروای گه له که ی) ﴿وَلَا تَكُنْ لِّعَصَا مِثْلٍ مَّرْجٍ﴾
 نه که ر مېهره بایهك له لایه بهر وهر دگاری وه مریای نه که و تابه ﴿سَبْدٌ مِّنْ وَهْمٍ مَدْمُومُ﴾ مری دهر به
 ده شنیکي رووتنه وه نه و به دساو دېوو ﴿وَتَحْبِرُ رُبَّ﴾ نه مچ بهر وهر دگاری هلی بزارده وه
 ﴿وَجَعَلَهُ مِّنْ حَبْشٍ حَبَشٍ﴾ وه کردی (به به کیک) له چاکه کاران ﴿بِئْسَ بَكْرٌ لِّمَنْ حَكِرَ﴾ به راستی
 مریك بوو یی پرو کان ﴿بِئْسَ عَوْنٌ بَتَّحِرَ﴾ ههلت خلیسکین به چار (ی بیس) یان ﴿بِئْسَ مَوْثِقُ الْكُفْرِ﴾
 له کاتیک که قورثان دېست ﴿وَبِئْسَ بَدِي وَهُوَ مَكْشُوفُ﴾ وه دېان ووت به راستی له (پېغمبره) شپته
 ﴿وَمَالُ لَّيْلٍ لِّكُلِّ لَمْرٍ﴾ له کاتیک که نعم قورثانه همر ناموز گاری به بهر وهر جیهانیان ﴿

سوره (الحافه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی نه خشده ی مېهر مان

﴿تَبَّ﴾ هاتنی روژی دواي (هق وراسته) ﴿وَتَبَّ﴾ جاجی بیت نه و روزه (هق وراسته)
 ﴿وَمَا أَزِيدُ﴾ نه و چو وراثت نه و روزه چی به ﴿كَذَّبْتُمُوهُ فَاعْلَمُ﴾ گه لی سه موود
 وعد نه و روزه یان بهر ورائی (که دله کان دانه خوریتي) ﴿وَأَن تَشْرَوْا فِیْهِ بِأَمْثَلِ الَّذِي بَاعْتُمُوهُ﴾
 (گه لی) سه موود نه ماویران به بهر به به کی روز گه وهر ﴿وَأَرْعَا﴾ وه (گه لی) عادیش
 ﴿وَأَلْبِسْكُمْ ذُیْلَ عِلْبٍ﴾ له ماویران به بایه کی مېختی ساردی به تپس به گر مه ﴿سَبْرًا عَظِيمًا﴾ (خوا)
 رالی کرد نه بهر یاندا ﴿سَبْرًا عَظِيمًا﴾ جدوت شمو و هشت روز به یی ووجان (له ناوی
 بمر دن) ﴿هَزَلِي وَهَزَلِي﴾ نه و گه له ت ده یی له ماو به دای گیان که و بیوون ﴿كَاذِبًا عَظِيمًا﴾
 وهك قه دی داری خورهای گه دهل (ماویراو) ﴿بِئْسَ بَدِي وَهُوَ مَكْشُوفُ﴾ تپا کمس ده ییت له وان که
 مایه موه ؟ ﴿

﴿وَلَا طَعَامَ إِلَّا مِنْ عِشْيٍ﴾ و ده‌خواردمی (بیخوات) جگه‌له کیم ورو و حاوی جهسته‌ی دورم‌خیه کار بهی ﴿لَا أَكَلُ إِلَّا الْخَبْثَ﴾ که (کهس) تابخوات گوناهااران به‌یبت ﴿لَا أَقْبَسُ إِلَّا بِتَضَرُّفٍ﴾ جا سویتند بهو شت بهی که ده‌بان بیس ﴿وَمَا أَتَجَرُّنَّ﴾ و ده‌روش که نابان بیس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ﴾ بینگومان نهم قورنانه دهر سوووده‌ی رده‌انه کراونکی به‌پرسو گهورمه (له حواره بونان دیس) ﴿وَمَا هُوَ بِشَيْءٍ﴾ و ده نهم (قورنانه) قسه‌ی شاعیر می به ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ﴾ رور کهم سپروا ده‌هیش (به قورن) ﴿وَلَا يَفْقَهُنَّ كَلِمًا﴾ و ده نهمی فالچی و ریوانیش می به ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ﴾ رور کهم بیس ده‌که‌مه‌وه ﴿وَلَا يَفْقَهُنَّ كَلِمًا﴾ (نهم قورنانه) میراوده‌ته خودرموه له پوروهر دگاری جیه‌سیانه‌وه ﴿وَلَا يَفْقَهُنَّ كَلِمًا﴾ (له گهر) (موحه‌مه‌د) به‌دم نیمه‌وه هه‌مدی (وونه‌ی) هه‌له‌سته‌به ﴿وَلَا يَفْقَهُنَّ كَلِمًا﴾ بینگومان نیمه‌به‌ده‌ستی خومان توله‌مان لئ ده‌سته‌ند ﴿وَلَا يَفْقَهُنَّ كَلِمًا﴾ له پدشان رده‌گی دلیمان ده‌بری ﴿وَمَا يَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ و ده کهس له نیوه به‌یده‌توانی به‌رگری لی بکات ﴿وَلَا يَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ و ده بینگومان نهم قورنانه ناموز گاری و به‌ده‌بو پد پد کاردان وله‌حواترمدان ﴿وَلَا يَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ و ده بینگومان نیمه‌ده‌رانیس که هه‌ندیکتان قورن به‌درو ده‌رانس ﴿وَلَا يَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ و ده بینگومان نهم قورنانه هوی به‌شیمانی می بر وایانه ﴿وَلَا يَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ و ده به‌راستی قورن راست و درووست و دلپا به‌خشه ﴿وَلَا يَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ که‌وانه (له‌ی موحه‌مه‌د) نوش هه‌میشه‌یادی پوروهر دگاری گهورمی خوت بکه ﴿وَلَا يَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾

سوره‌ی (معارج)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خرای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَأَلْتُ رَبِّي بَعْدَ ذَلِكَ﴾ دواکارنك داوای سر به‌کی (خواهی) کرد که (نهم سر به) ههر پورو ده‌دات ﴿لَا تَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ بوسن بر وایان می به هیچ پال پیو هه‌ریك (که بیان بار بریت) ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ له (سرای) خوای خاوه‌ن پله‌وپامه‌ی رور ههر ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ فریشته و جبریل ههر ده‌که‌ور بولای خوا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ له پورن که‌مه‌ده‌حسین لک‌شیر ﴿لَا تَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ که نه‌دازه‌که‌ی به‌بجا هه‌راو ساله ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ که‌واوو خوت رانگره (نهمی موحه‌مه‌د) به‌خوزاگر تیکمی چاک و جوان ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ به‌راستی شه‌وی بر وایانه له‌رو روزه به‌دور ده‌بیس ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ نیمه‌ش رور به‌بریکی ده‌بیس ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ نه‌رو روزه‌ی که لاسمان وه‌ک می‌تواوه (یان حله‌ی ره‌یتی) لئ دی ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ کتوه‌کانیش وه‌ک خوری شیکراوه‌یان لئ دی ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾ و ده هیچ که‌سینک باهر سینه‌وه له هیچ که‌سینکی خوشه‌ویستی خوی ﴿وَلَا تَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ حَرِيْرٌ﴾

﴿عِیَاسُ شِهْ رَحْمَتُ مَهْمَرْ﴾ له سهر نه‌وی که بیانگورس و باشته له‌وان بهینس ﴿وَمِنْ غُلَّ بَسْمُورِی﴾
 وه که‌س له ده‌ستمان ده‌راچی ﴿مَهْمَرْ حُوسُورِی مَهْمَرْ﴾ نممعا واریان لی بهته، مانه بی‌اوهری
 وقسه‌ی هیچ و بسورج و گالنه‌ی خویاندا روچس ﴿حَتّی یَنْتَوُی مَهْمَرْ نَدی بوعزوت﴾ تا دوو چاری ته‌ر
 روزه‌ی حویسان ده‌س که به‌لینیان پی دراوه ﴿یوم حُوسُورِی مَلْجَدِی سِرْ﴾ ته‌ر روزه‌ی که به‌په‌ه
 له گورده‌کانبان دپه‌ه ده‌روه ﴿کَانَهُنَّ نَصَبُ یَوْصُورْ﴾ وه که نه‌وی که بو لای ته‌کانبان بر سکنس ﴿
 حَشَعَه‌ نَصْرْ﴾ چاویان شورو (سهر سهره‌و ژنره) ﴿تَرْهَنْزَرِی﴾ ریسوایی و شه‌ره‌راری دپس
 ده‌گری ﴿رَبِّکْ کُورْ نَدی کُورْ بوعزوت﴾ نه‌مه ته‌ر روزه‌یه که له‌وه‌وینس به‌لینیان پی دراوو ﴿

سوره‌ی (نوح)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشیده‌ی مبه‌ره‌بان

﴿إِنْ أُرْسِلْ نُوحًا وَرَبِّی﴾ بینگومان نیمه‌ بو و حمان سارد بو لای هوره‌که‌ی ﴿أَنْ یَرْفَعَتْ﴾ (وه پینس
 ورت) که هوره‌که‌ت بیدر که‌روه و بیانتر سینه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ یَنْهَضَ عَدُوُّ نُوْحٍ﴾ پیش نه‌وی که سرای
 سه‌ختیان تروش پیس ﴿وَهُیْ یَقُولُ یَا کَرِیْمُ رَبِّی﴾ (بووچ) وونی نه‌ی گه‌لی خود به‌راستی مس
 (په‌ده‌مه‌رو) تر سینه‌ریکی ناشکر ام بو نیوه ﴿أَنْ یُعَذِّبَهُ﴾ که ههر خواپه‌ر مستن ﴿وَأَعُوذُ وَطِیْفُورْ﴾
 و لی ی بر مس وه ده‌ره‌مانبه‌ر داری مس بکه‌ن ﴿یَعَذِّبُکُمْ دُونَ عَذَابِکُمْ﴾ تا خواله‌ گونا‌هه‌ کانتان
 خوش بیس ﴿وَلَا یُجْرِبُکُمْ فِتْنَتُی﴾ وه (به‌ریدوویس) ده‌تان هیلپته‌وه تا کانی دیاری کراوی مردن
 ﴿وَأَنْ یَجْلِسَ لَعْنَةُ اللَّهِ لَیْلُوحَ﴾ بینگومان کانی سرای خوا که هات دو‌ ماکه‌وی ﴿وَلَعْنَةُ عَدُوِّکُمْ﴾ ته‌گر
 بشانر نیایه ﴿فَالرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ یَا دَیْمَرْ﴾ وونی نه‌ی په‌روه‌ردگارم مس گه‌له‌که‌ی خودم
 (به‌په‌هانی) بانگ کرده‌ به‌ شه‌وو به‌ روز ﴿مَهْمَرْ رَهْمَرْ عَدُوِّکُمْ لَیْلُوحَ﴾ وه تا بانگم ده‌کردن ته‌وان روزه‌تر
 دوور له‌که‌وتسه‌وه‌ لیم و هله‌هاتس ﴿وَأَنْ یُعَذِّبَهُنَّ بِمَهْمَرْ﴾ وه بینگومان مس ههر کات بانگم
 ده‌کردن (بو‌روا هیان) ماییان خوش بیس ﴿حَتّی یَصْبَحَ عَدُوُّکُمْ یَهْمَرْ﴾ ته‌وان په‌جه‌کانبان ده‌کرد
 به‌گوچه‌که‌بانددا ﴿وَأَسْمُورْ یَهْمَرْ﴾ وه پوشاکه‌کانبان ده‌دا به‌سهر و چاویاندا ﴿وَأَسْمُورْ دُوسْکُورْ
 اَشْمُکَرْ﴾ وه به‌ره‌ده‌وم ده‌مورون له‌ بیس بی‌اوهری دا، وه سهر که‌شیان ده‌کردن چو‌ن سهر که‌شیه‌ک ﴿
 لَیْلُوحَ دُوسْکُورْ چَهْرْ﴾ له‌باشان به‌ناشکر امانگم کردن ﴿تَعْرِیْ نَصَبُ یَهْمَرْ﴾ نممعا (ده‌میک) بوم
 ناشکر ده‌کردن ﴿وَأَسْمُورْ یَهْمَرْ سِرْ﴾ (ده‌میک) بوم په‌هه‌ان ده‌کردن به‌په‌هه‌ان کردنیکی ته‌واو ﴿
 حَتّی یَسْتَعْمُرَ رَهْمَرْ﴾ ته‌وما پیس وونن داوای لی خوش بیوون بکه‌ن له‌ په‌روه‌ردگارن
 ﴿یَهْمَرْ کَکْ عَدُوِّکُمْ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارن روز لی خوش بووه ﴿

سوره‌ی (الحج)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌حشیده‌ی میهریار

﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ﴾ (نهی موحیه‌ده‌شده‌ست) ﴿بَلَىٰ﴾ بی‌گام یو کمر ﴿لَا تَسْمَعُ لِمَنْ شَاءَ﴾ که بی‌گومان چه‌ده
 که سینک له‌حوکه گوئیان گرت (له قورقان خویدنه‌موم) ﴿فَدُّوا بِأَرْبَعَةِ أَعْيُنٍ﴾ نه‌محو ووبیان
 به‌راستی نیمه قورقانیکی سهر سوریه‌رمان بیست ﴿بِهِمْ كَرُونَ زُرَّةً﴾ رینمویسی ده‌کات بو
 پرنگای راست ﴿وَأَسْبَغَ﴾ نیمه‌ش باوهرمان پین کرد ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه هدرگیر که‌س ماکه‌پس
 نه‌هاوهرشی به‌روهردگارمان ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه به‌راستی بلنده‌گوره‌پس به‌روهردگارمان
 به‌شش ماشایسته ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ هیچ هاوسه‌رو مدالیککی یو حوی دنه‌هاوه ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ بی‌گومان گیل وه‌فامه‌که‌مان دروی ماله‌باری هه‌لنده‌به‌ست دهرباره‌ی
 خوا ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه نیمه‌پیمان وایو که‌ناده‌پس و جوکه‌هدرگیر درو
 ماکه‌ن دهرباره‌ی خوا ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ به‌راستی بی‌اوانیک له‌ناده‌پس ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾
 به‌دایس دهرده به‌ر بی‌اوانیک له‌حوکه (که‌پیان پاریرن) ﴿فَرُدُّوهُ جَدًّا﴾ که‌چی رورتر مامدووبیان ده‌کردن
 ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه‌ناده‌پس گومانپیان بردووه ﴿كَذَٰلِكَ سَبَّحَهُ هَٰؤُلَاءِ وَكَذَٰلِكَ يُسَبِّحُ هَٰؤُلَاءِ﴾ گومانان
 بردووه ﴿لَا يَسْمَعُ أَفْعَاةً حَسًّا﴾ که‌نیز خوا هیچ بی‌مهمه‌ریک نابیری ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ حوکه‌کان
 ووتیان نیمه ده‌گه‌پس به‌شویس ده‌گ و باسی ناسماندا ﴿وَسَبَّحَهُ هَٰؤُلَاءِ وَكَذَٰلِكَ يُسَبِّحُ هَٰؤُلَاءِ﴾ که‌چی
 دپیمان پر کراره له‌پاسه‌وانی به‌هیر و نیری نه‌ستیره‌کان ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه‌پنگوبان
 نیمه‌جاری دده‌پیشش له‌چمد شویپک له‌ناسمان بو گوی گرمس ﴿فَمِنْ مَّسْجِدٍ ذَٰلِكَ﴾ به‌لام هدر
 که‌سینک له‌نپستا به‌دواوه گوی یگری ﴿بَيْتُهُ شَاهِدٌ لِّهَٰذَا﴾ تیریککی نه‌ستیره‌ده‌پس به‌بوسدی دپه ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾
 وه‌راستی نارانیس لایا خرابی وستراره یو نه‌وانه‌ی که‌له‌سهر
 وه‌پس ﴿أَمْ رُبَّمَا نَهَضْتَ خُفَّيْنِ﴾ یان به‌روهردگاربان رینمویسی وپستووه‌بزیان؟ ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾
 وه‌پنگومان نیمه هه‌ندیکمان چاکپس ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه‌هه‌ندیکمان له‌وه‌که‌متر ﴿كَذَٰلِكَ سَبَّحَهُ هَٰؤُلَاءِ﴾
 نیمه‌جاری وپساری وور بووین ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه‌نیمه‌دلایا بووین که
 هدرگیر ماتوانپس له‌ده‌ستی خوا دهرچین له‌ره‌وی دا ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه‌به‌هه‌له‌پیشش له‌ده‌ستی خوا
 پرگار مایپس ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ رِجَالًا مِّنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ به‌راستی نیمه کاتی رینمویسی (قورقان) مان بیست
 باوهرمان پین ها ﴿فَمِنْ مَّسْجِدٍ ذَٰلِكَ﴾ نه‌محو هدر که‌سینک پیروای هتا به‌به‌روهردگاری حوی
 نیر مانرسی ﴿بِحُجَّتٍ وَأَرْهَافٍ﴾ ته‌له‌که‌پس (پادا‌شت) و ته‌له‌رووی (توله) ﴿تَوَلَّاهُمْ﴾

سورمن

﴿سوره‌ی نه‌موی قورق﴾ به‌ناوی خوای به‌خشیدی می‌هره‌بان

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ی نه‌و که‌س‌ی که‌ خوت داپوشی‌ووه ﴿وَرَقِیْ لَا قِلَّ﴾ شده‌هسته (شده‌و بوژ
 مکه) مه‌گه‌ر که‌مکی به‌بیت ﴿بَصْعَهْ وَنَضْرِبْهُ سِیْلًا﴾ بی‌وی یا که‌می له‌ بی‌وی که‌م بکه‌ره‌وه ﴿وَلَا
 اُورِدْ عَلَیْهِ﴾ یا که‌من بی‌ی ریاد بکه ﴿وَرَقِیْ نَحْرُی رِیْلًا﴾ له‌مه‌ر خو قورق‌ان به‌خو‌سه‌ره‌وه و (به‌ریت
 وپنکی) ده‌وری بکه‌ره‌وه ﴿بِإِسْنِیْ عِیْثٍ لَا قِلَّ﴾ ینگومان ئیمه‌ له‌مه‌ولا بی‌وت ده‌یرسه
 خواره‌وه گونشاری (قورق‌ان) ی قورس و گران ﴿وَرَبَّیْشَہْ اَیْیٰ﴾ به‌راسنی هه‌ستانی شه‌ر
 دوا‌ی خه‌و (یخ‌خوا به‌رستی) ﴿وَبِیْ سِدْرٍ﴾ قورستره‌و گرانتیه‌ له‌ پروی کرداره‌وه (له‌ می‌ روز
 و به‌هرتره‌ بوز) ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ دروستره‌ له‌ پروی ووتنه‌وه ﴿وَبِیْ سِدْرٍ﴾ به‌رستی
 نوله‌ پروژد له‌ هاتوو چو کردیکی رو‌ر دایت ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ همیشه‌ یادی به‌رو‌ر دگرت مکه
 ﴿وَسِیْلًا﴾ وه‌ خوت به‌ کلا که‌ره‌وه به‌ یه‌ کلایی کردمه‌و به‌کی ته‌وو ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ به‌رستی
 نه‌و خوای روز‌ه‌لات و روز‌تاوایه ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ هیچ‌ به‌رستر او‌یکی به‌راسنی می‌ به‌ ته‌با نه‌و به‌ی
 ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ که‌و سوو یکه‌ به‌ پارتر مر و پشتریانی خوت ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ دس به‌ خوت‌دا
 بگره‌ به‌سدر نه‌و قسانه‌ی که‌ ده‌یلیس ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ وه‌ واریان لی به‌تسو لیسان گه‌ری به‌ وار
 لیه‌تالیکی جوان ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ وه‌ که‌مینک موله‌نیان مده‌ ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ ینگومان لای
 ئیمه‌ هه‌به‌ کزت و زنجیری قورس و گران ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ وه‌ ناگری هه‌ل گیر مساو ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾
 وه‌ خواردنی گه‌رو گیر ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ هه‌روه‌ها سرای پر له‌ داح و ده‌رد ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾
 له‌ روزیکه‌ که‌ ره‌وی و چپ‌کان دینه‌ له‌ روزه‌ ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ وه‌ کیوه‌ کان ده‌یس به‌ گردولکه‌
 له‌ لمی هه‌ل‌ر‌او ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ ینگومان ئیمه‌ به‌رینکمان سو‌م‌اردن که‌
 شایه‌ ته‌ به‌ سهرتان ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ هه‌روه‌ک پی‌مه‌ به‌رینکمان مارد بولای میر‌ه‌وون ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾
 ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ نه‌م‌ج فیر‌ه‌وون سهر‌پیچی نه‌و پی‌مه‌ به‌ره‌ی کرد ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ ئیمه‌ش
 نوله‌ من لی سبه‌د به‌ توله‌ سبه‌دیکی سه‌خت ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ جاته‌ گه‌ری می‌روایی
 بکه‌ن چوون خوت‌ان ده‌پایرون ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ له‌ روزیکه‌دا که‌ (به‌ ترس و س‌می‌ خوی)
 سیدالان پیر ده‌کات ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ ئاسمان له‌ت ده‌بی به‌هوی (سه‌ختی) نه‌و روز‌وه
 ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ به‌لیتی حوا‌دینه‌ دی ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ به‌راسنی شه‌م ئایه‌تانه‌ی پیش‌وو به‌د
 و ناموز‌گاریس ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾ نه‌م‌جا هه‌ر که‌مینک که‌ به‌هوی ری‌گا ده‌گری بولای
 به‌رو‌ر دگاری ﴿وَلَقَدْ سِیْلًا﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بېگومان په رومړه گاري تو ده راني (آهي موجه محمد ﷺ) که تو همل ده سپت (موشه و مویز کرښ) شتک که متر ﴿مِنْ شَيْءٍ يَخِيفُ أَوْ يُذِلُّ﴾ نه دووېش له سې نه شې شه و موی ی یس سې په کی ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه ده سته بهک له واته ی که له گه تان ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه خوا ته داری شه و پروژ دساری ده کات ﴿سِرًّا لِّخُضُوذٍ﴾ (حوا) رانی که نبوه ماتوانس نه داری شه و مویز را بگر ﴿وَمَا يَكْفُرُ﴾ له نه نه وه لیان خوش بوو ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ ده ی نه وه ده ی بزان ده لوی و ناسانه لاتان قور نان به خوین و ده وری بکمه وه ﴿سِرًّا لِّخُضُوذٍ﴾ (خو) ده رین که له مهر لا که ساینکن به خوش دهیت ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه که ساینکی نرمان ده وون به مهر ده وید ﴿يَسْمَعُ بِهِ﴾ به شوین و زوی و نېعه تنی حوادا ده گریس ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه حوا به خوین وه له قور نان نه وه ده ی که بزان ده لوی و لاتان ناسانه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه مویز بکس و ره کات بدن ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه قدر بدن به خوا به قورنکی چاک (مه به ست نه و به خیر و خیرت و سه ده قه بکس له پنی خو دا) ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ مهر چاکه بهک پیش یخن یو خوتان ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ لای حوا ده ستان ده که وینه وه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ نه وېش لای خو به چاکتو و گوره تره له رووی پا داشته وه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه داوی لی خوش بوون بکس له خوا ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ بهم استی خوا به خوشو به کی مېهر مانه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾

سورق (المرمل)

﴿يَسْمَعُ بِهِ﴾ به ماوی خوا ی به خشنده ی مېهر مان

﴿يَسْمَعُ بِهِ﴾ نه ی نه و که سې که خوت پیچا و نه وه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ به ست (خدلکی) پیدر که ره وه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه په رومړه د گارت به گوره بگره ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه به شاکت به پاک را بگره ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ به رده ووم به له وار هیان له ست پرمی و گوماه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه شت مه به حظه و به وری برانیت ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه نه بهر په رومړه د گارت خوت را بگره ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ مهر کاتیک که مو کرا به که رمادا ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ نه و روزه روزنکی سه خت و گرانه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ به مهر کامران سووک و ناسان نی به ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه دارابی روز و ده به دم پنی داوه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه کوپانی تاماده و به ده ست ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ وه هوی زیانم بو را خست و به به چون را خستیک ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ ده وای نه مانه ش هیشا به تمایه ریتری بده منی ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ کلانه کان لایب عید به مه (چا و پروان بهی) به راستی نه و ده رباری نایهت و بیشانه کانی لیمه بیاد ورنکی که له ره قه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ بهم رو واته سرای سه حنی پنی ده جهزم ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾ (چونکه) پیری کرده وه و هلی سمگانده (قه که ی خوی) ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ﴾

﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ ښه تګای تګاکاران هېچ قار انجېکېدان پې ماګه به بیت ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾
 نغږېږي ﴿نه وه چنه پرو و مرده گېږ نه ناموز گاري قورنۍ﴾ ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ نه لې کدړه
 کيوي سن کورن ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ نه شير ، (يار له دمست کوم لې نير هاورې) هه لېهاتوون ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾
 ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ نه لکو هم موو به کيک له وان نه به وي چمنده مامې کړاوي
 سو سېږدري (له حراوه که پروا نه مو حرمهده ښي) ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ ما چاو پروا نې نه وه
 به بس به لکو هه با تر مس له روژي دوايي ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ ما په شېمان نه وه به راستي قورنۍ
 په مندو و له موز گاريه ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ نه معا هه که سپک پې وېست يا په دې لې وه رېگريت ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾
 وېږدگرون ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ ناموز گاري قورنۍ و مر با گون ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ مه گمر خوا به وېست ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾
 خوا شيواي لې تر سانه ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ وه شيواي لې خوشبوونه ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾

سوره قی (العباده)

﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ نه ماوي خواي نه خستېدې مېهرهان

﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ سوېد ده خوم به روژي قېامت ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ وه سوېد ده خوم به
 به دې لومې کدړ (له سهر حرايه) ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ ناپا مروف وا ده راني که نېستې ده
 (پرېوه کاسي) کو ما که پنه وه ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ به لې : په توانېږي له سهر پېک خستېدې وه
 (به نېسي) سهر په بجه کاسي ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ به لکو نېسان ده به وي تا له زبان دېه هه
 ناور و خرايه بکات ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ ده پرسي کهي روژي دوايي دي ؟ ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾
 کاتي که چاو نه بلېق سوو ؟ ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ وه مانگ گېراو تاريک سوو ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾
 و نغږېږي وه روژ و مانگ کو کرانه وه ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ نه وروژه مړوډ ده لېت به کوېوه
 هه لېږي له (سراي خوا) ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ نه خېر هېچ پما که به کسي به ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾
 وروژدا نارامگ هه لاي پېرو و دگاري تويه ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ نه وروژه ده نغږېږي نه وروژه ده نغږېږي
 هه والي پېده دريت له وهی که پېشي خستوه و دواي خستوه (له چاکه و خرايه) ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾
 بصره ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ نه لکو ناده مې نا گداره نه حالي خوي ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ مابرو بيانوي روړش نه پېسته وه ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾
 نه پېله ي ب مکيت ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ نه راستي (وهک نه لېسان دوه) بېگومان له سهر نېسه به
 کوکر دېه وه نه سگند او خوندې وهی ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ نه معا کاتي که قورنۍ مان بو خوندېته وه (نه
 هزي جېرېله وه) ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ نه توش شوېن خوندې وهی نه مکوه ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾ له پاش
 دلېسه پروون کر دېه وهی له سهر نېسه به ﴿فَإِذَا هُمْ بِمِيقَاتِهِمْ﴾

﴿يَا شَرِيفُهَا عَدُوَّهُ﴾ که کانی به که (له به هشتدا) بنده کانی خوالی ی ده‌خونده ﴿يَعْجُزُهَا عَجِيرُ﴾
 (نه‌هر شوتینکد بیان‌ه‌وی) ه‌لیده‌قولنی و ه‌واره ده‌کات ﴿يَوْسُفُ سِرُّ﴾ و ه‌ا نه‌هر ده‌کات ﴿يَعْجُزُهَا عَجِيرُ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌له روز نکیش ده‌نرسن که نه‌تی و سه‌ختی به‌کدی ه‌م‌ه‌ووان ده‌گرتنه‌وه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ﴿وَيَقْلَعُونَ لَعْنَهُ عَلَى جَبِيسِكِ اَزِيدُوا اَسِيرُ﴾ و ه‌خوار دن تمدن به‌ه‌زاران و ه‌عنوان و دیله‌کان ه‌هر چند
 خویان ه‌درشیاں لی بیت ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ (ده‌لیس) به‌راستی نیمه نه‌بها له‌هر به‌ره‌مندی خوا
 حوار دنتن ده‌ده‌سی ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ چاو‌مروانی ما که‌س له‌نبوه ﴿حَرِّ دَلَّشْوَ﴾ نه‌پداشت و نه‌سویاس ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ به‌راستی نیمه له‌سرای به‌رو مرد گارمان ده‌ترسیں له‌پروزیکی ترش و قال
 و دزواره‌دا ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ جا حواپاراستی له‌به‌دی نه‌پروژه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌پرووی
 گش و شادومسی پی به‌خشیں ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌پاداشتی دایه‌وه به‌ه‌وی خور اگر تپان
 (به‌هر چاکه و دور که‌وتنه‌وه له‌خرابه) به‌به‌هشت و (پوشاکی) ناوریشم ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ بالی تب ده‌ده‌وه له‌سهر نه‌خت و قه‌ده‌دی رور ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ نایس تپیدا به‌گرمی رور
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌به‌سهر ما (واته ه‌دوا به‌کی رور خوشی ه‌یه) ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌سپه‌ری
 دره‌حشانی به‌هشت به‌سهر سهر یانه‌وه به‌فرویش ه‌وینده‌یلا و ه‌هیشوری میوه‌کانی بریکه ده‌ست و ناسان
 کراوه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ ده‌گرمی به‌سهر یاندا به‌قایی ریویس ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و به‌رداخی
 شور شه‌وه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ شووشه له‌ریبو ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ به‌نه‌نداره‌ی پیوست نه‌ماده‌کراون ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ له‌به‌هشتدا شمرایان له‌پدر داخینکد پی ده‌نوشری که ره‌جه‌بینی
 نیکه‌لاره ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ (که نه‌وش) کانی به‌که له‌به‌هشتدا دایه‌وه‌یری به‌سه‌سه‌بیل
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ ده‌گرمی به‌سهر یاندا به‌وجه‌واناسی ه‌ه‌میشه‌لاو و روحوش رپاک ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ریشم ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ کانیات بیان بیست ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ واده‌وانیت دانه‌ی مرواری پرز و بلاورن ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و کانیات مروانیت نه‌وید ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ مار و بی‌معت و ده‌سه‌لاتیکی گه‌وره ده‌بیست ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ سهر یانده‌ی خور و سهر ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ له‌به‌ریاندا به‌هرگی به‌رم و مولی سه‌ور کار و پوشاکی ناوریشم
 ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌راور سهر او به‌ته‌وه به‌باری ریو ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌به‌رو و دگرین
 شمرایی پاک و تمیزی پی نوشیں ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ (پیان ده‌نوریت) نه‌م به‌هشتدا پاداشتی
 نبوه‌یه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌ه‌مو و کوششیکان سویاس کراوه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾
 بینگومان نیمه قور نامان بو مار دینه‌خواری به‌ماردی (به‌ش به‌ش) ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ که‌واته
 چاو‌مروانی نه‌رمانی حوا یکه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌ه‌ره‌مان به‌رداری هیچ گوماه‌بار و پی
 باوریت مه‌که ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ و ه‌ویکر و یادی به‌رو و دگارت مکه ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾ به‌به‌یانین
 و نیواراندا ﴿يَوْمَ كَانَتْ شَرْفُهَا مَسْجِيرُ﴾

﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ نایا نیو همان دروست نه‌کردووه له‌ئاوینکی یی سرح؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 نه‌محسا خستمانه جگایه کی پشمووه؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ تا‌ماوه‌یه کی دیساری کراو؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 کهدووه؟ نه‌مجب به‌نه‌مداره گیریه‌کی رینک و بیتک دروستمان کرد، نای (نیمه) چ نه‌مداره گیرینکی
 نه‌و او و جاکیس؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ وای سو‌سی بروایان له‌و‌روژمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 نایا نیمه ره‌ویمان نه‌کردوته کو کهره‌وه؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ بوزریدووان و مردووان؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 ردی سمحب؟ وه له‌ماویدا شاخانی به‌رری له‌مگر داکوناومان داساوه؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 وه‌ئاوی شیریمان یی نوشین؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ (هم یی بروایانه دهرتیت) وای بوی برویان
 له‌و‌روژمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ سرون بو‌لای له‌و‌دوره‌خه‌ی که نه‌دروندان دهری؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ برون بو‌لای سینه‌ری دو‌که‌لکی سنی به‌ش؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 به‌سینه‌ری فیکه به‌شتیک له‌گری (دوره‌خ) به‌رگری بکات؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 به‌راستی دوره‌خ هر‌بسکی و ملک کوشک ده‌او‌بزی؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ (به‌رو‌دوا‌ده‌وژن) نه‌لی
 ی کاروانی خوشتری ره‌ردن؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ وای بوی بروایان له‌و‌روژمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 یخ‌فون؟ نه‌مروژ پروژیکه (یی باو‌هران) ناتواس قسه‌ی تید بکدن؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ وه‌موله‌ت
 مادریس که برویانو به‌پشه‌وه؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ وای بوی بروایان له‌و‌روژمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 الفس؟ نه‌مروژ پروژیکه (حیاکر ده‌وه‌یه)؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ نیومو پیشیمانمان کو کردووه‌وه
 ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ سا‌نه‌گر فیل و بیلا‌یکتان هده‌به‌نه‌نحانی بده‌ن؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 وای سو‌سی بروایان له‌و‌روژمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ بیگومان به‌ریر کاران و ده‌خواترمان
 له‌سینه‌رو (قراضی) کانباوی روران؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ وه‌له‌ناو میوه‌هائیکدان که حهری لی
 ده‌کدن؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ (بیان ده‌لیس) بخون و بخووه‌وه بوشتن یی به‌هوی نه‌وه‌ی
 که دهن کورد؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ کدک بخری له‌خسبون؟ بیگومان نیمه‌ناو پادا‌شتی چاکه‌کاران ده‌دیه‌وه
 ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ وای سو‌سی بروایان له‌و‌روژمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ (نه‌ی کافران)
 بخون و نه‌هره‌مه‌د پس ماوه‌یه‌کی که‌م (له‌دوبادا)؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ نه‌راستی نشوون تاوان‌داران؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ وای سو‌سی بروایان له‌و‌روژمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ وه‌کانیک یی یان
 بو‌تری (ده‌خوا‌بر‌من و) کر‌موش به‌ردن؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ کر‌موش نامدن؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾
 وای سو‌سی بروایان له‌و‌روژمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾ (نه‌گهر تموان ماوه‌یه‌ی قورنان نه‌کدن) نیتیر
 به‌چ نه‌رمووه‌یه‌کی تر بروا ده‌بیتن دوا‌ی قورنان؟ ﴿لَمْ يَخْشَ الْيَوْمَ الْكِبَرَ﴾

سورته فی (النسب)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناری خوی به خشنده می میهره یان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نهوه نه چنی پر سبار له به کتری ده کهن (العو می بر وایانه) ﴿عَرَسَ نِسَاءً لَعْنَهُنَّ﴾ لهو دهسگ و یانه گه وره به پر سبار ده کهن ۱۴ ﴿لَسْنَ مِنْ فَخْخِ قَوْمٍ﴾ که نهو من تیدا حیوا وورن ﴿كَلَّا سَمِعْنَا﴾ نه به به شیمان به وه. له مولا نی ده کهن ﴿كَلَّا سَمِعْنَا﴾ دو واره (ده لیم) به له مولا نی ده کهن ﴿لَا رَحْمَةَ لَكُمْ فِيهَا﴾ ناحق ره ویمان سو زانه خستوون ۹ ﴿وَنُفِثَ لَكُمْ﴾ وه کیوه کانمان به گیراوه به میح ۱۹ ﴿وَصَفَّ كُتُوبَهُ﴾ وه نیوه میان دروست نه کردوه به جوت ﴿وَجَعَلُوا مَصَدِّقًا﴾ وه بو مستمان به کردوه به هوی حسانه وه نان ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ وه شه ومان به گیراوه نه کلا (داهو شه) ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ وه روزمان به گیراوه نه کانی زین (و ه لیسوران و پیدا کردنی زیوار) ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ وه جوت ناسمانی به هیرمان دروست نه کردوه له سه رانه وه ؟ ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ وه دروستمان نه کردوه چریه کی دره و شاهوه (که پروزه) ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ وه ناری لیرمه و به خوبمان به مار دونه خواره وه له هه وره گوشراوه کانه وه ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ ته پی ی بر وینن دانه و لیمو گزو گیوا ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ باختانی پر و چری ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ به راستی روزی جیا کردنه وه (ی چاک و خراب) کاتیکسی بو دیداری کراوه ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ نهوه میح ی سور و اون فوجا ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ که نهو ده کری به که نه دانه محامل بول بول دیش ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ وه ناسمان (له هه مو و لا به که وه) کرا به و بو یو به ده رگا ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ وه کیوه کان حرانه پی و بوون به (ترا وینکه = سه رت) ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ به راستی دور دج به ریر گای بی بر وایانه (وده وینکه چاوه بر وایانه) ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ وه جی گه رانه وه ی باخیانه ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ تیدا ده مننه وه هه رار سال (ماوه به کی رور) ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ تیدا ما چمزن به ساردی وینکی و نه جور دنه وه ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ ناری له کول و کنم و روخوا به بیت ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ پاداش ده درنه وه به پی ی کرده و یان ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ چونکه بیگومان نهو مان به نه مای لی پر سینه وه به سوون ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ وه نایه نه کانی نیچه یان به درو دهرانی چون به درو ر بیسک ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ له کاتیکدا هه موو شتیکمان زمار دووه (له سه ریان) به بو سیین ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ نه مح به چمزن (سرای خوتان) ﴿وَجَعَلْنَا لِيَلِكٍ﴾ هیرچمان بو ریاد نا که یس سراه بیت

﴿اذهب الیٰ (نورانی)﴾ (پنی ووت) سرق مۆلای فیرعهون (چونکه) بهراستی یاخسی سوود ﴿
 ﴿فصل عرک پانزده﴾ و ه پسی ی یلن نایا ده‌توی پاک بیته و (له گوساه) ﴿و هیکل ی راک فتحی﴾
 و دینت بیشاندم بو (ناسیی) بهر و مرد گارت نالینی ترسیته ﴿و ریه کیه انگری﴾ نه‌مجا
 بیشانه هه‌ره گه‌وره که‌ی بیشان دا (گۆچان له گهل ده‌سته سپه که‌ی) ﴿مکب و عقی﴾ که‌چی
 سه‌دووی رسی و سه‌ر بیچی کرد ﴿و ریه کیه انگری﴾ له‌باشان پستی هه‌ل کرد و پوزی به‌به‌له ﴿
 ﴿عشر فادی﴾ نه‌مجا جادوو گه‌رانی) کو کیر ده‌وو بانگی کردن ﴿و ریه کیه انگری﴾ باشان
 ووتی من بهر و مرد گاری هه‌ره گه‌وره تانم ﴿و ریه کیه انگری﴾ نه‌مجا خوا
 گر گاری کرده به‌سرای هه‌ر دوو جیهان ﴿و ریه کیه انگری﴾ بهراستی له‌م داستانده به‌به‌له
 ﴿و ریه کیه انگری﴾ بو که‌میتک له‌خوا ترسی ﴿و ریه کیه انگری﴾ نایا دروست کردی نیوه گرانتره
 یان ناسمان و ه دروستیشی کرد ﴿و ریه کیه انگری﴾ بالای به‌رر کرده و به‌رینگی عیست ﴿
 ﴿و ریه کیه انگری﴾ و ه شه‌وی نه‌وی تاریت کرد و ﴿و ریه کیه انگری﴾ هه‌ری عیست (پرووناکی) پوزی ﴿
 ﴿و ریه کیه انگری﴾ نه‌باشان ره‌وی پراخت ﴿و ریه کیه انگری﴾ نه‌و له‌ره‌ر گی لی
 ده‌رینا ﴿و ریه کیه انگری﴾ و ه شاحه‌کاس پنه‌و دامه‌ر راند ﴿و ریه کیه انگری﴾ بو به‌هه‌ره‌مه‌دی
 و ریه‌سی خوتن و نازه‌لر ﴿و ریه کیه انگری﴾ نه‌مجا کاتیک که‌ر وودای گه‌وره هات (که
 پوزی درایی به‌) ﴿و ریه کیه انگری﴾ نه‌و پوزی که‌مروف کرده‌وی خوی نیلدا به‌ر ده‌که‌و نه‌وه
 ﴿و ریه کیه انگری﴾ و ه دور هج پشاندا سو هه‌ر که‌سیتک که‌روانی ﴿و ریه کیه انگری﴾
 (له‌و پوزده) چاکه و خه‌به‌به‌یی کرده‌وه ده‌ش ده‌کری) نه‌مجا نه‌و که‌سه‌ی سه‌ر که‌ش بو ویت
 ﴿و ریه کیه انگری﴾ و ه ریه‌ی دویای هه‌لزار دین ﴿و ریه کیه انگری﴾ نه‌وه بی گومان دور هج
 جیگایه‌نی ﴿و ریه کیه انگری﴾ و ه نه‌و که‌سه‌ی که‌نوسایت له‌و هستانی به‌ر دم به‌ر و مرد گاری
 بو به‌ر سپه‌وه ﴿و ریه کیه انگری﴾ و به‌ر گری به‌سی خوی کردین له‌نار و ووی خه‌به‌به
 ﴿و ریه کیه انگری﴾ نه‌وه بی گومان به‌هه‌شت جیگایه‌نی ﴿و ریه کیه انگری﴾ (له‌و بی‌او به‌به
 به‌گانه و لا قریه‌وه) به‌ر سیارت لی ده‌که‌ن ده‌باره‌ی پوزی درایی ﴿و ریه کیه انگری﴾ که‌ی ده‌ییت و که‌ی
 دیت ﴿و ریه کیه انگری﴾ نو چیت داوه له‌بیر لیکر نه‌وه‌ی (نو چون له‌م به‌ره‌وه ده‌دونی) ﴿
 ﴿و ریه کیه انگری﴾ ریه‌ی نه‌وه هه‌ر لای به‌ر و مرد گارتنه ﴿و ریه کیه انگری﴾ بی‌گومان تو هه‌ر
 ترسینه‌ری که‌سیتکیت که‌له‌و پوزده ترسی ﴿و ریه کیه انگری﴾ بی‌براکان که‌نه‌و پوزده ده‌یس و
 ده‌ر من ﴿و ریه کیه انگری﴾ که‌نه‌ماو به‌ته‌وه نیواره‌یه‌ک یا چیتنه‌مگا ویت به‌ی له‌دوبیادا ﴿

بسم الله الرحمن الرحیم ﴿بسمای خوای به‌خشنودی می‌پردازد﴾

﴿عس ورنه﴾ (بی‌همه رانده) رووی گرز کرد و پستی هم‌کرد ﴿عس ورنه﴾ که کورینک (عبدوللای کوری نوم ما‌کتوم) خانه لای ﴿عس ورنه﴾ تو چو ورنیت؟ بل‌گو (کور) بیه‌وی پاک بیه‌وه ﴿عس ورنه﴾ نایبری بکه و شمه (نه‌وی که له‌بیری چو نه‌وه) تمعجان‌وه بیر کر ده‌ویه سوودی بی بکه‌بیت ﴿عس ورنه﴾ که چی نه‌وی که خوی بی یار ده‌ری (عبدست بی ست په‌سه‌کانی قورینه) ﴿عس ورنه﴾ تو رووی تر ده‌کیت ﴿عس ورنه﴾ وه هیچ له‌سور تونی به که نه‌وی بی تر و بیه خوی پاک به‌کانه‌وه ﴿عس ورنه﴾ به‌لام نم که‌سی که به‌له‌دی بو لات ﴿عس ورنه﴾ وه له‌خوادتر می ﴿عس ورنه﴾ تو خونی لی هله‌ده‌کیت ﴿عس ورنه﴾ و عه‌که! بی گومان له‌ریسمووی پانه (ی که‌بوت هاتووه) بنار که‌روه (ی تاده‌می) به ﴿عس ورنه﴾ له‌مجان‌وه که‌سی بیه‌وی پادی خوادکات ﴿عس ورنه﴾ و خض‌مکره (که نه‌وی ریسمووی پاندش نو‌سراو به‌توره) به‌چند په‌به‌کس به‌ریس و پسروردا ﴿عس ورنه﴾ پایه‌بلدی پاک ﴿عس ورنه﴾ که به‌ده‌ست بو‌نهرانی ﴿عس ورنه﴾ به‌ریس خیر خواوهن ﴿عس ورنه﴾ به‌کوشت چی (حر پتریس به‌مریسی لی بی) تاده‌می، چنده‌بی به‌ران و سپله‌به ﴿عس ورنه﴾ بی‌رما‌کانه‌وه (ی که) خو به‌چی دروستی کردووه ﴿عس ورنه﴾ له‌دلوپنک تاو دروستی کردووه و په‌کی خشنووه ﴿عس ورنه﴾ له‌پاشان په‌کی (چاک و خراپ) بو‌ناسان کردووه ﴿عس ورنه﴾ نه‌مجان‌وه پیرینی و دی‌خانه گورده ﴿عس ورنه﴾ له‌پاشان کاتی که ووستی ریدووی ده‌کانه‌وه ﴿عس ورنه﴾ به‌راستی نه‌وی که خو به‌رمانی بی داوه هینشا (تاده‌می) به‌چی به‌هیناوه ﴿عس ورنه﴾ ده‌ب مروف سه‌یری خوادده‌یه که‌ی بکات ﴿عس ورنه﴾ به‌راستی تینه‌له‌ه‌وه و بارانسان دپ‌راند چون دام‌زاندینک ﴿عس ورنه﴾ له‌پاشان ره‌یمان له‌ت کرد (به‌گیا) چون له‌ت کردینک ﴿عس ورنه﴾ له‌معج روو بدسان له‌باویدا دانه‌ویلنه ﴿عس ورنه﴾ و تری و سه‌وره ﴿عس ورنه﴾ و ره‌بتون و دار خورما ﴿عس ورنه﴾ و باخانی چروپرو ﴿عس ورنه﴾ میوه و لهور ﴿عس ورنه﴾ بو‌ژیانی حوتان و نازه‌شان ﴿عس ورنه﴾ کاتیت که‌شاخه و شریخه (ی روزی دوا‌ی) هات ﴿عس ورنه﴾ له‌روزی سرنه‌مین خیه ﴿عس ورنه﴾ که مروف راندکات له‌برای ﴿عس ورنه﴾ وه به‌دایکی و بارکی ﴿عس ورنه﴾ وه له‌ژی و کوره‌کانی ﴿عس ورنه﴾ مه‌نومید شای‌تنبه ﴿عس ورنه﴾ وه سوویه کیت له‌وان له‌و روزده کاریکی وای عه‌به که‌سور که‌سی تری به‌په‌ریزی ﴿عس ورنه﴾ و خوار له‌و روزده گمش و حوتان ﴿عس ورنه﴾ و حاکه‌شیر ﴿عس ورنه﴾ به‌یکمین و شادمان ﴿عس ورنه﴾ و خوار له‌و روزده، تعبوتوریان به‌سوره‌ویه ﴿عس ورنه﴾

﴿ بِرَحْمَتِهِ قَرَّ ﴾ له داماویدا رهش داگیر ساور ﴿ وَنُفِثَ فَرْجُهُ نَفْجَرَهُ ﴾ نه وانه نه وانه که بی
باومر و گوناهاکار و تاواتیارن ﴿

سورنی ﴿ سکیر ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ بهماوی حوای به خشنودی بهرمان

﴿ وَكَانَ الْفَتْحُ كَرِيمًا ﴾ کاتیک که دوز پنجرا به وهر (دروماکی بهما) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ نَكِيرًا ﴾ وه ده میك
که نه ستره کان همل وهرین و گهوتنه خوار به وهر (تاریک بوور) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ سِيرًا ﴾ وه کاتیک
که کیوه کان خرا به بری (واته له شونی خویان خریسدران) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ عِطْفًا ﴾ وه کاتیک که
وشره له وهر کان وهریان لی هیرا ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ خَيْرًا ﴾ وه کاتیک که جبه وهر کان کز کرانه وه ﴿
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ شَجَرًا ﴾ وه ده میك که دهریاکان هه لگیر سیران (بیگل کر) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ رُوحًا ﴾
وه ساتیک که همور گیانیک جوو تکرابه وه (له گدل لاشه ده) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ دَسِيبًا ﴾
وه کاتیک پر میار کراله کچانی رینه به چال ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ دَسِيبًا ﴾ که بهج گونا میك کوزران ﴿
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ شَرًّا ﴾ وه کاتیک که مامه (ی کرده وه) یلاو کرابه وه (و دابه شکر) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾
وه ده میك که ناسمان دامالیراو بیچرا به وه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ شَرًّا ﴾ وه کاتیک که دورخ هه لگیر سیر
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ وه ساتیک که به هشت بریت خرا به وه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ وه وکانه
همور که سیت دهرانی که چی ناماده کرده وه (بو خوی له چاکو خرا به) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ سوینه
به و (له ستره گه وکانه ی) ده گه رینه وه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ به و نه ستره اندی که په ماده گرن و دهر به
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ وه به شو که تاریک ده بیت ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ وه به بهیامی که هه ماده ده دات
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ بیگومان شه و قورنانه گو قناری به وانه کر او یکی پایه به وره (که فرشته ی
وه حبه) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ به بهیر، لای خاوه می عدرش (لای خوی گه وره)، و خاوه می
پله و پایه به ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ قه به وابه لمار فرشته واده ست پا که ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾
هاوریکه تان (که مو حه ماده ده) شیت می به (وه ک تیره ده لیس) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ سوینه به خور
بینگومان (فرشته ی وهری) دیوه له ناسوی رو ویدا ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ وه نه و پرزد و چرو وک
بیه نه گه یاندس وهری و به یامه که یدا ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ وه نه و (قورنانه) قسه ی شه پتانی
دهر کراله به ره می خوایی به (وه ک تیره ده لیس) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ نه وه مو کوی دهر وون ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾
یگانه یی ﴿ شه و قورنانه ته بها ناموز گاری به مو همور جیهانیان ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ س شه میگل ستره ی بونه
که سانه ی که بیانه وی به ری ی راست داسرون له تیوه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ تیوه تار ورو (ی ری ی
راست) ماکه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ كَيْفًا ﴾ مه گهر کاتیک که به ورمرد گاری هه مو وای به ویت وه
ماچرتان بکات به ی ﴿

﴿وَأَنبُودَ نَدِيمٌ مِّمَّا يَمِثُّ لَكُمُ صَبْحَكُمُ﴾ ﴿ثُمَّ رَوَى دَوَابِّي﴾ ﴿نَهْوَانِي﴾ ﴿كَيْ يَرَوَادَّ بَوُونُ﴾ ﴿بَيْنَ بَرِّ وَكَانَ بِي دَهْ كَهَنُ﴾ ﴿سَيُذَرُّ سَطْرُ﴾ ﴿لَمَسَرَّ قَهْقَهَوُ كُورَسِيهِ وَهَسِيرُ دَهْ كَهَنُ﴾ ﴿مَرُّ نُوبٍ لَكُمُ رُحَاكَ يُفْقَسُ﴾ ﴿تَامِرَاتُ﴾ ﴿تَوَلَّيْتُ وَبَيْنَ بَرِّ وَابَانَةِ دَرَاوَمَتَهَوُ﴾ ﴿لَمَسَرَّ نَهْوُ كَرْدَهْوَانِي﴾ ﴿كَهْ دَهْ دُونِيَادُ﴾ ﴿

سوره‌ی (الانشاق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿بِمَاوَى حَوَايَ بَهْ خَشْدِي مَبْهَرِيَانُ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الشَّقُّ﴾ ﴿كَاتِبِكَ﴾ ﴿كَهْ تَامَسَايَ لَهْتُ سَوُ﴾ ﴿وَيْتَ زَهْدِ وَخَشْتِ﴾ ﴿وَهْ مَلِكْهْ چِسْ كَرْدِ بَقُ﴾ ﴿بَهْ رَوَرْدْ گَارِي وَدَهْ بِي هَمْرَوَاشْ بِيْتُ﴾ ﴿وَهْ دَرِ سَبْ﴾ ﴿وَسَانِيكْ كَهْ رَهْوِي رَاكِيشْ رَاوْ بَانْ كَرَايَهْ وَهْ﴾ ﴿رَاكِيشْ مَابِيَهْ وَخَشْتِ﴾ ﴿وَهْ نَهْوِي تِييْدَاوُ وَفَرِيي دَاوْ هِي چِي لَهْمَاوَدَانِي﴾ ﴿وَايَسْ رَوْنَهْ وَخَشْتِ﴾ ﴿وَهْ مَلِكْهْ چِسْ كَرْدِ سَقُ بَهْ رَوَرْدْ گَارِي وَدَهْ بِي هَمْرَوَاشْ بِيْتُ﴾ ﴿بَاهِيَهْ لَاسْ﴾ ﴿نَهْ بِي لِيَسَابْ﴾ ﴿يَكْ كَايِشْ يَكْ دِيكْ كَذْ مَسْمِيَهْ﴾ ﴿تَوِي يَنْگُومَانْ تِيكُوشْ رِيْتْ بَهْ رَوَرْدْ گَارَتْ بَهْ تِيكُوشْ شَانْ! نَهْ وَايَا﴾ ﴿بِي ي دَهْ كَهْ بِيْتُ﴾ ﴿وَايَسْ مَن رَوْ كِيْذْ مَسْمِيَهْ﴾ ﴿نَهْمَا نَهْوُ كَسْمِي كَهْ مَامَهْ (كِرْدَهْوِي) دَرْ بَهْ دَهْ سَتِي رَا سَتِي﴾ ﴿مَسُوْنُ يَحْسَبْ چَا سِيَرِ﴾ ﴿نَهْ وَايَا پَرَسِيَهْ وَهِي كِي سَوُوكْ وَتَامَسَانِي لَهْ كَهَنُ دَهْ كَرِي﴾ ﴿وَسَمْعْ بِي هِيَهْ مَسْرُورُ﴾ ﴿وَهْ بَهْ دَلْخُوشِي دَهْ كَهْ رِي شَهْوَهْ بَوْ لَای كَهْ مَسْ وَ كَارِي﴾ ﴿وَايَسْ مَن رَوْ كِيْذْ مَسْمِيَهْ وَرَهْ شَهْرُ﴾ ﴿وَهْ نَهْوُ كَهْ سَهْ مَامَهْ لَهْ پَشْتَهْوَهْ دَرَايَهْ دَهْ سَتِي﴾ ﴿مَسُوْنُ مَسْمِيَهْ وَرَهْ شَهْرُ﴾ ﴿نَهْوَهْ بَهْ رَوُوي دَاوَايَ مَرْدَنِي خُشُوِي دَهْ كَاتِ﴾ ﴿وَايَسْ مَسْرُورُ﴾ ﴿وَهْ دَهْ چِيْتَهْ دُورَهْ خَهْوَهْ﴾ ﴿بَهْ دَايِ هِيَهْ مَسْرُورُ﴾ ﴿چُونَكَهْ﴾ ﴿يَنْگُومَانْ نَهْوُ لَهْمَاوْ كَهْ مَسْ وَ كَارِي دَا دَلْخُوشْ بَوُوهْ﴾ ﴿بَهْ مَسْ لَاسْ عَوْرُ﴾ ﴿وَهْ نَهْوُ وِي گُومَانْ دَهْ بَرْدْ كَهْ هَمْرُ گِيَرْ مَآگَهْ رِي شَهْوَهْ (لَای خَوَا)﴾ ﴿بَوِي رَوْنَهْ كَايَهْ سِيَرِ﴾ ﴿بَهْ حَسْرَوَانِي يَهْ! چُونَكَهْ مَرْ سَتِي بَهْ رَوَرْدْ گَارِي نَهْوُ تَا گَادَا رِ بَوُوهْ بَهْوُ﴾ ﴿وَهْ مُسْرَبْ شَقِي﴾ ﴿سَوِيْتَهْ بَهْ سَوُورِي كَهْ مَارِي تَامَسَانُ﴾ ﴿وَايَسْ مَسْمِيَهْ وَرَهْ شَهْرُ﴾ ﴿وَهْ بَهْ شَهْوَهْ وَ نَهْوُ شَتَانِي كَهْ كُورِيَانْ دَهْ كَاتَهْوَهْ﴾ ﴿وَايَسْ مَسْمِيَهْ وَرَهْ شَهْرُ﴾ ﴿وَهْ بَهْ مَانِگْ كَاتِبِكَ كَهْ پَرْ دَهْ يَشَهْوَهْ﴾ ﴿بَرَكْتِي طَفَقَرْ حَقِي﴾ ﴿اَيْتَوَهْ﴾ ﴿سِي نَهْ پَرْدِ لَهْ حَالِكَهْوَهْ سَوْ حَالِيكِي تَرُ﴾ ﴿وَايَسْ مَسْمِيَهْ وَرَهْ شَهْرُ﴾ ﴿نِيَرْ بَوُ چِي بَرَوَا مَاهِيْتِ﴾ ﴿وَهْ مَسْرُورْ عِيْهْدْ مَسْرُورْ دَهْ يَشَهْوَهْ﴾ ﴿وَهْ كَاتِبِكَ كَهْ قُورْ تَانِيَانْ بَوِي حَوِي رِي شَهْوَهْ سَوُورْدَهْ يَابَدِ (مَلْ كَهْ چِي مَآكَهْنُ)﴾ ﴿بِي تَنِي لَقُورْ يَكْ بَوُوتُ﴾ ﴿بَهْ لَامْ نَهْوُ وِي كَهْ سِي مَسْرَوَانْ بَهْ دَرُوي نَهْمَا تَسْ﴾ ﴿وَايَسْ مَسْمِيَهْ وَرَهْ شَهْرُ﴾ ﴿وَهْ حَوَايَا چَاكْ تَا گَادَا رِ وَرَا نَآيَهْ نَهْوِي كَهْ لَهْدَلِي دَهْ گَرُ﴾ ﴿مَسْمِيَهْ مَسْمِيَهْ سِيَرِ﴾ ﴿كَهْ وَايَهْ مَزْدَهْ بِيَانْ بِلَهْرِي يَهْ سَرَايْ سَهْ خَشِي (قِيَامَتِ)﴾ ﴿

﴿لَا تَلِينَ سَوَاحِلَ الْبِحَارِ﴾ به لَام نه‌وانه‌ی که بر وایان هیناره و کرده‌وه باشه کانیاں کرده‌وه
 ﴿بِأَنْفُسِهِمْ مَتَّوْنِينَ﴾ بُو نه‌وان هه‌به پاداشتی بِن برانمونه ﴿٥﴾

سورق (البروج)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌سان

﴿وَالسَّاعِدِ الْفَوَّارِ﴾ سونند به ناسمانی خاوه‌ن بورجه‌کان ﴿١﴾ ﴿يَوْمَ تُنْفَخُ﴾ وه به‌روژه‌ی که
 به‌بیشی پیدراوه ﴿٢﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ وه به‌همه‌موو بیسروو بیسرویک (یا شایه‌ت و شبیه‌تی له‌سهر
 در او پدا روزه‌ی هه‌بی و روزه‌ی هه‌رمه) ﴿٣﴾ ﴿فَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ به‌کوشت چن خاوه‌ن چاله‌کان (به
 طه‌مه‌کان) ﴿٤﴾ ﴿السَّاعِدِ الْفَوَّارِ﴾ نه‌و ناگره‌ی خاوه‌ن سوونه‌مسی (و بلیسه‌یه) ﴿٥﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾
 کاتیک که نه‌وان دایشتیوون به‌ده‌وری (ناگره‌که) دا ﴿٦﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ وه نه‌وان
 سهری نه‌وه‌پان ده‌کرد که ده‌پان کرده‌به بر واداره‌کان ﴿٧﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ وه نه‌م سهرایه‌ش
 هه‌ر له‌به‌ر له‌وه ده‌وران ﴿٨﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ که بر وایان هیناسو به‌خوای به‌ده‌سه‌لانی
 سوپا سکر او ﴿٩﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ نه‌و خودایه‌ی که مولکی ناسمانه‌کان و ره‌ویی بو نه‌وه
 ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ وه خوا ناگاداره‌به‌سهر همه‌موو شتیکدا ﴿١٠﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾
 به‌رستی نه‌وانه‌ی که نارداری بیاو و زنه بر واداره‌کانیاں داو ﴿١١﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ له‌پاشان به‌شیمان به‌بوو نه‌وه
 ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ نه‌وه بو نه‌وان هه‌یه سهرای دور ره‌خ، وه سهرای (ل‌گری) سو‌تینه‌ر
 ﴿١٢﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی بر وایان هیناسو کرده‌وه چاکه‌کانیاں کرده
 ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ بو نه‌وان هه‌یه به‌همه‌شتانیک که جو‌گه‌ناوی رور ده‌ورات نه‌و بریاند
 ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ تانه‌وه‌به‌سهر که‌وتی گه‌وره ﴿١٣﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ به‌رامتی هست و ه‌شاندنی
 به‌رو ده‌دگاری سو‌رور سه‌خته ﴿١٤﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ بینگومان هه‌ر نه‌وه که له‌سهره‌تاوه (مرؤف)
 دروست ده‌کات و (دوای مردیش) ریندوی ده‌کاتمه‌وه ﴿١٥﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بیخوشووی
 میهره‌سان ﴿١٦﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ حاوه‌سی هه‌رش و به‌روو پایه‌دار ﴿١٧﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ هه‌رچه‌کی
 به‌وشت دایکات ﴿١٨﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ نایا پینت گه‌بشخو و یاس و به‌سهره‌انی به‌شکره‌کانی ﴿١٩﴾
 ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ فیر هه‌مون و سه‌موود ﴿٢٠﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ به‌لکو نه‌وانه‌ی که سی بر وایوون
 هه‌میشه‌له‌به‌دوای رانیس (قورنان) داو ﴿٢١﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ وه خواش (به‌ده‌سه‌لات و رانیس)
 له‌پشتیا به‌وه‌ده‌وری داوون ﴿٢٢﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ به‌لکو نه‌وه (ی که به‌دروی ده‌ران) قورنایکی گه‌وره
 به‌رتنه‌وه ﴿٢٣﴾ ﴿وَالْجَبَّارِ الْمُشْفَرِّ﴾ له‌له‌و حکی پار بر واداره (که پیی ده‌ورنت لوح‌المحفوظ) ﴿٢٤﴾

سورنی (الضرق)

بسم الله الرحمن الرحيم به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

«وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» سوتند به‌ناسمان و نه‌وه‌ی که له‌شه‌را دهرده‌کوه‌ی ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾
 تو چور تبت دهر که ونووی شه‌و چس‌ی به ؟ ﴿تَحِبُّ سَقً﴾ نه‌ستیر‌ی دره‌خشانی تدریکی کون
 که‌وه ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ (سونند به‌مانه) که‌س بی به که چو دیرنگی به‌سهره‌وه به‌بی ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾
 دروست کراوه له‌ناونگی فریدراو (هه‌لقولاو) ﴿خَرَجَ مِنْ بَيْتِ الْغُذَّابِ وَتَرْتِيبٌ﴾ که دهرده‌چس به
 ماوه‌دی پشت (ی پید) و دانه‌ی (به‌راسووی) سگی (ژن) وه ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ به‌رستی خوا
 به‌ده‌سه‌لانه له‌سهر زیدرو کرده‌وه‌ی ﴿وَمِنْ شَيْءٍ سَقً﴾ له‌روزیکنده که ههر چس به‌بی هه‌به‌ناشکرا
 ده‌گری ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ نه‌وه به‌یریک شک دعوات و به‌پشتیوانیک ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾
 سوتند به‌ناسمانی خواوه‌ن باران ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ وه به‌ره‌وی خواوه‌ن درو و قلیش ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾
 ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ بیگومان نه‌م (قورنانه) م ونه‌ی راست و جیا که‌ره‌وه‌یه ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ وه گالته‌ی
 به ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ بیگومان بی مرواکان (پیلان ده‌گیر) و فیل ده‌که‌ن چو فیل کردینک ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾
 و به‌کیده‌کده ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ وه میش پیلان ده‌گیرم (وه‌خشه ده‌کیشم له‌مرا به‌ر پیلانی نه‌واندا) چو پیلان
 وه‌خشه کیشانیک ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ نه‌مجا (نوش نه‌ی بی‌مهره‌یه) مژده‌تی بی مرواکان
 بده ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ میش که‌میک لیان ده‌وستم (پاشان ده‌بیست چیان به‌سهر ده‌هستم به
 سرادانا‌بان) ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾

سورنی (الأحی)

بسم الله الرحمن الرحيم به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

«سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ» نه‌سیبجانی به‌روهر دگاری ههره‌لندت مکه ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ نه‌وه‌ی (هه‌مور
 شتینکی) دروست کردووه‌و دینک وینکی کردووه ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ وه نه‌وه‌ی که به‌خشده‌ی
 کیشاوه (بو هه‌مور شتینک) نه‌مجا شاره‌رای کردووه ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ وه نه‌وه‌ی که له‌وه‌ی
 دهره‌یه‌وه ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ نه‌مجا ده‌سکات به‌پوشی ده‌ش داگه‌پراو ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾
 (نه‌ی موحه‌مه‌ده قورنات) به‌سهرده‌ده‌خوبه‌وه‌و ههر گیر بیرت ناچیه‌وه ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾
 مه‌گهر نه‌وه‌ی که حوا به‌ویت ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ بیگومان نه‌وه به‌ه‌مور شتینکی ناشکراو به‌به‌ن
 ناگاداره ﴿وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ﴾ وه یارمه‌تیت ده‌میش بوزی ی ناسان ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ نه‌مجا
 نوش ههرده‌م نموژگاری بکه نه‌گهر سوودی گه‌بانند ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾ بیگومان نه‌وه‌ی له‌خوا
 ترم‌می به‌ندی لی وهرده‌گری ﴿بِأَنَّكَ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا سَقً﴾

﴿وَبِحَبْلٍ الْاَلْبَقِ﴾ و نه‌سوی زور غراپیش سن خوی لی دور نه‌خاموه ﴿يَدِي يَتَنِي تَار تَكْرِي﴾
 نه‌سوی ده‌چینه ساو ناگری هه‌ره گه‌وره‌وه ﴿ثَلَاثُونَ يَهْدِي لَا تَحِي﴾ له‌پاشان نه‌ده‌سری تیندا
 (تا پرگاری بیت) وه نه‌ده‌زی (تیندا به‌ناسایی) ﴿وَقَدْ هَمَّ بِرَبِّكَ﴾ مه‌راستی مه‌رهار بوو نه‌سوی که
 خوی پاک راگرت ﴿وَرَكَّ سَعِيْدَهُ﴾ و ماوی به‌روودگاری خوی ده‌بات و که‌ونه بوو کردن
 (و به‌را به‌وه) ﴿لَنْ يَنْزِلَ لِحَبْوَةٍ﴾ به‌لکو تیره‌زیانی دویا هه‌لنه‌بژنر ﴿وَلَا تَجْرُحِيْزُ وَالْبَقِ﴾
 که‌چی (زیانی) دوا روز ماشور پایه‌دا تره ﴿بِأَمْرِ هَيْضَةٍ اَلْوَدِّ﴾ بی گوسا له‌مه‌ی
 (که‌با سگرا) له‌مامه‌ی پشوه‌کاندا به ﴿صَحْبٍ رَّحِيْمٍ وَمَوْسَى﴾ نامه‌کاس نیر ميم و مومسا ﴿

سورۃ النبی

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به‌ماوی خوی به‌خنده‌ی میهره‌بان

﴿هَلْ اَنْتَ حَبِیْبٌ عِیْبٌ﴾ نایا هه‌والی روزی دوا بی (پروزی داپوشه‌رت) بینگه‌مشتروه ﴿وَفُجُوْهُ یَوْمٍ﴾
 حَبِیْبٌ ﴿رُوْرٌ دَوْمٌ وَجَاوْ لَهْ وَرُوْزُهُ اَتْرَسَاكْ وَیَسَاوُ شَهْرَ مَهْرَارٍ﴾ عَمِدَةُ اَیْمَةٍ هه‌ولنده‌ریکی
 په‌مه‌دوَن ﴿مَنْ رَّحِمَیْهِ﴾ ده‌چینه ساو ناگری هه‌ره گه‌ره‌وه ﴿شَمْسٌ مِّنْ غَیْبٍ یَّوْمٍ﴾ نه‌
 ده‌دریس له‌سه‌ر جاوه‌ی کوب به‌کول و روز گه‌رم ﴿نَسِیْتُ مَدَیْنَهُمْ اَلَمْ نَسِجْ﴾ خور کیان مه‌در کی
 خوشتر خور (ی ناگری به) ﴿لَا تَنْسُ الرَّحْمٰنُ مَنْ خَلَقَ﴾ به‌قه‌لوی ده‌کات و نه‌بر سببی لا ده‌بات ﴿
 وَفُجُوْهُ یَوْمٍ اَلْاَمَّةِ﴾ روز رو‌عسار له‌رو‌زه‌دا پاراوه (خون و گه‌شس) ﴿شَعْبَدُ رَحْمَةٍ﴾ بر ریب
 له‌کوشش خلقان ﴿وَفُجُوْهُ عَمَةٍ﴾ وان له‌به‌هه‌شتی به‌روو بلندا ﴿لَا سَمْعَ یَهْدِيْهِ﴾ قسه‌ی هیچ
 و بوچی تیندا مایستس ﴿یَهْدِيْهِ حَبِیْبٌ﴾ تیندا یه‌تی سه‌ر جاوه‌ی په‌وَن ﴿وَهَسَّ تَرْوُفُهُ﴾ تیندا یه‌تی
 روز قه‌مه‌هه و نه‌ختی به‌رر ﴿وَمَسُوْرَةٌ مَّوْرُفَةٍ﴾ وه به‌رداحی دانراو ﴿وَمَسُوْرَةٌ مَّوْرُفَةٍ﴾ وه پشستی
 ریر کراو ﴿وَرَبُّ اَمْرَةٍ﴾ وه قالی راخراو له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ﴿وَلَا تَنْزِلَ لِحَبْوَةٍ﴾ له‌پاک کف حله‌ی ده‌ی
 بو ووره‌ما به‌وه له‌خوشر که‌چون دروست کراوه ﴿وَلَا تَنْزِلَ لِحَبْوَةٍ﴾ وه له‌نه‌سمان که‌چون
 به‌رر کراوه‌نه‌وه ﴿وَلَا تَنْزِلَ لِحَبْوَةٍ﴾ وه له‌شاخه‌کان که‌چون داکوتر و ن و دامه‌ر ریتراو ﴿
 وَلَا تَنْزِلَ لِحَبْوَةٍ﴾ وه له‌رموی که‌چون راخراوه ﴿وَلَا تَنْزِلَ لِحَبْوَةٍ﴾ که‌و نور
 ناموزگاری نکه، تو هه‌ر ناموزگاری کاریت ﴿اَنْتَ عِنْدَهُمْ بِمَعْصُطٍ﴾ بو ده‌سه‌لات دار بیت
 به‌سه‌ریاندا ﴿

﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ به‌لام نمو که‌سه‌ی که پشت هملکاو بی بر وایت ﴿وَعِدْنَهُ اللَّهُ نَعْدَابَ الْعَنَقَرِ﴾
 شه‌وه خرا سیرای ده‌دات به سیرای رور گه‌وره ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ بیگومان هدر سو لای نیمه‌به
 گهر به‌ودس ﴿لَنْ يَسْمَعَ جَنَابُهُ﴾ نه پاشان به‌راستی له‌سهر نیمه‌به لی به‌سته‌ودس ﴿

سوره‌ی (العنقر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿وَالْعَنَقَرِ﴾ مسویند به به‌ره‌به‌بان ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه به ده‌شه‌وی سهره‌تای مانگ (ی دی المحنة) ﴿
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ وَتَر﴾ وه به‌تاک و جیوت ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه به‌شه‌وگار کاتیک که نی ده‌به‌ریت ﴿
 ﴿هَذَا فِي ذَلِكَ مَسْمُومٌ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که سویندبان بی خورا شایسته‌ی سویند بی خوار دن بی لای
 که‌سه‌ی نیگه‌بشتو ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نابا نابیت که به‌رو مردگاری نو چی کرده گه‌لی هدر
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه به‌موری نیرم ؟ خاومی پایه (وده‌سه‌لات) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه‌به‌مانه‌ی که
 وینه‌بان دروست به‌کره‌و له هه‌مو وولاندا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه چی کرد به گه‌لی
 سه‌مو و نه‌وانه‌ی که (شاخی) به‌ردیان ده‌تاشی له‌شیو ووله‌کامدا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه فیر هه‌ونی
 خاوه‌ن مسگی رور (وه‌ک نه‌هرمه‌کان که وه‌ک سگ چوون به‌رویدس) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
 نه‌وانه‌ی که پاخی سوون له وولاندا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه روربان خرا به‌تند کرد ﴿
 ﴿فَصَبَّ عَيْنُهُ﴾ نه‌مجا به‌رو مردگاری نو دایگرتی نه قامچی سیرا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
 به‌راستی به‌رو مردگاری نو له که‌میی مستم کار اندایه ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ جا کاتیک
 که خوالا هه‌می ناخی کرمه‌وه ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ ویری گرت و مارو بی‌مندی به‌سهر دا پشت
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه‌وه ده‌لی به‌رو مردگاری ویری گرتووم ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه نه‌گهر
 ناخی کرمه‌وه ووری که‌م پیدا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه‌وسا ده‌لی به‌رو مردگاری ویری گرتووم ﴿
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه وانی به (که نیوه ویری لی ده‌که‌سه‌وه) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه‌لکو نیوه ویری هه‌نیو
 ماگرن ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه هانی به‌کتری مادن له‌سهر خوار هه‌می دان (و نه‌خیو
 کردس) هه‌زاران ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ (نه‌لکو سهره‌رای نه‌میش به‌شه) میرانی (به‌شماران)
 هه‌مووی (به‌هه‌له‌به) ده‌خون ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه مال و سامانان خوش ده‌ویت به‌خوش
 ویستنیکی رور ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ (نه‌روزی دوا پیدا) به‌رو مردگاری دیت (بو لیر سیه‌وی
 پاره‌پاره کر ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ بر ومان پینعی هه‌می هج لچواندن و لیکده‌مو وه‌ک وه
 خه‌لکی، هاتیک شیاوی زانی خوی بیت، بر ومان پینعی هه‌می هج لچواندن و لیکده‌مو وه‌ک وه
 چوبه‌نیه‌که‌ی مار سیر، نه‌مها خوتا خوی ده‌راتیت) وه فرشته‌کانش پول پول دیس ﴿

﴿وَجَاءَ يُؤْمِرُ بِحَكْمٍ﴾ و له و پورژمدا دورح ده‌هیریت (بو ساحه‌ی ده‌خسه‌ر) ﴿يَوْمَ يَنْصُرُهُ﴾
 ﴿إِسْرَ﴾ له و پورژمدا نیسان (کرده‌وی خوی) بیر ده‌کوره‌وه ﴿وَرَبُّهُ يَخْلُقُ﴾ سه‌لام له و
 بیر که‌وته‌وه به‌ج سوو دیک به‌و ده‌گه‌یه‌نیت؟ ﴿يَوْمَ يَنْصُرُهُ﴾ (نه‌مجا به‌داخه‌وه) ده‌لی
 خورگه له دوسادا کاری چاکه‌م پیش به‌خته‌به یو نه‌م زیانه‌م ﴿يَوْمَ يَنْصُرُهُ﴾ (نه‌مجا به‌داخه‌وه) نه‌مجا
 له و پورژمدا که‌س سرای که‌س سادات وه‌کو سرای خوا ﴿وَلَا يَنْفِرُونَ﴾ وه‌که‌س که‌له‌به‌چی
 که‌س ماکات وه‌کو که‌له‌به‌چی کردی خوا (بوی ساوهران) ﴿يَوْمَ يَنْصُرُهُ﴾ (له و پورژمدا
 به‌خو به‌رست ده‌وونیت) نه‌ی نه‌سی به‌لارام ﴿وَرَجَى﴾ (نه‌مجا به‌داخه‌وه) به‌که‌پر وه‌یو لای
 به‌رو ده‌دگاری خوت به‌ره‌مه‌دی ولی راری مورن ﴿وَرَجَى﴾ (نه‌مجا به‌داخه‌وه) به‌که‌پر وه‌یو لای
 چاکه‌کمی م ﴿وَرَجَى﴾ و به‌جوره‌و به‌هه‌شتی سه‌وه ﴿وَرَجَى﴾

سوره‌ی (اسد)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خسته‌وی منهربان

﴿الْأَسْمَاءُ﴾ سویند به‌م شاره (که‌مه‌که‌یه) ﴿وَرَجَى﴾ وه‌نور له‌و شاره‌دا
 بیسته‌جنی (که‌ناردی نوی تیدا بریار دراوه) ﴿وَرَجَى﴾ وه‌سویند به‌ماوک (به‌که‌لده‌م)
 وله‌وه‌ی که‌بی که‌وته‌وه ﴿وَرَجَى﴾ سویند به‌خوا به‌پرستی ناده‌مجان دروست
 کردوه‌هه‌میشه له‌پر میج وکشه وبار هه‌نیدابه ﴿وَرَجَى﴾ نایا و ده‌رانی که
 که‌س ده‌سه‌لانی به‌سه‌ریدانی به ﴿وَرَجَى﴾ (به‌هیره‌وه) ده‌لی مالی رورم له‌ماو داوه‌و
 به‌خشیوه ﴿وَرَجَى﴾ نایا و ده‌رانی که‌که‌س نه‌یدیه ﴿وَرَجَى﴾ (به‌که‌لده‌م) نایا و ده‌رانی
 چاو من به‌داوه‌تی ﴿وَرَجَى﴾ وه‌رمانیک و دوو لیومان بین به‌داوه ﴿وَرَجَى﴾ (به‌که‌لده‌م)
 وه‌پری چاک و خر یمان بیسان به‌داوه ﴿وَرَجَى﴾ که‌چی هیش (روریک له‌خه‌لکی)
 به‌لاماری به‌ده‌ی به‌ختی به‌داوه ﴿وَرَجَى﴾ تو چورانیست به‌ده‌ی به‌خت کامه‌یه ﴿وَرَجَى﴾
 وه‌ره‌و (ناراد کردی کوبله‌به) ﴿وَرَجَى﴾ وماندانه له‌رورنی گری و برسی دا ﴿وَرَجَى﴾
 ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌هه‌تیوی خرم ﴿وَرَجَى﴾ یا به‌هه‌زاری خاکه‌سهر (که‌فته‌کار) ﴿وَرَجَى﴾
 ﴿وَرَجَى﴾ سه‌ره‌رای نه‌مانه‌ش له‌و که‌سه‌نه‌ی که‌پر واید هیتایی ﴿وَرَجَى﴾
 وه‌ناموزگاری به‌کریان کردی به‌نارامگرم ﴿وَرَجَى﴾ و ناموزگاری به‌کریان کردی به
 به‌ره‌ی و منهربانی ﴿وَرَجَى﴾ نه‌واته‌هه‌وه‌لانی ده‌سی راسن ﴿وَرَجَى﴾

﴿مَسِيرَةُ الْعَتَرِ﴾: نهوه ینگومار ری ی سهختی مو ناسان ده که یس ﴿﴿وَمَا يَفِي عَهْدَهُ إِذْ عَرَّى﴾﴾ و ه
سه روهت و سامانه که ی قار انجی یس ناگه به نی کاتیک که بیا ده چی ﴿﴿رَبِّهَا تَلَوَّى﴾﴾ به ری استی
له سه ر نیمه یه ریتموونی ﴿﴿وَرَبِّهَا تَلَوَّى﴾﴾ و ه هردوو جیهان می نیمه یه ﴿﴿وَأَمَّا رُكُوبُهُ﴾﴾
ثقلی ﴿﴿مَنْ ثَوَمَ بَرَسَانْدَ نَازِغِيكِي يَلْبَسَدَار﴾﴾ که دور مخه ﴿﴿لَا يَصْبِرُ إِلَّا الْأَسَق﴾﴾ که یس ناچینه
ساو دور و حه و ه حر اپتر یس که یس به یس ﴿﴿مَنْ يَكْتَبُ يَوْمَ﴾﴾ نمو که می که پرو ی به یی و پشنی
هه لکر دینی ﴿﴿لَا تَابِي رَامَت﴾﴾ ﴿﴿وَيَخْلُهَا لَوَّى﴾﴾ و ه نی ی دور ده حر یس و ه پدیر کار تر یس
که یس ﴿﴿كَذَّبَتْ بَنِي سَعْدِ بْنِ﴾﴾ نهوه ی مالی خوی ده به حشی سا ﴿﴿وَلَوْ دَعَوْهُمْ﴾﴾ پاک یس و ه ﴿﴿وَرَبِّهَا﴾﴾
لأخيه عنه من ثَمَعْتِ بَنِي سَعْدِ بْنِ ﴿﴿لَا تَابِي رَامَت﴾﴾ که یس چا که به کی وای به سه ر یه و ه نی به که پاداشت بد ریته و ه ﴿﴿وَرَبِّهَا﴾﴾
﴿﴿لَا تَابِي رَامَت﴾﴾ و ه به لآغل ﴿﴿تَمَهَا مَدْبَه مَسْنِي﴾﴾ و مر امندی پد و مرد گاری سه روو یلده ﴿﴿وَسَوْفَ يَرَى﴾﴾
سویند به خوا ﴿﴿نَمُو كَه سَه ی وایس﴾﴾ له مه و لا راری دمی ﴿﴿بِه پاداشنی دوا روز﴾﴾

سورہ النبی ﴿۱﴾

❖ **نمونه ۱۰:** به ماوی خدای به حشده میهره بان

﴿وَأَنْشَى﴾ سوتند به چشمتنگاو ﴿وَجَاءَ سِرٌّ﴾ وه سوتند به شمر کاتیت که ندرام ده گری
 (بزرنگی هه) ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَنْحَى﴾ په روه ر دگارت ودری لی به هیناوت و لیث دلگیر به بوه
 (لهی موحو محمد ﷺ) ﴿وَلَا تَحْزَنْ حَرْبُكُمُ الْأُتَى﴾ وه (پاداشتی) دوا روز بؤنو چاکتره له
 دویا ﴿وَأَسْرَفَ عَصِيْبُكُمُ الْوَحْشَى﴾ سوتند به خوا المعولا په روه ر دگارت نه وه سدهت پی
 ده به خشی که واری بیت ﴿وَأَرْجَعْتُكُمْ إِلَى آبَائِكُمْ﴾ نابا نوی به دبی به هه تیوی وحدو بدینه وه
 ﴿وَوَدَّعَاكُمْ لَا تَلْعَبُوا﴾ وه نوی به دبی به سمر لی شبواوی و پهنمووسی کردیت ﴿وَوَدَّعَاكُمْ لَا تَلْعَبُوا﴾ وه
 نابا نوی به دبی به هه ژاری و دهوله به سدی کردیت ﴿وَأَمْ تَلْمِزُهُمْ فَلَا تَنْفَعُهُمْ﴾
 که واته (توش) هه تیو مه چه وسینه روه ﴿وَأَمْ تَلْمِزُهُمْ فَلَا تَنْفَعُهُمْ﴾ وه هه له شاشخ به پر سیار که
 (هزارو سوا که) دا ﴿وَأَمْ تَلْمِزُهُمْ فَلَا تَنْفَعُهُمْ﴾ وه به هت و به خشی په روه ر دگارت ده ریجه
 (به یار هه تیدانی هه ژاران) ﴿

﴿ ٤٣١ ﴾ سورة

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نوازی خدای به بخشندگی میسر و بان

﴿تَرْجُحُكَ صَدْرُ﴾ نایاب سنگمان بو ناسو و ده و گوشاده کردییت ﴿وَصَعْبُ عَيْنٍ وَرَدُ﴾
و ده دامن گرت لیث نه و باره گرانه ی

﴿لَئِنْ نَفْسٌ ظَلَمَتْ﴾ که پستی رور قورس کر دیووست ﴿ذُرِّيَّتَكَ ذَرَّ﴾ وه ساو وایانگتس
 سو سدر کر دیتوه ﴿إِنْ مَعَ تَقَتِّرٍ﴾ پراستی له گهل هموو نهنگانه به کدا خوشی و ناسانی
 دیت ﴿إِنْ مَعَ تَقَتِّرٍ﴾ ینگومان له گهل هموو نهنگانه به کدا خوشی و ناسانی دیت ﴿وَمِنْ رَبِّكَ فَارْجُ﴾ نه محکا که له کاریک بوو دیتوه، خوت ماندوو بکه (به کاریکی تری چاکه وه)
 ﴿وَمِنْ رَبِّكَ فَارْجُ﴾ وه همر له پروهرد گارت پاپرته وه (مق کاره کات) ﴿

سوردهنی (النین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشنده میهرمان

﴿وَتَنبِيْ وَكُنْ تَوْبًا﴾ سویند به هه حیر و رهشور ﴿وَتَقَرَّبَ﴾ وه سویند به طوری سبب
 ﴿وَهْدٍ سَبِّحْ لِّلَّهِ﴾ وه بهم شاری نارام و بی ترسه (که نه ککه به) ﴿وَتَقَرَّبَ﴾ وه سویند به خوا به پراستی مرو فمان دروست کرد له حواترین شیوه دا ﴿وَتَقَرَّبَ﴾ وه پاشان (نه گهر بی باره بی) ده بکه بی به به ست تری هموو به شیک ﴿وَتَقَرَّبَ﴾ وه جگه له وانهی که پروایان هت و کرده وه چاکه کانیاں کر دوه ﴿وَتَقَرَّبَ﴾ وه پاداشتی به سواوه ﴿وَتَقَرَّبَ﴾ نایا حوا همرمان به حواترین هموو همرمان به واکان بیه ﴿

سوردهنی (النین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشنده میهرمان

﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ (نه می موجه معده) ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ به ماوی پروهرد گارت وه که هه سور
 شتکی دروست کر دوه ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ مرفی دروست کر دوه له خویشکی به ستوو ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ بخوتنه، پروهرد گاری تو (له هموو کس) به خشنده توه ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ نه وهی که (مرفی) فیر (ی مووس) کر دوه به قلم ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ مرفی شارد کر دوه
 به رشتانهی که بهی ده رانی ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ (وانیه) به راسی مرفی باخی ده بیت ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ که خوی بیسی واده و نه معده بووه ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ سگومان همر بو لای
 پروهرد گاری توبه گه راته وه ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ نایا بیست نه و کسهی که جله و گیری نه کات
 ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ له به معده که کنویر مکات ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ نایا بینم بلن نه گهر (نه
 کسه) نه سهرینی راست بووایه ﴿وَرَأَيْتُمْ بَيْنَ يَدَيْ جُلٍّ﴾ یان همرمانی بدایه به پاریز کاری و ده خوداترمان
 (باشتر نه بوو) ﴿

جورنی سی

یونانی نامی قورنی سورہ فی (الصدعہ) سورہ فی (الکافر)

﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُ سَوِيًّا﴾ بهر آستی مروف سو بهر مردگاری ماسویه ① ﴿وَأَنذَرْتُكَ نَارًا﴾ وه
 ینگومان خوی لهسدر هم ماسویه به شایسته ② ﴿وَأَنذَرْتُكَ نَارًا﴾ وه بهر آستی مروف سو
 خوشه وستی مالی دوبار ور به گیره ③ ﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُ سَوِيًّا﴾ دهی نابا نارانی کانیک که
 مردوی باو گزیه کان ریدو و کرانه وه و (هینرانه دمه وه) ④ ﴿وَأَنذَرْتُكَ نَارًا﴾ وه ناشکر ابور
 هر چس پاری باو دلانه ⑤ ﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُ سَوِيًّا﴾ ینگومان بهر مردگاریان له و ورزه داشک داره
 به کر دمه بیان ⑥

سورہ (الفرد)

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» به نوازی خجای به خشندهی میهر وادان

﴿الْفَرْعَةُ﴾ پروژی د چله کتەر (ماوه یو پروژی قیامت) ﴿مُعَارِعَةُ﴾ ناحق چوږ بی نهو پروزه
﴿وَمَازِنَتْ﴾ نو چورانیست نهو پروزه چی به ﴿بَوَّكُوْا﴾ س حکم عریس نیتوږ
پروژیکه خه لکسی وهک به پوله ی به راگه سده ملاوده سه وه ﴿وَنُكُوْا﴾ کالهنی لفسوشر
وه شاخه کان وهک خسوری شیکراویان لی دیت ﴿وَأَمْسُ﴾ نهو موینه ﴿نَمَحَ﴾ نهو هی
کیلیس (چا که کانی) قورس و گرد بی ﴿فُتُوْا﴾ نهو کیلیس نهو که سه له گوره رانیکی
به سه مدانه بی ﴿وَأَمْسُ﴾ نهو کیلیس (چا که کانی) سوو ک بی ﴿وَأَمْسُ﴾ نهو
نهو چی ی نهو (هاویه) به ﴿وَمَازِنَتْ﴾ نو چورانیست (هاویه) چی به ﴿وَمَازِنَتْ﴾
﴿نَمَحَ﴾ ناگر نکی هه لکیر ساوه ﴿

سورہ انفکرات

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی عروای به خشنودی میهرمان

﴿هَكَذَا﴾ نیوهی بی تاگ کردوه شاناریقان به روری سهر و هت و سامانهوه ﴿حَقِّ رَنْدَهْ﴾
 ﴿تَقْبِرْ﴾ ت دهر و ده چس بو گوهرستان ﴿كَلَّا سَوْفَ يَمُوتُونَ﴾ و امد كهن الله ولا دهر انس ﴿نَنْتَهْ﴾
 ﴿كَلَّا سَوْفَ يَمُوتُونَ﴾ در و باره و امد كهن الله ولا دهر انس ﴿كَلَّا لَنَرِيَنَّكُمْ عَذَابِي﴾ و انی به (و ده كو حوتان
 دهر انس) ته گمز (ته محامی خومان) بر انیا به بدلیایی یعوه (و انی ناگا به نه بوو) ﴿لَنَرِيَنَّكُمْ عَذَابِي﴾
 سویند به خوا بینگو مان دور هج دهیس ﴿فَرَأَوْهَا عَلَى نَفْسٍ﴾ در و باره سویند به خوا دلپ بس
 به چاوی راسته قه دهی بس ﴿فَرَأَوْهَا عَلَى نَفْسٍ﴾ له پاشان سویند به خوا لهر و زدها (له سه ر
 هه مو و ر و بمعنه ناك كه خوا به دابو و له دویدا) لهر مسعوده مان له گه لدا ده كرت ﴿

سوره فی (العصر)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خورای به خشندهی میهره بان ﴾

﴿ والعصر ﴾ سوتند به کات ﴿ وین ﴾ سوتند به کات ﴿ وینگو مان هم سوو خه لکی به ریالندان ﴾ ﴿ لا ینبئ ﴾ جگه نه وانهی که پروایان هتایت و ﴿ وینغو العزیز ﴾ کورده و به که کانین کور دیت ﴿ وینغو العزیز ﴾ وه ناموز گاری به کتریان کور دین به نایینی راست (وده ست پتوه گرتنی و کار کردن به هر مانه کانی خودا) ﴿ وینغو العزیز ﴾ وه ناموز گاری به کتریان کور دیت به نارامگرتن (نه سهر به رستن و به تداپه تی خودا) ﴿

سوره فی (الهمزة)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خورای به خشندهی میهره بان ﴾

﴿ وینغو العزیز ﴾ سوتند به کات ﴿ وینگو مان هم سوو خه لکی به ریالندان ﴾ ﴿ لا ینبئ ﴾ جگه نه وانهی که پروایان هتایت و ﴿ وینغو العزیز ﴾ کورده و به که کانین کور دیت ﴿ وینغو العزیز ﴾ وه ناموز گاری به کتریان کور دین به نایینی راست (وده ست پتوه گرتنی و کار کردن به هر مانه کانی خودا) ﴿ وینغو العزیز ﴾ وه ناموز گاری به کتریان کور دیت به نارامگرتن (نه سهر به رستن و به تداپه تی خودا) ﴿

سوره فی (الفیل)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خورای به خشندهی میهره بان ﴾

﴿ وینغو العزیز ﴾ سوتند به کات ﴿ وینگو مان هم سوو خه لکی به ریالندان ﴾ ﴿ لا ینبئ ﴾ جگه نه وانهی که پروایان هتایت و ﴿ وینغو العزیز ﴾ کورده و به که کانین کور دیت ﴿ وینغو العزیز ﴾ وه ناموز گاری به کتریان کور دین به نایینی راست (وده ست پتوه گرتنی و کار کردن به هر مانه کانی خودا) ﴿ وینغو العزیز ﴾ وه ناموز گاری به کتریان کور دیت به نارامگرتن (نه سهر به رستن و به تداپه تی خودا) ﴿

سورہی قریش

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ماویٰ خواوی به خشندہی میهرمان ﴾

﴿ ای قریش ﴾ (له شکری نه برهههی له ماوردونه سر و توانای کردن) له بر هوگری قوریش
﴿ و ایله نه یخده نشند و عیب ﴾ هوگریان به هاتوو چنوی رستانار (بقیه من) و هوپس
(بوشام) واته (تالان یان نیک به چس) ﴿ و یقیند و رب هه شیب ﴾ دهی با (قوریش له برامبر
نهم هه سر وه نار و بیمه تهمدا) حاروسی نهم ماله (که عبهی پرور) پهرست ﴿ نیدی طعمه نه یس
خوب ﴾ نه و راتهی که له بر سبیه کی به کحار تومد (پرگاری کردن و) حواردسی پیبه حشپس
﴿ و نه منهد من خوب ﴾ وه دلپای کردن له ترس و بیمکی گه وره و (پاراستی) ﴿

سورہی الکاف

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ماویٰ خواوی به خشندہی میهرمان ﴾

﴿ ازیه ت آلهی یحکیم و یبیر ﴾ نایا دیت نه و که سهی که بر وای به نایی سی به ؟ ﴿ و دیت آلهی یبیر ﴾
﴿ البیر ﴾ نه و که سبیکه که پال به هه نیروه دهی ﴿ و لا یخضع طعمه نسکیر ﴾ وه هانی حه لکی
نانات بر خوورد هه سی دان به هه ژاران ﴿ و یصل الیصلون ﴾ نه محاروی یز مویز که مان ﴿
﴿ نیرن هه عن صلاته ساطوت ﴾ نه وانهی که له مویزه که یان بی ناگان ﴿ نیرن هه یز و ب ﴾
نه وانهی که پروپامایی ده کهن ﴿ و یستغفر استغفر ﴾ وه یارمنش خولت مادن (هه موی چاکه به ک
ده گره وه له حه لکی) ﴿

سورہی الکوثر

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ماویٰ خواوی به خشندہی میهرمان ﴾

﴿ ان تطیف الکوثر ﴾ بیگومان نیمه ایمان به خشیت خیری روز گه وره و به در به دو بیا و دو بر و ردا
(له و حیره گه و رانه یس و و باری که و سه ره له به هه شند) ﴿ و یصل الیصلون ﴾ دهی که واته
مویز نکه بو به و رده دگارت وه قورمانی سه ره مبره ﴿ و یصل الیصلون ﴾ بیگومان هه ر ماحه رت
دوایر و وه (لهی مو حه مبه و یصل) ﴿

سوئیڈن • انگلینڈ

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نوازی حیوای به خشنودی مهر بیان

«مَنْ يَبْتَاعُ كَعْبُرُونَ» (نهی موحده معصوم علیه السلام) «لَنْ تَهَيَّئَ سِنِي بَرَوَانِهِ» ﴿لَا تُعْبِدُوا مَعْبُودًا﴾ من
 نهو (بثانه) «باهرستم که نبوه ده پهرستن» ﴿وَلَا تَسْتَعْبِدُونَ مَعْبُودًا﴾ وه تیرهش نهو (خوایه) «باهرستن
 که من دهی پهرستم» ﴿وَلَا تَعْبُدُوا عِندَهُ﴾ وه من نهو خوا پهرستی به ما کهم که نبوه ده یکم علیه السلام
 ﴿وَلَا تَسْتَعْبِدُونَ مَعْبُودًا﴾ وه تیرهش نهو خوا پهرستی به ما کهم که من ده یکم علیه السلام ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ دُونَهُ﴾
 نهی بیس حقان بق خونان و ناپیسی خرم بو خرم علیه السلام

سورۃ الاحزاب

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نوازی خورای به خشدی بهر بار

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (شهی موحده محمد ﷺ) بلی همر نهو (الله) یه خوای تاك و تهیا ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾
 نهو خوایه ی بی یار و جی ی یار و نومیده ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ کهمی لی به یووه و نه کهم به یووه ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾
 و نه بیکر نه، ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ وه همر گیر هیچ کهمس هاوشیوه و هاوانای نهوی به ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

سورة الفلق

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناری خروای به خشندهی میهریان

﴿مَنْ عَوَّذَ بِرَبِّهِ فَقَدْ﴾ (كَلِمَةُ مَوْجُودٍ بِمَعْنَى) يَلْسَنُ بِهَا دَهْـكْرَمَ بَعْدَ دُرُوسَتِ كَهْرِي بِرُوسَه وَهَر
(بِهَـرْ رُوسَه دَگَرِي بِهَرَه بِهَر) ﴿مَنْ شَرَّحَ مَا حَقَّ﴾ لَهُ زِيَانِي شَهْوِي كَه دُرُوسَتِي كَرْدَرُوسَ ﴿مَنْ شَرَّعَ بِسُوءٍ وَقَبَّ﴾ وَهَلَه رِيَانِي تَارِيكِي كَاتِيك كَه دَادِيَتِ ﴿مَنْ شَرَّعَ سَمْنِيَّتِي بِقَعْدِ﴾ وَهَلَه رِيَانِ وَخَرَابِي (جَادِرُو گَرَانِ) كَه بِهَت وَدَهْرُو گَرِي دَهْدَن وَصُورِي بِيْدَا دَه كَر ﴿مَنْ شَرَّحَ حَقِيْقَةً حَقَّ﴾ وَهَلَه رِيَانِي بِهَخِيْل وَحَمُود كَاتِيك كَه حَمُودِي دَهْدَاتِ ﴿

سورۃ النہاس ﴿النہاس﴾

﴿نَسِمْ لَكَ زَمْرًا﴾ به نای خورای به خنجر میبار

﴿قُلْ أَتُؤْمِنُونَ بِآلِهَتِكُمْ﴾ (آه ای موحه مسعود علیه السلام) باین پادشاه گرم به پسر و بردگاری خدایکی
 ﴿مِثْلَ آبٍ تُفَكِّكُ بِهِ أَكْثَافَ السَّيِّئَاتِ﴾ به پادشای خدایکی ﴿وَلَهُ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به پسر و سترای خدایکی ﴿وَلَهُ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 ﴿مِنْ شَرِّ الْأَنْبِيَاءِ﴾ له ریان و شهری و مسوم و پیداکر (که کاتیک ماری خود ایدیریت) خوی
 به نهان ده کات ﴿تَدْعِي إِلَى تَرْكِهَا﴾ نه وی که و مسوم و نه خانه دلی خدایکی و نه
 ﴿مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ﴾ له حق که و نه نادمیراد ﴿وَلَهُ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

فہرست سورتوں و آیات کے درجہ بندی

پیر مت و ماورویکی سووہ کا لہ گٹ بہ بیان وروونکر دیوہی
مہ ککر و مہس بیسانہ

سورت	زمارہ کدی	لاپہرہ	روونکر دیوہ
الفاتحہ	۱	۱	مہ ککی بہ
البقرہ	۲	۲	مہ دی بہ
آل عمران	۳	۵۰	مہ دی بہ
النساء	۴	۷۷	مہ دی بہ
المائدہ	۵	۱۶	مہ دی بہ
الأنعام	۶	۱۲۸	مہ ککر بہ
الأعراف	۷	۱۵۱	مہ ککی بہ
الأنفال	۸	۱۶۶	مہ دی بہ
التوبہ	۹	۱۸۷	مہ دی بہ
یونس	۱۰	۲۸	مہ ککی بہ
حود	۱۱	۲۴۱	مہ ککر بہ
یوسف	۱۲	۲۳۵	مہ ککی بہ
الرعد	۱۳	۲۵۹	مہ دی بہ
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	مہ ککی بہ
الحجر	۱۵	۲۶۲	مہ ککی بہ
الصف	۱۶	۲۶۷	مہ ککر بہ
الزمر	۱۷	۲۸۲	مہ ککی بہ
المکھف	۱۸	۲۹۳	مہ ککر بہ
مريم	۱۹	۳۰۵	مہ ککی بہ
طہ	۲۰	۳۱۲	مہ ککر بہ
الأنبياء	۲۱	۳۲۲	مہ ککی بہ
الحج	۲۲	۳۳۲	مہ دی بہ
المؤمنون	۲۳	۳۶۲	مہ ککی بہ
النور	۲۴	۳۵۰	مہ دی بہ
المرقان	۲۵	۳۵۹	مہ ککر بہ
الشعراء	۲۶	۳۶۷	مہ ککر بہ
النمل	۲۷	۳۷۷	مہ ککی بہ

سورتي	ژماره كډي	لايحه	بروونكړه يوه
التقصير	۲۸	۳۸۵	مذكرو يه
المنكرات	۲۹	۳۹۶	مذكرو يه
الروم	۳۰	۴۰۰	مذكرو يه
نمل	۳۱	۴۱۱	مذكرو يه
الجمعة	۳۲	۴۱۵	مذكرو يه
الاحقاس	۳۳	۴۱۸	مذرو يه
سجده	۳۴	۴۲۸	مذكرو يه
القدر	۳۵	۴۳۱	مذكرو يه
يس	۳۶	۴۴۰	مذكرو يه
القصص	۳۷	۴۴۶	مذكرو يه
الحج	۳۸	۴۵۳	مذكرو يه
المزمل	۳۹	۴۵۸	مذكرو يه
الهمز	۴۰	۴۶۷	مذكرو يه
المدثر	۴۱	۴۷۷	مذكرو يه
الشورى	۴۲	۴۸۲	مذكرو يه
الزمر	۴۳	۴۸۹	مذكرو يه
الدخان	۴۴	۴۹۶	مذكرو يه
الجاثية	۴۵	۴۹۹	مذكرو يه
الاحقاف	۴۶	۵۰۲	مذكرو يه
محمد	۴۷	۵۰۷	مذكرو يه
الفتح	۴۸	۵۱۱	مذرو يه
الحجرات	۴۹	۵۱۵	مذرو يه
ي	۵۰	۵۱۸	مذكرو يه
الزمر	۵۱	۵۲۰	مذكرو يه
الطور	۵۲	۵۲۳	مذكرو يه
الحج	۵۳	۵۲۶	مذكرو يه
القمر	۵۴	۵۲۸	مذكرو يه
الرحمن	۵۵	۵۳۱	مذرو يه
المواقف	۵۶	۵۳۴	مذكرو يه

سورای	ژماره کدی	لایحه	بروونگر سهوه
الفید	۵۷	۵۳۷	مدرسی به
الفیلق	۵۸	۵۱۲	مدرسی به
الفجر	۵۹	۵۱۴	مدرسی به
الفحنه	۶	۵۱۹	مدرسی به
الفص	۶۱	۵۵۱	مدرسی به
الفصه	۶۲	۵۵۳	مدرسی به
الفقر	۶۳	۵۵۱	مدرسی به
الفجر	۶۴	۵۵۶	مدرسی به
الفیل	۶۵	۵۵۸	مدرسی به
الفجر	۶۶	۵۶۰	مدرسی به
الفجر	۶۷	۵۶۲	مدرسی به
الفجر	۶۸	۵۶۱	مدرسی به
الفجر	۶۹	۵۶۶	مدرسی به
الفجر	۷	۵۶۸	مدرسی به
الفجر	۷۱	۵۷۰	مدرسی به
الفجر	۷۲	۵۷۲	مدرسی به
الفجر	۷۳	۵۷۱	مدرسی به
الفجر	۷۴	۵۷۵	مدرسی به
الفجر	۷۵	۵۷۷	مدرسی به
الفجر	۷۶	۵۷۸	مدرسی به
الفجر	۷۷	۵۸	مدرسی به
الفجر	۷۸	۵۸۲	مدرسی به
الفجر	۷۹	۵۸۳	مدرسی به
الفجر	۸	۵۸۵	مدرسی به
الفجر	۸۱	۵۸۶	مدرسی به
الفجر	۸۲	۵۸۷	مدرسی به
الفجر	۸۳	۵۸۷	مدرسی به
الفجر	۸۴	۵۸۹	مدرسی به
الفجر	۸۵	۵۹۰	مدرسی به

صورت	زُمره کُلی	آیه	درونکر
المطارق	۸۶	۵۹۱	مدکنی
الأعلى	۸۷	۵۹۱	مدکنی
الغاشية	۸۸	۵۹۲	مدکنی
الفجر	۸۹	۵۹۳	مدکنی
البلد	۹۰	۵۹۴	مدکنی
الشمس	۹۱	۵۹۵	مدکنی
الليل	۹۲	۵۹۵	مدکنی
الضحى	۹۳	۵۹۶	مدکنی
الشرح	۹۴	۵۹۶	مدکنی
التين	۹۵	۵۹۷	مدکنی
المعلق	۹۶	۵۹۷	مدکنی
القدر	۹۷	۵۹۸	مدکنی
البيّنة	۹۸	۵۹۸	مدکنی
الزّزلة	۹۹	۵۹۹	مدکنی
الاعادي		۵۹۹	مدکنی
المزّعة	۱۰۱	۶۰۰	مدکنی
التكوير	۱۰۲	۶۰۰	مدکنی
الحجر	۱۰۳	۶۰۱	مدکنی
الحجزة	۱۰۴	۶۰۱	مدکنی
العبث	۱۰۵	۶۰۱	مدکنی
مريم	۱۰۶	۶۰۲	مدکنی
الاحقاف	۱۰۷	۶۰۲	مدکنی
التكوير	۱۰۸	۶۰۲	مدکنی
التكوير	۱۰۹	۶۰۳	مدکنی
النصر	۱۱۰	۶۰۳	مدکنی
السد	۱۱۱	۶۰۳	مدکنی
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مدکنی
الفلق	۱۱۳	۶۰۴	مدکنی
الناس	۱۱۴	۶۰۴	مدکنی

إِنَّ بَرَاءَةَ الشُّقُوفِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْأَوَقَاوِ وَالذُّعُوفِ وَالْإِشَارِ

فِي الْمَلَأَكَةِ الْقَرِيْبَةِ الشُّقُوفِيَّةِ

الْمَشْرِفَةِ عَلَى مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهَكَذَا

لِطَبَاعَةِ الْمُصَنَّفِ الشَّرِيْفِ فِي مَدِيْنَةِ الْمُسَوِّدِ

إِذَا يَسْرُهَا أَنْ يُصْنِفَ لِمَجْمَعِ هَذِهِ الطَّبَعَةِ مِنَ الْقُرْآنِ الْعَكْرِ

وَتَرْجُمَةً مَقَاسِيهِ إِلَى الْمَلَقَةِ الْكُرْدِيَّةِ

سَأَلَ اللَّهَ أَنْ يَفْعَلَ بِهِ مَا يَشَاءُ

وَأَنْ يَحْتَضِرَ

خَالِدُ الْمَرْحُومَةِ الشَّرِيْفَةِ الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ مَرْزُوقِ

لِحَسَنِ الْمَقَرَّةِ عَلَى جُفُودِ الْقَطِيسَةِ فِي شَرْكَائِكَ بِاللهِ الْعَكْرِ

وَاللهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

وہزارہی کاروباری نیٹلامی وئەوقاف وئانگەواز وئیرشاد

لە شاتشینی عەرەبستانی سعودیە

کە سەرپەرشتیاری کۆمەڵگەی مەلیک فەھدە

بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز لە مەدینەی منەوورە

خۆی بەخۆشەحالی دەزانیت کە کۆمەڵگە کە ھەڵبەستیت بە دەرکردن

وئلاوکردنەوێ ئەم چاپەیی قورئانی پیرۆز لە گەل وەرگیرانی

ساناگانێ بۆ زمانی کوردی

داواکاریین لەخوای گەورە کە خەڵکی ئێێ سوودمەند بێن و بەدداشتی

بەخیری (خادم الحرمین الشریفین) مەلیک عبدالله کوردی عبدالعزیز

ئالی سعود بەجوانترین و چاکترین شیو بەدائەو، ئەسەر ھەول

وئیکۆشانی گەورەیی ئەبلاوکردنەوێ قورئانی پیرۆز و کەلامی

بەرزی پەرورەدگار

ھەر خەری گەورە پشتیان و یارمەتیەورە

خُفُوَاتُهَا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ص.ب ٦٤٤ - الدوحة النورية
www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

مانا چاپکردنی پارفرداوه
 برفرد مملکت فهد بچاپکردنی قورنلانی برفرد

سندوفی برفرد ۶۶۶۶ معدنی منورده

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

٢) مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص ١ ١٦ × ٢٢ سم

ردمك: ٩٧٨-٦-٣-٨٠٩٥-١-٢

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ. العنوان
ديري ١٩١٥، ٢٢١ ١٤٣٣/٨٤٤٢

رقم الإيداع: ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك: ٩٧٨-٦-٣-٨٠٩٥-١-٢

